

تصویر ابو عبد الرحمن الکوردی

منتدی إقرأ الثقافی

للکتاب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra-ahlamontada.com

گه نجینه‌ی بهیتی کوردی

سەرجه‌می به‌ره‌مه‌کانی قادر فه‌تاحی قازی

گه‌نځینه‌ی به‌یسی کوردی

سەرجه‌می به‌رهه‌مه‌کانی قادر فه‌تاحی قازی

ناو کتیب: گهنجینه‌ی بهیتی کوردی - سەرجه‌می به‌ره‌مه‌کانی قادر فه‌تاحی قازی
کۆکردنه‌وه‌ی: قادر فه‌تاحی قازی
بلاوکراوه‌ی ناراس- ژماره: ۵۹۰
ده‌ره‌یتانی هونه‌ری ناوه‌وه: ناراس نه‌که‌رم
ده‌ره‌یتانی به‌رگ: چه‌مید ره‌زا نازمووده
چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر- ۲۰۰۷
له‌ کتیبخانه‌ی گشتیی له‌ هه‌ولێر ژماره (۵۳۰) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوه‌تی

شیخی سہ نعان

هه‌وه‌لی ده‌قینه‌ی^(۱) هه‌زهرتی غه‌وس ئه‌گهر چووه به‌غدايه، کوتی: ره‌ئیس‌ی^(۲) ئه‌وليام. ته‌واوی شیخان قه‌بوولیان کرد.

شیخی سه‌نعانی هه‌وت هه‌زار مریدی بوو، ساحیب ده‌ستیش بوو، زۆریش پیر و ئیفتاده^(۳) و ردین سپی بوو؛ زۆریش پیاویکی هه‌قیقی و خوداشوناس بوو. کوتی: قه‌بوولت ناکه‌م به‌ره‌ئیس‌ی ئه‌ولیا.

هه‌زهرتی غه‌وس ده‌روازه‌ی به‌هه‌شتی پێ نیشان دا به‌حوکمی باتین. به‌هه‌شت هه‌شت ده‌روازه‌ی هه‌یه، ده‌روازه‌ی «مه‌رحه‌با»ی پێ نیشان دا. شیخی سه‌نعانی ده‌روازیکی دیکه‌ی پێ نیشان دا. هه‌زهرتی غه‌وس کوتی: ئه‌من ره‌ئیس‌ی ئه‌وليام. ئه‌ویش هه‌ر قه‌بوولی نه‌کرد.

جا ئه‌گهر شیخی سه‌نعان چووه تاییفی، خه‌لکی تاییفی بوو؛ له‌گه‌ڵ هه‌زهرتی غه‌وس نیزاعیان لێ په‌یدا بوو.

پادشایه‌ک بوو، پادشایه‌کی فه‌ره‌نگ، نێوی شاره‌وخ شا بوو. پادشایه‌کی زۆر سه‌قه‌ت^(۴) بوو. کچیکی زینه‌هار^(۵) له‌ پشتی بوو؛ یه‌ک جوان بوو ته‌واوی فه‌ره‌نگیان وه‌خت بوو گیانیان بۆی ده‌رچی.

هه‌زهرتی غه‌وس هه‌نایه‌ سه‌ر ره‌نگی بالنده^(۶)، پێشانی شیخی سه‌نعانی ده‌دا. ئه‌وه هه‌یممه‌تی هه‌زهرتی غه‌وس بوو. ئه‌گهر سێ چوار جاری چاو پێ که‌وت، بۆ شیخ شیت و شه‌یدا نه‌بوو!

بیسمیلا هیژ ریحمانی
 به هیدایه تی سوبحانی
 هیممه تی غهوسی گهیلانی
 چی کرد له شیخه که ی سهنعانی

شیخیک له شاری سهنعان بوو
 به دهفه و زیکر و قورعان بوو
 هه چی دهیکوت هه ر چونان بوو
 دوژمنی نهفس و شهیتان بوو
 عاشق به کیژی گاوران بوو.

عاشق بوو، دلی سووتاوه
 شهو و رۆژ له دلی قاوه قاوه^(۷)
 هۆش و په هبه تی^(۸) نه ماوه
 جه ماعه تی له مریدان تیک داوه.

ئێواریک^(۹) وهختی سه لاته
 قامه تیان^(۱۰) کرد شیخ نه هاته
 قامه تیان کرد شیخ دیار^(۱۱) نییه
 مرید کوتیان: عیلله تی چیه؟
 هه لبه ته شیخ بیکار نییه.

مریدیك هات له دووی، کوتی:
 کردوو مانه زیكر و سوبحانه
 ئەلحه مدولیللا و ره بیانه
 قامهت و ته و او ئەركانه
 شیخ بۆ دیار نییه بۆ نێو ئەوانه؟

شیخ جوابی داوه، کوتی:
 شهوئ، وهختی نیوه شهوئ
 دیم شمقاری^(١٢) چاپک رهوئ^(١٣)
 بۆیه جهرگ و دلم ناسرهوئ^(١٤)
 به نجیر سه نعانئ دهوئ.

دیم شمقاری چاپک راوه
 عاقلئ پوختی کردم خاوه
 ره هبهتی دینم نه ماوه
 بۆم هه لدینئ گوشه ی چاوه
 کوخ و هه نجیر تیک پرژاوه
 یه گجار مه یلم بهوی داوه.

هیچ عاقل و هوش نییه له سه رم
 ئەمن هه ر بۆ وی نوکهرم
 هه میشه من عه مر به رم
 باغی وه نه وشه و گه وه رم.

۱۰.

دیم شمعقاری چاپک رهوئ
سینگی خه زینهی خه سرهوئ
به نچیر سه نغانی دهوئ.

۱۱

دیم شمعقاری په به له که (۱۵)
خالی جووته و زولفی یه که
حاجییان دینئ له ریی مه که
دینی شیخان زه بوون دهکا.

۱۲

دیم شمعقاری په نگ عاسمانی
تاق و جووتن خالانی
کزه کز مه (۱۶)، جه رگم وهک بریانی (۱۷)
مرید به دهردی من نازانی.

۱۳

دیم شمعقاری خوش نه حواله
قوئی بازی به ندی (۱۸) لاله (۱۹)
دینی من بو وی به تاله
هاشا لهو دهفه و به رماله (۲۰)
عەشقی (۲۱) من کچی قه پاله.

۱۴

هاشا له متیع و مریدانه
به نار دهسووتینم قورعانه

عیلاجم نه کهن جانانه
دهچمه سهر دینی کافرانه
کیژ وا خوئی داوم نیشانه.

۱۵

کولمه‌ی وه‌کو شه‌رابی ئه‌خله‌ره (۹)
خالانی ئه‌مبه‌ره و به‌ره
جووتن وه‌ک ئاغا و نوک‌ره
گه‌ردنی حه‌وزی که‌وسه‌ره
پیم نه‌ماوه هیچ حونه‌ره
بق وی ده‌بیم ده‌ریه‌ده‌ره
ئه‌منی کردووه سه‌وداسه‌ره.

۱۶

عاقڵ له به‌ده‌نمدا نه‌ماوه
جه‌رگ و دلم بق وی سووتاوه
یه‌گجار زۆر ممتاس و لاوه
دوینیکه ئاوړیکي (۲۲) داوه
به‌و ئاوړه‌ی جه‌رگم بپاوه
شیخایه‌تیم (۲۳) هیچ پئی نه‌ماوه.

۱۷

پیم نه‌ماوه هیچ ئیمانه
هیچ تاقه‌ت و فکر و تووانه
وام دیوه من خالی دانه
له کولمه‌یه و له لیوانه
زولفی ده‌کا په‌ریشانه
سنگی (۲۴) یاقووت و مه‌رجانه

وهكو دهفهي دهر ویتشانه

پیم نه ماوه روح و گیانه.

۱۸

به نه زهر گه^(۲۵) تیتی دهفکری

به بر ویان وهکو سه قری

چاو جه للابن، راده بری

به له نجه^(۲۶) ده پروا کوتری

لیم تیک چوو عاقل و فکری

نیحتیر ازم لی نه گری

ده چمه سهر دینی گاوری

بو خالی سوور و مسری^(۲۷).

۱۹

جه رگی بریوم، زولفی خاوه

له سهر کو لمهی راوه ستاوه

سانیان گرتووه به ههنگاوه

وهک پیحانه تیک چرژاوه

که هه ل دیننی گو شهی چاوه

قرچه م دیتن له هه ناوه

ره هبه تی دینم نه ماوه

خانه قا ده که م بلاوه

ئه و دهفه و زیکرهم تیک داوه.

۲۰

که ده بینم ورده خالی

له گه ل قه دیکه شمشالی

جهرگ و دل بۆ وی دهنالی
 ئهمن دهچم به عهبدالي (۲۷)
 تو نهنديوه كيژئ کالي
 نو جهوانه، نو مندالي.

۲۱

با پيت بلتم به بي دهنگي
 نايناسي كيژئ فهريهنگي
 تازه كه لير (۲۸) دهكا سنگي
 ئهمني وا كردووه مافينگي (۲۹)
 خاكهسار و به دلتهنگي
 چاوي دوژمنه دهكا جهنگي
 من دهكوژئ به بي دهنگي
 خوي پيشان دام به سهت پهنگي.

۲۲

مريدان ههچي دهكهن، زوو كهن
 ئيدي بهس گفتوگو كهن
 به كيژئ گايرانم شاد كهن.

۲۳

ئهو نهگهيوه، ئهو كيژه كاله
 وههاي دهرد كردووم ههواله
 به عومري ئهو چارده ساله
 چهند شيرنه لهچكه و دهسماله
 تيكهال دهبن لهگهال خاله
 له قولي بازنه و خرخاله.

هه چ جاریکی دهمدوینن
 له لیوان زهردهخه نه (۲۰) دینن
 تیر له جهرگم دهچه قینن
 په هبه تی دینم نامینن.

نامینم له سهر ئیختیاره
 له نهو شیرنه توق و گواره
 قورعان دهسووتینم به ناره
 دهغه دهکهم پاره پاره
 له پشت دهبهستم زینهاره
 سه بارهت به چاوی یاره.

که عیلاجم دهکهن مریدان
 بیستووتانه گورگی که نهان
 خه جالته بوون که ویسپیان (۲۱) خسته زیندان
 به گورگانیان دهکرد بوختان
 کوتیان ویسپ گورگ خواردیان
 به ویسپ و یاقووبی که نهان
 نهوان په سوول بوون نهی په حمان
 کیژئ خوئی وا داوم نیشان
 زولفی بۆ کردووم په ریشان
 دیومه گویهک له نیو سنگان
 سنگی وهکو تهختی سولتان

لټم ټټک چووه دين و ئيمان
 په رچه می وهک گول و پيخان
 ناوړ دداته وه سهر شان
 به له بز دهکا عه تر په خشان
 به من دهلين شای دهر ویشان
 نه من به و دهر وشم ئيمان.

۲۷

دهستی منو بی به دامانه
 جهرگم وهک سیخی بریانه
 دل بؤ سو و پر نه لئمانه
 که ده بینم نه و چاوانه
 وهکو ده لیای^(۳۲) بی ئامانه
 لټی هه ستاندووم ئیمان.

۲۸

خه یالم ودها بلاوه
 زولفی وهک ناوړیشمی خاوه
 تاق و جووت ودهای پړناوه
 که مهنده له گهرنم کراوه
 زاری و ناوم دین له چاوه
 دهر وون پر خوین و زووخواه^(۳۳)
 نازانن چند شوخ و لاه.

۲۹

نه گهر ده پرسن له دروغ
 ده بینم باغی هه نجیر و کوخ.

۳۰

قهسته م بهوهی بی مه‌کانه
به‌قودره‌تی دونیای دانا
زولفی ده‌کا پهریشانه
خالی ئه‌سکهری پۆمیانه.

۳۱

هه‌تا زووتره، له‌ره‌نگی بازی
ئه‌برۆی ده‌کا تیرئه‌ندازی
خه‌به‌رم بۆ بزانه، دل نابی پازی.

۳۲

مریده‌که هاته‌وه، کوتی: نوژی خۆتان بکه‌ن، شیخ ئاگای له‌خۆی نییه.
ده‌بینی کیزیکی چاو به‌نگیه
خالی جووته و په‌ر سپیه
مه‌یلی وی دلی گه‌زتییه
ئێختیارێ شیخایه‌تی نییه.

۳۳

شیخ هات کوتی: سه‌لام ده‌که‌م له‌هه‌مووانه
له‌گه‌ل ئێومه‌ جانا
له‌گه‌ل ئه‌نگۆم زۆر کردووه‌ عه‌زیه‌ت کیشانه
شه‌و بیداری و سوپحان سوپحانه
پێم پۆژی ده‌ست لێک به‌ردانه
من دلم زۆر پهریشانه
دیومه‌ کیزیکی جانا
شل و مل و له‌به‌ر دلانه.

ئەگەر سەر دەبەمە سەر سەلاتە
 لىم تىك دەچى جەماتە
 چاۋى ۋەك پىالەى ھوكماتە
 كىژى دايىمە رۈھم لە لاتە
 دواندى تۆ لە كن ئەمن قاتە
 كۆلمەت ۋەك شانەى نەباتە
 سىگت ۋەك تەختى ھوكماتە
 سەفەرەم ھات و نەھاتە.

راۋەستىن دەستە و دوعايە
 عىلاجى دەردى من نايە
 سىگى ۋەك كارگى كەمايە (۳۴)
 يەگجار بۆى بووم گىانفەيدايە.

ناكرى من عىلاج و چارە
 دىومە دوو چاۋى بەغومارە
 ون دەبى مانگ و ستارە
 ۋەك ئەتلەس و ۋەك چەتارە (۳۵)
 لەنگۆ ونە و لە من ديارە.

پاكو بىن گىانفەيدايە
 راۋەستىن دەستە و دوعايە
 دەنا دىنم چوو بە زايە.

دیم کیژئی نه شمیلا نه
 له بهر دلی من ته پلانه
 جه رگم پر ناله و نامانه
 هوشم نییه بخوینم قورعانه
 لیم تیک چووه ړنگای شیخانه
 دهردی من یه گجار کرانه
 مردن خوشتره له و ژبانه.

سه بر و هوشم هه لگير اوه
 لیم حه رام بووه خواردن و خاوه^(۳۶)
 یه گجار مه یلم به وی داوه.

که دپته پيش چاوانم
 ناممینی روحی ره وانم
 له بهر کیژی خان و مانم
 پتی ده لیم قه زات له گیانم
 سه حاتیک ببی به میوانم.

گیر نابی، کاری وی نیو سه حاته
 عه مر و روحی من به با ده
 له دلم داد و فریاده
 پتی ده لیم چارشیتوت لاده
 قه ولی نه سه حیم پی نادا.

مریده‌کان کوتیان: ده‌بی چی لی قه‌وما بی؟

هه‌ز ده‌که‌م بمده‌ن ئی‌جازه
کیژی گاوردان زۆر به‌نازه
ئه‌و له‌ په‌نگی کۆتر و بازه.

بچه‌وه‌ مائی، وه‌ختی کاره
نه‌بادا بی ئه‌و نازداره
جه‌رگی کردووم پاره‌ پاره
به‌و جووته‌ مه‌که‌ هه‌ناره.

مرید ده‌گه‌لی هاتن، کوتیان: شتیکی به‌سه‌ردا هاتووه‌، عیلاجیکی به‌لکو بکه‌ین.
شیخ هاته‌وه‌ مائی، له‌ ده‌لاقه‌وه‌ (٢٧) فرپه‌ی بالی داعبایه‌ک هات. هاته‌وه‌ سه‌ر په‌نگی
ئینسانی و دانیشته‌، ئه‌ژنۆی به‌ئه‌ژنۆیه‌وه‌ نا و کوتی:

چا‌کت له‌ دنیا‌یه‌ زانی
ده‌بی بیی له‌ کن‌ بابم‌ بکه‌ی‌ شوانی
ته‌رخ‌ بکه‌ی‌ موسولمانی
بکه‌ی‌ به‌رازه‌وانی
زۆر به‌ دل‌ و به‌ جانی
جا ئه‌و وه‌ختی شتی‌ک ده‌زانی
له‌ دل‌ت که‌م ده‌بی زانی.

كوتى: ئەرئى كىژەكەي نازەننە
 لەو تەركىب و لەو جەمىنە (٣٨)
 قىمەتى خالانت نىنە
 قسەت بۆ من جەرگ بېرىنە.

ملكى ئىسلام و كوفارە (٣٩)
 دەبى بۆت بدرئ بە گوارە
 زۆر شوخ و شەنگە ئەو يارە
 جەرگم يەكجار برىندارە
 چ دەلئى دىمە سەر ئەو كارە.

كچەكە بە شىخى دەلئى:
 حەز دەكەي بگەي بە نازان
 بىئە سەر دلخوازن
 دەبى بچىە بەر بەرازان.

قورعان بسووتىنى بە نارە
 دەفە بكەي پارە پارە
 لە پشت بېستى زىنھارە
 سەبارەت بە چاوى يارە.

بلاؤکه مرید و خانہقا
 ئو جەرگهت وا لهت لهته (۴۰)
 حەز دەکەیی دڵت بەمەخسود بگا
 بێیە سەر مەخسود و شادی
 تۆ دەگەرپی له مرادی
 دینت دەبی بجی بە بادی.

عەمرت چۆتە سەت سالانە
 ئەرێ پیرەکەیی زورھانە (۴۱)
 بەدبەختی، دەردت گرانە
 بپوانە گۆشەیی چاوانە
 غەدەنگی جەرگ و دڵانە
 من لیت دەکرم ئیمانە
 دەبی ببیە بەرازەوانە
 گیر نەبی لەو جی و مەکانە
 دەتەمە فەرەنگستانە
 تا دە سال عەزیزەت کیشانە
 دنیا مردنە و ژیانە
 ئەگەر مای پاشی دە سالانە
 قسەت دەبی جانانە.

ئەو حەلە من دەبم بە ئی تۆ
 لە دەروونت دەبری بۆسو (۴۲)

بۆت هه‌ڵدینم چاو و برۆ
ئاخ له بانی ئاخ پۆ له بانی پۆ.

۵۳

شیخ دهیکوت: به‌وه‌ی که‌م کردگاره
نامه‌وێ دین و په‌فتاره
لاده‌چم له‌سه‌ر ئه‌و ئاکاره
له پشت ده‌به‌ستم زینه‌اره
سه‌باره‌ت به‌ چاوی یاره.

۵۴

دهیکوت: په‌له مه‌که سبه‌هینێ تاو هه‌لاته
ئه‌که‌ر که‌شتیک بۆ به‌حرێ هاته
دلی خۆت بخه‌ زولماته.

۵۵

مه‌یکه به‌دره‌نگ و زووه
ئه‌و که‌شتیه‌م من نارده‌وه
خانه‌قات پێ چۆل بووه
ئیمانته له ده‌ست دهرچووه.

۵۶

ناتمێنی دین و ئیمانه
لێت تێک چێ ته‌خت و مه‌کانه
به‌ ناز بۆت هه‌ڵدینم چاوانه
به‌شه‌رت لێت ده‌ستینم ئیمانه
ده‌ سالت ده‌که‌م به‌ شوانه

دهبی ببیه بهرازهوانه.

جا ئه وه قهولی پی دا.

۵۷

شیخ کوتی:

پیرم عومرم زۆر پابردوه

کار له کاری تهجاواز کردوه

تیری دهستی تۆم خواردوه

ئیمانم له بیر^(۴۳) چووه.

۵۸

ههچهند ههڵدینی ئه و چاوه کاله

من حاله دهبی بی حاله

له دلم دئی داد و ناله

سهبارهت به و خهت و خاله.

۵۹

سهبارهت به و زولفه خاوه

ههڵدینی گۆشه ی چاوه

تیره له جهرگم دراوه

ئاوریکه وا ههڵکراوه

بههیچ کهس ئه و ئاوره نهکوزاوه

پههههتی دینم نهماوه

تاقهتی ئه ژنۆم شکاوه

به تیرهندازی ئه و چاوه.

٦٠

حازرم بۆ فه پهن گستانه
شهرتت له گهڵ ده کهم ده بمه شوانه
نامه وێ ئیستیپراحتی شهو و پۆژانه
سه بارهت به چاوی جانانه (٤٤).

٦١

سبحه نیی دین ده یهن، کچه که سنگی بۆ ئاواله کرد، وای لی دهکا هۆشی ده
که للهیدا نه مینێ.

کوئی: هانی بته ده می نیشانه
ببینه مابه ینی سینه و مه مکهانه
میسلی تهختی پادشاهانه
جی حوکماتی شا و سولتانه
با دهرت پیتی ببی گرانه
بهوهت لی ده کهرم ئیمان.

٦٢

ببینه نه بروی بهیدا غکار
وهدهری خست مه مکی هه نار
شیخ پیتی نه ما عیلاج و چار.
دهستی دهبرد له بۆ هه نار
دهیکوت: با عومرم ببی قوتار.

٦٣

به مه خسو دم په هایه
تیرت له جه رگم دایه

به کهس عیلاجی نایه
کولمەت میسلی چرایه.

٦٤

زولفت ئاوریشمی خاوه
کولمەت قه نداوه، تازه تی کراوه
ئه گەر بیتو بلین قومیکى^(٤٥) لیداووه
عومری پابردووم دهگه پێته دواوه.

٦٥

نامینى پیری و زورھانی
سنگت وهک شه ربهت و کانى^(٤٦)
عیلاجى دهردى نیانى^(٤٧)
بو من حه کیم و لوقمانى
سه ت جارت من بيم به قوربانى.

٦٦

حۆرى به هه شتى یان ئى ئه و دنیایه؟
پێم وایه عیلاجم نایه
وه هات بو بووم مفتە لایه
ئیمانێت بردم به زایه
سنگت باغى دونیایه
قیامه تم چوو به زایه.

٦٧

دوو ماچى دایه و پێی کوت:
ئه من هه م باز و هه م شه هینم
به زۆر دینت لى ده ستینم

ببینه ئه گهر کولمەت بۆ دینم
ئەوێه روحت لێ دەرفینم.

٦٨

شیخ هاته نێو مریدهکانی، کوتی:
براله لیم ته‌لخ بووه ئه‌حواله
لیم تال بووه مال و حاله
نامه‌وێ ژن و مندا له
په‌هه‌به‌تی دینم به‌تاله
سه‌بارەت به‌و چاو کاله.

٦٩

مريدان دهردم گرانه
شیخ مه‌لێن شیتە و دیوانه
به‌خودای کاری سو‌بحانه
لێی تیک دام ته‌خت و مه‌كانه
زیکر و ده‌فه تا قورعانه
له بیرم نه‌ماوه ئه‌وانه.

٧٠

هاسا له‌و مال و مندا له
ئەمن حالم زۆر بێ حاله.

٧١

نه‌لێن شیتە و عاقلی نییه
زولفی کیزی پای به‌ستییه
ئێختیار و عاقلم نییه

وام دیوه خالی کونجییه^(۴۸)
بویه ئاگام له خۆم نییه.

۷۲

پاش ئهمن ئهلا ئهلا کهن
ئیهو روو له دهرگای خودا کهن
واسیدیکم^(۴۹) بو پهیدا کهن
به کیژی گاورانم شاد کهن.

۷۳

رئی و شوینم لی گۆراوه
عاقلم له سه ریدا نه ماوه
ئهو عاقله پوخته م بووه خاوه
من مه یلم به کیژی داوه.

۷۴

ده گه لم کردووه شهرت و قه راره
له ده روونم گرپه ی^(۵۰) ناره
سه بارهت به و چاو به غوماره
ئهو پیرییه م لی وشیاره.

۷۵

وه کو حالاتی جوانی
عه مری چارده سالانی
زه فهری پی بردووم نه فس و شهیتانی
پیتی ته رخ کردووم سو یحان سو یحانی
پو حیان بردووم به نیانی
ده چمه به رازمه وانی.

۷۶

بۆيە ۋا دەر دم گرانە
روحیان بردووم بۆ بوتخانه
مايهی زولف و چاوی جوانه
زحمهته فروشتنی ئیمانە.

۷۷

هیند مهحبوبه ئەو یاره
چاوی هیند مهست و به غوماره
چاوی قاسید و وشیاره
ئەمن دلم برینداره
من مهستم ئەو ئیغیاره
بۆ ئیمانم خریداره.

۷۸

به حوکمی چاوی شه هینئ
کولمه ی رهنگاورهنگی دینئ
ئەو ئیمانم لی دهستینئ.

۷۹

دهنا زۆر پیر و هیلاکم
پهنا به خودای بی باکم.

۸۰

پیم ناکری فکر و رهوانی
لیم تیک چووه مه عنای قورعانی
سه بارهت به چاوهکانی

میسلی ئەستیرەى بەیانی
کە ھەلدى شەو و پۆژانى.

۸۱

ئەستیریکی شوعلەدارە
لە پیر و مرید پا دیارە
ئێو ھەلدیو ھەلدیو ھەلدیو ھەلدیو
دەنا ئەنگۆش لادەچن لەسەر کاروبارە.

۸۲

نەودیو ھەلدیو ھەلدیو ھەلدیو
ئەبرۆی یەگجار تیرەندازە
و ھەل شەھینە، میسلی بازە
دلی بردووم بێ ئەندازە.

۸۳

ھاشا لە ملک و ئەملاکم
لە زیندەگانی تا خاکم
چیدی من ھۆکمەتی ناکەم
روح بەکیژی گیانفیدا کەم
خزمەتی بەرازان دەکەم.

۸۴

خانەقا بکەن بڵاوە
کاری ئەنگۆ بوو ھەلدیو
شیخو لە نێودا ھەلدیو
شیخ مەفتەلا بە دوو چاوە.

مفتەلام زۆر دەر دەدارم
لێم تێک چوووە کاروبارم
سبەینێ و نم ئەورۆ دیارم.

شیخ چوووە گوێی بەحرێ، لەوێ دەگەرا، چاوەڕێی کەشتی بوو.
پۆژ سەری دەهێنا دەرە
شیخ مفتەلا و دەستە و نەزەرە
زەخمی هیلایە دەستی خەنجەرە
دیوانەییە و سەوداسەرە
نەما پەهەبەت و جەوهەرە
کەنگی کەشتی دێتە دەرە؟
شاد بێ بە دیداری دولبەرە.

بروانمە مەوچی دەلیایە
چاوەڕێم، بۆ کەشتی نایە؟
ئێمانی بردووم بە زایە
بۆچی لە هانام نایە؟

من پراوەستام مونتەزیری
من بە زورھانی و بە پیری
وەکو حەبس و موقەسیری
سنگی وەک تەختی وەزیری

کولمهی وهک شکوفهی ههنجیری
بۆ دیار نییه بهرێ پیری؟

۸۹

دلی منی پر له ژانه
بۆ دیار نییه نهشمیلانه^(۵۱)؟
کۆخ و ههنجیر تیک هالانه
یانی زنجیره‌ی زولفانه
بردوومی پوچی پهوانه.

۹۰

کچهکه چوو ههکن بابی، پتی گوت: ئەمن ئازاریکم بهسهر هاتوووه. حال و
موقه‌ده‌ری بۆ گێراوه. بابکه‌ی کوتی: کچی هه‌ی نه‌بی، شیخی سه‌نعان گه‌لیک له
ئیمه‌ی کردۆته موسولمان، ئەگه‌ وابی ئیمه‌ له لای ویوه ئاسووده خاتر ده‌بین. پادشا
ئه‌گهر وای زانی که‌شتی نارد بۆ وی.

۹۱

شیخ ئەگهر دلی به‌نده
دی که‌شتیکی نوقره به‌نده
زانی ئی کیژی پهند و مه‌نده.

۹۲

که‌ دی که‌شتیکی نه‌شمیلانه
که‌شتی هات بۆ سه‌ر به‌حرانه
زانی ئی کیژی گاواره
راسته شهرت و قه‌رار و متمانه^(۵۲)
شیخ پتی فرۆشتوووه ئیمانه

شیخ فکری بوو په ریښانه
 با سهرېشک (۵۲) بم له و دووانه:
 خوښتره له زه تی جیهانه
 یا نه ئی پوژی په نهانه؟
 نه ما کوشتوومی نه و چاوانه
 خالی که راست و چهپ دانا
 نه شتری جهرگ و دلانه
 نه من دهمه وئ جیهانه
 سه باره ت به جانانه.

۹۳

وینه یی که چه که به پیش که شتی که وه بوو، رووی تی کرد، کوتی:
 من لیت ده که م سه لاهه
 لیت هه لگرتم عاقل و فامه
 عالم ده لیتن: پیر و عه وامه
 لیت بدینم کاو و کامه
 دایمه رهنگت له لاهه
 لیم حرام بووه سوېح و شامه
 عاقلم نه ماوه، لیم خامه.

۹۴

سلأوی له عه که سه که کرد و چووه ده که شتی وه. که شتی که له حاست خوئی که راوه.
 که بیشتنه فه رهنگستان. پادشاه ده که ل وه زیران هات بووه قه راغ به حری. شیخ
 دابه زی به سه ت ئیحتیرام، هاته کن پادشای، به پادشای کوت:

۹۵

له که لم بکه شهرت و قه راره
 چبکه م، من چارم بی چاره

قه رارم کردووه له گه‌ل یاره
له پشت ببهستم زینه‌اره
کاری من بهر به‌رازانه، دیاره
روحم پیر و ئیختیاره.

۹۶

لوتف و مهرحه‌مه‌تی شایه
زینهاریکی ئه‌وه دایه
ده‌بی ببینی دهرد و ته‌قه‌لایه
ئه‌و خه‌یال‌هی له دلت دایه.

۹۷

ئه‌وه شا قه‌ولی پی دا ئه‌گه‌ر شیخ له دین وهرگه‌ری کچه‌که‌ی داتی. شیخ کوتی:
کولمه‌ی وه‌ک گۆلی گه‌شه
چاو شه‌هینه و ئه‌برۆی ره‌شه
پادشا ئه‌و پیره‌ی سپی ریشه
کچی خۆتی پی ببه‌خشه.

۹۸

شا کوتی:
له‌گه‌لت کردووه شهرت و شوینه
له قۆلت بکه ده‌ستینه^(۵۴)
برۆ می‌گه‌لی به‌راز بی‌نه
به خزمه‌ت کیژیم لی بستینه.

۹۹

خزمه‌ت بکه به‌ئیخلاسی
ته‌رخ بکه خوداشوناسی

کيژ له قامكى دايه نه لماسى
خو تو چاک کيژى دهناسى.

۱۰۰

ئهى پيرهکى زورهانه
پيم بکه باوهړ و متمانه
گه بچيه بهر بهرازانه
بفروشى دين و ئيمانه
دامتى کيژى مهرزینگانه.

۱۰۱

دامتى کيژى چاو به له که
خالى جووته و زولفى يه که
حاجيان دينى له رپى مه که
دينى شيخان به تال دهکا
قه تللى بى تاوان نه گهر دهکا.

۱۰۲

ببينه وهک مانگى تابانه
ته مه شای زنجيره ي زولفانه
خالى رهش نه خش و نيشانه
تاق و جووت له کولمه ي دانا
گه بچيه بهر بهرازانه
پيم به خشى کيژى نو جوانه.

۱۰۷

سنگم وهک باغی شه دداده
دین و دنیات دا به باده
له دلت واوهیلا و فریاده
سنگم وهک پیگای جاده.

۱۰۸

وهها روحت دهستینم
ئیمانته بۆ خۆم دینم
میسلی باز و شههینم
وا به نیوناز دهتدوینم.

۱۰۹

شهرت و شوینمان ته واوه
من قهولم به تۆ داوه
تۆ به رمالت فری داوه
خانهقات له خۆت تیک داوه
که شهرتت ببی ته واوه
دهبینی تۆ باغی ساوا.

۱۱۰

پیری عومر سهت سالانی
که لیکه عهبله و هیچ نه زانی
دهبۆ تۆ بچیه شوانی
خزمهت بکهی تا دهتوانی
سهبارهت به چاوانی.

شیخ رۆژئیکی به رازمهکانی دهرویین. شیخ بازی دا، په لئیکې^(۵۵) وه لاقی کهوت. ئەگه هاتهوه لاقی ئەستوور ببوو، دهشەلی. کچه کهش دهرکی په نجه ره ی کربۆوه. شیخ کوتی:

ئەری کیزئ چاو بهنگییه
سنگت وهک به فری سپییه
به ژنت وهکو شهنگه بییه
من به تۆم فرۆشتوو دینییه
بو ئاگات له دهردی من نییه؟
له کهندا ئیم باز بردییه
په لئیکم له لاق هه ل چیه
حاجه تم به تو دهرزییه.

ئەری کیزه کهی چاو کاله
وههات دهر د کردووم ههواله
له بیرم چوو مال و مندا له
په هبه تی دینم به تاله
کولمهت وهکو دوری لاله.

رۆینت وهکو خاسه سپیه^(۵۶)
گهردنت زتیری سپیه
له علی روممان و فه رهنتییه^(۵۷)

بۆ ئاڭات له حالى من نيه؟
حاجه تم به تو دهرزیه.

۱۱۵

کيژ نه وه به زهرده خه نه
پرچی به میسلی قۆیه نه (۵۸)
وهک مانگی چارده پۆشه نه.

۱۱۶

هات دهنگی زی و گواره
کر مهک و گواره و قه تاره
سنگ وهک بازار و شاره
چاوی مهست و به غوماره
دهیکوت: پیره که ی بیتچاره
کوا لاقت برینداره؟

۱۱۷

دهیکوت: کيژ هکه ی وهک ههنجیر و هه ناری
تیرت له جهرگم بووه کاری
عهترت له زولفی دهباری
وهک وهنه وشه ی نهوبه هاری.

۱۱۸

بولبولم، سهرم شیواوه
عاقلی پوختم بووه خاوه
من مهستم بۆ جووته چاوه
خه دهنگیکت کیشاوه

وههات له جهرگم داوه
 برینی کۆنهم کولاه
 بۆ من زۆر کام و کاوه
 ئەگەر بڵێن: کیژ ئەو درووی دهرهتیناوه.

۱۱۹

رانی وهکو دۆشهگی نهرمه
 نهختیک کیژ ئی پێی شهرمه
 ئەما شیخ دلی گهلیک گهرمه.

۱۲۰

سنگ وهک شهر بهت و کانی
 لاقی برده سهر رانی
 بۆ شیخ بووه زیندهگانی
 کیژ پهلی له لاقی دهرهانی^(۵۹)

۱۲۱

شیخ ئەوه دهپاراوه
 ئەری کیژ ههکهی نۆلاوه
 خال و پههچهم تیک چرژاوه^(۶۰)
 دوپوت له لاقم دهرهتیناوه
 ئەوه لیم خوش بوو ههنگاوه
 ئەوجار ماندووم ههساوه
 سهبارمت به مهستی ئەو دوو چاوه
 پیم وایه ومختم تهواوه
 ههزیهتم گهلیک کیشاوه.

۱۲۲

کيژ کوتی: تو نازانی
نه خوښی، زور دهر دگرانی
خه رفاوی، پیر و زور هانی
ئه تو تازه هه و سالانی
ئه گهر به رازه وانی
عاشق به دوو چاوانی.

۱۲۳

دهبی ببینی دهر دهداری
نه خوښی و ئینتیزاری
چاڤه و هه دهگهی به یاری.

۱۲۴

کوتی: کيژ مهکهی بوټ بووم ئینتیزار
من مهستم، نابم ئیغیار
عهترت له چاوی هاته خوار
بوو به باغی ههنجیر و هه نار
دین و مهزه بهت کردم قوتار
له ئاهم نابی رزگار.

۱۲۵

زهحمهته، دهر دم گرانه
سنگت تهختی سولتانه
دوو فینجانت لی دانا
کوشتمی مهستی چاوانه.

بالا بلند و نامداری
به پیری و به ههزاری
به مهستی و دین قوتاری
هر چونکه تۆم یاری.

ئەو عەترەئى لیت دەبارئ
ئەمنى کردە وشیارئ.

پێک هاتووێ کاروبارم
کیژئ سیمین عوزارم
باغی کۆخ و هەنارم
یەگجارت پێ منەتبارم.

دوو کەس لە مریدانی وهفادار و بەدینی شیخی سەنعان، چوون خۆیان دەدەرگای
هەزرەتی غەوس هاویشت. دوو سالان خەریکی خزمەت و دەرگا مالدین بوون.
هەزرەتی غەوس دەیزانی ئەوانە بۆچی هاتوون و مەنزوور و مەتلەبیان چییە و چیان
دەوئ؛ ئەما خۆی تێ نەدەگەیاندن.

دوو سالە ئەگەر تەواو بوو، بانگی کردن؛ کوتی: لەویدا ئەنگۆ مەتلەبو چییە ئەو
خزمەتە دەکەن؟ کوتیان: شیخ چاک لە دەردی ئێمە حالییە؛ ئێمە مریدی شیخی
سەنعانین. ئێستاش کە شیخی سەنعانی وای لێ هاتوو، ئێمە ئەوەی لە تۆرا
دەزانین. ئەلەعنیش ئێمە شیخی خۆمان لە تۆ دەوێتەو. دەمانەوئ لە دەرگای خودای
تەو هەقو^(٦١) بکەى شیخ بێتەو سەر حال و پێ و شوێنی جاران.

حه زره تی غهوس سه ری داخست، بریک موراقیب بوو، پاشان سه ری هه لئنا و کوتی: شیخایه تی و دهره جه ی ئیرشادو ئەگەر دهوئ بوده می، دهست له و کاره هه لښگر و باسی ئەو قسه یه مه کهن. مریده کان کوتیان: غهیره مومکینه. ئیمه له دهرگای تۆ ناروین، شیخایه تیشمان ناوئ. ئیمه شیخی خوومان له تۆ دهوئته وه. ته مه نمانان هه ر ئەوه یه ئەگەر شیخ ئەو کاره مان بۆ پیک بینئ و شیخی سه نعان بینئته وه نیو خوومان.

ئاخر مریده کانی شیخی سه نعانئ دهستیان هه ل نه گرت. جا ئەگەر هه زره تی غهوس وای زانی، ته وه قوی بۆ شیخی سه نعان کرد و بۆی پاراوه. جا کوتی: براله خودا پوحمی به شیخی ئیوه کرد. ئەنگۆش برۆن مریدان هه لښگر، بچه قه راغ دهریایه، ئالقه ی زیکرئ بگرن. لهوئ شیخی سه نعان دلئ ئاگا دهکا و دیتته وه سه ر پئ و شوینی ئیسلامه تی و دهگه رپته وه نیو خوۆتان.

مریدان چوونه سه ر به حرئ، دهستیان به زیکرئ کرد. شیخی سه نعانئ لهوئ گوئی له دهنگی مریده کانی بوو. سه ری هه لئناو پاراوه له بهر خودای. هۆش و عاقلئ هاته وه بهر خوئ، خاچ و زینهاری فرئ دا و هاته سه ر به حرئ. زۆر پاراوه له بهر خودای، شادیمانیککی به حه قی هئنا و شهیتانی به له عنه ت کرد.

۱۳.

شیخ هه میشه به رمالی به شانئوه بوو. له بهر خوولای پاراوه، به رماله که ی هاویشته سه ر به حرئ، بۆی بوو به که شتی و سواری بوو. شیخ سه ری هه لئنا و کوتی:

یاره ب هه ر ئەتۆی پوچه ر و پوچه ر
زۆر په شیمانم خودای بانی سه ر
بی به شم نه که ی له ئاوی که وسه ر
به عومری تۆ بوو خراپه م هاته بهر
چیدیکه ئەمن نه که ی دهر به دهر
مالم خرابوو، ئەی خوۆم وه سه ر.
پوحمه ت زۆرتره له دای و باوان

هەر تۆ دەمینی بیناهی چاوان.
 پەنام هەر ئەتۆی ئەی حەیی دانا
 بەکفله کونیک تۆ دنیات دانا
 ئەمنت شیت کردبوو کە وەتمە کێوانە
 پیری بێ چارە زۆر پەشیمانە.
 کچەکەش چاوی لەو کارە بوو، هاتە سەر لێوی بەحرێ، کوتی:
 یا خودای شیخی سەنعانی
 کیز چیدیکە ی نەزانی
 رووی کرد لە دەرگای سوبحانی
 کوتی مەدەد یا خودای سەنعانی.
 چارشیوەکە ی هاویشته سەر بەحرێ، بۆی بوو بە کەشتی و سواری بوو. بەدوایدا
 پۆیی؛ گەیشته وه شیخی. ئیمانی هینا و موسولمان بوو.
 تیکرا چوونە وه خەزەت حەزرەتی غەوس. شیخ خۆی هاویشته پشتی. حەزرەتی
 غەوس دلی دەگەڵ چا کردە وه و بەخشی. کچەکەشی لی ماره کرد.

پەراویزەکان:

- ۱- دەقینە، ئەم وشەیم لە ئاخافتنی خەڵکدا نەبیستوو و فەرەنگی مەهابادی گیوی موکریانیش
 تۆماری نەکردوو ماناکە ی بە پیتی زەمینە ی ریکە وەندە کە جار و دەفعە و سەرەتای کارە.
- ۲- ساحیب دەست، واتە دەست پۆشستوو و بە دەسەلات.
- ۳- ئیفتادە، واتە پیر و لەکارکەوتە.
- ۴- سەقەت، لێرەدا واتە بە هیزو توانا.
- ۵- زینها= زنار
- ۶- بالەندە، واتە بالدار. داعبا، لێرەدا واتە بالەندە، فرێندە
- ۷- قاوه قاوه واتە هەراھەرا و زمانزەنا
- ۸- رەھبەت بە واتای هۆش و ئیختیار و ترسە
- ۹- ئیوارێ یان ئیوارە
- ۱۰- قامەت، دەستپیکردن و کردنی نوێژ
- ۱۱- دیار، سەپیدا و ئاشکرا

- ۱۲- شمعقار، شنفار، بېروانه پېشه‌کی ئەم کتیبه
- ۱۳- ږهو، به‌مانای هیرش و به‌تایبته هیرشی هه‌ره‌وزی ناژه‌لان.
- کورده‌لن: «توتکه‌کش ره‌وئ دها» واته توله‌کش ویرای سه‌گه‌ل هیرش ده‌گاته سه‌ر دوزمن یان کورگ.
- ۱۴- ناسره‌وئ، نارام ناگرئ
- ۱۵- به‌له‌ک، ابلق، پهنکی ږه‌ش و سپی
- ۱۶- کزه‌کز، به‌وتای هیور و نارام و بریتیه له هه‌رده‌نگیکی نارام
- ۱۷- بریانی، چه‌وه‌نده‌ر یان کووله‌که‌ی له ناگردا بریان کراو
- ۱۸- بازی به‌ند، هه‌مان بازو به‌نده
- ۱۹- لال، هه‌مان له‌عل
- ۲۰- به‌رمال، ئەو راخه‌ره‌ی نوژی له‌سه‌ر ده‌کن
- ۲۱- عه‌شق، لیزدا به‌واتای مه‌عشوق هاتووه
- ۲۲- ئاو، نیگایه‌کی به‌ره‌و دوا که تیکه‌ل به‌میهر و مه‌حه‌به‌ته بیت.
- ۲۳- «یه‌تی» پاشگرکی چاوگ سازه، وه‌ک: دۆستایه‌تی، جحیلایه‌تی
- ۲۴- سنگ، یان هه‌مان سینگ و سینه. به‌یت بیژ ئەم وشه‌یه به‌شیه‌وه‌ی «سنگ» بیژ ده‌کات.
- ۲۵- گه، کورترکراوه‌ی گه‌ر و نه‌گه‌ره.
- ۲۶- له‌نجه، به‌ناز به‌ریگادا ږویشن وه‌ک کوتر
- ۲۷- عه‌بدال، ئاواره و سه‌رگه‌ردان.
- ۲۸- لیر، هه‌لمسانی پښت کاتئ جړوجانه‌وه‌ر پتیه‌ی ده‌دن، لیره‌دا به‌واتای قوتبونه‌وه‌ی مه‌مک به‌کار دیت. وه‌ک چاوگ ده‌بیته لیر کردن
- ۲۹- مافینگی، به‌واتای په‌ریشانی و ئاواره‌یییه.
- ۳۰- زه‌رده‌خه‌نه، به‌واتای پتکه‌نین، زه‌رده‌و بزه‌یش هه‌ر ئەم مانایه‌یان هه‌یه.
- ۳۱- ووئسپ، بیژ کردنیکی زارگو‌ت و عامیانه‌ی وشه‌ی «یوسف» به‌
- ۳۲- ده‌لیا، هه‌مان ده‌ریا. ئەم بیژکردنه‌م له‌خه‌لکانی تریشه‌وه‌ بیستووه.
- ۳۳- زووخاو، ئەو چلکاوه‌ی له‌برین دیته ده‌رئ.
- ۳۴- کارگی که‌مایه، کارگیکه‌ سپی و پان و بۆ خواردن ده‌بیت. ده‌لین، که‌مان گیایه‌که که کارگ له‌بنیدا شین ده‌بیت.
- ۳۵- چه‌تاره، ناوی پارچه‌یه‌ک بوو.
- ۳۶- خاو، خه‌و
- ۳۷- ده‌لاقه، ده‌ریبجه
- ۳۸- جه‌مین، ویدمچی ئەم وشه‌یه له‌بنه‌رته‌دا، جبین» بیت که له‌ عاره‌بیدا به‌مانای نیتوچاوان و

تهوئله. له بېژ كړدنې زارگوتدا «ب» دهېټه «م» وركو «نهجيب» كه دهېټه «نهجيم».

۳۹- له وشه ې كوفاره دا پټې «ه» زيادنيه و ته نيا بډ چي كړدنې سهر وا پي زياد كراوه.

۴۰- له ت له ت، پاره پاره

۴۱- زور هان به واتاي پيرو په ككه و ته يه.

۴۲- بوسو، نو بونه ې له سووتاني په مبه هله ده ستې بوني سووتاني په شم «بډ كروون» هو بوني

سووتاني گوشت و چه وري دهېټه «بډ چرووك»

۴۳- بير، لير هدا واته ياد

۴۴- جانانه، مبه ست مه عشوق و دلخوازه.

۴۵- قوم، واته توژيک ناو

۴۶- كاني، سرچاوه ې ناو.

۴۷- مبه ست له دودې نيپاني عيشقه.

۴۸- كونجې، به واتاي په ننگ به په ننگ.

۴۹- واسيده، بېژ كړدنې عاميانه ې «واسطه» يه.

۵۰- گرپه يان گر واته بلټسه ناگر.

۵۱- نه شمیلان، واته جوان و له به ردلان.

۵۲- متمانې، باوړې

۵۳- سرپشك بوون، واته ځيختيار دار بوون- پشك له فره نكي وشه گه لي علميانه ې چه مال زاده

دا به م چه شنه ماناي بډ ليكدراوه ته وه: « جوړه حسيتي كه بډ ده سنيشان كړدنې نوښه ې، پيش و پاش بډ كايه.

۵۴- ده ستبېن، هه مان ده ستبهنده بريتييه له و گوري سه كه شوان سر ټكي له باسكي خوي

ده هالټني و سره كه ې تري له قاجي مه په شته ك ددات و بوي دمه خوي هه كاتي ك مه په كان

تووشي مه ترسي بين و بيانه وي پاكېن نو گوري سه ده كي شري و هه بوي شوان له خو

هله ده ستې و مه ترسيان لي دور ده كاته وه.

۵۵- په ل چه ند واتاي هه يه. ۱- به واتاي «پي» يه ورك چوډ ده لټن، چوار په ل قايم» ۲- به واتاي

قه له ميه (نم وشه يه له فره نكي عميد» دا به م چه شنه مانا كراوه ته وه: لقې درمخت كه

به شكلي قه له م ده ير نه وه و له هر زدا ده ينژن تا ريشه بكات و شين بيت.

۳- هه چه شنه دار ټكي نووك تيژي درو وئاسا.

بابه تي درو و تيچوون له پي شيخي سه نعان له نوسخه ې ناغاي «نه نيسي» شدا سرنجي پيدراوه و

قسه ې له سر كراوه. له و گيړانه و ميه دا شيخي سه نعان له م باره يوه به م چه شنه كچي كاوري

دواندوه:

كيژه كه ې سوور و سپييه

سەرى منت بېى بەقوربانى سەرىيە

شلك و نەرم و چاوبەنگىيە

سۈيتم، ئاكام ھىچ لە خۆم نىيە

برك و ژانم لە دلىيە

لە كەندالۆم باز بردىيە

دروويەكم لە پاى ھەل چىيە

حاجەتم بە تۆ دەرزىيە

۵۶- سى، بالئندەيەكە شىئوھى قاز دەدات پەنگى سىپى مەيلەو خۆلەمىشىيە كە لە كەنار چەم و لەنىو

ئاودا دەژىت و لە راستىدا جۆرە قازىكى كىتويە « ناوى بالئندە لەزاراوەكانى كوردىدا .

۵۷- فەرەنتى، بەگوتەى بەيتبىژ ناوى بەردىكى بەقىمەتە .

۵۸- قۆپەنە، بە نىئوقەد ھىشوو دەلۆن .

۵۹- دەرھانى، واتە دەرى ھىنا

۶۰- تىك چرژان، واتە تىكەل بوون

۶۱- تەوھقو، واتە چاوەراوانى، ھەمان «توقە»

لاس و خه زال

پیشہ کی

نؤسکارمانی ئەلمانی^(۱) بەیتی لاس و خەزالیشی لە کتیبە بەنرخەکی خۆیدا (توحفە موزەففەرییە) هێناوە.

مامۆستا هێمن توحفە موزەففەرییە هێناوەتەو سەر ریتنوسی کوردی و ھەر بەیتە پێشەکییەکی بۆ پازاندۆتەو. مامۆستا لە پیشەکی بەیتی لاس و خەزالدەلی^(۲): «بەیتی سییەمی کتیبەکی نؤسکارمان لاس و خەزالدەلی. ئەم بەیتە بەراستی شاکاریکی ئەدەبی بەرز و کەم وێنە. زۆر شتمان لە رۆ و شوینی کۆنی نەتەوایەتی گەلەکەمان بۆ پروون دەکاتەو، دەپێشدا بەیت بێژ بەقسە باسی ھاتنە دنیا و گۆران و لە دایکبوون و پێگەشتنی لاس، قارەمانی چیرۆکەکەمان بۆ دەگێریتەو؛ ئەوجار شیعەر دەست پێ دەکا. شیعەرەکانی ھەتا حەز بەکی ناسک و جوان و پەرمانان؛ میسرەکانی زۆر زۆر درێژن، بەلام وشە پەسەن و جوان و پەرمانان و موسیقاکانی و ھەلبێژدراون و لە تەنیشت یەک داندراون کە کێشەکە (وەزنەکە) دەپارێژن. جار جار نیو شیعەرەکان (میسرەکان) کورت دەبنەو. شیعەرەکان جاری وایە زۆر لەسەر قافیەیک دەپۆن و جاری وایە کەم. کورتی بێرەو ھەری ئەدەبی بەیتی لاس و خەزالدەلی بەبروای من زۆر باشە. بێ گومان ئەو بەیتە زۆر کۆنە، لە مەم و زینیش کۆنتر و لەمێژینەتر دیتە پێش چاو. لاس داریکی سەخت و چڕ و دێکاوئیە. دیارە ئینسانی کورد پێش ئەو کۆخیکی بۆ خۆی دروست بکا، ھەر لەو وەختەو کە لە ئەشکەوت و زندۆل و لێرەواردا ژیاو، ئەو دارە ناسیو و ناوی لێ ناو. چونکە دارەکە سەخت و دێکاوئی بوو، دوایە کوپیان بەناو کردوو. ئەو ناو کۆنە لە چیرۆکەدا ھەر ماوەتەو.

(۱) نؤسکارمان لە بیستی مانگی سەفەری سالی ۱۳۳۶ هجری، کۆچی دوایی کردوو. برپاوە:

کاوە، سالی ۲، دووی رەبیعی ۲، سالی ۱۳۳۶ هجری، لپ ۸.

(۲) توحفە موزەففەرییە بەزمانی کوردی موکری، گرداری نؤسکارمان، پێشەکی و ساخکردنەو

و ھێنانە سەر ریتنوسی کوردی، ھێمن موکریان، بەشی یەکەم، لپ ۸۷.

ئەگەر ناوھەکانی تر گۆزاون، ئەگەر شتی تازەى ھاتۆتە نێو، ریشەى چىرۆکە ھەر کۆن و ديارە. بەلێکدانەوھى من، ئەو بەیتە لە زەمانى مێ و ھەجاغیانى لەو سەردەمەدا کە دەسەلاتى خەزان بەدەست دایکەو ھەبوو گوتراوہ... لەو بەیتە دوو ژن مەزن و سەرۆکى عەشیرەت و عێلى خۆيانن و دامودەزگای مەزنایەتییان ھەيە^(۱) و لە ھەموو خۆشتر لەسەر لاویک نێوان ناخۆشییان لە نێو پەیدا بووہ... خەزائ مەزن و ھەمە کارەى خێلى مامودینانە^(۲)... خانزادیش ئەگەرچى لاس بێ وەفایى دەگەڵ کردووہ و بەجێ ھێشتووہ، یا باشتر بۆم خەزائ لاسى لێ داگیر کردووہ، ديسان ھەر مەزن و دەستەلانداری عێل و عەشیرەتى خۆیتى.

بارى دلداری بەيتى لاس و خەزائ زۆر شیرين و جوان و تەواوہ. بارى ھەماسیشى گەلێک بەھێزە...».

ماموستا عوبەيدىللا ئەيوبيان وێکچوونى داستانیکى مەسنەوى مەولەوى و بەشیک لە بەيتى لاس و خەزائى، دیارى کردووہ و قامکى لەسەر داناوہ؛^(۳) ئەو بۆچوونە و وێکچوونەش گەلێک گرینگ و بەکەلک و بەنرخ و سەرنج پراکێشە.

ئەمن ئەو بەیتەم کە بەتەواوى مەعنا بەيتیکى خۆمألیيە (بێجگە لەو بەشەى کە قامەکان بۆ پاداشت) لە خواىخۆشبوو مام ئەحمەدى لوتفى^(۴) بیست.

لە ژمارەى بەھارى سالى ۱۳۴۶ (سالى نۆزدەى نەشریيەى دانیشکەدەى

(۱) یەکیەک لەو ژنانەى کە لە تارىخى کورداندا سەرۆکى عەشیرەت و عێلى خۆى بووہ و دامودەزگای مەزنایەتى بووہ، خانزادە خانى سۆرانە کە دەگەڵ شا سەفى لە سالى ۱۰۳۹ ھىجریدا بەشەر ھاتووہ. خان ئەحمەد خانى ئەرەلەن سەرى ئەو ژنە ئازا و بەکارەى بۆ شا سەفى نەرم کردووہ. برۆانە: ذیل تارىخ عالم آرای عباسى، تالیف اسکندر بیگ ترکمان، بە تصحیح سەیلی خوانسارى، ص ۳۴.

(۲) ئەو مەتنە بەنێوى عێلى مەلا داود و مەلا نەبى و سەمایل عوزێرى نێویان دەبا.

(۳) نەشریەى دانەشکەدى ادبیات اصفهان شمارەى یکم سال یکم (۱۳۴۳)، ص ۲۰۰. نێوونیشانی داستانەکەش ئەوھى: اواخر دفتر پنجم، صفت کردن مرد غماز و نمودن صورت کنیزک، مەصور در کاغذ و عاشق شدن خلیفەى مصر... ھەرۆھەا برۆانە مآخذ قصص و تمثيلات مثنوی، چاپ دوم تالیف بدیع الزمان فروزانفر، دفتر پنجم، ص ۱۹۰.

(۴) لە بەروارى ۳/۱۰/۶۲ لە شارى سابلآغ عومرى خولای کردووہ؛ لە گومبەزان نێژراوہ.

ئەدەبىياتى تەۋرىز (دەستىم بەچاپى ئەو بەيتە عانقا و مەزنە كرد . نۆ ژمارەى لى
دەرچوو؛ پاشان نەشرىيە برپارى دا كه وتارى زۆر دوورودرېژ چاپ نەكا . له ئاكامدا
بەيتەكه بەناتەواوى ماوه .

مەتنى ئۆسكارمان و ئەو مەتنە دروست وەكويەك نين . هەلسەنگاندنى ئەم و ئەو
دەگەل يەك كه نيزىكهى سەت سالتىكيان پىكەوه ماوه هەيه ، كاريكى بەكەلك و
گرينگە . ئەو كەسانەى كاريان داتەقاندن و لە كەو و بىژينگدان و زرینگاندنەوهى
قسەيه ، لەسەريانە ئەو دوو مەتنە پىك بگرن و دەگەل يەكيان هەلسەنگين و
بەراوردیان بكەن و لەسەرى بدوين . ئەو مەتنە كه لە بەردەستى ئىوه دايە زۆر
دوورودرېژترە لە مەتنى ئۆسكارمان؛ بۆ خۆى كتيبيكه . جا ئەوه ئىوه و ئەوه بەيتى
مەزنى لاس و خەزال ، خوینەرى خۆشەويست بيخوينەوه و پىت خۆش بى .

تەۋرىز - قادر فەتتاحتى قازى

لاس و خه زال

فهتاح بهگی دزهیی بوو؛ گهره‌ی عیل بوو؛ پیاوئیکی زۆر ده‌ستړیو بوو. ژنیکى بوو نئوى شازهمان بوو؛ له خالخالۍ عه‌جه‌موس‌ستان را هی‌نای. هات به‌ده‌ستی زۆر به‌حه‌وت سه‌د سوار په‌مکى و کامه‌ریه‌وه هه‌لى گرت.

میرحوسین کۆنه به‌گ بوو؛ ملکى که‌میک لى که‌م ببوو. فهتاح به‌گ پټى گوت: وه‌ره کن من. پیاوئیکی زۆر په‌شید بوو، ته‌واوى ئا‌غایان لى ده‌ترسان، خانه‌واده‌ش بوو. چووه‌کنى. یه‌گجار زۆر پیاوئیکی مه‌ند بوو، له لی‌قه‌ومانیشدا پټنسه‌د که‌س نه‌یاند‌ه‌توانى پټى پى بگرن. هیچ که‌سیش نه‌یده‌توانى هاتوچوى خانم شازهمان بکا. فهتاح به‌گ گوتى: پیاوى په‌شید داوین پی‌سیش نی‌یه. ئه‌و ده‌یتوانى بچ‌یتنه کن شازهمان.

بابى ئه‌و کچه نئوى حه‌بیب به‌گ بوو، میوانى فهتاح به‌گ ببوو؛ ده‌عه‌وتى کرد. (فهتاح به‌گ) چوو به‌حه‌وت سه‌د که‌سه‌وه؛ عاشقى شازهمان بوو. ړی‌گای ئه‌وه‌شى نه‌بوو پټى بلۍ. هه‌لى گرت و هی‌نای. فهتاح به‌گ دوو حه‌فته له‌وى میوان بوو. میرحوسین نیزیکه‌ی دوو سال هاتوچوى وى ده‌کرد. وتوو‌یژیکى مه‌خفى بوویا‌یه، میرحوسین له‌کن فهتاح به‌گ‌وه به‌وى را‌ده‌گه‌یاند. عاف‌ره‌ته‌که یه‌گجار زۆر میرحوسینى خو‌ش ده‌ویست؛ نه‌ک خو‌شه‌ویستى عاشقی‌نى، خو‌شه‌ویستى ئه‌مر به‌رى ئى ئا‌غای خو‌ی.

شه‌وړیکى به‌فه‌تاح به‌گى گوت، ژنه‌که گوتى: ئه‌و کا‌برایه خانه‌واده‌یه، کاریکى وا بکه له حیسابى دنیا‌یدا مه‌حتل نه‌بۍ، مه‌نفه‌عه‌تیکى زیاد ده‌زگیرى بۍ و پټى بگا. فهتاح به‌گ له دلۍ خو‌یدا کوتى: کو‌ړه ئه‌و سه‌گ‌بابه له‌گه‌ل ژنه‌که‌م نئوانى خو‌ش نه‌کردبۍ؟ ئه‌و ژنه هی‌نده‌ی له‌سه‌ر ده‌روا هه‌لبه‌ت شت‌یک هه‌یه! ئه‌وه ئه‌ندازه‌ی مانگی‌ک خو‌ی لى ده‌گرتن، ده‌یگوت: بز‌انم شت‌یکى لى وه‌دى نایه، بیکو‌ژم.

سبه‌ینیکى «فهتاح به‌گ» هات بۆ مه‌جلیسى خو‌ی. هه‌زار و چوار سه‌د که‌سى له‌گه‌ل بوو، هه‌موو ده‌سکى خه‌نجه‌رى ما‌ه‌ی بوو، هه‌موو قه‌زو‌ی‌نکار بوو، جه‌وه‌ریان لى ده‌رژا. فهتاح به‌گ هات بۆ مه‌جلیسى، ئه‌گه هات شازهمان به‌رگى مالى‌تى ده‌به‌ردا

بوو، هیندیک وتووژی کرد. پاشان به میرحوسینی گوت: بچۆ ماله من. ژنه که ی بهرگی گۆری، بهرگیکی جوانی دهبر کرد، بۆ خوشی دل پیسی لای دهکرد، ئهوی نارد، بۆ خوشی بهدوایدا هات له حهرهمخانه خۆی لای بگرئ.

ئهگهر هات، چاوی پتی کهوت. لهبر خواجانه ی پهنجهره بوو؛ قسه ی دهگهل دهکرد. ئهگهر هات، دهو بهرگهیدا دی. کهمبهریکی بهدری بهحری سۆ قوببه ی لای بهستبوو، ههموو عهکسی خۆی تیدا بوو. کراسیکی مهحمهل دارایی، پهنگ کۆتری شینی دهبر کردبوو. جووتیک کهوشی ده پتی کردبوو، پانیه ی بهلکو کۆتری پيدا دهفری. ئاوال کراسیکی موشهجهری کارخانه ی گال گالی حاجی فهتالی بهگی دهبر کردبوو. چارشیوشان ریشوه نیوکهزی، گول تهشپی، مهگهر ئیکی وهک فهتاح بهگ بۆی ههل سوورابا.

عهسل کارخانه ی عهسله فهپهنگیه

گول تهشپیه و ریشوه نیوکهزیه

کهسیک بیینی، دهلین: بۆ عاقله و عاقلی لهکن خۆی نییه

ئهگه شیخی ئیرشاد بیینی، دهکهوتته کتویه

بهو کهسه ی که دهبیینی، پتی دهلین: شیتته، خیر بهنگیه

بۆیه بۆ عاقله، شهو و پۆژ ناگای له خۆی نییه

دهسماڵیکی رهشی چقر پهنگی پهنگ کهژی ماریه

ریشوه ی هاتبوووه سهر سینگی سپیه

فهتاح بهگ باوهپری بهخۆی نهدهکرد، باوهپری نییه

دهیگوت: بلتی ئهوه شازهمان بۆ، یا حۆری عاسمانیه؟

یان ئهوه حۆریانهیه خوا دروستی کردوون له بهحهشتی باقیه؟

لهسهری نابوو شهیدیکی ئهلوانی پهنگ عاسمانیه

خال دهتگوت کۆترن راست و چهپ لهسهر کولمه ی، دهتگوت عهسکهری پۆمی و

ئهفهندیه

جا دلی غایله ی کرد، کوتی: ئهوه دهگهل میرحوسین دهکهنهوه قسه ی نیانی و

مهخفیه

نمەك بەحەرام دەرچوو، جا ئەمن ئەو ژيانەم بۆ چىيە؟

گەراوه، نەچۆوه شەوئى بۆ مەزلى ئەو ژنە. سبەينى بەدىزى بەمىر حوسىنى كوت،
كوتى:

بەتۆيان كوت پياوئىكى پەشىد و ئازايە، كرديانە قسە و ھەم ھەمە

بۆچى بى ئەمەك لەكن من خەلات و بەرات كەمە؟

دوئىنى بەنەزەر راوہستابووى دەگەل شازەمانى، سەيرت دەکرد لەو خال و
پەرچەمە.

نەتەزانى مێردى شازەمان ساحىب ئىختىيارە؟

دەيتۆنمەوہ بەندى كرمەك و تۆق و تەلەسم و گووارە

پىت خۆشە ئەوت دەگەرووى دەكەم، دەنا دەتەمەوہ لە بەندى سێدارە

ئەوئىش كوتى: ئاغام بەسلا مەت بى، ئاغام ساحىب ئىختىيارە

ئەمن حالى نەبم تاوانم چىيە، لەبەرچى بەسەرمدا ھاتووہ ئەو كارە؟

ئىمە كەردەوہى خوداين، ھەمووى خولقاندین ئەو پادشاى جەببارە

ئەمن بى خەبەرم لەو كار و لەو پۆژگارە.

كوتى: خۆ ئەمن بوختانت پى ناكەم، دوئىنى بەچارى خۆم دەمدىيە

شل و مل زەردەخەنەى دەھاتە دەر لە لىتويە

دەپىتى نەكەردبوو جووتىك كەوشى كودەرى سەر نوقرە بەندىيە؟

نەتەپوانى لە دەسمالى كەژى پەشمار، پىشووئان ھاتبووہ سەر سىنگى سىپىيە؟

كوتى: ئەتۆ ئەمەربەرى، كارت چىيە؟

كارى تۆ چارەگە سەعاتىكە يان سى سەعاتى ئەسەحىيە؟

دەنا لە من واىە لە شازەمان بەولاوہ دنيا كەسى دىكەى تێدا نىيە

ئەمن بۆ خۆم دىم دەگەل تۆى دەكرد قسەى خۆشەويستى و مەخفییە

ئەمن سوئندم خوار دووہ بەوہى ئەزەلى و ئەبەدىيە

خالقە و ئەگەر ئەو ئىلاھىيە

كوشتن بۆ ھەردووكتانە، ھەر بەتەنى بۆ تۆ نىيە.

ميرحوسين جوابي داوه: ئاغام زۆر پري خه يالّه
 ئەمن بۆ كهوچكېك خوين ناپاريمه وه و ناكه مه وه لالّه
 ئەما ئاغام زۆرى پهرته ئەو خه يالّه
 فكرت زۆر پهريشان و گه وال گه والّه
 ئەمن به خوشكى داي و بابيم داناوه، ئەمن نهختيگ گهراومه وه، ئەو مندا لّه
 جا چۆن بۆ من ده بۆ ئەو هه ناري نهگه ييشتوو، ئەو هه لووچه كاله؟
 ئەو پهنكي گهندي و ئەو به ژني شمشالّه
 خوداوهندي ميرى مهن قيسمه تي ئاغامي كردوه، به شي ئاغامه و هه ر بۆ ئاغام
 هه لالّه

دهسه لاتت هه يه، به لام به خولاى خه يالت به تالّه.
 قهسته م به وهى كه ئەبه ديه
 ئەمن ئاگام له خراپه نيه
 دامناوه به خوشكى له داي و بابيه.
 كوتى بيگرن، گرتيان، حوكمى سپداره ي كرد. ناردى دوو قهره زولفى له پشتى
 شازهمان كرده وه. شازهمان كوتى: خراپه م چيه؟ ئەوه بۆيه ئاغا شه وئ نه هاتبووه.
 ژنه كه دهستى كرد به گريان، كوتى: خودايه بۆ خاترى يه و قودره تي خۆت ئەو كاره
 ئاشكرا بكه، خه مى ئەوه مه خانه واده ي من و ميڤردى منى پى سووك ده بۆ، دياره
 ئەمن دهه يچ كارى خراپيش دانيم.

دوو زولفيان له پشته وه بري، قاقه زى كوشتيان له سينگى دا، حازريان كرد
 دهگه ل ميرحوسين بۆ كوشتن، ئەوئ شه وئيش نه هاته وه كابرا، هيند ساحتب نامووس
 و پياوه تي بوو. له بهر فكرى خۆى خه وى لى نه ده كه وت، ئەگه رچى كه م كه سيش
 زانيبووى. فه تاح به گ نه گه ر خه وى لى كه وت شه وئ، هه ليان هه ستاند. كوتى: ئەوه
 كييه رامده وه شي نى؟ تازم خه و لى كه وتوو. قه ده غه يه هاتن بۆ كن من. ئەگه ر
 هه ستا كابرايه كي مباره كي چاو پى كه وت، هيج دلى له به رى نه له رزى. پتى كوت:
 عه زيم قه تلئ بى تاوان نه كه ي. ئەگه ر له من ده پرسى ئەمن خدرى زيندم. قه سته م
 به زاتى خوداي شير چلۆن پاكه، ميرحوسين و شازهمانيش ئاوا پاكن. پاشان

شتیکی دهرهینا وەکو ئاوینە، کوتی: ئەگەر باوەریش ناکە، فەرموو تەمەشای ئەو کە. فەتاح بەگ ئەگەر سەرنجی دایە، بە حەشتی دەو ئاوینە دا دی. جا حەزەرەتی خدر دەستیکی بەپشتی داھینا و بیسمیلایی کرد. ژەنگاری لە دلی دەرچوو. کوتی: بیبەخشە، پیاوی وات وەگیر ناکەوئ. دەستبەجی فەتاح بەگ دلی گۆرا و دلی ھاتەو سەرھۆ.

ئەو سەعاتە ی ئەو ڕۆیی و دەروازە ی بەحەشتی پی نیشان دا، شازەمان کوتی: بچم، چاوم پیی بکەوئ. ھەستا چوو کە. کوتی: لیم ڕۆن کەو ھەستەر چی ئەمن دەکوژی؟ فەتاح بەگ کوتی: بەخشیمی. جا کوتی: حال و موقەدەراتی وا ئەوی ڕۆژی بەرگی نویت دەبەر کردبوو، ئەمن ھاتمەو مائی و ئەتۆم دەگەل میرحوسینی دی کە قسەت دەکرد. شازەمان کوتی: میرحوسین پیاوکی ڕەشیدە. ئەگەر نیتوانمان بایە، دەگەلی دەرۆییم. ئیستاش ھەر برا مە. فەتاح بەگ کوتی: شتیکت پی بلیم، ھەستە بچۆ کەن میرحوسین، دلخۆشی بدەرە؛ بلی: کوشتنی ئیمە ی لە دل بردە دەر. کوتی: جا بەو شەو بچم؟ کوتی: ھەر ئەلەان بچۆ. ھەستا چوو. کاتیک لە میرحوسین وەژوور کەوت و سلاوی کرد، میرحوسین سلاوی ھەستاندەو و لەبەری ھەستا و مەمکی راستە ی گرت و مژی. یانی وەک دایک و خوشکی خۆمی. فەتاح بەگ کە بەدوای شازەماندا ھاتبوو، دەو حالە دا چاوی بەوان کەوتبوو، ئەگەر وایزانی بەجاریک دلی پابۆو.

قەلای فەتاح بەگ ماو، لە بن ڕەواندز لە دەشتە دیان دایە. جا ئەگەر زانی بەخوشکی خۆی داناو، کوتی: ئەو کۆنە بەگ بوو، بیست و یەک پارچە ی مەلک لە خاکی بالەکان دایە بە مەلکایەتی بە قەبالە. دەبی لەو ی بەولاو زۆری دەگەل چاک ب، نە یەلم دلی بیتشی. پی چوو نیزیکە شەش مانگ، ڕۆژیک فەتاح بەگ چوو بۆ ڕاوی، سەد و بیست کەسی دەگەل بوو.

سەد و بیست کەسی دەگەل، ئیشتبای لە ڕاوی چۆلییە

ھەموو خەنجەری نوو دوو پشکی زێرە و دەسکی خەنجەری ماھییە

ھەمووی تواو تەو، کارخانە ی وەستا سمایە، ئەما دەسکاری وەستا نەسیریە

بلی، قیمەتیان لە ھیچ دەولەتان نییە

بئى قىمەتن، قىمەتيان له كن كهس نىيە
 ھەر سەد و بىستيان كۆرەيان مەستە چاۋە، چاۋ مەريپە
 عەسلە سم تەبەقى شىر خەزاليپە
 پىش بلند و پاش كورتى گەردن ماريپە
 پاكي سەقاۋ جەلەۋى ئەشرەفى و مرواريپە
 ئاۋزەنگى لەعلى روممانە و مەتاي بەحريپە
 بلتي ئەو مائە لەسەر زەمىن و لە كارخانەى كەسدا نىيە
 ھەموو حازرى كرد كەمەند و پى و شوئنى ئابداريپە
 ھەموو ئىكى چل و پىنج تىرى ھەلگرتوۋە؛ زەر نىشانە، سەرمكارە، ئاۋ دراۋە بە
 ژەھرى ماريپە

لەبەر پۆژى تەنگانە و لىقەومان، نە ۋەك كەسپك دەگەلى بىيى دوزمنايەتيپە
 ئەو نۆكەرى ئەو ھەيەتى رەشىدن، ھىچى ناترسن لەو پۆژەى ئەگەر سەر بەر ئەۋە
 بن بارستى گلىپە

چونكە عاقىدەيان ھەيە، دەلەين بەبى ئەمرى خوداي ئەجەل نىيە
 پاكي مەتالى عەسل چەرمى گاكىويپە
 گەۋزەنە و كودەريپە و دەباغيپە

ھەريەكەى لەبەر پۆژى لىقەومانى، دەباغەليان دايە ھەوت سەد مەجىديپە
 بەبى ژومار بۆيان ھاتوۋە لە خەزەنەخانە زىرى سپىپە
 چون پياۋ پۆيىن بەخۆيەتى، ھاتنەۋە بەخۆى نىيە
 پياۋ قەسەى پى ناكىرى دەگەل قەزاي عاسمانىپە
 ئەۋە لە مىللەتيان دەكردەۋە خودا حافىزىپە

بىست و ھەوت شەۋ، شەۋ و پۆژ بەئەمرى خوداي تەم بوو. دەۋ بەينەشدا ھىچ
 شتيان كەم نەبوو. بەلام سەراسىمە بوون، پتيان لى شىتوا بوو. جا پۆژىكى لە
 سبەينىۋە تا ئىۋارى توۋشى ئاۋ نەبوون؛ ئاۋىش ھەياتە، پياۋ بى ئاۋ ناژى. پاش
 بانگى ئىۋارى پىگايان كەۋتە سەر ئاۋەدانىك. ئەگەر ھاتن، عافرەتپىك دەتگوت

قورینگه، دهگه ل چه ند کچان له سهر کانی و ناویک بوو. ئاوه که کهم بوو، ئه و عافره ته به سهر را دهگه یشت. به ده ستنده ئاویان ده برد. فه تاح بهگ ئاوی ویست.

کیژ ئاخیزی کرد، شه دهی به سته وه

جامی جه وه رپیز گرت به ده سته وه

شوخی شوخ شیرن، ئه و کیژی لاو

ئه و بۆ میوانان ده بوو به سه قاو

کولمه ی به وینه ی شووشه ی گولاو

به دهن به وینه ی گولی نه ژاکاو

کولمه ی به وینه ی خوساری به هار

سینگی به وینه ی ته لای ده سته وشار

قورینگان له هه نیه ی ده که ن نار ه نار

به له نجه ده هات، وتووێژ جار جار

قابیل به ویه ئه و پێ و شوین و کار

جار جار ده خرۆشی وهک ره عدی به هار.

ئه وه ئاوی دانێ، هه تا گه یشته سهر میرحوسین. له پشته وه را ئاوه که ی دایه.

ئه گهر ئاوه که ی دایه، کوتی: ده لیلی ئه من له هه مووان په ر به سه رترم وا به بی

کیفایه تی ئاوم ده داتێ؟ جا کوتی:

کیژێ زولفت له سهر هه نیه ت راست و چه پ را وه ستاوه

دوو نارنجی سینگت دوو قامک لیک بلّاوه

چاوت ده لیتی ئه ستیره ی پۆژییه و تازه کانه گۆشه ی کیشاوه

به ژنت ده لیتی تووله نه مامه و به ئه مری خودای خولقاوه

ئه برۆت ده لیتی که مه ندی زۆه رابه و له ده ستی پۆسته م به جێ ماوه

ئه من زۆرم زگ به خۆم ده سووتی، زۆرم دل به خۆم ماوه

بۆ زیده له هه مووان به بی کیفایه تی به منت دا ئاوه؟

قه سته م به وه ی کهم ئه گهر بیناهی چاوه

به کفله کونیک ئه و دنیا یه ی داناوه

ئەو كارە زۆرى تېدا بەستەيە، ئەمن عاقلم لەو كارە مەحتەل ماوە
ئەگەر نەمردم، سەفەرم خێر بوو، گەر ئامەوێ دواوێ
پرسیاریك دەكەم، بزەنم كۆ ئەو پێ و شوێنەي بۆ تۆ داناوێ؟
ئەو كەچەكەش پێی كۆت، كۆت:

سوارەكەي سواربووی لە ولاغێكی عەسلە شێر خەزاییە
نیو چاوانت گنجە، پیاوی وەك تۆ مەرد و مەزبوت لە دنیاوە دا نییە
شەرمم لێ كردی، بە كەم دانەنای؛ چونكە تۆ هاتووی بەمیانێیە
ئەمن كۆتم ئەگەر بێتو چاوی لێ بكەم، چاوی من شەهین و بازە، مەبادا مژانگم لە
دلی بكاتەوێ تیر هاوێژییە

لەوێ زیاتر، هیچ مەبەستی خراپم دەگەڵ تۆ نییە
دەنا لە هەمووانم پێ مەردتر بووی، ئەتۆم هاتە پیش چاوی بەپیاوێتیە.
كۆت: كێژ، كێژی كێیە

سەری منت بێتەوێ بەقوربانی سەرییە
حاکم و حوكمات بێتەوێ بەقوربانی زنجیرەي زولفاتیە
ئاخر مانگی پاییزییە و كۆلمەت دەلێی زەرەدە بێیە
حالییم بكە ئەتۆ، ئەو كێژی كێیە؟
كۆت: هەوری عاسمانیم گەواڵ گەواڵ
دلت بریندار نەبێ و نەكەوێتە ناڵە
ئەو پرسیارە ئەتۆ دەیکەي بەو حالە

چاوت بریوێ لە داو و دەلینگی حاجی حوسینی و بەژنی شمشالە؟
كۆتر پێگای ئاومدانی و بورجە، شاخ و كێو جۆ هێلانەي داڵە.

ئیدی كەچەكە گەراوێ. ئەگەر گەراوێ میرحوسین لە بارەي ئەو كەچە پرسیاری كرد،
پێیان كۆت: كچی قادر بەگە، نیتوی سۆسەنە. عەسل مەمكین، دایكی خدر
مامەسینەيە.

هەرچەند قادر بەگ و خزمەكانی نارديان فەتاح بەگ میوان بێ، كۆت: ناوێلا لە
دەستم نایە. ئەو هاتنەوێ بۆ جۆ و پێی خویان.

جا شهوئى ميرحوسين چوو دهفكرهوه، كوتى: مهگەر خودا بهقيسمهتى نهكربم،
دمنه شهرت بئى ئەمن ئەو عافرهته بخوازم. ههتا بهدهستى خوئى دۆخينم نهكاتهوه،
ئەمن تخوونى نهبم.

جا ومختهكهئى ئازادى بوو، فهتاح بهگ كارى پئى نهبوو. ميرحوسين ههستا چوو
كن فهتاح بهگ، كوتى: ئەگەر ئىجازهت لهسەر بئى، سهفهريكى چل شهويم لهبهره.
فهتاح بهگ كوتى: «دهركهوتى» كار نهزانم؟ كوتى: له پاشان «دهركهوتى» كار بو
ئەمير ئاشكرا دهبئى. بهبئى دلئى ئەمير ئەمن هيچ كاريك ناكهم، ميرحوسين ئىجازهئى
وهرگرت. ميرحوسين وهنهبئى كابرايهكى بئى نيويانگيش بئى، ههموو كهس دهيزانى
خانهواده و ساحيب نيوه. ههستا بهميوانى هاته ماله قادر بهگ.

قادر بهگ بهخيهرهاتنيكى زورى كرد و گهليكى ريز لئى گرت. كوتى: بهوهئى
ميوانى من بووى، سهربليندت كردم، بههەر نيازتيكى هاتووى ئەوهندهئى له توانائى من
دابئى بفرموو ههتا بوئ جيبهجي بكم.

ميرحوسين له جوابدا كوتى: وهللا قسهكهه شتيكى وايه كردنى دهبيتته ئيراد. له
پاش زور قسه كوتى: هاتووم ئەگەر سووسههه بدهيهئى، چاووم پئى كهوتوو كه رهتيك.
قادر بهگ كوتى: ئەگەر كچهكه ميترت پئى بكا ئەمن پيم خووشه، ههز بهخزمائهتتى تو
دهكهه. قادر بهگ بهژنهكهئى كوت، كوتى: ميرحوسيني بالههكى داواى سووسههئى دهكا
سووسهه بيتته مهجليسى، ئەگەر ميتردى پئى دهكا، چارشيوهكهئى بسوورپئنى و پشت
دهخهلكى بكا، قسه نهكا، رابوهستئى. ئەگەر رووى له عاليهئى بوو، دهزانم ميتردى پئى
ناكا.

قادر بهگ زور بهتايهفه بوو. گهليك كهسيس بهههويائى سووسهه بوون.

قادر بهگ كوتى: سووسهه بئى، چاويان پييك بكهوئى، بهشهه دروسته، چل
كهسيسى ميوان بوو، كچهكه شهوئى هات.

دهمرم لهبهه ئەو خهته لهبهه ئەو خاله

تاوسان بهچهتر، بولبول بهناله

ئهما شمقاره و ساحيب گهواله

دنيائى رووناكم له پيش چاو تاله

هينده به ناز هات ئه و قهه شمشاله

ليئوى به وينه ئى تافته ئاله

چاوى به وينه ئى فه غفور و پيالاه

كه ده رده دار بى و حالت بى حاله

ده سته جى شفات ده بى حواله

به نه رم و هيندى ئه و به نيانى

ده ركى كرده وه، مه جليسى خانى

وه كو كه وه هرى له سهر دوكانى

وه كو قوبه ئى زير ئى شان سولتاني

چاوى وهك جه للاب له حوكمرانى

سينگى ساقبيه و شه ربه ت و كانى

ئه گهر بيبينى تو به نيانى

بو ت پهيدا ده بى زين و زيانى

عه تر و عه بيره، شووشه ئى گولاه

سومبول و گياخاو په لكيان بلاوه

هه لاله ئى كاله و تازه ئى گول داوه

ده ركى په نجه ره ئى ديوان كراوه.

هاته ژوورئ، ليتيان پرسى، كوتيان: ئه گهر ميردى پى ده كه ئى، پيمان بلئ، ئه گهر

ميردى پى ناكه ئى خاتر جه ممان كه.

ئه برؤى دلى پياوى ده كه زئ

وهك تووله نه مام دايم ده له رزئ

كه سيك بيبينى به ژنى ده ته زئ.

جا عافره ته كه چاوى به ميرحوسين كه وت، ده سته جى سوورا و چارشيوه كه ئى له
خوى هالاند، له چه پله يان دا و كوتيان: پيرؤز بى؛ ليتيان ماره كرد. ميرحوسين
كوتى: براله ئه من به شك هاتبووم، ئه منيش به پياوه ئى ده گوتيزمه وه. فه تاح بهك ئه و

هه‌واله‌ی بیسته‌وه، هه‌شتا که ژاوه‌ی سه‌ر ئه‌تله‌سی بۆ نارد. جا دوو سه‌د عافه‌رت له چارده تا بیست و یه‌ک سا‌له بۆ بووک هه‌ینانی میرحوسین ساز بوون. گوێزتیانه‌وه به‌سه‌د رێژ و قه‌در و حورمه‌ت. ئه‌وه بووک هات. ئه‌ما ما‌له بابی زۆریش له‌وی دوور بوون.

سێ سا‌له و مخته‌ی له‌ کن بوو، ئه‌به‌دا ده‌و سێ سا‌له‌دا به‌ده‌ستی نه‌گرت. رۆژێکی ژنومن ده‌گه‌لی که‌وتنه‌ قسان لێیان پرسى: عه‌جابه‌ سۆسه‌نی جوان چاک ئه‌تۆ زگت پر نه‌بووه؟ ده‌بێ له‌ کێه‌تان بێ ئه‌و و مجاغ کوێزیه‌؟ پیتی عه‌یب بوو بڵێ: تخرۆم نه‌که‌وتوووه و هه‌ر مۆرم.

سۆسه‌ن پیتی وابوو میرحوسین پیاو نییه‌، کوتی: له‌ کنی برۆم و ته‌لاقى لێ وهرگرم، به‌و جوۆره بۆم ناشته سه‌ر و ناتوانم رایبوێرم؛ ئاخر دنیا به‌نه‌وس و هه‌واوه خۆشه‌.

جا قاقه‌زێکی بۆ ما‌له بابی نووسی: ئه‌من خه‌یالی هاتنه‌وهم هه‌یه. بۆ میرحوسین بنووسن ئیجازه‌م بدا ئه‌گه‌ر بگه‌رێمه‌، گه‌لێک ئاره‌زووی ئێوه ده‌کم.

خزم و که‌سوکاریشی هه‌موو داغیان به‌جه‌رگه‌وه بوو بۆ سۆسه‌ن. له‌ ما‌له بابی را قاقه‌ز هات. میرحوسین کاغه‌زه‌که‌ی خوێنده‌وه، کوتی: ده‌گه‌ل خۆم ده‌تبه‌مه‌وه. سۆسه‌ن خۆشحال بوو، له‌ دلی خۆیدا کوتی: تازه‌ نایه‌مه‌وه. میرحوسین سۆسه‌نی ساز کرد. ته‌واوی به‌ده‌نی جه‌واهی‌رات بوو. بۆ خۆشی ده‌گه‌لی هات، به‌ته‌واوی ته‌داره‌ک و چه‌ک و ئه‌سله‌حه‌وه.

ته‌یمووری سه‌ر ته‌ریده‌ باشی بوو؛ رێگر بوو؛ رێگای ده‌گرت. ته‌ریده‌ و دز ده‌شاری دابوون؛ ئه‌گه‌ر زانییان میرحوسین وه‌رێ که‌وت، خه‌به‌ریان بۆ برد. کوتیان: وه‌رێ که‌وت، رووتی ده‌که‌ین، به‌سمانه. ئه‌وه‌ی له‌وی وه‌گیرمان ده‌که‌وێ، به‌شی ده‌ سالانمان ده‌کا، هه‌ر ده‌گه‌ل که‌سێکی پێ ده‌کری.

چوون خۆیان قایم کرد، میرحوسین به‌سه‌ریاندا که‌وت؛ رێیان پێ گرت. میرحوسین کوتی: ئه‌و رێیه‌ به‌رده‌ن، خواردنی ئه‌نگۆ نیم؛ ئه‌من میرحوسینم پێ ده‌لێن. دزه‌کان ده‌گه‌لی به‌شه‌ر هاتن. ژنه‌که‌ش ئه‌لحه‌ق ده‌ستی کرده‌وه ده‌گه‌لی. زه‌مانی رېمب و که‌مه‌ند و مه‌تاڵ بوو. خودا میرحوسینی وا دروست کردبوو، زۆر ئازا

بوو، نهیده زانی ترس چپیه. خودا یاریده ی دا، هر پازده ی گرتن، چهک و ئهسلهحه ی لئ ههستاندن، ئیکی گوژییهکی برین، کوتی: جاریکی دیکه نهچنه سهر پښگای کهسیکی دی. نهیکوشتن، کوتی: برۆن، ئهوه ته مبی و بی، جاریکی دیکه له خۆتان زیاتر پښ به کهس نه گرن.

میرحوسین ئه و په نجه ی ژنه که ی گرت، کوتی: له ماله بابت باسی نه که ی. پیاو نابښ سوړی خه لکی ئاشکرا بکا. نابښ لیت ببیهن. زۆری ده ویدا په ند پښ دا. هاتن گه یشتنه جځ. میرحوسین ده پازده بیست شه و له وځ ماوه. لیتیان پرسى له سۆسه نی: ئه دی بۆ زگت پر نه بووه؟ کوتی: هر مؤرم.

دایکی سۆسه نی به قادر به گی کوت: حه یفه ئه و تووله نه مامه ده گه ل ئه وه پتیه بووه. کوتیان: ئه گهر میرحوسین پیاو نه بښ، عافره ته که ماره یی به تاله. میرحوسین پۆیییه وه؛ به جځی هتشت. دایان نا به وه عده ی دوو مانگان بښ بیاته وه.

ئه گهر میرحوسین گه راوه، بابه که ی ناردی له دووی؛ لیتی پرسى، کوتی: ئه و کابرایه پیاو نییه؟ کوتی: خیر قادر به گ. کوتی: ئه من ده تدم به موعجین به گ ئه گهر ئاموزای خۆته. ماره و ته لاقی که ست به سهر وه نییه؛ ژن له ژنښ ماره ی نایه.

موعجین ئه و خه به ره ی زانی، ناریدییه کن مامی. قادر به گ له جوابدا کوتی: ئه گهر سۆسه ن مێردی پښ بکا، دهیده مځ. سۆسه نیش هرچه ند میرحوسینى خوش ده ویست، چونکه پیاو ځکی په گجار زۆر به دمار بوو، کوتی: مێردی پښ ده که م. کوتیان: حه دیه و مه دیه ی ناوځ، هر ماره ی نه هاتووه. لیتیان ماره کرد. به په له په ل، هه تا میرحوسین نه یزانیوه، بۆیان گوژیته وه.

وه ختیکی ئه گهر بۆیان گوژیته وه، شه وځ له پشت په رده، به ربووک و خه لک چاوه رواو بوون. موعجین هات بچته کن بووکی، مشکیک هاته دهر له خانووه که. لینکه که وشیکى به مشکه که دادا و کوشتی. جا کوتی: ئاموزای خوشه ویست! ئه من غه نیمى خۆم ئاوا ده کوژم، ده لښ: میرحوسین وا و میرحوسین وا، به خولای میرحوسین ئاوا ده کوژم ئه گهر چ قسه بکا.

سۆسه ن به و قسه یه توپره بوو، کوتی: ئه تۆ وهک چلکی سه ی له من حه رامی. کوره به دبه ختی ناپیاو میرحوسین پازده که سی گرت هه مووی جه وه ره ی له پمبی ده تکا،

کوټی: له ماله بابت دهنگی نه که ی! شهرت بی پیاویش نه بی ئه من خوځم له مستی نه وه نه نیم، هه ستا وده در که وت.

هه رچند دایک و باب حه ولیان ده گه ل دا به جییه که نه که شت، کوټی: دنیا و عالم سه رلیک دا به میردی خو می دانانیم؛ چون به کوشتنی مشکیک هه پ و کیفی له سه ر کردم، موعجین نه گه ر وایزانی، ته لاقی دا؛ نه گه رچی ماره شی نه هاتبوو. قسه که یان شارده وه.

دوو مانگ پی چوو میرحوسین هاته وه. قادر به گ به دزی ته گبیری به خه لکی کرد، کوټی: نه و کچه ی من بی میرده، نه و کابرایه ش نه وه هاتوته وه؛ دیاره به ژنی خو ی ده زانی و دهستی لی هه لئاگر ی، چون کاریکی وا بکه ین نه و کابرایه ببه تل ی و نه و ژنه ئازاد بی؟

کوټیان: ئیمه بینیرینه می شه ی موله که؛ شیریک هه یه نه گه ر وده در که وت به سه ت که س عیلاجی ناکه ن. وده ده ست شیر ی ره ش بکه و ی، ده یکوژی؛ کچه که نه جاتی ده بی. له مه جلیسید دا قادر به گ کوټی: ئیمه ریگایه کمان لی به ستر او وه، چارده ساله هاتوچوی پندا نییه. میرحوسین کوټی: له بهر چی؟ کوټیان: شیریکی لی یاغی بووه، که س ناویر ی هاتوچوی ئیره بکا به و ریگایه دا.

میرحوسین کوټی: شیر جانه وه ره، بنیاده م درنده تره. چون شیریک نه و یاغی گه ری هه یتی ده کا؟ کوټیان: وایه وا چهند که سی به تلاندو وه. جا کوټی: نه من سبه ینی بۆ نه و می شه یه ده جم. شهرت بی هیچ که س ده گه ل خو م نه به م، نه گه ر شیر که نه منی به تلاند، دیاره ئاو و گلی ئیره م به نسیب بووه، نه گه ر شیر که م به تلاند دیاره نه نگۆ شل بزوتوونه وه.

ماله بابی کچه که پی خو شحال بوون، دایکی کچه که زوری پی خو ش بوو. کچه که ده دلی خویدا کوټی: حه یف بوو! فیلیان لی کرد؛ وه لاهی شیر که ده یبه تلینی.

میرحوسین هه ستا چوو ه می شه که، تازه گه یشته بووه قه راغ می شه که، شیر ی ره ش لی وده در که وت. چونکی شیر که زور یاغی و به هیز و نه ترس بوو، نه گه ر میرحوسینی دی هه لی کوتا سه ری. می شه که ش زور چۆل بوو. میرحوسین ده گه ل شیر که هاته شه پ، به ړمب و به شم شیر شیر که ی کوشته.

جا کوټی: نه گهر نه من که ولی نهو شیره نه به مه وه، باوهرم پټی ناکهن. شیریکي زهلامی رهش بوو، تیسکی بستیک دريژ بوو. شیره که ی که ولی کرد. کوټی: پټستی نهو شیره ده که مه خهفتان. میرحوسین زور هیلاک و ماندوو بوو، مه تالی کرد به سهرین و له سهر که ولی شیري رهش خوی لی که وت.

سۆسن، نه گهر میرحوسین نه هاته وه، پوچی وهک تهیری تیز پال له سهری ده گه را، کوټی: دهچم با شیري رهش تیکم بشکینی. جا خوی دزییه وه، نهو هات بۆ جهنگل. جهنگل بونی خوټنی لی ده هات، جیگایه کی زور چول و هول و به سام بوو. سۆسن به روانین هاته پټشی، گه یشته نهو جیگایه که میرحوسین شیره که ی لی کوشتبوو. دیتی میرحوسین شیره که ی که ولی کردوو و له سهر که ولی شیره که ی که وتوو. پټی و ابوو شیره که ش میرحوسینی بریندار کردوو و میرحوسین به برینه که چوو و زیندوو نه ماوه.

جا کوټی: نهو حه یف پیاو نه بووه، دهنه نه من پوچی خۆم هه میشه ده سهری ده گه را. لی چوو پټشی، کوټی: دۆخینه که ی بکه مه وه، بزائم پیاو یان پیاو نییه؟ دۆخینه که ی کرده وه. میرحوسین له خه وهستا، سهری هه لټنا و کوټی: سۆسن نهو هاتی؟ قسه ی من که لټنی پولايه، به ئاسن جوش ناخواتوه. شهرتم کرد هه تا بۆ خوی دۆخینم نه کاته وه، تخوونی نه که وم؛ نهو دۆخینه که ت کرده وه.

له سهر پشتی شیري، کاری جټبه جی کرد. ده سته جی نوتفه ی لاس له سهر پشتی نهو شیره گورا. جا میرحوسین کوټی: حه ز ناکه م نه وشۆ بجینه وه.

ماله بابی کوتیان: سۆسن وه دوا ی میرحوسین که وتوو، به تلاوه. سبه ینی هاتنه وه به که ولی شیریه وه. به پیریانه وه چوون. سۆسن هات به دایکی کوت، کوټی: ماده ری شاهانه نهو کاره خیری منی تیدا بوو. وه لالا پیاوه و پیاوی وهک خۆشی نییه. نه گهر چووم شیره که ی کوشتبوو؛ له کچی دهرچووم. نه لعانیش میردی خۆم به ته وای دنیا ناکورمه وه.

جا نهو میرحوسین که ژاوه ی زیو و زیری بۆ ساز کرد و هینایه وه بۆ ماله خوی. جا لاس له سهر پشتی نهو شیره گورا، بۆیه سوورچی و زوراری و ره مکی و سمایل عوزهیری و هه مه وهند و به ره مکی هیچیان پټی ده گه ل نه کرا. نه گهر لاس بوو، کوپ بوو،

میر فه تاح ده حالی حیاتدا بوو، کوتی: ئه وه نه سل و خانه وادهیه نابی بکوژیته وه. کوتی: نابی هه تا سی گۆچی^(۱) بدهنی، دهمه وی شیر ی پلنگم بق پیدا کهن. شیر ی پلنگیان بق پیدا کرد، ده گهل شیر ی گامیش تیکه لیان کرد. میر فه تاح کوتی: ده بی به وه گۆچ بگری. پاشان دایکی مه مکی بداتی. شش هه وت سال پی چوو، میر فه تاح مرد. وهر سه و پاشه که وتی میر فه تاح نه گهر که یشتنی، میر حوسین کوتی: پاش میر فه تاح، ئه من ده گهل نه وانه به ری چوونم نابی. هاته وه خاکی باله کان، له کنیان پویی. لاس ته مه نی نو سالان بوو، میر حوسینیش مرد. لاس وا هه لکه وت یه که پیاوی دنیا یه بوو. دایکی مابوو، سو سه ن بانوو خانم. عی لی حه ریر دوا زده هزار مال بوون. برای میر حوسین به سه ر نه و عی له راده که یشت، کچی کی بوو به نیوی خانزاده خانی حه ریری^(۲). یه گجار چازان و عاقل و تیگه یشتوو بوو.

زوریش جوانچاک بوو. پاش بابی، نه و کچه به سه ر عی ل راده که یشت. لاس که می ک له و دوو بوو. عافره ت کاروباری دوا زده هزار مال حه ریری پی هه ل ناسووی. خانزاده خان بق دیتنی لاس هات. نه گهر هات، عی لی حه ریری چه ند ده گهل بوو. عی لی حه ریری عی لی کی رهنگین بوو، سی رۆژ ماوه.

له پاشان که وهر ی عه سر لاسیان حالی کرد، کوتیان: ئامۆزای خۆته، نه گهر بیتو ده ست بدا ماره ی ناکه ی؟ لاس کوتی: نه گهر هاتوو می تر دم پی بکا ده یخوازم، دهمه وی. به خانزاده خانی حه ریریان کوت: نه تو عافره تی، عافره ت نه گهر شیر به گو تیان بگری، هه یبه تی پیاوی نییه؛ می تر د به لاس بکه.

عافره ته که کوتی: می تر دی پی ده کم. نه وه ده ست به جی پید او یسته کانیان به جی هینا. خانزاده خانی حه ریریان له لاس ماره کرد.

جا لاس کوتی: جاری عاقل و هوشی وام نییه، تازه هه د و سه دی شه یان پیکه نینه! پاش سی سالی دیکه ده یگو ژمه وه. بجیته وه سه ر عی لی حه ریری، پاش سی سال خه ریکی ته داره ک ده بم، ده یگو ژمه وه. نیوی مالی ک بوو، نه وه له قه بی تی لاس.

(۱) له «هب» دا به وینه ی «کوچ» هاتوو.

(۲) له می ژودا ناوبانگی هه یه.

لاس خانزاده خانى به پرى كرده‌وه. خانزاده خان پتى خوښ نه‌بوو هر لاقى پروا. يه‌گجار زور لاسى خوښ ده‌ويست. نه‌وه خانزاده خان كاروبارى خلاص بوو، لاس نارديه‌وه سهر عيلى هريرى. كابرايه‌ك بوو لاس، ئىشتياى له پاو و له شاخان بوو. عيلىك بوو له سهرحه‌دى ئيرانى. مه‌لا داود و مه‌لا نه‌بى كه گه‌وره‌ى نه‌و عيله بوون، بو هيمنى و عاقلى وينه‌يان نه‌بوو. ده‌بوو پادشا ته‌گبيريان پتى بكا. نه‌وانه گه‌وره‌ى عيلىكى بيست و چوار هزار مالى بوون، ئى سمایل عوزه‌يريان. نه‌وانه جافن، به‌عومرى خولاي ته‌عالا هيچ نيرينه و كورپان نه‌بوو هركيان.

مه‌لا نه‌بى كچىكى بوو خه‌زاله شوپريان پتى ده‌گوت. چاوى ماسى ده‌ريايه‌ى به‌تير ده‌ردينا. شير له لائى هاته دهر چ نير و چ مى. جوانچاكي و لايه‌قيشى وا بوو هر كه‌س چاوى پتى بكه‌وتايه ديوانه ده‌بوو، وه كنوان ده‌كه‌وت. نه‌و عيله به‌سهر عيلى ليتان و كاسه‌وه‌ندى و به‌ختياري و سوورچى و زورارى و گيلانگيسييه‌وه بوو. نه‌حمه‌د خانىك له سوورچى و زوراريان هه‌لكه‌وتبوو، برايم خانىك له ليتانى هه‌لكه‌وتبوو، نه‌وانه زور به‌كار و نازا بوون.

له ديوه‌خانيدا به‌مه‌لا نه‌بييان كوت: نه‌تو زور ده‌وله‌مه‌ندى، كه‌س نيه‌ مال و ده‌وله‌تى تو بپاري‌زى. نه‌حمه‌د خان به‌مه‌لا نه‌بى كوت، كوتى: نه‌گهر بيتو خه‌زال بده‌ى به‌من، نه‌من ده‌ستت به‌سهر ده‌كيشم.

مه‌لا نه‌بى كوتى: عافه‌ت ئىختياري له ده‌ست خو‌ى دايه، نه‌گهر بيتو مي‌ردت پتى بكا ده‌تده‌مى. به‌خه‌زاليان گوت. خه‌زال كوتى: ويستى مي‌رد كردنم نيه‌، نيشانه‌م بكا نه‌مما نه‌ورق خو‌ى لى ماره‌ ناكه‌م، رابوه‌ستى.

نه‌حمه‌د خان گهر دن لغىكى دايه، شوپرايه‌ى هه‌موو ده‌هاته سهر پشتى. سه‌رپاك جه‌واهيرات بوو. كه‌مبه‌ريكى سى قوبه‌ى ياقووتى عه‌بدوله‌سه‌نى دايه، سه‌رى نه‌قيبى كه‌مبه‌ره‌ى، نه‌لماسى سپى بوو. خه‌راجاتى مه‌مله‌كه‌تتيك بوو. نه‌وه نيشانه‌ى كرد^(١).

لاسيش نه‌وه بو راوى چل كه‌سى ده‌كه‌ل خو‌ى هينا و هات. هيند غروور و مه‌ست و

(١) جا نه‌وه كيشه و هه‌را ليره‌وه ماكه‌ى گرت و هه‌وينى تى كرا. خه‌زال نه‌ده‌بوو نه‌حمه‌د خانى به‌هه‌ويا كردبا. بگه‌ره له ترسان پتى باش نه‌بوو به‌يه‌كجارى جوابى بكا.

نازا و رهشید بوو تای نه بوو. ئه وه له جیگه ی خو ی راهات بو نیزیکی عیلى مه لا نه بی بو راوئ.

له م کاته دا به عومری خودای ده بوو خه زال ده گه ل بیریان بی، بیری، خه زال ه شو ی مه لا نه بییان پی شه نگ بوو. پوژ کلا ببوو، که وتبووه پاش نو یژئ. لاس جهیرانیکی هینا خواری له گه وه ری (۱) شاخی.

تیریکی هاویشته وه پاشووی کهوت، به سئ لاق هه لات، به سه ر بیریاندا هات. خه زال کوتی: بیگرن. شوان که مه ندیان هاویشته و گرتیان. لاسیش گه یشته له وئ سه ری ولاغی راگرت.

خه زال نه گه ر چاوی پی کهوت، کوتی: ئه و نیچی ره ئی ئه و سواره یه، ده زانی ژنین بو یه نه هاته نئومان. جا خه زال به و بهنده دواندی و کوتی:

سواره که ی شه و پوژ ده کوتی ولاغت له چو لی و له به رییه نازانم نه مهستی و نه ئیغیاری، هیچ ئاگات له خو ت نییه

ئه تو ده گه ل جهیرانی پی به خالت کردووه تیره ندازییه

نیچی ری میردان ئی خو یه تی و ئی هیچ که سی دیکه نییه

بو به ولاغت وچان گرت و ته مه شای خر خال و بازنان ده که ی، نه هاتیه نئو عیلى مه رییه؟

سوار بووی له ولاغیکی ره ش کویتی نئو چاوان سپییه

له تو وایه ئه و دنیا یه چوله، له تو زیاتر که سی دیکه ی تیدا نییه

چونکه هینده پیاوی راوه ستاوی له سه ر عیسمه ت و ری و شوینی پیاوییه

چه له نگى گواره زێر، به من ده لئین: خه زال و خه زال ه شو ی مه لا نه بییه

سواره نابه له دی، پیم وایه به له دیت به و مه مله که ته نییه

حه زئ ده که م له من ببیه وه به میوانه، هه تا بز انم عه سل و نه سه بی تو چییه؟ باب و

با پی ری تو کتیه؟

(۱) گه وه: خو اره که و پنه که ی شاخی. قه د لاپالی کیوی. ویدمچئ «گه وه» له «گه و» وه رگیرا بی.

گه و یانی پیچ و هه لقه. گه وه له «ئه فسانه ی چیا ی ئاگری» به شار که مالدا هاتووه، ل ۱۷۵.

چونکه ئەتۆم چاوپى كەوتوو بە جوانى و بە پیاوھتىيە
 لە نىچىرت نەپرسى، ئەگەرچى نىچىرىك ئەوتۆى بۆ نىيە
 فەرموو بەو لاغت بگەرەو و چانە
 بۆ خۆت لە من بىەو بە ميانە.
 ئەوە لاس بانگى كرد، كوتى:
 ئەرى كىزەكەى چاوپەنگىيە
 سەرى منت بىيەتەو بەقوربانى سەريە
 مژانگى برۆت بوو بە تىر، داومى لە جەرگىيە
 دىشى، ژان دەكا، ژانى ھىدى نىيە
 ئەگەر تۆ برۆى، ئەمن لە كى ميان بىم؟ ھەوالم دەيە بەئەسەحييە
 خەزال پىتى كوت: بەمن دەلەين خەزال و خەزالەشۆرى مەلا نەبييە
 نامزەدى ئەحمەد خانى سوورچى و زورارىيە
 شىتست كلفەتم ھەيە، پاكى كەمبەرەى پىرۆزەى لە پشتىيە
 ئەگەر ھاتى ون نابى، مەلا نەبى خاوەن ناو، قەت نەترساو لە نانبيە
 ئەو نىو نىو لەوى نىو بەدەرەوترى تىدا نىيە.
 خەزال دووبارە بانگى كرد، كوتى:
 سوارە چاكامان تى دەفكرى و رادەمىنى
 ئەو تىرەى لە جەرگت دراو دەبى دەرى بىنى
 لىم دوورى، چاوم پىت نەكەوتوو، دەبى خۆت بنوئىنى
 ئىدى من پۆيىم، ئەتۆ سەرت لى نەشۆوى و بەجى بىنى.
 لاس كوتى: كىزى لە خۆت داو ھىرمەشكىكى خاسە رەنگى بەيدى بەيدىيە.
 نازانم نە چەرمى گەوزنە و نە چەرمى گا كىويە،
 نە دەباغكارە و نە كوودەريە؟
 حەيف نىيە تۆ خۆت ماندوو دەكەى، دەژاكى بەدەنى سپىيە!
 دوو سەد كەست دەكەلن، ھەمووى زنجىرەى زولفيان ھاتۆتە سەر سىنگىيە

ئەمن باوەر ناکەم میوانی تۆ بێ، متمانەم پێت نییە
ئێرە چۆلییە، ئاوەدانی نییە
ئىجازە بدە بێبینم، بکەین وتووێژىکى بەراستییە.
ئەوجار خەزەل دەلێ:

لاوژە ولاغت تەکان بدە و وردە وردە وەرە خوارە
جار جار بەپۆیین بپۆ و جار جار بیکە بەنەزمە غارە
لە بن سێبەری گوتیاندا، هەتا بۆت وەدەر بخەم کرمەک و گوارە
هەتا زولفی سێ بەنگیت بۆ بکەمەووە جووت جووت و تاق تاق و تار تارە
هێندێک بلێن: قافلەییە، کاروانە، هێندێک بلێن: نەخێر! ئەو سوارە، قەتارە.
هەتا بازنە و خرخالان باوێژمەووە ئەستوورایی دەستییه
هەتا تۆ مەست بێ، بلێن: هیچ شەرابی پێویست نییە
تا ئەو پۆ دنیا کێژی وەک خەزەلی تێدا نەبوو، خەلک دەلێن: حۆری بەهەشتە و
ناوەللا مەلەکی عاسمانییە -

ئەتۆ خاوەن فریشتەیی، پێم وایە فریشتەت دەگەڵ بەسوارییە
دەنا خەزەل ئیشتییای لە دواندنی هیچ سەردار عێلێک نییە
ئەو هاتۆتە پێش چاوی بە پیاوی و بە پیاوەتییه
جا من دڵم تۆی خۆش دەوێ، نازانم خودا نەزمی لەسەر چییە؟
ئەو لاس دەبگوت: ئەمن بۆ پراوی هاتووم، دارای چل سوارم
خاوەن عێلم، لە مەملەکەتی خۆمدا نێو دیارم
هەلبەتە خوداوەندی میری مەزن پێکی دێنی کاروبارم
ئەمنیش سەردار عێلم، خاترجەم بە ساحیب ئیختیارم
بەو میوانی شل و مل و سایە گەردن ئەمن منەتبارم.
ئەتۆ پڕۆو، ئەمن لەسەری کێلەک، بناوان کەمێک دەکەمەووە پراوی
ئەما لەبەر گەردنی زەردت مەرم، ئەگەر سبەینان لێی دەدرێتەووە وردە خوناوی
سنگت بەمن بێنێ بە بەفری جەبەل و ئەسحاب، ئەگەر وێی دێکەوێ تیشکی تاوێ

ئەگەر چوویەوہ مائی لە بیرم نہکھی، لە دلی خۆتم دەرماوی
 ھیندہ بہناز قسہم دہگال مہکہ، ھیندہ تیرم بۆ ماوی
 قسہی تۆ بۆ من دہبی بہتیر و کارم دہکا لە جہرگ و ھہناوی
 ھیندہ تام خۆشی، لە زارت دیتہ دہری بۆنی عہتر و عہبیر و شووشہی گولای
 ئەوہ تۆ میوانیت کردووم، ئەمن لەوہ چاتر لە دنیا دا چیدیکەم ناوی
 لەبەر بہندووکانت مرم ئەگەر لە پشتہوہ تیک ھالاون دہگال زنجیرہی زولفان و ھکو
 پەشہ پێحانہ و قۆپہنی پیرہ لاولای.
 ئەوہ قہول و قہاریان دانا. خەزال چۆوہ. ئەویش ملی لە راوی نا.
 خەزال بیست و دوو کورسی، راست و چەپ، داری عوود دانا
 کلفہتی بانگ کردن: لە خۆتان دہن تۆق و تہلہسم و زیر و سنجہق و گوارہ و
 کرمہک،

ببیتہ شۆرا بہیان جہواھیرات و وردہزمنگیانہ
 بیست و دوو ئەنگوستہکی زیادہی و ھبەر چادر بدن بہدہستووری شاھانہ
 بنی ئادہمی ھەر سہعاتہ لەسەر پەنگیکہ، ئەو سہعاتہ دلم زۆر پەرشانہ
 ئەو سوارہی بانگیشتنم کردووہ و ئەگەر لە من بۆتہوہ بہ میوانہ
 ئەمن نہمدیوہ، بیستوومہ، بہرێ و شوینی دہلئی وێسپی کەنھانہ
 خۆی ھاویشتۆتہ سەر راستہی پکیفی، دہست و جلہو ھەر لەوی جوانہ
 یەگجار پیاویکی وێ چووہ، ھەر دہلئی قارہمانہ
 داخولاً چ سەردار عیلکە، نیوی خۆی پێ نہکووتوم، پێی نہکووتوم نیو و نیشانہ
 ئەگەر بێتو میوان بێ، ھەر کلفہتہی دہیدہمی چل شہکی یەک ددانہ
 قہتم نہدیوہ، بہلام پیاویکی فہسیح و بہلیغ و چازانہ
 بالدار ئەگەر برسی بێ، ھەر دہفرێ زوو بگاتہوہ لەوہر و دانہ
 حیسانیش ئەگەر و مختی شہفافی عومری بوو، بلین ئەو جحیل و جوانہ
 ھەر چاوہرپێی ئەوہیہ بزانی دلی لە کێ دہگریتہوہ و چانہ
 ئەو سوارہ تیخیکی بێ روحمی وا لەسەر جہرگی من دانا

ئەمن بۆ پشووئىكىش لە دلم دەرنەچى، دلم لە هيش و ژانە
 ديتنى وى بۆ من بوو بەهات و هاوارى دل، بەپىريهوه بچن ئەگەر هات و لە من
 بۆوه بەمىوانە
 سوبحانەللا! خودا وای خولقاندوو، دەلتى شىرى گەرمەلانە.
 ئەو خەزال دەستوو و پى و شوئىنى دانا، ئاخىر دەسلەتتى كۆرى بوو. تەواو
 دەسلەتتى عىل و عاشىرەت بەوى بوو.
 كى بوو لە لاس و لە شەنگە لاسى بالەككە
 دەيگوت: راو بەتال بى، چىدىكەم كار بە راوى نىيە
 ئىمە بانگ كراوين، بۆمە كراوه ميان و ميانىيە
 ئىمە ميان دەبين لە عىلى مەلا داود و مەلا نەبىيە
 دەردم زۆر گرانه، كىزى بەلەك زەرد تىرىكى داوم لە جەرگىيە.
 مەلن شىتە و عاسمانىيە، نەخىر! كارى پەرييە.
 لاس دەيگوت: لەو سەعاتەوه راو بەتالە
 ئەمن عاشقم بەدوو چاوى پەش و لىوئىكى ئالە
 خالى، وەكو هەورى عاسمانى، گەوال گەوالە
 دەبى مابى لەسەر قەول و قەرار و لەسەر ئەو حالە؟
 كۆرپنە تەگبىرىكم بۆ بكەن، ئەمن هىچ ئاگام لە خۆم نىيە
 تىرىكى لى داوم، هەر دەلتى تىرى غەبىيە
 بلندە، تام خۆشە، لە گۆين كەس نىيە و كەسى لە گۆين نىيە
 برىا سەفەرمان خىر بوويە، ئەو كىزەم بەچاوان هەر نەدىيە، لەگەلم نەگرتايە
 ئاشنايەتتە
 ئەگەر هات و ئاشنايەتتە دەگەل كرد، پياو جەرگى دەسووتى. قسەى دىكە لازم
 نىيە
 ئەما ئەو تەيرى تىز بالە، مەعلووم گرتنى بۆ نىيە
 كارىكى گەورە و گرانه، دەيگوت: دەزگىرانى ئەحمەد خانى سوورچى و زورارىيە

ئەحمەد خان دايمە نۆ سەد كەسى دەگەل سوار دەبى، ھەمووى لە خوينى نەكردو
 خوينى دەتكى لەسەرى ڤمبىيە
 ئەشەدوبىللا ھەر باسيان كردوو ھەپياوى و ھەپياوھتییە
 ئەحمەد خان ناشكى، پياوئىكى وا نىيە، شكانى بۆ نىيە
 نئوى كوردان مردبوو، ئەحمەد خان خستىو ھەر زىندەگانىيە
 جا ئەو ھەزگىرانى ويە، ئەمن چارەم چىيە؟
 ئەما تىرىكى وھەى داوم لە جەرگىيە
 خۆ من پتەم نىيە بچمەو ھە نۆ عىل و عىلى دە بالەكىيە
 ئەگەر پتەو خۆشە ئاغاتان ڤوو سوور بى و ڤەرجى بە ڤووى سىيىيە
 نىمە ناشارەزەين، لەو ولاتە شارەزايىمان نىيە
 ھەموو دابەزن، توند بکەن تەنگەى ئەسپىيە
 سەقاو جوت بى، خەرپەو بى لە ئاۋزەنگىيە
 ھەموو مەرد بن، با تەماشامان نەكەن بە نامەردىيە
 راستى دانئىن پەنجەى پلنگ ئاسايىيە
 لەسەر دەسكى خەنجەرى دم ڤەشى دەسك نىرۆيىيە
 لە شانى راستانى باوئىن ڤمبى دم ڤەشى ھەژدە قەفييە
 جەلەو ڤىز بن، با بمانناسن، بلىن: ئەو پياوئىكى مەردە، نامەرد نىيە
 ھەمووتان ترووسكەو بى لە چەكمەى ھەستا نەسىرى سمایل بەگىيە
 راستى دابنئىن، بەلكو لىى بن عىلى سوورچى و زورارىيە
 ئەۋرۆكە من لەو عىلەدا ناسياويم بەكەس نىيە
 با بلىن: چۆل نىيە مەملەكەت و ولاتى بالەكىيە.
 ئەوجار ئەو ھەزەل بانگى كلفەتان دەكا، دەلى:
 لە دلىكە من گەرى چەندى لە ژان و چەندى لە ھاتوچوونە
 كوستان بۆنيان خۆش بوو، ھەلەلە، شلىرە، گيا خاۋە، بەبىوونە
 لە پشتى خۆتان بىبەستن كەمبەرەى لەعلى ڤوممان و يا قووتى عەبدولھەسەن و
 ئالتوونە

ئەو تۆزى سواران دياره، ھەوت شەكى يەك ددانى بۆ بکەن بەگاۋ گەردوونە.
 ئەو ھە لاس ھات. ھەوت شەکیان لە پێش سەر برى. لاس دابەزى. ئەگەر لاس
 دابەزى، بە پەلە ئەو چل سوارەى لەگەلى بوو دابەزىن، ولاغەکیان لى وەرگرت. ئەو
 خەزال بەپیریپەو چوو. خەزال لە دواى چەند کەسى نارد، کوتى: بێن ميوانم
 ھاتوو. ئەگەر ھات و دانیشت، خەزال شەرتى عافەرت ئەو، ئەو لەسەر
 کورسیتى گەواھتەبەند دانیشت، لە مەجلیسى نەدەچوو دەرى. ئەو مەلا نەبیش،
 بابى خەزال، ھات بۆ مەجلیسى.

ئەو ھاتە ژوورئ مەلا و مەلا نەبییە
 کەخودایەکی کۆنە سال و پدین سپیە
 دەیگوت: من فەخر دەکەم ئەگەر تۆ لە من بووی بە ميوانییە
 ناتناسم، ئەتو ەسل و نەسەبت کتیه؟
 لاس دەیگوت: ميوان لازمیەتى قەدر و پەزیراییە
 بەمن دەلێن: لاسى بالەکیە

ھیچ کار ناکرئ دەگەل قیسمةتى ھەق دەستى ئیلاھییە
 پیم لى ون ببوو لە جیگای چۆل و بەرییە
 ئەگەر چاوم کەوت بەعێلى مەلا داود و مەلا نەبییە
 جاری وا پیاو پشت دە چۆلى دەکا، پیتی بنى ئادەمى ئاوەدانییە.
 مەلا نەبی یەگجار زۆرى پەزیرایی و بەخیرھاتن کرد، پاشان پیتی گوت، کوتى:
 دەگەل تۆمە ئەرئ لاو

سوچانەللا! دەلێتى شێرە و خولقاو
 ميوانى وەکو تۆ لە دەرکی کەس نەبوو پیاو
 قەدەمت رەنجە کرد، خیرت بۆ ئێرە ھیناوە
 ئەمن ھیچ کوپ و تايەفەم نییە، ئەو کچەم لە جیگای کوپ داناو
 ئیرادم لى مەگرە، مەلئى: بۆچى لە دیوہخانییە و بۆچى کورسییان لە مەجلیسى بۆ
 داناو؟

شیتست هزار کەس عیَل و عیَل باش داد و بیداد و چاک و خراپەیان لەکن وی دەبیتەو تەواو

فەسیحە، بەلیغە، ساحیب عەقلە، لە عاقلدا زۆر تەواو
بۆیە ئەمن لە جیگای کورانم داناو.

ورده ورده مەجلیسەکە چۆل بوو. ئەودەم لاس پێی گوت:

کیژی کۆلمەت بە من بمینی بە سێو، ئەگەر لێی دەدری نەرمی خوساری
ئەو هاتمە مالا تۆ، بەمیوانی و بەمیوانداری

مەمکت بەمن بمینی بەشەمامەیی حەوت پەنگ، ئەگەر سبەینان ورده ورده زوقمی
لی دەباری

ئەمن عەیبە چیدیەکە لێرە دانیشم بەبێ قسە و بەبێ کاری

ئەما پێم وایە پۆزی قیامەتی گیرۆدەیی منی، نەجات نابێ بە پرزگاری
چومکە تیریکت لە جەرگی داوم، جوانم، ژانی ناشکی تا ئەو کاتەی دەمبەنەو
گۆر و گۆرخانە، دەرکەومەو بەر حوکمی جەباری.

کیژی تیری دەستی تۆ ئەوێندە بەژانە

چونکە هاتۆتە دەری لە نێو قەفی دەبارزانە

سەر نەوزە پێیە و بەپەیکانە

ئەو تیرە ژانی ناشکی هەتا ئەو پۆزەیی لە بنی گویم دین دەنگ و خرمەیی پاچ و
پێمەرانی

ئەگەر دەلێن: ئەو مردوو و، دەمبەنەو بۆ گۆرخانە

ئەو وەختی کە خوداوەندی میری مەزن، سەحراي مەحشەرە و دەرگای گۆشەیی
دیوانە

هەرکەس بەخێر و شەری خۆی نامەیی دەدریتێ و کاری وی دەبیتەو پەنجانە

ئەو پۆزە ئەمن شکایەتێکی گەورەم لە تۆ هەیە، بەهیچی ئەمنت دەردەدار کرد و

کردتمەو سەرگەردانە

دەبەر دوو چاوی پەش بەلەکت دەمرم کە دەلێی بازە و لێی ون بوو هێلانە

دهبر هاتوچۆت دهمرم كه دهگه پیتی و دهسووپیتی، دهلّیتی بهرخه كۆرپه لهی دواي
میگه لانه

ههچهندي كه تۆ پیدهكهني بۆ من دهبیتهوه به دهرمان و به پر دهرمانه
لهسهر جهرگمی بنی بهلكو بشكی ئەو هیش و ژانه

دهبر زهرده مه میانته دهمرم، دهلّیتی فینجانن لهسهر تهختی سولتانی پۆمیت دانا

دهبر ورده ددانت دهمرم، دهلّیتی سهدهفه و چهسپیان کردووه له دووكانه

دهبر خالی هه نیته دهمرم، تاق و جووتن وهك ئەستیره ی عاسمانه

ئەو سهعاته كه من له تۆ میوانم، هاتوومه كن تۆ، دهلّیتن: میوانه

لهبری ماندوو هه سانه وهم، دهردی گرانت لهسهر سنگم دانا

ئەتۆ پیتگای حیسابیت لی گیراوه؟ ری و شوینتیک بۆ من دانی جانانه

دهبر ناز و نیم نازت دهمرم، دهلّیتی خاسه كهوی بههاریتی كه دهقاسپینتی لهبر

شوبای پیره کویتستانه

ههچهندي زولفت له شانت داو داو دهكهی، دهبن به قابیز و له من دهستین پۆح و

کیانه

دهبر تهختی سنگت دهمرم، كه بۆ من بۆته سیداره و خهلك دهلّیتن: عومری تهواوه

و ومختی له سیداره دانه

دهبر بهژنی بی خهوشته دهمرم، دهلّیتی بورجه و بی پلیكانه

ئەما خوداوهندی میری مهزن جووتیک هه ناری خری لهسهر سنگی ئەو کیژه دانا

مه بهستت ئەوه بوو: ئەمن بمرم، دهوختی شه فافمدا نه ژیم به ژیانه

بۆیه ئەو قهول و قهزارهت دهگهّل من دانا

ئەمن نه مزانی گۆل ومختی پشکوتنیانه

نه مزانی شکوفه ی گۆله و ومختی گۆل پشکوانه

ئیره بۆ من میوانیه یان هه فسه و هه فسخانه

چاکهت دهگهّل کردم کۆت و زنجیرت له ئەستۆم دانا

بۆ ئەمن مه جرووم شیت بېم، بچم له بۆ کتوانه

یا نه کاکه مه‌مم نه‌گەر به‌هیچی خستیانه زیندانه

خوار و ژور و تاق و جووت کردوون له‌بەر گەردنت یا‌قووتی عەبدولحەسەن و
له‌علی پوممانه

بۆ خۆت گەنجی خەزینە‌ی خوسره‌وی، به‌ینه‌للا به‌قیمەت گرانە
دەرۆم، دەرترسم چاوم پێت نه‌که‌وێتەوه، ومختی دەست لێک به‌ردانه
بریا من حافز بوومایه، تۆم نه‌دیا‌یه به‌چاوانه
ئیدی دیتنی تۆ بۆ من بوو به‌قنیاتی ئێواره و سبه‌ینانه
دیتنی تۆ نه‌پوڕۆکه بۆ من بوو به‌په‌ژاره

چاوێکت لێ کردوومه مانگ و ئێکت لێ کردوومه ستاره
زولفت لێ سێ به‌نگی کردووم، چاوت نه‌وه‌نده مه‌ست و به‌خوماره
به‌ زمان هێنده فه‌سیح و به‌لیغه، زمانت هێنده وشیاره
شل و مل و تۆق له‌ گەردن، مه‌مکت ده‌لێتی هه‌نار و گۆلی هه‌ناره
ئه‌ی خۆزگه به‌و که‌سه کا نه‌گەر به‌تۆ ده‌باته‌وه زه‌فه‌ر و چاره
هه‌چه‌ندی نه‌گەر غه‌ریبم، میوانم گۆشە‌ی چاوانت هه‌لدێنی
ئه‌تۆ مۆته‌ی، دلی من ده‌سینگمدا ده‌رفێنی

به‌جۆریک مه‌ست ده‌بم له‌ من وایه‌ برای دایی و بابیم به‌ده‌ستی خۆت ده‌کوژی و له
منی ده‌مرێنی

هه‌چه‌ند به‌لێوێکی مباره‌ک زه‌رده‌خه‌نه و ورده‌پێکه‌نین دێنی
عه‌تره، عه‌بیره، له‌ مه‌جلیسی ئارمه‌حمان پاشای به‌به‌ی ده‌په‌رژێنی
هه‌چه‌ندی گەردنی زی‌راح وه‌زنت (!) هه‌لدێنی
هه‌چه‌ندی فه‌رمایه‌شت ده‌فه‌رمووی ده‌لێتی که‌وی ده‌قاسپێنی
سه‌رکه‌ردان و ده‌ست لێک به‌ردانم، ئه‌من هه‌یج عاقلم پێ نامێنی.
ئه‌تۆ نه‌گەر دانیه‌شتووی له‌سه‌ر سه‌نده‌لێکی فه‌خفوری
لاجه‌نگت بنی سپیه، ته‌مه‌شای سه‌ر کو‌لمت ده‌که‌ن به‌ سووری
هه‌چه‌ند فه‌رمایه‌شتیه‌کی ده‌یفه‌رمووی حاکم ده‌ستووری

هينده فسيح و بهليغ و عاقله‌ند و جوري
ئەمن به جي ديلي به مالویرانی و به خانه خشتوری
ئەو ومخته‌م خوش دهوی ئەگەر خال له گەردنت پروو دهن و دهنهوه زهوری،
ئەری کیزه‌که‌ی سنگ سپیه

سەری منت بیتت‌وه به‌قوربانی سەریه
ئەگەر له خۆت دابوو شیرمه‌شکیکی کوده‌ریه
ئەو حه‌له‌ دلم لیت ترسا، کوتم: غه‌یبیه‌ یان په‌ریه؟
هه‌چەندی له‌نجه‌ت ده‌کرد له‌ پتشی بیریه
هه‌نگاوت هه‌لدینا کۆتریه
ئەمن حەزی ده‌که‌م ئیجازه‌م بده‌ی، له‌ کن تو مه‌تله‌بم خودا‌حافیزیه
قه‌ت ڕیم نه‌که‌وتۆته ئیره و نه‌هاتوومه ئیره به‌میوانیه
چونکه ئەتۆ ده‌زگیرانی، نه‌بادا لیت بکه‌نه‌وه شو‌فاری و شه‌یتانیه
به‌لام تیری ده‌ستی تو ژانی ناشکی، هه‌تا ئەو سه‌عاته‌ی قابیزم دیته‌ سەری لیم
ومر ده‌گری ڕۆحیه

به‌لام له‌ شتی‌کدا کیشه‌م ده‌که‌لت هه‌یه
ئەلعان هه‌موو که‌س به‌ من ده‌لی: لاس مه‌سته، ئیغیار نییه
ده‌بی من مه‌تالێکه‌ خاسه‌ ڕه‌نگ باوێژمه‌ سه‌ر ملیه
برۆم به‌مه‌لوولی و به‌ ماتیه
وه‌کو که‌سیکی تازه‌یان مردوو هه‌لگرتبی له‌به‌ر ده‌ستییه
ئەما ئەو ده‌رده‌ی ئەتۆ پیشانی منت دا ده‌رمانی نییه
مه‌گەر ده‌مت له‌ نیتو ده‌می بنیم له‌ بی کامو‌ڕه‌واییه
بووی به‌تیره‌ندان له‌ دلی من، خه‌زāl و خه‌زāl شو‌ری مه‌لا نه‌بییه
که‌رووم تاله‌، ده‌رخواردی منت دا ژه‌هری ماریه
ئەمن ده‌زگیرانی‌کم هه‌یه، پتی ده‌لین: خانزاده‌ خانی حەرییه
ئەگەرچی چاو به‌نگیه‌، سوور و سپیه

وینەى ئەو حۆریانەى ئەگەر خودا دروستى کردوون لە بەهەشتى باقییە

لێم مارە کراوە، ئامۆزامە، تازەکانە شەرت بێ نەى هێنمە عەرووسى خۆم بە
حەلّاییە

جا لە ئاهى خۆم و خانزادە خانى حەریریە

پۆزى قیامەتێى جواب و تەکلێفێى تۆ چییە؟

کێ بەتۆى گوت برۆت بکە بە کەوان بۆ تیرەندازیە

کەسیک غەریب و دلشکاو بێ تیری بدە لە جەرگیە

بۆ خۆت نێوبانگت بیستوو، دەزانی ئەو تیرە دەرمانى نییە

ئێستاش داوخوازی من لەکن تۆ خودا حافیزیە.

خەزāl دەلێ: لاوەکەى غەریبى هیچ خانەخوێت نییە

سەرى منت ببێتەو بەقوربانى پەمبێکى دەم پەشى هەژدە قەهییە

مندالێ، دەلێتێ بێ عاقلێ، هیچ عاقلێت نییە

ئەلەان پڕۆی، خەلک دەلێن: شیتە، دێوانەى، بەنگییە

نەبادا شیت ببی، بکەویە کێویە

هەتا سێ پۆژ لە کن منى بە میوانییە

پاشى سێ پۆزى دى دەتدەمێ خەبەرى بەراستى و بەئەسەحییە

ئەو سەعائە دەگەلتە چل سوار، هەمووی خۆی لەسەر دوو راستەى پکێفێ

پادەگرێ، سواری وا بەدواى کەسەو نییە

ئەگەر من تۆم دى سوار بووی لە ولاغێکى نێوچاوان سپییە

مەگەر جارێکى لە جاران دیبێتم ساز دەبوو بۆ خەزایە خالەندى بنى وەلییە

حەفتا و دوو لڤکەى دەهاتنەو بۆ سەر عەرزییە

ئەو لڤکەى مبارەکى و ئى شوخییە.

خاترجەم بە، قەستەم بەوێ کەم بێ مەکانە

ئەمن دەسەلاتى مālە بابى خۆم هەیه، بەدەست منە حوکم و حوکمرانە

دەستیکت بۆ دەکەم بە سەرىن و زولڤت بۆ دەکەم بە باخچەى پەشە پێحانە

ئىستا تۆ ماندووى، له برى ئه وهى بلىن: ومختى ماندوو حه سانه

چ ومختى رۆينه ئه رى بى عاقلى هيچ نه زانه

ئه تۆ ده زانى ئه من به چاوبازم به ئه برۆ سه قرم

به بۆن، هه لاله و به يبوون و عه ترم

ئه من به خورايى پىگا به كهس ناگرم

ئه گه ر مه به ستىكم نه بوايه، ميوانى وهك تۆ راناگرم.

نيوبانگى من له نيو عىل و عىل باشاندا وهك خانزاده خانى سۆرانه

جا كى ده توانى له ماله من دابه زى و بىته وه به ميوانه؟

ئه من گولم ئه تۆ بولبولى له و جىگا و مه كانه

بۆيم هيناوى: عه ترى گول به رى بۆ مه مله كه تى باله كانه.

تا سى رۆژ ميوانى و مه ره خه سىت نىيه

تام خوښى و بۆن خوښى و كه وتوويه وه به ر دلّيه

تا بزانين موقه دده رى هه ق ده ستى ئيلاهى له سه ر چىيه؟

خه زال كوتى: ئه وانه غه ريبن، تا سى رۆژ ميوانى ئىره ن، چادريكى به جوئى بۆ لاس

هه لدا، كوتى: هه ر پياويكت بىلّه وه، ئه وانى دى بنيره وه بۆ مه مله كه تى باله كييان.

لاس ته واولى نارده نه وه، هه ر پياويكى هيشته وه. پاش به يكردى پياوه كان لاس

به خه زالى ده لى:

له دلّيكه من گه رى چه ند له هيشه و چه ندى له ژانه و چه ندى له واوه يلايه

سنگت له من ده لى كارگى كه مايه

خوداوه ندى ميرى مه زن خه لقى كردووى، ده لى غه لقى بى گه لايه

كولمت له من ورينگان دىنى، ده لى شه وچرايه

گه ردى باغيكى به قيمه ت گرانت له مى دايه

زه به رجه ده، بىجاده يه، ئه شره فىيه، نيوه نيوه كاره بايه

شه پولى چاوت ده لى شه تى به غدايه

ده جا ئه من چۆن كوژ نه بىم ئه گه ر بۆم بىته وه خه به رى كاوله نوحسايه

ئەمن بەتاقە سوارىكەو لىرە بىم، خەلكى دەلىن: فەقىرە، شوانە، گەدايە، بى
دەسەلاتە و ھىچى لە دەست نايە

نازانن دوو چاوى بەنگى و كولمىكى لال ئەمنى كردوو شىت و موڧتەلايە
ھەچەندى كەمبەرەت بەپشتت دادىنى، شىتم دەكەى و دلم شەيدايە
ھەچەندى گۆشەى چاوانت ھەلدىنى، مزگەرەمە، لە من وايە دەردى موڧاجايە
ھەر دەلىتى پۆرى بەلەكن ئەگەر دوعايان لى خويىندوون ئەوليا و ئەمليايە
ھەچەندى تۆ ھەناسە ھەلدەكىشى و لە بنى گويىنام دى وردە سەدايە
ھىزى ئەژنۆم نىيە، وەللأھى چبكەم ھەنگاوم لەدو نايە.

ئەوجار، خەزال كە چادريكى بەجويى بۆ ھەلدا، كوتى: ئەو ھەمىوانە، نۆكەرى دەكا،
لە كنمان بى بۆ پى راگەيشتىنى ملك و مەر و مالات.

ئاگرى عىشق وای لە جەرگى ئەحمەد خان كار كردبوو، شەو و پوژ دەگريا؛ جارى
وابوو خۆى دلخۆشى دەداو، دەيگوت: ديارە نيشانەى من دەملى بەرازىش كەى،
كەس ناتوانى پيشى پى بگرى؛ دەلىن: ئەو ھەمىوانەى ئەحمەد خانى دەمل دايە زيانى
و بەدڧەريش بكا قەيدى نىيە.

ئەو ھەمەد خان بەھوت سەد كەسەو ھات بۆ مائە مەلانىيە. خەبەريان دا،
كوتيان: ئەحمەد خان و ئارمەحمان خانى لىتتانی دىن. ئەوانە ئامۆزا بوون. خەزال لە
دلى خويىدا كوتى: چابوو لەو ھيدا خۆشم لى مارە نەكرد. ھەوت پوژ بوو لاس لەوئى
بوو. خەزال ھەچى دەسەلاتى خۆى بوو لە بەردەستى لاسى دانا بوو. ئەحمەد خان
ھات؛ عالەم بۆى ھەل پشكوت. ئەلھەقى وەنەبى پىياوئى كەم بى، يەگجار دەست
پۆيىو بوو. جاران ئەگەر ئەحمەد خان دەھات، خەزال دەچوو جەلەوى دەگرت، ئەو
سەڧەرە نەچوو. كوتيان: نامزەدى تۆ ئەحمەد خان ھات. كوتى: ھات بەخپرى.

ئەحمەد خان چاوەرپى بوو، خەزال لىتى وەدەر نەكەوت؛ لە دلى گران ھات. ھەوت
سەد سوارى دەگەل بوو، پاكى سەقاوى زىر بوو. ئەحمەد خان ھات دانىشت لە
مەجلىسى. مەجلىس گولى كرد وەكو مەجلىسى سولتان ئەحمەدى بىنارى. ئەحمەد
خان زۆرى چاوەرپى بوو. پەشمىكى رەشيان بە سەندەلى خەزالى دادا بوو؛ خەزال
نەھات. ئەحمەد خان عەجايەب ما، زكى بەخۆى سووتا.

خه زال خه بهری به لاس دا: بچو مه جلیس دابنیشه. ئەتۆ بچو ئەمنیش دیم، دلێ خۆم ده کهم به سه ریشک. ئەوه لاس هات، ئەحمەد خان قەتی نه دیبوو. خه زال به خزمه تکارانی گوتبوو: له شانی ئەحمەد خانی سەنده لێ بۆ دانین، کورسیێک سه رتر. ئەگەر کورسیێکیان دانا، خه فتانی پلنگیان به کورسیێکه دادا. ئەحمەد خان له دلێ خویدا، کوتی: ده بێ میوانی ئەو کورسییه کێ بێ؟ ئەوهنده ی زانی لاس وه ژوور کهوت. خه زال گوتبووی: ئەگەر هاته ژووری بێ گرێ له بهری هه ستن. ده گه ل ئەحمەد خان په نجه یان له په نجه ی یه کتری دا، لاس به خه ر هاتنی شه هلیاری کرد. ئەحمەد خان پێی گوت:

سواره که ی جوندیه

سه ری منت ببێته وه به قوریانی سه ریه

به رهنگ شیره و ده لێ هه ژدیهای یاغیه

قهتت به خزمهت نه گه یشتووم، ناسیاویم پێت نییه

ئیرادم لێ مه گره، پرسیار عه یب نییه

ناسیاوی خۆتم بۆ ده رخه، کێی هاتوویه نێو عێلی مه لا داود و مه لا نه بییه؟

ئه له قه پیاوێکی به وه جی، شکاندنی پیاوی پیاو، هه چێ تێدا به سته نییه.

ئوه لاس جوابی داوه، کوتی:

با ئەمن مه ته له بت پێ بلێم، ئەتۆ بکه مه وه حالیه

نازانی ئەو دنیا یه به تال نییه، دنیا بێ شیری به خه بهر نییه؟

ئەگەر له ئەحوالی من ده پرسێ، به من ده لێن: کورته لاسی باله کییه

باب و با پیرم گه وه زن پۆش بوون، پێیان ده لێن: سمێل سپی کامه ریه

ئەمن کوری میرحوسێنم، کهس له حاستی وی نهیده توانی بکا یاغیه گه ریه

ئەمنیش ره ئیسیم ئەلعان له عێلی شه مامک و له یلک و باله کییه

سه هوه پیاو قسه بکا له قسه مه تی هه ق ده ستی ئیلاهیه

قسه مه تم ئیره بوو، هاتمه ئیره به میوانیه

شه رت و شوێنیکمان بۆ هه یه، به لام ئیستا ئەسه حی نییه.

ئەحمەد خان ئەگەر تەماشایەکی وی کرد و تەماشای خەزالی کرد، لە دلی خۆیدا کوتی: شەقلی پوومەتی شکاوه، وا وی دەچی دەستیشتی دەسینگ و بەرۆکان گێراوه. ئەحمەد خان بانگی خەزالی کرد، کوتی:

کیژێ کۆلمەت بەمن بمینی بەتەختی خونکاری، تازەکانەیان دەفتەری شا لی داناوه

سنگت بەمن بمینی بەباغچەیی وەنەوشە، تازەکانە ئەوه گۆلی داوه
شاکەزیەت بەمن بمینی بەقۆبەنی هەلّە، تازە وردە بۆنی تیگەرپاوه
شەهین و باز چاوەرپیتی بۆن، مراوی لەسەری دەکاتەوه نالە نال و قاوه قاوه
بولبول عاشقی بۆنی گۆلە، ناوێری بێتە باغی، ئەلعان مەحتەل ماوه
ئەو گۆلانی ئی دەست تیوەردان نین، بەلام پێم وایە: پاش گەل و پێش گەلی مەپی،
شەگەلی کەوتۆتە نیو و شەقلی شکاوه
چاوت بەمن بمینی بەئەستێرەکەیی پۆژی، مەلای ماوەران دێ بۆ بانگی و گۆشەیی
کێشاوه

کۆلمەت بەمن بمینی بەشەمامەیی حەوت پەنگ، سالت درەنگە، شەختەیی پایزی
لەسەری داوه

خۆزگەم بەو کەسە کا، سبەینان و ئیواران لیت دەبینی کام و کاوه
پێم وایە بێ ئیلتیفاتیی، مەیلی دە شەو لەوێ پێشت نەماوه.
لێم بوویە سوورە قورینگیک کە دەنیشتی لە دەم بەستینی
هەچەندی هەناسە هەلەدەکیشتی، بۆنی عەتر و عەبیر دینی
چ تەیریکە وا تیز بالە، خەریکە شەرت پێ بشکینی
پێم وایە بەرھەڵستیک وەدی هاتوو، ئەگەر بتوانی و دلت لی برفینی.
کیژێ! ئەرێ کێزەکەیی چاو بەنگییە!

ئەمن بێ عاقلم، چاک ئاگام لە خۆم نییە
گەرنەت بەمن بمینی بەگەرنی شەنگەسییە
نەت بیستوو ئەگەر شتیکیان لە کن پیاوی دانا بەئامانەتییە

ئامانەت نابى دەگەلى بگەي غەيانەتییە؟

من ھالاوی جەھەندەمم پى خوشترە لە تانەي عەبديە
تەواوی سەردار عىلان، دەلین: ھەلبەتە خەزال بەئەحمەد خانى سوورچى و
زورارىيان قايل نىيە

ئەمن زۆر پەرىشانم بەو رەنگى شىواو و بى مەیلییە، مەيل كەسرىيە
ھىچ ئىلتىفات و عەترەخشی جارانت نىيە.

ئەمن مەحتەل ماوم؛ نازانم كاری تۆ بۆ بۆتە كىشە و واوھىلايە
بۆ بى وەعزى، دەنگى تۆق و تەلەسم و گوارە و كرمەك و ئاودەنگى و خەبەرچى و
بەربەنانت نايە؟

ئەمن لەوھیدا ومختە بگرم دەردى پى مردن و دەردى موفاجايە
لیمۆى ئامانەتیت پىم وایە چیدیكە بۆ دەستى من نايە.

كۆلمەت دەلنى شەمامەي چوار بىستانە، خال خال سوور بووہ
مژۆلت جووتە، ھىندىك دەلین: عاشقە، ھىندىك دەلین: شىت بووہ

ئەمنیش پىم وایە وەك جارەن نەماوى مەيلت كەم بووہ

چاوت دەلنى كەوہ، تەفەنگچى دیوہ، كەوتۆتە ھاتوچووہ

سالى جاريك يان دووجار نيوەراستی ھاوینى و نیوہى پايزى دەلین: گەلاويز
ئەنگوتووہ

ئەتۆ بەبى تاوان و بەبى موقەسىرى، دلى منت حەفس کردووہ
گە دلخۆشىم دەيەوہ و زەردەخەنەت لە لیوان بى، لە من وایە دوو سەد سالىم لە
عومرى رابردووہ.

کيزى! بۆ سەر ھەلناھىنى، بۆچى وا بەعینوانى

سەرى منت ببیتەوہ بەقوربانى مابەينى ھەرتک زەرد مەمکانى
زولفت لى ھاويشتووم ئەوشان ئەوشانى

دەلنى جەللەبى، حوکمى شات لەسەرە، ھاتوويە خوین پىژانى
ھەلبەت لە قەول و قەرار و یادگارى خۆت پەشىمانى.

كيڙئ! سبهيناڻم پي خوښه، نه گهر دهلڙن: مابهيني شهو و پوڙانه
 جاران نه گهر نه من ليرمهكانه دهبووم بهميوانه
 زولفي سي بهنگيت بډ دهكردمهوه پهخش و پهريشانه
 سنگت بډ دهكردمهوه بهبازار و بهدووكانه
 حازرت دهكرد جووتيك زهره مهكانه
 دهتگوت: تازه ومختي دهست ليدانه.
 بهلام نه لعان تيرهاندازي، تيري دوژمنايهتيت داوم له جگهرئ
 بهدهردى تووه دهمرم، نازانم چم بهسهرئ
 نه گهر بيتو بترازينم بوستهي خهنجهرئ
 خوم بكوژم بههيلاك دهچم، بي بهش دهم له ناوي هوزي كهوسهرئ.
 خهزال نهوه جوابي داوه، كوتي:
 نازانم نه شيتو و نه جيننييه
 گهره عيلى پهكمي و سوورچي و زوراريه
 پيم نهوه سهفهره هاتووه بډ شه و بډ شه پارهتييه
 سهفهرهكهى هيچ خير و سهعادهت نييه.
 نهوه برايم بهگي ليتانئ كوتي:
 هيچ نييه نهوه قسهيه بهزوريان دانا
 عيل له دهرييه، جهنگهى پيره كوستانه
 كهسيك خهفته بي، شوباي كوستانى بډ وي دهرمانه
 نهحمده خانى سوورچي و زوراري قسيكي بي جي دهكا دهلڙ: خهزال پهشيمانه
 بابي بهردهسته، بډ خوځي هيچ نهزانه
 كي دهتوانئ دهست دريژ كا بډ دهسكي گولانه؟
 له نهحمده خان واتر بډ خهلكي سندانه، نازاري سهرهتانه
 كهسيكي شتيكي پي قوت نهدرئ، بلښن: نهوه لهسهر زاري دانا
 ژههرى مار جهركي دهبړئ، دهيكاتهوه بي روح و بي گيانه.

ئەحمەد خان نازانى قسە بکا، قسەى پادەبرى
 كى دەتوانى ھاچەرى دەركى خەزىنەى تۆ وەرگرى
 دەبى قەبر بۆ خۆى ھەلگەنى، دەستبەجى دەمرى.
 ئەو دەيسانىش ھەر برايمى لىتانى دەلى:
 خەزائە شۆرى چاوبەنگىيە
 ئەمنت دەمرمەو دەبەر كولمىكى سوور و سىپىيە
 ئارامى دالان، خۆرى بەھەشتى باقىيە
 بۆ دەگەل ئەحمەد خان ئەوپۆكە ھىچ سەروروت خوش نىيە؟
 بىستومە لە غەيرى و لە بىگانە و لە ردىن سىپى عىلى مەلا نەبىيە
 دەلىن: كابرايەكت راگرتووە بەمباشىرى و دەسلالت داوئەتو دەستىيە
 ھىچ كەس لەسەر عىلى مەلا داود و مەلا نەبى ھەقى نىيە
 ھەتا سلاھەت بى نىوچاوانى ئەحمەد خانى سوورچى و زورارىيە
 ھىچ كەس ناتوانى لەو عىلە زولم بكا و بكا تەوە ملھورىيە
 مېاشىر و دەسلالتدار بۆ تۆ زەرور نىيە
 كەسىكى بىتە كن تۆ بە نۆكەرييە
 سەرى لە بەردى داو، وەبزانى روى پى نىيە.
 ئەو لاس وەجواب ھات و كوتى:
 ھەك رەبى لە يەخەى كراسى خۆمدا نەمىنم
 ھەچ كەسىك قسەى كال بەمن بلى دەپىش ھەموو شتىكدا خويىنى دەپىزىنم
 بەخەنجەرى دەسك نىرۆيى جەرگى دەردينم
 كارى كەمىش گەرە دەكەمەو و كار لە كار دەترازىنم
 ئامانەت و ئارامى دلى لى دەستىنم
 يان ئەمن سەرى خۆم دەدۆرىنم
 يان عىلى سوورچى و زورارى و لاتانان دەسووتىنم
 يان سۆسەنى داىكم بۆ سەر شىنگاي قەبرى خۆم دىنم

جا با دایکم بۆم بگری، بلی: فرمیتسک هه‌لده‌هریتنم

خۆم ده‌کوژم، با له پاش لاس نه‌میتنم.

که‌سیکی پیاو بی، ده‌بی ڕکێف بدا له مابه‌ینی هه‌سله به‌حرییه

له که‌له‌که‌ی بدا قه‌ره‌بینایه‌کی وه‌ستا داودییه

شیرتکی کالان زیتینی کارخانه‌ی ڕۆمییه

دوازده تیری قه‌تل کرده‌ی په‌ر دالییه

جیگای کێشه و نیزاحی پیاوان چۆلییه، ئێره ئاوه‌دانییه

هاتووم به‌عینوانی دیانه‌تی و میوانییه

شهرت ئه‌وه‌یه پیاو کره‌ی نه‌یه له دالییه

نه‌پارێته‌وه بۆ که‌وچکێک خوێنییه

خه‌زāl با شه‌رمیش بکا، خێر پێت قایل نییه

ئه‌من به‌ندی دلی خۆم ده‌به‌ستم به‌شلیری خاوی ده‌ستی خه‌زāl و خه‌زāl شۆری
مه‌لا نه‌بییه.

ته‌مایان بوو مه‌جلیس بشله‌قین، بێته بپه‌م بپه‌می خه‌نجه‌ران و سه‌حرای
مه‌حشر.

خه‌زāl کوتی:

قسێکی زۆر ناخۆش له‌و مه‌جلیسه‌دا ڕا‌بردووه

زۆر عه‌یبه‌ بۆنگۆ، هه‌لبه‌ت ته‌ماحو له ماله‌ مه‌لا داود و مه‌لا نه‌بی کردووه

سه‌بینی ده‌بیته شۆره‌ت، ده‌لێن: ئه‌حمه‌د خانی سوورچی و زوراری ماله‌ مه‌لا نه‌بی

تالان کردووه

قسه‌ی ناخۆش تاله‌، له پێش دلی هه‌یج که‌س شیرن نه‌بووه

ئه‌و مه‌جلیسه‌ بۆ دانێشتن نابێ، مه‌جلیسه‌که‌مان تێک چوو.

ئه‌گه‌ر به‌رامبه‌ری یه‌کتری بخوین باز و ته‌رلانه

بکه‌ونه شه‌ر و جه‌نگ و لێکدانه

وێران ده‌بی ئه‌و ده‌ور و مه‌کانه

مهجليس تیکدان خهتای برابم بهگی لیتانه
تهحتیلی کهن چونکه ئه و مهجليسه تیتدایه شوهر و شهیتانه
همووی سهردار عیلن، همووی نه پره شیر پوژی مهیدانه
نه بادا که لاک بکهوی له گۆر و له گۆرخانه
ئه من، ئه حمهد خان به منی داوه نئو دهگه ل نیشانه
گهردن لفتیکی جهواهیرات بهند و دهگه ل که مبه ریکی سی گۆی یاقووتی
عه بدولحه سه ن و له علی روممانه
ههروه بزانی ئه من ئی ویم، نیچیری بازان ناکه ویتته دهست بیگانه
وهختی ئه وه نییه عیلان عیلباشان، له تهواوی دنیا دهکه وینه سهر قسه و
بوختانه.
ئه وه ئه حمهد خانی سوورچی و زوراری کوتی: کهوشان بیتن، ولاغان بیتن، ههتا
برۆین.
جا کوتی:
بهوهی کهم ئه گهر ئاگا و موبینه
دلی من که لیک له هیش و له ژان و له تینه
نابرژیته وه قهت ئه و برینه
سهت له عنهت له خۆت و سهت له عنهت له مه لا نه بی پدین شینه
ئه وه بازی ئاسکه، دلخۆشی دانه وهی به درۆ چی تیدا بهسته نینه
پاش سی پوژی دیکه، ئه گهر دلت فروشبی، به دوو چاوی رهش دهکه ی گریان و به
پهنجه ی شمشال دهکه ویه خۆپچرینه
کابرایه کی دتوانه ی شیتی، هیچ مه زلی ئه سه حی نینه
ئه وه ئه سه ریاتی ویه له دلی تۆی هاویشته وه گهرمه برینه.
سهت له عنهت له خۆت و سهت له ئاکارت
چۆن نه ماوی له سه ر قهول و قه رارت؟
خودا به ختی تیکدای و لیت تیکچوو کاروبارت.

مه گه له دنيا يه دا چارده سهعات له سهر يهک نه مینم

به جوریک عیلى مه لا نه بى و مه لا داود بشیوینم

ریشه ی بنه مالهی هزار ساله دهرینم

به ړمبى بى ړوحمى، دړوى مهرگ بۆ تایفه و نه ژادت داچینم.

نهن هیچ نیمه خود احافیزیه

خود احافیزی من خوین ړژتن و دوژمنایه تیبه

قه ستم به وهى که م بى مه کانه و نه زلیه

به کهس لاناچى قه له مى هق دهستی نیلاهییه

گل تییت لى ناکم نه ووش موقه دهرى عاسمانیه

جا به دلى پر نه سرین ده بى دانیشى له سهر مهیت و که لاکى لاسه شوړى باله کییه.

جا لاس ده لى:

ناغای چه له نگ قسان مه دړینه

به شه مال بلى: چه پکى گولم له دهستی مه ړفینه

نه گهر که سیکى پیاو بى، بلین: مهرده و له مهیدانیدا خوین ړړینه

ده بى له بیرى نه چى نه تکی به ژنیکه باریک و دوو چاوى شه هینه

نه لعان نه گهر نه تق پیاو به خه زال بلى: چوړیکم ناو بۆ بیتنه

نازای لى بپاړتوه، بلى: ژه هری تى مه که و دلم مه پستینه

شمقاریان قهت نه داوه به قهل، شمقار خواردنى شه هینه.

خو دنیا پیک نایه به ده ولت و به مال و سوار، له پشته وه دهنه وه سواره

زهینى خه زال ده، له خوۍ داوه گواره و کرمهک و قه تاره

نه ملاک به کار نایه، وهیزانه سووالکهرى نه گهر ده گهرى کووچه به کووچه و شار به

شاره

له کیست چوو نه برۍ که من کیش و دوو چاوى به خوماره

تا نه وړۍ که قسه ت دهرۍ، نازای له وهى به ولاوه بلى: خه زال به من یاره.

نه حمده خان گه راوه، خه ریکى نه وه بوو کیشه بکا، که بخودا و ړدین سپى که و تنه

نیتوانی، نه یانه‌یشت به‌شهر بیتن. ئەحمەد خان بەزیزی ئەوه پۆیی. ئەگەر چۆوه، ده‌گه‌ل بڕایم به‌گی لیتانی ته‌گبیری کرد، هه‌رکیان کوتیان: به‌سه‌ریان داده‌ده‌ین، ماله مه‌لا نه‌بی تالان ده‌که‌ین و خه‌زالیش به‌ئێخسیری دێنین. جا ئەوه هێز و له‌شکر و ته‌داره‌کی خۆیان ساز کرد.

له‌ولایه‌شه‌وه، له‌ سمایل عوزه‌هیریان هه‌وت سه‌د که‌س چوونه‌ کن مه‌لا نه‌بی، کوتیان: ئاغا! ئەتۆ سه‌رده‌اری ئێمه‌ی، کابرایه‌ک که‌س نازانی له‌ کوپرا هاتوه‌، له‌سه‌ر وی نیتوانی مه‌ ئەوه ده‌گه‌ل ئەحمەد خانی سوورچی و زوراری تیک چوو. به‌خودای کوپری خالیشمان ده‌کوژی و ماییشمان به‌تالان ده‌با. دل گوشته، پیاو ئەگەر قسێکیان له‌ کن کرد، دلی ده‌گوژی.

مه‌لا نه‌بی خه‌زالی بانگ کرد، لاسیشی بانگ کرد، کوتی: عه‌زیزم! خۆ ئەتۆ گورگ نه‌بووی بیتی ده‌کوژی ئێمه‌وه! ئەتۆ به‌هه‌ویای خه‌زالی، خه‌زالی بۆ که‌سیک ده‌بی وه‌ک ئەحمەد خان ساحیب نیتوونیشان بی. ئێستاش کاریکی وا مه‌که به‌ئاورێ ده‌ستی تۆ له‌ سوڤنگه‌ی تۆدا عیلتیکی هه‌زار و پینچ سه‌د ساڵه‌ ببه‌تلی. ئەتۆ ده‌بی پڕۆی. مه‌جبوورم ئەمن خۆم باویمه‌ ماله ئەحمەد خانی، تا میلیله‌ته‌که‌م بی چه‌قه و هه‌را و شه‌روشۆر دانیشن.

لاس کوتی: ئەمن هاتم ئەتۆ له‌ ژێرده‌ستی خه‌لکی ده‌ره‌ینم. دلێ تۆقی! ئەحمەد خان ده‌توانی چ ده‌گه‌ل تۆ بکا؟

مه‌لا نه‌بی به‌دزی لاس خه‌زالی دی، کوتی: قه‌دی میان کوتوویانه له‌عنه‌ت له‌و که‌سه‌ی ئەگەر سوپی خۆی له‌ به‌رده‌ستی عافره‌ت و ژن ده‌نی! ئەمن ده‌سه‌لات و سه‌نته‌نه‌ت و ته‌واوی هاچه‌ری دلی خۆم دا به‌تۆ، ئەتۆ هیچ عه‌یبت نه‌کرد نه‌دیو و نه‌ناسیو کابرایه‌کت دیوه‌ته‌وه هه‌زی لی ده‌که‌ی؟ ئەمن سه‌به‌ینی چ جوابی ئەحمەد خانی بده‌مه‌وه؟

سوورچی و زوراری و لیتان و گیلانگیسی، بیجگه له‌ نوکه‌ر، هه‌زار و نو سه‌د سواریان هه‌مووی ئاغا و سه‌رده‌ار عیله‌یه. هه‌م ئابرووم ده‌چی ئەتۆ ئێخسیر ده‌که‌ن، هه‌م ته‌واوی ئەو عیله‌ تالان ده‌کری و بی کیفایه‌تمان ده‌که‌ن. هه‌چی زووتره ئەو کابرای باله‌کی جواب که، با بڕوا. ئەمنیش خۆم ده‌ماله ئەحمەد خانی داویم

ئەگەر دۆستايەتى نوئى بگەينەو. خەزال بەدل پىنى ناخۆش بوو، بەزار کوتى: بەللى.
لاسىش خەيالى بوو بىروا. کوتى: خراپم کرد ئەو چل سوارەم لە دەستى خۆم
کردهو. ئەو لە پىنج سەعاتى شەوئى خەزال چووھ کن لاسى، بانگى کرد:

سوارەكەى سوار دەبى لە ئەسپىكى شىرخەزالىيە
دەللى رۆستەمى مازندەرانى، دەچى بۆ شەرى دىوى سپىيە
دەللى سولتان سەيد وەقازى كەوتووئە تىرەندازىيە
مەگەر رۆژتىكى لە رۆژان دىيىتم ئەگەر سوار دەبوو بۆ خەزايە ئىمامى عەلىيە
ئەو غىرەت و تانوتەى لە نىوچاوانى تۆ دايە، لەوان زياتر، دەنىوچاوانى كەسى
دىكەدا نىيە.

ئەو ترساي لە قىرمەى خەنجەرى ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى و خان قۆچى
خانى گىلانگىسىيە؟

خاترجەم بە! كە بچىو نىو عىلى بالەك و بالەكىيە
بەقسە پىيان قەرزدارى، دىنە سەرت بۆ قەرزىيە
سەر بى ئەجەل ناچىتەو بىن بارستى گلىيە
ئەمەن لە تۆ زياتر ژيانم نىيە

خۆت لەسەر راستەى پكىفى پابگرە، چاو لە ئەبرۆى مەن بگە و دەست بگە بە
تىرەندازىيە

وہبزانە سامى نەرىمانى لە گولستانى ئىرەمى ھاتوويەو، دەچىيە سەر ئەفراسياب
بە دوژمنايەتییە

قەرە زولفت بۆ دەكەم بەكەمەند بۆ رۆژەى ئەگەر شەپە و كەس ئاگای لە كەس
نىيە

ئەمەن دەپارتمەو لەبەر ئەو كەسەى ئەگەر ئەزەلىيە و ئەبەدىيە
تاو لە خوانى زىنت نەدا، كەس دارت نەكشیتە سەربارىيە
تازەكانە مىراتە سنگ و بەرۆكى مەن، بۆ تۆ ديانەتە و ديارىيە

ھەموو كەس ئەگەر سەرزەنىشتەم دەكا، دەلین: بى عاقل بوو خەزال و خەزالە
شۆرى مەلا نەبىيە

نازانن تیری دهستی تۆ به کهس دهرنایه و به کهس عیلاجی نییه
دهبرۆ به ووت دهسپێرم ئه گهر دنیاى دانا سه بارهت به نه بییه
خوسارت له بهر بلیتسهی گهروه شینی له سمیلى نه که وى، باسکت له نگ نه بی له
پۆژى دوژمنایه تییه.

كوپه نه کهى له وهیدا، دهستی منت ببیته وه به دامانه
نه کهى به قسهى مه لا نه بی، ئه گهر به من بابه و باوانه
بى غیرهته، هیچ غیرهتى نه ماوه له نیتوچاوانه
نه کهى بکهوینه ئه و پۆژى دلپیشان و دهست لیک بهردانه.
ئارامى دلم ههتاوه کو ئه و سهعاته له لامه
به بی تۆ، شهرت بى حه لالى دنیا له من حه رامه
ئه من ده بی ده گه ل تۆ ببینم کاو و کامه.

نه کهى به یه خسیر بدهی دوازه ههزار مال سمایل عوزه ییرییه
ئه من دابنیشم به پووهرشی و به پووهردییه
خاترجه م به ئه من یه خسیر ده کهن، ده مبهن به یه خسیرییه
جا تۆ بمرى باشته، ئه و ژيانهت بۆ چیه؟

له بهر تۆ نه بایه، ئه من نه مده کرد جوابی ئه حمده خانی سوورچیه
ئه دى بۆ ده لێن: گۆلى دێله به با باکی له کهس نییه.

سبه یینی ئه برۆت بۆ ده کهم به که مهند و سنگمت بۆ ده کهم به سپهرى قه ره بینایه
مه ترسه، به و زووانه له شکرى ئه حمده خانی سوورچى و زورارى نایه
هه چ که سێک چاوى له گو شهى چاوى من بى، و مېزانه نوشتوى خدر و ئه لياسى
له گهردنى دایه.

ههزار جارت ئه من بمرمه وه له بهر دوو گو شهى چاوه
خۆت نه کهى بى غیرهت و به دناوه

ده لێن: له ئه حمده خانی سوورچى و زورارى ترساوه
به بی عومرى هه ق دهستی ئیلاهی، هیچ کهس پو حى نابیته وه ته واوه.

زەينى خۆت دە زنجيرەى زولفان، لەسەر خالى شين هاتوچۆيانە
تەواوى عىلى سوورچى و زورارى دەگەل تۆيانە
ئەلەان فەكرى شەرى و هەللا و گوگۆيانە.
ئەوە لاس پىتى دەلى:

كىژى! خەزالە شۆرى لە جىتى رىگاي غەريبىم، ئەمن ناسىاويم بەكەس نىيە
ئەمن ميوانم لە بەژنىكە باريك و دوو چاوى بەنگىيە
تيرى تۆيە لە جەرگم كەردوويە كارييە
لەسەر ئىلتىفاتى تۆ مەحتەلم، ئەگەر لە سنگى تۆ بلند بى بۆنى هەللا و بەيبوون و
بلاو بى بۆنى عەترييە

ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى لە كن من پياو نىيە.
چاويكتم بۆ بكە بەئەستىرەى گەلاويز و ئىكم بۆ بكە بەمانگ و مەختى ئەگەر
دەگرى پەنايە

خەلك چاوەرپىن، دەلەين: ئەوشۆكە بۆ مانگ هەلنايە؟

شەيتان غەپرەيى كرد، حەول و قەومت بەدەست خودايە

مەترسە، لاسە شۆرى بالەكان لەبەر دوازدە هەزار سوار هەلنايە

زولفى تۆ كەمەندە، چبەكم لە گەردنم دايە

حەفسىم، گىراوم، دەستبەسەرم، چارەم نايە

شەرت بى كاريك بكەم بيگىرنەوە لە تەواوى دونيايە

مەردن ميوانى هەموو كەسە، كەس لەبەر مەردنى هەلنايە

يا فەتەح و نوسرەتم وەگىر دەكەوى يان رۆحم دەبەمەوە بادی فەنايە

يان رۆژنىك دەمبىنى بەفەتەح و نوسرەت يان لەسەر قەبرم دەكەيەوە شين و گريان و
واوەيلايە.

خەزالە شۆرى دەلى:

قسەى وا مەكە، كەو ئەگەر عاشق دەبى بە كەوى

حەوسالان ئەمن مەرگم وەپيش مەرگت كەوى

چبکەم ئەمن بەخۆم نییه، دڵم تۆی دەوی
 دڵم برینداره، شهوی له تاوی تۆ ناسرهوی.
 له نێوان مه‌دا ئەحمەد خان سەرەتانه
 سەری منت هەزار جار بێتەوه بەقوربانە
 ئەگەر بێتو لەو کاره فەتح و نوسرەنت وەگیر کەوی و بکەویە بەر دڵانە
 قەرە زولفت بۆ دێکەمەوه بەقەرە سۆرانە
 سنگت بۆ دێکەمەوه بەشانەیی هەنگوین، ئەگەر نەخۆش بی، لوقمان بەتۆ بلی:
 شیرنی بۆ تۆ دەرمانە
 ئەو جووتە مەمکەت بۆ دێکەم بەفینجان و بەئێستیکانە
 قولکەیی گەردنیت بۆ دێکەم بەمەخانە
 فەرموو ئەگەر برادەرت هەیه، بلی: پۆژی ئەوێه لیم ببن بەمیوانە
 زەردەخەنە و عەتری لیومت بۆ دێکەم بەکۆمەگ و پشتیوانە
 لە بۆ پۆژی شەڕ و بلیسەیی گەروەشین، بۆ تۆ بێتەوه پشتیوانە
 خالی گەردنم بۆنیان لی پەیدا بێ، وەک سەبەیان ئەگەر بۆن دەدا پەشەرێحانە
 گوارە و کرمەکانت سەبرێک بۆ ببزێتوم، بکەونە حەرەکەت و جۆلانە
 هێندیک بلین: سەحراي مەحشەرە، هێندیک بلین: ئاخري زەمانە، هێندیک بلین:
 خێر! شەڕ بەرانە
 هێندیکیش بلین: خێر، ئەو پۆژمێ، دنیا بۆیە وا بەتەمە، مەنسوری هەللاجە
 کەوتۆتە کێو پەرپەر دانە
 ئەمن هەنیەت بۆ دێکەم بەمێهەمانخانە
 سەبەینی تاو هەلنەیه و، پاش بانگی ئێوارێ، لێی بکە قەدەم لێدان و سەیرانە
 باسکت ئاوێزانێ گەردنی بکەم، بلین: ئەوێه ئاشقە و ماشقەیی مارن و بوونەوه
 ئاملانە

گراویە بابم، ئارامی دڵم، بەبێ تۆ پەبی سەرم بەرمەوه گۆر و گۆرپخانە
 هاشا لە جەننەتی پۆژی باقی، نەوێکو پێم بلین: لاس بەدەستی ئەحمەد خانی

سوورچی و زوراری هاتۆته پۆژی مردن و دهست لێک بهردانه

پیاو که بێ دهسهلات بوو چی بێ ناکرێ، پیشه‌ی هه‌ر واوه‌یلا و داد و پارانه له
ده‌رگای حه‌ییی دانا

واهیمه نه‌تگرێ، ده‌مانچه‌ی دانسقه، قه‌ره‌بینا، بیان هاوێژوه سه‌ر ملانه

ئهو کاره خاترجه‌م ده‌بی، دانه‌نیشم به سه‌رگه‌ردانی و به بابان خشتوری و به
بابان وێرانه

ته‌مه‌نا ده‌که‌م له‌و خودایه‌ی، ئه‌گه‌ر بێ گیان بووین ئه‌من و تۆ، خستووینییه سه‌ر
رووح و گیانه

هه‌لکشاو بی، په‌ر به‌سه‌ر بی، له نێو عێلی سوورچی و زوراری و گیلانگێسیانه
حه‌زیه‌تی جوهرائیلی عومره‌ر، چونکه هه‌میشه مه‌عموره به‌عومری سوپحانه
ئاگادارت ئهو بێ، بۆ خاتری ئهو خودایه‌ی ئه‌گه‌ر به‌کفله‌کونیک ئهو دنیایه‌ی
سه‌رانسه‌ر دانا

خودای نه‌که‌رده ئه‌تۆ شتیکت لێ بێ، به‌هیلاک ده‌چم، ده‌بی ژه‌هری مار بکه‌مه‌وه
نۆشی گیانه

له پشته‌ی ولاغت بکه زینیکی مورپه‌سه‌سه‌عی پیش به‌گۆی مه‌رجانه

ته‌نگه‌ی توند بکیشه، روو بکه‌وه له ده‌رگای سوپحانه

عه‌شیره‌تی زۆر به‌کارت دوژمن، سیلاون، بێ ئامان، هه‌مووی ده‌لێی شیری
که‌رمه‌لانه

موقه‌دده‌ری هه‌ق ده‌ستی ئیلاهی رهد نابێته‌وه به‌که‌س، رهد نابێ و نابێته‌وه
په‌نه‌انه.

نه‌لێی بێ که‌سم و که‌سم له پشته نییه

برۆت بۆ ده‌که‌م به‌ تیر، پتی بکه‌وه تیره‌ندازییه

قه‌ره زولفت بۆ ده‌که‌م به‌ که‌مه‌ند، له نێو زنجیری زولفاندا سوارانم بۆ بکه‌وه
به‌ندییه

ئهو مزانگی چاوتم بۆ ده‌که‌مه‌وه به‌ رِمبی ده‌مه‌رشی هه‌ژده قه‌فیه

وەستا دروستى نەکردوو، کارى خولایە، ڕمبى وا لە شانى کەسدا نییە
 وەبزانە لە دوات دەڕۆن دوازدە ھەزار سوازی سمیل سبى عەسلە کامەرییە
 عەترى وردە خالت ڕەگەڵ دەخەم، لەکنت بى لەبرى خۆراک و ئابدارییە
 ئەتۆ دەلێى بى ترسم و ترسم لە کەس نییە
 مەگەر موقەددەرى خولای بەمکاتەووە حەفسى و بەندییە
 فرموو لە کۆلمیکە ناسک دوو ماچ وەربگرە، لە برى نانە شەکرینە و لوقمە قازییە
 ھەتا حەوت ڕۆژ برسى نابى، تیشووى خۆت پێیە، ئەو لە ئابدارخانەى کەسدا
 نییە
 لیمۆى کالم بزاکینە، تەمەن کورتیش بى، بۆ تەمەن درێژییە
 ئەگەر بکەوێ شەڕى، زولفت بۆ دەکەمەووە سى بەنگییە
 نەلێى بى یارمەتیم، بى کەسم و یارمەتیم نییە
 گەر خەزالت لە پشت بى، وەبزانە دەگەلتە عەسکەرى عەبدولحەمید و تەواوى
 لەشکرى پیرە ڕۆمییە
 گەردنت بۆ دەکەم بە بەیداغ، بۆ تۆ پشتیوانە، گەر شکست بى، وەرە بن گەردنم،
 هیچ
 کەس ڕاگەییشتنى بەوئى نییە
 ئەگەر بێتو ئەمن وردە خالت بۆ وەدەرخەم و سبەینان ڕۆم بە لەنجە و بە کۆترییە
 مەست دەبى، هیچ ئاگات لە خۆت نییە
 وا دەزانى تیرەندازیت لە پشتەووە دەکەن چل سوارەى غەیبییە
 لەسەرت دەکاتەو ئەشەللا ئەلیاس لە بەحرى و خدر لە چۆل و بەرییە
 بەئاواتم بۆت دەستەودوعا بى نوحى نەبییە
 لە پاش تۆ بەجى نەمىنى خەزالت و خەزالتە شۆرى مەلا نەبى و خانزاد و خانزادە
 خانى حەریرییە
 ھەزار جار سەرى منت بێتەووە بەقوربانى سەرییە
 ھەتا ئەجەل نەبە، سەر میوانى گلى نییە

دهست و دلت بگری، له خوت خه لال كه سنگيكي سپييه

سنگ و بهرؤكي من تهخته، ئه و تهخته له بن هيچ پادشايهك نيه

ئاخ! ئه وهنده نه مردوم پيكه وه دانيشتيابنايه به بي سوز و به نازاديه

جا ئه من ورده ورده بۆ تۆم گيڤا باوه قسه ي غريبي و غوربه تيه

ته ماشاي گهرديكي به خال كه، هينديك ده لئين: سپيه، هينديك ده لئين: ماهييه

كوڤه! ئه تۆ ئه گهر خه زالت دوست بي خه مت چيه؟

به لام كهس له موقه دده ري خولاي نازاني قهزا و قه دهر غه يبييه

برۆ بي ئه نديش به، خه يال ماويزه به ردلييه

حه ول و قه وه ت به خولايه، له خوداي واوه، كارسازي ديكه ت نيه.

ئه و جار ئه وه لاس ده لي:

ئه من مه ستم ئه يگار نيم، كه مم بۆ هه لئنه ئه و دوو چاوه شه هئنه

به سم عه تري ورده خالت به سه ردا بپرژينه

به سم بۆ ئه مبه ر ئه و به ر بكه ئه و ئه برۆي په ري پيره شه هئنه

كه مم بۆ په نجه ي شمشال ده ست بۆ سنگي بيته

به س ئه سرين و ورده فرمي سكه له چاوان هه لومرينه

به من ناوه ستى دوژمن، ئه تۆ له ده ست كر دووم ده ست بينه

ئه من به تۆ ده ست به سترا و ده بم، خوت عي جز نه كه ي، خوت مه شه مزينه.

سبه يني پوژي ده ليشان ده بيني، ئه و ومختي ومختي نيازه

كه جوكله هه مه وه ند سوار ده بن، ده لئين راوه به رازه

ئه گهر تۆ نسحه تم ده كه ي به و ناز و نيمنازه

مه ستم، به خۆم نيه، په گي به ده نم پاكي له به ر يهك ترازه

جا ئه و حه لي ده بيني، ده لئتي: له شكري دوژمن كو تره و لاسي باله كان بازه

به س له سنگ و بهرؤكت، بلند كه و له تۆق و ته له سمان، ده نگه ده نگ و ناله نال و

ئاوازه

هينديك كه س ده لئين: قه تاره، هينديك ده لئين: قورينگه، ئيدي كه س نازاني خه زاله

وا بهنازه

ئەگە هاتوو جەنگ قەوما، نەیکەى بەتیرمەنداز ئەو دوو چاوه شەهینە

ئاگام لە خۆم دەبرێ، قەلەمى دەست و پێم مەشکینە

بڵێن: لاس مەست بوو، ئیغیار نەبوو، دوژمن جەرگی دەرھینا

عەتر لە سنگ و بەرۆکت بەس بپرژێنە.

سبەینى ئەگەر سوار دەبن بۆ گۆشەى مەیدانى کۆرە کۆرە و یەكە یەكە

ئەتۆ خۆت نەدیو کە، گەردنت دەلێتى فەلەكە

ناز و نیمنازت هیند لە بەردلāنە، دەلێتى شەكە

تا بزانی چۆن پادەبرى و خودا چ دەكا.

یا پەبى خودا قەت پۆژێكى وا نەكا ئەتۆ بڵێى: لێم قەوماوه

دايك و مال و كەس و قەوم و كار چاوه پێتم، دەلێن: داخولا كەنگى لاس

دەگەپێتەوه دواوه

دوعام بۆ بكە و ئەو خەبەرەیان بۆ نەچى، بڵێن: لاس سەرى لە بن بارستى گلى

ماوه

ئیدی نازان بولبول ئاشقە، مانگی گولāنە، بولبول چۆتەوه شەوپاوه

ئەلەغان ئەو سەعاتە، عێلى حەریری لە چیاىە مەغلۆبیان و كۆسرەتى شالە بەگیان

چادر و خێوەت و خەیمەى هەلداوه

شل و مل و سایە گەردن كۆلمەیان دەلێتى شووشەى گولāوه

شەوێ دەنگى بازە، شەهینە، قاسپەى كەوه، مراوى و سۆنە دەكەنەوه قاوه قاوه

خانزادە خانى حەریری دايمە لەسەر خەيالە، دەلێ: لاس چوو بۆ پراوى،

بۆ نەگەراوه؟ ئامۆزاكەى پشتيوانم چى لى قەوماوه؟

سنگت دەلێتى بەفرى كۆيستانىيە، تازەى بەفر لەسەر لاچوووه و گول شكووفەى داوه

بولبول لەبەرى دەخوینى، هېچ ئاقلى لە كەللەيدا نەماوه

سنگت دەلێتى شانەى هەنگوینە، رەواقى دەنیودا ماوه

چاوت دەلێتى جەللāبە و خوین لە پەنجەى پرژاوه

ئەبرۆت دەلتى كەمەندە جوكلى ھەمەۋەندە لە شانى خۇيان داۋە

پۇژى شەيئە نەيەي بۆكن مەيدانى، شەركەريان زۆرە، نەبادا بىتريفىن، بلىن:
خەزال لە دەستى لاس ئىخسىر كراۋە

ئەۋ دەم دەمرم لە داخان. جا خەبەر دەچى بۆداي و بابانم، دەلتىن: لاس نەماۋە.

كۆبى لە ئەحمەد خان و كۆبى لە ئەحمەد خانى سوورچى و زورارىيە

لە شانى راستەي برايم خانى لىتانه و لە ئى چەپەي خان قوچى خانى

گىلانگىسيە، لە پىشى عەبدول قادر خانى بەبەيە

دووسەت كەسى لە پىش پراۋەستاۋن، ھىچى موۋى نەھاتوۋە لەسەر لىۋىيە

ھەموۋى دەستى لەسەر خەنجەرى دەمرەشى دەسك نىرۋىيە

ھەموۋى بنى كەۋشى تىغە پىشتى ھەژدىھايە، تازە ھاتۆتەۋە لە دەباغكارىيە

ھەموۋى گىانفەيدايە، ھىچى ترسى لە مردن نىيە

گرمە گرمە، عاشىرەتلىكى قورسە، نىۋەي كەخودا و زانا و پىدىن سىيە

لەبەر نىۋچاۋان گرژى ئەحمەد خان ھىچ كەس زمانى دە زارىدا نىيە

دەيگوت: پاكو ئەسپو ساز كەن، سوۋارى پىرە حدودان مەبن، تەمەنى و لاغۇ زياتر

نەبى لە سى سالىيە

لە پىشى زىنو بدەن، دەباغكار بى، نىۋچاۋانى شىريە

پىشى رانو پىكىفو ئاتەگى زىنتان بلىن: پىستى پلىنگى كىۋىيە

يەك بەيەك لە پىمبو پىروانم، دىمرەش بى، سى سوۋچ بى، لەۋى عەسلە نەگىن

كارىيە

ئەگەر ھىندىك كەس بلىن: ھىچ ۋەستايەك ئەۋەي پى دروست ناكى، ھىندىكىش

بلىن: خىر، ئەۋە نەۋزەريە

چون بەزەھرى مار ئاۋدراۋە، تەك تەك لىتە بىتەكى ژەھرى ماريە

ئەگە ۋابى لە رىزەي پىاۋان نىم، دەبى لەسەر شانى خۆم دانىم بەندۆكە و خىلى

ژىيە كىبراىەكى بى كەسى نىۋونىشانى نىيە

قەت بوۋە لە عىلى سوورچى و گىلانگىسى بىكەتەۋە كەلەگايى و كەلەزەريە

ئەمن خەزائىم نىشانە كوردبوو، هېچ فەرقى نىيە دەگەل ماره كەردن و ماره يىيە
ئەلەان دەلى: هەقت بە خەزائىم و خەزائىم شۆرى مەلا نەبىيانەو نىيە

شەوى دىوانەم، پۆزى هېچ ئاگام لە خۆم نىيە

دوژمن كەم مەگرن، پىاوى وا بەكار لە دنيايەدا نىيە

شەرت بى بەخوینى وى نىوچاوانى و لاغ بکەمەو كەسك و سوور و لاجىوهر دىيە

مەلا نەبى لە كلكى و لاغان بخەم، پەدینى بکەوتتە سەر عەرزىيە

خەزائىم بىنەم بە دەستى زۆر بە يەخسیرىيە

جا پاشان بچمە سەر عىلى بالەك و بالەكەتییە

بزانم ئەو كەبىرە شىتە يا بەنگىيە؟ وا هاتوتتە عىلى مەلا داود و مەلا نەبىيە.

دەپۆن و پامەمىن

سەرە تىر و سەرە بەيكان و شىرى كالان زىرین بىن.

خەزەندەدار دەرکى خەزەنە ئاوالە كا، بىتە دەر عەبوتۆپ و مەجیدى و زىرى سىپىيە

ئەگەر لە دنيايەدا پەشتىوانە و ئەووش بۆ خەرجىيە

دەجا با بچىتە پىش خەزەنەخانە قەتارە

قەبزی خەزەنەم بدەو، نەيكەى بە حىساب و بە ژمارە

و دەدرخە: ئەشەرفى و ئالتوون و ئەوى سەكە لە بىست و چوارە

بەرگىرەوھىي كەس مەكە، بدە بەفەقىر و دەست تەنگ و هەزارە

زىر و زىو لە كن من بەخەشە و بە جەوال و بە خەروارە

سوار گەردنى و لاغان هەمووى دەلىنى گەردنى ماره

بىست و دوو ئالای هەژدىها سورەت، با دەى شەكىنى، دەبى بە هاوار هاوارە

دەلىنى ئەوى پۆزىيە: جەنگى پۆستەم و ئەفراسىياب، ئەگەر پۆستەم لە پەشتى

پەخش دەبۆو سوارە

چۆن ئەمن وام لى هاتوو، بلىن: ئەحمەد خان چارى بى چارە.

لیم بە يەخسیر بگرن بەژنىكە بارىك و شەدىكى كۆرە كۆرە حوسىنى، ئەگەر

دەبىيەستى لارە

چاوی خه زāl ده لئیی ئه سستیره یه، ئه گهر جار جار ده که ویتته بن هه وری، جار جار ده لئین: ها ها! وهدهر که وت، ئه وه دیاره جا ئه وه ئه حمده خان له شکری ساز کرد. دوو سه د که سی به گزاده و باب نوکهر ده گه له.

شالی خانه و یاقوب خانه
 ئه مجده و فه رمان فه رمانه
 خاترجه م به، خال جانانه
 هه مووی سازه وه که یه کانه
 ئه وه عیلى سوورچیانه
 خانم و خاتوون و نو جوانه
 پاک ده ستیان کرد به گریانه
 چ قه وماوه له و زهمانه؟
 کتیه له گه ل ئه حمده خانه؟
 وا ساز بوو ئاخیری زهمانه؟
 دل هیشان و خوین پرژانه
 ده پسان به ندی له رزانه
 ئاره ق دیتته نیو مه مکانه
 پیاو ده که ن شیت و دیتوانه
 بازنه ده شکان له ده ستانه
 له بهر خه م و له خو دانه
 ده لاقیان کردووه پاوانه
 پاک مه تایی به قیمه ت گرانه
 له شکر پوویی به فه رمانه
 خانم و خاتوون به جیمانه
 خالق هه ر ئه تووی له سه ر

پرهبی هەر ئەتۆی لەسەر
 دنیات دانا سەرانسەر
 کێتوت لێ کردنە لەنگەر
 هەچی ئیرادەیی تۆ بێ، چ بکا بەندەیی خۆڵ وەسەر؟
 بەیتیکم هاتە سەرزار
 قەتم نەکوئووە چ جار.
 بۆو بگێرمەووە ئەوجارە
 تۆ شیعرم بۆ پەوان کەیی، موقەددەری جەبارە
 ئەو کاریکی ئەو دەیکا، هیچ کەس پێی نابا چارە
 نە شیخ و نە مەلایان، نە پیر و نە ئیختیارە
 پێنج هەزار سواری جەنگی، لە پشتی ڕکێف سووارە
 چەند کەس تێیدا هیلاکن، چەند دەبن گرفتارە
 بارانی مەرگ دەباری، هەمووی هات و هاوارە.
 خالق هەر ئەتۆی سوپحان
 پرهبی هەر ئەتۆی سوپحان
 بەیتیکم هاتە سەرزار، ئەوجار بۆم بکەیی پەوان
 ئەتۆ ڕووزەردم نەکەیی، دانەمینم لە قسان
 نەمکەییە سەرکۆنەیی دوژمن و دۆست و پیر و جوان
 قسەتی خودای وابوو: کورتە لاسی بالەکان
 بەعینوانی ڕاوی هات، قسەت وا بوو ئی پەحمان
 چەند کەس ئەجەلی هاتبوو، چەند کەس لێی دەبی بێ گیان
 بۆیە ڕێگای لێ گۆرا، نەچۆووە نێو بالەکان
 قسەتی هات بۆ ئەوی، بۆ قەرەش و شیر لێکدان
 قەل و دال تا خەنی بن، خویێن بباری وەک باران
 دەیلەم دەیلەمی سواران، لەبەر ڕۆژی دلەهێشان.

لاس بئی خه‌بهر بوو، له‌بهر مه‌ستی خه‌زال و هیڼده عاشق بوو، دیتوانه بوو. به‌سهر
عټلیان دادا، هیچ به‌شهری خو‌لای ده‌ستی نه‌کرده‌وه. خه‌لک ده‌یگوت: سهرم ده‌رکه‌م،
مال پرسیاره

که دله‌پشان په‌یدا بوو له عټلی لئ نه‌قه‌وماو
چادریان پاکی ټټک دان، هه‌لپران ئاوریشمی خاو
مه‌رومالیان ټټکه‌ل کرد، بوو به‌کاره و قاوه‌قاو
توژ به‌ری عاسمانی گرت، هیچ که‌س هه‌لی نایه‌ چاو
له‌بهر شټیلینگی سواران، بوو به‌کیشه و به‌ند و باو
کوا سهررداری نه‌و عټله؟ هه‌تا لټی بستینم گیان
نه‌و به‌خه‌زالئ ده‌گوت: بوټان ده‌بمه‌ پشتیوان
دوژمن پټتان ناوه‌ستئ، دوژمن من ده‌که‌م بئی گیان
له‌ به‌رگی پیاوان دایه، یان پو‌شی به‌رگی ژنان؟
یان ومختی هه‌لانتیه، ومک نه‌فراسیاب و پیران
نه‌وه جوانی مه‌رگی بوو، ده‌ستی برد بۆ زنجیران
نه‌وه بۆ رۆژی ئاخری، پټی قایم ده‌کا ئیمان
بوو به‌ باعیسی عالهم: له‌ بۆ‌قه‌تل و خو‌ین پژان
خه‌زال به‌یه‌خسیر ده‌بم، قه‌لات دانیم له‌ که‌للان
عټلو وا لئ ټټک بدم، بگه‌رین ومکو‌فه‌قیران
باب کو‌ری خو‌ی نه‌ناسئ، له‌بهر ترس و خو‌فی گیان.

ده‌نگ بل‌او بوو. حه‌وت پو‌ر چادر تالان کران، ههر جټگاهیه‌ی سه‌ت سه‌ت.

چ ومخت بوو؟ ومختی نه‌که‌ر رۆژ له‌ نو‌یژی نیوه‌رۆیه‌ ومرده‌که‌رئ
شل و مل و سایه‌ گهردن نه‌که‌ر زولفیان له‌ مابه‌ینی چاو و برویان ده‌که‌نه‌وه‌ شه‌رئ
که‌ تاق و جووت را‌ده‌وستن خال له‌ کو‌لمان ومکو‌گولی سټوه‌رئ
نه‌که‌ر هه‌ل‌اله، عه‌تری له‌ مابه‌ینی گولی ده‌که‌رئ
بټیری ده‌هاتنه‌وه‌ له‌ بانه‌مه‌رئ.

تهگيريان دهکرد به فکر و به فرمانه
 ئيمه مهرومالمان هه مووی چوو به تالانه
 سه به ب لاس و لاسه شووی باله کانه،
 کى بى له کيزیک نه گهر نه ترسى له دای و بابانه؟
 راست و چه پى بکا له گوچکهى قهيتانه
 پى بهستى بهندى گوارانه
 دهنگ نه به له توق و له ته له سم و له له رزانه
 ويک نه کهون ياقووتى عه بدولحه سهن و مهر جان و له على روممانه
 نه ترسى لهو روزهى نه گهر نه که ويته وه سهر پوژى دلپيشان و قسانه
 نهو چادرهت دیوه پيشى بهدارى عوده و نهنگوسته کى سهر به نه لماس و دوو
 په يکانه؟
 غه ملیوه پيشى خيوتهى، ده لى باغى شه داده و گول به خشانه
 له ده رکى خيوتهى خه به ریک به رى بو دیو و بو دیوه خانه
 هه رچهند خراپه پياو ببى به باعيس و باعيسکارى دلانه
 خه به ریک به رى بو خه زال و خه زال شله شووی مه لا نه بيبانه
 تو بووى به باعيسى دوازه هه زار مال عىلى رهمکى و سمایل عوزه يريپانه
 تالان بردنه، خوین پرژانه، له دنيايه له خه لکى تاله دانیشن و ژيانه
 نامه ردت کهن نه لعان و مختى ئيسراحت و ژوانه؟
 نهو کابرايه هاتوو کهس نازانى ده روپشه، شوانه، گاوانه، گول چنه يان باغه وانه؟
 مه تله بى خه زال، ئيمه ش مالمان بچى به تالانه.
 نهوه کيز جار جار ده هات به ويلغار و جار جار به روین و جار جار به سه د نيمناز و
 به ناسه وری
 ده یگوت: خه زال نه برۆت به من بمینى به تیزه په رى سه قرى
 نه وهى عاشقى توپه، بو زیندوو و بو نامرى؟
 له کو سهرتهى شاله به گيان تا ده چته وه هه وار خدرى

ئاوری دەستی ئەو کابرایە، دوژمن تالان و مالمان لای وەردەگری.
 ئەتۆ ھەر خەریک بە عەترت لای بێتە خواری لە وردە خالان
 گزنیژی پەرەنگت بێتە خواری لە بازەنە و تۆق و تەلەسم و خەرخالان
 ئیمەش مال و دەولەتمان با پاکی بەرن بەتالان.
 سەبەینێ دەبینی لە زەوی نادا گزینگی پیرە ھەتاوہ
 دوازدە ھەزار کچی شل و مل و سایە گەردن ھەمووی دەلێی سومبولە و ئیستا
 شوپای

شەمالی لای نەداوہ
 دەلێی شاگولی نێرگزە و ئیستا نەژاکاوہ
 ھەموو سنگی دەلێی بەفری کویتستانە و خوینی لای پڕژاوہ
 عالەم ھەمووی شێواوہ، دەلێی قافلەییە و جەرەدە لێی داوہ
 ئەحمەد خانی سوورچی و زوراری دوازدە ھەزار سواری گیلانگیتی و سوورچی

و

زوراری ھیناوہ
 مەرپومالی ھەموو تیکەلێ یەکتەری کرد، گالە گالە، قارە قارە، کاوہ کاوہ
 ئەدی ئەتۆ ئەو کابرایەت لەبەرچی ھیناوہ؟
 ھەمیشە دوگمەیی سنگ و بەرۆکت بۆ وی ترازاوہ
 ئەلعانیش ئیمە مەرپومالمان قەت بایە دیناریک نەماوہ.
 پڕ ھونەریک، کارەکەریک، عومر بەریک دەلای: کیژی دلت گەرد نەگری، تیری
 ئەجەل کەس بۆ عەمرت ناوێ
 چاوت دەلای ئەستیرەیی زۆرە و موشتەرییە، تازە دینیتەوہ وردە خوناوێ
 پەبی تیری مژانگی تۆوہ دلای کەس نەکەوێ، بەپروحم بە، تیر بۆ خەلکی ماوێ
 قەتلی ناھەق کەم بکە، کەمتر دلای خەلکی دە زیندان باوێ
 ئەگەر تۆ ھەلبەت خەبەر و باسی دنیا یەت ناوێ
 بەو کەسە بلای ئەگەر لە سنگ و بەرۆکت دەبینی کام و کاوێ

ڀراني ڀڳيتي شڪي، ڀهبي له بهريهڪي بترازي دهستي لغاوي
 سولتان سهد وهقاز تيرهندانزي لي بکا و تيري بو باوي
 وهک ٿيمهي خسته سهر دوژمنايهتي و کاري قهت نه کراوي.
 دهپي بلين ٿه گهرجي دهباران ڀا ههيه و چي دهباراندا نيه
 تالان کرا عيلي بهبه و سمایل عوزيرييه
 به تالانيان برد جهلهبي مهلا داود و مهلا نهبييه
 بوچي خه زال ٿاگاي له دهرد و عزيهتي خه لکي نيه؟
 ٿه گهر گوتي لهو حيسابه بوو، ههک کوتي لاس بهزيندهگاني له دونياهدا نه ميني
 هه زرهتي قابيزه - عومرم تهواوه - خه بهري مردنم بو ديني
 يان خه زال له ٿيم زيز بووه و جهرگ و دلّم رادهوشتيني.
 پيريژني نو جار سي سال زاو دهستيان کرد به گريان و له خودان و سينگ کوتان،
 دهلن:

ڀهبي دانيشي به هه ناسه ساردي و به رهنجه رويي
 ڀهبي گول بي، دانيشي به په نجهي کوڙ و به چاوي شلهقاو، به بي بروي
 مالمان تالان کرا، مهرو مالمان هه مووي به تالان رويي
 ٿيمه دهبي دانيشين به هه ناسه ساردي و به بي ناني و به بي دوي.
 ڀهبي مردووت له پيش چاوي به رنهوه بو گورخاني
 تابووت ببينين، بيهاوينهوه بو سهر شاني
 خوي شيت کردوه يان ناويري يان به خه بهر نازاني؟
 ٿهوه لاس خه بهردار بوو. ٿاخر ٿه گهر پيريژن دهستيان به چهلته چهلته کرد، عيلاج
 په زيري ناکري.

بوم دهرکيشن ولاغيتي رهش کويتي سم ته بهقي گوي ته پري عهسله به حرييه
 دووسه تيري لهب سورخي شازده مشتهبي، عوقاب رهنغي، له قهتلي نه کردو

لتيان

پتکي دلوي خوينيه

حازری بکن ږمبیکي عهیزه رانی غه لږېری عه سله میراتی فه تاح به گی کامه ریه
 شیریکي کالان زیرینی جه وهه ری ده پړتیه سره عه رزیه
 میراتی شا سه لیمه و نهو له لا ته نیشتی که سدا نییه.
 لاس ده غه زری نه که وایزانی
 ناوری به ربوو له هه رتک چاوانی
 کزه کزی له جه رگی دی وهکو بریانی
 وهکو شیري بریندار نه گه ر دیته وه سره گه رمه لانی
 نه وه پتی ده پکیتی دنا، سوار ده بو به عومری په بانی.
 عتلی جاف و سمایل عوزت ریه
 دوو سه ت که سیان، له عه مری چارده ساله یی زیاتر پازده ساله یی تیدا نییه
 ده یانگوت: نیمه هاوړتی لاس ده بین، سره به یی مال بقیه چییه؟
 هه موو له خویان دا تانوت و هونه ریه
 خویان غه رق کرد له نه سپاب و هاچه و چه کییه
 پاکی نیوچاوانی گرژ کرد، هه مووی شیریه و پلنگیه.
 نه وه بقیه شه ری ساز ده بن. ده ر دیکیان ده داتی قه ت گورگ به بیچووه جندو که ی
 نه دابی
 جا ده بی توژ بگری به ری عاسمانه
 پتی داده وی نهو حاشیه دانانه
 وهکو نه وی پړوژ پړوژم، نه گه ر پتی ده لاین روسته می زه مانه
 نه گه ر ده چوو بقیه شه ری که کی کو هه زاد له نه فغانستانه
 نه وه لاس ده یگوت: ده گه ل منن، هیچ که س نه گه ر پتیه وه بقیه دواوه
 کاری وا پینج و دوو پړوژیکه، هه ر پینج و دوو پړوژیک ده لاین کار قه وماوه
 رانی پکیتیو شل نه بی، توندی بکن دهستی جلوه و لغاوه
 دهنگی مه رکه بی دها، چال و بلند و نه وی و زینوی له پیشی نه ماوه
 جار جار به ویلغار ده ریوی، جار جار توندی ده کرد، ده یکرده وه به پرتاوه

وہکو ئو پوڑی خہہریان بہر پوستم دا، کوتیان: کہیکاوس نہماوہ

ئوورپوکہ بہند و باو ئی ئو فراسیاوہ

لہ قسان تہختی مہدایینی گیراوہ

جا پوستم ئو وختی تہمی دہاتن بہسہر ہرتک چاوہ

دہیگوت: کہسیکم لہ پیتشہوہ برہوا، نووری چاو و ہیزی ئوژنوم نہماوہ

ئو منیش وک ئوئی پوڑی پوستم لئ قہوماوہ

لہوہتی ہاتوومہ عیلى مہلا نہبیان ئہبہدا ماندووم نہحہساوہ

لہ لاس داد و فریاد فریادہ، لہ دئی نالہ و قاوہ قاوہ

پیاو ئو کہسہیہ دوژمن لہ پیتشی بیتوقی زہندہق و زراوہ.

ہک نہژیم بہژیانی

دہبی لہبہر کہم بہرگی ژنانی

مہرومالی مہلا نہبی، بابی خہزالی، چوتہوہ بہخہنیمہت و بہتالانی

قہرہسووانی بہلہدی دہگل بوون، سہرہر پوین.

پیتشی لہ لہشکری ئہحمہد خانی سوورچی و زوراری دہگپراوہ

دہتگوت گورگہ و بیتچووی خوراوہ

ئاوازی تیر و شہققہی ہانیشک و دہنگی سمی ولاغی وا دہپوہ بلآوہ،

ہیندیک دہیانپرسی: عاسمان پووخا یان ئاوہ، سیلاوہ؟

ئو ہہیبہتہ زہلزہلہیہ یان عاسمان پووخاوہ؟

لہبہر ہازہ ہازی تیر، ہیچ کہس غیرہتی لہ سنگیدا نہماوہ

چل و حہوت کہسی پہر بہسہر و گہورہ گہورہ و ئہختہر و باب نوکەر و ساحیب

نیوونیشان لہسہر ہشتی رکیفی فری دہداوہ

دہتگوت ئہسفہندیاری تورکہ و دہگل پوستمی مارندہرانی لئ قہوماوہ

ئاخر پیاوی وا ساحیب غیرہت و ساحیب نیوونیشان نیہ، پیاویکی دہست

پہشہ، لہ حاستی وی ہیچ کہس غیرہتی لہ سنگیدا نہماوہ

چوک داکوتانہ، پیتشی مہرومالی دہگپراوہ.

دهبؤوه به شهړه ږمب و به تير هندا زيبه

ږهې كهس به ناوړې دهستي لاس نه سووتې، چومكه عاشقه ئيغيار نيه، خه لكې
دهترسې له ږڅي مردن، ئه و ناترسې و خبهري له مردن نييم
زنجيره زولفي خه زال بهندي دلي وي و قايم كړدووه، شپره، ههژديهاي
جهنگيه.

هه چ كاريكي سهرې ږكټي و پيشي له شكري دهگيړاوه
جاري چل كهس، يان دهيانگوت كوژراوه يان به كه مهنه گيراوه يان له بن
پتي نه سپاندا كه لاهي بووه په ريشان و بلاوه.

كي بي له مه لا داود و كي بي له مه لا نه بيه

وايان دهگوت به عيلى كاسه وهندي و سمایل عوزيرييه

ئه كه دهيانزاني لاس و به غيرمه و پياوي و له دنيا يه دا نيه

دهيانگوت: واجبه دهست كړدنه وه، ئه و كاپرايه بؤ ئيم هاتووه به پشتيوانييه

خاترجه م بن وه دهستي دهكه وي فتح و له گه ل شادمانی و خوشييه

ساز بن به پانه وه، تازه كاري ئيم چيديكه ي تيدا به سته نيه

ئوه ته و او عيل ساز ده بوو، بوو به شهړك وهك ئه وي ږڅي ئه گهر نه سفه نديار و

ږوسته م دهكه وتنه مه غلوبه و تير هندا زيبه

ئهمه د خان پرسياړي ده كړد: چ بووه، چ كراوه، بؤ پيشي قلپه ي سواران و تالان
و مال گه راوه، حاليم كهن بؤ چي گه راوه؟

ږڅي قيامه تيبه يان ته رازوو و ميزان داندر اوه

كيه و ده لتي شه هينه و ئيشتي ياي له شه وړاوه

يانه دمزگيراني خه زال نه جهل بؤ ئيره ي هيناوه؟

جا كي بوو له كورته لاسي باله كيه

سنگي يه كه ته خته يه و په راسووي تيدا نيه

راسته، له سهر دوو راسته ي ږكټ و خوواني زينيه

وه پيش سنگي خويدا مه تالتيكي زهردي كودهرې عه سلي ميراتي ږومييه

ههژده زنجیری قهقداری عهسلێ پێستی گهوهزنی گاکتیویه

دهیگوت له بهر شێلینگی سواران لێم مه علوم نییه

له بهر کورمه ی مه رکه بان و له بهر دهنگی تیران و له بهر بۆنی خۆین ئه گه ر ده چێته
سه ر عه رزییه

سه ردار عێل چاک ناسم، پێ نیشانم دهن، چومکه پۆژی دلێشان و گه روو
تالیه

ئه حمه د به گی سوورچی ده لێن پیاوی وا له دنیا به دا نییه

ئه من مژانگی خه زالم پێیه، هه تا به و تیره ی ده گه ل به کم تیره ندازییه

سبه یینی خه زال نه لێ: به سه هوو چووم، بێ کیفایه ت بوو، پیاوه تی بۆ نییه

هه ک نه مێنم! خه زال نیگه رانه، خۆشی و شادیانه ی له دلیدا نییه

ئه من خه می پۆچی خۆم نییه، ده ترسم خه زال خه مناک بێ و بگری به دوو چاوی
به نگییه

فرمێسکی بێته سه ر سنگی، هێندێک ده لێن: دوری لاله و هێندێک بلێن: یا قووته و

هێندێک بلێن: مروارییه و ئه شه رفیه

ئه و فرمێسکه هێندێک بلێن: به قیمه ت گرانه، ئه تل سه، گه وه ره

به ئاره قی سنگی بلێن: خێر، ئه وه ئاوی که وه سه ره

ئه لعان له و شه ر و له و جه نگه بێ ده به ره.

له و شه ره زۆر ماندوو بووم، چۆرێکی له و ئاره قه دا بامایه ئه گه ر له سنگی ده بێته وه
جارییه

لوتفی مه رحه مه ت کرد بایه، بیکوتبا: شه ره بێتیک بده ن به لاسی، لاس زۆر تونییه

جا بۆ من ده بوو به شانازی و به زینه ده گانییه

چل برینم له به ده نی بوایه، بیان کوتبا: لاس بریندار نییه

چون بۆ من ده بێته ئاوی حه یات ئه و ئاره قه، هه تا زه مانێکی دوور ده گێرم
زینه ده گانییه.

عه رزی به خزه مه ت ده کم پیاوی بێ غیره ت ئه گه ر زانی کاری له پێشه؛ وه خۆ

دەكەوئى. بەجارىك ئەو عىلە دەستيان دا ېمبى. ھەر چۆنىكى بوو ئەحمەد خانىيان
نەجات دا. فەتاح بەگى زەمبورى و نيزىكەى چوار سەد كەسيان لى ئىخسىر كرا.
جا لە دلىكە من گەپى چەندى لە ھىشە و چەندى لە ژانە و چەندى لە ېرىنە
ئەو خانەم و خاتوونان دەگەل خەزال دەگريان، تىكەل بېوو گوارە و كرمەك و
بەندوكە

لەگەل پىشەوئى قەرەپوشىنە

تېكچوون ھەمووى زولف، وەك سوارە تىپ تىپ و چىن چىنە

خەزال دەگرى، ھىندىك دەلئىن: مەلەك رىحانە و ھىندىك دەلئىن: خاتوو زىنە

ھىندىك دەلئىن: حۆرى بەھەشتىيە و ھىندىك دەلئىن: خىر، عاسمانىنە و پەرىنە

كەسىك بېبىنى ئەو زولفە كە داو داوى كرەووە، چىن چىنە

ئەو كابرايە شىت دەبى، دەلئىن: عاسمانىنە

دەيگوت: داخولاً لاس ماوہ، لە مردن نيزىكترە يان لە ژىنە؟

زوو خەبەرم بۆ بىن ھەتا پىشى زنجىرەى زولفان لەسەر كووپەلەى خمخانە
بەكەمەوہ شىنە.

زمانم لال بى، چاوم بەكوپرى ھەلئىنم، خودا نەكا لەسەر مەيتى لاس بەكەمەوہ داد
و فىغان و گەرمەشىنە.

ھەچ كەسىكى خەبەرئىك بۆ بىنى، بلى: لاس لە فەتحى داىە

ئەمن سى سەد ئەشرەفى دەدەمى، پىي رابىوئىر پۆزگارى دنيايە

لاس بەعیشقى مەوہ گىر بوو، دەنا بالەكىنە، مىرە، بەگلەرە لە كاو لە نوھسايە

دەك ھەرتك چاوم كوئىر بى، ئەوپۆكە چوار پۆزە دەنگى ئاوزەنگى و خىخال و

سمى مەركەبى لاسە شۆرى بالەكيايان ناىە

بەبى وى نەژىم، خودا بۆم ھەوالە كا دەردى موفاجاىە

ئارامى دلە، زىندەگانى پۆزگارىمە، چ بەكەم كەسى دىكەم پى شك ناىە

كەسى دىكە بۆ ئاملانى من نابى، بۆ كەسى دىكە ئەمن نابم دل لە ژان و جانفیداىە

كەس وەكو لاسم دە شەوگوردى ناىە.

خەبەردارە و كى بى لە خەبەردارە

بۆ توندت کردوون، ئاواز ت نایه له کر مهک و گواره
 بۆ ورده گژنیژت بهستوون و خرینگهت نایه له قه تاره
 بۆ له سه ره بکت داناون دوو چاوی به لکه و به خوماره
 بۆ مژانگت تاق و جوت کردوون ده لئی پیاده و سواره
 بۆ داتخستوو ده رک ی ئه و دوو کانه، سنگت ده لئی بازاړ و شاره
 ئه حمه د خان شکا و پۆیی، چوار سه د که سی لی کوژراوه و چوار سه د که سی لی
 برینداره

له خودام ته له به لاس به دور بی له ده ردی له به لایه له ئازاره
 ئه و جار عیلى سمایل عوزیری له سه ر هه موو عاشیره تان فری سواره،
 خه زال ده یگوت: کل فه تان برۆن بۆ ده رک ی خه زنه خانه
 بۆی بیئن عه بوتۆپ و مه جیدی و مه تای به قیمه ت گرا نه
 مزگینی بده نی، قسه ی ئه وم زۆر پی له به دلانه
 بکوژنه وه، خیره، خیراته، سه د شه کی یه ک ددانه
 تا ئه و پۆ زۆر ده تر سام، دلم حه فسی بوو، ئه وه ها ته ده ری له زیندانه
 بلین به شل و مل و سایه گه رن، شه نگه پی ری، ئه و ناسکه کچانه ی مه مکیان
 وهختی ده ست لی دانه

کچ به کچی بالی هه یه، ده فری، شل و مل له خو یان بده ن لاو و له رزانه
 به پی ر لاسییه وه بچین، ئه و ئه ستان دییه وه ئه و مه رو مال و تالانه
 سه رم دی شی، ئه و پۆ که دلم زۆر له هیش و بیابانه
 نازانم نه راسته نه به من له قه سستی ده لین ئه و قسانه؟
 ئه دی بۆ ده نگ ی ولاغ ی لاسم له بنی گو ییان نایه، کو پریم کو پریم مه رکه بی، بۆ
 خو ی راست و چه پ رمب باو یژ یته مابه نی هه رتک شانه؟
 بز انم سم یلی که خور مایی پریشکه خو ینی و ی که وتوو ه یان ساغه سه لی مه ئا رامی
 دلانه؟

که سی کی زوو، هه چی زوو تره، بل ی: ها ته وه، خه به ریکم بۆ بی نی

جەواھىراتى مەلۇم خەراجاتىكە، لە ئەستۆمى دەرىنى
ئىدى پانەۋەستى لەسەر مەن، لە ئەستۆمى بېسىنى.

خەبەر يان دەدايە، دەيانگوت: بىروانە سەرى كۆيستانان ئەۋبەرە و بەرە، ئەلۋەند و
مۆلەبەرانان

سوار بېينە ۋەكو رۆژىكى ئەگەر سوار دەۋو لە پشتى پىكىنى سانى نەريمان و
قارەمان

دەجا ئەمەن ۋاجب بوو لەسەرم سىنگمى بۆ بىكەم بەبازار و بەدوۋكان
باغى رۇجەفزاى بۆ بىكەمەۋە ۋەكو خەرامان

بەلكو بىكەستەۋە ماندوۋى، ئەۋە ھاتەۋە لە جەنگ و لە شەرى و لە عەزىيەت كىشان
ئەگەر مانگ ھەلات مەلۇم دەكا لە ھەموو دۇنيايە چومكى شوقى دەروا بۆ ھەموو
دەۋر و مەكان

مەلە نەبى بەپىرىيەۋە چوۋ، كوتى: ئەۋە خەزالم پىشكىش كىردى، دوزمنى قەۋىت بۆ
نەۋى كىردم، بەگەرمى پىشۋازىيان لى كىرد، ژنىك بوو لە قەدىمەۋە ھەم تايەن ھەم
سەرسىپى ھەم تەگبىر كەرى خەزال بوو، پىتى گوت: خەزال! ئەۋ دەزگىرانەى تۆ ھەتە
كەمال و جەمالى يەكترگىرە، دەزانم رۆلە زۆرت خۆش دەۋى، ئەۋىش بۆ تۆ رۇجى
خۆى ۋەبەر ئاۋردا تا ئەحمەد خانى شىكاند و لە ھەموو دۇنيا باسى دەكەن،
نەسەتلىكت دەكەم بەقسەى مەن بىكە:

مەجومە ئەگەر خوانى زۆر ھاتە سەرى،

كابرا بۆژۆى لى دەكا و دەلى: ۋەرن ئەۋ مەجومەيە بەرنە دەرى

خواردن ئەگەر زۆر بوو پىياۋ پىتى نابا ھىز و زەفەرى.

رۆژىك دەبى، خانەخۆيى بانگ دەكا، دەلى: خۆراك بىن، لە ماللى دەلىن: كەمەۋ

نەيە

كابرا ئەۋ خۆراكەى زۆر پى خۆشە و ھەمىشە چاۋبىرىسىيە

ئىدى ھەموو رۆژى بۆى پان نەكەيەۋە سىنگىكە سىپىيە

ھەموو ھەفتان جارىكى دەگەل بىكە مەرحەبايى و راز و گلىتييە

دەرمانى مەرگ گرانە، قاتىيە، لە كەن ھەموو كەسىك نەيە

ئەتۆ ئەو دەرمانەى ئەگەر خۆتى لى ون كەى و ھەموو پۆژى نەچىيە كنى بۆ دىانەتییە .

ئەو دىنايە، ئەو خاكە، پىر لە جوان و جوانمىرە
لە عالەمى عەدەبدا، ھەفتەى جارىكى لە دوو بنىرە
چاويكى بۆ بكە بە مانگ و چاويكى بۆ بكە بە ئەستىرە
قەرە زولفىكى بۆ بكە بە گىابەند و خا، يەكى بۆ بكە بە كەنىرە
ھەموو پۆژى با پەنجەى راو نەكا لەو مەمكى ناسك و لەو سنگە زەنوىرە
ئەو شىرى لە لانتىيە، ئەو ھەمىشە بەباغى گولان فىرە .
مەكە وەكو بولبولى تونى، ھىندە عاشقە ھەمىشە گول دەكا گىرە
كەسىكى عاقلى بەكارىك نەشكى نسحەتى خىرە .
ئاخر مانگ بوو، گە دىتەو ھەمىشە ئاخر مانگى بەھارى
لە جىگای لانوا و فىنك عەتر لە گولان دەبارى
شكۆفەيان داو ھە گولى ھەنجىر و، تىكەل بوون دەگەل گولى ھەنارى
و ھەختىك بوو، ھاتبوو ھەمىشە فىنكى ئىوارى
ئەگەر لاس ھاتەو ھە گوارە و كرمەك و گو و قوئىتاس بە سنگى خەزالدا دىنە خوارى
ورە و ھەمىشە فىنك و رىنگەى نەبات و ئاوازی عەترى لە كولمانى دەبارى
بەكەيفە، زەردەخەنەى، دەقاسپىنى وەكو كەوى لانسارى
خانم و خاتونان دەگەلى ھاتن، تىكەل بوون سوور و سپى و توتوفە (؟) و سىمىن
عوزارى

پۆژى ئەو ھەمىشە كەسىك بچىت بۆ دىتن، خەمناك بى، دەرەدار بى، ئەو دەرە
چىدىكەى نەداتەو ئازارى .

ئەو خەزال بەندىكى بانگ كرد :

سوارمەكەى ھاتوويەو لە سەفەرى ھات و نەھاتىيە
دەك سەرى منت بىتەو ھەمىشە بەقوربانى و لاغىكى رەش كوئىتى سەم تەبەقى عەسلە شىر
خەزالىيە

سەھاتىك دەبى بۆ منيان ھىناو ھەمىشە شادىانە و مزگىنىيە

ئەتۆ ھاتوویەو بەفەتخ و نوسرەت و خۆشییە

دوژمنت بۆ ڕوحو و لە ھاستی تۆ ڕوحو لە قالیبدا نییە

ڕەبی عومری منت بگەڕێ دەسەرییە

دنیا، ئەگەر پیاو دەستبەسەر بێ، هیچ نییە

ئۆخە و دەستی من و تۆ کەوت شادمانی و ئازادییە

دوعام بۆ نەکردی، کوتم: کۆمەگتە چل سوارە غەیبییە

بۆ خۆم لەوێ نەبووم ئەما ڕوحم لەسەرت وەک تەیری تیزبەل دەگەرا بەقاسیدیە

ئەتۆ لە شەڕی دابووی، ئەمن دانیشبووم بە زیزی و بە خەمناکییە

ئەوێ تۆ کردت لە تاقەتی ھەموو کەسدا نییە

ئۆخە ئاوی حیاتم، وەگیرم کەوت زیندەگانییە

ئەگەر دەلێن خەلک مردوو، ئی وا ھەیە زیندووشە، زیندەگانی بۆ نییە

چومکە ڕوحو گیراوە، زیندانییە، ھەفسییە

ئەو ئەوجار وەگیرم کەوت خەبەری تۆ بەئەسەحییە

ئاوی حیاتم ھەسامووە، بۆ من بووی بە شەربەت و بە کانییە.

ئەو بەسەت رێژ لێگرتن ھینایانە ژووری، پێشی شەرم بوو زۆر دەگەڵ خەزەل قسە

بکا. چادریکیان بۆ ھەڵدابوو، لەسەر ھەشتا ئەنگوستەکی سەر بەئەلماس دەسوورا،

جا ئەو لاس ھاتە ژووری. سمایل عوزیری و کاسەوھندی ھەموو ھاتن بۆ دیتنی

لاس. ھەتا ھەفتەیک لەبەر نالە نالی سواران و لەبەر دابەزینی کورپە کورپە و یەکە

یەکە و گەورە گەوران کەس ئاگای لە کەس نەبوو.

ئەو لاس ناسیاوی لە ھەموو تایەفە پەیدا کرد و قەبوولیان کرد بەسەر عێلی ئەوان

پابگا و ئاگای لێیان بێ، لەبەر ڕۆژی قرقەش و گێرە و دلەیشان، با دوژمنی زۆردار

بەسەریاندا زەڵ نەبێ.

ئەحمەد خانی سوورچی و زوراری ئەگەر چۆو، بەو حالە داخیلی عێلی خۆی

بۆو، پرسیاری کرد:

ئەمن قەت بەعومری خۆم وام نەدیووە وام لێ نەقەوماوە

وا پيشی له شکر و قوشه نم لى نه گيراوه
 نهو کابرايه، سانی نه یرومه و سه ری له خاکى دهره یناوه
 یان پړسته می مازنده رانه و له زیندانی شوخالی گه پړاوه دواوه
 یان تهیموری دتوبه نده و په نجه ی له تیری کیشاوه
 یان نه فراسیابی تورکه له سهر خوانی زینی مهرکه بی پړهش پړاوه ستاوه
 پيشی شهش هزار سوارى سوورچى و زورارى چلون گيړاوه
 دهستوبردى نهو کابرایه م وا دی، تیری هیچ به خسار نه دواوه
 پلنگ و شیری دهشت و کتوان هیچی لهو ئارامه و لهو مه لېه نده نه ماوه
 ده بى نیمه به فیل ئاقلی پوختی بکه ین خاوه
 نه گهر بى عاقلی نه که ین، نهو کابرایه شیره و به تهنافی هیچ کهس ناگیړى و
 نه گيراوه

مژانگی چاوی خه زال وا له دلى دراوه

نهو نازانى ترس چیه، نه گهر خولا مردن و کوشتنى بى ئومه تی خو ی داناوه
 جا ته گبیرکه ران ته گبیریک بکه ن به چ جوړیک بیه ینینه سهر کوشتن و داوه
 کورپه نامووس زور شتیکی گوره یه، نهو سه حاته نه من هیچ نامووسم پى نه ماوه
 یه کیک نامووسه بى من، ده لى ن: خه زالى لى هه ستان دراوه
 یه کیک شوړه ته، ده لى ن: چوار سهد سوارى لى کوژراوه
 جا نه گهر ته گبیریکم بى نه که ن، نه من سهرم لهو کاره مه حتهل ماوه
 له ماله کوژراوان گریان، شینه، واوه یلایه، چنده کهس شان و ملی ده قورپى ناوه
 هیچ کهس له بهر داد و واوه یلا ئاقلی ده که له یدا نه ماوه
 ترسه ترسه، پوړیوه، گریان، بناءه ی خمخانه داندراوه
 مهرکه ب هه مووی له مه یته رخانه پاش بهند و پيش بهند کراوه
 ئافهرین له ئازایى لاس پاکى کلک و یالى له خمى نراوه
 مه گهر نهو پړژه م پیاوی وا دیبى، نه گهر ده لى ن: پړسته م له پودابه خو لقاوه.
 نهوه پى چوو پازده شهو بیست شهو، لاس شهو ی سى که رت راده پهری له خه وى

به‌حه‌سره‌تی خه‌زاله‌وه.

سبه‌ینتکی خه‌زال بیست و یه‌ک کلّفه‌تی داو و ده‌لینگ حاجی حوسینی نو
ره‌سیده‌ی ساز کرد. کوتی: گولی سبه‌ینان، پیش تاو هه‌لاتی، ده‌بی ئیمه‌ بچین
عه‌تری لی بگرین، ئه‌وه‌نده‌شی زانیبوو لاس کوتبووی: وه‌ره‌زم، ده‌چم بۆ راوی.
لاس ئه‌گه‌ر به‌ویدا رووی و چاوی به‌ خه‌زال کهوت، ئه‌به‌دا خه‌زال نه‌ ته‌ماشای کرد
نه‌ خۆی تیگه‌یاند. نسحه‌تی پیریژنی نو جار سی سال زاوه. لاس زانی خه‌زاله‌ و
حه‌مییه‌تکی پی نه‌دا جا ده‌لی:

بریا من ئه‌نگوستیله‌یه‌کی قه‌ف ئالتوونی سه‌ر ئه‌لماس بوومایه
ورده‌ ورده‌ خه‌زاله‌ شوژی مه‌لا نه‌بیان گولی پی چنیبامایه
جار جار له‌سه‌ر په‌لکی گولان بوومایه
جار جار وه‌ عه‌رزی بکه‌وتمایه

بیزانیا قوراوی بووه‌ ئه‌و ئه‌نگوستیله‌ی به‌قیمه‌ت، جار جار خه‌زال له‌ لاجانگی
بخستایه‌.

بریا به‌ره‌ه‌لینیک بوومایه‌ بیخستمایه‌ته‌ سه‌ر ئال و واله
گری به‌ره‌ه‌لینه‌ی توند بکردبایه‌ له‌ قه‌ده‌ شمشاله
ئاره‌قه‌ی بکردبایه‌، جار جار به‌ره‌ه‌لینه‌ی ه‌ینابا سه‌ر ئه‌و خه‌ت و خاله
جار جار هه‌لی کوشیبا به‌ لکی به‌ره‌ه‌لینه‌ دوو چاوی کاله
جا ئه‌و جار سه‌ری هه‌لینابا بیکوتبایه‌: ئه‌و سوارانه‌ چن هه‌مووی به‌گورز و به‌شیر
و به‌مه‌تاله‌؟

بیزانیایه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌من لاسم، راو هیچ نییه‌، راو به‌تاله
دلم بۆ خه‌زال ماندووه‌، وا دلم هیلاک و عه‌بداله
شه‌و و پوژ دلم له‌ فکردایه‌، له‌به‌ر دلانمه‌، هه‌میشه‌ ئه‌وم له‌ فکّر و خه‌یاله
نیوچاوانی ده‌لی هه‌وری به‌هارییه‌ له‌ من بۆته‌وه‌ تاق و جووت و گه‌وال که‌واله
بیست شه‌وه‌ لیت بی خه‌به‌رم، بۆ لیم ناپرسی حال و ئه‌حواله‌؟
هه‌یاران بلی: ئه‌وه‌ شوانه‌ یان فه‌قیره‌ یان گه‌دایه‌ یان عه‌بداله
نازانی من دلم زۆر له‌ ه‌یشه‌ و زۆر له‌ ژانه‌ و زۆر له‌ ناله‌ ناله‌؟

هه‌میشه مه‌ستم، ئیغیار نیم و خۆراکم له زاری تاله
 ئارامی ده‌که‌م، چه‌پکێکم له‌و گولانه‌ بۆ بکه‌ حه‌واله
 تا بۆنی ئه‌و گوله‌ ببێ به‌ بژیوه‌ی دلم، به‌سه‌ر راو بلیتم: راو به‌تاله.
 خه‌زالی سه‌ری هه‌ل نه‌هینا، ئه‌وه‌ نسحه‌تی پیرێژنه، کوتی: با چاک له‌ پێش چاوی
 شیرن بم.

لاس کوتی: بریا ئه‌من کراسێکی کیمخوای ته‌نه‌ک ره‌نگی موشه‌جهر بوومايه
 سبه‌ه‌ینان خه‌زالی و خه‌زاله‌ شوێی مه‌لا نه‌بیان له‌به‌ر خۆی بکردمايه
 جا له‌سه‌ر ئه‌وه‌وه‌ گم گم و خاتر و(?) په‌ریشانی بکردبايه‌ پریشوه‌ سایه
 ئه‌وه‌نده‌ حه‌سه‌ره‌ته‌م نه‌بردايه‌ته‌ بن گلی، بیکوتبايه: ئاخ‌ر دنیا لاسی تیدايه
 نه‌ختیک زگی پێم بسووتابايه، بیکوتبايه: عاشقه، شیتته، موفته‌لايه
 بۆ سه‌ری هه‌ل ناهێنێ بزانی ئه‌من چم له‌ دلی دايه؟
 هیچ سه‌ری هه‌ل نه‌هینا ئه‌به‌دا خه‌زالی. لاس ئه‌وه‌ به‌ندیکی دیکه‌ی بانگ کرد،
 کوتی:

بۆ نابی به‌تیره‌ندان، تیریکم بده‌ له‌ جه‌رگیه
 جه‌رگی منت برپوه‌ و بۆ خۆت ئاگات له‌ ده‌ردی بریندار نییه
 هه‌لبه‌ت ده‌لێی په‌شیمانم، وا لاست له‌ کن مه‌تله‌ب نییه
 ئاخ‌ر من زگم به‌خۆم ده‌سووتی، هاتومه‌ ئێره‌ به‌غه‌ریبییه
 نه‌تیبستوه‌ «که‌ل به‌مه‌وته‌ن شه‌ر ده‌کا» خۆ ئێره‌ مه‌وته‌نی من نییه
 له‌گه‌ڵتن بیست و یه‌ک کله‌فه‌تی پانیه‌ خ‌ری داو و ده‌لینگ حاجی حوسینییه
 عومریان چارده‌ سالانه، هه‌مووی ده‌لێی په‌رییه‌ و خۆرییه
 گه‌وره‌ی وان ئه‌منی شیت کردوه، گه‌ردن که‌شانه‌ و چاو به‌نگییه
 شوپابه‌ی سایه‌ و له‌علی پوممانی جار جار دینه‌وه‌ سه‌ر سنگی و جار جار
 ده‌چنه‌وه‌ سه‌ر عه‌رزیه

ده‌لێی له‌شکری سولتان عه‌بدولحه‌میده، فه‌رمانداره‌ و والیه‌ و ئه‌فه‌ندییه
 گه‌ردن که‌چه‌ و یاقووته‌ و ئه‌شه‌رفیه‌ و زێری سپیه
 به‌قیمه‌تن له‌به‌ر دلی من، خ‌شلی وا له‌ گه‌ردنی که‌سدا نییه

ئەمن قەتم بە تۆنەگوت وا بەعینوان بە و لە دلم بکە تیرمندانیه
 لیم بیت بەئازار و بلین: دەرمانی لە کن کەس نییه.
 سەری هەل نەهینا، لاس نەختیک لەویدا توورە بوو. ئەو لاس دەلی:
 کیژی، کیژی کێیه؟

هەلبەت ئەمنت بەمەجرووم داناو و خۆت بە لەیلیه
 ئارەقی سبجەینیت هاتۆتە سەر کولمیکە زەرەدە بیتە
 دەلیی مەلەک پیحانی مزگینی خاتوو زینت پییه
 ئەمن دەگەل تۆمە، جواب نادەیهو، دەرمانا گۆیت لێیه.
 کێ بوو لە لاس و لە لاسە شۆری بالەکییه

چۆن بەقای ژنان وایه؟ هیچ شەرت و شۆین و بەقات نییه
 ئەمن بۆ ژنیک لە دلی خۆم ناویژم خەم و خەمناکی و نیگەرانییه
 ئەمن ئەو پۆییم، خودا حافیژیشم لەگەلت نییه.

خەزەل وەکو ئاوری تێ بەردەوی ئاوا بوو. خەزەل بانگی دەکا:
 ئەرئ سوارەکی سوار بووی لە ولایکی پەش کویتی مەحکەمی
 خۆزگەم بەو کەسە پۆژی دوو سەعات دەمت دەنیتە ئێو دەمی

بەپاسانت دەلیی زۆرابی پۆستەمی
 نازانم ئەتۆ نە پەروانە و نە شەمی
 نە ئاوی حەیات و نە ئاوی زەمزمەمی
 بۆ وا زوو قەلس بووی ئەتۆ؟ ئارامی دلەکەمی.
 لاس پۆیی، ئەو خەزەل وەدوای کەوت. خەزەل دەلی:

بریا ئەمن دیوەخانیک بویایەم
 بەرەو قوبلە شوەرە (١) منیان بکیشایە
 پەنجەرە سێ دەریمان لە پێشی من لێ بدایە
 ئێوارە و سبجەینان لێی بدرایە شویایە

(١) شوەرە: شوورە، دیوار. «ف. خال».

که سټکی ماندوو بوویایه و عیجز بوویایه

بی کوتایه نه وه جټگای ئیسراحه تگایه

لاس و کورته لاسی باله کان له و دیوهمخانه ی میوان بوویایه

گه رښم بؤ دهکرد به بهیداغ، قه لغان و مه تالی له وئ دانابایه

بی کوتبایه: زؤرم پئ خوشه نه و ئیسراحه تگایه.

نه و جار، هر پوئی، نه گه راوه، خه زال بانگی کرد، کوتی:

سواره کی چؤل و بهریان، لیتی ناگری وچانه

له بهرت دایه خه نه جهریکی جه وهر پټژی عه سله ده بیانه

هټندیک ده لټن: کاری وه ستا خدری میسر تیه و هټندیک ده لټن: خټر

قه ره خؤراسانه

چه پکټک په پی تاوس له سهر ناوه گه وال گه والیانه ده گه ل هه وری ده عاسمانه

مه رکه بت وها توند کردوو نه رکه ی دئ وه کو یه کانه

قه راری عاشقان نه ویه له پټشدا ناز و نیم ناز بکن، جارټک به خوشی و جارټک

له یه کتری بگرن به هانه

جارټک قسه یان لټک هه لټه زئ و جارټک ده ست بنټنه وه نټو مه مکانه

نالټن: مانگ و نیوټک پاییز چوو، ده لټن: مه ر وهختی نه ویه و به ران تټبه رانه

خؤ شهک بؤ به ران رانا وه ستئ، شوانان ده یگرن، نایه ته گیرانه

که و نه گه ر عاشق ده بی، مټیه که ی ناچټه وه سهر هټلانه

هه رتک لایان ده خوټن، ناز و نیم ناز و گفتوگو ئارامی دلانه

زؤر خوشه نه و گفتوگو یی جار جار ده بیته راز و گلټیی و قسه به زؤران دانا

پیاو نه شه ی که لله ی ده بزویت، دل ده که وټته ته کان دانه

روح ده بزویت، ده کاته وه جووله و جؤلانه

نه من بی عاقلیم کرد، نه تو بی هوسه له ی، له تو وایه پوژی ده ست لټک به رانه؟

کوپه وه گه ری، هزار جار ده ستی منت بی به دامانه

با لیمان حالی نه بن دوست و دوژمن و بیگانه.

ئاشقى وا خوْشه، جار جار كابرا دهستى بېنى و كيژ له بهر دهستيدا خوْى
را بېسكىنى

به وه عيشق ده بزوى، جهرگى پياوى ده سووتىنى

كه لالهى عاشق نه شه دىنى

هه تا بالنده تا سووره قورينگ نه گهر دهنيشى له دم شه تاوان و له دم بېستىنى

نه گهر ماشوقه ى خوْى به سهريدا دهنالنىنى و دمخوئىنى

نه وه نازه، جار جار بالى خوْى ده له قىنى

ده فرى، له و جيگايه نامىنى

ئاخبرى به سەت ناز و نيم ناز مه رامى دلى خوْى و كامى خوْى دهستىنى.

بو له تو وايه دووكانى هه تارييه، نه تو بچى، بلتى: كپارم

نه و به عزه شتومه كه م بو بينه، نه من نه وه له سهر پوول نه ژمارم؟

نه من كه ليك له تو زياتر چاوه رى و دل بريندارم

ئاشقىنى پتى داده وى، ده بى له شه وگوردى بكشيتى نه رى يارم.

پيم وايه ئىستا نه تو به راستيت نيه، له سهر شكى

بو له تو وايه عاشقىنى جوانو مائىنى زين كراوه پى له ئاورهنگى نى و خوْى
با وئيه سهر پشتى

ئىستا گزينگ له سهرانى نه داوه، هاتوو به سهر نه من به هه ناسه بركه و به كوشتى
كوشتى.

عه زيم، ئارامى دل كه م، پتى خوْى هه يه، به ميه ره بانى

ده بى بئيه وه جيگاي جى ژوان و قسه ى نيانى

خو نه من كه دايه ك نيم، نه من خه زاله شو پم، با هه موو كه س به سوپى من و تو
نه زانى

هه تا جانه وهر ده بى بوى چول بى سهر او و ده راوى كانى

ئاخر بولبول عاشقى گوله، تينه گه يشتووه و هيچى له دنيايه دا نه زانى

له هه وه لى ئيوار تووه دمخوئىنى تا ده كه وئته وه به رى به يانى

وہختی گول دہشکوئی، بونی گولی وھگیر کھوئی، ئەو حەلە خەوی لی دھکھوئی،
بونی گول دھکھوئی دھستی شوبایە زیرانی.

ئەو کارە بەعاقڵ دھبی، ھەزار جارت سەری من بییتەو بە قوربانی پەنجانە
ئەگەر سوارە دھبی لە مەرکەبی شیر خەزالی، بەدوور بی لە دھرد و لە بەلایە، لە
قسانە

بەشان و شەوکت پۆستەمی مازندھرانە

بۆ شوخی و جوانی وێسپی کەنھانە

ئەمن جووتیک شەمامە و شەمامە پەنگینم لە بن کراسیکی مەحمەل دارایی دانا
قسمەتی کەس نییە، بۆ تۆم راگرتوو بەنامانەتی و کردوو بە پەنھانە
زۆرم پی مەرگەر سەرگەل و بن گەلی مەری، زۆرم حوکم لی مەکە بۆ چاوپیکەوتن و
بۆ جی ژوانە

نە ئەتۆ سووک بی لە پیش چاوی خەلکی، نە من خەجالت بم لە دای و بابانە

ھەنگوین و مەختیک خۆشە ئەگەر زۆرت ئارەزوو بی، ببەییە سەر لیوانە

و مەختیک ئاو خۆشە تونی بی، جەرگت پر لە ھالووی و دەرونت بیتە سووتانە

برۆ بەئەسپت بگرەو و چانە

بۆ خۆت ئیستیراحەت بکە و بخۆ پاروویک نانە

دیتنی خەزالی بۆ تۆ ھاسانە

لە دلی خۆتی نەکەیی بەحەسرەت، بلێی: بۆ من گرانە

خاترجەم بە بۆ ھیچ کەس بەئیلتیفات ھەلناھینم گوێشە چاوانە

بەوہختی خۆی سنگمت بۆ دھکەمە باغی نمرود، قەرە زولفت بۆ دھکەمە

پەشەپێحانە

لاجانگت بۆ دھکەم بە شەم، دھجا تۆش ببە بە پەروانە

دلت بۆتە چەقەنەئی ناشی، دايمە ھەلدەبەزێ و خۆ لە ئاشدانە

ئەو کەسە گۆ لە مەیدانی دہباتە دەرێ ئەگەر بەحەوسەلە و بەوچانە

خاترجەم میراتی تۆیە بەژنیکە باریک و خەزالی و خەزالی شۆری مەلا نەبیانە

ئەمن چۆن لە بیرم دەچۆ دوژمنیکی قاتلی خانەوادەیی، گەورە و گرانه
بە دەستی تۆ چوار سەد سوار شەھلییار و کورپە کورپە و یەكە یەكە بوونەو بە
بێ گیانه

ئەلەان مەنشووڕە لە ئێران و لە توورانه
خەزالی بۆ لاسە شۆری بالەکان دەزگیرانه
ئیدی لازم ناکا ئەو دلتەنگی و دلت کەوتۆتە تەکانە
هەزار جار سەری منت ببیتەو بە قوربانە
گنجت هاویشتۆتە نیتوان هەرتک چاوانە
کەم کەس دەلێن لاسە، دەلێن: سانی نەریمانە
وچان بگرە، لە کیست ناچۆ دوو چاوی بەلەک و کیژی میهرەبانە.
لاس کوتی: بەقسەیی خوێش لە لەبەز دیتە دەری عەتر و شووشەیی گولای
کەم بەو ئەبرۆیانە تیرم بۆ مابەینی جەرگ و دلان باوئ
پاش دوازدە سالی دیکە تەشەن دینۆ، لە جەرگم دینۆ خوین و زوخاوی
وہللای من خەیاالی پۆینم بوو، بەزەردەخەنەیی لیتوت و بەمژانگی تیری ئەبرۆت
لێت شل کردووم هەنگاوئ
چاوت بەمن بمینۆ بەئەستێرەکەیی پۆژی ئەگە تازە هەلدۆ پڕیشکان داوئ
بەژنت بەمن بمینۆ بەچووژەیی پیرە لاولاوئ
سبەحەینان تاو لیتی نادا گولای لاولاوە گەشە، نیوہ پۆیان هیچ کەس لیتی نابینۆ کام و
کاوئ

قسەیی تۆ کاری کردووم لە جەرگ و لە هەناوئ
پیم وایە خاک و گلی ئێرەم بەقسەمت بوو، لازم ناکا ئەو ناز و نیم ناز و
زەردەخەنەیی تۆی پئی ناوئ
بەو قسەیی ئەگەر جوابت نەدامەو، لە دلت هاویشتووم ژان و هیش و کاوہ کاوئ
پازدە شەو بوو ولاغم نەهتەنابوو دەری لەخاوی
هەوہلێن ئارەزووم دیتنی تۆ بوو، لە دواہی بچم نەرمە نەرمە بۆ خەمناکی خۆم

بكه مه وه راوئ.

كوټى: دهگهآ تۆمه لاس و كورته لاسى بالهكييه

سهرى منت بئته وه به قوربانى سهرييه

مهچۆ راوى كهرويشكان، ئىك ريخۆلهن و گرتيان له بۆ نيه

له دواى ئەوان خۆت ماندوو مهكه، بچۆ راوى شهنگسييه.

راوى كهرويشكان مهكه، ئىك ريخۆلهن و گرتيان له بۆ نيه

ولاغيكه رهش كوټى شير خه زالى كهفهل پانيان له دوا مهپسييه

بچۆ، له دهشتهكهى خورمالغ و سيكه نه و سهرخان و چيايه مهغلوبيان خاسه

كهوى لين، بالىك دهفرن و دوا بال فرينيان بۆ نيه

دووان لهوان بگره، تۆ خه م و پهزارهى خۆتيان پى برهوينه.

گراويه بابم! ئىشتىيات له راو نيه، ئەو قسهيه قهت بۆ تۆ ناكري پينه

راوى كهو و كهرويشك و جهيران و ئاسك و ئاهو بۆ تۆ چيان تيدا بهسته نينه

ئهگر ههزى دهكهى دلت بههسيته وه، سمىلت له سهركوئىكه ناسك بكه وه به

پهرژينه

ئەو ههلى ئەتۆ بيه وه به كاكه مه م، ئەم ده بهمه وه به خاتوو زينه

دهستىكت داوئمه سهرك ملان و، باسكى چهپهت بۆ دهكه مه وه به سهرييه

ئەو ومختى كام و كاوى خۆت ببينه

با مهلهمى وئ بكهوئ، لوقمانى بئته سهرى، عىلاجى بكري ئەو برينه

ئەم له تۆ بريندارترم ئەما وهكو تۆ به پهله و شىت نيمه.

لاس دهلئ: غهرييم خه زال، خانهوادهى من له كاوله نوحسايه بهجئماوه

ئەو تيرهى ئهگر ئەتۆ له جهركى منت داوه

قههه زولفت به من بمىنئته وه به قۆپهينى وه نه وشهى ساوا

كوئمهت به من بمىنئ به شهمامهى ومردئ، باى شهمال تۆزىكى تۆز وه سهرك داوه

سنگت به من بمىنئ به تهختى خونكارى، مهجليس ئاوه دان بۆ وه، تازهيان ئەو تهخته

داناوه

چاوت به من بمینى به ئهستیرهى به یانی له پيش مه لای ماوه راندا ئه لالا
ئه لالا و نه سرومینه لالا داناوه

کاری خولایه، هونه ری تو نییه، دلی من ره گیکه له به دهنی تو هه لکشاوه
وات جهرگ بریوم، لیت شل کردووم هه نگاوه

لهو پرژه وه ئه گهر رووچی لاس و لاسه شوپی باله کان خولقاوه
خودا ئه و ته رکیب و رووچ و به دهنه ی به من داوه

دایکم له مهمله که تی کاوله نوحسایه مه مکی له سه ر زاری من داناوه
ملک و ماشم له پيش چاوی که وتوووه، وات شل کردووم هه نگاوه
ئه و تیره ی ئه گهر له که له که ی راسته مت داوه

نه ها توته ده ری، ئیستا له مابه ینی گوشت و پیستدا ماوه
زور ساحیب عاقل و عیلم بووم ئه و عاقلی پوخت لی کردووم خاوه
ئه و سه عاته هه چهند تی ده فکریم، که لکی پیاوه تیم بو هیچ جیگاهه ک نه ماوه
قه ره زولفی تو بووه به زنجیر، ده ست و لاقم به زولفی تو زنجیر کراوه
جا لازم ناکا، ئه وه ی مه رامی دلم بوو ئه وه ته حویلی تو دم داوه.
لاوه قه سه تم به وه ی کهم نه له گوین که سه و که سی له گوین نییه
ئه و ئه زه لیه و ئه و ئه به دییه

مابه ینی من و تو قه له می هه ق دهستی ئیلاهییه
گراویه بابم ماله تو یه دوو چاوی به نگی و سنگیکه سپیه
با خه لک نه لاین لاس شیتته یان هه وایییه
تیری له جهرگی دراوه یان به نگیه

ده ست باوژژه مابه ینی سنگ و به روکان با بجی دابنیشی به خاترجه می و
به ئاسووده ییه

با دلت به س بکاته وه هاوار و ژان و بهیدی بهیدییه.
لاس دهیگوت: شه به تیکم له کولمه ت به دیه، با بو من بیت به دانیشتن و به
خاترجه مییه

نه بادا خزم و قه وم و کارم بلاین: لاس بی عاقله و هیچ عاقلی نییه

خه زال ږايگرتووه وهک قهره سوران، پټی دهکښت کښکی عیلى مه لا نه بیهه .
 وهره کیژئ مه رزینگان له کولمټکه ناسک ماچټکم دهرئ
 خه لکی له قیامه تی به هه ویایه، با من له دونیام وهگیر بکه وی قومټک ناوی
 که وسهرئ

ئو تیری له جهرگت داوم با برینی ساړیژى بی و له جهرگم بیته دهرئ
 با بشکى ژانی ئو برینه، نه مینى ژانی خه نجرئ
 دنیا هر ئو سه عاتیه پیاوی تیدایه، جا دوايه هرچی به سهرم دى با بمه یته
 سهرئ.

خه زال دهیگوت: ئیره جټی ئو ه نییه، ئو ه سه حرایه
 مال خراب دلته هینده شیت و دیوانه و شهیدایه
 هه چه ند پیشگیری ده کم عیلاجی ئو دلى بریندارت نایه
 قه سته م به وهی که م ئه گهر بی مه کانه و لایه زاله و ئه گهر خودایه
 به خوینى حه سهن و حوسین ئه گهر شه هیدن له دهشتی که به لایه
 قه سته م به حه زره تی نوح ئه گهر ئو نه بییوللایه
 با بچینه وه چادر و چیغ و جیگای ئیستیرا حه تگایه
 ئه تق هه لوی، خه زال که وه، مه ترسه له ده ست هه ل نایه
 ده نا ئه لعان خه لکی به غیلیت پی ده با، ده لټن: ئوی گفتوگوئى ده گه ل خه زال بیی
 گه دا نییه و شایه

برق خاترجه م به خه زال نه نگوستیلټکی زیړه و ده قامکی لاس دایه .
 جا ئو ه لاس له خه زالی ده کرده وه خودا حافیزیه
 ده یگوت: نارامی دل که م! راوت پی به تال کردم، ئیدی چیدی ئو سه عاتیه ئیشتیام
 له راوی نییه

که چوومه وه چاوه ری توم که بوم بنیری قسټکی به ئه سه حییه
 چومکه شټم، عاشقم، هیچ ناگام له خوم نییه
 وه کو مرخیکی ده قه فه زی ده که ن چاوه ری دانه و تونییه و برسییه
 چاوه ری لاسیش به ژنټکه باریک و کولمیه کی مه له مییه

خودا حافیز، ئینشەللا دادەنیشین بەخۆشییە.

ئەگە خەزآل لە پشتەووە تەمەشای دەکرد و لاس دەگەراوێ
وێک سولتان سەید وەقازی تیرەنداز و لەسەر دوراستەیی پکیتی پراوەستاوێ
خەزآل، تونی بوو، بۆی دەبوو بە جامی شەربەت و بە بەفراوێ
خودایە بەقیسمەتی وی کەیی بەژنیکە باریک و دوو چاوی کال و زولفیکی خاوە
ئەللاھوممەسەللی عەلا محەمەد سوبحانەللا، پیاوی وا کە مەتر خولقاوێ
بەینەللا زۆریشی عەزیزەت و عازاب و سەخەلەت و ساغاوی لەسەر خەزآلە شۆری
مەلا نەبییان کیشاوە

لە پێشدا جوابم کرد و گەراوێ

لە دواوەدا بەزەرەدەخەنە و بەکەمال و مێهرەبانی دلخۆشیم داوێ
بەوێ چا بوو بەقسە و گفتوگۆی شیرن ماندووی حەساوێ
قسەیی ناخۆش تیرە، ئەگەر کەسێکی ئەو تیرەیی لە جەرگی دراوێ
ژانی ئەو تیرە ناشکێ ئی قسەیی ناخۆش هەتا دەلێن: ئەو کابرایە ئەو سەری
وێن بارسەتی گلی ناوێ

چا بوو بەمێهرەبانی ئەو قسەیی خاترجەمیم بەوی داوێ.

کێ بوو لە خەزآل و لە خەزآلە شۆری مەلا نەبییە

تام خۆش و بۆن خۆشە، بە بەدەن شەنگەبییە

جوانیکەیی لەویدا نییە، عیسائی و عاقل و مێهرەبان نییە

سوبحانەللا دەلێی حۆری بەهەشتی باقییە

چلۆن بەسیاسەت کاریکی وا بکەم ئیرادەم لێ نەگرن دوو سەعات لاس بانگ بکەم
بەمیوانییە؟

دلی وا لێ بستینم نەوێک کە پەتیکێ لەنەکاو بپرواتوێ بۆ نێو عێلی بالەک و
بالەکییە

خۆ لاس گەلێک لە من زیادە، لە قابیلەتی هیچ کەسدا نییە

بۆ خۆی نازانی لە جەرگی منی داوێ تیریکێ ئەبەدی و غەیبییە

کار به په له ناکړی به ته گیر و به مړاوده و به عاقلیبه
بزاین سولتانی که مال ړیگی لاس له کوټوه دمی له گهلی بگرم دوستایه تی
به یه جباری و له گه ل ئاشنایه تیبه

خو ټه و دلی دوو له ته و ئی من له حوت له ت که متر نییه
له لاس وایه ئه من به فریوی دهم، نازانی ئه من زیاتر روح له کنه خو من نییه
پان ئی لاسم ئینشه لالا به خوشی و به حه لالییه
پان ئه و سرهم دهمه وه بن بارستی کلییه.

ټه وه ئه گهر چو وه لاس، هر چاوه ری بوو، خه زال له فکریدا بوو، دهیگوت:
بوم هه لیکه وئ خه لکی نه زانی، شورتم به به دی نه روا.
ماله برای دایکی چادریان لاپه بوو، فکری کرد ئه من ده چمه مه ری، له گه ل
بیرریان دیمه وه، ړیگی خو من دهمه ړینم، خالم له مالی نییه، به خالوژنیشی کوتبوو.
کلفه ټټکی نارد کوتی به لاس بلئ:

ټه و چادر و چیغه دیوه ئه گهر له خټوه تان دووره و له چادران دووره و به ره و
شه مال

سهری قهره په شمالي هه لداوه
پیشی به کانی و کانلیکه و به گوم و گومیلکه دی دهمه فراوه
سبحه نینان زوو تاوی وئ ده که وئ و ئواران بانگی ئیواری سیبهری و هسهر کشاوه
وه بریان داوه دوازه ئه نگوسته کی سهر به په یکان بیتجه له بهر چیغی تازه پراوه
ئه من ټه وه ده چم بو پیش میگه لی مه ری، ئه ورؤکه به هانه ده گرم، ده لیم: ټه و
ساله که

پزق و مالی ئیمه بی به ره که ته، ده سترده کراوه
لاس ئه گهر بیته وئ، چوون مه شه ور دمی له هه موو که س، ده لیم: خه زال شیر
مه شکی له خو دی داوه

لاس به دزی بچته وئ، خه لک نه بیینی، ده بیته دنگ و باس و قاوه قاوه
کوپه ژوانی ئه من و لاس سوعبه ت نییه؛ گاوانیک، شوانیک، گه دایه ک نییه ئه که

بیتو کەس بزانێ وەبزانە سەری سەد کەس لە بەدەنیدا نەماوە
وەبزانە دوو سەد زری جیوت پێزە لە خوێنی هەلکشاوە
چومکە هەمیشە قەرەولمان هەیە، پیاو نابێ لە خۆی خاترجەم بێ، هەتا قسەمان
لێ ببێ بلأوه

با سووک نەبین، نەکەوینە سەر بەندوباو
ئەگەر کار بەنەینێ بێ چاکترە، نەبادا بلێن: سەد قەتلی لەسەر کراوە.
کلفەتیک نێوی سۆسەنە و ئێکیان نێوی گۆل بەدەنە
خەبەریان بۆ لاس دینا:

لاس ئەگەر گۆیی هەلەمخست دەهات دەنگی گوارە و کرمەک و بەرەنە
جار جار دەچنە سەر سنگیان و جار جار دەبێتە شەپە بەران، لاس دەلێ: دل
پامەچەنە

خاترجەم خەبەری خەزالی، دلێم زۆر لەهیش و لەژانە
ئەو هاتن بزانین چییە ئەو عینوان و مەکر و فەنە؟
هاتن بە لاسیان گوت:

خەزالی دەلێ: لاس زۆر چاوەڕێیە، بێ لەوێ چاومان پێک بکەوێ
ئەگەر دەمێنێ سێ سەعات لە شەوێ
ئەگەر کەو دەقاسپێنێ و خەوی لێ ناکەوێ
چاوەڕێی مەعشوقەییەتی ئەگەر چاوی پێ بکەوێ
بۆیە وا شەیدایە دلێ ناسرەوێ.

ئەگەر وایان بە لاس گوت، لاس زۆری پێ خۆشحال بوو.

ئەگەر چاوی پێ کەوت ئەو شەنگەبێری ساز بوون بچن بۆ پیش گەل و پاش گەلی
مەڕییە

نیوێکی خەزیم شۆرە دەلێی کچە کۆییە
نیوێکی هەمەمەند و نیوێکی زویدیە
لە بن بەرەلێنەدا و ن بوو کراسی مەحمەل داراییە

هه موو چاوی ده سوورئ، ده لئی کهوی برسییه

هه موو راوه ستاون له سه ره کهوشی پانیه کوره کییه

سئ بزماره و ئه لماس کارییه

پاکی کوارهی گوئ زئیری بئ قیمه ته، قیمه تی له خه زینه ی که سدا نییه، پاکی زئیری

سپییه

خالی که ردنی هه مووی که ندومییه گزنیژییه

ده لئی که نجی خه زینه ی خه سره وه، ده رکی خه زینه کراوه ته وه و ساحیبی له کن

نییه

قهره زولف هه مووی ده لئی عه سکه ری پۆمین، حوکیان له سه ره و

هه لیا نکیشاوه شیریه

تاق و جووت وا راوه ستاون ده لئی والیه و میره لیه و ئه فه ندیه

وهختیکی ئه گهر له حوکه مرانی دابوون سه لاتینییه

هه مووی ده لئی ئاده می نییه و عاسمانیه و غه بییه

پاکی زولفی خوار و جووت کردووه و کردویه سئ به نگیه

قوئاس و به ندۆکه ی هاویشتۆته پشت سه رییه

له پشته وه ریشه یان ده چته وه سه ره عه رزیه

ئه گهر به له نجه ده پۆن، هیندیک ده لئین: مراویه

هیندیک ده لئین: خیر ئه وه پۆری^(۱) شه نگه سییه

که سیک ده رده دار بئ، که کیمان بلئین: به هیچ شتیک عیلاجی نییه

ئه که چاوی به وان بکه وی، ئه وه عیلاجی هات ده ردی گران و کارییه

نه خۆشه که چاک ده بی، ده که ویتته وه سه ره زنده گانییه

ئه گهر شیخی ئیرشاد بیبینی قسه ده په رپئنی، ئه تۆ سوئند بخۆ، بلئ: هیچ ناگای

(۱) پۆر: بالنده یه کی گوشت خۆشه، له مریشک زلتیه. (ه.ب). ئه گهر له باتی «پۆل» نه بی، لیره مه عنایه کی نییه، ههروهک شتیکی هاتۆته سه ره زاری. فارسی: دراج. (نامهای پرندگان در لهجه های کردی، ص ۵۱).

له خۆی نییه

هیچ کەس وا بهو ئەندازمیه نهیدیوه شادمانی و خوشییه
چون رهئیسى وان خه زال و خه زالە شۆرى مه لا نه بییه.

ئەوه هه موو وه له نجه كهوتن، ده رۆیین كۆترییه

هه مووی قه جهر برکراوه زولفی، عاره قیان دیته وه سه ر کۆلمه ی لیمۆیییه

هه مووی چاوه پیتی ره ئیسیانن قه ده می خێر بێ، ئەو سال به به ره كه ت ده بی سال
ره فیقی رێگامانه خه زال و خه زالە شۆرى مه لا نه بییه.

ئەوه خه زال هات و پاکی شل و مل و سایه گه ردن شیرمه شکیان له خۆیان داوه
پاکی ده لیتی پۆری به له كه و سه ری لی شتیواوه

پاکی ده لیتی وه نه وشه یه و شین بووه له سه ر جۆگه و جۆباری ده به فراوه

پاکی کۆلمه ی ده لیتی شه مامه ی هه وت ره نگه و با ی شه مالی لی داوه و ماته ی داوه
هه مووی چاوی ده لیتی مانگی چاره دیه، هه ور نییه و ساوه

ئەوه له بورجی منه ووهر سه ری ده ره ئیناوه

هێند به خوشی رۆیین بۆ پێش مه ری، کچ له چاره ده ساله ییدا بێ عاقله، هه چی
عاقلی له كه له یدا نه ماوه

چون وه سه ر هه موو كه س هاتوو، له هه موو كه س قه وماوه

هه ر كه سی به دلی خۆی چاوه پیتی کام و کاوه

شه ش سه د كه س بدزی له سمایل عوزیری و له و عیله کۆره لاوژان خۆیان

ده دزیتوه، په نایه ک بێ به لکو کیژان هه چ كه سی ئەوی عاشق بوون و کیژ مه یلیان
به وان داوه

ده یگوت: بیری رۆیی بۆ بیره مه ری، به لکو یاری خۆمان ببینن به و دوو چاوه

قاسپه قاسپه، پێکه نهینه، قاوه قاوه

ده نگى تۆق و ته له سم و زێر و زنجه ق و گواره و کرمه ک و ئاوده نگى و خه به رچی و

قۆیتاس وا ده بوونه وه بلآوه

قافله و توجاران له سه فه ری سه مه رقه ندی ده گه راوه

دهيانگوت: دهبي چ خهبر بي، له دونيايه دا چ قهوماوه
ههلبهت ناخري زهمانه و پوژر گه پراوه.

ئوه لاسيش له پتي دهکرد جووتيك چهكمهي سمايل نامهي وهستا نهسيريه
بن پهپووله نيشاني عهسل دهبانگاري وهستا نهسيريه
لهبهری دهکرد خهفتانيكي پيستي كه رگه دهن، ئه گهر تيره ندازی لي بكن
تيري لي ون دهبي له تووكيه

دوژمن دهلي ههلبهت ئه من تيره ندازيم لي كرد كوشتم، تازه زينده گاني بو نيه
نازاني له نيو تووكيدا ماوه ته وه ئه تيره، هيچ ئه سر و زهره دي بو وي نيه
ئوه دهبه خوي دهچه قاند خه نجه ريكي دهمرهي پينج بستيه
دوخي راسته، خوارايي تيدا نيه

جه وه رداره له قهبرغي هيچ كه سدا نيه

كه سيك بيباته فروشي ساحيب قيمه ته و قيمه تي نيه
ئه گهر له پوژي ليقه ومانيدا هه لي بكشي، چاوي پياوي له بهر هه لئايه، پياو چاوي
ديتني بو نيه

وهكو تيشكي تاوي جه وهري دهريته سر عه رزيه

بوسته ي خه نجه ري عه سل شمعاري پهنگي فهاح به گيه

دهسكه كه ي شاخي گه وه زنه، ده لين شاخي گاكوييه

كه مبه ر زنجيريكي راست و چه پ ده كرد، شازده قه د ناوي خوار دووه به زه هري

ماريه

له بهر پوژي ليقه ومانتي ئه گهر كاري لي نه كا شير و تيري بيگانه و ئوه بو پوژي

دل هيشان و به يدي به يديه

چه پكيكي په ري تاوس له سر ناوه، په ريكي ره شه و يه كي سووره و يه كي سپيه

يه كي بنه وشه و ئه وي ديكه يان لاجيوه رديه

بليتي قه ت بايه په ناباتيكي له بهر ئاته شي عيشق ئاگاي له خوي نيه

ئوه بو خيوه تي ماله خالي ئي خه زال هات به دزي و به مه بخيه

چۆن كەسكى چاوه پتى مانگ ده بى كەنگى ھەلدى شوقى بىبىم بەئەمرى ئەبەدىيە
ئەيش ئەو ھەندە چاوه پتى خەزالە كەنگى بىتەو ھەل پىگای مەريە
بەخولای عەينى عەيش و نۆشە لەگەل ھەن دوو سەت و چل شەنگە بىتريە
ئەو ھەمىشە چاوى لە پىگای مەرى و پىگای چۆليە
بۆ خۆى ئەو لەوتىيە، دلى لە كن خەزال ھەفسىيە.

خەزال دەستور و ھەمەلى پى نىشان دان، كوتى: ئەمن كەمىك ناپرەھەتم،
شتوشۆى چاوم لەسەر ئەو كانى و پروبارە دەدەم. دوو پرمبىشى مابوو پۆژ ئاوا ببى.
بەغەيرى دوو كلفەتى خۆى كەسى دەگەل خۆى نەھىشت. ئەو ھەر كەسەى بۆ جى و
پى و خانەوادەى خۆى پۆيىيەو، بەپىش چاوى لاسدا ھاتن، ناخر كچ ئەگەر جوان
بى و ناسك بى بۆ جوانى ھىچ شتىكى لە گۆين نىيە. لاس لە پەسى چادرو ھە زۆر
چاكى چاوبەكچان كەوت، ئاوپرژىنى دلى كرا. كوتى:

كىزان پۆينەو، ھەموو لاجانگيان، دەلتى: زەردە بىيە

دلى من ھەمىشە ھەك قەرەبىنا لەسەر پىيە

لەم سەرە خەزال پۆيى، ئەدى ئەلەان خەزال ديار نىيە، لە كوتىيە؟

لەو عەينەدا كلفەتان ھاتن، تەفتىشيان كرد. جا ئەو خەزال بەسەد ناز و نىم ناز
ھات، لە تەنىشتى يەك دانىشتن، كلفەتان چۆليان كرد. ھەركەس بەلایەكدا پۆيى.
لاس و خەزال دەگەل يەك مانەو.

ئەو ھەلە لاس دەلتى:

خەزال لە خۆى داو ھەشەرىكى خاسەرىنگى بەدوو پىزە قەيتان كارى كراو

پىشى گۆلینگەى ئاورىشى خواو

تازەكانە لە دەباغ ھاتۆتە دەرى ئەگەر دەباغى بۆتەو تەواو

ھەر دەلتى گۆلە لە كىلەك و بناوانان تازەكانى ماتەى داو

ئەمن ئەو وردە عارەقەم پى جوانە ئەگەر لە نىو برۆى خەزال پراو ھەستاو

دەلتى مانگە تازە لە بورجى ھاتۆتە دەرى، ئەستىرەى سۆھەيلى لە چنگى داماو

زنجىرەى زولفان سەريان لى شىتاو

له نښوانی سینه و مه‌مکان تاق و جووت و داو داوه

تیکه‌ل بوون، پټحانه‌یه، گوله، گولاه، گیابه‌ند و خاوه، هه‌لاله‌یه، لاولاه

ئارامی دله‌که‌م به‌مه‌خسوودی خۆم گه‌ییشتم، قه‌ده‌مت بۆ خټوه‌تی ماله‌ خالت

هیناوه

جعه‌نده‌م، با بلټین: ئه‌و پوژمیه‌ سیاوه‌حش به‌ده‌ستی ئه‌فراسیاب کوژراوه

خۆ ئه‌گه‌ر من بشکوژریم پریشکه‌ی خوینی من ده‌په‌رټه‌ مابه‌ینی ئه‌و دوو چاوه

خاترجه‌م ده‌بیته‌ خال و ه‌کو فینجانیکی بلټین: له‌سه‌ر ته‌ختیان داناوه

ئه‌وه‌ شانازییه‌ بۆ من، له‌به‌ر ئه‌و خاله‌ی خوینی من هه‌تا ئه‌تۆ ده‌مری نیوی من له

دنیا به‌نه‌کوژاوه

تا ئیستا ته‌یریکی تیژبال بووی، له‌نگه‌ری بالت له‌ بۆ ئارامی دلی من به‌رداوه

ده‌جا با تیکه‌ل که‌ین سمیل و بسکان تا حه‌سره‌ت و خه‌م له‌ دلم نه‌می‌نی، ناله‌ نال و

کاوه‌ کاوه

با شه‌کری لیومان هه‌تر و حه‌بیری ببیت بلاوه

ئۆخه‌ی ئه‌وه‌ کامی خۆم چاوپۆ که‌وت و ماندووم حه‌ساوه

هه‌تا سه‌عات و نیویک له‌ شه‌وێ چوو، به‌زنجیره‌ی زولفی خه‌زال ئه‌وه‌ لاقی

لاس به‌ستراوه.

ده‌ستیکه‌ منت داوین بۆ یاری شوخ و شیرینم

لینگیکی گواره‌م ده‌یه‌ ده‌بیته‌ موتمه‌ئینم

من له‌ خۆم نیگه‌رانم دره‌نگ دره‌نگت ده‌بینم

له‌به‌ر خه‌یالی دلم ده‌ینیم له‌ ژوور سه‌رینم

ئاو پرژینی دلمه‌ وه‌ختی له‌ خه‌و پاپه‌رینم

بۆ قیامه‌تیشم چاکه‌، پتی قایم ده‌بی دینم.

به‌ندیکی گواره‌م ده‌یه‌ هه‌لگیرم به‌یادگاری

با نه‌چمه‌وه‌ به‌ماتی و به‌مه‌ستی و دل برینداری

خۆم وه‌ک پادشایان ده‌زانم به‌ میری و به‌ سه‌رداری

پادشاهی تی هیچ نییه، عاشقییه خونکاری
 خه زال ئه گهر پیکه نی شه کری له لیوی باری
 به خولای پیاویکی سهیری، زۆر فه قیر و ئیختیاری
 دلت زۆر پر له خه یاله، جار جار پیاده ی جار جار سواری
 ومختیک مات و مهلولی ومختیک مهرد و وشیاری.
 ئه وه دیسان هه ر خه زال ده لی:
 پیم وایه تو غه ربی، هاتووی له سه مه رقه ندی
 جار جار تونده ته بیاتی، جار جار هیدی و ئه هوه ندی
 جار جار خو ت زۆر تال ده که ی، جار جار زۆر پهند و مه ندی
 خاترجه م به گیراوی تو به داوی که مه ندی
 ئه تو به زولفی خه زال، ئه تو حه فسی و ده ست به ندی.
 شهرت و قه رار یکم کرد من، سه وگه ندمه به خودای تاق
 ئه من هه تاکو ماوم شکوفه نه دم وهک میلاق
 ئه من هه ر بۆ لاس ده بم، ئیتمینانم گوت له لات.
 ئه وه هه ر خه زال پی پی ده لی:
 دهستی منت داوین بی با گوشاد بی ئه و دل ته نگه
 مه خسوودی خو ت وه ربگره له و شه مامه حه و ته پهنکه
 ئیمه با مه ر هه ست بین ئه و قاتی شه و درهنکه.
 له ور پوه تا کو سی سال من عاجز نابم له یار
 زیاتر عیشقم ده بزوی، زیاتر قسه م دیته کار
 ئه لعان دل م زۆر ته نگه، نه م ماوه عیلاج و چار
 ناخر خو من بی که س نیم، زۆرم هه یه قه وم و کار
 نه بادا شکیان کرد بی، ئه وان لیم بکه ن پرسیار:
 «خه زال ئه تو له کو ی بووی» ئه من چمه عیلاج و چار؟
 لاس که فکری لی کرد له و کو لمه زهرده بیته

قسه که ی لّی دهسه لماند، دهیگوت: قسه ی بهجّیه.

هه رتک بهجوت رپاوهستان به بیّ سوال و بیّ پرسیار

وهختی عهیش و نوّشیانه باغی ههنجیر و هه نار

هه رتک خودا حافی زیان کرد، هه رتک دهسته و دوعا بوون وهکو پیر و وهک ئیختیار

رپوویان له عاسمان دهکرد: یا سهعید و یا جهببار

شهیتانان چاویان کوّیر بیّ، پیکمان بیّنی کاروبار.

ئهوه لاس دهگه رپاوه، وهکو بازّیکی برسی گهر شهوئی له شهو رپاوه

خه زال زۆر شل و مله دوگمانی ترازاه

شه مامه ی کال و پهنگین به دهستی لاس ژاکاوه

وهکو وهنه وشه ی کوّیستان گه بلّین: سه ری هه لپساوه

سه رپاکی زنجیره ی زولف و هیچ له جّیی خوئی نه ماوه

هه مووی به باوه شی لاس ژاکاوه و تیک ها لّاوه

ده لّیی باغی هه ناره و تازمه کانه ی گولّ داوه

هه چ که سیّ بۆ ماوه ی خوئی هه لیان هینا هه نگاوه

هه رکیان لّیک بیّ شک بوون، کار له کار ترازاه

خورما گه په یوه ندت کرد، مه گه بلّین: ئه و داره شکاوه

ده نا په یوه ند ویشک نابیّ، مه گهر بلّین: بیّ ئاوه.

جارّیکانه به بۆنی په کتری مه ست بوون هه تا ده شه؛ جا پاشی ده شه وه ی هه رتک

لا دلیان که وته فکر و خه یال. رۆژّیکی پاش بانگی ئیوارّی خه زال له قهستی رّیگی

خسته ماله خالی، چهپ بوو، سیبه ری کێوان هاتبووه خوارّی. لاسیش ئه گهر چاوی

پّی کهوت. ئه وه سوار بوو به عینوانی رپاوی دهچّی رّیگا به خه زال دهگریّ.

خه زال له دوو کلفهت سۆسه ن و گولبه دهن زیاتر که سی دهگه لّ نه بوو. لاسیش له

نۆکه ر و خزمه تکاری خوئی زیاتر بیگانه و غهیری و قسه په رّینی دهگه لّ نه بوو، ئه وه

لاس ده لّی:

ئه و جاریشم ئه وه به چاوی خۆم خه زال ده دییه

بریا من دارێک بوومایه پێیان کوتبامایه داره قه‌سییه
 شین بوومایه به‌عومری باری ته‌عالوللا له‌سه‌ر کانیه
 سی‌هرم برۆبایه بۆ شه‌رق و غه‌رب و جنوب و شیمالییه
 له‌ بن لکێکدا دانیشبانا‌یه شل و مل و سایه‌ گه‌ردن و داوو ده‌لینگ حاجی
 حوسێنییه

وه‌ختیکی ئه‌گه‌ر ده‌هاتنه‌وه‌ ماندوو ده‌بوون له‌مه‌رییه
 بیان کوتبایه با بچینه بن ئه‌و داره قه‌سییه بۆ فێنکییه
 به‌هاتبانا‌یه بنم پۆلێک شه‌نگه‌بێرییه
 جا ئه‌و وه‌ختی ئه‌من ده‌گه‌ز بالام ده‌کرد، ده‌که‌وته دلم شادیانه و شادمانیه
 له‌ بن لکێک دابنیشبانا‌یه پۆلێک که‌ کۆبییه
 له‌ گه‌ڵ یه‌کتریان بکردبایه راز و گله‌یییه
 له‌ بن لکێک دابنیشبانا‌یه پۆلێک شه‌کره‌ژن، گه‌ردنیا‌ن درێژ بویایه وه‌ک گه‌ردنی
 جانو

ماینی کاکلا‌غای گه‌ردیه
 بیانکردایه ته‌ قاوه قاو و گاله‌ گال، یه‌کێک بیکوتبایه: لانکه‌ی ساوام به‌جی
 هێشتوه. یه‌کێک بیکوتایه: قه‌یدی ناکا می‌ردم له‌ مال نییه.
 له‌ ژێللا ته‌مه‌شای لکیان بکردمایه، گه‌لاری‌زانمه، به‌برۆیان له‌ جه‌رگمیان
 کردووه تیره‌ندازییه
 لانکی ساوایان به‌جی هێشتوه، جیگا که‌یان ئیسراحه‌تگایه، بیانکوتایه: هیچ
 ئاگایان له‌ خۆیان نییه.

هه‌چی به‌هاتایه‌ته بن سی‌به‌ری ئه‌و داره به‌بۆن مه‌ست بوویایه. بیانکوتبایه: مه‌سته

و

ئێغیار نییه.
 له‌ بن لکێکدا دانیشتبایه پۆلێک که‌ یخودا و ڕیدین سپیه
 چومکه‌ کۆنه سالن ئه‌وان، بیانکردبا باسی کاوله‌ نوحسا و ولاتی باله‌کییه
 له‌ بن لکێکدا دابنیشتبایه پۆلێک که‌ سوورچی ئه‌گه‌ به‌رۆکیان پاکی

دەروازەى سنگیان داخراوە بەعەبوتۆپ و مەجیدی و زێرى قەدیمیە
 لە بن لکێکم دابنیشتایە چارە کچ خۆیندەوار و بەعیلم و کۆلمە ئەتەسییە
 تام خۆش و بۆن خۆش و ددان مروارییە
 سەریان هەڵینابایە تەماحیان لە لکم بکردایە، بیانکوتایە: راست و بێ غەوشە ئەو
 مالى کلکە تەشییە
 لییان ببریمايە، بیان هینابا سەر وەستا کار، پێداویستییان چبویایە بیان
 هینابامایە

بۆ سەر پێداویست کارییە
 هەچ کەسێ بەدلى خۆی رانک و چۆغەى پێ پرستمايە، هەچ کەسێ بیناردبایە بۆ
 دەزگیرانى خۆی بەیادگارى و بەدیوانەتیە
 ئەوان قۆلکەى گەردنیاى شەربەتە، ئاوى کەوسەرە و کانییە
 قسەى وان دەبێتە راستە و خۆش نشینی بۆ شار و بۆ ئاوەدانییە
 هەمیشە لەسەریان دەگەڕێ پۆلێک شەمقار، دەبێ تارێفیان بکەى بۆ جوانییە
 لەسەر ئەو دارەى نیشتوووە پۆلێک پەرى، دیارە پەرى زاھیری نییە و غەیبییە
 جا ئەو وەختە ئەمن دلم ساکن دەبێ، بۆم پەیدا دەبێ ئیستیراحەت و زیندەگانییە
 خۆ من لە دنیا پەیدا بێ مەنزوورم، مەنزوورم کەس نییە
 مەنزوورم خەزائ و خەزائەشۆرى خائ گزنیژی و سوور و سپییە
 ئەگەر خەزائ ئى من نەبێ بەتەما نیم بۆ جەننەتى رۆژى باقى و ئاخەرەتیە
 جا نازانم خەزائیش وەک من شیت بوو، ئیغیارە، یان وەحشییە
 لە گەردنى وی جوانە پیرۆزە و ئالتوون و لەگەڵ تۆقى ئەگەر لە گەردنى کەسدا نییە
 هەچەند جاری دەبیاوێتێتەو سەر خالى رەش و گزنیژیە
 دەلێتى گەرمای نیوەرۆیە و لە ئاوێ دوور کەوتۆتەو و تونییە
 چومکە داعبای ئاوێتە، لە ئاویدا نەبێ زۆر مەخشوشە مراویە
 ئەمنیش بەبێ خەزائ هەمیشە مەستم، شیتەم، شەیدام، لەبەر خەيالى خەزائ هیچ

عاقلم له كهلهيدا نيه

چومكه ئىستا قسهيه، وهگيرم نهكهوتووه خهبرىكى بهراستى و بهئسهحييه

ئەمن ئەگە هاتمه ئيره بۆ غوربهتى و غەريبيه

ئاخر لهسەر خهزال بوو پهيدام كرد خويندپژى و دوژمنايهتیه

دهبى پوژى سى جار بهمن بلى: پاداشتى ئەو كارەى تۆ چيه؟

پاداشتم دوو زولفى بهنگى و ليتوىكى ئەتلهسييه

جا مهگه پروو بكهينهوه له دهرگاي ئەزەلى و ئەبهديه

جا له خهزال زياتر ئەمن لهو دنيايهدا له من وايه دايك و باب و مال و دهولەت و

خانهوادهم نيه

پوژىك دهبى قولى خهزال بگرم بهشادمانه و بهخوشيه؟

بچمهوه نيو عىلى حەريير و بالەكیه

جا ئەو پوژه بدهمهوه ئەمهگى دای و بابيه.

له بن لکيکدا دابنيشتبانايه پولىک راوکه: ئەو لکهى چاکه، ئيمه بيبيرين بۆ

سەرى تيريه، بيهينه سەر وهستا کار بيدهين له پهنده و کوشتهريه

لهسەرى كانيه قەمبەريان و هەوارى بێريان و کۆسرهتى شالە بهگيان و له دوهاچه

و بلكيس پتي بکوژين نيريه کتويه

جا له بن شالكدا دابنيشتايه ئارامى دلم خهزال و خهزالهشورى مهلا

داود و مهلا نهبيه

مهگه حورى بههشتى، دهنه دنيا جوان و لايهق و ممتازى وای تيدا نيه

جا من لهنجەى خهزالم دى، تازه من ژيانم بۆ چيه؟

ئەوه دهپوا بۆ مالە خالى ورده ورده، كهتانی هاتوته سەر عەرزیه

جار جار پوينى دهلى كهوه، جار جار دهپوا كوتريه

تيرىكى وای له جەرگم داوه خاترجهم به ئەو تيره دهرمانى نيه.

ئەوه بهسەر توکان، تهلهسماندا خهزال بهشانى راستيدا ئاورىكى دهداوه

ئەویش دلى ماندوو پى خەيالى بهديتنى لاس دمههساوه

خه زال پووی تّی دهکرد و لّی شل ده بوو شه قاو و ههنگاوه.
 ئه رّی سواره که ی سوار بووی له ولاختیکه عهسله به حرییه
 له شانی خۆت کردوو ه رمبیککی عهیزه رانی ده مرهشی ههژده قه فیه
 ده لّی له تو زیاتر که سی دیکه له و دنیا یهیدا نییه
 دهک سه ری خه زالت ببیته وه به قوریانی نالچه ی کهوشیه
 ههنگاو یک و مره خواری، پوژ درهنگه و مختی فینکه تیه
 وهختی ناز و نیم ناز و پاز و گلّی و چاک و خوشیه
 ههتا چاو پکت بو بکه مه وه به پیا له ی شهرباب و گهر دنت بو بکه م به مه زه
 نه وه کو بلّی مه زه نییه
 ههتا مه ست ببی، چیدیکه رانه وهستی به ئیغیارییه.
 ئه وه لاس یهک بهندی بانگ دهکا:
 کوتی کیژّی ئه تو پووی به له کی، ئه من شه هینم
 ههچند دهکهم دلم نایه بتم ئه گهر بتراکینم
 توّق و ته له سم و بهندی ئالتوونان بپسینم
 ئیجازه ی تو ی له سه ر نه بی ناتوانم چه قه ل پاریزت بو بینم.
 ئه وه خه زال ده لّی: نه وه لّلا ئه من به دوو زولفی بهیداغ پهنگم بوّت دهکهم سهیران
 له دلی خۆت دهراویژه خه م و هیش و برک و ژان
 خو عه مر دریز نابی ئه گهر بیتو خال ته پ نه که ی به لیوان
 کار به ده ستوبرد چاکه نه وهک ئه و حه سره ته به رینه وه بن قهبران.
 جا ئه وه له وهیدا لاسه شوپی باله کان له ولاغی دابهزی
 هینده به سام بوو خه زال، ته واوی به دهنی لاس له بهر سامی خه زال دهتهزی
 چومکه جیگا که یان چوله یه کتریان چاو پّی کهوت به دزی
 ئه و به دهنی خه زالی دهژاکاند، ئه گهر دهستی داویشته سه ر گهر دنی وهک قورینگ
 ئاوازی دههات توّق و ته له سم و گو و قویتاس و دهرزی
 دهنکی وهکو قورینگ دی گو و قویتاس و دهرزی.

ئەو بەكام و پەروای یەكتری گەشتن.

خەزەل كۆت: خۆ شەرت و شوێن هەر ئەو نەو نەو قەدەكە شەمشال و بەژنەكە

بارەك پادەوشتەنی

ئەم كۆترم و ئەتۆ دەلتی شەهینی

ئەو دلی ئەگەر مەخشوش و غەریب و عاشق دەو هەستینی و دەو پەینی

ئەو قەرە زولفی ئاوریشمی خاوە داو دەو پەینی و دەو ژاکی

ئەگەر چاوت بەم كەوت شەتی، ئیغیار نی، بەگۆشە چاوان مەستی و

قەسە دەپەڕینی

ئەگەر بێتو مە قەسە یەك پە دەلیم ئەگەر پانەمینی

بچی گۆلی كانی و كانیلان و چل پەلی حومامیم بۆ بێنی.

چومكە لە عەمری حەو سالان بووم ئەگەر وام بێستوو

كەس ئەو تانوت و غەرەت و ئازایەتیەیی نەبوو

كەس چاوی بەگۆلی چل پەلی حومامی نەكەوتوو

جا نازانم كۆ ئەو پەنگایەیی بەستوو و كۆ ئەو پەنگایەیی گرتوو

دەلێن زۆر عەتردارن ئەو گۆلانە، ئەو بەر ئەو بەریان گرتوو

هەلەل و بەببوی و شەلەر و گەیاخاوە تازە پەشكوتوو و سوور بوو

ئاشق ناردن تاقی كەردنەو و تا ئەو پەو كەس نەیتوانیو و كەس نەچوو

ئەگەر بێتو حەوت دەسكەم لەو گۆلانە بۆ بێنی ئەو مەتەلەم غەرەتی تۆیە، نەلێ:

خەزەل پەلێ گرتوو

وا دەزانم هاتوو مەو سەر عومری چارە سالە، دیارە هەلەت دەلێن:

كەس نەیتوانیو و كەس ناتوانی بێن پەنگایان بە لاس گرتوو.

سەفەر خێر بۆ، حەزەرەتی ئەلیاس پەفەقی پەنگات بۆ، خەری زیندەت دەگەل

بۆ، نەكەوێ سەر پەنگای بەدەختی و نەهاتی

ئەگەر لەو سەفەرە هاتیو مەخسوودی خۆت بەكەفیی خۆت بگرە، ئیدی بەهەنە و

گەتوگۆی دیکە بۆ مە نەو.

لاس تیی فکری، دهستی شل دهبوو، هیژی کهم دهبوون له دوو چاوه دهیگوت: مه تلّه بت چیه، کئی ئەو ته گبیره ی بۆ تۆ داناوه؟

زولفی خه زالی دهگرت پرچیکی له بن را هه لدهقهند و دهرده هیناوه.

دهیگوت: سهت له عنهت له خۆت و لهو کهسه ی ئەگەر ئیعتیباری به کیژ و به ژنانه

چهن کهس به مهکر و به عینوانی وی سهری بردۆتهوه گۆر و گۆرخانه

چۆن ئەتۆ دهنیژی به هیلاکم دهی به خۆپایی، ئەمن دلم به ئامانه تی له کن تۆ دانا.

سهت له عنهت له شهرت و بهقات، شهرتی تۆ درۆیه و هیچی تیدا بهسته نینه

له عنهت له خۆت و، له عنهت له مه لا نه بی پدین شینه

ئەمن به خۆپایی له دلی خۆم هاویشتووه زهخم و برینه.

قهسته م به وهی کهم ئەگەر بی مکانه

ئەگەر دروستی کردووه عهرز و عاسمانه

بی مه تلۆب نی، ئەتۆ له من دهگری به هانه

دهمنیژی بۆ چل پلهی حومامی و بۆ میترکه گرده له و بۆ مۆلی ئاسکانه

ئەوه ئەمن شهرتم کرد برۆم بۆ چل پلهی حومامی و بۆت بیتم مه پامی دلت، ئەگه

بیمه وه سه ر پۆژی گیان کیشانه.

خه زال په شیمان بۆوه. ئەما مستیکیشی له سنگی کوتا. ئەوه لاس غه زری، کوتی:

چاوم پیت نه کهوئ. توو پرهش بوو لاس.

هه تا سێ پۆژ خه زال قاسیدی نارد. لاس کوتی: کارم پیتی نییه، ده بی کاری وا

وه پیتش من بنی ئەگەر باعیس بی بۆ سه رم؟ خه زال مرد و سووتا، هه ول و تهقه لای

دا، لاس نهی دواند.

جا ئەوه لاس ساز بوو، تهواوی ته دارهکی جهنگی ساز کرد، بۆ هینانی گۆلی چل

پلهی حومامی. پاش ههوت پۆژ، جا ئەوه لاس ساز بوو، به ته داره کهوه. کوتی:

سه فهریکم له بهره، جا نازانم له وهیدا، موقه ددهری حهق دهستی ئیلاهی، له سه ر چیه؟

ئیدی ئەگەر لاس وه پئی کهوت، خه زال هه یای لی هه لگیرا. هات پیتگای پی گرت.

خه زال به عومری خودای تهعالا ده لئی چناری عه رعه ره و له کتوی فرودی خولقاوه

گهر دنی دهلی بهیداغی رۆمییانه، ههفسی قاتلیش بێ، بچیتته بنی، پتی دهلین:
ئیدی ههفسیت نهماوه

چاوی دهلی مانگی چارده و پازدهیه، لهسه جههل و ئهسحابی هیندوستان
گۆشه ی کیشاوه

لیمۆ بن کراسی مهحمه ل دارایی، دهلی فینجانه و له مهیخانه داندراوه
بێ عاقل بوو، لهو سهعاتهیدا هیچ عاقلی له کهلهیدا نهماوه
چون تیری عاشقی لاس وهها له جهرگی دراوه.

ئهوه دهستبهجی دهنگی لاسی دا، کوتی:

بۆ مهست نابێ، بۆم هه لێناوی جووتیک شههین چاوه

بۆ ته مهشای کراسیکی مهحمه ل دارایی ناکه ی، جووتیک شهمامه و شهمامه
پهنگین

لهسه سنگم خرین ئهوان کراسیان هه لداوه

بۆ زهینیکه خۆت نادهیهوه بهژنیکه شمشال؟ دهلی: لاواوه و له قهدی دارێ هالاوه
بۆ ته مهشای پهناجم ناکه ی؟ سهفهری تۆم پێ خۆش نییه و وهبه ر ئهژنۆم داوه
شمقار سهریک ئهگه ر پۆیی، سهری ئاخری ئهگه ر گه پراوه دواوه،

دهزانێ پاوکه ر داوی ناوه تهوه هه لدهفری و لهو دهو ر و مهکانه نهماوه

ئهگه ر بیتو ئهتۆ پۆژی دووجار نه بینم رووناکاییم دهبرێ له هه رتک چاوه

زینده گانیم لی هه لدهگیرێ، ژانم دهکه ویتته جهرگ و هه ناوه

با من قسێکیشم کردبێ، له دلی تۆ ناخۆش بووبی، ئاخ چ بووه چ قهوماوه؟

هاشا له بۆنی گۆلی کوێستانان، هه زار جار بهژنیکه باریکت له بهر دهگێرم، سهری
خۆمت به قوربان دهکه م، ئهو سهفه ره بگه پتوه دواوه.

ئهتۆ زهینی من بده، له بهر ئهو سهفه ره ی تۆ روحم زیندانیه

زهینی باری لێوم که، ورده خوناوکه دینه خوارێ له چاوی بهنگیه

کوړپه م کوړپه می کوړپه ته، بۆ وا سواربووی له ولاغیکی شیر خه زالی گه رديه؟

بۆ وا توورپه ی؟ چاوت نابینی عه رزیه

بۆستەى خەنجەرت ترازاندووه، دەلىتى ھاتووى بۆ خوينىڭىزى و دوژمنايەتتە
لە شانت كىردووه، پىمىكى دەم رەشى قەلەمكارى ھەژدە قەفەيە
لە خوينى نەكرد و لىتى دەتكى دلوپە دلوپى خوينىيە
قەرە بىنايەكى رەشى گەردن ماريە

دەستت پۇناوھ لەسەر خەنجەرىكى عەسلە قەرەخۇراسانى تۇپال بەگىيە
نىوچاوانى خۆت لى تال كىردووم، ھەر دەلىتى نىوچاوانى شىرى برىسيە
توورەى، كەس ناتوانى لە كن تۆ بكا راز و گلەيىيە

دەسكىكت پەرى تاوس لەسەر ناوھ، گەوال گەوالىەتى دەگەل ھەورىيە
دوژمن ئەگەر چاوى پىت بەكەى، ئاوى چاوى رۆ دەرىڭى، دادەنىشى بەكۆپىيە
قەقەزى ئاخىرت دەداتى، دەلىتى: دوژمنايەتتە دەگەل تۆ نىيە
ولاغت سىمكۆلى دەكا، مەگە جارىك لە جاران رەخشى رۆستەم وا بووبى، ئەگەر
دەچووه شەرى دىوى سىپىيە

گراويە بابم، پىم وايە ئەتۆ ھەوت رۆژە لەبەر رىق و توورەيى خۆت ئاگات لە خۆت
نىيە

فەرمو داببەزە، تا بۆت بىرازىنم دوگمەى كراسىكە مەھمەل دارايىيە
بۆت بەكم بەئىستىكان دوو كۆلمەى ناسك و بىي بەمەگىڭىر دوو چاوى بەنگىيە
بۆ دانىشتنت بىي بەكۆرسى، دابنىشە لەسەر سىنگىكە سىپىيە
بىكە بە بەندى گەردنت، دەيھاوئە سەر ملانت دەستىيە
خۆ دىنيا لەزەتتى دىكەى تىدا نىيە، كام و پەوايى ھەر عاشقىيە.
لاس دەيگوت: نەھلەت لەو كەسەى ئەگەر ئىعتىبار دەكا بەوان شل و مل و
سايە گەردن، بەعومر مىندال ئازە دەگەنى.

پىاو ئەگەر چاوى پىيان دەكەى، دلى رادەچەنى
ئەمن زەينى خۆم داوھتە سەرى كۆپىستانان، داوئىنى كۆلكن و سەرى زەھاوئى
و فرىاد فرىاد و پىشى كۆپىستانى خال خال و جەنگى پىرە بەدەنى
ئەتۆ ھەموو رۆژى سواىبەتم پى دەكەى، پىم دەكەيەوھە پەنى

شەرت بى ئەمن بچم بۆگۈلى چل پلەى حومامى، لىم مەلۇوم بى ئەو سەعاتە
 دەمبەنەو مەلۇكەى بەتەنى
 جا با پاش ئەمن شەمامە و شەمامە پەنگىنى باغەلت لە مابەينى سىنگىدا بگەنى
 قسە ناخۇشە، وەكو جىگەى دەمى مار پاشى حەو سالان لە پىاوى دىننەتەو
 تەشەنى.

ئەوجار ئەو خەزال دەلى:
 خەزال بەدل لە ژانە و بەچاوى لە گەرمەشىنە
 دەىگوت: پىا ئەگەر تۆبەى کرد، بلى: پەشىمانم، بۆ پەشىمانى نىنە؟
 ھەك زمانم لال بى، ئەمن ئەو قسەىم بە ناز بە تۆگوت، نەزمانى تۆ ئىشتىيات
 ھەستاو، دەچىيەو نىو عىلى بالەك و بالەكىنە
 ئەگە ھەر دەرۋى، بابان ويران و قەلەندەرم، كەسم لە مالا باوانىدا نىنە
 ئەتۆ بى ئابدارى، فەرموو لە كۆلمىكە ناسك دوو ماچ ھەلگەر لەبرى لوقمەقازى و
 خۇراك و نانە شەكرىنە
 ئەلەان ئىجازەت ھەيە، تەواوى قەدى خەزال وەرە لە قەدى خۆتى وەرىنە.
 كۆرە كۆرتە لاس ئەمن سىرم خوارد و سووتا زمانە
 ھەزار جار دەستى منت بىتەو بەدامانە
 كەم لە جەرگى بدە تىرى سەر بەپەيكانە
 كەم لە سنگ و بەرۋكى گوارە و كرمەك و گۆ و قۇيتاسان بخەو جۇللانە
 بۆچى وەكو بزانى، من قسىكم کرد، پۆژى دەست لىك بەردانە؟
 ئەمن نازم دەگەل تۆ کرد يان پىم گرتى بەھانە؟
 دەجا ئەگەر ھەروايە بەپەنجىكى ناسك دەست بۆ باغەلە بەرە
 فەرموو، كۆلمەى بۆ ھىنا پىشى، وەرىگرە لەو قەند و شەكەرە
 بۆ پەفقاىەتى رىگايەت، فەرموو ئەو گۆ و قۇيتاس و كەمبەرە و شۆرابەى
 جەواھىرات دەگەل خۆت بەرە
 وەبزەنە كۆمەگە و پەفقى رىگاتە و ەمبەرە و نۆكەرە

چون بونی ئەوانت بەسەر دادەچی، مەست دەبی بەبونی عەتر و عەمبەرە
هەمیشە ئەگەر لە کنت بێ، وەبزانە ئاوی زمزمە و قەترەیهک ئاوی کەوسەرە.

جا لاس ئەو پکیزی دینا بۆ و لاغیکە ڕەش کۆیتی شیر خەزالییە
دەیکوت: دەبوو خۆلا حافیزیت لێ نەکەم، ئەما چ بکەم لەبەر بەژنیکە باریک و
قەدیکی شمشال ڕهنگییه

مەجبوورم لێت دەکەمەوێ خودا حافیزییە

سەفەری هات و نەهاتە، نازانم دیمەوێ یان هاتنەوێم بۆ نییە؟

ئەو تانوت نەبوو، ئەو نەبوو بە ڕاز و گلەیییە

ئەتۆ دەگەڵ ئەمنت داکوتاوە دیارە بناغەیی دوژمنایەتییە

ئەمنت بمرمەوێ لەبەر زولفیکی سێ بەنگییە

ئەو تانوتەیی لە منت دا راستم پێ بلێ مەنزوروت چییە؟

قەرە زولفت لێ راست و چەپ کردووم، قەفیان هاتۆتە سەر کۆلمیکە ئەتەسییە

چاوت ئەگەر بەناز هەلەدینی، یەکت دەلێ جەلالە و یەکت دەلێ ساقییە

هەچ کەسیکی ڕۆژی جارێک ئەتۆ ببینی، مەستە و مەیخانە و شەرابی پێویست

نییە

ئەویش خۆ ئەو هونەری خۆت نییە، قەلەمی هەق دەستی ئیلاهی و ئەبەدییە

وەختیکی ئەگەر ڕوح دروست دەکری، خودا ئەگەر دروستی کردووی لە ئەزەلییە

وای دروست کردووی، دەنا هونەری خۆت نییە.

دەسووپا لاس، سەری جلەوی توند دەکرد و بەراستەیدا دەگەرپاوه

دەنگی سەری تیر و چەک و ئەسباب دەهات، گرمە گرمە، نالە نالە، قاوه قاوه

ئەو سەفەری وەبەر گرت، دەیکوت: پەنا بەتۆ ئەی بیناهی چاوه

سەبارەت بەخەزالی عاقلم لە کەللەیدا نەماوه

کیژی سەت جاران دەولەت زیاد و مال ئاوا.

جا ئەو خەزالی دەگری و دەبارینێ

لە دوو چاوی بەنگی وردە فرمیتسک هەل دەوهرینێ

سه لای گه وره و گرانم لی رابوو، که سم له ماله باوانی نه میتنی
لاس رقی هه ستاوه، کهس ناویرنی بیدوینتی
جا خو پاش لاس کهس ناتوانی دهست بو شه مامه و شه مامه رهنگینی باغه لم
بینی

شهرت بی پاش لاس هیچ کهس لیتی کامور هوا نه بی، ده بی له بن عهرزیدا گل
بیرزینی

هه چ که سیکی، که سیکی دیکه وه بهر زهندی دلی خو بی، له پاش لاس،
ره بی هه رتک چاری به کویری هه لیتی.

ره بی ره فیکت بی پادشای نه زهلی و نه به دییه

ئاگادارت بی خدری له چۆل و به رییه

حه زهتی ئیبراهیمی خه لیل، نه گهر ئیسماعیل حازریان کرد بو رۆژی قوربانیه

نه گهر نه وانیه له هیچ کهس زاهیر نییه، کو مه گت پی بکه ن چل سواره ی غه بییه

عیسای بنی مریم نه گهر نه لعان عاسمانیه

نه و رۆژی خودا دهکا دیوانی که دیته وه سه ر عهرزیه

حه زهتی موسای که لیموللا نه گهر گفتوگۆی ده گه ل نه زهلی و نه به دییه

نه و ئاگاداری تو بی. نه گه نه وانیه کو مه گت بن، کهس نالی لاس کهسی ده گه ل نییه

بابان ویران خو م، زمانم به برین چی، خو کهس به له دی به چل پله ی حومامی نییه

نه من نه و په لپه م بو له لاس گرت؟ ده ترسم له لاس ببه وه به دیدار ناخره تییه

جا نه من نه و گولانه چ لی بکه م، نه و گولانه م بو چییه؟

نه من بو چم وا ده گه ل لاس کرد راز و گله بییه؟

نه وه خه زال ده یگوت: به وه ی کهم نه گهر ئاگا و مو بییه

نه گه بیتو خه بهری لاس به به دی بی، لفکه ی کو لوانه و کراسیکه مه حمه ل دارایی

ده که مه وه شینه

له خو م ده برم زینه ده گانی و ژینه.

خودایه نه من له بهر تو ده که مه وه ته مه ننا یه

ئەگەر تۆ دروستت کردووه عەرز و سەمايه

ئەگەر بەردى سارد و گەرم وەبەر پىتى لاس نايه^(۱)

ئەگەر لاس موقەدەرئىكى وەسەر بى، زووتر بۆ من بنىرى دەردى پى مردن و موفاچايە

لاس بۆ خۆى، ئەو بۆتە مەجرووم، ئەمنىشى داناوە بەشىرن لەيلايه
هەتاوەكو لاس دىتەو، ئەمن خۆشىم بەلدیدا نايه.

لە دواى لاس مردن خۆشترە لە ژينم

بابان ويران و قەلەندەر و سەرشينم

دەجا با بولکىتەو، پى بى لە زوخاو کۆنە برينم

رەبى ئەو چاوانەم کوێر بى، چومکە بەبى لاس دناى پى دەبينم

لە دواى لاس لە من حەرەمە ئاوال و وىلداشى سەر سەرينم.

لاس ئەو رۆيى، جارى بى پرس ئاوەدانى چاو پى نەکەوت هەتا پازدە شو. ئىدى

لاس بى خەبەر بوو، بەسەراسيمەيى هات.

ئىوارىكى، نوێژى نيوەرۆ کلا ببوو، هەوراز بوو، لە هەورازەکە وەسەر کەوت. ئەگەر

تەمەشای کرد چيمەنە، مێرگ و مێرعوزارە.

تەمەشای کرد شەش هەزار خێووت هەمووى قوبەى سەرى ئاوريشمە، پاکی پىشى

خێووتى دوو بەرچىغى وەبەر دراو، نيوەرەستى بەرچىغ تۆقێكى تىکراو، عىلى وا

رەنگىنى قەت نەديبوو. دووريش بوو لى. لاس کوتى: دەبى ئەو خێووت و بارەگايە ئى

کى بى؟ لەمىژە ئاوەدانيم نەديو، ئەوشۆ مىوانى ئىرە دەبم.

مەرى نيوەرۆيەش ئەو چوو بۆ پشت چادى.

رەئىسى کوللى ئەو هەموو خێووت و چادر و بارەگايە، خانزادە خانى حەريرى

بوو. ئەویش شانزە سالى بوو لاسى نەديبوو، دايمە لە تاو لاس لىوى بەبار بوو. ئەگە

خانزادە خان هاتە دەرى، تەمەشای کرد بەندەنەکە بلەند بوو سوارىک هاتە خواری.

چومکە دايمە بەموراوهدى لاسەو بوو، کوتى: بىو نەبى دەبى ئەو لاس بى.

(۱) يانى نەيه.

ماره کراویشی بوو، ئیستا شه قلی خهرمانی نه شکان دیوو، نه گهر چاوی پی کهوت،
رهگی به دهنی له خوشییان هه مووی کهوتنه بزوتنه وه، شادمانی و دلخویشی لی
بهیدا بوو، کوتی:

بهوهی کهم نه گهر بیناهی چاوه
دونیا هه مووی به قودرتهی وی خولقاوه
کهس نهیدیوه که سیک نه گهر مرد بگه پیتته وه دواوه
نه وهیان زۆرابی رۆسته مه سه ری له خاکی دهره پناوه
یان لاسه شوپی باله کانه، ده لپی بازه و سه ری لی شتیاوه
ئۆخه ی هه سه رتم نه برده بن خاکی، نه وجاریش ئامۆزاکه م، ئارامی دلی خۆم
ده بینم به ههر تک چاوه.

ئه وه بانگی شوانه که ی کرد، کوتی: شوانه، دهستی منت به داوین بی شوانه
جووتیکم شهک بۆ وه گپیه، نه و جووته شهکی چاو رهش، نه گهر گپراومه ته وه بۆ
به رانه

نه و دوو شه کانه م بۆ سه ر بپره، بیکۆژه وه به ده ستووری پادشاهانه
هه ساوه دلی ماندوو و عیجز و په ریشانه
پیم وایه نه وشۆکه لاس و لاسه شوپی باله کان، مه خسوودمه که ی دنیا و قیامه تم
لی میوانه
شه رت بی بیکه م به خیر هه وت سه ت زپری له وی بیست و چواری په واجی شارانه
و به قیমে ت گرانه
ئه وه نه زری شانی خۆم کرد، زهکات بی، خیر بی، خیرات بی دوو سه ت شهکی
یهک ددانه

ئیدی دنیا خویشی و به شاره تی ئه وه یه: له گه ل که سیک دا بنیشی ئه گه دلی ماندووت
ده گه لی بگری وچانه
پاشی شازده سالان ئه وه چاوم کهوت به شپیری گهرمه لانه.
ده ستبه جی خه به ری دا، کوتی: ئه وه لاسه، به پیری وه بچن. به پیری وه چوون.

لاس کوتی: عه جایه! ئه وه دهبی چ میلیه تیک بن؟ ئه وه جلّه وی لاسیان گرت.
نالّه نالّه، خرمه خرمه، دهنگی تۆق و ته له سم و زیر و زنجه قان وا ده بوو بآوه
هیندیک دهیانگوت: ئاوه، سیلاوه

هیندیک دهیانگوت: دهلیایه خوڤان لیک داوه و کشاوه

هیندیک دهیانگوت: خیر پوژی قیامه ته، هیندیک دهیانگوت: عاسمان پووخواوه

لاس له و کاره سه ری زۆر سوپماوه و عه جایه ماوه

ئه ما کیزیک شل و مل و داووده لینگ حاجی حوسینی نیشانه یه کی مانگ و

پوژ نیشانی جه و اهیرات بهندی له مابهینی سنگ و بهرۆکی داوه

کولمه ی ده لیتی شووشه ی عه تر و گولآوه

ورده ورده نه رمه فرمیسیکی دینه خواری له مابهینی هه رتک چاوه

کولمه ی ده بیته به فر، فرمیسیکی ده بیته خوین، ده لیتی به فری کویتستانه و خوینی

لی پڕاوه

زنجیره ی زولفان تیک هالآوه

سه ری زولفی ده لیتی ئاسکه و راوکه ری له دوایه و سه ری لی شیواوه

که سیکی نه گه ر قه تی نه دیبی دیوانه ده بی، عاقلی پوختی ده بی خاوه

عافره تیکی عاقل و شل و مله، ده لیتی شیر ی سافه و هه وی نه کراوه

به جوړتکیان به حورمه ت هینا چونکه، هه موو جاری ئه و حوکی ده کرد و ئه و

فه رمانی به و عالمه ده داوه

لاس ده یگوت: خو من پادشا نیم، میلیه ت بلین پادشا ته ختی به جی ماوه

فه رماندار خه به ری دابی، بلین ئه وه شا بۆ ته خت گه راوه

ئه من ده بی خه ونه بیبینم یان ئاشکراییه، ئه و عالمه ئه و حورمه ته یان له

پیش ئه من داناوه

تا هینایانه ده رکی خیه تیک ی سه ر به ئه تله سی پیش سیوانکاری جه و اهیرات
کراوه

لاس داده به زی، ئه وه بۆ ئیسراحت پالوشتیکی موشه جبه ری قاقوم کاری قومی

پڙيان^(۱) بڻ دادهناوه

دوو سټ کټس دوعای بڻ دهکرد: قهدهمت خیر بڻ، ئیشه لالا دهرد و به لآمان له سهر نه ماوه.

چومکه لاس له میژ بوو پږی بوو، وه جهرگی که وتبوو تیری غه بییه
نهی دهناسییه وه، نهیده زانی خانزاده خانی حهریرییه
چونکه زنجیره ی زولفی خه زالی وا هاتبووه سهر مل و دهستییه
لهو و ابو له خه زال زیاتر نهو دنیایه که سټکی دیکه ی تیدا نییه
هه تا پټیان گوت، حالیان کرد به نه سه حییه
کوتیان: ئیره ماله خوټه، بڻ تو غه ریپی نییه
نهوه خټو ته ی خانزاده خانه، سنگی ده لټی دوری سپییه
شازده ساله له سوئی تو ره شپو شه، هیچ شادمانه ی له دلیدا نییه
دانیشه به ئیسراحت و به خوشی و به شادییه
حهوت سټ کټس له تووه، له خانزاده خان وهرده گری خه لات و دیانه تییه
حهوت سټ کټس لټی وهرده گری جه و اهترات و زیری سپییه
نهوی له پټشدا خه بهری دابی، بهوه دده من مزگینییه.

جا لاس و هکو له بانی به ریټه وه و ابو. زور چاک ده گهل خانزاده خانی حهریری
که و تنه راز و گلټی و قسان. خانزاده خان کوتی: غه زیزه که ی من نه تو بیست و
چوار هزار مالت حهریر و باله کی بڻ بڻی صاحب کردوه، نه منن بڻ له قه فس کرد
نه گهر دهن زانی کابرایه کی شټ و دیوانه ی؟ ملک و ئیختیار و خه زنه و جه لالی خو م
هه مو له بهرده سستی تو نا، به سهری به تال و به ملی به کوټن له عه مری چارده
ساله ییدا خو م لټی ماره کردی، نه لعان عومری من بوټه سی سال.

به سهر گهر دت بم یاری پر هونه ر

یه گجار که م شهرت بووی، شهرت نه چووه سهر

نه مبارزی یه کترن نالتوون و گه وهر

(۱) قومری پږ (۴).

دهينه كه‌ی منت هه‌لگرت بۆ سه‌حراي مه‌حشه‌ر؟

به‌سه‌رگه‌ردت بيم له‌ گوێن كه‌س نيه‌

شيري دل بريندار عيلاجي نيه‌

له‌ كن منت هه‌يه بۆ قيامه‌ت نازاديه‌

ئۆخه‌ي غه‌وه‌وهم كه‌وته دلّيه‌

ئەوشۆ لاس له‌ من هاتوو به‌ ميوانييه‌

ئەوجار مه‌علووم بوو پشتم چۆل نيه‌

شانازيه‌ بۆ من، شادمانيه‌.

ئەوه‌ كه‌وته‌نە راز و گلێي، پێكه‌وه‌ دانيشتن، لاسيش كوتي: موقه‌ده‌ري خودايه‌.

ئەو ده‌سته‌ي له‌ قه‌برغي لاس دا - خانزاده‌ خان زۆر جوان بوو - كوتي: پيم بلّي:

به‌ چ حيسابيك هاتويه‌وه‌؟ لاس كوتي: ده‌ردی دل به‌په‌له‌ په‌ل ناگه‌رپته‌وه‌، ئەوشۆ ميوانم.

پاش هه‌موو قسان خه‌لك ده‌ره‌ي چۆل كردن. خانزاده‌ خاني هه‌ريري كوتي:

بۆچی له‌سه‌ر خه‌زال ئەتۆ ده‌ست له‌ من هه‌لگرت و كرديمه‌ سه‌ره‌زه‌نيشتي هه‌موو عاله‌م؟

له‌ تۆ وايه‌ راسته‌، به‌راستي خه‌زال مالي تۆيه‌ و پۆحمي په‌ريوته‌ سه‌ر تۆ و ده‌گه‌ل

كه‌سي ديكه‌ي قسه‌ نيه‌؟

چون ئەمن دوازه‌ هه‌زار مالّ عيلى هه‌رير له‌ به‌رده‌ستي دايه‌. دايه‌ من

دانيشمه‌ند و موفه‌تيشم له‌ كن تۆيه‌. ئەتۆ چ ده‌كه‌ي؟ بۆ خوشت نازاني، ئەمن زۆرم

دلخۆشي به‌وه‌ بوو ئەگه‌ر بيّي له‌ من ميوان بي و چاكه‌ و خراپه‌ت لي مه‌علوم بيّي.

ئەمن دويني قه‌ره‌والم هاتۆته‌وه‌، ئەوه‌ خه‌زال بۆ تۆ ئەو له‌نجه‌ولاره‌ ده‌كا و به‌فيل

روحي لي هه‌ستاندووي، دويني قه‌ره‌والم هاتۆته‌وه‌، ده‌يگوت:

خه‌زال له‌ پتي كرذبوو جووتيك كه‌وشي پانيه‌ دريژي هه‌مه‌دانيه‌

له‌ خۆي دابوو شير مه‌شكيكي عه‌سله‌ پيستي نيرييه‌

به‌ره‌لبينيكي له‌ خۆي قايم كرذبوو كه‌رپه‌جاوي گه‌ز نيو دينارييه‌

154

سبچه‌ینان ره‌شه، ئەگه تاوی وئ کەوت سپییە
 ئەگەر له پیاوی وەرگەر لایمۆییە
 پشتی‌ندیکێ له پشتی دایه، قیمه‌تی له کن کەس نییه
 هیندیک دهلین: پەری ره‌شه داله، هیندیک دهلین: به‌عه‌مل هاتوو و ورده تووکی
 قومریه

له‌به‌ری دایه که‌وتیه‌کی، هیچ کەس ئەو پارچه‌ی نه‌ناسیه
 سبچه‌ینان گول گولییه، ئیواران بی ره‌نگه، کەس ره‌نگی لی مه‌علوم نابئ و ره‌نگی
 نییه

حه‌وت ره‌نگه و شه‌مامه‌ی ون ده‌بی له تووکیه
 به‌سه‌ری داداوه ده‌سمالیک، سه‌ر پۆله‌ی خالانیه‌تی، ده‌لی قه‌ده‌می هه‌وه‌ل مانگی
 به‌هاریه، جار جار لایمۆییه، جار جار لاجیوهردییه
 جار جار له ره‌نگی خاسه‌سییه

خه‌زال خالیکێ له مابه‌ینی هه‌رتک لیویه‌تی نه‌خشی وا له هیچ کەس نییه
 خه‌زال له‌سه‌ریه‌تی شه‌دیکی فه‌ره‌جوللای کۆر حوسینی خدر به‌گیه
 هر پيشوویه‌کی له‌به‌ر دلی من ته‌واو خه‌راجاتی عیلى خانزاده خانی هه‌رییه
 پاسه‌بانی نی‌تو‌چاوانیه‌تی با، مه‌گەر هه‌لیان داته‌وه له‌سه‌ر کولمیکه لایمۆییه
 کلاویکی له‌سه‌ر ناوه، فیستی تورمه‌یه و لی چه‌سپ کردوو به‌دری به‌هریه
 له شانیه‌تی چارشێو شانیک گه‌زی له نو سه‌د مه‌جیدییه

به‌چل کچان پوژی هه‌وت پيشوهمیان لی هه‌لبه‌ستوو، پيشووی نیو گه‌زیه
 ئەگەر بای شه‌مال لی دها، تیکه‌ل یه‌ک ده‌بن. که‌ستیک بیینی، شیت ده‌بی، دواي
 ئەو دیتنه ئیدی تازه‌کانه ناگای له دنیا‌یه نییه

گه‌ردن که‌شانه، چاو به‌نگیه، سورمه‌ییه، گه‌ندومییه

سبچه‌ینان ره‌نگیکێ دیکه‌ی هه‌یه، سوور و سپیه
 ته‌رحی ئەو حۆریانیه ئەگەر خودا دروستی کردوون له به‌هه‌شتی باقییه
 نازانی، تیریکی له دلی من داوه به‌ده‌ستی تو دهرتانی نییه

که سټیکی بوختان به خه لکی بکا بۆ خۆی ده بټته نه هاتی و به ده ختییه .

قه سته م به وهی که م ئه گهر بټی مه کانه

چومکه به خه زالت کرده وه بوختانه

نه به ئه سپم چیدیکه ده گرمه وه و چانه نه بۆ خۆشم له مالت ده خۆمه وه په لکیک نانه

نه په نه شم له سهر مه میانت ده بټته وه به میوانه

چومکی به خه زال و خه زاله شوژی مه لا نه بیانت کرده وه بوختانه .

لاوژه من کردم تۆ نه یکهی، کوپه پټی هات و نه هاته پټی چل پلهی حومام و به ندی

گه وه پټی

ئه وه ناردوویانی بۆ گولی هه لال و به بیوون و شلیتر و گیابه ند و خاو، ئه گهر

ده بټته وه به سهر په لکی عه تری گولان (؟) سیوه پټی

هه زار جار مه رگم وه پټشت گه پټی، خو من دوژمنی تۆ نیم، یه خه ت هه لکر دووه و

هاتوویه شه پټی.

نابه لادی، کهس نه بووه ئه گهر پټت بلتی: ئه و پټگایه کهس نه چووه و کهس گولی

لی نه هټناوه

ئه وه دۆستایه تی نییه و په لپه له تۆ گیراوه

ئه تۆ شټتی شه یدای یان په رییان ده ستیان له دلت داوه

ئه و کاره بۆ کهس نه بووه و نه بووه و نه کراوه

ته ماته بۆ خه زال بکه ویه سهر قسان؟ خه لکی بلټین: لاس بۆ ژنیک روچی خۆی به

هیلاک داوه

چوار سه د کهسی ته ریده و دز، پیاوی وهک وه تمان به گ له وټی پټگری بونیاد ناوه

مامه ره ش شاگردی تی، وهکو پۆسته می زال خولقاوه

هه زار جار ده ستم به داوینت، عاره قی سنگ و به روک و مه مکان وهره به لیوان

بماله،

ئه و سه فهره بگه ریوه دواوه

تا سبه عینی خودا ره حیمه، که ریمه، با خه لک پټم نه لټی، بلټین: لاس له چل پلهی

حومامی لی قه و ماوه

وهره سنگت بۆ دهکهم به باغی شه ددادی، مه مکم به میسالی ههرمی گولاه
خۆ هه چ که سیکي نه گهر نه من ببینی، خه لکی ده لێن: بۆ بی عاقل بووه، بۆ سه ری
لی شتواوه؟

ئامانه تییه، دیانته، بۆ تو هه لگیراوه.

ئه تو زهینیکه خۆت دهوه گه وه ری سنگ و به روکان، ده لێی کویتسانی عه له دینیانه و
تازه ی به فر له سه ر لاجووه

ئه تو زهینیکه خۆت دهوه زهرده کولمان، ده لێی سومبوله و تازه گولی سوور بووه
ته مه شای دوو گۆشه ی چاوان بکه، ده لێی بولبولی هه وه ل به هارییه و عاشق بووه و
شیت بووه

ده لێی دووکان و بازاری خواجه هه سه نی موسلّیه و ئاوپرژینیان کردووه و
حازیان کردووه

کورپه نه و سه فه ره نه که ی، با نه لێن: خانزاده خانی هه ریری و خه زاله شوپی
مه لا نه بیانی له کيس چووه.

مه گهر ئه تو زهینی خۆت نه داوه ته چل پله ی حومامی، داوینی به هه تاوه و سه ری
هه میشه به ته مه؟

تۆ بۆ کورگ ئاوریک نادهیه وه بروانی نه و خال و ورده په رچه مه؟
خۆ یه گجار زۆر ئاره زوویه تی ئه ما په روانه لێی دووره شه مه.

دهستی منت داوین بی، نه مکه یه سه ر زه نیشتی مه ست و ئیغیاره
چاو پیکت بۆ ده که مه وه به مانگ و ئیکت بۆ ده که مه وه به ستاره

له پشتم ده بهستم که مبه ره ی سی کۆی ته خت زیتری نه گهر له هه مووی په رهنگی
بکاته وه ئامان ئامان و هاوار هاواره

هیندیک بلین: دهنگی هه وره و هیندیکیش بلین: خیر کورپه م کورپه می لوزهوی
سواره

هیندیک بلین: قافله یه و هیندیک بلین: قه تاره

هينديك بلين: خاسه سين سهريان لي شيواوه ئو قاوه قاو و هاوار هاواره
هينديك بلين: خير له شاخي دي ئووه دهنگي ماره

ئوتو به دل تهمه شاي كولميكي ناسك كه هر دهلي سيوي خوساره
ئاقل بويه شتيكي چاكه كهي پي نايي بريندار و گرفتاره
ئاقل هميشه له پيش پياوئويه، دهبيته وهستا و جلهوداره
هيفي پياوي ومكو تو له عاقلدا كه مه و بي ئيختياره

بوت رابريتم بهندي توق و تله سمان، جولاننه بكن گواره و قه تاره
بوت هالينم دوو چاوي رهش و به زرده خنه دلت بكمه وه برينداره.
عهجايه بئو تو چ عاله ميكي! ئمن جهرگم بو تو كه بابيه

ئوتو ئه لعان ئيفياري ئما ماچي كولمهي من بو تو شه رابه

يار ناز و نيم ناز دهكا، ئمن ناليم: دهستت له سهر زهرده مهيانم لابه
خانه خراپ ئمن چلون ئاره زووي تو م هيه، ئه توش دلت بگوري، ئه توش وابه.
زهيني خوت دوهو چل پلهي حومامي جار جار به تهمه و جار جار با لتي داوه
ئو سه عاته تهمي له سهر نه ماوه

خاترجه م به ريگا بنده و ريگا گيراوه

ئوتو دهبووه وسه سوارت دهگل بي، هه موو، بلين: ئيكي سه د و چل تيريان
له خو داوه

ههروهكو روستهمي مازنده ران، هه مووي له عومري بيست و يهك سالهيدا بويايه،
بيانكوتايه: سوبحانه لاا ئو له شكره چلون خولقاوه؟

جا ئو وهخته نجومدار دهيانگوت: مومكينه له وانه سه تي دووانيان بگه رينه وه
دواوه

ئاخر ليتره ئوتو ميواني مني، ئه گهر بو به دمه ستيته مه خانه م بو تو داناوه.

هه زار جار دهستي منت داويتن بي، بي عاقلويه

به تهنه ئو ريگايه ريگاي تو نيه، ريگايه كي هيلاكه تيه

ئمن له بهرده ستم دان دوازده هه زار مالي باله كي و حه ريرييه

پیاو له سهر خیرانه نه گهر رابوه ستی له سهر سه برییه
نه من هزار و پینج سهد که ست بو ساز ده که م همووی جوکلی هممه وند و له
عمری چارده ساله یییه

دهسکی خه نجه ری نیوکی نیرویییه، نیوکی ماهییه
مه رگی منت وه پیش گهری به بی بوار پیاو چوڼ ده چته نیو به حرییه
ناخر به شیتت داده نین چون گمیه و پاپورت پی نییه
پیاو نه گهر بجی ده به حرپوه، بی عاقلییه، هیالاکه تییه
با له کن خه زالی شه وه هاتبی، بلین مهسته و ئیغیار نییه
ناخر نه من نه وه نسحه تم کردی بو عاقل و ئیغیار ییه
زهینی خوت ده چل پلهی حومامی، پیگای بالنده که و باز و شه هینه
وهره مهره به به قسم بکه و دلم مه شکینه
شه مامه و شه مامه رهنگینی بن کراسیکه مه حمل دارایی نه وشوکه بژاکینه
ناخر گراوییه بام زورت ئینتیزار بووم، وهره مهره به، نهو پیگایه پیگایه کی خوین
پیژییه، پیگای مهرکه، مهیکه به لاساری، سهری ولاغت وهرکه پینه.
زهینی خوت ده چل پلهی حومامی به ئاو و پروبار و کانی و جویه
حهرکه که به ولاغت مهده، دوازه هزار مال حهریری چاویان له تویه
له دلکه کی من گهری چهندي له هیشه و چهندي له ژانه و چهندي له بوسویه
ئیدی جاریک له جاران کوتوویانه لاس له مهیدانی دهرکردوه گویه
نه تو گورگ ناوړیک بدهوه، سنگ و بهرؤکی من وهکو سومبول ساحتی بویه
ناخر به میراتی به جی دلی، قسمه تی که سی پتوه نییه و مالی تویه
پیاوانه به نه زهر ته ماشاکه مابهینی نهو دوو چاو و برویه
چاوان هیندیک ده لین: نه ستیره ی سوه هیله، هیندیک ده لین: خیر ته رازووه و کویه.
کئی بوو له لاس و کئی بوو له لاسه شوړی باله کییه
شیته و دیوانه یه و مهسته و ئیغیار نییه
دهیگوت: کیژئ له دلنکه من گهری گیراوه و حه فسییه

هه وهلی پۆژی ئی خۆم بهرداوه و چوومه ته بیگانه پهرهستییه
 دهنا سیو بهداریکه وه بن، هه رتک یه ک پهنک بن فهرقیان چیه
 هه زار پهحمه تی ئه زهلی بی له قه دیمیه
 ئه گهر له خۆتدا مه وجود بی، نابی بچیه بیگانه پهرهستییه
 زهینی کزه ی جه رگم که، هیچ عیلاجم نییه
 تیخی بی روحمی وا داوم له جه رگیه، شیتیم، دیوانه م، ئه تو حه قته پیم بلتی:
 وه حشییه
 سه فهری چل پله ی حومامی به مهرگیش ته واو بی، ئه من پیم هیچ نییه .
 لاس ده یگوت: کیژی بریا ئه وشو لیره بوومایه، تو ده گه لت کردم پاز و گله ییه
 قسکی وات کرد له خه زالی مه لا نه بیاندا مه وجود نییه
 ئه من هه میشه روحم ویشکه و تونییه
 سنگی خه زال بو من ده بیته وه به شهر بهت و کانیه
 ئه گهر خه زال نه بی له من وایه ئه و دنیا یه که سی دیکه ی تیدا نییه
 جا نازانم نه ئه جه لم به و کاره هاتووه یان موقه دده ری هه ق دهستی ئیلاهییه .
 کیژی له سنگی خۆت داوه یاقووت و گۆ و دوپ و مهرجانه
 قهره زولفت وهک ئاوریشمی خاوی کردووم په خش و په ریشانه
 جووتیک شه مامه و شه مامه په نگینت وا له سه ر سنگت دانا
 حه قته، خه لک ئه گهر بیبینی بوی ده بیته شیت و دیوانه
 ئه ما حه یفی ئیرادم هیه، به خه زاله شوری مه لا نه بیانته کرده وه بوختانه .
 ئیجازه م بده، پۆژ درهنگه، ئه وه که وته سه ر شاخان گزینگی هه تاوی
 به ئه برۆی مه ستت تیره ندازیم لی مه که، که م تیرم بو باوی
 که م تیر باویژه مابهینی جه رگ و دل و هه ناوی
 ئاره قهت له سه ر کولمه ی ده تکی ورده ورده، دینیته وه خوناوی
 تازه کانه ده بیته نامه ردی، ده نا من ئه و سه فهری گه وره و گرانم ناوی
 ده بیته تانوت بو کن خه زال، ده لی: لیم نه دی کام و کاوی

نەبیۆرا بچیتە چل پلەى حومامى، بۆم بیتی گۆلى ھەلāl و بەیبوون و سومبول
لەگەل بەندى گيا بەند و خاوی

دەترسم ئەو پۆژە خەزāl دلى بیتی، لە دلى خۆيیم دەرباوی.

ئەتۆ خەزālت نەدیوہ ئەگەر سبەحەینان خۆی پادەوہ شیتی

لە مابەینى زنجیرەى زولفان عەتر و عەبیر و گولāو دەوہریتی

چاوی چەپەى دادەگرى ئەگە بەنان چاوی راستەى ھەلدیتی

ئەبرۆى دەبیتە مەعموور، سیدارەى قەتل دەچەقیتی

ھەزار جار عومرى لاس و کورتە لاسى بالەکانى بۆ نەمیتی

بەژنى دەلتى غەلفى یەک سالەى، سبەحەینان ئەگەر با پایدەژیتی

چاوی دەلتى ئەستیرەى پۆژییە، جار جار دیتە سامالى و جار جار لە ھەورى

دادەمیتی

ھەچەندیكى ئەگەر ئەمن فکرى لى دەکەم قابیزە و ئەو روحى عەبدالم لى

دەستیتی.

ئەما ئیمە شەرتیکمان کردوہ، ئەمن وەک تۆ بوختانکەر و درۆزن نیم، دەبى

شەرتى خۆم بەرمە سەرى

چومكى بەجیم ھیشتووہ ھەلāl و بەیبوون و قولکەى گەردنى بەمن بمیتی بەئوى

کەوسەرى

یان دەبى ئەو پۆجە لە بەدەنى من بچیتە دەرى یان دەبى ئەمن لە خۆم بەدەم تانوت

و ھونەرى

گۆلى چل پلەى حومامى بێنم بەھوکمی تیرەندازى و بەخرمە و قریوہى خەنجەرى

جا ئیدی نازانم موقەددەرى ھەق دەستى ئیلاھییە ھەچی بەسەرم دى با لیم

بەسەرى.

خانزادە خان سەرسپىكى بوو، نىوى یایە سەلە بوو، سەلەى خالند بەگ، پى

گوت^(۱)، کوتى:

(۱) سەلە بەخانزادە خانى گوت.

ده زانی ئەگەر ئەو کابرایه له نیتو ئیمه بپروا بۆمه ئابروو چوونه، بۆمه ده بێته عهیب؟
 هیچ کلێبی لێ مه که دێوانه و سه و داسه ره
 هێنده عاشق و عه مر به ره، دڵ پر له ژانی نه شته ره
 عاشقی دوو لیمۆی گه وه ره
 نازانی گهر باسی سه ره.

له عێلی حه ریریدا دوو سه د کچی وا هه یه له ته مه نی پازده سالهیدا، خودای بێ
 نه زیر جوان چاکی دروست کردوون.

چونکی ئەوه هێنده مه ست و شهیدایه

تیری عیشقی له دلی دایه

به قسه و گفتوگۆ چاره ی نایه

خه زāl مێره و ئه ویش وه فایه

ته گبیری دهوێ ئه وی که ونه کێ که ونه دونیایه

چه ند جوان ده ستیان پێ گرتووه، چه ند جوانمێر ده ستیان لێ به ردايه

چه ندی ها توونه سه ر ته خت سو لتانان، قاقان و میر و جانفیدایه

ئه وانه هه یچیان جیگایان دیار نییه، هه موو چوونه وه بادی فه نایه

مه که تو نێویانگی مه جرو وم ته نه بیستوو ه ئەگه عاشق بوو به شیرن له یلایه

له سه ر عاشقیته ی ئی له یلای مه جرو ومیش ده بووه مو ته وه ففایه

که سه یکی ئەگه ر عاشق و ده رد له دڵ بێ، به قسه عیلاجی نایه

چون هه چه ندی تو قسه ی بۆ بکه ی ئەو چرای عاشقیته ی له دلی دایه

له دلی وی هه میشه شین و گریان و هاوار و وا وه یلایه.

با ئیمه ئەو دوو سه د کچه بنێرین به لکو نه روا و بگه رێته وه، ئەوه به قسه لاسیان
 خا فلاند. له بنه وه هه تا دوو سه د کچی خه ر خا لداریان ساز کرد. هه چه ندی چاویان
 هه لدێنا بنی ئاده می بۆیان به نگی و شتیت ده بوو.

لاس ئەگه ر گوێی هه ل خست، له خا نزاده خانی حه ریری پر سی، کوتی:

په ئیسی سه رداری عێلی حه ریری

دادەنگ بزانين ئەو ەوايە ھاوارە

يانە سەرپەرەوی لەشکر و سوارە

چاکم بۆ مەعلوم بکە و بۆم بکە ئەو پرسیارە

ئەو دەنگە دەنگ و نالە نالە دلی پیاوی دەکاتو ەوشیارە.

کوێتی: کورته لاسەکە ی بالەکان، هیچ کەس بە تکا و پچا لە شەوگوردی تۆ نایە
ئەو شەل و مەل و سایەگەردنی عیلى حەریرن، ەمووی بەژنی دەلێی چوزە ی شلکە

بیزایە

ببینە مابەینی عەرز و عاسمانی گرتو ەو، خڕینگە خڕینگە، نالە نالە و سەدایە
هەر کێژە ی خۆشەوێستی خانەوادە ی خۆیەتی، لە کورته لاسی بالەکان ھاتو ەو
تکایە.

هەمووی دەزانن ئەگەر سەردار عیلى خانزادە خانى حەریرییە،

عومری کەمیک رابردو ەو و کاملە

ببینە لەنجەولاری کێژان ەمووی دەلێی خەرمانی گۆلە

ئەمن دەلێم: لاس پیاویکی بێ ھۆش و بێ دلە.

زەینی خۆت دە کێژی چەلەنگی گوارە زیر، تەمەشای چەند شیرنن، ئەو دوو سەد

کەسە ەمووی لاو ە

هەمووی دەلێی ئەشرەفییە و تازە دەرکی خەزینە ئاوالە کراو ە

هەمووی دەلێی خاسە سییە تازە نیشتو ەو لە دەم شەتاو و گۆلاو ە

هەمووی دەلێی و مەنەوشیە و تازەکانە ی گۆل داو ە

هەمووی دەلێی پەشە رێحانە یە دەستی لی نەدراو ە و نەژاکاو ە

پیاو دەبێ ئەللا ھوممەسەللی بکا، ئەو پاکى بە عومری باری تەعالوللا بێ ناقیسی

خولقاو ە

ئەتۆ دەبێ شوکری خودا بکە ی ئەگە خودا ئەو تەرەقی و تەسەللوتە ی بەتۆ داو ە

ئەوانە هیچ کەس نەیدیون بەچاو ە

ئەو ە سومبولن ھیچی تاوی لی نەدراو ە

ھاتو ەو تکای تۆ ئەگەر سەرت لی شتیاو ە

به تڪای کيڙان بکهي، ٺهوشوڪه بگهريه دواوه.
 ڪه سيڪي ٺهگهه له دونيايه دا دلي خه لڪي بشڪيني
 ٺهوه ڪهسه له دونيايه دا نه دامه تي ديني
 زهيني خوت ده ٺهوه کيڙانه پاڪي قهره زولفي ٺاورينگان ديني
 جهرگ و دلي پياوي له نيو زگيدا رادهوشيني
 شههين له سهه ٺهوانه بالي دهسوريني
 هيزي بالي دهسڪي هيچ عاقلتي پي ناميني.
 زهيني خوت ده کيڙان پياو لتيان پهيدا دهڪا عيشق و نه شهيه
 هه مووي سووره و سبييه و گهندومييه و توتوفحهيه (?)
 شوگر به بهشي ههق ته عالوللا ٺهگهه ٺهمن ٺهوه حوڪمهه ههيه
 ٺهوه سه بهارهت به لاسي باله ڪانه، ٺهوه عيله هه مووي دهزانن ٺهگهه لاس له گوڙي
 دايه

ٺهگهه به قسهي منيش ناڪهي قسهي منت له بهر دلي گرانه
 سهري منت ببتيه وه به قورباني ٺاورهنگي ولاغي، ئي خه نجهريڪي قهره خوراسانه
 دوازه تيري عوقابي رهنگي پهپوله نيشانه
 دل شڪاندني خه لڪي شتيڪي خراپه، ٺهگهه دهڪهيه وه باوهه و متمانه
 ٺهتو دلي من مهشڪينه، له ميڙه ئينتيزارم و دهردم گرانه
 ٺهگهه بيتو نه گهريه وه، ٺهوه دهبيته نامهردي، توخلا جا ٺهوه شهرتي پياوانه؟
 جا لاس دهگوت کيڙي کيڙي کيڙي ڪتيه
 پيم مانگ له عاسمانتي ٺهوشو ستيه
 سهري ڪولمهت ٺهلفه و بيتيه
 ناسڪه دهلتي زهرده بيتيه
 شيتم، شهيدام، قسهه بي رتيه.
 ٺهه ما کيڙي مهرزينگانه
 زور فهسيحه و زور چازانه

ئەوشۆ دەم بەمیوانە
 ئەمن برام و تۆ وەك خوشكانە
 بۆ خەزەل دەردم گرانە.
 بەقسەى دلتەم دەگەل مەكە
 مەيكە بەنالە و بەچەقە
 ئەو سەفەرەم مۆلەت بدە.
 بانگى كچەكانى كرد لاس، كوتى:
 كۆلمەو ھەروەكو لیمۆیە
 مەمكو خپ بوو دەلێى گۆیە
 زۆر جوانن چاو و برۆیە
 سنگو وەك كوێستان پى بۆیە
 گەرانەوهم خاترى تۆیە.
 ئەنگۆ باز بن من سەقەرم
 ئەوشۆ خاترى ئەنگۆ دەگەرم
 تا عومریكى رادەبرم.
 ئەگەر بژیم و بمینم
 یان شەش پەران دەچەقینم
 یان سەرى خۆم دەدۆرینم
 یان شەنگم لە قورئ دەردینم
 یان گۆلى چل پلەى حومامى دینم
 ئەنگۆ سوور و سپى تێك دەچرژینم
 ھەچ كەسى بەمەتلەبى خۆى دەگەيەنم.
 كى بوو لە لاس و لە لاسە شۆرى بەلەك چاوە
 ئەو بەقسەى شل و مل و سایەگەردنان دەگەراوە
 خێوەتێكى پێش بەئەتلەسى سەر بەژەنگاریان بۆ ھەلەداوە

ئەو تەخت و مېز و سەندەلى لەعلى پوممان و ياقووتى عەبدولحەسەنىان لى
دادەناو

دەستبەجى ئاويان ھەلدەبرى، دەيانھىنا پيش خىوتى وى گۆم و گۆمىلەى دە
بەفراو

ئەو مەرامى دلى خانزادە خانى ھەرىرى بەجى گەيشت، ئەوشۆ لاس ميوانە،
قەسە و گەفتۆگۆيان دەبىتەو تەواو

ئەما وەکو شىخان ھىچ دەستى نەبزاوت و قامكى بۆ خانزادە خانى ھەرىرى
نەدەھىناو

دەيگوت: ئەو ئامانەتییە وەرەگرم، با ئەو سەفەرە بگەپمەو دواو.
ئەو لاس دەلى:

تۆ خەزالت نەدیو، ئەمن عاشقى خەزالم، لە خودا زیاتر لە کەسم نییە باكى
خەلکى دەلین: لاس بى عاقلە، بۆ پوچى خۆى ھاویشتوتەو سەر پىگای ھىلاکى؟
کەسێک لە دلى منەو خەزالى دىبى، کار و کارامزى سبى چا و پەشە، چىشتانان
دەچىتەو قەسر و پووبار و سەر چۆمەکەى شەمامكى

ئىواران دەچىتە پووبارى زودىيان، سبەھىنان پىدەکەنى و ناز دەکا لە دواى دايكى
خۆ من چۆن دەست ھەلبگرم لە بەژنىکە بارىک و زەندى پر لە بازى، ھەتا سەرى
خۆم نەبەمەو بى خاکی

خۆ ئەمن ئەوى پۆژىم پى خوشترە لە ژيانى ئەورۆ، ئەگەر لە بەردەستى خەزالم
دادەنن، دەلین: لاسە کوژراو و کەوتوو لاشە و کەلاکى

چانىيە بەدو چاوى بەنگى خەزالم سەرم دەگرى، وردە فرمىسكى لەسەر
کفەم دەبىتەو بەخوناوکی.

ئەتۆ نابەلەدى خەزالى، ئەگە دادەنىشى شل و ملە دەگەل پۆلىکە شەنگەبىريان
خۆ ئەگە ئاويشى کەم بى، ئەگە چوو بۆ مەرى ئەو ئاو زیاد دەکا، لە مبارەكى
خەزالم ئى کانىيە قەمبەريان

ئەتۆ بەشل و ملی نەتدیو ئەگەر دەچىتەو پايزە ھەوارى، عىل ھاتۆتەو سەر

چۆم و پروباری زودییان

ئەو کویتسانانەم بۆیە پێ خۆشە خەزائ ھاتوچۆ دەکا لەوان

باز و قورینگ و شەھین چاوەرپن، ئەگە ئەوان بالەندەن، وەحشییاتن، ئەگەر بیتو

خەزائ بچیتە کۆسەرەتی شالە بەگیان

چون گویتیان ھەلخستووە، دێ دەنگی تۆق و تەلەسم و وردە گژنیژی گەردن کەش،

دەبیتە سەلای فەقییان وەکو مانگی پەمەزان

ئەو بالەندە چاوە پێگای پێی خەزائ، لە خۆیان ھەرام کردووە ئاو و دان

ئەمن دەست ھەلناگرم لە بەژنیکە باریک و زەندێ پر لە بازن ھەتا بەدەستی کۆرە

جەیلە و کچە زودییان کەلاکم ھەلنەگرن و نەمبەنەوہ سەر گۆر و قەبران

لە کن من وایە خەزائ لە قەبریدا بۆم دەداتەوہ جوابی مەعمووری پەحمان

زۆرزانی، چازانی، فەسیحە، بەلیغە، مەحکومی ناکن مەعمووری سوبحان،

تۆ بەچاوی من تەمەشای خەزائت نەکردووە ئەگەر دادەنیشی بەخانومانی

کەسیک نەخۆش بێ، دوازدە مانگە نالەیی بێ لەبەر دەردی گرانی

بیبەنە مەجلیسی خەزائ، چاویکی بۆ دەبیتەوہ بەحەکیم و یەکی بۆ دەبیتەوہ بە

لوقمانی

تازە ئەو نەخۆشە لەبەر ئەو دەردە نانائینێ، دەبیتەوہ خلاس و فانی

ئەمن دەست ھەلناگرمەوہ لە بەژنیکە باریک و زەندێ پر لە بازن، ھەتا مەعمووری

خولای تەماح نەکاتەوہ لە روح و لە گیانی

ئەتۆ خەزائت نەدیوہ ئەگەر بەزەردمخەنە پتەمەکنێ

مەگە قەتت نەدیوہ ئەگەر دینە گۆل دان گۆل لە بەدەنێ

ئەو گولانە لە حاستی پێکەنینی خەزائ شەفافیان نییە، گۆل بێ قابیلەتە دەبی پیاو

ھەلیکەنێ

ئەگە دەنگی دێ لە تۆق و تەلەسم و زێر و زنجەق و گوارە و کرمەک و بەربەنێ

ھەچ کەسیکی عاشق بێ، جەرگ و دلێ لە زگیدا دەگەنێ.

جا خۆ ئەمن لەوێ حەفسی نەدەبووم سازدە سالە، خالی خەزائ لە من بەگۆل گۆلە

ئاخر ئەمن لەبەر ئەو خالانە دلم بەحرى پر شەپۆلە
 دەنا عاقلم ھەيە و دەزانم مەملەكەتى بالەكى و حەرىرى چۆلە.
 ئەلعان ئەو بايەى دىڭ لە عىلى سىمايىل عوزىرىيە
 چومكە پەئىسى ئەو عىلە خەزال و خەزالە شۆرى مە لا نەبىيە
 خودا ھىناويەتە سەر دنيايە، دەنا حۆرى بەھەشتى باقىيە
 ئەمن بەو بايە دەژىم، لە دلم دەداتەوھ فەنكى و خۆشبيە
 ئەو بايە بۆنى خەزالم بۆ دىنى، بۆيە دلم ئاسوودە بوو، راوھستام بە خاترجەمىيە
 دىيانەتى خەزال دىنى ئەو بايە، دەنا خۆ ئەمن ژيانم بۆ نىيە
 لەبەر چاوى من سەفەرى چل پلەى حومامى بى قابىلەتە و قابىلەتى نىيە
 ئەو كەسەى كەمبەرەى قەتڵ بەستى، بلى: لەگەل لاسە شۆرى بالەكانم ھەيە
 دوژمنايەتيە

ئەمن بەمژانگى خەزالى لەگەل دەكەمەوھ شەپ و تىرەندازىيە
 حورمى ئەتۆ بوختانت پى كرد، بۆيە ئەو برىنەت ھاويشتەمە دلىيە
 ئەو بوختانەى تۆ بەخەزالت كرد، درۆيە و تىيدا مەوجود نىيە
 ئەگە ئەتۆ دەپرسى لە ئەحمەد خانى سوورچى و زورارىيە
 خەزال عاشقە، چاوبەنگىيە، لە لاس زياتر وا نازانى كەسى دىكە ھەيە لەو دنيا
 فانيە

تىرى منى لە جەرگى دراوھ، دايمە مەستە، ئىغيار نىيە
 قەت سەعاتىك ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى راناگرى بەخزمەتكار و بە
 نۆكەريە

من بەوھ دلم لە تۆ ھىشا، وەختە بلىم: ئەگەر مارەكر اویشم نىيە.
 كىزى من لەسەر سەفەرم، قسەت لەگەل دەكەم، خاترجەم بە عاقلم لە كەللەيدا
 نەماوھ

زولفى خەزال كەمەندە، داو داوھ
 جا خۆ من بەخۆم نىيە لە ملەم و لە دلم كراوھ

هه موو پوژنی له کچه زوراریان دپرسی: بچی لاس نه گه راوه دواوه؟
 په ریشانه، په شوکاوه، وهکو ئاسکیکی تفهنگچی له سهر بئ، پتی لی گوراه
 ئیواره و سبچه یان، دهسته و نه ژنق داد نه نشی له سهر گوډم و گوډمیلکه ی به فراوه
 مژانگی ئی خه زال بۆته قهرهول، دایمه تیره ندازن، له سهر دلی من راوه ستاوه
 نه من نهو پوژم دنیا پی خوشه نه گهر ورده ورده خه زال بوم هه لدینی
 دوو گوډه ی چاوه

وهه زمانم که مه عموری پهمان خه به ریان بوم من هیناوه:
 خاترجه م به، تو به هه شتی، دهرکی جه نه هتی باقیت بوم کراوه
 ده شزانم هر وایه، که سیکی ده گهل خه زال تیک بالینی، به ژنی وهک ره شه پیتخانه و
 وهک لاو لاه

دهرکی جه هه نده می لی داد هخری، له به هه شتی باقی به شی ویان داوه.
 نه وه خانزاده خان پیی ده لی:

نه لاله ومه سه للی عه لا محه ممد لهو تیری به په یکان خه زال له جهرگی تو ی داوه!
 بویه وا نه ژنوت به ستراوه، زگت پر له خوین و له زوخواوه
 له هق دهستی ئیلاهی ته وه قو ده کم چومکه دلته هینده له ژانه و هینده سووتاوه
 مارکیکی وا به دلی تو ی وداوه، ئاوریکی وات بهر بووه له جهرگ و له هه ناوه،
 به قسه و ئوی دهستی من نه کوژاوه

نه سیحه تی که ست ناچی ده گوئی وه، بووه به حه فسخانه ی تو نهو جووته چاوه
 خاترجه م به خوداوه ندی میری مه زن ساحیب پوحمه، په بی له خه زالی ببینی کام
 و کاوه

نه گهر خه به رم بوم بین، بلین: به خوشی لاس له چل پله ی حومامی گه راوه
 توقیکم له گهر دنی دایه، دهیده م له مزگینی، چون ئاموزاکه ی له دای و بابیم
 نه له ملای به به دبه ختی لی نه قه و ماوه.

نه گه تو هر ده پوی نه من ته مه ننا ده کم له بهر نهو خودایه
 به کفله کونیک داینا عاسمان و نهو دونیا یه

ئاگادارت بى عيساي بنى مريهم، تهمەنات بۆ بكا ئىبراهيمى خەلىوللايە
ئاگايان لە تۆ بى ھەر چوار يارى نەبى، ئەمن دوام بېتتەو موسستەجايە
تەمەنات بۆ بكا لە پۆژى گفتوگۆى ئەگە ئىجازەى ھەيە لە خزمەتى خودايە
فەرمايشتى بەختىرەت بۆ بكا موساي كەلىموللايە

ھاوارت بۆ دەكەم ئەگە تۆ عەولادى بەئادەمى سەفییوللايە
ئەتۆ مەستى، برۆت جووتە، لەبەر عاشقینى خەزال چاوت ھەئنايە
ئەو جارە كە تەمەنات بۆ بکەن بەدلى پر حەسرەت جەمیعی شەھیدانى سەحرای
كەربەلایە

ئامانەتداری تۆ بى وەيسەلقەرەنى لە ماھیدەشتى بەغدايە
گریتی دلت بکریتەو، نازانم تۆ چ دەردىك و داخیكت لە دلى دايە
مەپامى دلى تۆ پىك بى تەمەنات بۆ دەكەم لە بارى تەعالوللايە
لە بنى گوئیانم نالە نالە، خوشم لە بنى گوئیان دى دنگ و سەدایە
لە لاس وایە ئەو دنیایە ھەر خەزال و خەزالەشۆرى مەلا نەبیانی تىدایە
لەبەر خودای عاسمانى دەپاریتمەو بەدەردى دلت نەبیەو مەخشوش و مفتەلایە
ئەمن ھانای خۆم دەبەمەو بەر حەزرتى نوحى نەبى، موحتەبەرە و نەبییوللايە
عیلاجى ئەو دنیا بەگىچەلە بەقاقان و سولتانان نایە
ھەموو کار دەچیتەو بەر حوکمى ئەو خودايە.
عەزیزم ئەو سەفەرە کەس لە تۆ نابری، کەس بەتۆ نالى: دلت لە خەزال بېتتەو
لەنگى

ئەدى تۆ زەینى خۆت نەداوئە کراسیكە مەحمەل دارایی، جووتىك شەمامە و
شەمامە

پەنگین لە بنیدا ھەلدین پەنگى
ئەتۆ وەكو دیوانە بى وایە، بەدەستى خەزالت دراوئەت بەنگى.
ئەو لاس دەچى بۆ سەفەرى چل پلەى حومامى و سەرى كوستانان و مېرگە
گردهلى

و مېرگە بازەلى و جى مۆلگەى ئاسكان ئاوەنگدارى پىشى مېرگە خال خالە

کوستانه، هميشه هور له وځي گه وال گه وال
گولي لي دېشکوځي، سوورده، شينه، کاله و ناله.

نوه لاس بڼو ته وسه فېره ده چي

نامانه ټيکي کوني هيه و له بيري نه چي.

نوه لاس له سېره سېره و ده چي ته وه بڼو زهنگول و پړندولي دېره کوستانان

بڼو نيو گول و سومبول و گياخاو و گولستانان

خوي له سېره دوو راسته ي رکيځي راگرتووه، وهکو نيمير و سولتان و خانان

نېگه رک سېکي له چاوي منه وه ته مه شاي بکا، بوته قابيز و دېته قاتلي روح و
گيانان.

په بي سېه رت خيږ بي، سېه رت سېه عاده ت بي، که س نه تواني ده گه لت بکا
به رامبه ريه

که ست نه يه ته سېر ريگاي بڼو دوژمنايه تي و ريگريه

چومکه مه ستي هميشه، ناگات له خو ت نيه

به دور بي له تيري نه به دي و له نه جعلي غه يبييه

چاوي دوژمن له حاسنت کوږ بي، که س نه تواني له گه لت بکا شېره شير و
تيرهن دازيه

با ديدار ناخره ت نه بي له خانزاده خاني هريري و خه زال و خه زاله شوړي مه لا
نه ييه

عه جايه ب ماوم، بڼو تو دايم دلّت بڼو خه زال پر له هيش و پر له ژانه؟

بڼو له دلي تو نايه ته ده ري نوه سېره تير و سېره په يکانه؟

چون نه تو ده لتي: خه زال به رخه کوږ په له ي دواي ميگه لانه

يان خاسه سييه، به ناز و نيم ناز ده چي ته وه سېر هيلانه

ده لتي: خوناو که ي گهر دني ياقوتي عېدولحه سېنه و له علي پوممانه

يان ده لتي: نه بروي جه لابه و تيخي له دلي من ه لکيتشاه و وهختي خوين ريژانه

يان ده لتي: پادشاي حوکماتييه و حوکمي حفسخانه ي بڼو دلي من دانا

پرو سېه رت خيږ بي، نامانه ت بي چوار مه لاييکه تي موقه پرېه

ئەگەر ھەمیشە مەعمورن لە عەرز و لە عاسمانە .

بە پێگای چەپەدا نە پۆی ھەوراز و شاخە ، کەس پیتی ناباتەو ھونەرئ

ئەگە بێتو و ھەسەریش بکەوی بۆ سەرئ

دوو سەد کەسی لێن ساحیبی تیر و پەیکان و خەنجەرئ

سەلای گەرە و گرانم لئ پابوو ، نە وەک لەو سەفەرە لاس موقەددەرئکی وەسەرئ

سەعاتی ھەوێل خەبەر بزنام ، زمانم لال بئ ، چاوم کوێر بئ ، روحم لە بەدەنی

دەچیتە دەرئ .

بەراستەدا برۆ ، ئەو پێگایە ، قەدیم بەوێیاندا ھەلێناو ھەنگاو

دەنگی شەمقارە ، قاسپەیی کەو ، لە نەغمەیی بولبول پیاو مەحتەل ماو

ھەمووی جۆگە و جۆبارە ، کانی و پووباری دەبەفراو

سەری ھەلە و بەیبوون و گولە جووت تیک ھاڵاو و تیک چەرژاو

دەنگی شەھین زۆر بەتەحسیرە ، مراوی دەکاتەو گالە گال و قاوہ قاوہ

جا لەوئ ئەتۆ مەپامی دلئ خەزائ پێک بێنە ، چومکە بەھانەیی لەسەر دلئ تۆ داناو

ئەو حەلە بۆی چەپک چەپک بکە ، بلین : لاپی عاشقانەیی لەسەر داناو

ئەو حەلە بۆی بەرەو ئەو گولئ ناسک و نەژاکاو

جا بزانی پاداشتی ئەو گولانە بەلکو بتداتئ کام و کاو .

لاس دەلئ : خانزادە خان ئیدی مەحتەلم مەکە چیدیکەم مەحتەل بوون بۆ نییە

بەس بگری و بەس ناز بکە بەدوو چاوی رەش و بەنگییە

بەس ئەو بەرە و بەریان بکە قەرە زولفت لەسەر سنگیکە سپییە

بەس بەلێوانت زەر دەخەنە بگری و بەسەرمدا ببارینە عەترییە

قسەئ تۆ تەحسیر دینئ بۆ دلئ من ، چومکە ھەمووی غەریبی و غوربەتییە

ئەمن لە کن تۆم ھەبە خودا حافیزی و مەرەخەسییە

بەلکو زوو بگەمەو کامی دلئ خۆم ، تاو ھەلاتئ بۆم بپوا کۆترییە

نوسرەتئ دواپەم من لە دواي خەزائ شۆری مەلا نەبییە .

جا ئەو خانزاد دەگری و دەبارینئ

بیست و دوو داو له زنجیره‌ی زولفان دهمپسینې
 سه‌لای‌گه‌وره و گرانم لې رابوو، که‌سم له مال‌ه باب و باوانی نه‌مینی
 جوگه‌له‌ی خوینی چاو و دلم خوین دمه‌لینې
 نه‌وه لاس چوو گولې چل پله‌ی حومامې بۆ خه‌زاله شوړی مه‌لا نه‌بیان یینی
 چاوی خه‌زال بووه به باز و دلی لاس کوتره و دهمپینې
 هیندی ناز و نیم ناز بۆ لاس کردووه به‌عتری زولفانی تووکی و ده‌چینی
 دهرسم له‌و سه‌فه‌ری گه‌وره و گران لاس له‌ حالی حیاتدا نه‌مینی،
 جا نه‌وه لاس پوځی، جار جار ته‌مه، جار جار هه‌وره، جار جار ساوه
 جار جار پې دهمبینته‌وه، جار جار پښگای لې شتیاوه
 هینده عاشقه نه‌ شل ده‌بې رانی پکټی و نه‌ ماندوو ده‌بې دستی لغاوه
 وه‌کو په‌رنده و بالدار نه‌سپی نه‌ ماندوو ده‌بې و نه‌ لې شل ده‌بې هه‌نگاوه.
 جا به‌وه‌ی که‌م نه‌زله‌ی و نه‌به‌دییه
 نه‌ له‌ گوین که‌سه و که‌سی له‌ گوین نییه
 لاس له‌ دهر وازه‌ی چل پله‌ی حومامې دابه‌زی له‌ ولاغیکه‌ ره‌ش کویتی شیر
 خه‌زالیه

په‌نجه‌ی راسته‌ی ده‌هاویش بۆ مؤره‌ی پشتیه
 ده‌هینا خوارې دووربینکی سه‌مه‌رقه‌ندی عه‌سله‌ فه‌ره‌نگیه
 پښگای دوو پوژان دوور لیکي ده‌کرده‌وه مووی ره‌ش و سپیه
 نه‌و حه‌له‌ خه‌یالی خه‌زالی ده‌کرد، ده‌گوت: داخولا حالی چیه
 بلې دوژمن نه‌هاتبته‌ سهر عیلي مه‌لا داود و مه‌لا نه‌بییه؟
 نه‌گه‌ر دوژمن بې بۆ سهر لاس دې دهنه‌ نه‌وان دوژمنایه‌تییان ده‌گه‌ل که‌س نییه
 پیت و بې له‌و دنیا پانه‌ که‌س ناتوانی ته‌ماح بکا له‌ تیشووی شیریه
 نابه‌لدم لیره، له‌ کوستانه‌ی عه‌له‌دینیان و چل پله‌ی حومامې هیچ که‌س دیار نییه
 نه‌گه‌ بیتو بجمه‌وه ئاخر خه‌به‌رم لې دهمپرسن، نه‌من پیم نییه‌ خه‌به‌ریکی به‌ راستی

به ئەسهحییە

خۆ من ئەهاتووم بۆ تەمەشا و بۆ نەخشەبەردارییە

ئەمن هاتووم، ئەو ڕێگایە گیراوه، ئەگە ڕێگا بکەمەوه بۆ کاروان و قەتار و توجار
باشییە

مەسلەحەت ئەوهیە بەندیک بۆلیم لە مەرامی دڵی خۆم و ئی خەزالی مە لا نەبییە
بەلکو ئەگەر چۆل نەبێ ببینم و لێم پەیدا بێ ئاوهدانییە.
ئەوه لاس بە دەنگ بەندیک دەلێ:

بریا کورسییک بویایەم تازە تەختە، تازە باتمایەتەوه لەسەر وەستاکارە
خەزالی بیکوتایە: ئەو کورسییەم بۆ بیتن، دڵم مەخشوش و بریندارە
بۆ چل پلە ی حومامیم بەرێ کردوو ئەو عازیز و مەرامی دڵم و ئەو تەنیا سوارە
جار جار فکری بکردایە و جار جار بگریایە بەو چاوی گۆشەدارە
جار جار ئاوازی باتایە لە کرمەک و لە گوارە و لە قەتارە
زولفیكە خاسە ڕەنگی بە سەر سینه و مەمکانی بەهاتایەتەوه خوارە
پێچیان بدایە وەکو کەمەندی قارەمان، تیک بەالانایە لەگەڵ ئەو جووتە هەنارە
جا کلفەتی بناردایە، بیکوتایە: بزانه لە ڕێگای زیتە بادینانەوه کێ دیارە
زگی پێم بسووتایە، بلێ: پیاویکی ڕەشید بوو ئەما بەدڵ فەقیرە، هەژارە
یەک یەک سمایل عوزیری بانگ بکردایە، بیکوتایە: لە دنیا یەدا چ خەبەرە؟ ئەوه
دڵخۆشییە بۆ من، دەمگوت: لە من دەمکاتەوه پرسیارە

چون عافرەتێکی زۆر زڕینگ و فەسیح و بەلغ و وشیارە
دەزانێ ئەمن هاتوومە سەفەرێ، خاترجەم، نان و ئاو لە زاری ژەهری مارە.
ئەوه دەستی لە بنان گۆتی نا، ئە ئەومەندە ی بە بەند کۆت. کۆتی: بزانه لەو جێگا
چۆلە کەسێک پەیدا دەبێ؟ ئەو بەندەش دەلێ:

جا دەلێ وایان ئەمن خەبەردار کرد، کۆتیان: ئێرە ئاوهدانییە، نەمزانی ئەگەر
چۆلییە

دەیانگوت: چل سالە ڕێگایان گرتوو، ڕێگای هیچ کەس نییە

ئەلەكان لە دایكە من گەڕێ چەندی لە هەشە و چەندی لە ژانە و چەندی لە
حەفسییە

ئەمن بێ ئیختیارم، لە تاوی دەردی خۆم ئاگام لە خۆم نییە
ئەلەكان حەز دەکەم سەد سوارم لێ پەیدا بێ بە عەزەمی دوزمناپەتییه
بیانکوتایە: پەنجایان پیاوی مامەللایغای زورارییه، پەنجایان پیاوی خدر بەگی
سمیڵ سپی کامەرییه

لەگەلیان بکردمایە شەرە پەمب و تیرەندازییه
مردن بۆ من چاترە، ئەمن ئەو ژیانەم بۆ چیه
هاشا لەو پۆژگاری بەد و لەو زیندەگانییه

ئێستا خەزالی دانیشتوو بە دەستەوئەژنۆ و بە خەمناکییه
فرمیسکی سێ پێژ دێنە خواری لە دوو چاوی بەنگییه

دەلێ: چل شەو بە بێ خەبەرم، ئاگام لە لاسە شۆری بالەکان نییە
بریا پۆری بەلەک بومایە، بالەندە بومایە، بیانکوتایە: بەبالان فرییه

بجومایەتە سەری کۆیستانی خاسە رەنگ و چل پلەیی حومام و زیتی عەبدوللای
عەسۆی و مەلا محەممەدە کپوزە، بۆ مێرگی بەیدی بەیدییه

تا بمزانایە کورته لاسی بالەکان خەریکی چیه؟

ئەوجاریش دیسان کەسی چاوی پێ نەکەوت. لەبەر خوێپەری ئاوی و لە فریاد فریادی
کۆیستانان و لەبەر جەمبوشی قەدەم گێران و لەبەر ناکەلان ناکەلانی قەلبەزەیی ئاوی
و لەبەر بۆنی گۆل و عەتر و عەبیر، پیاوی تێدا وەحشی دەبێ. دیسان، چۆلگە بوو،
لەبەر پاشەپۆژی لاس دەگوت: پێم دەلێن تۆ نەچوویە چل پلەیی حومامی. ئەگەر
ئاوەدانێک ببینم، نێوونیشانیکم وەگیر دەکەوێ.

ئەو لە لاس دووبارە دەلێ:

بریا من شەدێک بوومایە لەوانی عەسلە کە ژمارییە

بیانناردمایەتە کن پۆلیک کچە سوورچی و کچە زورارییه

ئەو لە عەمری چارە سالان دان، هەمیشە دەلێ: مەستن و هیچی ئیغیار نییە

لټيان هه ل ببه ستمايه پيشوهی باريک و ناسک و عسله نيو گه زيبه

سهري پيشوهيان گري نه دايه، بيانکوتايه: گري دان چاک نيبه

نه وه مالي خه زال، دهيه او وژي ته سهر قهره زولفي مرواريه

نه وهک نهو گري يانه وه روومه تي بکه وي، بيته برين و بيته عيبيکي به نه سه حيه

و بيته ناقيسييه

چومکه کولمهي ناسکه، نه که بيتو نارحه تیکی و سهر بي، خه يفه خه زال دابنيسي

به عه يداريه

جا نه که من چوومه وه نهو شه دهيه ي به سهر وه بي، پيشوهی شه دهی به جه ولانه

بيني

و ليتم بکاته وه به خيره اتن و ماندو نه بو نيه

به ليوتيکه شيرن زهرده خه بگري، به زمان پيم بلې: نوخه ي هاتيه وه له سه فري

هات و نه هات و غريبييه

به چاو ئيشاره تي غولمان بکا، ولاغي لاس به رنه وه سهر به ندييه

چادري من به رنه پيشي کوپستانې باگرو، هوار خدري بو فينکيه

با لاس بوم بگير ته وه قسه ي هات و نه هات و غريبييه.

جا نه و جار، لاس ده يگوت: سويحانه لاا ده بو ئيره سي سهد چادر و چيغي تيدا

بوييه

به روض خانم و خاتوونان له نساو و لانوايان گوليان بچنياه

نهو کوپستانه عه تري ده گرت به بوني خانم و خاتوونان، شه وي به شوق و نوري

چرايه

حه وسه دهسته جه لب، ههر دهسته ي حهوشواني له گه ل بايه

شه و له وريان باويشتايه ته بناري کوپستانان، سهري گه وريان، تاو هه لاتيان

به نيانه ته وه سهر کاني و کاني له ي ده فهرعايه

جا نهو حه له نهو کوپستانه پهنگي ده گرت، چونکه جيگاي وا هه يه کيوه، شاخه

جيگاي وا هه يه ده شته، سه حرايه

ئەما چىشتانى سى سەعات لە پۆژى بچووايە، خەزال كراسىكى موشەججەرى
قاقم رىزى عەسلە مەحمەل دارايى لەبەر بگردايە

بەقەيتان و بەسەدەف رىز دەرکى شەمامە و شەمامە رەنگىنى داخستايە
شىتست و شەش تار زولفى عەمبەرئاسايى لە شانیکە مبارەك پەريشانى بگردايە
لەگەل بەندۆکە و گۆي ئالتوون و سەرى قۆيتاسان^(۱) تىکەلى بگردايە
جار جار بەشانی چەپەيدا گورگ ئاورىكى داباوە، بىکوتايە: مەتلەبم
لاسه بزەنم ماوہ يان بووہ موتوہەفيايە؟

جار جار بەليوئىكى شيرن زەردەمخەنەي بگرتايە، جار جار بەزمانىکە مبارەك
بىگردايە لائىلاھەئىللەللايە.

كەس نەبوو، ھەچەند رووانى و تەمەشاي كرد كەس ديار نەبوو. لاس بەفكردا
دەھات، دەيكوت:

سوبحانەللا ئەگە بچمەوہ ھىچ ديارى و ئىوونىشانم پى نىيە
ئەمن دەبى شوكرى خوداي بېزىتم لەسەر شانى منى داناوہ مەردى و مەردايەتییە
ئەگە شتىكى خودا بەپياوى عەتا نەكا ئاخەر عيسان بى روحوە و ھىچ ئىختىيارى
نىيە

لە دوو جىگا چاوہرىتى منن بو باس و خواس و خەبەردارىيە
جار جار لە دليان خووشى و شادمانىيە، جار جار ئارەزوويانە بچنەوہ سەر
كوپەلەي خمىيە

ھەوہليان خانزاد و خانزادە خانى ھەريريە
دوايە فرمىسكى دىتە سەر كولمىكە سورمەيىيە
بەناز لەنجە دەكا و دەروا بە كۆترىيە
كەسىكى خەمى منى ببى قەتم دەرنەوئىزى لە دليە
خەزالە و خەزالە شوپرى مەلا داود و مەلا نەبيە
جا نازانم نە لە قىامەتيم چاو پى دەكەوئى پۆژى ئەبەدى و ئاخەرتىيە نە لە دنيايە

(۱) قۆتاسە: زەنبەرى زىو. «ھب».

دهیبنیم بهزیندوویی و بهزیندهگانیه
چون موقه ددر غهیییه و عاسمانیه
له تاقه تی خودا دایه چاک و خراپی، موقه ددر به کهس نییه.

ئه وه کتو سهریان گهیشته کهشکه لانی
به لکو ئه لالا ئه لالی گوی لای دهبی پیاو له مه له کانی عاسمانی
ئه وه لاس نه به ولاغی گرته وه سانی و نه پتی گرته وه وچانی
ئه وه هاته وه گه وه پری شهنگه ل شهنگه ل و به ردی سه غری و نیشانه ی هه ژدیهای
قه دیمی زهمانی

حه کاکان شتیه یان کیشاوه سهت سال له وهی پیش، له بهردیان هاویشته وه
نوسین و نومره لی دانی

کهسیک نابه له دب، ئه و کانیه پتی ده لین: کانی شیر مهردانی
کهسیک نابه له دب، سه وادی بی، بخوینیته وه ئه گه نومره یان لیداوه بق پوژی
به له دی و سهر نه جات دانی.

جیگا که ی باسه فایه، ئه لعان به ندیک ده لی:

خه زال چاوت به من بمینی به ئه سترمه کی پوژی، ئه گهر جار جار ده چیته وه
بن هه وری و جار جار دیته وه سامالی

ئه من به ندیک به خۆم هه ل بلیم، لیره ماوم به غه ربی و به عه بدالی

زهینیکه خۆم داوته تونکه تونکه ی کویتستانان، به زهیم به خۆم دادی، دلم له
هیشه

و له ژانه و جار جار ده نالی

ئه من ده مرمه وه له بهر که مبه ریه کی سی قوبه، یاقوته، مه رجانه، تیکه له له گه ل
دویری لالی

سبحه یان ئه گهر ده بیه ستی له پشتیک و قه دیکه شمشالی

ئه گهر به سه ریدا به رده ده یه وه پشته وه، سهر پو یله ی خالانه، ئه گهر پتی ده لین:
ده سمالی

لکي دہسمالت دہلئی قورینگی ھوہل مانگی بہہاریتہ، جار جار دہنیشی و
جار جار دہفری بہہالی

جا توخلاکھی نہ تو بوم ھہلینہ دوو چاوی بہنگی لہ گہل دوو چاوی کالی
دہ جاریک لہ ھق دہستی ئیلاھی بپاریتوہ، ہلی: کورته لاسی بالہکان ئی من
بوویایہ بہہہلالی

نہبروت کہمہندی لہ من کیشاوه وھکو تیزہ پھری پھشہدالی
سی پیز لہ پشتی پورگی چاوت خوار و جووت بوون، پیروزہییہ خالی
ھیچ کہس نییہ ہلی: نہ تو نہخوشی یا نہ ہی حالی؟
نہ تو شیتی، دیوانہی یان مہجروومی وا دیوانہ و عہدالی
وہختیکی نہ گہر عیالی سماویل عوزیری دینہوہ بۆ پاییزہہوار و نزیک دہبنہوہ
لہ قہسر و نہ گہ بینہوہ لہ بۆ مالی
جا نہو وہختی خہزال دہچی دہخانو بہرو قہسرہوہ، لہ کوئی ببینم نہو سیوی
نہ گہییو، ھر دہلئی لہ مابہینی دوولکاندا ماویہوہ، ھہلوچہی کالی؟
نہوہ بہندہکھی دہگورئی:

لہ دلّیکہ من گہری چہندی لہ ھیشہ و چہندی لہ ژانہ و چہندی لہ واوہیلایہ
لہ بنی گوئیانم دہنگی شل و مل و سایہگہردن و ناسک بہدہنان نایہ
نہ قہتارہ و نہ سوارہ و نہ ناوہدانی تیدایہ

عیلاجم ھیچ نہماوہ مہگہر رابوہستم لہبہر موقہدہری ھق تہعالوللایہ
نہ گہر کہسیک لیم بپرسی: شیتی، دیوانہی تو لیترہی؟ دہلیم: ھاتووم بۆ گوئی
چل پلہی حومامی، ئامانہتیہ و دہیانہمہوہ بۆ شیرن لہیلایہ.

دہنگ و سہدای لاس وا دہہات، جیگا کہی بلندہ بہ فینکیہ
لہ گوئی وہتمان بہگ و مامہرہش، نہو دہنگہیان لی دہبۆوہ حالیہ
حہوت کہسیان رادہسپارد و لیتیان دہکردوہ سفاریشییہ
دہیانگوت: چل پلہی حومامی چۆلہ و خو ھیچ ناوہدانی لی نیہ
برقن بگہرین بزائن نہو دہنگہ ئی عہرزیه یان ئی عاسمانییہ؟

جا ئەو پکئییان توند دەکرد و لە زاری و لاغیان دەکردەوه ددانە لاو

چومکە بێ ترسن، هیچ کەس نەبوو و ترس بەوان نەدراو

هەچ کەس بەویدا پۆیی بێ، دەستی پێ نەکراو و تەو و پروت کراو

بێ ترسن لەوان وایە تەیموری شوخ کەوانن دینەو و پۆ پۆزی عەیش و راو

ئەو بەحوکمی گەورەیی خۆمان ئەو پیاو، ئەو دەنگە پەیدا دەکەین یان ئاوازی

عاسمانی بوو لەسەر عەرزێ بۆتەو و لاو؟

ئەو لاس حەوت کەسی چاوی کەوت. لاس دەلی:

پەنام وەبەر تۆ ئەی ئەبەدی

لێم مەعلوم بوو چۆل نییە و ئاوەدانییە

و دەستم کەوت خەبەری راستی و بە ئەسەحییە.

ئەو لاس بۆ لای وان هات.

بەگەران چوون، خەبەردار نەبوون لەبەر نالەیی کوێستانان و لەبەر دەنگی پیرە

شەهینی

ئەسپی لاس ئەگەر و لاغی وانی دەدی: سێ کەرەت کورپەم کورپەمیتی و دەحیلینی

ئەو دەنگی و لاغەکە، شیری نووستوو و مەخەبەر دینی

ئەو حەوت کەسە، هەر کەسێ لە حاستی خۆیەو لەسەر خۆوانی زینی ئەگەر

سەر هەلدینی

ئەو نەپرە شێرێک جەلەوی و لاغی لە دەستی خستوو و بۆ خۆی دابەزیو و

جێگاکی هەورازە و بۆ خوارێ دینی.

ئەو بانگیان کرد:

ئەری سوارمەکی ئەگەر لێرەکانە گرتووتە سانه

بەسنگی دەلێی شێرە و بەراسانی دەلێی قارمانە

بەجوانی دەلێی یۆسپی کەنەهە

نابەلەدی، ئەتۆ لە کوێو هاتووی؟ دەبی لە مامەرەش و وەتمان بەگ بێهەو بە

میوانە.

ئەو لاس بانگی کردن، کوتی:

زۆر گەراوم لە بەرییە و لە چۆلییە

چاو بەستراوم و ئەمن بەلەدیم نییە

وەرن لەگەڵم بکەن دوو قسەیی بە دۆستی و بە ئەسەحییە

هەتا لێتان ئەمین بێ، لەگەڵو بێم بە میوانی و بە خاترجەمییە

کەسیکی پیاو لێی نابەلەد بێ، لێی بکا پرسیار و لێی وەرگری ئەمینییە

دیارە پرسیارکردن بۆ دۆست و بۆ دوژمن عەیب نییە.

هەر حەوتیان ئیحتیپازیان لێ گرت و پیتی پیکەنین. پیتیان گوت:

سوارە ئەتۆ قەت چووێتەو بۆ مەدرەسە و بۆ پێشی مەدرەسەخانە

قەت دانیشتووی لە لای ئەو کەسانەیی ئەگە عاقلن و عاقل لە لای وان سولتانە

قەت کەوتووێ شەپکی وا ئەگەر بڵێن: پۆژی خوینەریزانە قەت کەوتووێ شەپ

شیر و سەرە پەمب بادانە

کۆتر ئەگەر گیرا لەسەر هێلانە، بێ دەستەلاتە، نازانی سەری دەبرن یان دیتەو

پۆژی بەرەللاکردن و بەردانە

چل پلەیی حومامی بۆ تۆ حەفسییە، ئەو تۆ کەوتووێو حەفسخانە

کاری تۆ خۆشییە و مێهرەبانە، کەوتووێتەو سەر پۆژی زەلالەتی و پارانە و لالانە

ئەلعان دەتەبەین بۆ کەن وەتمان بەگ و مامەپەش، کاری تۆ بە دەستی وانە.

کۆ بوو لە لاس و لە لاسە شۆری بالەکان! ئەحوالی تەلخ بوو، دەلێی شێرە و

زنجیری پساندوو

دەلێی هەژدیهایە و بێچوویان لێ خواردوو

دەلێی سەردارعیلیکی قورسە و ژنیان لێ هەلگرتوو

هەتا ئەو پۆ کەس قسەیی کال و نازیبای پێ نەکوئوو

کوتی هەلبەت دەلێن بێ دەسەلاتە و ئەجەل بۆ ئێرەیی ناردوو.

لاس بانگی کردن:

سوارە ئەسپوو راگرن، بەئەسپوو بگرنەو و چانی

به حوكمى تيرى زه پښشانى وهك ژيشك (ژوشك) په روو دهرده كم له نيوچاوانى
من له موقه دهرى عهرزى ناترسم ئەما دهرسم له وهى قهزا و قه دهر بڼه خوار
له عاسمانى

ئەگه بڼتو من بترسم بله رزم سبچه ينى خه زال بهو قسه يه دهرزانى
ههك په بى گوږم به رمه وه بو گوږخانى
ئەجەل به رگه شته بگه پڼه وه دواوه

نيويانگو نه بيستوه لاسه شوږى باله كان، ده بى دووسهت سوارى لى سوار بن
بلين: لاس پيشى لى گيراوه

له پشته وه سهت كهس، بلين تيره ندازه و چوكى له عهرزى داوه

جا ئەو وهختى رهنكه لاس بترسى، لى شل بڼى ههنگاوه
خودا يه كى نه گهر روحيكى له ئەزەلى به من داوه، ده بى ئەو پوچه به رڼته وه،
جا نازانم موقه دهرى وييه، چومكه موقه دهرى وى له نهكاوه.

سواره كان دهگه لى به كيشه هاتن، تيره ندازيان دهگه لى كرد.

لاس ههچەند جاريكى چوكى له عهرزى داده داوه

قازده تيرى سهرى كوستانانى دهگرت، ده بڼوه به ناله نال و گرمه گرم و قاوه
قاوه

كه سيكى نابەلەد بويابه، ده يگوت: ئەفراسيابه و دهگه لى پوسته مى لى قهوماوه
هه ر هه وتيان به بريندارى، به جوگه لهى خوينى چاويان، دهكشانه وه. هه ر هه وتيان
دهگه راوه

خه بهريان دهر د بو و هتمان بهگ و مامه ريش، ده يانگوت: سه حراى مه حشهره و
قهوماوه

بهرى سيلاو ناگيرى، هه چى وه بن سيلاو بكه وي، ده لين: باباه مردووه و خنكاوه
نه پره شيريكمان دى، به جوريك به عومرى هه ق ده ستى ئيلاهى خولقاوه
كهس پيشى وى پى ناگيرى، ناوه، به حره، سيلاوه.

وهتمان بهگ و مامه ريش عاقل بوون. دهنگى كيو و دهره دهنگوت قهتارى تيدا

دهگهل تیری لاس. هه موو رانی دروو بوون به قه برغهی و لاغ هوه، سواریان بۆ دانه ده به زی. به و لاغ هه که وه دروو بوونی. ئه وان ته گبیریان کرد، کوتیان: ئه و کاسه یه ژیر کاسه یه کی هیه.

ئه وه زۆر ئازا و به کار و له خو رادیو نه بوویایه، نه ده هاته ئیره. ئیمه ریگرین، ته ریدهین. دوژمنی هه موو که سین. ئه لعانیش ئه و کابرایه هاتوو بۆ ئیره. چۆلگه یه، ئاوه دانی له کن ئیمه نه بی له هیچ جیی دیکه نییه، ئاخو با بی و به خیره اتنی بکهین و ئه گهر به سلآمته تی بروا خو نابیتته کوفر. بابی بزانی چ که سه ئه و کابرایه و به غیره ته، ده لیتی سولتان سهید وه قازه، تیره ندازی کردوو.

دوکانی ناله بندی هه بوو مامه رهش.

جا له وهیدا بی دهنگیان لی راکرد، کوتیان: با بۆ خو بی. هات چاوی پی کهوت لاس، دیتی هه موو خانوو به ریه و ئاوه دانییه. ئه گهر هاته پی شیی، مامه رهش به پیرییه وه هات، کوتی:

سواره که ی سوار بووی له ولاغیکی شهو و پوژ به ولاغت ناگریه وه قه راره له باسکت به ستوو که مه ندیککی چه رمی گه وه زن، سه ری به بزماره و ده لیتی ره شماره سه ری ئی تیرت ئه گهر دینه وه سوو راندن ده لیتی هاوار که ره و ده کاته وه ئاواز و هاوار هاواره

هیند به هه یبه ت سوار بووی که سیک نه تناسی ده لی فه رامه رزه، پیاوی عاقلمه ند ده لی: خیر ئه سفه ندیاره

ئه من پیاوی شیر ی له گه رمه لان هاته ده ری زۆرم خو ش ده وی، ئه وی دیفاعی سه ری خو ده کا، ده لین: فه سیح و به لیغ و وشیاره پیاوی وا برای له دایی و بابیم بکوژی، ئه من له گهل ویم نییه دوژمنایه تی و شه ر و بناره

چون نابه له د بوون ئه وانه ی هاتن، کوتیان: بزانی میره، مه زنه، سولتانه یان ری بواره؟

وه ره دابه زه، میوان به، به ولاغت بگروه قه راره

تا ئیمه راز و گلویی بکهین، له گهل یه کتری بکهین سوال و جواب، لیت بکه مه وه

پرسیاره.

لاس دهیگوت: ئەنگۆ ږیگرن، ئەمن له جییهک دادهبەزم به میوانییه ئەگەر متمانەم

لێ بێ و دلم لێ بکا پرسپاری ئەمینیه

کەسێک پیاو بێ، جیگای عێل و عێل باش و ئاوەدانییه

پیاو خراب دەردەداره، شەرمەزاره و ڤووی نیو پیاوانی نییه

هەمیشە له خراپه و خوینڤیژییه، هەمیشە ئیشتییای له تالان و له دزییه، بۆیه

هەمیشە ئەو جیگای چۆلییه

حەز ناکەم میوانی ئەنگۆ بم، ئێره جیگای پیاوان نییه

چومکە شیر ئەگەر خەوی لێ بکەوێ، له خەودا دەتوانی بیکوژی ڤتوییە

خانەوادە ی ئەنگۆ له کەن من هیچ ئیعتیباری نییه.

مامە ڤەش پێی گوت: هەفتە، ئەمن لیت دەسەلینم

ئەمن قەولیکت پێ دەدەم، خوینی خۆم لەبەر پێی و لاغت دادهپڕینم

بەخالقی خەللاق، میوان به و زەرەدت پێ ناهینم

کار جیگای خۆی هەیه، هیندیک کەس خەلات دەکەم، هیندیک مالی لێ دەستینم

هیندیک کەس تەرەقی پێ دەدەم، هیندیک کەس جەرگی له زگیدا دەردینم

ئەما میوان بەشەرت بێ دەستی غەیانەتی بۆ تۆ نههینم.

لاس ئەگەر ڤکیفی له ولاغی دەدا و ولاغی له پێشی مامە ڤەش دەردەپەری

کەوانە ی ئەبرۆی گرز دەکرد و دەستی داویشتە سەر خەنجەر بۆ ڤوژی لێقەومان و

شەری

دهیگوت: تۆ پیاویکی ڤیگر و بێ عاقل و بەدەفەری

توند قسە دەگەڵ من مەکە، ئەو بەسەر لاسی بالەکاندا دەخوڤی و دەنەری؟

ئەگەر له گەڵ لاس بکەویە ڤوژی تیرەندازی و شەپە شیر، دلت دەگەنی

دەبێ بەدەستی خۆت بۆ خۆت قەبر هەلکەنی.

ئەو لهو کەسانه نییه ئەگەر بەدەستی تۆ ڤووت کراون و ڤوحيان له قەفەزی

بەدەنی دانەماوه

شەپە له گەڵ من کردن، پاش دوازدە سالی دیکە دەلێن: مامە ڤەش له چل پله ی

حومامی نه ماوه

لتي پهيدا بوو شيرينكي ناسق و دهمگيران به جيم اووه
شهرت بي نه په لم جارينكي ديكه كهس به دهمستي نهنگو، بلين: كوژراوه و پروت
كراوه.

نوه پيك نايه به وه پرهشه و گوره شه و به و قسانه
نه تو دمت شيرن بووه له قه تار و له كاروانه
له تاجر و له وانه ي داده نيشن له سر دووكانه
چون به ري چووني سالتيت به وانه

نازاني نوه نه پره شيري كاوله نوحسايه و لاسه شوړي باله كانه؟
سهرت هه لپينه، نه جهل له سر گهر دننه، به د به ختي نه و سعاته له تو ميوانه
پاده سا له سر خواني زيني، بوسته ي خه نجرى دمترازانده، وه هاي پاده دا
مابه يني ههرتك شانه

يه كي نابه له د بويابه، ده يگوت: نوه عسل روسته مي زهمانه
بابه عيلاج په زيري نيبه، نوه نوتفه ي قارهمانه

جا مامه پرهش دلي پاك دهمكردوه و بوي دهموارد سي جزمه ي قورعانه
پياوي دهمسكردوه و پرهشيد دل سافه و به هه مو كهس دهكا متمانده.

نوه دابه زي، ئيدي به وه پيك نايه نه گهر ته ريده بوون، ري و شوينكيان بوو وهك
شه وكه تي پوري په شهنك، نه فراسياب. لاس چوو، جيگا و ريگايه كيان بو دانا و
دانيشته.

نوه بهر نوه بهر سنده لي داندراو قسه و گفتوگويان كرد.

مامه پرهش كوتي: نه من نيوبانگي تو م بيستووه، ئيمه چون كه متر له ناوه داني داين
و له نيو قسان دانين، بويه چاك نه تو م نه ناسي، نه لعانيش نه تو له چ دهگه پتي تا
مه خسوود و مه پام و نارهمزوت پيك بېنم به دلي نيگه ران نه چيپيه وه.

لاس كوتي: جه به عي دنيايه وايه، نوه وي مني لي دهگه پيم به زارم شهرمه نه گهر
بيليم. مامه پرهش كوتي: بنيادهم له دنيايه مه پام و نارهمزوي دلي له سر هه شتيكي
جه مبوشي به ست، ئيختياري عاقل ي وي له ده ست نه و شته دايه. هيچ قسه يه كه

نابیتہ عہیب ئەوی لە بنی ئادەمدا مەوجود بێ.

جا لاس هێند لەمێژ بوو شەرابی نەخواردبوو، ئیشتییای شەرابی کرد. بە دەستووری مامەرەش شەرابی گۆل گۆلی بۆ میوانی عەزیز حازر کرا. ئەو لاس دەلی:

ساقی بۆم تیکە شەرابیکی گۆل گۆلی پرتەکالییە (پورتەخالییە)

ماندووم و با لەسەرم بچیتە دەرێ نەگبەتی و کەسەلتییە

میوانی مامەرەشم و هاتوومە کن وی بەمیوانییە

با فکرم ئازاد بێ ئەگەر شەرابم خواردەو، قسەمی بۆ بگێرمەو بە ئەسەحی و بە عاقلییە

با نەلی: میوانم شیتە و قسەمی دۆدی و بۆدی و هەرچی و پەرچی

ئەلەعان تەن و بەدەنی من بۆ شەرابیک یەگجار زۆر ماندوو و موحتاج و توونییە.

حەوت قەدەح شەرابی پرتەکالیان بۆ تێ کرد، ئەو لاس خواردیەو. تەوای پەگی بەدەنی هاتەو سەرەخۆ، ماندوویی و ناپەختی دەبەدەنیدا نەما. جا بەمامەرەشی گوت:

بەدەمەوە جوابیکی ئەگەر پرسسارت لێ کردم بە هاسانە

ئەمن هاتووم بۆ گۆلی چل پلەمی حومامی، سەر بەگژنیژی و دانە دانە

ئێ قولەشینکی و مێرگە گردەلی و پندۆلی هاتی هاتی و گۆل گیری سەر بەپەیکانە

جا ئەوی لە دلم دایە با پیت بلیتم ئەگەرچی قابیل نییە بۆ مەجلیس و بۆ گفتوگۆ و

دیو و دیووخانە

ئەمن دایمە دلم لە هیشە، لە ژانە، بێ دەرمانە

دەزانی کەنگی ژانی دەشکی؟ لیمۆی خەزالی لە من بۆتەو بەشەمامەمی چوار

بیستانە

بۆیە دەلیم عەیبە، خەزالی شۆری مە لا نەبیان بەمنی گوتوووە نیزاح و بەهانە

دەلی: دەبی چل دەسکم گۆلی سەرپلەمی حومامی بۆ بیتی، جا ئەو وەختی دەگەلت

دەبەمەو بەهاوراز و بەئاملانە

دهیگوت هه‌لبه‌ته ناویژی بچیته ئه‌و سه‌فه‌ره گه‌وره و گرانه

نازانێ ئه‌من له خولای زیاتر باکم له کهس نییه، سه‌فه‌ری وا له‌بهر من زۆر هاسانه

هه‌تا خودا موقه‌ددهری پێ نه‌کا، سه‌ر به‌ بێ ئه‌جهل ناچیته‌وه گۆرخانه

ئه‌من له موقه‌ددهری عه‌رزى ناترسم، غایبه‌ قه‌زای هه‌ق ده‌ستی ئیلاهی نه‌گه‌ر

دی له‌ عاسمانه

ئه‌من بۆ خۆم لی‌ره‌م، روحم فینجانه، ئیستیکانه

ئو شه‌رابخۆری پێ ده‌کا وه‌کو مه‌ی وه‌کو مه‌یخانه

روحم ئه‌وه له ده‌ستی خه‌زال و خه‌زاله‌شۆری مه‌لا نه‌بیانه.

ئه‌گه‌ر ته‌مه‌شای نومره‌ی چاوی کرد، پیاویکی عاقل بوو مامه‌ره‌ش، زانی عاشقه.

حه‌وت پۆژی راگرت به‌میوانی، کوتی: نه‌پر شه‌ی‌ری وه‌کو تو ئه‌من ئیفتیخار ده‌که‌م

ئه‌گه‌ر میوانی من بێ. حه‌وت پۆژیان راگرت. ئه‌گه‌ هات خو‌شی و ئیسه‌راحه‌تگای چاو

پێ که‌وت، کوتی:

له‌ دلێکه‌ من گه‌رێ چهن‌دی له‌ هیشه‌ و چهن‌دی له‌ ژانه! ماندوو بووم، له‌بهر ئاوازی

کویتستانان ماندووم هه‌ساوه

چ بکه‌م نوکه‌ره‌یکم ده‌گه‌ڵ نییه‌ ئه‌گه‌ر قاسیدییم بۆ بکا له‌ دواوه

ئهل‌عان ئاسک و جه‌یران له‌چه‌پارن وه‌ختی گێژه‌پاوه

ئاخ بۆ قاسیدیکی، ئهل‌عان له‌و سه‌عاته‌دا دلم هه‌سه‌رت و خه‌می تیدا نه‌ماوه

باتایه، بیکوتایه: خه‌زالم دی له‌سه‌ر جووتیک که‌وشی پانیه‌ فه‌رپاشی چوار بزم‌ار

پاوه‌ستاوه

به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک خه‌مناکه‌ و ده‌لێی شه‌هینه‌ و هه‌لۆ لێی داوه

قه‌ره‌ زولفی سوار و پیاده‌ کردووه، ئه‌وبه‌ره‌ و به‌ر له‌سه‌ر پرومه‌تیکی گۆناوگۆن

پاوه‌ستاوه

سنگی کردۆته‌ ده‌روازه‌ی سولتانی ئه‌سته‌مبول، له‌ لاس زیاتر ئیجازه‌ی به‌که‌س

نه‌داوه

سویحانه‌للا، ئه‌لل‌اهوممه‌سه‌للی عه‌لا محه‌مه‌د، نازانم هه‌ر له‌بهر دلی من وایه‌ و

یان ههروا خولقاوه.

ئهلعان لهو جیگا باسهفایه بویایه سمیلم بکردایه ته پهرژینی کولمهی، قه دم

له قه دیکی شمشالی بهالایه

ئیدی لهوه زیاتر زیندهگانیم نه دهوێست، خودا بۆی بناردمایه دهردی مردن و موفا جایه

له پلهی جوننییان و چل پلهی حومامتیان بناشتمایه

ئهو حه له بیان کوتایه: غه ریه، ئالایه کیان له سهر هه لبدامایه

جا ئه و حه لی ده مگوت: شه هیدم وهک ئه و شه هیدانه ی ئه گهر ده لێن شه هیدن و له سه حرای که ره لایه

عه جایه ب ئه گهر ماوم ئه وه چل شه وه دهنگی تۆق و ته له سم و زیر و زنجه ق و گواره

و کر مه ک و ئاودهنگی و خه به رچی خه زالم له بن گوئیان نایه

دلی خه زال مجری پۆلایه و بریا بمزانیایه چی له دلی دایه

ئهلعان شینگایه، شین و واوهیلایه له مه له که ته که ی باله که تی و کاوله نوحسایه

ده لێن: لاس نه ماوه ملک ی بۆیه وا بی ساحتب و به ره لالایه

نازانن ئه گهر زهرگی بی پوحمی خه زالم له دلی دایه

به په نه جی خه زال نه بی به هیچ که سی دیکه ئه و زهرگه دهر نایه.

له زگی خو یاندا کوتیان: چ ومختیک پاریزی ئه وه ی ده بی و که لێنمان بۆ

هه لده که وئ پووتی که ی و ببیته نیو بانگێکی گه وره بۆ ئیمه. ئه گه ته مه شایان ده کرد

به عه زمی ئه وه ی پووتی بکه ن، هینده به هه بیهت بوو، روح له ئیخه ی کراسیان ده چوو ه

دهری، ده ست و دل یان نه ی ده گرت نه یان ده توانی دهستی بۆ به رن.

جا ئه وه به لهدیان کرد بۆ ته واوی می رگان، هه تا بر دیانه وه سه ری زه هاوئ

ئه گهر سبه حه یان گیابه ند و خا و په لکه ی داوئ

لاس ئه و دنیا روونا که ی به بی خه زال ناوئ.

ئه و گولانه ی خه زال په لپی بۆ گرت بوون، هه مووی حازر کرد. ئه و گولانه به چل پوژ

سیس نه ده بوون. لاس نه خشه ی کتو هکان و کو شکی مامه په شی هه لگرت. پرس یاری

ته‌واوی لئی کردن، پئی و شوینی وان حالی بوو به‌چاکی. جا ولاغه‌که‌ی نالی لئی ببووه، کوتی ئه‌نگۆ وه‌سیله‌ی نالبه‌ندیو هه‌یه؟ مامه‌ره‌ش کوتی: ئه‌من نالبه‌ندم. لاس کوتی:

ده‌توانی بتوینیه‌وه پۆلا و ئاسن، بلّین: راسته و سواعبه‌ت نییه
وای ئاو بده‌ی به‌مه‌حکه‌می، بلّین: نالی وا له چوار په‌لی ولاغی که‌سدا نییه
کاسه‌وی بی ده‌یدم له سمی ولاغیکه ره‌ش کوتی شیر خه‌زالییه
به‌لکو نه‌هینّی، جیگا که‌م شاخ و چره، له‌و ولاغه زیاتر خو من چ هاوړتی
دیکه‌م نییه

ئه‌من به‌و ولاغیه ده‌گه‌ل خه‌لکیم پئی ده‌کرّی به‌ربه‌ره‌کانی و دوژمنایه‌تییه.
جا مامه‌ره‌ش هینای چه‌رمی که‌له‌کیوی ده‌باغی کرد بو ده‌ماندنێ کوره، جا ئه‌وه
ئاسن و پۆلای توانده‌وه. چوار خریم چونی نال دروست کرد. قه‌ت به‌عومری خوئی
ئاسن و پۆلای وا قال نه‌کردبوو. شاگرد و ئه‌سبابی ساز کرد، ئه‌گه‌ر ولاغه‌که‌ی بو
نال بکا.

ئه‌گه‌ ناله‌که ساز بوو، لاس کوتی: بیهینّه، ئه‌و ناله‌ ببینم. ئه‌گه‌ ناله‌که‌ی دایه،
ئه‌گه‌ر دوو جاری بادا، نال وه‌ک می‌وه‌رۆن چوونه سه‌ر یه‌ک. جا ئه‌وه لاس کوتی:

ئاخر بۆیه دز و گۆزان ئیعتیباریان بو نییه
جا ئه‌من چۆن ئه‌وه بده‌مه‌وه له سمی ولاغی به‌حرییه
بۆم ساز بکه نالیکى له پۆلای عه‌سله سه‌به‌زه‌واریه
بزماری قال بکه سه‌ر نه‌وزه‌رییه
چونکه بو خۆت بی کیفایه‌تی بۆیه کیفایه‌تی خه‌لکیت له کن نییه
ئه‌تۆ ده‌بی ئه‌وه‌نده‌ت عاقل بی، بلّی: شوان و گاوان و گه‌دا نییه
ئه‌وه لاس و کورته لاسی باله‌کییه

خوداوه‌ندی میری مه‌زن به‌ شانیدا نه‌هینّی نه‌دامه‌تی و به‌دییه
جا خو نه‌پره‌شیری وه‌ک لاس ئیدی له دونیایه‌دا نییه
ئه‌من چۆنی لئی خه‌سار که‌م سمی ولاغیکى ره‌ش کوتی شیر خه‌زالییه
چون ریگا که‌م ناخۆشه، له جییه‌ک بلّنده له جییه‌ک نه‌وییه

جا خو ولاغ ئەمن ناباتهوه بۆ جیگای خۆم بهبێ نالی و بهبێ خاوسییه
ئەو حەلە لێتانی و سمایل عوزیری پێم بکەنەوه سواعبەت و گالته و بکەومە
سەر قسەى بەدییه

مەگەر تۆ پۆلا و ئاسنی بەقابیلەت نییه؟

هەتا ئەمن لەسەر یەک بدەمم چل زێری سکه دار، ئەوی پتی دەلێن: زێری سپییه،
حەوت دەستەى نال بۆ هێنا هەمووی دەنوشتاندهوه، وەک دەکۆرەى ئاسنگەرى بنێی،
هێنای ئاسنی خدیوی قەلشتەوه، چوار قۆزاخەى کرد، جا لە هەر چوار لاوه پۆلاى
باریکى تینا، بەحەوت شاگرد دەیاندهماند. ئاور جارێ باومشیک لە کوورە دەهاته
دەری هەتا تواندییهوه و مەحکەم و قایمی کرد بە پیکان. بە کەیفی خوێ جیبەجیبی
کرد. بیست و سێ بزماری هەموو بەجوریک تواندهوه و جیبەجیبی کرد و سەری
نیشانەى ئاسکی لێ دا، تا ئەو پۆکە بۆ کەس جیبەجیبی نەبووه. مامەڕەش کوتی:
ئەگەر ئەوهم لێ قەبوول نەکا، تازە ئەو ولاغە بەمن نال ناکرێ.

مامەڕەش نال و بزمارەکەى لە قاوه سینێکی نا، هێنای لە پیشی لاسی پاگرت،
لاس ئەگەر تەکانێکی دایه، مەحکەم بوو. دەشیتوانی بیشکینی، ئەما بەهەر سورەت
کوتی:

لێی دە، دەستت خوێش بێ. مامۆستا جا ئەوه ولاغی بۆ نال کرد.

لاس کوتی: فەرموو عەویزی پاداشتی نالەکەت وەر بگره. حەوت زێری سپی دایه
ئێکی بەقەد نال بەکێکی. مامەڕەش ئەگەر قامکی پێ دەخشانده سکه کەى دەبرد
مامەڕەش کوتی: عەزیزم بە شێتم دەزانی، هەلبەت دەلێی دزه دنیای نەدیوه، ئەو
پوولە قەلبە و سکهى نەماوه. لاس کوتی: وەللاهی ئەو کابرایه زۆر بەحەرەکەته.
پاشان لاس سکهى دەر هێنا و ئیمتیحانی کرد و دایه دەستی.

جا مامەڕەش پتی گوت: بۆ بەلەدی دەبی بۆ خۆم دەگەلت بێم.

مامەڕەش کوتی: خۆم معاریفی عێل نشینان دەکەم بەواسی دەى تۆوه، چومکە
هێندەم پیاو خراپی کردووه بەواسی دەى تۆوه نەبی دلم قەبوول ناکا بێمە نێویان و
ئەگەر بەبی سەدەمه نەجاتم بێ.

ئەما ئەتۆ دەکەم بەفرشته و روحی خۆمت پێ دەسپێرم. تازە بەخەیاڵی ئەوه نیم

چیدیکه به دفری و نارمه تی دهگه ل کس بکه م. ده زانم له قابیله تت دایه له هه موو جیگا یه ک داممه زیننی. هه تا ئه من له سه ر پئی و شویننی ته ری دهیی و خراپی لاجم. ئه گه ر بیتو ئه تو له وهیدا یاریده و کو مه گ به من بکه ی ئه وه دیاره کابرایه کم له سه ر پیگای شه ر و نارمه تیم ده به یه سه ر پیگای خیر.

لاس کوتی: پیم خو شه، ئه وه گو لم پیته، ئه تو ش وکو گو ل بیتو بۆ نیشانه، بیتو زور چاکه. جله وی لاسی گرت، کوتی: ئه من نو که رم، به نو که ری دهگه ل دیم، هه م خزمه تی خو ت ده که م هه م خزمه تی ولاغه که ت ده که م. هه تا ئه ورپو که س ده قابیله تی دانه بووه ئه من نو که ری بکه م، هه ر خه لک نو که ری من بووه، ئه من نو که ری که س نه بووم ئه ما له قابیله تت دایه هه زاری وکو من رابگری به نو که ری. پیت ده وه شیته وه، بۆ وه ده بی پیاو نو که ریت بکا، که مال و جه مال و غیره ت و یه غبالت یه کتری گرتوه.

ئه وه لاس لیتی قه بوو ل کرد. خودا حافیزی له سه ر ته ری دان کرا. کوتی: قسه مه ته، ده چم، قه تم ره فیقی وا و پیاوی وا جیهان په نا وه گیر ناکه وی. لاس ئه گه ر هات پاش نو پو ژ که وته ئاچنی. خانزاده خان هه میشه قه ره ولی بوو. له بیست و یه ک جیگا چل قه ره ولی دانا بوو. قه ره ولی خه بهریان دایه، کوتیان:

له پله ی جوننیانه وه دوو که س هاتن، ئیک پیاده یه و ئیکیان سواره

یه کیان شیر و ئیک ئیختیاره

رهنگه لاس بی، وا دیاره.

ئه وه خانزاده خانی رهیری بۆ خو ی دیته سه ر پیگایه، ئه و وهختی ئه گه ر تاریک

و پو نی به یانی لیک ده بیته وه.

ئه وه لاس هاته وه به دلخو شی و به گوشادی بجیته وه لای خه زال. ئه گه ر خانزاده

خان چاوی به لاس که وت دیتی ئه وه خه ریکی ئه وه یه ئه گه ر پی به ری بکا، جا ئه وه به ندیکی بانگ کرد، کوتی:

سواره که ی به ولاغت ده که یه وه جه ولانی و پیتی ده ده یه وه ته کانه

ره بی به دور بی له چاوی به د و له تیری چلکن و له جهنگی پوژی دل هی شانه

عه زیزم باز وه حشیه، ده سوو ری، ده گه ری، لیتی تیگ ناچی دیته وه سه ر هیللانه

فریشه هه میشه په روانیه و ده گه ری، ده چیته وه بۆ ده رکی خه زنه خانه

ھەمیشە گە پشووئیکی با ھات دەمارى پیاوی ھالى دەبى له بۆنى رەشەپىحانە
 ئەتۆ قەولئیکی بە ئەسەھیت بە من دابوو، تەفرەدان عەیبە بۆ ئەو کەسەى دەلئى
 شىرى چەنگىیە و ھاتۆتە دەر لە لانە
 درۆکردن ئى پیاوی بى قابیلەت و شوان و گاوانە
 درۆکردن بۆ لاس! مردن چاکترە لەو ژيانە
 شازدە سالا لە بن کراسییکە مەحمەل دارايدا جووتیک شەمامە و شەمامە
 رەنگینم بردۆتە ھەفسخانە
 دەلئیم مالى لاسە شوپى بالەکانە
 یان ھەوەلى پۆژى لە دلت نەدامایە ئەو تیری سەر بەپەیکانە
 بە خووشى دیارە عیلاجى تۆ نایە، نسەھتى کەست ناچى دەگوئیەو، بەراستى
 ئەو جار شەرمانە
 بۆچى زەینیکە خۆت نادەییەو ئەو کولمەى ناسک؟ قەرە زولف بوونە پىحانە و
 کولمەم خەرمانە
 چ بکەم دلت بەستووم، ئەتۆ بوویە شەم و ئەمنیش بوومە پەروانە
 شەو و پۆژ لە خەيالى تۆ دام، دلم بى ئارام و بى وچانە.
 مامەرەش ئەگەر گوئی لەو قسانە بوو، سەرى جلەوى لاسى گرت و کوتى:
 سوارەکەى ئەمنت بېمەو قوربانى پکئیف و سەر و سواری و ئاوەزەنگیە
 ئەمن نابەلەدم خو ھیچ بەلەدیم نییە
 ئەگەر قسەت لە قسەیدا بکەم دەبیتە بى عاقلیە
 بۆتە فکر و خەمناکى قسەى ئەو کیزى مەرزینگان، یەگجار خەمناکى و
 بى بەستى ھاویشتومە دلایە
 لئیم قەبوول بکە، جوابى بدەو؛ بزائە مەنزورى چییە
 پیاو لەگەل کەسیک ئەگەر بییى دوژمنایەتى و بەرەرەکانیە
 ئەگەر تەکلیفى لى بکا، بچیتە کنى بە میوانیە
 پاش دوژمنایەتى پەیدا دەبى نئوان خووشییە

خودگیری دهکەى و ناچى مه‌تله‌ب و ته‌کلیفت له‌سه‌ر چیه‌؟

ئه‌من بى مه‌تله‌بم، خو هیچ مه‌تله‌بم نییه

ده‌ته‌ینه‌مه‌ تکایه‌ ڕدینکی سپیه‌ دلی مه‌شکینه‌، دل شکاندن چاک نییه

له‌ دل شکاندن ده‌پرسن ڕۆژی ئاخره‌تییه

عه‌جایه‌ب چ دل‌تکت هه‌یه‌! کیژ ده‌لی شه‌نگه‌سپیه

ده‌لی سهرسه‌وز و بۆرچینه‌، ئه‌گه‌ر به‌و ده‌لێن مراوییه

چاوی ده‌لی ئه‌ستیره‌ی ڕۆژییه‌ شوقی داوه‌ته‌ چۆلی و به‌رییه

سنگی ده‌لی ته‌ختی سولتانه‌ چۆله‌ و ئیستاکانه‌ ساحیبی ئه‌و ته‌خته‌ له‌سه‌ر نییه

فه‌رموو ئه‌وشۆکه‌ له‌سه‌ر ئه‌و ته‌خته‌ دا‌بنیشه‌، دل شکاوه‌ ئه‌و کیژه‌، بیکه‌وه‌ ده‌ل‌آله‌ت و بیده‌وه‌ دل خو‌شیه‌.

لاس به‌قسه‌ی مامه‌ره‌شی کرد. عه‌تر و عه‌بیریان پى وه‌رکرد. به‌ سه‌ت ئیحتیرام لاس ئه‌وه‌ میوان بوو. ئه‌وه‌ به‌خیره‌هاتنی کرد و لاس ده‌گه‌ل خانزاده‌ خانی هه‌ریری داخیلی خیه‌وتیک بوون. ئه‌وه‌ خانزاده‌ خانی هه‌ریری ده‌لی:

له‌ دل‌تکه‌ من گه‌ڕی چه‌ندی له‌ هیشه‌ و چه‌ندی له‌ ئامان ئامانه

له‌ بنی گو‌تیانم خو‌ش دى شه‌قه‌ی ڕمب و قرمه‌ی شیر هه‌ل‌کتیشه‌

دنیا هه‌ر بۆیه‌ خو‌شه‌ ئه‌گه‌ر پیاو ده‌گا به‌کامی دل‌انه

سى سالم له‌ عومری ڕا‌بردوو، له‌و سى ساله‌یدا ئه‌وشۆ دل‌م بى ته‌كانه‌ و به‌ وچانه‌ ئه‌من شوکرانه‌ی خودای ده‌که‌م، له‌ نه‌زری ئه‌و خیره‌یدا ده‌ده‌مه‌وه‌ سه‌ت شه‌ک به‌رانه

شه‌رت بى ئه‌من بیه‌خشم هه‌وت سه‌ت زی‌ری له‌وانی به‌بیست و چواری

به‌وه‌زن سووکی به‌قیمه‌ت گرانه

چومکه‌ ڕیگایان لی گو‌پویه‌ مه‌له‌کانی ده‌عاسمانه

بازی به‌ندی خه‌زالی له‌ قۆلی دامالیوه‌، سبه‌حینه‌ی ده‌یخاته‌وه‌ سه‌ر په‌گی ده‌ملانه

ئه‌من زۆر ئیفتیخار ده‌که‌م کورته‌ لاسی باله‌کانم ئه‌وشۆ لی میوانه

وا ده‌زانم ده‌رکی به‌هه‌شتیم بۆ کراوه‌ته‌وه‌، به‌م‌ردوویی ئه‌منیان نه‌بردۆته‌ نێو قه‌برانه

تهختی منیان هه لگرتوو، بردیان له بههشتی باقییان دانا
 چومکه ناموزاکهی خۆشهویستم ئهوشۆکه له کن منی گرتوو وچانه.
 مامه رهشیان خهلات کرد و ولاغیان دایه. یمب و چه تال و مه تال و تیر و پهیکان،
 ته دارهکی ئه و مهختیان به تهواوی دایه.
 بهیانی لاس سوار بوو، خودا حافیزی کرد، هاته سه ر پۆینی. خانزاده خانی
 ههریری بانگی کرد، کوتی:
 سوارهکی سوار بووی له ولاغیکی عهسله بهحریه
 پشت له ئاوه دانی دهکهی و پروو دهکهی له چۆل و بهریه
 دهلئی شیرری برسی و نیچیرت له بهر دهستیدا نییه
 هزار جار سهری منت ببیتوه بهقوربانی رانی پکیف و لاقی ئاوزهنگیه
 ههچهند جاریکی پکیفت بۆ ولاغ دادینی، دلم تاریکه و لئی پهیدا دهبی پرووناکاییه
 ههتا ده شهوی دیکه مهستم، دهلین: خانزاده خانی ههریری ئیغیار نییه
 چومکه چاوم بهنێو چاوانت کهوت دلم ئاسوو ده بوو، تهکانی بۆ نییه
 چاوه پتی پاشه پۆژیم، بگه پتییه وه لیم تهحویل وهرگری دوازه هزار مال عیلى
 ههریرییه
 ئاخ ئه وهنده نه مردمايه له باوهشم بگرتبايه نه سرییه
 بیانکوتبايه: پاشه کهوته و میراتگری کورته لاسه شۆری بالهکیه
 تازهکانه خاترجه م بووم بهدلی خۆشی، تا چاوم پیت دهکه ویتته وه نهفس و ههوام
 دهکه للهیدا نییه
 هه پۆ برۆ کوێر بی ئه و کهسهی له تۆ دهکا دووزمانی و شهیتانییه
 دوژمنی قاتلی ئهرواحت دابینیشی دهسته و نه ژنۆ، بهرهنجه رۆینی و نیگه رانییه
 ئیمه سی هزار مالمان عیلى له بهر دهستی دایه، له لاس زیاتر بی کهسین، کهسی
 دیکه مان نییه
 سه رت لی شیواوه، ریت لی گۆراوه، په رییان دهستیان له دلت داوه دهنا نه ده بوو
 بهجی بیتی سنگیکی باغی شه دداد و دوو چاری رهشی بهنگیه

خۆكەسىكى ئەگەر نەخۆش بى، بنالئىنى لەبەر دەردى گران و بلئىن: ئەو دەردە
دەرمانى نىيە

ئەگە چاوى بەنىو چاوانى خانزادە خانى حەرىرى بكوئى، بۆ وى دەبىتە دەوا
دەبىتە نوشتەى حەرزەتى خدرى ئەگەر لە چۆلى و بەرپىيە.

دەهەرۆ بپۆ بەدلىكى پىر لە هئىش ئەمن بۆت دەكەمەو تەمەننايە
رەبى بەدوور بى لە دەرد و بەدوور بى لە بەلايە

بەدوور بى لە دەست و رەبى خان قۆچى خانى گىلانگىسيان ئەگەر لەبەر
حەوت سەت كەس زودى و عىلى لىتائى ھەلنايە

بەدوور بى لە گىچەل و موقەددەرى ئەوئى كاۋلە دونيايە

رەبى سەفەرت خىير بى، دوازە ئىمامى دەشتى بەغدايە بۆت بكن تەمەننا و
دوعايە

بەلكو بەسلامەتى بگەرئىيەو بۆ نىو عىلى بالەكان و بۆ مەملەكەتەكەى كاۋلە
نوحسايە.

ئەوجار لاس دەلى: كىرئى چاۋ بەنگىيە

غوربەتى دلت وەھاي ھىرش بۆ ھىناۋى فرمىسكت دىنەو سەر كولمىكە سىپىيە
تۆق و تەلەسمت پاكى رەشپۆش كردوون، كەسىكى نابەلەد بى، دەلى: ساحىبى
نەماو و ئەو ميراىيە

يەستا لاس بەژيان ماو، چ خەبەرە؟ خۆ بۆت نەھاتوو ئى لاس خەبەرى مەرگىيە
ئەمن لاسم و خۆ لاس كابرايەكى بى غىرەت و بى تامووس نىيە
شتىك ھەيە ئەجەل بى مۆلەتە و مۆلەتى بۆ نىيە

دەنا گە بىتو بەسلامەتى بگەرئىمەو بۆ نىو عىلى كاسەوھندى و سمايل عوزەيرىيە
لە تۆ بى خەبەر نابم، چون بۆ رۆزى دوايە بۆ من بى نامووسىيە

لە تۆم دەوئى دوعاى بەخىر و ئەو لىت دەكم خوداحافىزيە

ھەتا لاس مابى، بلئىن: پكىفى لاس لەنگ نەبوو و لەسەر پىشتى ئەسپىيە
ھىچ كەس ناتوانئى لە عىلى حەرىر و بالەكان بكا تەو ھاھقىيە

چومکه تیری لاس ومکو تیری غهیبیه

دوژمنی من قهت قهت پرووناکایی و بینایی له چاویدا نییه
ئه وهش ته مه ننا ده کهم له پادشای غهفور و ئه من شوکرانه م وه بهر ره بییه
هه لبت به کهسی دیکه ناکرئ ئه وه هییه ت و هونه ر و تانوت و غیره ته، ئه وه
ناومیته سهر شانیه

دهنا به بی خولای، هیچ کهس ئیختیاری روح و گیانی خوی نییه
ژهنگی پی مه هیته به تووق و ته له سم و گواران، جووتیک شه مامه و شه مامه
رهنگینی

باغه لت له سنگتدا مه که وه حه فسییه
هه میسه داده نیشی به خه مناکي و نیگه رانییه
له زه تی دنیا یه هه ر دلخووشی و ئازادییه.

ئه وه لاس پوویی، دیته وه نیو عیلى سمایل عوزیرییه
ئه وه جاره که خه زال له تاوی لاس وهک ماری بریندار جینگلی دهدا، وهک که سیکی
برسی بی، مانگی ره مه زانی چاوی له بانگییه.

خه زال دهیگوت: ده ردیکم گرتووه پیم وایه دلم له زکندا پووییوه
له نجوومداران بپرسن بزائن سال درهنگه یان زووه
پیم وایه نیوه راست مانگی هاوینتییه و که لایوژ که وتووه
هه لال و به بیوون و گیاخا و په لکه یان وه راندووه

له میژه بی نوتقه و دهنگی نایه ئه وه داعبا یه ی پتی ده لئین په پووه
سه لای که وره و گرانم لی رابوو، ماله باب و باوانم ئاوری تی به ربووه
ئه ورچو چل و پینچ روژه لاس و کورته لاسه که ی باله کان پووییوه

نه له دوازه ئیمامی دهشتی به غدا یه نه له گومبه زی حه سه ن و حوسینان
نه له قه سره که ی شه مامکی نه له چل پله ی حومامی خه بهرم بو نه هاتووه
نازانم لاس به زینده گانی ماوه زمانم لال بی به دلم دادی یان ماوه یان مردووه یان
دلی گوپاوه و پووشی منی هه لایوژتووه

يان شهيتانان شۆفاران قسه يان كردوو و ئهمنى قهله ندهرى بابان ويرانيان له بهر
دلى لابر دووه

ئهوه چل و پينچ شهوه قهله ندهرم بابان ويرانم دايمه دهلى له بهر دهسمه مهيت و
مردوو

قهت پروناكاييم به دليدا نه هات نازانم نه پهريشانى لاسه و نه مهله كانى عاسمان
دلى منيان گرتوو.

له دليكه من گهري چهندي له هيشه و چهندي له ژانه، پروناكايى تيدا نيه سوڤ
و

ئيواري شهوى خمه، سبچه ينان خوينم به سهر سهرى داده بارى
نان و ئاوم لى ژههرى ماره دلم هيچ سه عاتيك ناگرى قه رارى
له دلى من گهري له هيشه و له ژانه، دايمه له كاوه كاوه و دهكاتوه هاوارى
له پوژيكي نه گهر به منيان كوتوه: ئهوه هاتوته ئاخىر مانگى به هارى
دهنگى سه داي كورپه ي ئى لاس له بن گوپيانم نايه، به هيچ جوړيك دهردى من
نايهى چارى.

سبچه ينان چهنده خوش بوو نه گهر تاو گهزيك له بورجى مونه ووهر ده هاته دهري
كورته لاسه كه ي باله كان له خوى دها تانوت و هونه ري
دهيه اوويشته سهر ملان پمبى ده مره شى هه ژده قه فى ده ستي داويشته سهر
ده سكي خه نجه ري

له من وايه سولتاني نه سته مبولم نه گهر ده كه مه وه حوكمات و له پيشم راده وه ستن
دوازده هه زار نه فه ري

ئه لعان يه گجار زور بي قه رارم، وه خته روحم له قه فه زى به دهنم بيته وه ده ري.
ئه ما من بي كه سم، كه سم نيه شه و و پوژ بگه ري له چولى و له به ريه
هه چ كه سيكي ميهره بانم كا و بمدا ته وه دلخوشييه
بلى: لاس هاته وه و بوم بينى مزگينييه

دوازده خپوه تي ده ده مي سهر به ئه لماسى ئاته گ مروارييه

حهوت سەت زىڧرى دەدمى، ھەموو سووپەدار، بلىن: لە خەزىنەى ھىچ دەولەتتىك نىيە.

لە دلىكە من گەرىن نازانم بۆ قەتى ناشكى ژانى
بلىسەى ئاورم دىتە دەرى لە دەروون و لە دەروون خانى
لە دنيايەدا كەس بە دەردى كەس نازانى
دەنا بلىسەى ئو ئاورە دەبوو ئو عەرزە بسووتىنى بە سووتانى
شەپارەى ئو ئاورە نە بە با دەكوژىتەو و نە بە خوناو كە خوناو كەى دەبارانى
دەزانى بە چ دەكوژىتەو؟ ئەگە قۆشچى باز رابگرن لەسەر دەستانى
خەبەرم دەنى، بلىن: لاس ھاتەو لە سەفەرى گول ھىنانى
رەبى زمانم لال بى، ئەمن نە دەبوو ئو قەسەى بەكم و لاس وەكو شىرى لىم بگرى
مانى

جا گولى چل پلەى حومامى چىيە؟ لاسى بۆ بخەمەو پوژى دل ھىشانى
ئەما لاس بابانى خشتور كردووم و قەلەندەرى كردووم، ھىچ كەس بۆ خەبەرى
نازانى؟

ئەما موزدە بى ئو پوژ لە بنى گوتيانم خوش دى شويا، وردە پەرچەم دەبزیورین
بەشنە شنى زریانى و باى بسكانى
ئەگە ھەكىم دەچنە سەر نەخوشىكى دەرىدین نازارى كووان و سەرەتانى
ئو ھەكىمە بۆ من لاسە شوپى بالەكانە، ئەما پىم وایە دل بەحالى گول دەزانى
ئو پوژكە نەختىك دل كراوئەو، گول ھاتۆتە شكۆفەدانى
زەردەخەنەى لىوم خو تا ئو پوژكە ھىچ كەس نازانى
پىم وایە خوشى و بەشارەتییە، بۆنى لاس دى لە دەور و مەكانى
ئاوازیكى خوشم لە بنى گوتيان دى، دەنگى توتىيە و بولبول ھاتۆتە نەغمە لىدانى
شەو و پوژ ئەمن دەلالىتم، بى موقەددەر بى، ئىرادى خراپى بەسەر نەيە، رەففىقى
رىگای بن چوار مەلايىكەتى موقەپرەب و فرشتەى دەعاسمانى.
لە دلىكە من گەرىن چەندە لە ھىشە لە دەرووندا خەيال پەشوگاوە

حهیوانه کیتی له سهری سپیانی له گهوه‌ری کانیه قه‌مه‌ریان قولاغیان داوه^(۱)

هه‌مووی بئی گیانه، هیچی روحی له به‌ده‌نیدا نه‌ماوه

جا من دلّ خویشیم به‌وهیه پیم وایه کورته لاسه‌که‌ی باله‌کان له سه‌فه‌رئ گه‌راوه

ده‌بلّین به‌کلفه‌تان: ئه‌و خه‌لات و به‌راته‌ بۆچی به‌وان دراوه؟

په‌می خه‌به‌رم بۆ بێن، بلّین: گواره و کرمه‌ک و ئاوده‌نگییان به‌میرات له‌ پاش به‌جئ

ماوه

پیشی خیه‌تی لاس ئاوپرژین بکه‌ن، شه‌راب و لوقمه‌قازی و نانه‌ شه‌کرینی دانین،

ده‌بگرنه‌وه‌ گولاو و قه‌نداوه

تازیانه‌ خلاس بکه‌ن، تازیانه‌ له‌ دلی مندا نه‌ماوه

بۆنی لاسم له‌به‌ر ده‌ماری دئ، ئه‌وجار خویشیه، کامه‌ کاوه.

جا ئه‌وه‌ خه‌به‌ریان به‌ لیتانیان و گیتانگیتسییان و سوورچی و زورارییان دا،

کو‌تیان:

له‌ قسان خه‌زال په‌لپی له‌ لاس گرتوه، چۆته‌ چل په‌لی حومامی. شوهرته‌ وا ده‌لّین

عیلاجیان نه‌کردوه‌ له‌ چل په‌لی حومامی، کامی دلی خه‌زالئ پتکه‌یتناوه، په‌ئیس

ته‌ریده، مامه‌ په‌شیشی له‌گه‌لّ خوی هیتناوه.

جا کئ بوو له‌ ئه‌حمه‌د خان و له‌ ئه‌حمه‌د خانی زورارییه

هه‌رتک چاوی گه‌شی پر ده‌بوو له‌ فرمیسک و له‌ خوینیه

مردن چاتره‌ له‌ بئی غیره‌تی و له‌ بئی ده‌سه‌لاتیه

مه‌گه‌ر ئه‌من خزم و تایه‌فه‌ و برا و که‌سوکارم نییه؟

تانوتم لئ ده‌دن ده‌لّین: لاس شیره‌ و ئه‌حمه‌د خان ریتویه

مه‌گه‌ر پۆژئکی بمبه‌نه‌وه‌ سه‌ر گۆر و گۆرخانه‌ و بمبه‌نه‌وه‌ سه‌ر قه‌بریه

جا ئه‌و وه‌خته‌ ئه‌من غه‌ره‌زی ئی لاسم نییه

به‌عاله‌می ئاشکرا لئی داگیر کردووم کیزئ چاوه‌نگیه، داوده‌لینگ حاجی

حوسینیه

(۱) قولاغه‌ دان له «ه‌ب»دا هاتوه. یانی گۆچکه‌یان وهدمه‌ر که‌وتوه.

نیشانه‌کراوی منه فهرقی نییه ده‌گه‌ل مارهییه

لاس به‌که‌له‌گایی داگیری کردوو و دزمانی ئهممه‌د خان هیچ روحی له

ئێخه‌ی کراسیدا نییه

ته‌واوی عێل و عێل باشان ئه‌لعان ته‌ماشای من ده‌که‌ن به‌بی کیفایه‌تی و

به‌بی نامووسییه

که‌سیک ژنی خۆی پێ نه‌ستیندریته‌وه چیه؟ بێ ده‌سته‌لاته و ده‌سته‌لاتی نییه.

ئه‌گه‌ر له مه‌جلیسی وای ده‌کوت و وای تانوت له خۆی ده‌داوه

هه‌زار و نۆ سه‌ت که‌س له‌سه‌ر ئه‌ژنۆیان را‌ده‌وه‌ستان قرمه‌یان له خه‌نجهری

ده‌م‌په‌شی ده‌سک نێرویی ده‌بۆوه‌ ب‌لاوه

هه‌مووی خه‌نجهر و شیرری له کالان هه‌لکێشاوه

قه‌سه‌ی تۆ بوو به‌تیر له جهرگی ئیمه‌ی داوه

شه‌رت بێ یان ئیمه‌ پاکمان خلاس ده‌بین یان هه‌لۆیان گوشت و که‌لاکی لاس بۆ

قافێ ده‌به‌نه‌وه‌ داوه.

ئیدی خۆ تا ئه‌ورۆکه که‌س له لاسی نه‌کردۆته‌وه ئه‌سه‌رئ

که‌س له ده‌ستی لاس که‌لاکی له مه‌یدان نه‌بردۆته‌وه‌ ده‌رئ

جاریکی لاس له خۆی دا تانوت و حونه‌رئ

ئه‌وه‌ بۆ بۆوی بوو به‌ قه‌باله و به‌ غیره‌ت و به‌ به‌رگیری و به‌ جه‌وه‌ه‌رئ؟

خۆ قانونی دنیا‌یه‌ و نییه، پاکو له قه‌برغه و ببه‌ستن قه‌ره‌بینای ده‌م‌په‌شی

وه‌ستا‌کارییه

ولاغان له خاوی بێننه‌ ده‌رئ، ئه‌ورۆ پۆژی مه‌ردی و نامه‌ردیه

با بناغه‌ی خمخانه‌ بگه‌رئ له عێلی مه‌لا داود و مه‌لا نه‌بییه

سێ سه‌ت کیژ خۆیان حازر بکه‌ن ئه‌گه‌ر خه‌زالدێ به‌ یه‌خسیرییه

پاکیان سه‌رزه‌نشتی بکه‌ن، ب‌لێن: خۆت خسته‌ سه‌ر به‌دبه‌ختیه

کابرایه‌کی با‌له‌کی چ بوو تۆ له پێشدا را‌نگرت‌بوو به‌ نو‌که‌رییه

بیست و دوو عیلت ش‌له‌قاند له نێو خه‌لکیت خست قه‌باعه‌ت و خوێن‌پ‌ژێرییه

ههتا ئیستا یه گجار زۆر به حورمهت و خانومان بووی، ئه لعان دهتیرن زنجیره ی
زولفیه

پاش و پیش سواری ئیستری بکه ن زۆر به ناخۆشی و به بی حورمهتیه
ههتا کهس راینه گری به کاره کهر و به قهره واشیه.

هه چهندی مهیته ران و لاغیان له بهندی دهرده کیشاوه

گیژه ی مه رکه بانه، سوار ئه گهر وهرده سوورا و ده سووراوه
چون هیچ کهس عاقلی له کهله دا نه ماوه

بارانی مهرگ و نه جهل هه وره له سهریان راگیراوه

چونکه پۆزی دل هیشه نه هه رکه سی بۆ مهرگ و مردنی خۆی ده پاراوه.

دهجا با سه ره پمب و سه ره په یکان و شیر ی کالان زیترن له دهوله تخانه بیته ده ری

هه رکه سی نۆ گۆی زیتری دابوو له دهسکی خه نجه ری

لاس هیچ نازانی سوال و باس و خه به ری.

ئه حمده خانی سوورچی و زوراری ئیجازه ی له شکری داوه

هات، پیشی ناگیرئ، ده لئی سیلاوه

ئه حمده خانی سوورچی و زوراری له سه ره دوو راسته ی پکیفی راوه ستاوه

ولاغی ده سوورئ و ده لئی شیر و تیرت لیداوه

کو تیان: ئاغا ئه و ولاغه بۆ به ده ئه دایی ده کا؟ کو تی: مه یته ران ته نگه یان توند

کیشاوه

هه مووی مرواری بهنده، نو قهره پیژه جله و لاغه.

کی بی له ئه حمده خان ئه وه مه عمور ده نیرئ سان به له شکر بگرن و ته گبیره،

فک ره، رایه

هه چ که سی ک سه ری لاسم بۆ بی نی، بلین: ئه وه لاس له دهستی وی دایه

ئه و ده بی سه ره شک بی خا تر خۆ بی له دونیا یه

دهوله مه ندم، ساحیب جه لالم، باسی دهوله تی من به زمان نایه

ئه وه تیری لاسه له مابهینی جه رگ و دلم دایه

مه گهر به کوشتنی لاس، ده نا ئه و تیر و زوخاوه له جه رگی من ده رنایه.

نه سیه تو بکه م چومکه که سیکى دوژمن نه بینى هه رکه سى له بهر خوځیه وه شیری
سپیه

لاس عیلاج په زیری ناکړی، له گه لى مه که ن تیرمندانیه
راست و چه پى لى بگرن، قووه داران، ساحیب غیره تان دایبگرن به پرمبى
دهمړه شى هه ژده قه فیه

له نه کاوی به سهردا بدن، دنا هه ژدیهای جه نگییه
هه میسه مه سته به خه زال، هیچ ناگای له خوځى نییه، نیغیار نییه
پشتى بشکینن، بیهاوینه سهر ولاغیکه شیر خه زالییه
نابى لاس بنیژری، ده بى بیهاوینه بهر سه گ و تاجیه.

نق عیل بوون تیکه لى یه ک ببوون. یه ک بهختیاری بوو، یه ک سنجانی بوو، یه ک
سوورچی بوو، یه ک زوراری بوو، یه ک جوکلی بوو، یه ک گیلانگپسی بوو، یه ک لیتانی
بوو، یه ک شه مامکی بوو، یه ک کاسه وهندی بوو. نه وه هاتن، قهره ولیان له هه موو
کیتوان دانا بو ریگری لاس.

له هه موو وهختیک، چون خودا وای دنیا داناوه، موفه تیش و دوست له هه موو
جیگایه که هیه. بنی ئادم تووی په ریویه. نه وه کچیک خانه واده بوو، نه جیب بوو.
زهمانیکى نه گهر نه حمه د خانی سوورچی و زوراری هاتووچو عیلى مه لا نه بى
دهکرد، عیلى مه لا نه بى ژیرپراکه شیان دهکرد، نه وه وختى، نه وه کچی نه و کابرای
خانه واده جوان چاک بوو، خوځ مه شرف بوو، خه زال خوځشى دهوېست.

خه زال به دایکى نه و کچه ی گوت، کوتى: نه من نه و کچه پویله ده که م. جا نه وه وختى
خه زال توځیکى گهر دنى خوځى دایه.

دهیدایه نه نگوستیلکى گهرمه کارخانه، نه لماس پیزی نه گهر له قامکى هیچ
که سدا نییه نه قیى سورمه یى و نه تله س رهنه گ، هه کاک و دورناسان ده لین:
مروارییه

داوینى سیوانکارییه، سهرى نه لماس کارى و به گزنیژییه
جووتیک خرخال و بازنه ی ده دایه ده ترووسکین هه روهمو روژییه

هیندیک دهلین: مهتای سه مه رقه نده، هیندیک دهلین: گهردن کیشه و سکه
 فهرهنگیه

ئهو داییه، پۆلهی کرد له بۆ پۆژی ناخرهتیه
 کهسێکی چاکهی خه لکی له سه ر بۆ، ده بۆ چاوه پۆ بۆ پۆژی دانه وهی
 پاداشتیه

کهسێک به چاکهی خه لکی نه زانی ئه وه ده بیته زۆلی و بۆ مه یلییه
 جا ئه گهر له شکره که پۆیی بۆ پێگاگرتن و بۆ کوشتنی لاس، ئه وه له ئه و کچه
 کزه ی ده هات له جه رگیه

ده یگوت: حه یفی عافره ت بۆ ده سه لاته، هه میشه بۆ ئیختیاره، قه ت ئیختیار
 نییه

ده بوو هه میشه من خزمه تکاری خه زال بم، له خزمه تی رابوه ستم بۆ عه مر به ری و
 بۆ قه ره واشیه

ئه و پۆکه بۆ من نه گبه تی و نه مک به حه رامیه
 ئه وه له شکرێکی گه وه و گران پۆیی بۆ سه ر پێگای لاس، لاس ئاگای له هه یج نییه
 پیاو ده بۆ ته مه شای پاشه پۆژ کا، بۆ خه زال نه هاتی و به ده ختییه
 وه ختیکی ئه گهر ئه و کچه ساز بوو بچیه ت پێش گه ل و پاش گه لی مه رییه
 له گه ل پۆلیک شل و مل و سایه گه ردن ئه که به وان دهلین شه نگه بیترییه
 وه ختیکی ئه گهر مه ی دیه ته سه ر بێر و کانییه.

ئه و عافره ته ده هاته مه ری. جه له بیك له ئی سمایل عوزیریان هه لبرا بوو، هاتبووه
 نێو مه ری سوورچیان. دیاره ئاغا پێکه وه نێوانیشیان ناخۆش بۆ، رعیت و ئامپا
 گفتوگۆیان ده گه ل په کتری هیه.

ئه وه کوتیان: جه له بیکی سه ت سه ریمان هه لبراوه، له نێو مه ری سوورچی و
 زوراریان دایه، دین ده بیه نه وه. ئه وه ئیجازه یان دا کوتیان: قهیدی نییه، بێن
 جه له بی خۆیان به رنه وه.

ئه و سه عاته ئه گهر بێری چوونه نێو مه ری، شوانی سمایل عوزیریان هاتبوون
 مه ره که به رنه وه.

ئەو كچه ئەو خەبەر دەدا. ئەگە ھات و پرسىياري كرد، كوتى: ئەوانە چ كارەن ئەو مەريەيان ھەلبوارد؟ كوتيان: ئەو سمايل عوزيرين و جەلەبيان بردهو. بەبەھانەى كاريكەو ھەلبەرييان خۆى ترازاند و خۆى گەياندە جيتەكى نەديو ھە شوانەكانى عىلى سوورچى و زورارى، بانگى كرد:

ئەرى شوانە دەستى منت بەداوین بى، ئەرى شوانە ئەگەر شەوئى خەو ھە چاوى تۆ ھەراسانە

شەوئى دەگەرپى و مەر شەوئى دەدەى ھە كۆھ و كۆھسار و سەرى پيرە كوستانە شەو ھەوهرى خۆت داوئىو ھە كۆسرەمى شالە بەگيان و چيشتنەنگای مەر ت دینىو ھەو ھەواری بیریانە

و ھە دەستى منت داوین بى قاسیدیكم بۆ بکە، كەسىكى ئەگەر ھیندە بەھوكم بى

و

بدا فرمانە

دەبى بتوانى بکاتەو ھە سەخى گەریتی و خەلات بەخشانە

ھەرمو غەنیمەتم لى و ھەرگەر تا دوازە دانەت بەدەمى، ھەمووى ياقووت و مەرجانە

بە دزى و بە نھینى، دەستى منت داوین بى ئەو ھەختى دل ھیشانە

خەبەرېكم بۆ بەدە بە شەنگە خەزال و دايمە حۆلە دەلپى پەرى عاسمانە

كەسىك ھە دنیايەدا بى خەبەر بى، بى عاقلە ھېچ نەزانە

ئەلەان دەبى خەزال دابنى شىلینگ و کوپە و کوپەلەى دەخمخانە

لاس ھە سەفەرئ ھاتەو، ئەلەان پوچى لەسەر دەستانە

نۆ عىل بۆ كوشتنى لاس چوون ئەگەر پتى بگرن نيزاح و بەھانە

بيكوژن و نەيەلن بڑى چيدىكە بە ژيانە.

بە خەزال بلتى بۆ بى خەبەرە و خەبەردار نىيە

بۆ كەزىكە ھە شەرىحانەى ناباتە سەر شىلینگ و کوپەلەى خمىيە

ئاگات لى بوو ھەتا لاس ھەو بوو كەس نەيدەتوانى ھە عىلى سمايل عوزيرى بکا

كەلەگایى و كەلەزەپىيە؟

ئەو خەبەردارم كرد، ھەتا لاس نەكوژن بە بى كەسىيە

ئەمن زگم پىي دەسووتى، شىرى زەرد بەتاقى تەنپىيە و كەسى دەگەل نىيە
 بۆ نەبۆتە پەروانە روحي، بفرى، بچى بەكۆمەگى كورته لاسى بالەكپىيە
 بىكەسى بۆ خولای دەبى دەنا بۆ كەسى دىكە چاك نىيە
 ئەگە خەزال كۆمەگ نەكا و لەو لەشكرە نەكەن پىشگىرىيە
 وەبزانى لە مالى بابى دادەنىشى بەسەرى بەتال و بە مىلى بەكوپن و بە خەمناكىيە
 بۆ خۆى يەخسىر دەكەن و پىي دەكەنەو بە حورمەتى و بى كىفایەتپىيە،
 ئەوجار شوانەكە ئەگەر ئاوپرى لىداوۋە كوتى:

كىزى زۆر مەمنونم ئەگەر تۆ ئەو خەبەرەت بە من داوۋە
 كۆلمەت دەلىلى لەلى روممانە و لە تاجران بەجى ماوۋە
 بەفرى زستانپى لەسەر لاچوۋە و گزىنگى تاوۋى لىدراوۋە
 لە دنيايەدا دل شكست نەبى، قەت چاۋەرپى نەبى چاۋت بۆ دواۋە
 بەمراد و كامى خۆت بگەى، بەغىلىت پى بەرن، بلىن: لەبەر بەختى خۆى حەساۋە
 خەزال زۆر چاۋەرپى كورته لاسە، شەو و رۆژ چاۋەرپىگايە، ئەۋەتى پىشتىۋانى مەلا
 داۋد و مەلا نەبى لە بىساتدا نەماۋە.

ئەۋە كىزى گەلىكى دەستەۋداۋىن دەبوۋ، دەيدايە ئامانەتپىيە
 دەيگوت: كۆمەگت ھەق دەستى ئىلاھى بى، چومكە شۋانى قەتت نەمىنى عىجىزى
 و ماندوۋىيەتپىيە

خەزال ئەمنى پۆيلە كردۋە لە عەمرى حەو سالە و مندالىيە
 ئەمن چاكەى خەزالم پى نەدراۋە، ئەۋە بۆۋى چاكەدانەۋە و پاداشتپىيە
 ھەچەندى پىي دەكرى خافل نەبى، كۆمەگى پى بكا بە لاس و كورته لاسى
 بالەكپىيە.

شۋانەكە ئەۋ قەسەيى لەسەر دلى بوو بە گرى، چونكە پىاۋى رەشىد ھەموو كەس
 خۆشى دەۋى، خەزال لە چادرى ھاتبوۋە دەرى، خەرىكى ئەۋە بوو بچىتەۋە ژوۋرى.
 ئەۋە شۋانەكە دەلى:

كىزى، كىزەكەى سەرى زنجىرەى زولفانى پادەۋەشىتى

سنگت ده لیتی به فیری کویتستانه، هه وه ل مانگی به هارییه، قه دهم له سهری خوی ده سووریتنی

ده لیتی وه نه وشه ی کانیه قه مبه ریا نی، هه واداره و سبه عینان ئا ونگی دیتی
ره بی موقه ده ری خودات نه یه ته سهری، بهخت و ته ره قی و ئیغبالت لی نه ستیتنی
هه چه ندیکی به لیتو یکه مبارهک پیده که نی و زهر ده مخنه دیتی
پیکه نینی وی ده بی به تیر، له جهرگ و دلی پیاویدا سهره تیر به جی ده میتنی.
ده مر مه وه له بهر شه دیکی نه لوانی کۆر حوسیتنی ریشوه بیان له هاتو چۆیه
جار جار دینه وه سهر چاوان جار جار هه لده کشینه وه سهر که وانه ی نه برۆیه
له بهر قاسیدی سهر سنگت ده مر م نه که خرپوون، هیتدیک ده لیتن: نارنجه، هیتدیک
ده لیتن: لیمویه، هیتدیک ده لیتن: گو یه

نه که بیتو ئیجازهم بده ی، چومکه ئیختیار له سهر گرۆیه
چوار قسه ت ده که ل ده که م و نه من کارم به تۆیه.

هه زار جارت نه من ببه وه به قوربانی زولفیک سی به نگییه
نه که ر گو ی که مبه رت به ربوونه وه، ده لیتی سواره ی رۆمییه

جار جار دینه سهر سنگت و جار جار شو را به بیان دینه وه سهر عه رزییه
چاوت بوونه ته جه للاب، دا یمه تیخیان له ده ستیه

هه یبه تت وایه هه موو که س ناتوانی بتدویتی، چون نه وه جه للابانه، وه کو چاوت بن،
دا یمه ئیشتیا یان له قه تل و خوینرێژییه

مه لی شو انه ویلکی بی قابیله ت نه منی ده وی کاری چییه؟

نه منت ده مر مه وه له بهر به ژنیکه باریک نه که ر بی غه وشه هه یچ نا قیسی نییه
چه ند میر و به گله ران له داخ و هه سره تی تۆ سهریان بر دۆته بن گلییه

ئیجازهم بده، چاوت له من نه بیته ماری جه نگییه

نه وهنده بزانه شو ان بی حاجه ت نییه

نه که من خه به رت بده می بۆ تۆ خو شبه ختی و ته ره قییه.

نه وه خه زال و خه زال شه و له سهر پانییه ی راسته ی را ده وه ستا وه

وهكو ئاسكى ئەگەر بېچووهى بەجى ماوه
 ئەوه بەمپەرەبانى ئاورپىكى لە شوان دەداوه
 دەيگوت: چىيان لى كردووى، كى ناھەقى لى كردووى، چت لى قەوماوه؟
 ھەتا ھەقى خۆت بۆ جىبەجى بگەم و بۆت بىستىنم تەواوه.

شوان ھاتە پىشى كوتى: فلانكەسىك خەبەرى بەمن دا، لاس ھاتۆتەوھ. نۆ سەردار
 عىل لەگەل ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى ئەوھ لە سەحراى كەشانن، قەرەوليان
 ھەيە و پىگايان پى گرتووه.

خەزال دەگرى و دەبارىنى

ھەناسەى خەزال يەگجار زۆر تەحسىر دىنى
 ھەچەند جارىكى عەسرین و فرمىسك بەسەر كولمەيدا ھەلدەوهرىنى
 دەلى: سەلای گەورە و گرانم لى رابوو، كەسم لە ماله باوانى نەمىنى
 قەت بووھ يەخبال بى دە دەستتەوھ و دوژمن بەزۆردارى لىت بىستىنى؟
 جا ئەمن بۆ روحم بمىنى، بۆ دلم خوین نەدەلىنى؟

كى بى لە نۆكەر و لە نۆكەرىكى ئەگەر بتوانى خەبەرىكم بۆ بەرىتەوھ ماله باب و
 خەبەرىكم بۆ بەرىتەوھ ماله باوانى

پاشى سى پۆزى دىكە عىلى لىتان و سمايل عوزىرى دىنە سەر سووتان و تالان
 كرانى

ئەوھ ھەيبەتى لاسە تا ئەورۆكە ھىچ كەس ناتوانى
 ئەوھ عىلان پىگايان بە لاس گرتووه، پرىشكەى خوینە، دەنگى تىرە، ئاواز
 دەچىتەوھ

بۆ كەشكەلانى عاسمانى.

خەبەريان بەمەلا نەبى و سەردار عىلان دا. مەلا نەبى كوتى: كەسىكى لە دونيايەدا
 ئەگەر شەرتىكى كرد، قەسكەى خۆى نابى بەرىتەوھ پاشى، شەرت نىوھى ئىمانە.
 چون ئەمن بى كور و بى نەسر (نەسل) بووم ئىختيار و دەولەت و رەئىسى و ھەموو
 حىساباتىكم بە خەزال داوھ. بچن خەبەر بە خەزال بدەن، حوكمى وا دەبى خەزال
 راي لەسەر بكىشى.

خه زال بۆیه بۆ خۆی له پتوه حوكمى نه كرد و له شكرى ساز نه كرد، كوتى:
ئىحتىرازم لى دهگرن، با نه لىن هتندى دل به لاسهويه، ئهوه خه بهره درۆيه، تهمايه تى
له شكرمان پى ساز بكا. ئهوه خه بهر بۆ خه زال هات. تهواوى سهردار عىلان ده لىن:
حوكم و دهسته لات له دهست خه زال دايه.

جا ئهوه خه زال دوازه جارچى ده نارد نهو عىلييه
ئهوه ترازاندم دهركى چه كخانه و كارى لازم كارييه
دوازه هزار سوارم بۆ سوار بى، ولاغيان پير نه بى، سوار بن له ولاغى
عومر سى ساله گيه

به دهستىك كورپه جحىلان بلين ئهوى هه ميه سه مه سه و كه لاله ييه
چاوه رپى يارى خۆيه تى كهنگى دپته وه له پىگاي كانى و له پىگاي مه رپيه
هه موو له خۆيان قايم كه ن سى سه ت په يكانى سه ر نه وه رپيه
ئاو درابى به ژه هرى مارييه

وهختى ديفاع و دل هيشانه، قهت سه ده مه و كارى وا كه وه نيه
به هومپدى خوداي و مده ستيان ده كه وى نوسره ت و فه تح و ته ره قيه
له بهر خوداي عاسمان ده پارپمه وه، هيجى بارى ئه جه لى له سه ر نه بى، سه ريان
نه به نه وه بن بارستى گلييه.

به دهستىك شهنگه پياو بلين ئه گه ر عومريان له چل سالى ته واوه
دايمه غيره تيان و كهو مه نه جله لى له سه رى ده كو لى و ده لىن كو لاوه
له پشتى ولاغيان بكه ن زى نى كى مور سه ع و له زاريان بوكتن ددانه لغاوه
سه فه رى سه عاده تيان بى، به دل شكستى نه كه رپنه دواوه
كارى كى كه وه ريه له هه موومان قه و ماوه.

به دهستىك ژنان بلين شل و مل و ناسكه زيبايه
ئهوى كۆرپه ي نه خشىنى له با وه شى دايه
ئهوان دوعايان ده بپته وه قبوول و مو سه ته جايه
هه موو رابوه ستن له ده رگاي مه خسوود حاسل كه ر ئه گه ر خودايه

تیکرا ئەوان بکەن ڕجا و تەمەننايە.

بەدەستیک کچە جحیلان بڵێن تازە سەرسنگیان لیری کردووە
مەمکیان دەلێی شەمامەیی حەورەنگە تازەکانە خال خالی سوور بووە
زولفیان دەلێی بەیداغی پۆمییانە، سێ بەنگی و داوداویان کردووە
ئەوان لە بۆ پۆژی مرادی خۆیان بکەنەو پارانەو و ڕجا و ئەرجوو
سەلای گەورە و گرانم لێ ڕابوو لەمیژە لەشکری سوورچی و زورارییان چوو
خۆ لاس کورتیک نییە دابمێنێ، زولفی خەزالی پێی بەستووە
مەعلووم حەوت شەو و حەوت پۆژە و چانی بە ولاغی نەگرتووە
بۆ خۆی زۆر توونییە، چۆلی و بەری بریووە و ماندوو
دەنا لە ئاوازی تیری کورتە لاس دوژمن بێ ڕووحو و ڕووچی چوو.
ئەو لەشکر ساز بوو.

نیویکی هیچ ئاگای لە خۆی نییە و لاقی لە ئاوەزەنگی نەناوە
ساحیب جگەرەن پاش بەند و پێش بەندی شەویان هێناوە
هەموو کەس دەلێ: ئەو پۆژمە لە دەشتی ڕەبی شەری ڕۆستەم و ئەفراسیاو
فرمێسک سێ ڕیزگە لەسەر سنگی خەزالی هێرش هێناوە
لەشکر ئەو دەروا و ئاوپرژینی پێشی خێوتی بەفرمێسکی چاوی خەزالی کراوە
دەبی سنگت بۆ بکەم بەتەختیک دوو قەدەحی شەراب لەسەر داندرایە
سنگمت بۆ بکەم بەباغی نمرود بڵێن پەنجەیی لاسی تیگە ڕاوە
کۆلمەت بۆ بکەم بەشانەیی هەنگوین، وەختی برینەوێتی و ڕەواقی تیگە ڕاوە
ئەمن هەنێت بۆ بکەم بەشەریت و بەشووشەیی گولایە
ئەگە بێتو لوقمەیکە وەرگیری، بڵێن ماندووی لەو سەفەر و جەنگ و جودالە
حەساو

هەقی خۆتە دەبی وەریبگری، عەزیەت و عازاب و سەخڵەتی و ساغاویت گەلیک
لەو سەفەرە کێشاوە

هەم ئەمن دڵم جێبەجێ دەبی، هەم ئەتۆ بیینە کام و کاو

ئەگە بېتو من تۆنەبىنم، پەبى پووناكايى و بىنايىم بېرىڭ لە ھەردىك چاۋە
 جا تانۋوتم لى بىدەن سەردار عىلان، بلىن: مىراتە و لە پاش لاسى بەجى ماۋە.
 ئەۋە سوارە رېز رېز و جووت جووت گەيشتنە قوچى قەزەنى
 ھەموۋى تىرى لىو سوۋرى شازدە موشتەبى جەرگى دوژمنى ھەلدەكەنى
 چاۋەرېتى قەدەمى لاسن ئەگە بىيىن بە دىيانەتى و بە ئەھۋەنى.
 ئەۋە سوار سەر بەرەو ژىر دېنەۋە خوارە

جووت جووت و تاق تاق، جار جار دەرگنەۋە قەتارە
 چومكە رۆزى دل ھېشانە، ھەموۋى مەخشوشە و دلى برىندارە
 ساحىب غىرەت بەپەلەن و دەرۆن، بى جەرگان چارىيان بى چارە
 ئى وا ھەيە خۆى دەدزىتەۋە، خۆى دەرگى لە پەسيو و لە كەنارە
 ئى وا ھەيە پىي خۆشە زوۋ بگاتە دوژمن و لىي بىستىنى تاقتە و ئىختيارە.
 ئەگەر لاس ھات بەغەيرى مامەرەش نەبى ھىچ كەسى دەرگەل نەبوو. لاس ئەگەر
 تەمەشاي كرد دىتى ئەۋە لەو بەرەۋبەرى شاخان سوار دىن و دەرچن، زانى قەرەۋلن.
 سولتانىكى ۋەكو عاقل بى، خەبەردارى دلى لاسى كرد. كوتى:

بران^(۱) ئەۋ رېگايە چۆلە، خۆ قەتم نەدىۋە بەئاۋەدانى
 ئەلەان ئەۋ سوارانە لە من بوون بەنىگەرانى.

بە مامەرەشى گوت: ئەتۆ زۆرت دنيا قونەكەو كىردوۋە، زۆر دانىشتوۋى لەبازى
 پىگرتن و لە جەنگ و لە شەر و لە رۆزى دل ھېشانە
 كەسپىك دىناي زۆر دىبى، ئەۋ عاقلترە و چازانە
 چومكە قەسەيە، بىستوۋمانە لە بەرىنان و لە پىشىنانە
 ئەۋ رېگايە چۆل بوو، دلم يەگجار زۆر نىگەرانە
 ئەۋ كاسەيە ژىر كاسەيەكى دەۋى، ئەلەان وا غەلەبايى و ئاۋەدانە
 لاس تاقە نەفەرېكە ئەما ھەمىشە ھەر لەسەر گەتوگۆ و لەسەر قسانە
 عىل و عىل باش و عاشىرەتان ھەمىشە لە غەرەزى لاس خەويان لى ھەراسانە

(۱) «بران» بەماناى براىە، ھەرچەند «بران» دە فەرەنگەكانىشدا نەھاتوۋە.

ئەگە عاقلم بىي ئەو سوارانە ھاتون بۆ خويندېزى و رىي بەستى و رىي بەندانە
جا پياو دەبىي چوار گورچيلە بىي، نەترسىي لەو موقەددەرى ئەگەر دىي لە عاسمانە
كەسىك ئەگەر دەست و دلى بگرىي، دوژمن ناتوانىي بيكاتەوہ بىي روح و بىي گيانە.
ئەوہ مامەرەش جوابى دەداتەوہ، دەلىي:

من دەمگوت ھەلبەت كورته لاس لە كەس ناترسىي و ترسىي لە كەس نىيە
چومكە گە راوہستا لەسەر دوو راستەي پكىف و غەزەبى لە نىوچاوانى دەبارىيە
پياوئىكى ساحىب ھەيىبەتە، پياوى وا بەھەيىبەت و مەزىبوت نىيە
خەلك دلى بەئاوہدانى خوش دەبىي، ئەتۆ دەلىي سەرى ئەو كىوانە بۆ ئاوہدانىيە؟
ئەوہ دوو سەت كەس دەبن، ھىندىكيان ولاغيان سوورە و ھىندىكيان ولاغيان
سپىيە

خاترجەم بە يان راوكەرە يان بوكنىيە
چل و پىنج شەوہ لاس لە سەفەرە، نىوى لاس ئەلەان لە نىو ھىچ عاشىرەتكدە
نىيە.

ئەوہ لاس خۆي بادەدا، سەرى ولاغى سووراند و كوتى:

ئەرى پىرى ئىختىيارە
چومكە لەمىژە پىشەي تۆ دزىيە و رىگرييە، بۆيە عاقل لە دلتدا نەيگرتووە قەرارە
ئەتۆ دەلىي كەس باسى لاس ناكە؟ لە نىو تەواوى عاشىرەتان باسى لاسە و ھاوارە
ئەگە من عاقلم بىي و مەختى دل ھىشانە، دەبىنى چەند كەلاک لەوھىدا دەكەون لە
كووچە و لە كەنارە

جا ئەو و مەختى پىم دەلىي: لاس پياوئىكى عاقل بوو، رەشىد و وشيارە.
ئىدى سوارەكان ئەگەر چاويان بە لاس كەوت، خەبەريان دا، بە جارىكى ئەو بەر
ئەو بەرى رىگاي لىي گىرا. مامەرەش عەبەسا، كورە پياوئىكى رەشىدەش بوو، ئەبەدا
ھۆش و تاقەتى نەما، كوتى بەزاتى خولاي دەمانكوژن.

ئەوہ لاس دوو كەرەتى پكىف بە ولاغى دادەھىنا، پىي دەكردەوہ نەرمەغار و
شەپناختىويە

دهيگوت: ده زانم قهر زدارم نه محمد خاني سوورچي و زوراري هاتوته وه ليم بستيني
قهرزيه

نه لحه ق كه سيك پياو بي نابي ناهق بروا، هاتووه بق هه قى خوى و ناهه قى نيه .
جا نه گهر پياوه پانه ميئي

يان هه تا زووتره هه قى خوى بستيني

يان خويني خوى له گورخانه ي برژيني .

نال ناله، گاله گاله، قاوه قاوه

قاژه ي تيره، دهنگي قهره بينايه، نه وه له گه ل كورپرهم كورپرهمي نه سپان دهبونه وه
تيكه لاهه

مه له كاني عاسماني لهو كارهي سهريان مهحتل ماوه

نه وه لاس چووه بن بهرديكي عربهنوس كارچوكي چه په ي له بهر بليسه ي

تيري داده داوه

كي دمتواني له بهر هزره تي قابيز سهري ولاغى بابداته وه و توندي بكا لغاوه

وه بزانه هزره تي قابيزي له سه ره، رووحي له سنگي دهره پناوه

له ترسي قاژه و ناله ي تيري لاسه شوړي باله كان پياوي پياو جهرگي دتواوه

نه وه دهوره يان گرت، هر چوار لاي وهكو هسار گيراوه

كه سيش نه يده ويرا بچيته پيشي، چون دنياي رووناك زور خوشه، كهس هز ناك
به به دبختي نه و ببيته وه ته واوه .

له بهر دهنگي تيري لاس له شاخان گرمه گرمه ناله ناله هاره هاره

دهنگي تيري لاس دي، گورينگه گورينگه، ده لتي شمقاره .

له سهري شاخان، ته مه، گهرده، ته پ و توزه

هه چ جاريكي دهنگي تيري لاس دي، نه و سوارانه تيك دهه لتي و دهبه وه نالوزه

له سهري شاخان ناله ناله، تاريخستانه

تيري لاس ناوازي دي ده لتي ناله ي هه ورانه

سواره وهكو مه ي و بهرخ تيك دهه لانه

تيري دوژمن يه گجار زمرنديه و له پياوي دهستيني روح و گيانه

ئەو كەسەم زۆر پى عەجايەبە، دەلى: لاس بنى ئادەمىيە و حىسانە

لە پوژى شەرى و كەلاک فرىدان و دل هيشانە

خىر ئەوى پوژى كە كەوتە شەرى، هەژدىهايه، شىرى مەيدانە، بەورى بەيانە.

لە حەوت جىگاوه هيرشيان بۆ لاس هيتا بوو. هەج كەسىكى ئەگەر هيرشى دينا و
بى بۆ سەر لاس لە ترسى تىرى نەوزەرى لاس نەيدەتوانى بچتە پيشى. هەج تىرىكى
لە پيشى لەشكرى دەدا جارى خەلوارىك گل بلند دەبوو. سواران، واهيمە دەيگرتن و
دەكشانەوه. كەس نەيدەتوانى جلەورپز بكا و بچتە سەرى. لاس دەيگوت:

ئەورۆكە دلە لە هيش و لە ژانە، دەرمان بۆ دلى من نىيە

بۆ كەس نىيە خەبەرىكم بۆ بەرى بۆ عىلى بالەكان و مەملەكەتەكەى بالەككىيە

بلين پىنج هەزار كەس ئامكوفى تاقە سوارىك نىيە

ئاخ قاسىدىكم وەگىر كەوتايە لە كەس نەترسايە و بيانكوتايە: ترسى لە كەس نىيە

فرىبايە وەكو باز، بيانكوتايە: كەوكەند و هەوراز و بلند و ئەوى بۆ نىيە

خەبەرىكى بۆ بىردمايە بۆ خەزال و خەزالەشورى مە لا نەبىيە

ئەگەر خەزال بزائى بۆم بگرى و ببارىنى بەدوو چاوى پەش و بەنگىيە

فرمىسكى خەزال بۆ من دەبىتەوه كۆمەگ و لە پشت سەرم دەكەن تىرەندازىيە

جا ئەو وەختى ئەمەن ئىفتىخار دەكەم، دەلىم: بزائى لاس بى كەس نىيە.

كەس نىيە خەبەرىكم بۆ بەرى ئەگەر خەزال بۆ بكا خەبەردارى

بە پەنجىكى ناسك كۆلمەى برنى و تويژى بىتتە خوارى

بىتتە نەخش، خوين لەسەر سنگ و بەرۆكى ببارى

بلى: قەلەندەرم بابان وىزانم چون كەس نىيە كۆمەگ بە لاس بكا، مەگەر عەترى

فرمىسكى منى بەسەردا ببارى

ئەگەر ئەو پوژە ببىنمەن كۆمەگم پى ناوى، قاسپەم دى، عاشقم، وەك كەوى

نسارى

كەس نىيە خەبەرىكم بۆ بەرى خەزال لىكەى كۆلوانەى شىن بكا، ئەوبەرە و

بەر بىهاوژىتە سەر شانى لىكەى كۆلوانى

لە سنگ و بەرۆكى توند بكا گۆ و كرمەك و قوژىتاس لەگەل بەندى قەيتانى

برۆم بۆ بکا به پهری ږهدهال له گهل نهو مژانگی بیکا به پهیکانی
نهوهم پئی چاتره له کومهگیکی نهگهر له پشتم بکاتهوه خوینږیژی و شیر
هه لکیشانی.

هر گهردی خه زالم لی دیار بی، قهره زولفم بۆ بکاتهوه په خش و پهریشانه
مه مکیم بۆ بکا به ئیستیکان و قولکهی گهردینم بۆ بکا به مهیخانه
وهده زانم سهت سوارم سمیل سپی کامهری له پشتیه له سهه نهمن دهکوژن
دوژمن و بیگانه

نهوان بهمن دهکهنهوه کومهگ و پشتیوانه
نهگهر خه زالم دهنگی بی له توق و ته له سم و له بهندی له رزانه
له شکری وان وهده زانم هه مووی تیری به پهیکانه
له ئاوازهی له رزانهی خه زالم هه موو دینه هه لات هه لات و پوژی شکانه
نوسهرتهی دوايهم له دواي خه زالم و خه زالم شوږی گهردن به قهیسهری و سهه
به دووکانه.

نهوه کومهگی لاس گهیشتی، نهوبهره و بهر گیرا پیشی نساری
تیر وهکو ته رزهی به هاری دهباری.
هه یته هاته سواران له خو ددهن تانوت و حونه ره
دهنگی ږمبه و قازهی تیره و کوږږم کوږږمی ولاغه و قرمه و کیشانی خه نجه ره
دهکه ویتته به ریتی ولاغان، له بهدن جوئ دهیتته وه سهه
نهوهی نهگهر بی غیرت و بی حونه ره
سهه ری خوئی خلاس کردووه، له مهیدانی چوته دهره.
ئیدی نهگه هاتن خویان موعاریفی لاس کرد، کوتیان: بی کهس نی و کومهگت
هه یه.

جا نهوه لاس چووه سهه بهردیک، کوتی:
له دلپکه من گهری چهندی له هیشه و چهندی له ژانه، نهو کهرته نهوه ئاوپرژین
کراوه

کهسیکی نهگهر ئاگای لهو کاره ههیه و نهو لهشکری له گهل خوئی هیناوه

تو ئو خودايه ئه گهر ئو دونيايه به كفله كوئيك داناوه

ئو له شكره به حوكمى كى كۆمه گه و به حوكمى كى هاتوو و ههستاوه؟

پتيان كوت: دوازه كهس جارى كيشا، خهريان دا، خهزالى مه لا نه ببيان حوكمى كرد، به پتي كردوون.

لاس دهلى: ئه وه من بووم هاتمه وه له وه سه فهرى گه وره و گران و هات و نه هاتى
ئو وه ئه منم چاوم پى كهوت كۆمه گى خه زال و خه زاله شوپى مه لا نه ببيانم ده گاتى
وه لا وه ده زانم سولتاني پۆمىيانم و له سه ر ته ختى ئه سته مبولى ده كه مه وه
حوكماتى.

ئهن ده مگوت هه لبه ته پۆژم به ده و ئيقبالم نه ماوه

خه زال و خه زاله شوپى مه لا نه ببيان مه لى منى فري داوه

چون تيرى من له جهرگى وى كارييه، وه هاى له جهرگى دراوه

وه كو خه ونى كى پياو شه وى ده ببيانى، هينديك كهس له بيرى ده چى و هينديك كهس

دهلى: له بيرم ماوه

جا من ئيفتيخار نه كه م خه زال كۆمه گى ناردوو زانوييه تى ريگا له كورته لاسه كهى

باله كان به ستراره.

لاس دهلى خه زال چاوت به من بمينى به و سيوادهى ئه گهر شه به ق ده دا به رى به يانى

ئه گهر ده نگ له توق و ته له سمي سنگت دى، ده بى به بازار و به دوكان و به ناوه داني

فرميسكى چاوى تو بو من ده بيته قهره سوژان، بو من ده به نه كۆمه گ و ليم ده كه ن

بشتيوانى

ورده به رچه مت به من بمينى به به ندى ناو ريشمى خا و ئه گهر بو من ده بيته زنجير و

له دلم داويزى نيگه رانى

قولكهى سنگت بو من ده بيته وه به شه ربه ت و به كانى

هه مووى عاشقى تو به له كه للهى داوم، هه يبه تى عاشقينيه دوژمن له حاسته من

بى رووحه و رووحى ده بيته وه فانى

ئه گه نه رمه نه رمه به ريگايه دا ده روى زهر ده خنه ت ديته وه له ليوانى

چل و پينچ شه وه ئه من له سه فهرم، ده ربه ست نه بووم بو بى ئاوى و بو بى نانى

هه موو ئه وه عه شقى تۆيه و دلى گرتووم، بۆيه ئه من به بى بژيوه و تيشوو وام توانى
ئه گهر وهختىكى رۆژ له بورجى مونه ووهر ديته دهري به عومرى پادشاي ره بىباني
خو من هوشم نيبه بزنام شه وه يان رۆژه، گه پهنجىكى مبارهكى تۆم ديتيه وه
ما به ينى هه رتک شانى

حه يفى بۆ كه س دنيا به قاي نيبه، عاقيبهت ده مرين و ده بينه وه فانى
ئه ما مه رگ لى بگه رامايه پىكه وه دابنيشتينا به خوشى و به شارپه تى، به
ئاملانى.

ئه گهر له شكره كه ي گه يشتى و ئه و ئيفتيخاره پهيدا بوو، به ئه حمه د خانيان گوت:
بزانه به ختى ئه و كابرا به چهند ته ره قيه، به تاقى ته نى بوو، خودا هه بيه تىكى وای
له سه ر شانى دانا، هه ركه چاومان پى كهوت زنده قمان چوو له ترسان.

له پيش چاومان بوو به شير و پيمان نه گيرا و پيمان نه كوژرا. به خوداى هه مووى
عه مرى شارزه ساله يى و حه فده ساله ييه ئه و له شكره ي به كوومه گيه وه هاتوه.
ئه وان زۆر ئازا و ره شيدن، له هيج شتىك ناپرينگينه وه، زۆر چاك ده ست ده كه نه وه و
ده ست ناگىر نه وه. هه ژديهائى لىو زهر د وه كو لاس بى ئه و جار كوومه گى له پشت بى
هيلاكه تيه، به خولاى ئه وى بلئ: نيرم، ناتوانى له سه ر پشتى ركه ئى رابوه ستى.

مه سه له حه ت ئه وه يه، تاس كو توويه: بشكىم و نه زرينگيم، هه تا گه و ره گه و ره و په ر
به سه ر له نى وان لانه چوون، تا سه ردار عىل و شوهر سوار به ده ستى ئه و پاله وانه ئه و
هه ژديهائى لىو زهر د له به ين لانه چوون، ئيمه با ئه و مه يدانه به تال بكه ين، هه ليش
بئين عه يب نيبه! جا ئه وه بارگه و بنه و ئابدريان تىك نا. له شكره كه ش لىك
كشابونه وه.

لاس كو تى: له نى و خو تان چل كه سى يه كه يه كه م بۆ هه لبرئيرن، بئين بازديد و
ته فتيشيان ده كه م. ئه وى ده هات باسكى خه فته نه كه ي پى هه لده مالى، راست ده يگوت
را وه سته. ده يگوت: ده ستت بقوچينه. ئه وى قولكه ي ئانيشكى قوول بووبايه و سى
ره گى لى هه ستابايه، هه لى ده گرت.

هه لى بزار د هه تا بوونه چل كه س. له و له شكره چل كه سى په سه ند كرد. جا كو تى:
بچن قه ره و ل بن ئى له شكرى سوورچى و زوراريان، ئه گهر شه وى برۆن خه به رم

بدەنى، پېششييان پى بگرن هەتا ئەمن دەگەمى، شەريان دەگەل بگەن. ئەو چل
كەسەى نارد بە سى جىگا، جىيەك سىزە، جىيەك سىزە، جىيەك چارە كەس.
ئەو قەرەوللى خويان دەكىشا تا سى سەعات لە شەوئ چوو.
ئەو گالتەى هات لە بنەى بەردى(؟).

سەدايى مەرد و نامەردى
كەوتوونە دەستوبردى.

ئەو سازبوون ھەلەن. قەرەوللى لاس چومكە ھەمووى سى پەگى توندى لە قولكەى
ھانىشكى بوو، ھەمووى چوار گورچيلە كورپە كورپەى سمایل عوزيرى، پېشيان پى
گرتن، كوتيان: كەسىكى ئەگەر پيش بە لاسى بگرى، ھەق بەھەق، تۆلەى لاس دەبى
لەتتان بگريتهو. ھەشتا كەس بەتيرى سەر بەپەيكەن لە لەشكرى ئەحمەد خانى
سوورچى و زورارى كوژرا، ئەوانيش دە كەسيان لى كوژرا. ھەندە بەغيرەت و
بەجەوھەر بوون پېيان عەيب بوو خەبەر بە لاس بدەن. ئەما لاس بەدەنگى سواران و
بەگىژە و بەگرمە گرمى سواران خەبەردار بوو. جا ئەو دەستبەجى لاس ساز بوو،
نيزىكەى سى سەت كەس دەگەل لاس ھاتبوو. لاس كوتى: ئەوى نووستبى ھەلى
نەستېن، لاس دەلى:

بەوى كەم ئەگەر ئەبەديە

چ بگەم خودا بەشى منى ترس نەداو و ترسم نىيە

چەندم پى خۆشە ئەگەر قەوماو، لە ئاوازی ومختى نيوە شەو و ھەلات ھەلات و

بريو برىو و بەيدى بەيديە

جا ئەو كەسەم دەوى خوى پابگرى لەسەر دوو راستەى پكفى و بتوانى ئەگەر

شەپ بكا بە رمبيە

ئەو ھەلە بۆم تەنزول بكا لەشكرى نو عاشيرەت، ھەتا قىامەتى تازەكانى

ئەوانە سەرھەلدانەوميان بۆ نىيە

نوسرەتى دوايەم لە دواى كيژى بەلەك زەردە، چل و پېنج شەو ئەو لە من قاتىيە

سنگت دەروازەى بەھەشتىيە و ئى جەننەتى باقى، چل و پېنج شەو بەشى منى

تەدا نىيە.

جا هاتن پيشى له شكريان گرت. خان قوچى خانى گيلانگيسى به خومى كه مهندي لاس گيرا.

برايم خانى لىتانى به كه مهندي لاس گيرا. ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى به مەرکه به وه خست، كه مهندي هاويشتى، گرتى.

جا ئەحمەد خان پىي گوت:

لاس مەردى وهكو تو له دنيايه دا نيه

كوشتنى پياوى وهك من له دنيايه زور شتيكى خراپه، وهره مەرد به بمبه خشه، ئەگه نيوچاوانت تاله و دهلى به خشينم بو نيه

داغيكم به سنگتوه بنى، له كن هه موو كهس بمكه دروشم و دياريه

شەرت بى بيمه كنت به خزمه تكار و به نوكره يه

روح خو شه ويسته، قاتلى روحم مەبه، ئەوه بو تو شادمانى و نيويانگ و دياريه.

ئەوى هەلات هەلات، ئەوى تالانى به جى ما به جى ما.

خان قوچى خان پىنى سىي بوو، به لاسى گوت: «كورتە لاسى باله كان پياويكى

پهشيدى، هەز ناكەم بەدیت بەسەر شانيدا بى. كه سيكى زور بى ئينسافى بكا ده بى

ترسى قەزاي عاسمانى ببى، ئەگەر خولا ئەوى بشكىنى. ئەتو ئەگەر بىتو، ئەوه داغى

نوكره رى تو مان به سنگتويه، ئەتو خانه وادهى هيچ چاوت له وه نه بى، ئيمه هه ميشه

حه وسەت كه سمان له پشتى سوار بووه بى كيفايه تمان مەكه بمانكهى به نوكره رىكى

ئەوهى ئەگەر خزمەت بكهين و شهو و پوژ له كنت بين، ئازادمان بكه، بچينه وه سەر

پى و شوينى خو مان، ئيمه نوكره رين، نوكره ده بى خزمەت به ناغا بكا، بمانه خشه با

دوست و دوژمن و تهواوى دنيا لىمان حالى نه بى، تهواوى خەرج و باج و زهكات و

ته دارهكى ئى نۆ عىل به تو بگا. به بى قسه و گفتوگوى تو هيچى ئىختيارى ئەوهى

نه بى ئەگەر كاريكى سەربه خو بى بكا.»

لاس فكرى كرد، كوتى: با پياو دەستيشى بپوا، ئەوانه زهليلى به رده ستيشى بن،

حه يفه بنه مالى ههزار سبال له وهى پيش له بهين بچى. ئىلتيزامى لى هه ستاندن و

خويان به نوكره رى لاس دانا. جا بو به له قەدىمى زه مانه وه هه تا ئاخىر زه مان ده لىن:

نه مار كلكى له بير ده چى و نه باغه وان كوپ.

ئەو ماریک لە باغیکدا بوو، ماریکی زۆر سەقەت بوو، کەرەتییکی ئاوی دەخواردووە باغەوانەکە چاوی پێ کەوت، کوتی: ئەو مارە ئەو باغەیی لە من بەستوو، کەس ناوێرێت ڕوو دەو باغەیی بکا، بۆ خۆشم ناوێرم بەباغیدا بگەرێم. مارەکەش خەریکی ئاو خواردنەووە بوو ھۆشی باغەوانی نەبوو، باغەوان راست و چەپ بوو پێمەرپێکی لێدا لای کلکی پەراند. مارەکە خوشی چۆوھ نێو کونەکەیی، کلکی لەوێ بەجێ ما.

مار ئەو خۆی مات کرد، زەفەری بەباغەوان نەدەبرد. باغەوانەکە کورپێکی بوو یەگجار زۆری خۆش دەویست، عومری نۆ ساڵان بوو. کورپەکە ئەگەر چاوی پێ کەوت، مارەکەیی دی بەدارەوھە لینگێ دایە، کوتی: مارەکەیی بابم دەلێ ئەوھتا. ئەگەر مار گنجی کرد و خۆی پێ دادا و لە مابەینی ھەرتک لاقی ھالا، کورپەکە تاقەتی نەبوو، کەوت. مار بەتەپڵی سەریەوھ دا، ھەچی ئازای بەدەنی بوو، لە ژەھری ماریدا ھەلا ھەلا بوو. جا مار دمی برد زمانی کورپی باغەوانی خوارد.

خەبەرێان بەباغەوان دا. ئەگەر ھات، ماران گاز بوو، مارەکە پێوھێ دابوو. لە سوێی کورپەکەیی، ئەو ھەو و ڕۆژ باغەوان لەو مارە دەگەرێت، ئەگەر یان پێوھێ دا یان مارەکە بکوژێت. مارەکەش دایمە دەگەرێت: باغەوانم بۆ ھەل بکەوێت و پێوھێ بدەم، تووکی سەری با بیبا. جا ئەوھێ دەلێن: نە مار کلکی لە بیر دەچێ و نە باغەوان کورپ.

ئەحمەد خان و خان قۆچی خان کوتیان: ھەتا ئیختیار و کەلێن و دەرڤەتمان دەبێت بێ دەنگ دادەنیشین. ئەو خۆیان تەسلیمی لاس کرد. جا ئەو لاس ئیجازەیی دان، مەرھەستەیی کردن.

ئەوان بەئیجازەیی لاس ڕۆینەوھ.

دەستبەجێ خەبەرێان بەخەزەل دا، کوتیان: کار بەوھە گەشتوو، ئەوھ بە پیر لاسوھ ھاتن. بە ئەندازەیک بەئیختیار و بەحورمەت لاسیان داخڵ کرد بەلکو ھەتا ئەوڕۆکە ھیچ کەس وا بەحورمەت داخڵ نەبووبێت.

جا مەلا نەبی کوتی: ئەمن ئەوھ خەزەلێ کچی خۆم پێشکیش کردی، ھەر سەعاتێکی مارەیی دەکەیی مارەیی کە. لاس لە دلی خۆیدا کوتی: ئەگەر بێتو مارەیی بکەم و بەدەستیەوھ بگرم، ئەو خۆشەویستی و ئەو مەیل و ھەوایە نامێنێ. کوتی: جا

ئەو ئىختىيار لە دەست خۆم دایە، بە وەختى خۆى مارەى دەكەم.
هەتا سێ ساڵ ئىدى لاس و خەزال شەرم و شكۆيان نەبوو، لێك كامورەوا ببوون،
كەس شى نەیدەتوانى ئىختىرازيان لى بگرێ.

لە مابەينى ئەو نۆ عاشىرەتەدا تەگبىريان كرد و پىاوى دىندە و ئازا و بەجەرگ و
هەنگىو و دەست راستيان بە پوول و مالى دنيا لە جىگای دىكەو هىنا، جا كوتيان:

مردن خۆشترە لە حەسەرت ژيان

لە ئاو سەرکەمى، لە ئاخ هەلکىشان

لە ژىراکەشى نۆ عاشىرەتان

بىينه نۆكەرى لاسى بالەكان؟

تەگبىريان كرد، لەو نىوهدا چل شەو بوو خەرىك بوون رىوشوینى كوشتنى لاس
پەيدا كەن، دەنا خەرجى خۆيان ئەو دەدەن. لە بنەو كارى خۆيان كرد. لە سێ
سالەو هەتا پىنج ساڵ رىوشوینى خۆيان مەعلوم كرد. تايەفێك بوون عەوژيان پى
دەكوتن. عىلى عەوژ، لەوانە هەشتا كەسیان هىنا. سێ كەسیان يەگجار زۆر پەشىد
بوون، ئىككىيان شالى چلكنيان پى دەكوت، يەگجار زۆر ئازا و دەسكەرەو و
تيرەنداز و بەكار بوو.

ئەو پىنج سالە لاس و خەزال پەرواىيان نەبوو. لاس سەرى عىلى بالەكى نەداو.
ئەما نىوبانگى شالى چلكنيان زانىبوو. تەگبىريان لەو كرد، كوتيان: بچن مەپومالى
عىلى سەمايل عەوژى هەلگرن. جا لە هەموو يەو لى سوار بن، ئەگەر ئەو
نەكوژى، پاكمان دەبى بەرگى ژنان دەبەرکەين. مەپومال و گارپان و حىساباتيان
برد.

پىرىژنىك مانگايەكى چووبوو، بابانى بەقورێ گىرى، دەنا زۆر هاتن، خەزال كوتى:
كەس هەقى نىيە هەلى بستینى. پىرىژن كردى چەقە چەقەك لە دەرگى خىوئەتى
خەزال ئەوسەرى ديار نەبوو.

ئاھ! كوتى: رۆلە لە خودا وەندى مىرى مەزن دەكەمەو تەلەب و ئەرجوو

تيرىكى نەبەدى بۆ تۆ نازل بوو

لە پشتت بدەى، بلىن: لە دلى كارى كردوو

تاقه مانگایه کم بوو، ئه ویش عیلى زورارى و سوورچى و گیلانگیسی به تالانیان
بردووه.

ئۆ رهبی تیری دوژمنیک له کاسه ی که لله ت بکاته وه هه ته ری
ببینم به دهستی دوژمن له پیش مه رگتدا هه ردک چاوت ده ری
کوره خو له پال خه زال و خه زاله شو ری مه لا نه بییان نایه ته ده ری.
گوئی لی بوو لاس، ئیدی نه گه ر سوو را خه فتانه که ی له بهر کرد.
خه زال کوتی: چ ده که ی؟ بو لاس وا به نه جه له له خه و را ده مه ری؟
مه رگی هه وت سالانم وه پیشت گه ری
وهختی راوی نییه، هاوینه، پووشپه ره، گول نه ماوه له سه ری ئاسته ری
مه چۆ ده ری، نه وه تازه بیری پۆل پۆل دینه وه خواری له نیو مه ری
پیریژنیکی نو جار سی سال زاوی دو لی رژاو با هه ر قسه بکا و بوه ری.
لاس بانگی پیریژنیی کرد، کوتی: داوهره پیشی دا پیره، چ خه به ره؟ کوتی:
چ خه به ره! له حالی هه یات دامه مینه

شه و و رۆژ هه ر خه ریک به خه زاله شو ری مه لا نه بییان بگه وزینه
ئه حمه د خانی سوورچى و زورارى تالانی برد و تالان نه سستینه
ئه ی بو ده لئین: لاس پیاویکی ره شیده، بازه، شه هینه؟
جا نه گه ر وایه بانگی من بکه بلئ: بجۆ کۆچکه و ده سمالی ژنانم بو بیته.
جا لاس دهینا لاند و ده خو رپییه

بو یان هینا ده ری ولاغی ره ش کوتی عه سله شیر خه زالییه
رۆژی نه جه ل پیاو عاقلی له که لله یدا نییه.
جا نه وه خه زال پیی گوت: خه والووی، دهستی منت ببی به دامانه
خه ونم دیوه دلّم به حری بی سامانه
شه و و رۆژ دلی من ناگریته وه قه رار و وچانه

نه چی بوو سه فه ره، دا بنیشم به قه له نده ری و سه ر به تالی و بابانی ویرانه
کوره زۆر دل کولم، زۆر دل ته نگم، هه ر وه ده زانم مه یتی توّم له به رده ستانه

له دلمدا زۆر هاوار و واوهیلايه، دلم زۆر ننگه رانه
 وهره ئه و سه فهره به قسه م بکه مه چۆوه سه ر پى و لوزهوى سوارانه .
 لاس ده ستى شل ده کرد، مستى كى ده دا له تۆقان، ته له سمان، زى ران، زنجه قان،
 ئاوه نگیيان، خه به رچیيان، ئاوه ژووى ده کرده وه ده رزى
 خه زال هيشى پى ده گه يشت و دلى ده كزى
 هيندى به هه يبه ت لى دابوو يه ك سه عات هۆشى خۆى نه بوو، سه ر و نيوچاوانى
 ده ته زى

به ندى گوارانى ده پسان، تى كه ل بوون، ئالۆزاو ن به ندۆكه و كه زى .
 به لاسى گوت: ئاخرى ئه وه جه ندازه ي خۆت ده به يه وه ده رى
 كوپه خو من خه مى خۆم نيبه ئه گه ر هه رت ك چاوم به مستى تۆ بى ته وه ده رى
 كوپه ئاخىر خه ونم ديوه، نه وه ك ئه و خه ونه لى ت بكا ته وه ئه سه رى
 دوژمن گه لى ك به فى له، نه وه ك مو قه ده رى كت وه سه رى
 كوپه ئه و پۆ سه فه رت زۆر گرانه، مه چۆوه شه رى
 په بى روحم وه كو ته يرى تى ژبا ل دايمه له سه رت بگه رى .
 لاس ده يگوت: كى ژى به وجوره بى ئىلتى فاتم مه دوينه
 به ندى كر مه كان و ئاوه نگیيان، ناوه لا و رده په رهنگ له گواران به جه ولانه بى نه
 لوتف مه رحه مه ت بکه به خو شى و مېه ره بانى م بدوينه
 چاوت به ئىلتى فات له حاس تى من هه لى نه
 ئه گه رچى سه هوشم كرد ئه و مسته م له تۆ دا، له و كولمه يه ي ده لى تى به فر و خو ينه
 كر اس ت له به ده نت توند كه، له خو تى بده خاسه رهنگ ئه وه ي پى ده لى تى: به ر
 هه لى تى نه

ئه تۆ ئه گه ر راست ده كه ي به سه ت ناز و نى ماناز و نه زا كه ت بلى: بپۆ هه قى خو ت
 له وان هى تالانى ان بردو وه، بى ستى نه
 ئه من نامه ردى له به ده نمدا شى نه بو وه، تۆوى نامه ردى بۆ من مه چى نه .
 ئاخىر چ بکه م له وهيدا سه رزه نى شتى من ده كن، ده لى تى: تالانى ان برد و لاس

پتی نه گه پراوه. به شنی هه موو کهس ترس بیی، خودا به شنی منی ترس و خوڤ
نه داوه

ئه گهر سواری دوو راسته ی رکیفی بم، بلین: لاس تیر و خه دهنگی قاتلی له خو ی
داوه

دهستبه جی مزگینیت بو دئ و خه بهرت بو دئ، ده لئین: تالان به ته ره قی و فه تح و
نوسره ت گه پراوه

ئه گهر لاس سوار بوو بزانه هیچ کهس به پیاوه تی له سه ر خوانی زینی نه ماوه و
لیتی قه و ماوه

وه بزانه هه مووی رکیفی شل بووه و خو ی له پشتی رکیفی فری داوه
خو من تیخی بی پوحمیم به وه ی له جه رگی دراوه

بو شتیه و سه ر و زولف و قهره که زیه ی تو شتیاوه و تیک ها لاوه؟

ئه گهر سوار بيم و بچمه مهیدانی، خه بهرت بو دئ و ده لئین گورگه و له شه گه لی
داوه

ئه وه خه زال ده لی: کوره دهستی منت داوین بی، ئه جهل له پیاوی هه میشه میوانه،
مه یکه به به ده فیه ی و لاساریه

ئه منت بيمه وه به قوربانی چه کمیدی سمایل نامه ی شیرنیشانی داود به گییه

ئه منت بيمه وه به قوربانی خه فتانیکي ئه گهر ئی پلنگی کتویییه

ته نگه ی ولاغت کیشاوه به تیغه پشتی چه رمی هه ژدیها، ئه گهر خو ش کراوه و کراوه
ده باغکاریه

ئه منت ده مرمه وه له بهر گهر دنی ولاغیکي گهر دن بلندی عه سله شیر خه زالییه

بوئی ناخو شم له بنی ده ماری که پوی دئ، زور ده ترسم دا بنیشم به به ده ختی و
سه رگه ردانی و دل برینداریه

دل م خه بهری وا داومی، ئه و سه فه ره ت به ده به ختییه و سه عاده ت نییه

ئه لعان ئه و پوژکه مه رومالیان بر دووه، په له مه که را بوه سه ته له سه ر سه بریه

سبحه نیی جواب و ته کلیفیان ده گه ل کورته لاسی باله کان بزانه چییه؟

کوتی: خه زال زۆرم پئی کوتی، دلت شکاندم، ئەما ئەوجار دلم مهشکینه

هه‌رۆ له مجری قاقانی دهستیکم به‌رگی ژنان بۆ بینه

کۆچکه و به‌ندۆکه و تا له خۆم قایم بکه‌م به‌ندی به‌ره‌لبینه

ئه‌که کوتیان: ئەوه کێیه؟ بلێ: لاس هه‌لات، ئەوه کلفه‌ته، مه‌یدوین، زۆر که‌م دوێیه.

وه‌کو تۆ ده‌لێی به‌رگی پیاوان له من خه‌ساره

کراسیکێ مه‌حمه‌ل داراییم له‌به‌رکه تا به‌لاجانگم دا‌بیتته خوارێ قه‌تاره و گواره

ئه‌که لێیان پرسى: لاس چى لى هات؟ بلێ: نه‌خۆشه، گوله، بيماره.

ئه‌گه‌ر به‌من ده‌که‌ی ده‌بێ پانه‌مینی

کۆلوانه و ده‌سمالی ژنانم ده‌بێ بۆ بێنی

له به‌ده‌نمی بکه‌م و تا له به‌ده‌نمی وه‌رینی

تا هه‌یج که‌س پرسى‌ار و گه‌فتوگۆی لاسی نه‌مینی.

هه‌ک په‌بى جه‌رگم له زگم دا‌برزی

هه‌ک په‌بى له‌سه‌رم بێ کۆچکه و که‌زی

جا چۆن ده‌بێ لاس له‌به‌ر هه‌زار و پینچ سه‌ت سوار سوورچی و زوراری و مامکی

و

گیلانگێسییان دلی به‌ه‌رزى!

قه‌سته‌م به‌وه‌ی که‌م ئەگه‌ر پوحی به‌من داوه

له‌و زیاتر هه‌یج که‌س ناتوانی، بلێن: ته‌نه‌زولی به‌سه‌ر شانی لاس دا‌هیتاوه

که‌سى دیکه ناتوانی، بلێ: ته‌نه‌زولی به‌به‌ده‌نی لاس داوه

مه‌گه‌ر بلێن موقه‌ده‌ری حه‌ق ده‌ستی ئیلاهییه، له عاسمانی حه‌وته‌مین حه‌واله

کراوه.

خه‌به‌ریان بۆ هه‌ینا، کوتیان: کورته لاس ولاغت له مه‌يته‌رخانه هاتۆته ده‌ری،

قه‌ده‌رێکمان گه‌ی‌راوه

خاوی پاش به‌ند و پێش به‌ندی له به‌ده‌نی دانه‌ماوه

زینی مورپه‌سه‌ه‌ی له پشته‌ی کراوه

ئاۋزەنگى ئەشرەفى بەقەبرغەيدا بەردراۋە

بىيىست و دوو شوققەى حازرە، ئەۋى بەژەهرى مار ئاۋ دراۋە

كەسىك ئەگەر لە دوور بىدىنى، ھەيىبەتدارن، پووناكايسى دەبرى لە ھەرتك چاۋە

لاس خودا ۋاى دروست كردوۋە، شىرە و بەۋرى بەيانە و بەمەردى خولقاۋە

جا بابە ئەوجار ئەۋە خەزال دەلى. زۆرى جنىۋ بەۋانە دا ئەگەر ۋاغەكەيان ھىنا

بوو. خەۋنى دىبوو، پىنى خۇش نەبوو لاس بچى، دلى خەبەرى دابوۋىيە، ئىدى ئەگەر

لاس پاسا و ۋايان پى گوت، خەزال بەندىكى بانگ كرد:

كوپە كورته لاس ئەرى شىرەكەى جەنگەلىيە

بى گوى و فكر و تەگبىرت بەھىچ كەس نىيە

قەستەم بەۋەى كەم ئەگەر بى مەكانە و پەمىيە

خەۋنىكى زۆر ئالۆزم دىۋە، خەۋنەكەم پىگاي خوتنپىژىيە

لە خەۋنەمدا ھەلۆيەك ھاتبوو، پەپىكى پەش بوو پەپىكى سىيىيە

دەسوۋا لەسەر عىلى سىمايل عوزىرى و چادر و چىغى مەلا داۋد و مەلا نەبىيە

دەنگى دەھات، شەپارەى ئاۋرى دەھاتە دەرى لە زارىيە

پرسىيارم كرد ئەۋ داعبايە بۆ ۋا دەكا، ئەۋە چىيە؟

كوتيان: نەتدىۋە فرىشتەى تۆى بەدەستەۋمىيە و فرىشتەى تۆى لە نىۋ چىگىيە؟

ئەگەر بىتو بفرى و بروا، دۋايە تۆ بەدبەختى و ھىچ بەخت نىيە

ئەۋ خەۋنە ۋاى كار كردووم لە دل و لە جەرگىيە

بۆيە ئەۋ سەفەرەى تۆم پى سەھادەت نىيە.

ئەۋە ھەر خەزال دەلى:

دوى شەۋى ئەگەر لە خەۋى پاپەرىم، باسكم بۆ كرېۋىيە سەرىن و

لە بن سەرت ھاتبوۋە دەرى

چومكە خەۋنەم دىبوو دالم دىشا، ۋەكو كەسىكى لەسەر دلى بدمەن مەۋداى خەنجەرى

لەۋ خەۋنەم فكر دەكرد، دەمگوت: بابان وىران خۆم داخوا چم بەسەرى؟

ۋاغت دەركىشاۋە داي كىشەۋە، سەفەرى خىرى نىيە ۋاغت ھىناۋەتە دەرى.

کورپه خه ونیکم دیوه، ئەو خه ونه ی من، ئەمن ده لیم راسته و تئیدا نییه درۆیه
زهینیکه خۆت دهوه سنگ و بهرۆکی من، شه مامه و شه مامه ږهنگین ده لئی نارنجه
و گۆیه

خوناوکه و ئەشره فی له ملان که وتوونه هاتوچۆیه
به عاله می ناشکرا له خشان له گزنیژی گواران هاوار هاوار و داد داد و ږۆ ږۆیه
له چاوانم هه ل مه بهسته، ئی خوینی، جوگه له و جوپار و جوپه
سبحه نیی با دوژمن نه لین: چابوو لاس ئەوهی به سهرهات، زۆر پیاویکی بی ته گبیر
و سه ره خۆیه
که مبه ره ی پشتم ئەوپه ره و بهر ږاوه ستاون، هه مووی قسان ده کهن، که وتوونه
گفتوگۆیه

کورپه دابین به، نارمه تهی مه که ئەو دلێ ږ له ژان و ږ له بۆسۆیه.
ئوه لاس ده لئ: خه زال واوه یلا مه که و مه گری و مه بارینه
به خه م ئەو دوو چاوی رهش به له که ته مه ژاکیته
زنجیره ی زولفت نه بیته که مهنه، دلێ من له نیو زگمدا ده رمه هیته
ئهنه ته ده رمه وه له بهر دوو چاوی رهش و ئەبرۆی په ری پیره شه هیته
ئه ته ده بی غیره ته وه به رنئی، ده بی بلئی: ږۆ مه ږوما ل و تالان به ده سته زۆر و
به نازایی و بی باکی له دوژمنی خۆت بستینه.

لاس ده یگوت: ده ږۆم، ئیدی له سه ر سه فهرم
خه زال ده یگوت: به میرات به جی ده مینی لیمۆی که وه رم
قه له ندهر و بابان و یران و خۆل به سه رم
خۆ که سی وا نییه لاس بگێریتته وه، مه گه ر په نا بۆ خولای به رم.
خه زال ده لئ: بۆیه وا بی عاقلم، عاقلم له که لله یدا نییه
شیر و محشییه، داعبای کتوییه
ئوه چاک و خراپه نازانی ترسی له که س نییه
نازانی هات و نه هات و ږۆزی به ده ختییه

لاسیش وهکو شتیری زهره هیچ عاقلی نییه
 بابان ویران خۆم دهزانم ئەمن له پاشت بهجی دهمینم بهمیراتییه
 بۆ من بهجی دتلی خهم و پهژاره و بهدبهختییه .
 ئەوه خهزالی سێ کههتی دهکردوه هواره
 وهره دهستی منت داوین بێ له پشتی پکیتی مهبهوه سواره
 چون دلم وههای کردووم وشیار و خهبرداره
 دهزانم ئەو سهفه ره بۆ لاس بهدبهختییه و دهبیتهوه مهخشووش و برینداره
 ئەگه به قسم نهکهی له خوداوهندی میری مهزن دهکه مهوه تهله به، ئەگه ئەو به
 ئیمه ی داوه روح و عاقل و تهن و ئیختیاره
 تیری شالی بهگی چلکنت له مابهینی جهرگ و دلان بگریتهوه قه راره
 چش له ژبانی دنیا یه، پاش تو ئەمن خۆراکم پیالیک ژههری ماره
 با له مهجلیسان پاش پینچ سهت سالی دیکه بگیری نهوه گفتوگو ی من و تو،
 بیکه نهوه به
 پرسیاره
 بلێن: دنیا ئەوهتا ئی وای تیدا بووه بهدبهختی و بێ عاقلی خۆیان بوونهوه
 گرفتار و شهرمه زاره
 بهدنیایی له دنیای پووناک به بێ مرادی و به بێ چاره
 له دنیا یه بهشی وان خلاص و قوتاره .
 جا کێ بوو له لاس و کێ بوو له کورته لاسی دهبالهکییه
 خۆی پاده وهشاند و پتی دهناوه له ئاوزهنگییه
 چاوی عهرزی نابینی، چاوی نابینی عهرزییه
 هه دهلتی شتیری برسییه و دهلتی شتیری جهنگییه
 چومکه دایمه، له بهر چاوی خهزالی، مهسته و ئیغیار نییه
 بیست و دوو تیری لێو سووری شازده مشتیهی دهبهستهوه له پشتی ئی مهرکهب و
 ههتا سههری تیر دینهوه سهه ئاوزهنگییه

له پښتې خوږې دېدا پمېټکې دهمړهښې ههژده قهفیه
 کون نیه تازه، تازه هاتوته وه له سهر وهستا و وهستا کاریه
 له خوږنې نه کړد و لټې دمتکې دلّوېه دلّوېې دموږنیه
 خه نجه ریکې سې جه لغمه یې بزمارکراوی نیشانه یې مورخ و سیمورخیه
 له کالاندا جه وهری دیاره، خو کس له بهر جه وهری نه و خه نجه رې
 هه لّنايه چاوييه
 نه که قرمه یې خه نجه رې لاس بې کس پې نامینې غیره و پیاوړتیه
 ده سته جې له گه لې ده کا قسه یې خوږ و میهره بانیه
 ده لې: من نوکهرې توّم، خو دوژمنایه تیم ده گل تو نیه
 چومکه خه نجه رې لاس تیخی بې پوحمیه
 له هه چ که سیکې هه لکیشاوه بزانه حه زره تی قابیز هاتوته سهر سنگی به میوانیه
 جه ولانه یې به نه سپی دېدا و دهیگوت: خه زال له توّم دهوږ دوعای به خیر و لیت
 ده که موه خودا حافیزیه
 دانه نیشی به خه مناکې و به دلّ نالّوزیه
 ئیدی من شش سعاتم پې دهچې، له شش سعات زیاتر نه من کارم نیه
 جا با خه لک بلّین: لاس شینته، مه سته، دیوانه یې و ئیغیار نیه
 یان وه دهستی خوّم ده خه فته و نوسره و ته ره قیه
 یان موقه ده رې هه ق دهستی ئیلاهم دیته سهرې، په نجه یې قهزا و قه دهر عیلاجی
 نیه
 دلّم قبولّ ناکا دابنیشم به هه ناسه ساردی و به ناپیاوییه
 نه گهر سهره نیشتم بکا پیریزنیکې په لکه سپیه
 بلّی: لاس مه تلّبی خه زال دنا ناگای له مالّ و دهولتی خه لکی نیه
 نه من سهره نیشتم پې خراپتره نه گهر مه عموری هه ق دهستی ئیلاهی عزیه تت
 ددهن له گوږ و گوږخانه و له قه بریه.
 نه وه لاس دهیگوت: خه زال نه ستویه کی ئی زیراحیم بو هه لّینه

بهس عهتر و عهبير له كولمه‌ی ناسكت ههلومرينه

بهس عهزيهت بده ئهو دوو چاوی باز و بهس ئهو ئه‌برق شه‌هينه بشيوتينه

كه‌مه‌نديكي خاسه‌پرمنگي ئاووريشمي خاوی ئادهم گيرم بۆ بينه

بلي: ئه‌گه‌ر پياوی لاس له‌شكري نۆ عاشيرهتم بۆ بشكيته

چل كه‌سم له‌ گه‌وره‌ گه‌وره و په‌ر به‌سه‌ران بۆ له‌ خوينيدا بگه‌وزينه

سه‌ري ئه‌حمده‌ خاني سوورچي و زوراريم به‌ ديارى بۆ بينه.

خه‌زال به‌نديكي بانگ ده‌كا:

ده‌لي لاس هه‌رتك چاوم كوێر بي، زمانم بگه‌ري به‌ لالييه

چومكه ئه‌من بي غه‌ره‌زم، هيچ له‌ دلي مندا نيه

دوعايه‌كم لي كردى، هاتوته‌ ده‌ري، تازه‌ كه‌لكي نيه به‌شيمانيه

ده‌ترسم ئهو دوعايه بۆ تو ببی به‌تيري چل سواره‌ی غه‌يبيه

ئوه‌ خه‌زال كراسيكه‌ مه‌حمه‌ل دارايي له‌سه‌پرا داده‌دريه

ده‌يگوت: وه‌للآهي وده‌مزانم لاس هه‌زه‌رتي قابيزت ده‌گه‌له‌ و ليت وهرده‌گرئ

ئهو ئامانه‌تييه ئه‌گه‌ر پتي ده‌لتن زينده‌گانييه و روحيه.

هه‌ك زمانم لال بي ئه‌من ده‌مگوت: قسه‌ی به‌دم قه‌ت به‌زمانيدا نايه

به‌دليكي ساف ئه‌من له‌ لاسه‌ شۆري باله‌كانم كردووه‌ دوعايه

ئه‌لعان دلي من خه‌به‌ريكي واي تيدايه

پيم وايه ئهو دوعايه‌ی من قه‌بووله‌ و موسته‌جايه

په‌بي ئاگادارت بن و په‌فيقت بن دوازه‌ ئيمامي ده‌شتي به‌غدايه

ئه‌لعان وه‌كو هه‌زه‌رتي وئسپ دلي نا‌ره‌حه‌ت بوو ئه‌گه‌ر ده‌يانگوت له‌ زيندان دايه

كارپاستي هه‌ر به‌هه‌ق ته‌عالولآيه

ويئسي برده‌ ميسري كردى به‌ حوكمپان و به‌ پادشايه

ئه‌من په‌شيمانم له‌ دوعاي خۆم، هه‌زه‌رتي وئنس ئه‌گه‌ر له‌ زكي نه‌هه‌نگ دايه

ئهو بۆت رابوه‌ستى بۆ دوعاي خيري له‌ ده‌رگاي خودايه

په‌بي ئاگاداري تو بن جه‌ميه‌ي شه‌هيداني سه‌حراي كووفه و ده‌شتي كه‌ربه‌لايه

ئەورپۆكە دلى من زۆر مەخشوووشە، پەردەى ھەق دەستى ئىلاھى لەسەرە، بۆيە
دلى من دەرنایە

پىم وایە گەفتوگۆى من و تۆ ھەر ئەورپۆكەيە، سىبەينى ھەرتکمان سەرمان
دەبەينەوہ

بادى فەنایە.

ئەوہ لاس دەلى حورمى حورمى بۆچى وا دلت بى سامانە و ئاورى گرتووە
کولمەت ژاکاوە و ددانە ژەنگى گرتووە؟

قەرە زولفت لە من خوار و ژوور کردووە

دەروازەى شەمامە و شەمامە پەنگینت داخستووە

ئاخر ئەگەر بلىن خودا موقەددەرى کردووە

عیلاجى بەکەس ناکرى، عیلاجى وەدەست کەس نەکەوتووە.

ئەوہ خەزال دەگرى و لەخۆدانە

ئەوہ لاس بەولاغى دەدا حەرکەت و تەکانە

لە پشتى دەپۆين سى سەت کەسى لاو و نۆجەوانە

گولستانى ئىرمەيە، لاس دەلى قارمانە

ئەوہ خەزال دەستەوئەژنۆ دانىشت و سەرگەردانە و بابان و پترانە

لە کلفەتان لە خانم و خاتوونان لە عەتر بەخشندان شين و واوہيلا و گریانە.

ئەوہ چل و يەك کچ کوتيان: مەسلەحەت ئەوہيە ئىمە بچينە کن خەزال وا دەگرى و

دەباريتى، دلخۆشى بەدينەوہ، ئەوہ لاس پۆي، عەيب نىيە، عەيبە لە نىو ھەلگىرا،

بچين بزانيں ئاخە چ خەبەرە؟ ئەوہ ھاتن، پتيان گوت:

خەزال بۆ وا شىواوى، لانت بۆ وا زەليلە؟

کيزى شل و مل و قامک پر لە ئەنگوستيلە.

بەخەزاليان گوت: رەنگت بۆ وا شىواوہ

خالى گزىزيت بۆ لە بن کراسىكى مەحمەل داراييدا حەفس کراوہ

بەژنى باريک و قەدى شمشالت، چ بووہ، چ قەوماوہ، بۆ وا چەماوہ؟

ئىمە وا دەزانين پاشى سى سەحاتى دى خەبەرت بۆ بى، بلىن: لاس گەپراوہ.
ئىمە ھىندىكمان خۇمان نەناسىوہ، ھىندىكمان تازەمان عەتر كەوتۆتە مابەينى
سىنە و مەكانى

چون خودا زانا و خەبەرە، بەسورپى ھەموو كەستىك دەزانى
ئىمە دەستەودوعا پادەپەستين، خۇ خولا بى مەكانە، كەس بەمەكانى نازانى
لاس ئەو سەفەرە بەسلا مەتى بگەپتەوہ، دلى خەزال بىتە دەرى لە حەفس و بەندى
حەفسخانى.

خەزال بەدوو چاوى پەش مەگرى و مەبارىنە
ئىمەش دلمان زۆر ناسكە و دلمان مەسووتىنە
بەس ئەو بەر ئەو بەريان بگە چاوى پەش و دوو ئەبىرۆى شەھىنە
بەس شەراب گەردووشى بگە و بەس خۆت پابىزىنە
ئەو خەمە بگە بەبالندە و لە دلى خۆتى ھەلفىزىنە.
ھەموو شل و ملن، بەلەك خپن، دلخۆشى خەزاليان داوہ
خەزال وەكو وە دلى بگەوئى جامىك قەنداو و جامىك بەفراوہ
ئەوہ بەخۆشى جوابى شل و ملانى دەداوہ
دەيگوت: بەخۆم نىيە دلم كۆترە و بەدەستى لاس دەقەفەس كراوہ.
جا ئەوجار باسى لاس بگەين. تەقريبەن مەرومالەكەيان ھىندە دوور خەستبۆوہ
بربوويان دىخاكى خۇيانەوہ، لاس پىشى لى گرتن، بەسەر ھەر كەستىكى دادەچوو
سام دەيگرت، كەس نەيتوانى دەستى دەگەل بكانتەوہ.

جا لاس شىرى لە لان و شىرى سىپىيە
پىشى بەمەرومال دەگىپراوہ، ھىچ كەس پوحي لە بەدەنىدا نىيە
چۆن ئاخىر ئەنگۆ ئەمنوو نەكرد بەرەئىس و بۆ خۇتان ھاتنە كن من بەنۆكەرىيە؟
بەمنوو نەگوت: مەرد بە مەبە بەبا عىسى پووح و لەگەلمان مەكە بى كىفایەتییە؟
نۆ سەت سالا ئىمە سەردار عىلین، خانەوادەين، با خەلك تەمەشامان نەكا
بەچاوى بەدىيە؟

نه تانده زانی لاس ئیستا هر ماوه، نه مردوو و له قهبریدا نییه؟
گۆوهنده، شه ره، ههتا پیتان بکهه عهزیه تدان و دهر به دهری و پهت پهتییه.

هیچ کهس له حاستی لاس زمانی له زاریدا نییه

ئهوه بوو به قهرمه ی شیر و ئاوازی تیرییه

بوو به دل هیشان و گهروو تالییه

باب ئاگای له کوپی خۆی نییه

چل کهس له گهوره گهوره و سهردار عاشیرهت و پهڕ به سهر و ساحیب نیوونیشان

دهکهوتنه عهردییه

یهخته رمه له مهیدانی تیک دههالان، شهقه ی پمخته و دهنگی ئاوزهنگییه

چون ساحیبی نهماوه ئه و لاغه، بهره لایه و کهسی له سهر سوار نییه.

پیشی تالان و مهریان له سی جیگاوه دهگپراوه

قهرمه ی خه نجه ره و دهنگی تیره و ههتلان ههتلانی سهقاوه

هیچ کهس نه بوو بلێ: ئهوه پۆزی بهشارهتی و خوشییه، دهیانگوت: پۆزی قیامهته

و دنیا بۆیه شتواوه

ئاوازی تیره و هیچ کهس پووچی بهخۆی نهماوه

شه پێکی یه گجار زۆر سهقهته، قهه و دال بۆ که لاک هیرشیان هیناوه

خۆ شه پی یه گجارییه، هیچ کهس له هیچ کهس نه دهگه پراوه

به حوکمی تیخی بی پوحمی لاس، خه بهریان دا: ئهحمه د خانی سوورچی و زواری

کوژراوه

برایم خانی لیتانی له سهر پشتی پکینفی فری دراوه

خوینی سهردار عاشیره تانه، جۆیه، جۆیاره، سیلاوه

شه ره که وه ها دل هیشان بوو هیچ کهس خۆی پی نه ده شتیر دراوه

تهمه، مژه، ههوری ئه جهل له سهر ئه و لهشکره پاره ستاوه

یهکی ناشارهزا بی، وهک بارانه خوین له عهرزی هه لستاوه

خه لکی هه مووی بی ته مه ددوده، هیچی عاقلی له که له لیدا نهماوه

چومکه مهرگ له پيشی دسورپي، دهلي: هر ئو سهعاته عمر ماوه شالي بهگي چلکن، ئو بهدرفهتي زاني، له قهرغهي لاس راوهستاوه کورپه کوتي: عاله مي هه موو کوشت، وهکو پلنگ پيشی ئو له شکره ي چوَن گيپراوه؟ تيريکی سي پهي وهستاکار جووتي نهگر سهری بهژه هری مار ئاودراوه له کهله کهي چهپهي هلي کيشا، ئوه له غيلافي مالي کهواني ناوه قازهي تير له کوْهه ساران دهنگي دداوه بهناله ي تيري، بهچه پيدا نهگر لاس ئاوري دداوه، تير وهرش کونانه، له کهله کهي چهپهي لاسي دداوه

راني پکيتي شل دهبوو، له دهستي شل دهبوو بهندي لغاوه ئوه ئاوري له جهرگ و دلي بهربوو، ئوه بوسوي کهوته نيو ههناوه. جا ئوه لاس دهیگوت: ومختيکه خوين له عاسمانی دهکويته خوارئ نارامي دلکه کم زورت بهمن گوت: مهکوه ومدواي تالان و هاواري ليم ببووي بهنيرگس هه موو سوبح و ئيواري

نهلعان خوين له مابهيني خهفتان و کراسم دهبارئ هيچ کهس نيه خهبريکم بۆ بهري بۆ خه زال، بريندارم، برينم بهدهستي وي دهرژيتهوه، نهگر ورده ورده خوناوکهي فرميسکي وي بهسهر داببارئ تير له گوشتي داماو، بهفرميسکي چاوي خه زال زاني ئو تيره دهشکي، فرميسکي چاوي خه زال دهبيته درمان و ئو تيره له بريني من دهکويته خوارئ.

زوري بهمن گوت: مهچو، نهوک دوام ببی موستهجايه موقهدهري هق دهستي ئيلاهييه، بهعهدي چاري نايه

دهترسم ديدار ناخرهت بم له خه زال، بهشي ناخري وهرگرم لهو کاوله دونيايه.

بابه لاس بريندار بوو. لهشکري وان شکابوو. به چل کهسيک ئوه لاسيان هه لگرت، تا بۆ جيگايهکي فيتکي بين. لاسيش بهتيري شالي بهگي چلکن بريندار بوو. شالي بهگ نهگر زاني ئوان شکان بهدواي واندا رويي.

جا لاس پتيان گوت: شالي بهگ نهتوي بريندار کرد. لاس کوتي:

که سټیکي تاقهت و هټيزی دلۍ هه‌یه و دهست و دلۍ دهگری بۆم له مالۍ که‌وان نۍ
تیریکۍ په‌ر که‌ویییه

بریندارم، زۆر چاکم ئاگا له‌خۆ نییه

شالۍ به‌گ ئه‌منی که‌لا و بریندار کرد و له‌ منی کرد قه‌ستی گیانییه

با غه‌نیمی من نه‌جاتی نه‌بۍ به‌شادمانی و به‌خوشییه

با شوهرتی ئه‌و نه‌روا بۆ نټو عیلى باله‌ک و حه‌ریریه

با له‌ دلۍ خانزاده‌ خانی حه‌ریری نه‌بیته‌وه به‌تیری نه‌دیده و مارانگازییه.

جا ئه‌وه تیریکۍ په‌ر که‌وی خاسه‌ ره‌نگی سۍ مشته‌ییان بۆ له‌ مالۍ که‌وانی

ده‌ناوه

جوگه‌له‌ی خوین له‌ پټشی هه‌له‌ده‌ستا، ئه‌ژنۆی له‌ خوینی خویدا ماوه

چۆکی راسته‌ی وه‌پټش ده‌خست و لاقی چه‌په‌ی ده‌خسته‌ دواوه

نالە‌ی تیری لاس ده‌هات، گرمه‌ گرمه‌، ناله‌ ناله‌، قاوه‌ قاوه‌

هټندیک ده‌یانگوت: ئاخری زه‌مانه‌، هټندیک ده‌یانگوت: خیر عاسمان پووخواه

هټندیک ده‌یانگوت: هه‌وره‌، هټندیک ده‌یانگوت: خیر بارانه‌، سی‌لاوه

هټندیک ده‌یانگوت: خیر قاز و قورینگن سه‌ریان لۍ شیواوه‌، هه‌لۆ لټی داوه

له‌ گرتی پش‌تی شالۍ به‌گی چلکنی ده‌دا، سۍ په‌ری له‌سه‌ر دلۍ سه‌ری ده‌ره‌ی‌ناوه

مه‌رگی شالۍ به‌گی وه‌پټشه‌ خۆی خست، ئه‌و غه‌ره‌ز و داخه‌ی له‌ سنگیدا نه‌ماوه

به‌برینداری ئه‌وه‌ لاسیان هه‌لگرت، بۆ عیلى مه‌لا داود و مه‌لا نه‌بییان گټراوه‌ دواوه‌.

جا ئه‌گه‌ر به‌شه‌لالۍ که‌لاکیان هټنا به‌رده‌ستی خه‌زالی دل کول، خه‌زالی کوتی:

ئاخری وام چاو پۍ که‌وتی، چه‌ندم له‌به‌ر گټرای دوو چاوی ره‌ش و لټوئیکۍ ئال،

ده‌مزانی ئه‌ورۆ ده‌بینم، بابانم وټرانه

ده‌جا به‌ده‌ستیک شل و مل بلټن، ئه‌وی ته‌مه‌نی نه‌چۆته‌ پازده‌ی و ته‌مه‌نی تازه‌کانه

له‌ چارده‌ سالانه

ئاره‌قی مابه‌ینی سینه‌ و مه‌کان و ئه‌وی ورده‌ گزنیژی کرمه‌کی وټی ده‌که‌وټی له‌ بنی

گوټیان و ئه‌وی دټه‌ سه‌ری سی‌به‌ری گوارانه

بۆم بېنن عارەقى سىنگ و بەرۆك ئەگەر خوناوگەي لى دەكەوئى سېجەينانە
 بابانم ويران بوو، ئەمن بۆ كورته لاسى بالەكانى بگەمەوہ بەدەرمان و بەپر دەرمانە
 بېھاوئىژمەوہ سەر جىگەي تيرى چلكن، چون لاس بى قەرارە، برىنى زۆر لە ژانە
 بەلكو ژانى ئەو برىنەي بشكى. گەردنمى بۆ بگەمەوہ بەوہتاغ و بالەخانە
 قوفلى سىنگ و بەرۆكىي بۆ ھەلبىگرم، بەلكو دابنىشى لەو دووكانە و لەو
 مېھمانخانە و لەو مەيخانە

سەلاي گەورە و گرانم لى پابوو، بابانم ويرانە
 پەبى كوئىر بىم لە ھەرتەك چاوانە
 بەخولاي لاس لە مردن نيزىكتەرە ھەتا بلئى بۆ پۆزى ژيانە
 لاس دەيگوت: خەزال مەگرى، فرمىسك بەسەر سىنگى مندا ھەلمەوہرېنە، خو ئفى
 تۆ بۆ من دەرمانە.

بى تەشەنە برىنم، دلى خوئ مەپرنجېنە
 برىنم مەكولېنەوہ، جەرگ و ھەناوم مەپسېنە
 بىانكە بەساقى، دوو چاوى نەخشىنم بۆ ھەلئەنە
 بلئى: لاس ھەقى برىندارى خوئ لە كولمىكە ناسك و لە شەمامە و شەمامە
 پەنگىنى باغەلئى بىستېنە.

ئەتۆ راستم پابوہستە لە پشت سەريە
 برىندارم تاقەتى دانىشتنم نىيە
 پىوانمە بەژنىكە بارىك و قەدىكە شمشالىيە
 با خەلك نەلئىن لاس زنجيرەي قىامەتى پى نىيە
 نازى تۆ بۆ من دەبىتە مەعمور و بۆم دەداتەوہ جواب و سوالى قەبرىيە
 دلم دىشى و پر تەكانە، چاك چاكم ئاكا لە خوئم نىيە
 لەبەر قەرە زولفانت دەمرم دەلئى دالە ميرەلەيە ئافەندىيە
 ئەوہ حوكمى مەشقى نىزامان دەكا، ھاتووچۆ دەكەن ئىك دىتە پىشى و ئىك

تېپەرييە

دهرمه وه له بهر دوو چاوی شههین سی پیز فرمیسکیان هاتوته سهر کولمیکي
لیمویییه

ماچیکم له کولمیکه ناسک دهری با پیمهردی میران نه لئین: لاس زهخیره ی
قیامه تی پی نییه

چون پیاو حیسب و ئیختیار و تاقهت و ژیا نی له دهستی خویدا نییه
خه زال وهسیتنامه م له کن تویه با بتدهمی خه بریکی به خاترجه می و به ئه سه حییه
سهرم دیشی، دلم رانا وهستی، خه می تومه خو خه می خوم نییه
هه زار جارت دهستی من ببیته وه به دامانه، موقه ددهری هه ق دهستی ئیلاهییه،
پیشی ناگیرئ، وه سهر هه موو کهس دهکشئ ئه و سامه
کوا دایک و خوشک و تایهفه و شینگای خوشکان، له خه زال زیاتر کوا کئی
دیکه له لامه؟

نه بادا پاشه پوژئی بلئین: لاس پیاویکی بی عاقل بوو، پیاویکی نه فامه
ئه گهر له کولمیکي ناسک ماچیکم بدهیه ی، بو من ژیا نه، نه هاره، شامه
جا ئه وه لاس به برینداری له خیهوتی خه زالدا کهوت. خه زال ته واو نازی لی شتوا.
ئه وه به برینداری یازده شهو له وی کهوت.
جا ئه وه خه زال دهستی دینا سهر دهستییه
له تاوی لاس شیتته و ئاگای له خوی نییه
سه لای گه وره و گرانم لی رابوو، ماله باوانم کهسی تیدا نییه
جا من لیم هه رام بوو ئیسراحت و زینده گانییه
له پاش لاس ئه من ئه و دنیا بی به قایه م بو چییه؟
خودا موقه ددهری له سهر چییه؟

بو برینی تیری چلکن نه یکرا عیلاج په زیریه؟

ئه وه لاس به برینداری ماوه بیست و یه که شهو. ئه گهر ده گیانه لایه دا بویایه خه زال
بیدواند بایه قسه ی ده گه ل ده کرد، یه گجار زوړیش نارمحت بوو. هه می شه دووسه ت
کهس گه وره گه وره ده هاتنه کنی له رانی خویان دها، جا ئه وانه ده چوونه وه به ماله

خویان دهگوت: خه زال زور نارمهحهته، لاسیش برینه کهی زور کارییه، خودا بیپاریزی،
جا به خانه وادهی خویان گوت: تیگرا بچن، ئه وړو لاس زور نه خوښه، دلخوښی خه زال
بدنه نه وه.

جا ئه وه ژن و کچ دووسهت کهس سازبوون، خانه وادهی ئه وانهی گه وړه ی عه سرن.
هیندیک گواره له گوئیان دهکاته وه سه مایه
هیندیک کورپه ی نه خشینى له باوهشى دایه
ئه وه بۆ پرسیار هاتن بۆ کن خه زالی دل موفته لایه.

سه ربه خو نه هاتنه ژوورئ، له ده رکټوه ئه وه ئیجازه وهرده گرن.
شل و مل و سایه گهردن هه مووی له باوهشیان دایه کورپه ی نه خشینه
دهیانگوت: برینی لاس ئی تیری چلکنه یان ئی ریشوه ی قهره پوښینه
یان موفته لای تیری خه زاله، یان بریندارى چاوی کاله، بۆ به هیچ دهرمانیک
عیلاجی نینه؟

خه زال دهیگوت: کهس نهیه ته پیتشی، سه لای گه وړه و گرانم لی پابوو پرووخی لاس
له سه ر فرینه

له مردن نیزیکتره، پټم وایه لاس ناژی به ژینه.

لاس سی که پته ی له سه ر پانی خه زال ناخ هه لده کیشاوه

دهیگوت: شهرع و مه خسوودی من و تو پټم بۆ پوژی قیامت ماوه

ئه وه خه زال سه ری له سه ر شوکر دوته وه و ده گری لاس به ئهجه له وه چاوی له پیتشی
هه لټناوه

دهیگوت: خه زال قهره زولفی تو ئه منی کردبوو پی به ندییه

ئیره کانه بۆ من وهتن نییه، غه ربییه

جیگایه کی غوربهت و بی که سییه

زولفیکى خوټ بټنه له سه ر دل می دانی بۆ دیانه تی و بۆ ئامانه تییه

پی مه ردی میران نه گه ر لټیان پرسیم، ده لټیم: ئه وه ئی خه زالی مه لا نه بییه

لټم خوښ ده بن، عه زیه تم ناده ن، بۆ من ده بټنه ره فیقی گورخانه و قه برییه

مهيتى من بهرې بکهنهوه بۆ ولاتهکەى خوش ئاواز و حەرييه
خانزاده خان زۆرى چاو له پتگايه، ئەمن بهرنهوه بۆ وى، با که لاکم ببيني، بۆ وى
بهدهختيه و خاترجه ميه.

ئەو جهندهزه و کهلاکى من چاتر له عمهل دينى
با ئەویش ورده فرميسکى خۆى بهسەر کفنمدا هەلبوهرينى
با هيچى دیکه چاوهريينى نه ميينى
ئەو دهنيرى بۆ کاوله نوحسايه، دايک و خوشک و تايه فەهم بۆ سەر گريان و
جهندهزم دينى

ئەو دهزانى ئەگەر عەتر و عەبيري دل گوشادى بهسەر مهيتى من دابپرئينى
مهيتى من بهرې کهوه بۆ ولاتى حەريرى به پياده و به سواره
کەس نه لى مردووه، بلين که ميک برينداره

خانزاده خانى حەريرى زۆرى دل له دواوهيه ئەو بيچاره
دهترسم پۆرى قيامەتى له بهر ناله و نزولهى وى نه بهمهوه خلاس و پرگاره
به لکو ئەو دوام بۆ بکا و بپاريتەوه له پەرورده گاره
بلى: هه چ هه قىكى منى له سەر بى، ئازاد بى ئەو فهقير و غەريب و هه زاره،
لاس سى که رەتى له سەر رانى خه زال هه ناسه هه لده کيشاوه
له سەر رانى خه زال ده بووه تهواوه

پاداشتى ئەو دنيايه هەر وايه، ئىحتيبارى به ئەسهحى به کەش نه داوه
عاقبيهت مەرگه کەس له مەرگ، ناگه ريتەوه دواوه.

ئەى لهو خه بهرەى بۆ من ده هات له نه کاوى
بابان ويرانم ژيانى دونيايه م ناوى
لاسه شورى باله کان نايه تهوه سەرگه و بنگهى ديوه خانى، له کولمهى خه زال بگرى
ورده خوناوى.

ئەوه خه زال دهگرى و دهبارينى
فرميسک به سەر سنگ و بهرۆکى داده پرئينى

له بهر خه می خه زال هه لال و بهیوون و گوله جووت گول دوهوړینی
 که سیکی نه گهر گوځی لی بی دلی برین و ته شهن دینی
 هه ج جاریکی توق و ته له سمی خماوی پادهو شینی
 چاوی پر له عه سرین به ناز و نیمناز هه لدینی
 سه لای گوره و گرانم لی پابوو که سم له مال ه باوانم نه مینی
 جا کوا له عیلى مه لا نه بییان که سی وا ماوه خوینی لاسه شوړی باله کان بستینی؟
 ده بی له بن کراسیکه مه حمل داراییدا شه مامه و شه مامه پهنگینی باغه لی ژهنگ
 بیینی

شهرت بی پاش لاسه شوړی باله کان نه یاندم به که س بیانزا کینی
 تا پوژی ناخره تی، نه وی پوژی خوداو هندی میری مه زن قیامت دینی
 نه و وهختی با لاس به لوتف و مهرحه مت بمدوینی
 بزانی میراتی وی، خه زال نایدا به که س و به که سی نابریینی.
 نه وه خه زال خوینی پرومه تی ده هاته وه سهر گوځیه که مبه ری
 ده یگوت: په بی که س مردووی وا گوره و گرانم له مال نه چپته دهری
 خه زال دهبوو نه ژی، دهبوو ده سته به جی دلی دهری
 کوا سواره که ی نه گهر له به دهنی دهر ژا غیره ت و تانوت و جه وه ری
 پاش وی کی ده ست بو شه مامه و شه مامه پهنگینی باغه لی به ری؟
 کی خه به ری بو من هینا به په له و له نه کاوه
 به منیان کوت: لاس و لاسه شوړی باله کان نه نگاوه
 نه وړو سی پوژه پرونا کاییم که م بووه له گوځه سی چاوه
 بریا کویر بووما یه نه مدیایه چیدیکه نه و دنیا نه خشین و په نگاوه
 سه لای گوره و گرانم لی پابوو لاس که لله ی به گلپه وه ناوه
 جا کی په نجه ی بگری پی له باغ و باغچوله ی ساوا
 جا کی قه فی سمیلی وه کو ناوړی شمی خاو له سهر کولمه یه کی ناسک ده بزینوی،
 حه یفی نه من مهرگم وه پیش مهرگی وی نه گه راوه.

خه زال ئه وه دهگري و دهباريتني

که مبهري ئالتوون له قه دي خوڤي داده شکيتني

به قه وهی په نجان زنجيرهی زولفی دهرديتني

دهلي: حه يفه پاش لاسه شوږي باله کان خه زال بميتني.

ئه وه خه زال دايدهمالي زيتړ و گهر دن کesh و ئه شرمه فيه، فرهنتی و زيتړی سپيه

قويتاسان که راست و چه پ ده بوون دهگل گوي مه مکيه

گواره و کر مه ک شوږا بهيان بو چيه

خوناو که ی گهر دن ي ميراتييه

هه موويان کلغه تان بين بيان بهن بو سر کوو په له ی خميه

له پاش لاسه شوږي قرانتيک به من پتويست نيه.

دهبي دابنيشم به به ده ختي و به بهرگ کوني و به قه له ندهري و به سهر به کويتني

جا کي هه يه له قابيله تي نه ودا بي نه گهر خه زال به ناز و نيمناز بيدويتني

جا کي هه يه له قابيله تي نه ودا بي نه گهر له نيومشه ودا خه زال له خوږا به پريتني

له سر سهرينتي قومه جاز سهری خه زالي پابزيتني.

کي هه يه پاش لاس بتواني بهري چل عاشيره ت بگري

جا بو من کويتريان نه که م نه و چاوي رهنگ باز و سه قري

جا کي نه و جار پيشی عتلي مه لا و مه لا نه بي پاده گري

لاس بوو کو مه گي بوون هه زره تي نه لياس و خدري.

تازه نايه ته وه دهستان پياوي و ساحيت نه رکانه

نه من بزيه لالم ده کرد دوو گوشه ی چاوانه

مزانگم ده کرده وه به تير و به په يکانه

توق و ته له سم و زيتړ و زنجه ق و گواره و کر مه ک و ئاود هنگي و خه بهر چي، له سر

سنگم دانا

نه گهر لاسه شوږي باله کان پيم بکا باوه و متمانه.

پياوي و له هيچ عتليکدا نه بووه

سەلاۋ قەت كەسم نەما، مائە باوانم وئىران بوۋە
 وابزانە عىلى مەلا داود و مەلا نەبى بەتالان چوۋە
 ئەۋە ھەيىبەتى لاس بوۋ، دەزانن لاس لە دەست دەرچوۋە.
 دەبى من بېمە قەلەندەر و سەر بەكۆيىن و بابان وئىرانە
 شەۋى و پۇژى دەست بىكەمەۋە بە شىن و واۋەيلا و گريانە
 دابنىم ئەۋ دىنيەي ئەگەر لاس لىي دەگرتەۋە جى ژوان و سانە
 خۆم ھەلدەگرم بۆۋ پۇژەي ئەگەر خوداۋەندى مىرى مەزن دەكاتەۋە دىوانە.
 كى بى لە نۆكەر و لە نۆكەرى ئەۋى دۇنيەيە
 بۆ ئاغاي خۆي پىك يىنى قەۋل و شەرت و ۋەفايە
 ئەۋ دىۋەخانەي ئەگەر لاسى تىدا بوۋ، بۆم ئاۋالە كاتەۋە دەرەكى، زۆرم داخى
 گەۋرە و گران لە دلى دايە
 ەكسى لاسم ۋەگىر كەۋى، بەلكو ئەمنىش بگرمەۋە دەردى موفاجايە
 بۆنى دىۋى لاسم بەسەر دانەيە، ئەمن سوكنايى دلم نايە.
 كى بى لە نۆكەرىكى ئەگەر راستە و بەئەسەحيە
 خەبەرىكم بۆ بەرى بۆ ۋلاتى زمير و بۆ ۋلاتى بالەككىيە
 بلىن: لاس نەماۋە و لە ژياندا نىيە
 خەزالە شۆرى مەلا نەبىيانى بەجى ھىشتوۋە بەمىرات و بەمىراتىيە
 ھەچ كەسىكى ئەگەر مىراتى بوۋى، خەزال ھازرە، چومكە بە لاسى داۋە قەۋلى
 ئەسەحى و ئاخريە.
 زۆر ھەز دەكەم ئەگەر بىمەن بۆ ۋلاتى گەرمىنى
 زۆر كەس چاۋەپى ئەۋ مىراتەن ئەگەر لە پاش لاس بەجى دەمىنى
 دلم نىگەرانە، نەۋەكو كەسىك بى لە عىلى سوورچى و زورارىيان بەزۆر مىراتى
 لاس بىستىنى
 كەسى ۋا نىيە ئەگەر پىمى ھەژدە قەفى لە پىش دۈژمنى بچەقىنى
 ئەۋى داۋاي مىراتى لاس بكا، كەللە بپەپىنى

خو لاس نه ماوه تالان له تهرکه و تورکومان بښي
هيچ عيل و عيل باش و دوژمننک نه تواني له کن وي چاوي هه ليني
نو دوژمننکي لاس بښي دهستبه جي قرچي دهر ونييه و جهرگي خوښ
دهده ليني

سهری داده‌خا، ناتوانی سهری هه ليني
دهزاني نه گهر بېزوي روحي لي دهستيني.
ته‌واو بوو

بهيتي بهروبوو دريژي لاسه شوړي باله‌کان له شاري ساپلاغ له
مام نه حمه‌دي لوتفيم بيست، نه‌وروزي ۱۳۴۳.
قادر فه‌تاحي قازي.

میہر و وہفا

سەر هه‌ئینه بڕوانه تۆقان، ته‌له‌سمان، زێتران، زنجه‌قان، گواران
 کرمه‌کان، ئاوه‌ده‌نگییان، خه‌به‌رچییان، له‌گه‌ڵ گه‌ری ده‌دوگمانه
 خالی ره‌ش خێزه‌ره‌ی^(۱) کردووه له مابه‌ینی سنگ و مه‌مکانه
 تیکه‌ڵ بوون ده‌ گه‌ڵ زنجیره‌ی زولفانه
 دوعامان قه‌بوڵ بووه بزانه کاری سوپحانه.

ئه‌تۆ ده‌زانی خودا چاکی به‌ئیمه داوه!
 مه‌مک وه‌ده‌ر که‌وتن وه‌کو هه‌ناری ساوا
 چونکه عه‌زیه‌ت و عازا به‌مان گه‌لیک کیتشاه
 خودا دوعای قه‌بوڵ کردین چاکی به‌ من تۆ داوه.

ده‌رکی ماله باوان به‌گۆڵ و هه‌لال و سیوه‌ره
 شهرت و نه‌زری من چل مه‌ره
 چومکی ئه‌و کاره به‌که‌یفی من وه‌رگه‌را
 له‌سه‌ر سنگی ئه‌و کیزه‌ی خرکردووه جووتیک لیمۆی ته‌ره
 که بیتو بزائن میر و به‌گله‌ران له‌سه‌ر ئه‌و لیمۆیه‌ی شه‌ره.

شوکرانه به‌ تۆ ئه‌ی بیناهی چاوه
 دوعام قه‌بوڵ بوو، تۆ ئه‌و نیتمه‌ته‌ت به‌ من داوه
 له‌سه‌ر سنگی ئه‌و کیزه‌ی جووتیک لیمۆی کال داناهوه.

ده‌رکی مالی بابم ئه‌ویه‌ر ئه‌ویه‌ره
 له‌ لایه‌ک ئاغایه و له‌ لایه‌ک نۆکه‌ره

له لايهك ريدين سپييه و له لايهك عهمر بهره
له سهر سنگي ئهو كيژت خري كردووه جووتيك گه وهره
شوكرانه بو تو ئهي سه ميعي باني سهره

٦

كوتي: ئه وه نه مردم دنيا وا ده بينم
نه ختيك وهره پيشي ئهي نازهنينم.
كوتي: وه فا نه كه ي، دلم نه رهنجيني
ليموي كالم لي نه ژاكيني
په شيماناي غاييم لي به ده ست نه يه ني،
خاتر خوشت بي نه حوال
خو چاوت كه وت به ليموي كال.

٧

ئه وه هاتنه وه بو مالي، ئه گه هاتنه وه ميهر هات كوتي:
ماموستا مه جه لي (٢) خوداي ده گه رين،
مه جه ل له من هاتنه وه ومختي تا وه لاتي
ميرو به گلهران حازر بوون بو سهر حوكم و حوكماتي
عافره تم له ده ستمدا نيه ئيختيار و ده سه لاتي
كه س نيه خه به ريكي ئه سه حيم داتي.

٨

ماموستا به وه ي كه م ئه گه بي مه كانه
پروحي كوللي زيرووحيكي دانا
بو خوم ليهره م و روخم چوته هه فسخانه
وه فا ده چيته سه فه ري حيجازي،

سەفەرەكەى زۆر گەورە و گرانه

زۆر زۆر نارەحەتم،

دەترسم چاوم پێى نەكەوتتەو بەو زووانە

بەمىدا لێم وەرگرتبايە ئىحتىبار و متمانە^(۲)

دادەنىشتەم بە دلى برىندار و جەرگى پى لە ژانە

تا دەهاتەو بەو سەفەرەى موعەزەم و گەورە و گرانه.

۹

مامۆستا كەرويشك چىشتانان دەكاتەو چىشته خەوى

فێنكى ئىواران دەفېرى كەوى

ئەمن دنياى لەبەر وەفا دەوى.

۱۰

مامۆستا دەستى منت بەدامانە

دەندەمى ياقووتى عەبدەلحەسەن و لەعلى روممانە

جەواھىرى لە بىست و چوار، ئەوى بە قىمەت گرانه

دەندەمى چاوم بەوفا پكەوى، دلم زۆر لە ژانە.

۱۱

كى بوو^(۴) لە مامۆستاي دە گولباو

بەسەر شانى راستەيدا ئاوپى دەداو

موسەعەيدىك، فەقەيەك لە خزمەتى راوہستاو

مامۆستا قاقەزىكى دەنووسى،

مىر لە بنى قاقەزى ئىمزاي لێدەداو

ئەگەر وەفا بێت بۆ حوجرە،

كارىكى زۆرمان لە سەر وى مەحتەل ماو.

کوټی: بابه دهستی منت دامانه
 له زهمانی هزرهتی ئادهم تا دهگاتهوه ئهو زهمانه
 ئازادی شتیکی چاکه بۆ موسولمانه
 ئیجازهم بده بۆ نۆو رهفیق و ئاوالدهرس و متمانه
 چومکه سهفهرمکهمان گهوره و گرانه
 با ئازادم کهن ئهوان خزم و دۆست و کهس و هامدهرسانه.

شا گهردنی ههلتنا پیدهکهنی
 ئهتۆ زرینگی سهلتی، رههینی
 نهچییه کن میتری خواجه ههسهنی.

دهیگوت: بابه بهوهی کهم ئهبهدییه
 ئهتۆ ئاگات له دلی من نییه
 دایمه پوحم له چنگی میتریدا ههفسییه
 درۆ و دهلهسه فایدهی نییه.

بابی پتی کوت: بهوهی کهم ئهگهر بیناهی چاوه
 پیم ئهتۆ ریت لی گوراوه
 عاقلت لی شتواوه، پهریان دهستیان له دلت داوه
 یا زنجیرهی زولفی تهنافه و له گهردنت کراوه
 یان ئهبرۆی تیره و له جهرکت دراوه
 جی دهمی مار پاش ههو سالان تهشهنی هیتاوه
 ئهمن نه مکوت به میتری قاییل نیم، کاری خۆت لی بۆ تهواوه؟

وهفا دهلّی: بابہ دایکم بانگ کہ، چون سووتاوم له دهردی دلّییه
 دایکم به منی داوه شیرى سپیہ
 چۆن کہس ناگای له دهردی کہس نییہ.

ئوہ ناردیان له دووی دایکی،
 دایکی هات. برایم پادشا پتی کوت:
 ئوہ چییہ ئو کار و باره؟
 وهفا وا دلّی برینداره،
 تهمایه تی له دهستم دهرتئی ئیختیاره.
 عافرهت پتی بلّی: عاقلی نهماوه
 قسیکی ئهمن کردم ناگه پیتتهوه دواوه
 دهست له میترئ ههلبگرئ،
 خاترجه بهشی وی پتیه نهماوه.

کوتی: کیژئ کیژئ کیژی کتییه
 سهری منت بیتتهوه بهقوریانی سهرتیه
 پیای خراپت ببنهوه بهقوریانی زنجیره ی دهکه زتییه
 مهترسه تا رۆژی قیامت تهمام پتییه.

مامۆستا دایمه روحم وهک تهیری تیژبال لهسه رپوچی میترئ دهکه پئی
 دهرمهوه له بهر شهیدیکی ئهلوانی کوره کۆر حوسینی فهره جوللا
 ریشوهی له مابهینی چاو و برۆیان دهکاتهوه شه پئی

چاوی ئەستیرە ی رۆژنیە هەلاتوو، کاروانی پیشانی یەکتەری دەدەنەو: ئەو ئەستیرە ی رۆژنیە هاتۆتە دەر لە گەوهری^(۵).

۲۰

جا بانگی میری کرد کوتی: ئەو ئەتۆی راوستانای لەسەر جووتیک
کەوشی پانیە فەرپاشی سەر نوقرە بەندیە
لە پیت دایە ئاوالکراسیکی قەنەوزی پەر تاوسیە
کراسیکی عاسمانی مەحمەل داراییە
چارشێو شانیککی موشەججەری پێشوو نیوگەزیە
بشتیندیککی خال خالی هەژدە گەزیە
کلۆیکی سیمپژولی چەسپ کردوو بەدری بەحریە
مێر گەندومیە، سوور و سپیە
تەرحی ئەو حۆریانە ئەگەر خودا دروستی کردوون لە بەحەشتی
باقیە.

۲۱

دەپوت: مامۆستا دەستی منت دامانە
ئەتۆ بە مەت خوێندوو ئیننا فەتەحنا و سی جزمە ی قورعانە
ئامانەت میری بی، ئەمن سەفەر زۆر گەورە و گرانە.
شیت دەبم ئەگەر مێر بۆ من هەلدینی چاو
کۆلمە ی دەلێی بەفرە و دۆشاوی پێدا رژاو
تیریکت لە جەرگی داوم لە پشتم پارچاو.

۲۲

مامۆستا دەستی مەنت بەدامانە
لە دنیا یەم نەکە ی سەرگەردان و دەست لیک بەردانە

حوکمی وهلینیتیمه تم له سهره و گهره ی زهمانه
 بی عهری باب کردن یه گجار کاریکی گرانه
 هه تا دیمه وه میتر کله ی نه بری له چاوانه
 دانه نیشی وهک سه غیر و که سیکی لیتی قه و مایی له کووچانه
 نه و دنیایه بۆ هیچ کهس هه تا سهر نه ماوه
 نه و حوکماته ی ئی منه، بام عومری پیره مه پیکی ماوه
 هه کاتا له و سه فهره ی نه گه راوه دوواوه
 نه من به بی میتر قه له خۆم نابینم کام و کاوه^(۶).

۲۳

کولمه ت به من بمینی به شه مامه ی جهوت رهنگه،
 له کوره بیستانچیان به جی ده مینی،
 شه خته ی پایزی له لایه کی داوه.
 چاوت به من بمینی به نه ستیره که ی رۆژی،
 نه گهر گه ز و نیویک له پیش نه ستیره که ی مه لای ماوه راندا گۆشه ی کیشاوه.
 مامۆستا نه من ده رۆم نه ما دلم له خزمه ت تۆدا به جی ماوه.

۲۴

میتر ده یگوت: چبکه م، نه وه خودا وه ندی میری مه زن پیکی نه هینا
 کار و بارم
 هه تا دیمه وه هه ر ئینتیزار و لیتو به بارم
 نه گهر له دنیایه شم بۆ نه بی له قیامه ت پیت منه تبارم.

۲۵

میتر ده لی: مامۆستا هه زار جار دهستی منت به دامانه
 نایه تیکی عه زیمی به سه ردا بخوینه نه گهر بۆیه م (بۆمن) ده لێن

ئايەتى عەبدورپەحمانە
 ئامانەت دارى بىي وھيسەلقەرەنى ماھىدەشتى بەغدايە،
 لەگەڵ وى بن جەمعاورى دە پەريانە.
 سەلەي گەورە و گرانم لى راپو،
 پىم وايە پۆزى دەست لىك بەردانە.

۲۶

ئەي داد و لە دلى من چۆن بوو بەھاوارە
 سەرى منت بىي بەقوربانى بالتۆيەكى سەمبورى قاقمى دوگمە بازارە
 بۆ خۆت پۆيى بۆ منت بەجى ھىشت خەم و پەزارە.

۲۷

ھەوەل يا پادشای غەفوور
 دووھەم يا پادشای غەفوور
 يا قورعان و يا زەبوور
 يا سەھىدى ساحىب نوور
 لە شەيتانمان كەي بەدوور
 مێرێم بۆ بێتە حزوور
 كاری خوارم بۆ پكەي جوور.
 خالەقى ھەيى پەحمان
 بە تۆم ھىناوہ ئيمان
 دوور بىم لە شوېر و شەيتان
 قسەمەت كەي باغى گولان.
 ئەوہ وەفا سووار بوو.

جا مامۆستا له منیهوه ته مهشاکه به دوو چاوه
مێر دهلتی گولی به هارییه و تازمهکانه ی غونچه کردووه و شکوفه ی
داوه

دهلتی وه نه وشه یه و تازمهکانه ی دم به گلییه وه ناوه.
و مختیشم لی درهنگ بووه، هاتۆته و مختی بانگی ئیوارئ
چاوت به من بمینئ به ئهستیره ی پۆژئ، کۆلمهت به من بمینئ به گولی هه ناری
سبچهینئ هه چی زووتره بۆم بجۆ بۆ سه ر کانی شیخان، کانی و پروبارئ
باجیره ی پێگایه هه لگرم به دیتن و بۆنی یارئ.

وه فا به مامۆستای کۆت:
دهرۆم به شم به خاکی مه غریب زهمینئ- وه نه ماوه
دهستی منت دامین بی ئامانه تیکه له کن تۆم داناه
نه یشکینئ ئه و شووشه ی گولوت لی پژاوه
چون کوله که (۷)، پوحم له و شووشه گولاه ی ناوه.
ئه وه وه ده رکه وت وه فا.

کئ بی (۸) له مێری به زنجیره ی زولفانه
دهلتی کۆتره و لیتی ون بووه هیللانه
سبچهینان بازه و ئیواران ته پلانه
نیوه پۆیه به رخه کۆرپه له ی دووای مێگه لانه
هه لی ده کرد چرایه کی زه پینیشانه
له گه ل خۆی هه لده گرت کلفه تیکه دهوله تخانه
ده هات بۆ نێو له شکری گه و ره و کرانه

بۆ نئو له شكري بى به عسهت و بى ئيمانه
 كه لىك دهگه را له نئو له شكري گه و ره و گرانه
 قه ره و له دهنگيان ددها، كتيه ئه و متمانه؟
 دهگوت: كتيه مه زلى پادشايه، مه لىك شوجاعى ساحيب نام و نيشانه؟
 كارم به مه زلى وى هيه، ئهى مه عمورى ده و له تى و مه عمورى ميرانه.
 پيشانيان دا.

۳۱

خپوه تىكى دامين به زى پى سهر به ژهنگار هه لدراره
 وه بهريان داوه دوو سهت تيره گى له على رومان، له گه له پازده ئالتوونى
 تازه دروستكراوه
 تهختىكى ميرى بۆ مه لىك شوجاع داندراوه
 نيشانهى سه گى له پشتى سه رى هه لاوه سراوه
 مير دهستى حه ده بى به سىنگى دهگرت والتى دهكرده وه ساوه
 ئه گه چاوى پي ده كه وت دهعه به سا، بى تهكلوم جووابى پى نه ده دراوه.

۳۲

مير دهگوت: سه لام ده كه م له كه سىك ئه گه ر جووابى سه لامم بزاني
 به له دبى له عىلمى نه سرومینه لا سى جزمهى قورعانى
 ئه من سه لامى خۆم مه حتهل ناكه م، ده بيه مه وه بهر مه له كى ده عاسمانى.

۳۳

شا نوتقى كرد و هوشى هاته وه به رى، واى جواب ده داوه:
 دهگوت: كى زى سه رم لى شى واوه
 عاقلم لى په شو كاوه

كهس نه يديوه به شه و پوژ له مه غريبى سه رى ده ره يئاوه
 شه رق و غه رب و جنوب و شىمال رووناكه به و شو ق و تاوه

نووری جه مالت له بهر و به پیهی داوه
هه چ که سێ بتدینی عاقلی نا قیس و ناتواوه.

۳۴

کورسیکی مورسه سی جه و اهتر بهندیان بۆ میترێ داده ناوه.
دهیگوت: چکارهی، بۆ سهرت بۆ مه غریب زه مینی هیناوه؟
کوئی: هاتووم و دهخویم
بهئه لماسان زگان دهدریم
به کێردان سهران دهبریم
نابه لهدم، له عه کسیدا نووسراوه، خوشه ویستی وهفایه یهک و دووا زده
به زێری دهکړم.

۳۵

مهیه، خوړینت بێ فایدهیه
وهفا پیاویکی رهشیده، نه لێی په خمهیه.
خاترجه م به، دهست له میتری وهفا هه لښگره، بۆ کهس نابێ، بۆ کهس
نایه ته په دایه
هه تاوه کو روحی له قالبی دایه
هه تا وهفا نه یه ته وه له سه فهری حیجازی و نه گه پێته وه ئه و پادشایه.
بێ فایدهیه له دوا ی قسه ت کارنایه.

۳۶

دانیشن به خه مناکي و به بێ دهنگی
به خه مناکي به دلته نگي و به دین له نگي
خوشه ویستی وهفایه دهیبه نه وه بۆ ولاته که ی فه رهنگی.
دانیشن به خه مناکي و به هه ژاری
به ده رده داری و به دلبرینداری
خوشه ویستی وهفایه دهیبه ن به دیاری.

خه به ریکم بۆ بهرن بۆ حوکماتّ
 بهو جحیلانه ئهوی عومریان چارده سالانه، تازه دهگاتّ
 له خۆیان بدهن حونه و غیرهت و زاتّ
 خوشه ویستی وهفایه دهیبهنه دهری له ولاتّ.

مێر به غوربهتی فرمیتسکی دههات له چاوه
 هه جارێکی به غوربهتی ئاوری دهاوه
 شارهکهی مه غریب زه مینّ له کۆپه ی گریاننیا ن دهاوه.
 که یخودایان دهیانگوت: چبکهین بّی دهسه لاتین، دهستان بهستراوه
 سه لای گه وره و کرانم لّی رابوو، به جارێک دینمان نه ماوه.

دهستی به سنگی دهگرت و له مامۆستا که ی ده کردهوه سلاوه
 مێر دهیگوت: مامۆستا سهت جار دهستی منت به دامانه
 وهختی وهفایه بپتهوه لهو سهفه ری گه وره و کران و به دبه ختانه
 وهفا پادشایه، له سه ری دهفرن پۆلیک باز و له دامینّی دهفرن پۆلیک
 ته پلانه
 بلّی: مێر خودا حافیزی کرد. سه لام لّی رابوو وهختی دهست لّیک بهردانه
 ژن و مندالی مه غریبّی دهیانداوه له شین و گریانه.

بۆت به چپایه مه غلویان هه لده لّیم، سه ری به نیستییه و بنی به تاوه
 سه لای گه وره و کرانم لّی رابوو که سم له ماله باوانی نه ماوه
 خوشه ویستی وهفایه و له مه غریب زه مینّی ئه سیر کراوه.

بۆت به چپايه مه غلوييان هه لده ليم و ده روانمه وه بهري به دهنی
زهينه کهي خۆم ده ده مه وه و لات کهي خه تا و خوته نی
ميريان بهيه خسير برد و وه فا ده مي نيت وه به ته نی.

بۆت به چپايه مه غلوييان هه لده ليم و به هاره و مختي سونبول و هه لال
و به يبون و گياخاوه
سه فەري زۆر گه و ره و گرانه، نازانم له چ جيتيەك به جي ماوه
له هه موو جيتگايه ك داد و هاوار و قاوه
ده لين: خۆشه ويستی وه فايه له مه غريب زه ميني ئه سير كراوه.

به هاره، ئه من به و به هاره ي ناکه مه وه متماني
له خه لکی شين ده بۆ وه هه لال و به يبون و گيا خاو، له من گو له كاگرويان
به مانگي نيساني
ئه من ئيخسيرم ده رۆم، ئه م ما که س به خه بهري وه فا نازاني
ئه جەل دايمه له پياوي ده گه ري، ده ترسم نه مابي به ماني.

به هاره، ئه من به و به هاره ي قه ت ناليم به هاره
له خه لکی شين ده بۆ وه هه لال و به يبون، له باغي مه غريبی گولي سيوي
خوساره
له مني قه له ندهري بابان ويران گو له كاگرويان سه ر ده كه نه وه لاره
پيگاي ساليك خه بهري هه موو كه سيك هيه، ئه م ما به خوداي خه بهري
وه فا زۆر نادياره
زۆر ده ترسم به دواي ئه جەل بوويته وه گرفتاره.

به هاره، له خه لکی به هاره له من ناته واوه
 له خه لکی شین ده بڼووه هه لال و بهیوون و شلکه گیاخواه
 له منی قه له ندهری بابان و پیران کوله گاگرۆ (که گرۆ) یان دهم
 به گلپه وه ناوه
 سه لای که وړه و گرانم لای رابوو، پیم وایه وهفا نه ماوه.

دهیگوت: ماموستا وهفا سوار بووه له ولاغیکی پهمش کویتی که فهل
 پانه
 تازه هاتوته وه له حیجازی، زیارهمتی وی زور دهرمانه.
 بلای: جا چون شانت هه لده گرۆ دانیشی له نیو پیاوانه؟
 ده زگیرانی تویان ئیخسیر کرد و بردیان بو فهرنگستانه.

کاسپان، جووتیران، جووتیان بهرنه وه سه ر کوپه له ی ده مخمانه
 شل و مل و سایه گهرندان بپرن زنجیره ی زولفانه
 که یخودایان بگرین وهک که سیکی^(٩) تازه مردوویان هه لگیرایی له بهر
 دهستانه.

خه بهریان دا به که یخودایان، هاتنه خوارای سی و دووه
 هه موو خه مناکن پاکی ده لای مردوویان لای مردووه
 بی ده سه لاتن، ده لاین: میریان به یه خسیر بردووه.

به خانم و خاتوون بلاین: چیدیکه نه که نه وه نه و بهر و بهر هه لبه ز
 هه لبه زی

بینه سهر خمخانه، له خمی نین لفکه و کوچکه و کهزی
ئوه دلی میترئ له مهمله که ته که ی فه رهن گستان ده ریئ.

۵۰

جوابی کم بۆ به رنه ماله بابی جوابی کم بۆ به رنه ماله باوانی
نه پۆن، نه ترسین، وهفا نه گهر بی تو ئوه ده رده بزانی
وهفا وه دوا ی من ده که وی، بام له جی گای خوی دانی.

۵۱

بلین به مه لایان: چیدی که نه چنه وه قوتا بخانه
فه قتیان، میرزایان، مه دهرسه بکه نه وه ویرانه
جا چۆن موسولمان یه خسیر بکری و یه خسیری دهستی کافران؟

۵۲

ئوه میتر به شانی راستیدا ئاوری ده داوه و گهر دنی هه لده هیناوه (۱۰)
دهیگوت: له دلایکه من گهر پین چهن دی له هیشه و چهن دی له ژانه و
چهن دی له کاوه کاوه
خه می ئوه مه نه گهر وهفا هاته وه، ده لاین: میتر نه ماوه.
ئه ویش زۆری عه زیهت و عازاب و سه خله تی و ساغای ده گه ل من کیشاوه
ده ترسم دلی گهر د بگری و خه مناک بی ئوه شیرن لاوه.

۵۳

مامۆستای ده هاته پیشی، دهیگوت: چبکه م؟ بی ده سه لاتم، ده سه لاتم نییه
ده نا نه مده هیشت میتر ئه سیر که ن بییه ن به یه خسیرییه
چبکه م وهفا بی خه به ره و هیچ خه به ری نییه
قه سته م به وهی که م بی مه کانه
نه گهر بته بن بۆ ته رکه و تور کومانه
خاترجه م ده تبه ن بۆ خاکی فه رهن گستانه

خه بهردار دهن تهواوی موسولمانه
دهست هه لئاگرن خاتر جه م به ئه ی جانانه .

۵۴

وهفا دیته وه له چه جی، نیزیک بۆته وه له مهمله کهتی خۆی، خه لک ده چنه زیاره تی.
وهفا کوتی: لازم نییه بینه زیاره تی، زیاره تی من به کهس قه بوول نییه
میرو و نه هیشته بایه بیهن، زیاره تی من چیه؟
سه ری من بی به قوربانی به ژنی باریک و دوو چاوی به نگیه
یه خسیریان کرد بردیانی بۆ ولاته کهی غهیره دین و فه رهنگیه .

۵۵

دایکی کوتی: پۆله چ نه بووه، چ نه کراوه، خه مناک مه به چ نه قه و ماوه
مه غریب زه مین چۆل نه بووه، هه ره وهک خۆی ماوه
کیژنی شل و مل و سایه گهردن ئیخسیر کراوه .
ئه من شه رتم کردووه، قه سته م به وهی ئه گه ر بی مه کانه
عه رز و عاسمانی به بی ته ناف دانا
سه رداری دلت به، هه تا خلاس ده بی خاکی ئیسلامه .

دایکی ده لی، کوتی: پۆله ئه تۆ سه ر بده که سێکی ئه گه ر مه زرا و زه مین ده کیلی
جا پیاو بۆ عافره تیک سه ت و بیست و چوار هه زار مال به جی دیلی؟
پۆله ئه تۆ تازه ها توویه وه له غوره به تی، سه ری دایکی خۆت بیته وه به قوربانی
سه رییه

ئامانه ت بی وه یسه لقه ره منیه
دهستی منت داوین بی کاری کردن نییه .

۵۶

پۆله قسه ی دایک بۆ کوپ یه گجار زۆر تهواوه
نۆ مانگ و نۆ پۆژم له سه رت کیشاوه

شیری سپیم به تۆ داوه
 شیرى مه‌مه‌که‌کانم چه‌لالت بى، نه‌چى؛ چ قه‌وماوه؟
 له‌ بۆت هه‌لده‌به‌ستم جیسر و له‌ دامینى به‌حران بگه‌پئى گه‌میه
 دوازده هه‌زار سوارت بۆ سازده‌که‌م پاکی بلین: ئه‌وه‌ ولاغیان
 بۆره‌ و سپیه

له‌ بۆت دینم کچی پادشای سه‌فیه
 سه‌فه‌رى هات و نه‌هاته‌ فرزه‌نده‌ کارى کردن نییه‌.
 ئه‌و کاره‌ له‌ عاقلی هیچ که‌س نایه
 تازه‌ بابت گرتوویه‌ ده‌ردى مه‌رگ و ده‌ردى موفاچایه
 میراتى بۆ تۆ به‌جى ماوه، له‌به‌ر حوکماتى که‌س هه‌لنایه
 بۆ له‌ تۆ وایه‌ دنیا هه‌ر مێرى خواجه‌ سه‌سه‌نى تێدایه‌؟

۵۷

به‌مه‌غریب زه‌مینى بلین که‌یخودایان عوزمه‌ریان وه‌زیران بگرن
 جه‌ماتى

بۆ وه‌فا پکه‌نه‌وه‌ ده‌رکی حوکماتى
 مباره‌ک بى پادشایه‌تى، پۆله‌ خودا ده‌تداتى.
 سه‌رى دایه‌ خۆت ببێته‌وه‌ به‌قوربانى سه‌رییه
 بى پادشایه‌تى به‌ده‌بختیه
 ئه‌وه‌ مه‌غریب زه‌مین پادشای نییه
 ده‌لین: جێیه‌کى بى پادشایى، که‌س ته‌لاقى نییه‌^(۱۱).
 به‌قا مه‌که‌ به‌وان شل و ملی ئه‌گه‌ر تازه‌ ده‌گاتى
 دانیشه‌ له‌سه‌ر حوکم و حوکماتى
 بێنه‌ به‌ر ده‌س خۆت حوکمات و ده‌سه‌لاتى
 هه‌چى پادشای له‌ دنیا دایه‌، هه‌موو که‌س کچی خۆیت ده‌داتى.

وهفا دهیگوت: دایه قهستهه بهوهی کهه ئهگهر بیناهی چاوه

بی عاقله، عاقل و ئیختیارم له دهست خۆمدا نهماوه

پاکی بهدهستی میتریه ئهگهر حهفس کراوه

سهه داخ و موخافهتی ئهوه دههکوژی، ئهگهر دهلێن دهزگیرانی

وهفا به یهخسیر براوه.

قهستهه بهو خودایهی کهه ئهگهر بهتهنی

زهینی خۆم داوهته رندۆلی^(۱۲) کویتستانان، هه لال و بهیبوون و گیابهه

و خاوتازه دهگهنی

دهست له میتریه هه لئاگرم هه تا مهعموری میران نه مه به نهوه مالۆکه کهه به تهنی

جا توخلا کافر قهت موسوڵمانی دهدهنی؟

کوئی: رۆله سهری منت بیتهوه بهقوربانی سهرییه

دانهنیشی به خه مناکي و به دلبرندارییه

شۆرهتت برۆا بلێن: له نهکاو پادشا مردووه و وهفا ئاگای له خۆی نییه

بلێن: بهخولای بی عهقله جا عافرهتیکي خویتری چیه؟

کوئی: دایه چ بکهه ئاخو دلم بهدهستی وی بهستراوه

ئهویش دلی منی به ئامانهتی به پهرییا داوه

بهندی ئهو دله ناکریتهوه تا نه بینم به ژنی باریک و ئهو به لهک چاوه.

قهستهه بهوهی کهه ئهگهر بی مهکانه

سبحهینی ئهمن له مهغریب زههینی بهجی ديلم وهسیتنامه و عاقل و قامه

وه دواي دهکهوم هه تا ئیختیاری دل و کامه.

دایکی دوو ره کاعه تی سوننه ت ده کرد و به ره و قوبله پاده و هستاوه دهیگوت: کهس ئیختیاری توی نییه و کهس ئیختیاری ده دهستدا نه ماوه

چون به کفله کونیک نه و دنیا یه ت سهرانسهر داناوه به حوکی تویه پروناکه بیناهی نه و دوو چاوه سبچه نیی بلین: وهفا بونی نییه و له سهر رهنگی خوی نه ماوه به لکو نه ینا سیتته وه به ژنیکه باریک و به لکه چاوه. شهوی نه نوست تا سبچه نیی ده بیتته بهری به یانی نه و پووی کرد له دهرگای رهحیم و رهحمانی ههتا وهفا نه چی بۆ سهفه ری گه وره و گرانی.

میریان که دهر د، له ریگایه تووشی پیریژنیک کی بوو، کوتی: داپیره مه زلت ئیره یه و به لکو مه زلی به ئه سه حیه سهری میریت ببیتته وه به قوربانی سهریه نه تو شهرمیک بکه له سهری خۆت نه گهر سهرت سپیه سواریک دی نه له گوین کهسه و کهسی له گوین نییه سوار بووه له ولاغیکه رهش، کویت شیر خه زالییه عه سه له به حرییه و ولاغه که ی عه ره بییه سه قاوی^(١٣) ناوزه نگ ی له علی رومان و یاقووی عه بدولحه سن و زیتری سپیه

له شانی دایه ره میکی دهم رهشی هه ژده قه فیه^(١٤) له خوینی نه کرد و لئی ده تکی دلۆپی ده خوینییه له پیی دایه جووتیک چه که می سمایل نامه ی وهستا نه سیریه

له بهری دایه خه نجه ریکي دهم رهشی دهمک نیرۆیییه
له سهری داوه پۆلیک په پری تاووس، گه وال گه والیا نه (١٥) دهگل ساو
و هه ورییه

هانئ له کنت بی به ئامانه ت چل و پینچ ئه شه رفیه
ئه که هات منت بمرم بانگی که به دیانه ت و به میوانیه.
بلئ: بۆ وا هه لوه دای بۆ وا هیچ عاقل ت له کن خۆت نییه
ئه که کوتی: چکارت به منه؟ هیچ کارت به من نییه.
بلئ: راستی دلئ خۆت بلئ، تا بتدهمئ خه بهری ئه سه حیه.
چه ند پۆژ له وهی پیش له شکرکی گه وه و گران هات، ده گلایان
بوو کیزیکي به له ک زهر د و سوور و سپیه
وهک کووزه له ی نئو کانیه

ئه ویش وهک تۆ دیتوانه بوو، هیچ ئاگای له خۆی نییه.
ده یگوت: ئیخسیر کراوم، ده مبه ن به یه خسیریه.

٦٣

دایره سه ت جار دهستی منت به دامین بی له یادی نه که ی، نه چئ
له بیرت

سه ت په حمه ت له خۆت و سه ت په حمه ت له شیرت
مندالم تازه ده که مئ، ئافه رین بۆ فکر و را و ته گبیرت.

٦٤

هات وهفا گه یشته وئ، پیریزن بانگی دهکا:
سواره، ئه رئ سواره که ی ئه سپه خری (١٦)
ئه تۆ دیتوانه بووی، ده لئنی کوتری هه لده فری
چۆلی و به پری و دهشتی ده پری
خۆزگه م کاته وه به و دایکه ی ئه گه ر تۆی ده بییه وه به کوپری.

پوژ درهنگه سوارهکەى ساحیب متمانە
 سەرى داپىرەى خۆت بىتتەو بەقوربانە
 حەزەدەکەم لێرە بەولاغت بگرتووە وچانە
 لە داپىرەى خۆت ببیەو بە میوانە
 ولاغت ئیسراحت دەکا، بۆ خۆت پخۆى پاروێک نانە.

٦٥

ئەى لە داپىرەم چەند مېهرەبان و چاکە
 پىریش بوو، کۆلمەى دەلێى سەر گۆلى مێلاقە
 ئەى خۆزگەم کاتەرە بەو کورە ئەگەر تۆى دەبیەو بە دایکە.
 داپىرە سەرى منت بىتتەو بەقوربانى سەرییە
 پێگام دوورە، ومختى دابەزىنم نىیە.

٦٦

دەيگوت: جا پۆلە لە کەنە منە خەبەرى بە ئەسەحییە
 ئەمن دەرمان دەکەم جیگای تیری غەیبییە.
 ديگوت: پۆلە بەوہى کەم ئەگەر پەرورەدگارە
 کێژیک هات زۆر لە تۆ زیاتر دلێ بریندارە
 دایمە چاوەرێیە و ئىنتىزارە
 یەگجار زۆر دلێ پر لە خەم، لە ھاوارە
 داپىرەت بەقوربان بۆ، بۆ خۆم دیم، هەتا دەتوانى لە ولاغت ببەوہ
 سوارە

نە بۆخۆت ئیسراحت بکە و نەبە مەرکەبت بگرەوہ قەرارە
 چومکى ئارامى دلێ تۆ یەخسیری کوففارە
 بەلکو خوداوەندى میرى مەزن پێک بىنیتتەو ئەو کاروبارە.

پیاوښکی زور شوخ و شهنګی
 کاران پکه به مهبخی^(۱۷) و به بی دهنګی
 زوو خوټ بګینه سی قه لاتی فېرهنګی.
 دهستی منت دامین بی، چل سواره ی غهیبی بڼ به ئاوالټ، دهنګ لټ
 بګر نه وه قه راره

چومکه هر تکتان عاشقن، ئیسلامن، هر تک دلّو برینداره
 چانییه نه گهر چاوی پیت کهوت موتمه ئینت ده بی، ده لی: نه وه یاره.
 همیشه دلّی له ئامان و داد و هاواره
 چومکه غریبه یه خسیر و بی ئیختیاره.

پتی له رکتفی مایه نی شیر خه زالی دهنّا،
 بیسمیلا هه پرهمانه پرهمیم، تا بزاین چوڼ پتک دی نه و کاره
 سه قاوی ئاوزه نگی زپره و قه لټاغی زینی سه ده فکاره.
 نه وه وهری ده که وی.

ده لی خودایه له نه کاوه هه چی به سهرم هات به سهرم هاتی
 نه تو پادشای پرووناکی و زولماتی
 ته نگی ریگایه م زوو بو بکیشی، بګمه شاری سی قه لاتی.
 خودایه کی نه زه لی و نه به دییه
 نه له رهنګی کهسه و کهسی له رهنګی نییه
 رهنګم بن خدر و نه لیا سی غایبیه
 چومکه هیچ کهس له من زیاتر دلّی بریندار نییه.

کئی بوو له کاکه وهفای دهگولباوه
 له زاری مه رکه یی دهکرد ددانه لغاوه
 دهیگوت: داپیره مؤئینی، دوعای به پړوحمم بۆ بکه دهولت زیاد
 و مال ناوا.

به وهی کهم نه گهر نه به دییه
 نه من ناشوناسم، لهو شاره شوناسم کهس نییه
 بۆ ئیحتیارم، ئیحتیارم نییه له دهستییه
 خاترجه م به، نامووسم ئی تو نییه
 نه وه ئی وهفایه، هه لم گرتووه به ئامانه تییه.

کوپه دهستی منت دامین بۆ لیت دهپاریمه وه به نا لآن
 خه زینه ی خۆم ناکه م تا لآن
 بیمه سه ر کوپله ی (۱۹) مندا لآن
 بۆ سه رزه نیشته ی مام و خا لآن.

سه رفی نه زهرم لی پکه
 به قسه ی دلت م ده گه ل مه که
 به ده ختی خۆت نازل مه که.
 خه زینه ی من تا لآن مه که.
 نامووسم به یداغی پړو میا نه
 ده چنه بنی به ندیخانه (۲۰)

سەت جار بۆلۈن: ھەفسى گرانە
 نەجاتى دەبى جانانە
 ئامانەتى مەن سولتەنە
 ساحىبى شاھى شاھانە
 بىت و لات و ەززا جانە
 تۆبەچت ھەيە مەمانە؟
 پاكەم لە كەن ئەتق دانا
 ئەمەن بىبەخشە ئەي گيانە.

۷۴

كوتى: زولفت قۇبەنى (۲۱) پىحانە
 سەرى مەنت بى بە قوربانە
 ئەو ە چىيە ئەو داد و فىغانە
 شىن و واو ەيلا و گریانە؟
 ئەمەن پادشام شاھە نشام
 داراى قىسمەتتىكى دىنام
 بەبىت و لات و ەززا قەستەم
 بەخالى مەمك و بە پەرچەم
 لەگەل تۆمە چاۋ و دىدەم
 بەخۆم نىيە دەستت بۆ دەبەم.

۷۵

ئەگەر دەپرسى ئەحوالىم
 دەردەدار ەجگەر تالم.
 مال و دەۋلەتمەن ناۋى
 سەبارەت بەگەردنى لاۋى

زۆرت لەسەر ئەمن چوو
 لەشکر ئەگەر هات و پابردوو.
 ئەگەر هاتبووی و دمخوری
 زالم بووی زگت دەدپی
 ئێک و دوواژدە ئەمنت بەزێر کپی.
 ئیشتیبات کرد ئەری جانە
 ئەو دنیا یە لە من وێرانە
 سوێندم خواردوو بە قورعانە
 بەبێ وەفا نامەویی ژیانە.
 پادشای و ساحیب ئیختیاری
 تۆ گەورە، دايمه موختاری
 ھەم خونکاری (٢٢) و ھەم سەرداری
 دەست ھەلگێرە بۆ تۆ دەبێ یاری.
 سەری منت بێ بە قوربانی سەرییە
 خاتری عیسایی و روحانییە
 خاترجەم بۆ تۆ ژن قات نییە.
 چۆمکی عومری من بیست ساڵە
 دلی من مەخە بە ناڵە
 غەریبم ئەحوالم تالە.
 منت بمرم مەبە شەریکی ئەو بەشە
 بە عیسای مریەم بێخەشە.

٧٦

کوتی: کیژی گەردنت دەلتی بلوورە
 فکر بکە غیرەتت زۆر جەسوورە
 ھەفتیکت ماو، ومختت دوورە.

وهفا هات داخلى سى قه لاتى فه رهنك بوو.

ئەوى ئاشقن خوش دىكولتېن

خوش دىكولتېن وەكوو مەنجهل

وەك مەنجهلى ئاور لە بن

شل و مل و سايە گەردن

تېك پزابوون چەن كچ و ژن

خان و بەگلەر ھىدى و ھىمن

نېرگىز و ھەلالە و بەيپوون و سويسن.

دەگەلى دېن بۆ سەر ھەوزى باغى، ئېك تاقە پياويان دەگەل نىيە

ئەگەر چاوى پىكەوت ئەو لە دەروازەى باغىيە^(۲۳).

جا كوتى: كىژى كىژى كىژى كىيە

سەرى منت بېتتەو بەقوربانى سەرىيە

غەرىبم دلم نانېشتەجىيە

لېم وەدە ئاورى بەخىرىيە

ئەو كىژەى كىيە دەچتەو بۆ سەر ھەوزىيە؟

بەچاوت بازى و بەئەبرۆت سەقرى

بەنازەت جەيرانى و بەرۆيىنت كۆترى

نەجىبى، شل و مىلى، زۆر نادىرى

ھەزار خان و خانزادەت لەبەر لەنجە و لارى مرى

پۆرى بەلەك داوت ناوئەو دلى پادشايانى پى دەگرى.

چاوت بەمن بىمىنى بەئەستېرەكەى پۆژى،

په رچمت به من بمینى به رېشه رېحانه
 کیږي ناوړی به خیریم ویده نه من دهر دم زور گرانه
 وه بیرت نایه قهول و قهرار و نام و نیشانه؟
 وه بیرت نایه له کانی شیخان هرکمان دهمانکرد ته مه ننايه
 هر تک دلّمان ده بڼوه فنافیلایه
 هر تکمان دهمانگرت دهرگای ئیلایه؟
 نه من هه مان که سم نه گهر پیکه وه ده چوینه وه مه درسه و مه کته بخانه
 روو حمان تیکه لّ بوو، دهیانگوت: به قالب دووانه.
 به جیم هیشتووه حوکمات و حوکمه تی پادشاهانه
 شیتم، له دواى تو بووم به دیوانه.
 کوتم: نه وه کو وه فا بلّین پیاوړکی نامه رده
 بو وا بى ئیلتیفاتی له جهرگت داووم زهرگه
 روژى حوت که پرتم وه پیش تو که وى مهرگه.
 لیتمان گران مه که نه حوال و دهرده
 با تو دابنیشی له کوشک و شانشینى و سهر او پهرده

۸.

کوتى: کیږي مه جلی خولای ده گهرین، مه جمل دینه وه وهختی
 چیستانى
 چاوت به من بمینى به نه ستیره ی روژى، کولمت به من بمینى به
 سوور گولى کوښستانى
 کوره به قالان خوږیان لى هاویشتوومه نه وېر نه وېره دووکانى
 نه تو نه وه ده چیه وه بو حوکمات و بو دیوانى
 نه من به ته نه به جى دېلى، کهس به دهردی گرانی من نازانى
 وه بیرت نایه نه تو کور بووى، به دوعای من له سهر سنگت خر بوو جووتیک
 فینجان و ئیستیکانى

مهجهلى خولاي دهگه پښ، هاتوته ومختى بانگى نئوارئ
 ئاوپر بدهوه له كهسيكى فهقير بئ، پاش دهستى تو بئ، فهقير و ههژارئ
 چاوت به من بمينئ به ئهستيرهئ زوره و موشتهرى، كولمهت به من
 بمينئ به گولئ هه نارئ
 مه بارهكت بئ ئيستراحتى ههوز و كانى و پروبارئ
 ئهري ئاوپرى بهخپريم بۆ وينا دهئ ئهري يارئ؟
 سهري منت ببيتته وه بهقوربانى سهرييه
 ئهمن تهختى پادشاييم بهجئ هيتشتيه
 ئهلعان مه غريب زه مين ساحتيى نيه
 سه بارهت به بهژنى باريك و دوو چاوى بهنگيه.
 دهمرمه وه دهبر شاكه زيانته له سهه گراوى^(٢٤) پانيهت دهكات وه شهريئ
 ئاوپرى بهخپريم وينده، نهختيك گهر دنت و مرگهريئ
 كولمهت به من بمينته وه به شوق و پهونه قى گولئ سيوهريئ.

٨١

مير پتي دهلي: لاوزه جهرگت بۆ وا لهت لهته
 بۆسۆى دهرروونت بۆ وا بهشيددهته؟
 مير بوته گهنجى خهزينهئى خوسرهوى، دياره زور بهقيمهته.
 مهسووتئ، مهربزئى بهتهنى، قهسته م بهدلى ئه و ئاشقانهئى ئهگه تازە
 دهگهئى
 يادا شتت^(٢٥) دهكهم، شهويى خه بهريكت بدهئى.
 لاوه منت بمرم وا ئينتيزارى و دل بريندارى
 يان نهخوشى گازى ماري
 پيم بلئ: ئيسلامى يان كوففارى؟
 ئهري لاوه كهئى له سهه ريگا راوهستا وه
 بۆسۆى دهرروونت ديت و قرچهئى جهرگت بووه بلاوه

ئەمن ھېچ ھېزىم نەماوھ لە جەرگ و لە ھەناوھ
 فەقىرى، لەسەر پىڭگای (پىتى) خۆت دابىشە، ئەلەان ناکرێ دەنا
 جووابى تۆم دەداوھ
 نەبادا مەعمورى پادشايى بزائن پرووحت بکەنەوھ خلاس و تەواوھ.

۸۲

ئەرى لاوھکەى غەرىب و بى کەس و کەست نىيە
 چاوپىکەوتنى من بۆ تۆ ئارامى دلىيە
 شىتى، دىوانەى، ھېچ ئاگات لە خۆت نىيە
 ئەگەر نەمرم شەوئ دەتدەمى خەبەرى بەئەسەحىيە
 پىڭگای قسەکردن ئى تۆ دەگەل ئەمن نىيە
 چونکە ئەمن دەزگىرانى پادشام و تۆ فەقىرى، ھىچت نىيە
 نەبادا حالى بن، بتخەنە بەندىخانە و حەفسىيە
 زۆر دەترسم لە پۆژى قىامەتئ ئەگەر خوداوەندى مىرى مەزن لە
 من بگرئ ئىعتىراز و بۆ من بىتتە بەدبەختى و نەدامەتییە
 دەبرۆ گىر مەبە، پىتى تۆ نىيە
 قسەت دەگەل من چىدیکە نىيە.

۸۳

دەلى: کىزەمکەى چاوەنگىيە
 سەرى منت بىتەوھ بەقوربانى سىنگى سىيە
 دىوانەم، شىتم، خەوم نىيە
 تۆ ئەوھ کەم ئەگەر ئەزەلى و ئەبەدىيە
 شەوئ بىمدەيە خەبەرى بەئەسەحىيە
 با نەمرم لە حسرەتان بىتتە سەرت قەتل و نەدامەتییە
 ئەوھ لە تۆم ھەيە خودا حافىزىيە

سەرگەردانم، بایمێنمەوه بەسارەوانی و بەغەریبێه
خۆ کەس نازانی بڵێن: ئەوه وهفایه و پادشای تهختیه.
بڵێن: تهختی بهجۆ هێشتوووه و دهردهداری دڵیه.

٨٤

سلاوی لێ کرد: شاهی شههه نشا
پوخسهتم بدا بچم بۆ سهحرا
بدهم به سهردا له چکهی پهشمینه
بچم بۆ سهحرا دنیا رهنگینه
چومکه غه ربیم زۆر دهرده دارم
خاتر په شتوم من لێو به بارم.
ئێجازهم بدهی بچم بۆ سهحرا
له به دههم بدا سه دایی شوپا
زۆر نارمه حه تم شاهی شههه نشا
به لکو ئەو دهردهم بچۆ به فهنا.
پوخسهتم بدا شاهی حوکما تديار
بچم بۆ سهحرا دنای سه بز هوار
به لکو خه مناکیم به وهی بیهی چار.
حه کیم و لوقمان هه تا چازانان
چه ن دهوا و حیساب دهگه ل دهرمانان
ئه گهر بمرده نئ سێسه ت چازانان
نابی به قه تریک شوپای به یانان.
قه ده می^(٢٦) سهحرا دهرد په پینه، لیم بدا شوپا
ئه گهر که دابی ده بی به پادشا
ئه گهر سبه حینان لیت بدا شوپا.
وام عه رز کردی ساحیب ئیختیاری

حوکم پهوانی چونکه سهرداری
لهنتو پادشایان حوکم دیاری
با دانه‌نیشم به دهردهداری
با نهیکم به گریان، شیوهن و زاری.

۸۵

کیژئ بۆ تیرت داوم له هه‌ناوه (۲۷)؟
عاقڵ و هۆشم له که‌له‌یدا نه‌ماوه
بۆ ئاورت له دهروونم به‌رداوه؟
نازانی مه‌غریب زه‌مین حوکماتی به‌یه‌خسیری به‌جئ ماوه؟
بۆ بئ قابیله‌تم، قابیله‌تم نییه؟
سه‌ری منت بئ به‌قوربانی مه‌مکانت، له‌دووچئ کراسییان درپیه
کوزه‌له‌ی ده‌راوی (۲۸) کانیه
بۆ خۆت سه‌ننه‌نتی، بۆ ئاگات له‌ده‌ردی من نییه؟
ئه‌من وه‌فام، بۆ راتئه‌سپاردوه: خیر وه‌فا نییه؟
له‌سه‌ر تۆم بووم دوچاری نه‌هاتی و به‌دبه‌ختیه
دوعای دایکمه، نه‌ماوم له‌سه‌ر بۆن و په‌نگیه.

۸۶

پیریژن به‌وه‌فای گوت:
لاوه‌که‌ی هیچ نه‌زانی
خه‌لک به‌رانک و چۆغه‌ی بۆره‌که، ده‌چینه‌ سه‌ره‌پتی کچی شوانی
شه‌رت ئه‌وه‌یه ریگا بگری به‌بووکی خانی.
ته‌ماته‌ تۆ رایببویتری به‌هه‌ناسه‌ ساردی و به‌فه‌قیری؟
خه‌لکی به‌رانک و چۆغه‌ی بۆره‌که ده‌چینه‌ سه‌ر ریگای کچی فه‌قیری
شه‌رت ئه‌وه‌یه ریگا بگری به‌بووکی میری.

به گوشتوگۆت ده‌لێتی که و باری (٢٩)

شەرت ئەوێهه پێگا بگری به بووکی قەرالی
غیرهتی وه‌به‌ر ده‌نی پیرێژن، میژ ئەسپاردوویه و فێری کردووه (٣٠).

٨٧

به‌وه‌ی که‌م ئەگەر ئەبه‌دییه
خه‌لقی کردووه ته‌واوی قه‌فه‌زی رووحيیه
پێم وایه تۆ عیلمداری، قسه‌م ده‌گه‌ڵ ده‌که‌ی به‌ ساحیرییه
ئه‌تۆ ده‌لێتی: وه‌فامه. ئەمما ئەمن ده‌لێم: وه‌فا نییه.
وه‌فا ده‌پێی دایه جووتیک چه‌که‌می سمایل نامهی وه‌ستا نه‌سیرییه
سوار ده‌بی له‌ ولاغیکی ره‌ش کویتی شێر خه‌زالییه
ولاغه‌که‌ی سم ته‌به‌قه، عه‌سه‌له به‌حرییه
یه‌که یه‌که ده‌لێن: قه‌بالهی هه‌یه، خێر، ئەو ولاغه عه‌ره‌بییه.
وه‌فا ده‌شانی دایه پمبیکي ده‌مه‌رشی هه‌ژده قه‌فییه
پادشای مه‌غریبییه، خۆ سووابعه‌ت نییه.
له‌ خوێنی نه‌کرد و له‌ ده‌می پمبی ده‌تکی دڵۆبی خوێنییه
ئارامی دڵمه، که‌س ئاگای له‌ دڵی من نییه
سه‌لای گه‌وره و گرانم لی پابوو، وه‌فا له‌ من قاتییه.
له‌ به‌ری دایه خه‌نجه‌ریکی ده‌مه‌رشی ده‌سک نێرویییه
زۆر به‌قیمه‌ته، له‌ خه‌زێنه‌ی چ ده‌وله‌تیکدا نییه
نۆ گۆی له‌ خه‌نجه‌ریه، پاکی به‌دری به‌حرییه.
ئاوه‌نگی وه‌فا له‌ علی رومانه و یاقووتی عه‌بدوله‌سه‌نه و زیتری سپییه.
ئەگەر سوار ده‌بی له‌ ولاغی، هه‌ی پمبی به‌دوور بی له‌ چاوی به‌دییه
ئامانه‌تی بی خدر و ئەلیاسی غایبییه
دوعای به‌خێریتی بۆ بکا وه‌یسه‌لقه‌ره‌نییه
چ بکه‌م وه‌فا له‌ من قاتییه.

کیزه که ی دهمه رزینگان

زولفت له من دینى ئاورینگان

ئهی به وهزن سووکی به قیمهت گران

ئهنهنت بهمهوه به قوربانى خالى ماعبهینى ههرتک مه مکان

ئهو بهره و بهریان کرتووه، وهکو سواره کرتوویانه سان

وهکو که سیکى تاقانه بى، بگری دهر دیکى کهوره و گران

چاوی به خالى مه مکان بکهوئى، بووی ده بى به لوقمان و به دهرمان.

ههچ جاریکى نه گهر به ناز بۆم هه لدینى گوشه ی چاوه

خه دهنگى به شیده دهنت وا له جهرگم داوه

که لله ی سهرم ده کوئى، ئاورت بهرداوم له هه ناوه

ئه من وهفام، بوچی ده لئى: «وهفا له سهر ئهو دونیا یه ی نه ماوه»؟

ئه منته دهمرمه وه له بهر شازولفى دهچین چینی

له بهر کوئمه شه مامه ی حهوت پهنگى پهنگینى

له بهر له نجه و لارت، چه ند شیرن و نازهنینى

چۆن ئیستا ئه من وهفا نیم وا به به ده ختیم ده بینى؟

ئامبازى^(۳۱) زیندانم مه که وهکو کاکه مه م و خاتووزینى

بریندارم به گورگاوپ، دهرمانى پکه برینى.

میر کوتى: چ بکه م جیگا که چۆل نییه و مه بخى نییه

دهنا وهفا خالیکى په شى له سهر شانیه

قه سته م به وهی نه گهر نه به دییه

نه گهر نهو خاله ببینم ههچ خه مم ئیدى له دونیا یه دا نییه

برۆ بابم نه تو بى ئیختیارى، برۆ کارى خۆت ببینه

عاشقى دل کارى تو نییه، نهو زهحمهت و تینه

کۆ نسحەتی کردی، کوتی: خۆت بگۆرە؛ یانی «وەفای مەغریب
زەمینە»؟

۹.

وەفا دەلی: کێژەکی ئارامی دلانە
بەوهی کەم ئەگەر قادەرە و بۆ مەکانە
بەردیکی وات لەسەر دلم دانا
عاقلی من راجیع بە دەرمانە
با چیدیکه ئەژیم بە ژیانە
تۆ ئەمنت داناو دەلێی: سوالکەری کووچانە؟
ئاخر تۆ بە منت ئەدا ناوونیشانە؟
یادگارانت ئەوشتا: لە علی پوممانە
یان ئاشقی کوپی قەرالی، بۆیە بە من ناکەیهووە ئیحتیار و متمانە؟
ئەگەر بە زەرغیم بدوێنی لە بیرم دەچێ ئەو سەفەری گەورە و گرانە
نەخۆشم، هەلیان گرتووم بە دەستانە
کوفتوگۆی شیرن بۆ ئەم دەرمانە
قەناعەتم تا ئەو رۆژەی خوداوەندی میری مەزن دەکاتەووە دیوانە
لە من بوویە کەرویتشکی گەرمەلانە
پاوکەر لە دوات دەکەنەووە ژانە
لێم بوویە سیوی سەر لکان، پێت نابەمەووە هیچ زەفرانە.

۹۱

مێر کوتی: ئەم کەسیکی دنیا لە تۆ چۆلە، هیچ ئاگات لە خۆ نییە
ئەم ئەو دەپۆم بە خودا حافیزییە
فکر دەکەم، بزانم خەبەری سبەحینیت چییە؟
ئەتۆ پادشا بووی، ئەلعان دەتدینم بە گەداییە.

وهفا کوتی: سهری منت بیتتهوه بهقوریانی سهره
 ئەمنت بیمهوه بهقوریانی جووتیک لیمۆ ئەگەر دهآیی گهوههره
 ئەمن له خۆم داوه تانووت و حونهره
 بووم به سارهوان ههتا خهڵکی بآین: فهقیر و سوالکهره.
 ههتا ژانی دلم بشکێ، چاوم بهتۆ بکهوێ، ئەگەر برینداری دهستی
 خهنجهره.

پۆلیک هاتوون نهشمیله
 قامک پر له ئەنگوستیله
 عاشق بهوان زهلیله.
 شل و مل و سایه گهرین
 تیک پزابوون چهند کچ و ژن
 چهلهنگه^(۲۲) کهیان بده به من.
 ئەگەر وشتری هانی
 ههموو جانی بنی جانی
 بهمێرد دهچێ دهزگیرانی
 جیياز هات.
 سهڕین تافته، دۆشهگ تووکی قوو
 پیاوی تیدا بزورگ دهبوو.
 زۆر و زهمبهر و ئەشرهفی بلاوکراوه
 به کهیفی ههر کهس ئیشعیگ دهنێرێ^(۲۳)
 ئەوشۆ که ئەگەر بووکه مێرێ
 شا وا دهکا: کوپ نێودێر^(۲۴) بێ

فەقیر و ھەزار پاکی تیربێ.
 زێڕو ھشانە و بەخشەندەییە
 وەفا ئاگای لەو تەرە ھەییە.
 وەفا سەری سەودایە
 بێ بەش بووم من لەو دنیایە
 فکری ھیچ بەدلی دانایە
 چون ئەو ھەر مەتلەبیی خودایە
 پیاو نابێ ھیچ بکا فکری
 ئەوی خولای نەیکا رانابری.

۹۴

کوتی: تۆ ئەو خودایەیی کە بێ مەکانە
 ەرز و عاسمانی بەبێ تەناف دانا
 ئەتۆ کافری، بێ بەعسەتی، حالی نی لە قسانە
 ئامانەتی گل پیتی ناکا غەیانە
 ئەمن خۆشەویستی وەفام، بەھیچ کەس ناکەم متمانە
 ھەچ کەس تەماح لە نامووسی من بکا، سبەحەینێ گۆری دەباتەو گۆرخانە
 وەرە زۆرت لەسەر ئەمن چوووە
 زۆرت عەزیزەت کیشاو، ەمرت لەوێ پابردوو
 ئەمن لیت دەکەم تکا و تەکلێف و ئەر جوو
 لە من مەکە بەخێرا و درەنگە و زوو
 ئامانەتی وەفا بەقسەتی کەس نەبوو.
 ئەمن ڕوحم یەگجار جانفیدایە
 قسەیی تۆم وەکو با بە گوێی دانایە
 نابەخشی ئامانەتی وەفایە.

ئەو جار دايكى وهفای له‌بەر خودای ده‌پاریتته‌وه، ده‌لێ:
 په‌نام وه‌به‌رتۆ ئه‌ی خودایه
 ئەگەر داتناوه‌ عەرز و سه‌مایه
 مور و مه‌له‌خ و سه‌رپاک ئەو دونیایه
 ئاوری جگەر عیلاجی نایه
 ئەتۆ پ‌وحمیک بکه‌ی به‌و غەریبه، به‌و وه‌فایه
 خه‌ونم یه‌گجار زۆر ناخۆشه، د‌لم زۆر مو‌فته‌لایه
 سیله‌ی پ‌و‌حمت ببێ، د‌وعام له‌ وه‌فا کردوه، په‌شیمانم ئه‌ی خودایه.
 په‌نا به‌تۆ ئه‌ی دانای داوهره
 به‌ کفله‌کونیک د‌نیات پ‌و‌ناوه‌ سه‌رانسه‌ره
 عەرز و ئاسمان و حه‌وزی که‌سه‌ره
 مه‌لاییکه‌ت و قابه‌قه‌سه‌ین و پ‌روح له‌به‌ره
 یه‌گجار وه‌فا خه‌مناک و کوین له‌به‌ره (۳۵)
 ئەتۆ چ ده‌که‌ی و چ ده‌کرینی
 پ‌روحمی خودایه‌تی خۆت به‌حه‌رمکه‌ت د‌ینی
 وه‌فا ییتته‌وه‌ سه‌ر پ‌ه‌نگ و بۆنی.

مێر ده‌لێ: ئەوپ‌ۆکه‌ زۆر له‌بەر ده‌ماغم خۆشه‌ سۆزه‌ی شو‌بایه
 په‌نا و پشتیوانم وه‌ به‌ر تۆ ئه‌ی خودایه
 ئه‌وی تۆ ده‌یکه‌ی له‌ عاقلی که‌س نایه
 چونکه‌ کوللی زێ‌پ‌رووحی، قه‌فه‌زی پ‌رووحی له‌بەر ده‌ستی تۆ دایه
 ئه‌وی زیندوه‌ و ئه‌وی ده‌چیتته‌ باد‌ی فه‌نایه
 پ‌یم وایه‌ ئەو بۆنه، بۆنی عه‌تر و عه‌بیری وه‌فایه.

ئەو جار ئالڭىم وەفا نىيە
 نىوسەعاتى دىكە بژىم، لە من وايە ھەزار سال زىندەگانىيە
 كەس نەلئ: مۆر دەكوژن، وەللا ھەفسىيە
 لەو زياتر ئەمن ژيانم بۆ چىيە؟
 ئەمن نەمبەخشى ديانەت و ئامانەتتە
 ناشزانم موقەددەرى ھەق دەستى ئىلاھى لەسەر چىيە؟

۹۷

وہفای چاوپیکەوت.
 مۆر، وہفای گەییە کنى
 دەستى دەکرده گەردنى
 وەسرەتم نەبرا لە دنئ.
 شوکرانە وەبەر خودایە
 چاوم پیتی کەوت، وہفایە
 سوبحانەللا نەسرومىنەللايە
 لەبەر موقەددەرى ئەو دونیایە.

۹۸

کەونە کئ، کەونە دونیایە
 سەرەمخۆرەى، بئى بەقايە
 چەند جوان، دەستیان پىگرتى،
 چەند جوانمۆر^(۳۶)، دەستیان لئ بەردايە
 ئىحتىيارى بۆ کەس نىيە
 عاقىيەت دەچىنە فەنايە
 کارى تۆ لایەقەتتى ھەيە
 ھەر بۆ تۆ ھەمد و سەنايە.

هر ئەتۆی حەننان و مەننان
 حەییوم و قەییوم، پەحیم و پەحمان
 وێسپ نەجاتی بوو لە زیندان
 یاقوب شاد دەبوو لە کەنەهان
 عەشمەتت دابوو بە سولەیمان.
 موقەددەری تۆیە پەحمان
 پازیم بە حەول و قەوەتت
 بە دەریا و بە حر و شەتت
 چ بکەم عیلاج نییە
 ناخ! چ بکەم بۆ برایهکی لە دای و بابییە
 قاقەزم دەنووسی بۆ موسوڵمانان، ئەو کەسی ساحتیی مەسلەک و دینیە
 چ بکەم وەگیرم ناکەوێ خەرد و ئەلیاسی غاییب و غەیبییە
 ئاخەر چ بکەم لە کەنە نییە ئەگەر بەبەل دەفرین هیچ پەرییە
 بۆ خودای نەبێ بۆ هیچ کەس، بێ کەسی چاک نییە.

٩٩

بیسمیلاهی پەحمانە پەحیم
 بە قەوەتی حەق، کارسازی قەدیم
 حەییە، زیندوو، هەرگیز نامرئ
 عەلم لە عیشیا، هەرچی بکەرئ.
 سەمیع و بەسیر، دەبیە و دەبینئ
 لە دوور و نزیک، لە ژێر زەمینئ.

١٠٠

مێر شەوئ مەلیک شوجاعی، بە قەڵەمبەریکی چکۆلە کە لە بن بێسکانی شار دێوێ،
 دەکوژئ. بۆ خوێشی دەکوژتە زیندانئ. دێن بیکوژن.

پاشان وهزيران تهگبيريان کرد، کوتيان: تازه بهکوشتنی مټرې مهليک شوجاع نايټهوه، پوول و مالټيکی زوړيشی لهسهر چووه، وا چاکه نيوونيشانی مټرې بنووسين و عکس و وټنهی لټ ههآلگريڼ و ده مجريکی نټين و بهئاوټيدا بدهين. نهو مجرييه وه گیر هر کهس کهوت، مټر بق وی بټ، بهو شهرتهی نهو خهسارتهو نهو خوټنه مان بق ببزټري.

مجریکه وهگیر پادشایهکی کهوت، هات مټري بهزهبری مال و دهولت ههستاند و دهگل خوی برد. نهوه وهفاشی هر بهدواوهيه. مټر نهویشی بهتلاند، دیسانهکه کهوتهوه زیندانې، چون نهجهلی نههاتبوو نهیانکوست.

لهو وهختهدا لهشکری نیسلامې گهیشتي، شهپټکیان کرد. خودا فهتحی دانه دهستی، لهشکری کافرانیان شکاند. مټریان له حهفسی هینا دهري، بهسلامهتی و بهخوشي، مټر و وهفایان هیناوه مهغریب زمینی. پټک بران.

پهراوټز مکان:

- ۱- خټزه، وټدهچې بهواتای ریزبهستن و بهدوای یهکدا پراوهستانه.
- ۲- مهجل، له انهیه له بنهپهدا مهجال بیت، لهم دهقدا بهواتای خواستی خوداوهندی و قهزاو قهدهره.
- ۳- متمانه، نهو وشیه له زوړبهی بهیتهکاندا دټه بهرچاو، لهوانهیه شکلی گټراوی «مطمئن» بیت.
- ۴- کټ بوو، لهم شټوه پرسیاره له بهیتهکاندا زوړ بهکاردهري و بهر لهنا و ناوهلناو دټ.
- ۵- کهوره بهکټو یان لایهکی تایبهتی کټو دهکوټري.
- ۶- «کاو» ههمان وشه «کام» فارسییه بهواتای «چټز» «م» وشه فارسیی زوړجار له کورديدا دهگټرين و دهبنه «و» وهکوو: کام = کاو =، دام = داو، خام = خاو، نام = ناو، تمام = تهواو.
- ۷- جیا لهو جوانکارییه نهدهبیهی لهم چوار نیوه بهیتهی دواييدا کراوه و ناشکرایه، بیرټکی پوچ خستنه نټو شووشه و پيداويستی پاراستنی نهو پوچه نهفسانه گهلی عامیانهی نټرانی بهسهرهويه که باس له تاو وټه نسیری پاراستنی گیان و پوچی دټو و درنجی نټو شووشهکه دهکات.

۸- کټ بټ، بروانه پهراوټزی ژماره چوار ۴

۹- کهس لټره بهواتای کهسانه

۱۰- ههآلههیناوه، کاری رابردوی بهردهوامه. ههآل، پټشگره.

۱۱- نهو دهستهوازمیه بهواتای کهوته نټو مهترسیهويه.

۱۲- پندول، بهدورویهی کټو دهکوټري، وهک دهآلټن له ناوچی عیلي «زمرزا» کټوټک بهوناوه هیه.

- له زمانى كوردیدا بۆ كټوو لایهنهكانى وشهپلى جۆراوجۆر هەن، وەك: كټو، تەلان، زەرد، ماە، شاخ و داخ، بەندن، گەوهر، چیا، رەومز و هەتا دواى.
- ١٣- سەقاو، بەگوتەى بهیت بێژ بهواتای جى پى و بهن و رەشهكهتەى.
- ١٤- قەف، نیتوقەدى هەندى دار گرڤ گرتییه. ئەم گرتیانه كه خرن و ئەستوور نە لە بەشهكانى تری نیتوقەدى دارن پټیان دەگوتى قەف. بەدەسكى گۆچانیش دەگوتى.
- ١٥- گەواڵ گەواڵ بهواتای هەلدې هەلدې و پارچە پارچە دیت. ئەم ناوھەلناوھ تەنیا بۆ هەور بەکار دەبرئ.
- ١٦- لێرەدا مەبەست لەخړ ئەویە كه جەستەى ئەو ئەسپە گۆشتن و بى چين و لۆچ بوو.
- ١٧- مەبخى، بێژ کردنى عامیانەى وشەى، «مەخفى»یە.
- ١٨- مایەن، بهواتای مایەن.
- ١٩- كۆپله، واتە غولامى ئالقه له گوڤ و گوڤ له مست. وێدەجى لێرەدا بهیت بێژ ئەم وشەیهى بەهەله لەبرى كۆنیه بەكار بردییت. كۆنیه ئەو كەسەیه لۆمەى دەكەن و گالتەى پى دەكەن و بەخراپە باسى دەرکړ و كار و ئاكارى دەبێتە عیبرت بۆ خەلكى تر.
- ٢٠- دەچنە كارى كۆپه، بەكرەكهى تاكه. ئەم حالەتە له زمانى كوردیدا زۆر دەبینرئ.
- ٢١- قۆپەن، بهواتای نیتوقەدە. له بهیتی «باپیر ئاغای» «مەنگور»یشدا هاتوو.
- ٢٢- خونكار، بهواتای پاشا یان وەزیر له بهیت و باو و جیرۆكى كوردیدا بەكار هاتوو.
- ٢٣- ئەم رێكهومندە رێكهومندى پیتستری هەرچەندە هاوسەروان بەلام وەزن و كیشان نییه.
- ٢٤- كراو، بەقسەى بهیت بێژ واتە ئێسكى پاژنە.
- ٢٥- یاداشت، بێژکردنى زارگووت و عامیانەى یاداشت.
- ٢٦- قەدەم، بەگوتەى بهیت بێژ بهواتای شەنبایە.
- ٢٧- هەناو له شێوھ ئاخاوتنى موكریدا بەئەندامىكى ناديارى شێوھ نووسینە دەگوتى. لێرەدا بەپێى زەمینەى رستهكان بهواتای جەرگ یان دله.
- ٢٨- دەرەو، بەكه‌نار و لێوى چەم و كانى دەگوتى.
- ٢٩- بار، بەبەلندەى تازه له دایكبوو دەلێن، مریشكى نیتومال لەم حالەدا پێى دەگوتى «بارۆكه».
- ٣٠- ئەم رێكهومندە پەخشانە.
- ٣١- ئانباز وێدەجى بێژکردنىكى «انباز»ى فارسى بیت بەمانای دەمساز.
- ٣٢- چەلەنگ، بهواتای جوانە.
- ٣٣- ئەم نیتوھ بهیتە شێواو.
- ٣٤- نېو دێرز بى، ئەم رێكهومندە لهكاتى ناو لیتنانى منداڵ وەك پیرۆزبایى بەدایك و باوك دەگوتى لێرەدا وەك پیرۆزبایى بەكارهاتوو.
- ٣٥- كون لەبەر، بهواتای بیتچارە و بەدبەخت دیت. كون له پەرەوتنى كتیبى «جوگرافیای رۆژاوى

ئىران» نووسراۋەى ژاك دومرگان، ۋەركىڭىنى دوكتۇر كازىم ۋەدىيى، ل ۳۳، بەم شىۋەيە ماناكەى لىكدر اۋەتەۋە: بىرىتىيە لە دووشرىتى درىژ كە ھەر كام لايەكى چارداخ پىكدىن.
۳۶- جوانھىز وىدەچى بە واتاى جوانمەرد يان كورى كەنجە. بەلام بەپىچوانە بەيت بىژ پىتى وابوو بە ماناى پىرە.

سہ عید و میر سیوہ دین بہ گ

کابرایهک بوو عهزیز خانیاڼ پټی دهگوت، ئهوعهزیز خانه له پټشدا ئیختیاری
 تهرگهوهړی و مهرگهوهړی ههموو له دهستدا بوو. خودا ئهگهر غهزهبی له کټو گرت
 دهتوټهوه. عهزیز خان ئهوعه مال و حیسابهی بووی، له دهستی بڼوه؛ ملکی هیچ له
 دهستدا نه ما، ئهوما کورپکی بوو؛ کورپکهی زور شوجاع و رهشید و دانیشمهند بوو.
 غایهتیکي شوجاعهت لهسهر دهست روین شتیکي چاکه.

کورپکهی ئهگهر چاوی پټی کهوت وا فهقیربوون و مالیان له دهستی کهم بووه، زور
 نارحهت بوو؛ پټی خوښ نهبوو له تهرگهوهړیدا دابنیشی. دهگهرا له وهرزیان،
 لهبر سهرزهنیشتی خه لکی. مالی دنیایه ولاغیکي سوارتیان مابوو.

عینه پڼم ههیه، له دهشته بیتلیه؛ ئهلعانیش هر ههیه. ئیرانه، تههای هرکی
 لهوئ دهبوو. ماله خالیکي ئهوکورپه - که نیوی سهعید بوو - له عینه پڼم بوو.
 پوژیکي له پوژان سهعید کوتی سهریکي ماله خالم ددهم، له عیجزی خوئ.

ئوه سهعید له عاجزی و له چاری بی چاره

دهیگوت: سهریکي ماله خالم ددهم، دلم زور ماندوو و هیلاک و برینداره
 خه لکی سهرزهنیشتم دهکن، دهلین سهعید بی مال و ملک و ئاواره و بی کاره
 ههمیشه مهخته له بۆ نیکلیک^(١) و بۆ دوو پاره

جا خو من به بیرهوهړی خوڼم له دوام دهپویشست سی سته پیاده و سواره
 ئهلعان مردن بۆ من گهلیک خوښتره لهو ژیاڼه و لهو رهفتاره.

به بی بهختی و بی ئیقبالی

جار جار دهگریا و جار جار دهنالی

سهعید ئوه سوار بوو، هات بۆ ماله خالی.

عینه پڼم، ئاغایهکی لی بوو؛ زیندیناغا یاڼ پټی دهگوت: زیندیناغا سهردار عیل
 بوو؛ سهعیدی دهناسی؛ دهیزانی لیتی قهوماوه. ئهگهر سهعید هات، زیندیناغا لهبر
 سهره پردهی خوئ دهگهرا و قهدهمی لی ددها.

ئەو سەئید بەنەرمی سلاوئىكى دەكردهوه له زىندىناغا و رادهوهستا بەماتى و بە خەمناكى

تەنگەى ولاغى شل ببوو، بە ماندووىى و بە هىلاكى.
زىندىناغا بەگەورەى دەزانى، ئەو عەلىكى دەداوه
دەيگوت: زۆر بەخىرئى، سەئید بۆچى رەنگت شىواوه؟
عەزىزم زۆر فكر مەكە، دەلئى ئەسپەك (۲) له سەرتى داوه
خالقى پەرورەدگار دىناى ھەروا پۆناوه
ھىندىك كەس دەچىتە پىشى، ھىندىك دەگەرپىتەوه دواوه.
بۆ دايمە فرمىسك ھەك بارانە له چاوت دەبارئ
ھىندىك كەس له نەردىوان دەچىتە سەرى و ھىندىك كەس له نەردىوان دىتە
خوارئ.

چومكە واى داناوھ خوداوەندى مىرى مەزن.
پادشايەكى بى خەيال و بى باكى
ھىندىك كەس مەك و مەك دەكرئ، ھىندىك دەدۆرپىنى خاكى.
چاوى له نۆكەران ھەلەكاند بەمەبى و بە نىانى:
«ولاغى لى وەرەگرن»، «سەئید ئەتۆ له من مىوانى».
نەمرى تا زەمانىكى دوور! بژى بە زىندەگانی!
ئىشەللە پۆژىكى وا دەبى بىبىنم بە ئەمىرى و خانى
چاوەرئ بە ئىشەللە بەكەرەمى خولای دەولەت و مەلت دەبىتەوه
مالى دونىايە چلكى دەستىيە، جارى واى پىتەوى دەبى، جارى واى لى دەبىتەوه (۳)
ئىدى لازم ناكە له دلى خۆتى بكەى بە گرى و ھەمىشە بوكلتەوه.
ئەو ولاغیان لى وەرگرت. زىندىناغا كوتى: مىوانى من بە. ئەمان سەئىدىش
پىاوئىكى جوان چاك و قسەزان و مەزبوود بوو، ئىدى فەقىرى ھىچى دەگەل ناكە،
دەنا زۆر لایەق بوو.

زیندیناغا کچیکى نارنجى هه‌بوو؛ نیتوی پوفیه خانم بوو. مرواری له لیتو ده‌باری. ئەوه سه‌عید به میوانی، میوانی زیندیناغا بوو. سه‌عید له‌سه‌ر ئەو پوفیه خانمه ده‌ربه‌ده‌ر ده‌بی و دم‌چیتته عێراقی.

به نۆکه‌ر و به عه‌مه‌ربه‌ر و به کلفه‌ت و به میرنا‌خو‌ر و به به‌رده‌ست و کاردارى خۆت کوت زیندیناغا، کوتی: خودا کاران ده‌کا ده‌نا ئەوه گه‌لیک له من مو‌عه‌ته‌به‌تر بوو. ئەلعانی‌ش زۆرم پێ خۆشه ئەگه‌ر میوانی منه. ئەگه‌ر که‌سیک به‌بی حورمه‌تی ته‌ماش‌ا ده‌کا، دلی گه‌رد بگرێ، ئەمن قه‌بوول نا‌که‌م؛ چۆن خۆشم ده‌وێ، لیتی قه‌وماوه، میوانی منیشه، میوان په‌زیرایی یه‌گجار زۆر لازمه.

خاله‌که‌ی زانی، پێوه‌ی هات. سی پۆژ بوو سه‌عید له ماله زیندینا‌غای بوو. سه‌به‌ینیکی زیندیناغا فه‌رمانی به‌خه‌لکی ده‌دا، سه‌عید له وه‌تا‌غی نه‌چوو‌بووه ده‌رێ. سه‌عید ئەگه‌ر ئاوا به‌ره‌و پۆژئاوایه ته‌مه‌شای کرد، دیتی کیژێ نۆر‌ه‌سید ئەوه له‌سه‌ر ته‌کیه‌ی په‌نجه‌ره‌ی پاوه‌ستاوه

مه‌مکی تازه ئەوه سه‌ریان ده‌ره‌یناوه، تازه‌کانه له بن کراسیکی مه‌حمه‌ل داراییدا که پرۆکه‌یان به کراس داوه، مه‌مکیکی قه‌نداوه و ئیککی گولاوه

خۆزگه به‌و که‌سه که له به‌ژنیکه ده‌بینی کام و کاوه

سه‌عید له پانی خو‌ی ده‌داوه، زۆر زگی به‌خو‌ی سووتاوه

بی ملک و قه‌له‌نده‌ر و هه‌ناسه ساردم، مالی دنیام نه‌ماوه

سه‌د بریا میوانی زیندیناغا نه‌بوومايه، وه‌للا‌هی تیریکی بی پو‌حمیم له جهرگی دراوه هه‌تا ئەو پۆژه‌ی ده‌مرم ژانی ئەو برینه‌ی قه‌ت قه‌ت نا‌شکی و به‌هیچ که‌س نا‌گه‌ریته‌وه دوواوه.

کلفه‌تیک له‌و عه‌ینه‌دا هاته ژووری، سه‌عید کوتی:

کیژێ! کیژێ! ئەو که‌سه له به‌هه‌شت بی به‌ش نییه ئەگه‌ر قسه‌ی خه‌لکی ده‌کا جی به‌جیتیه

مه جرووم ئەگەر شیت ببوو، خەلکی دەیانگوت: عاشقی لە یلێتیه

خۆ پیاو بە فەقیری گول نابێ، مەمکت دەلێی سێو و هەرمێیه

سنگ و بەرۆکت بۆنداره و دەلێی قەتاری خواجە حەسەنی بەغدادییە و بارە عەترت

پێیه

مانگی عاسمانیم بە دوو زانی، ئەما خاترجەم بە سێیه

ئەمن زۆرم خۆیندووە یاسین، قورعانم لە سنگێیه

وەرە پێم بلێ، منت بمەرم! ئەما لێم مەکە بەهەڵا هەڵلا، لێم تیک مەدە پێگا و

جێیه

ئەو قورینگی سپی چاو پەش و تێخی جەللابی پێیه، پێم بلێ کییه؟

۵

کوئی: مەترسە! بێ عاقل نیم و عاقلم تەواوە

هەج کەس قەسە خەلکی بگێڕێتە دوواوە، ئەو شەیتانە؛ تۆقی نەحەتییە لە ملی

کراوە

گولی نۆرەسید، دەلێی خەرمانە و شەمامەیی حەوت پەنگت لەسەر داناوە

دەلێی بۆلبۆلە، بەیانە، لەسەر گۆل نالەیتە و قاوەقاوە

دەلێی کەنارەیه^(۴) و هەور و بایە و پێگای لێ شتیاوە

دەلێی بازە و هەلۆ نیچیری لە دەست بەرداوە

کۆلمەیی دەلێی سێوی لاسوورە و زوقمی ناخر مانگی پایزیتی لێ داوە

پەنگی عەقیقییە، سورمەیییە، گەندومییە، بەهیچ جورێک نەگۆراوە

منداڵە، فێرنەبووە بە جێ ژوان و پراوە

کۆلمەیی و سینگ و بەرۆکی دەستی لێ نەدراوە و نەژاکاوە

چاک زەینی ئەو پانییەیی بدە، دەلێی بەفرە و دۆشاوی بەسەردا پێژاوە

ئەو پوفیە خانمە، کچی زێندیناگیە، گەورە گەورەیی ئێران و عێراق پاکێ لە تاوی

ئەوە خۆیان لە قورپێ ناوە

ئێستا مەیلی بە کەس نەداوە، چاوی بۆ کەس هەل نەهێناوە.

کهسیکی برینداربئی، له کن هیچ کهکیمیگ نهیږی عیلاج و چاره
 کهسیکی ماران گاز بئی، پټوهی دابی چزووی ماره
 کهسیکی ټهگر سووتا بئی به گری ټاور و ناره
 کهسیکی به پهیکان و به تیر بلټن برینداره
 که چاوی به کیژی فندق دهم پکهوئی، ټهوه بۆ وی دهبئی بهشفا، دهیږت عیلاج و
 چاره
 ټهوه لهو دهرده خلاس دهبئی، گهر ببینی ټهوه دوو چاوه مهست و به خوماره
 ټهوه مژانگی ټاوریشمی، ټهگر به سهر کولمهیدا دټنهوه خواره
 سهت خوژگه بهو کهسهکا ټهگر لهوه کام و رهوا دهبئی، لهسهر ټهوه دهیږتهوه به
 میر و به سهرداره
 ټهوه دنیا رادهبوئیږی، پیم وایه گوناحباریش بئی، له قیامهتئی گوناحی دهیږتهوه
 قوتاره
 کهسیکی بلټن فقهیره، بئی دمهسلاته، ههژاره؛ ټهگه ټهوه
 ببینی، وه دهمانئ شایه، ټهمیره، خونکاره
 پهژیره، ساحیب عاقله، فهسیحه، بهلیغه، ټیویانگی له تهواوی دنیا دا دیاره ههموو
 کهسیک پټی نابا زهفر و چاره.
 عادهتی وایه سبجهینان ټیشتییای له گوله، دمچټه سهیری گولان. ټیواران سیبهر
 وهسهر دنیا په کشا، دهرکی په نجره ټاواله دهکا، دهکاتهوه سهیرانئ
 دهبئی بیته سهیری ټاسک و هویوانه کټوی، خت و خال لهوه ټبگری جهیرانئ
 وهکو من دهیناسم و دهمانم، کهس و نازانئ؛ دهنه که بیانزانیا په، ټهمیر بوویا په،
 وهزیر بوویا په، یان کهسیکی ساحیب حوکمهت و حوکمرانئ
 بهجټی دهیشت حوکم و حوکمات، نهی دهویست دهولت و مال و بهخشین و
 خلات بهخشانی
 دههات، ټهگر جاریک به لوتفی مهرحه مهت بیدوینئ؛ ههر گوئی لیبئی، بلئی. ټهوه
 میوانی ټیمه په، دهر و بۆ دهیوهخانئ.

ئەو سەعید دەلتی: کەسێکی فکر نەکا، لەسەر قسان پانەووستی، ئاخیری دیتە
سەر زەرەر و پۆژی قالووەلایە^(٥)

دەنا، وەکو تۆ دەلتی، ئەو دنیا پان و بەرینه هەر بە تاقی تەنی پروفیە خانمی تێدایە
وێلا ناسکە، شل و ملە، ئەما لە شەوگوردی^(٦) کەس نایە
بۆچی، نۆرەسیدە گۆلی نێرگس و شین بوو لەبەر لانوواوە.

ئەو تاریفە تۆ کردت، ئەگەر کەسێکی چاک بزانی
مەلەکە لەوتی عاسمانی حازرە قابیز دیتەو سەر گیانی، بۆ روح کێشان
جا فایدە ی چی؟ هەر کەسە دەگەڵ ئامدەمی خۆی دەتوانی قسە بکا و پچیتەو پێ
و شوینی جی ژوانی

ئەما ئەو من لە عەرزیم و ئەو بەیداغی هەڵکردوو لە مابەینی عەرز و عاسمانی
هەر حەزم کرد پرسیارت لێ بکەم، پیاو لە دنیایدا هەموو کاری دنیا بە بزانی.

ئەو جوانی شیرن، دەلتی وەنەوشە و هەلال و بەیبوون و سوێسنەیه تیک هالووە
دەلتی شیرنی ئاسکە کێویە دۆشیوتە و لە سەر قاوەسینتکت داناوە

دەلتی بەفری گەردالی^(٧) هەوێل شەو باریو، پراوکر ئیستا نەچوونە پراو
دەلتی خاسە کەو و لە بەفریدا سەری لێ شتواو

منت بمرم، ئەو کیژی بەلەک زەرد دایکی خۆی ماو؟

کوئی: میوانەکی قسان دەپرسی بە ئەسەحی و بە فەسیحییە

سەری منت ببیتەو بە قوربانی سەریە

لە کەتە بارگین نابێ و لاغی بەحرییە

دایکی ئەو، کچی میرەلەیی هەرکییە.

بەهاران سێ سەت و هەشتا چادری دیتە سەری

هەر چادرە بیست و یەک ئەنگوستەکی سەر بەپەیکان و بەرچیغی دەدەنەو بەری

دایمە لە دوای دەپوا بیست و یەک نۆکەر لەگەڵ پازدە عەمر بەری.

نا! چاک حالی نەبووی، جیگای موعتەبەرە، عەسل سەردار عێلی داودی و

هەرکییانە.

سه‌عید کوتی: چیدیکه لازم ناکا و چیدیکه‌م لازم نییه
 ئاوریکت له جه‌رگی به‌ردام کوژانه‌وه‌ی بۆ نییه
 سه‌د بریا له ته‌رگه‌وه‌ر و مه‌رگه‌وه‌ر دابنیشتمایه ده‌سته‌وئه‌ژنۆ و به‌فه‌قیرییه
 ئەمن وه‌ده‌رکه‌وتم دلم گوشار بئی، له‌خه‌مناکی و به‌دبه‌ختیه
 تا ئیستا خه‌می فه‌قیریم بوو، ئەو جار تووشی ده‌ردیک بووم هه‌ر عیلاجی نییه
 مه‌گه‌ر به‌ده‌ستی خۆم قه‌بر هه‌لکه‌نم، سه‌ری خۆم به‌رمه‌وه‌ بن بارسستی گلییه.

٧

له‌و عینه‌دا گرمه‌گرم و ناله‌نال په‌یدا بوو، زیندیناغا هاته‌وه.
 کله‌فه‌تیش چۆه ژووری. زیندیناغا چه‌ند که‌سی ده‌گه‌ل بوو خدمه‌تکار و عه‌مربه‌ر و
 ئۆکه‌ر، به‌سه‌عیدی کوت:

ره‌نگت گۆراوه، ره‌نگت بۆ وا شیواوه؟
 ئازاری فیت ده‌گه‌له‌ یان تیخی بئی روحمیت له‌ جه‌رگی دراوه، ره‌نگت گۆراوه!
 دانیشتووی به‌ئینتیزاری، نه‌خۆشی، ئەنگوواوی یان برینداری
 بۆچی فرمیتسکی خوین له‌ چاوانت بوون جاری
 بۆچی تووشی دلت بووه‌ ده‌ردی کاری؟
 ده‌یگوت: ئاغام به‌سلا‌مت بئی! هیچم لی نه‌قه‌وماوه
 فکر و خه‌یال سه‌ری له‌ من داوه
 ده‌نا خاترجه‌م به‌ نیوچاوانی تو سه‌لامه‌ت بئی! دلم پر کام و کاوه.
 ئەوه‌ ئاغا دانیشت. له‌ مه‌جلیسیدا ده‌ستیان به‌ قسان کرد.

٨

کی بئی له‌ کله‌فه‌ت و له‌ کله‌فه‌تی عه‌مر به‌رئی
 لازمیاتی ماله‌ ئاغای ئەوه‌ له‌ هه‌ساری را ده‌باهه‌ سه‌رئی
 پوفیه‌ خانم، عه‌تری بئی روحمیتی له‌ سنگ و به‌رۆکان هه‌لده‌وه‌ری.
 لئی تیک ده‌نا نیوچاوان و مابه‌ینی دوو برۆیه

دهيگوت: رهبي لهسر دلت بڼي نازاري سهرمتان و سويه^(۸)

هه چ كهسي له ماله زينديناغادا بوو، سهر به خوږه
دوو سه عات، نهو كابرايه كي بوو له گهلت دهكرد به ميهره باني كه لام و قسه و
گفتوگويه؟

كلفت دهسته ونه زمر را ده و مستا و، سي قه دم لهسر پانيه ي كهوشي بڼ دوايه
دهگه راوه

دهيگوت: نه منت دم به موه به قورباني نهو دوو گوشه ي چاوه
دوو برږت له من تيك ناوه، خوژكه بهو كهسه كا نهگه به رحمت بڼي هه لدني
چاوه

نهو كهسه وه بزي سولتان عه بدولحه ميده، لهسر ته ختي نهسته مبولي دانيشتووه،
دووازده كهسي عه سكه و نه مير و مير له و خزمه تكار له پيشي راوه ستاوه

نه منت له بهر نهو قهره زولفانه مرم! جووت جووته، داو داوه
سانيه ي په روهر دگار واي دروست كړدوي، ده لتي ناوړيشمي خاوه
نه منت دم مرمه وه له بهر نه قيمه قامكان! هينديكي فه رنكيه و
هينديكي سه مرقه ندهو هينديكي ئي زه ماني كه يومه رسه و ديانه ته، بڼ توپان
هيناوه

نه من هيج بڼ عه ده بيم نه كړدوه، هه لېته بوختانم پي كراوه
ميوانه، غريبه، به قسه ي من نه ختيك دلي كراوه
نيدي خو من مه مله كه تي عينه رويم له ده ست نه داوه.

۹

جا نهو جار پوفيه خانمي دم دوپ نهگه واي زاني
دهي دواند به خوشي و به نه زاكه ت و به ميهره باني.
كوتي: منت بمرم! با نه بيته په ژارم بڼ سوبح و نيواره و وه ختي شام
دروژن مه به نه چي قسه ي باليغه بكه ي له لام
چ بوو دهگه ل نهو كابرايه دهكرد قسه و گفتوگو و كه لام؟

دهيگوت: خانم! دروټ له کن ناکه، ئهمن دنيا م به بڼې تو ناوې

کچ داره گوټزه، هه چ که سيکي هات پلاريکي بڼ داوې.

ئو جار، ته شه کور ده کم له بهر ئو خالقه ي ئه گهر ساحيبي ئه رز و سه مايه

ئاخر په بيبي به دوور بي له دهر د و له به لايه

له چاوي به د و له سه ده مه ي ئو چه رخه کوټه و له روژي قالووه لايه

ئاخر هه چ که سيکي تو ببيني، کوټر ده بي، له تاوان چاوي هه لايه

هه موو که س ده لې: خير، ئه وه کچي زيندينغا نيه، خوړي به هه شته که وتو ته سه ر

ئو دونيايه

دهنا بڼي ئا ده م، خودا وای دروست کردووه، له جيتگايه که وه ناقيسيکي له به ده ني

دايه

يان شه له يان خوار دهر و ا يان چاوي که م بينايه

يان گروټيه يان که چه له يان چاک لاقې له دوونايه

ئه لاله مومه سه للي عه لا موحه مه د له نه خشي ئو خودايه

که سيکي تو ببيني، ئه گهر زور پر عاقلش بڼ، عاقلې ده چي به بادي فه نايه

ئنه من خه مي ئه وروم نيه، زور که س به چاو پټکه وتني تو زه هلي چووه، ئه لعان له

بن گلي دايه

خوت پيشاني خه لکي مه ده، با خه لک نه گري دهر دي پي مردن و ئازاري موجافايه.

شل و مل و له بهر دلاني

گولي هه وه ل مانگي نيساني

داو و ده لينگ حاجي حوسيڼي، گو ي سه ر خه زينهي سولتاني

دايک روټوټ بڼ نه کا، له ئه اندازه به دهر شلکي، ناسکي، فينکي، جواني.

ئوه ده سته به جي پوفيا خانم ده يکرده وه هاواري

کلفه تان را ده و هستان ده سته و نه زهر و ئينتيزاره

دهيگوت: برون چل مه جيديم بڼ بيتن، له وي سکه له بيست و چواره.

ئوه چل مه جيديان بڼ هينا، داي به کلفه ته که. کار که مه خفي کرا.

چومکه زیندیناغا سهرعیل بوو، میوانی زۆر دههات. پوژنکی کاسه وهندی و خدر مامه سیننه و ههرکی و عه شیرهتی دی زۆر هاتبوون، میوان بوون. سه عیدیش ههر لهوئ بوو. سه عید کوتی: ئەو عاله مه ناناسم، با ههستم وهدرکهوم بۆ سهحرايه. زیندیناغا ش مهحرمانه کوتی: به پوفیایه بلێن لهگهڵ کلفهتان بجیته چادری قوچێ قهزهنی، میوانمان ههیه، با چاویان پێی نهکهوئ. عاشیرهت ههرچی و پهرجین.

چادر و چیغی قوچێ قهزهنی

ههچ کهس پوفیهی بدیبایه، مردووی لهبهر دهستان بویایه، قورپی بهسهر بویایه، ئاگای له خۆی دهبړا و پتدهکهنی

مال ئهگهر چرای کوژاوه تاریکه، زۆر ناخۆشه؛ ئهگهر چرایان هه لکردهوه، پیاو دهکهوئته دلشادی و پهوشهنی

ههچ کهستیک جهمالی پوفیای بدیبایه، پیریش بایه، دههاتهوه سهر عهری وهخت و تهمهنی.

ئهوه پوفیا بیست و یهک کلفهتی دهگهڵ دهچوون، ههموو عهریان له چارده ساله کچ بهکچی ههر پهنجهی له عهرز دهنی، دهلێی تهپلانه و ساحیب باله پاکي شل و مله، نهژاکاوه

قهدیان دهلێی شمشال و لاولو، سبچهیان وهختی گۆل دهکا، له بهدنیان هالاوله قویناسان^(۹) له پشتهوه دهبروون، دهلێی شهپهتیه و لهشکر تیک پڑاوه. جا ئهوان بازنه له قۆل دهکن لهسهر لیباسهوه.

بازنه ی ئاوزهنگی دهستی دور و یاقووته و مهرجانه و جی جی نهقیممی ئالی تیگیراوه

پێ له ههر جیگایهکی بنی، گلهکهی دهپتیه متفهړک. دهلێن حاجییان له مهککهی معهزهمیان را هیتاوه

دیتنی دهبی به زیارهت، وهکو کهستیک بلێن سهفهری کرد و له دوازه ئیمامی دهشتی بهغدايه گهراوه.

ئهوه پوفیه بهو تهدارکه بۆ چادر و چیغی قوچێ قهزهنی پوویی.

سەئید چومكە فەقیرە، دڵ ساردە، ئەو دەكا خەیاڵ و فەكری

وەكو پشیلەیهکی هەست لە مشك ڕادەگرێ

ئەو بەپیش چاویدا ڕوفیا دیت و ڕادەبرێ.

ئەگەر چاوی بەڕوفیە دەکەوێ، جەرگ و دڵی قەرچە قەرچیتی وەختە نەمیێی لە
پۆزگار و لە گەوێ (۱۰)

وەكو گۆرانێکی ئەگەر کاروان دەبینی و بەمەبخی وە دواى دەکەوێ

ئەو پۆفیە ڕۆیی و ئەویش لە دایدا بوو، بە شەو زەنگ و تاریکەشەوێ

یا ڕەبی تۆ ئاقلت داو، بە مەر، کۆڕپەى خۆی چلۆن دەوێ

ئەمن بێ ڕی و شوینم، بێ نۆکەرم، بێ ئیختیارم، چۆن لە کێلەك و بناوان و لە

چادر چیغی قوچێ قەزەمنى چاوم بەڕوفیەى ماھ جەمال بکەوێ؟

تا ئیستا خەمى دەوڵەت و مال و ملکم بوو، هاشا و لیللا لە سەلتەنەت و دارایەتى،
نامەوێ.

ئەگەر چوو، نەبیوترا بچیتە پێشى. چوو لە کەناریک، لە چادرەکان نەدیو، بەدەردی

دڵی خۆی مەشغول بوو. لەوێ دانیشت. ئەو سەئید دەلی:

ئەى ئیلاهى! ئەى تاكى تەنیاى فەردە!

خەلك بەدەردێك گرفتارە، ئەمن دەردم دوو دەردە.

حەیی لەم یەزەل، پەناى پەنا دار

عیلاجم بکەى ئەى پەروردگار

خەلكى بە كەرەمى تۆ دەبێت ڕزگار

تۆ لە بەدبەختى پیاو دەكەى قوتار

بە بێ ڕۆحمى تۆ بینای بانى سەر

گیا لە خاكى سەر نایەنیتە دەر.

په نام وه بهر تۆ ئه‌ی تاکی ته‌نیا
 چه‌ندت نه‌جات دان له به‌حر و ده‌ریا .
 من بێ به‌ش نه‌بم له که‌ره‌می تۆ
 غه‌ریب و فه‌قی‌رم و ده‌سته‌وه‌ژنۆ .
 که دنیات دانا ئه‌ی په‌روه‌ردگار
 ئاده‌مت خه‌لق کرد، تۆ کردت دیار
 کردت به نه‌بی کردت به موختار
 لیتی پاشه‌که‌وت بوو هه‌زار هه‌زار .
 ئه‌منیش په‌کی‌کم عه‌ولادی ئاده‌م
 له دلم په‌هاکه‌ی په‌ژاره و ده‌رد و خه‌م
 زۆر ده‌رده‌دارم، په‌نات بۆ ده‌بم .
 له تۆ زیاتر هه‌یچ په‌نام نییه
 بێ پشتیوانم، پشتم خالییه .
 ئیلاهی بۆ خاتری پی‌غه‌مبه‌رانت
 بۆ خاتری سه‌یدی ئاخ‌ری زه‌مانت
 به‌خت و ته‌ره‌قیم بخه‌یه سه‌ر شان
 نه‌مکه‌ی په‌نجه‌پۆ و بێ به‌خت و سه‌رگه‌ردان
 نه‌گه‌ریم له پێزه‌ی زه‌لیل و کو‌ی‌ران
 ده‌ردی دوو ده‌ردم تۆ بکه‌ی ده‌رمان
 په‌روحمی تۆ زۆره، نه‌مکه‌ی سه‌رگه‌ردان
 خه‌جالت نه‌بم له دای و بابان
 ئه‌وه دانیش‌تووم له چۆلی و بیابان .
 به مه‌رامی دل، به شادکامی
 تۆ ئاکات لیمه، دایمه له لامی
 عه‌لیم و خه‌بیر، هه‌موو شتێک ده‌زانی .

زور سهرگردانم، زور ليقه و ماوم
 هه لوه دای دایک و باب، دل به جی ماوم
 جوکه لهی به ستووه من خوین له چاوم.
 عیلاجم نییه، پیم دهرناکری گۆ
 مه گهر به روحم و ئیرادهی تو
 ئه من بی بهش نه بيم له پرمحه تی تو
 که لیک خه مناکم، نه مکهی پرنجه پۆ.
 یه گجار ده لالا به دلی بریندار
 ئیلاهی! قادر! بۆم پیک بینی کار
 که لیک به دب ختم، فه قیرم، دوچار
 لایهک به پروفیا بووم بریندار
 لایهک دهر به دهرم من له کهس و کار
 په نام بۆ هینای، ببه په نادار
 نوحی پیغه مبه، تو کردته سهردار
 له که شتی دهنای بیست و چوار هه زار
 هه موو زی روو حیک، مهل و موور و مار
 تو روو حیک بکهی به بهندهی گوناچار
 بهندهی بی قودرهت، روسیا و شهرمه زار.
 هاتووم دانیش تووم به سهرگردانی
 رووم نییه نه گهر بچمه وه ئاوهدانی
 قه له می تو یه، بۆ خۆت دهرزانی.
 تو په نام بدهی، په نام هیناوه
 زمانم لاله، ئه ژنۆم شکاوه
 له تو زیاتر په نام نه ماوه.
 دهجا روو حیک به حال و باالم
 دهر وونی پر گری، به زمانی لالم.

ئىلاھى پارانەو دەبىتە شوكرانە
 ھاوارم وە بەر تۆيە ئەي ھەيى دانا
 دوغاي قەبوول بوو لە دەرگای پەحمان
 ھەندە دەگريا، واومىلا و ئامان
 ھەراسانى کرد جەمعى مەلەکان.
 سىلەي پەحمەتى دەھەندەي داوەر
 دوغاي قەبوول بوو بەندەي خۆل بەسەر.
 کەسپک خەيالک گەر بکا قەستى
 بەمەيلى خودا ئاو رادەوہستى.
 ساحب ئىختيار نىيە قەت مەوجى دەريا
 بى عومرى خوداي بۆ جتيەک پروا.

۱۳

ھەتا پاش نوڤڤى نيوەرۆيە ئەوہ گريا و پروي لە دەرگای خالق کرد. پاش نوڤڤى
 نيوەرۆيە کە مەر دیتەوہ شاخى، لە جىگايەکی پەنا، لە کن ئاودرپک، دانىشتبوو؛
 وەختىکی شوان زەينى دايە، تاجى و تولە ھىرشيان بۆ دەبرد. شوانەکە کوتى:

دەبى کى بى ئەو لىقەوماوہ
 لەو چۆلى و بەريە وا بەجى ماوہ
 فەقير و ھەزار، بى کام و کاوہ.
 شوان دەيگوت: تۆ کيتى غەريبى بى چار
 بى خواردن و ئيسراحت، تۆ ماوى ھەزار
 ئەوہ نيزیکە، قوچى قەزمنە
 جىگای غەريب و دل ناپەوشەنە.
 بۆ تۆ دانىشتووى وا لەو سەحرايە
 دنيا ھەزاري وەک تۆي تىدايە
 ھەر کەسە بەدەردىک موفتەلايە.

برو! تو برو بۆ چيغ و رهشمال
 نه لعان شهو دادی فه قیری عهبدال
 چاوت دهر دین گورگ و قه ل و دال
 عاقلت نه ماوه وهک پیر و مندال.

۱۴

ئهوه شوان وای پی گوت، جا ئه و جار، چارشیوی مینا رهنگ، روفیه به سهری دادا؛
 به لکو بانگی کلفه تان دهکا: دلم خه فیه، نه چین بۆ سهرایه؟
 بچین بۆ سهر، دنیای رهنگاو رهنگ
 ته داره کی گرت شهیدای شوخ و شهنگ
 زولفی له کولمه ی که وتنه شه و جهنگ.
 قهده می رهنجه کرد، به بی به هانه
 گوارهی له عل کۆ که وتنه جهولانه.
 به دهن به وینه ی نمرود شا
 به ندۆکه^(۱۱) و قویتاس که وتونه سه ما
 بازی به ندی لال له قۆلی دهکا
 بی سووچ و تاوان جوانان شیت دهکا.
 که سیک بیبینی هر سهر گهر دانه
 ئه و که سه دلی پر هیش و ژانه.
 له تاو بالای وی هر مال ویرانه.
 ئه وه روفیه میوه ی به ههشت رهنگ
 به قیمهت گران، مهتای گران سهنگ
 هات له بۆ سهر، دنیای رهنگاو رهنگ.
 سنگ و به رۆکی ده به خشی بۆن
 هات له بۆ سهر، دنیای گۆناو گۆن
 به کهس نه ماوه چه رخی قه دیم و کۆن.

هەر کهسی رۆژیک ساحتب ئیختیاره
 عاقیبهت مهرگ لهوی را دیاره.
 ههچهندی پیاو له دنیا دهفکری
 ناخری شهربهتی مهرگ وهردهگری.
 کلفهتان دیتیان یهکیک دیاره
 مهعلووم فهقیره، برسی و ههزاره.
 کوتیان: ئهوه کتیه لهو بیابانه
 ئهوه فهقیره و ئهوه مال ویرانه؟

١٥

روفیا کوتی: بانگی کهن، یان لیتقهوماوه یان فهقیر و تالان کراوه
 یان ئهوه کوپه، زهلیلی چاوه
 یان ئاشقه، دلی حهفس کراوه
 یان له ماله خۆی دهرکراوه
 بزانی پهنای بۆ کی هیناوه؟
 کلفهتان بهناز، ناز و نازمنین
 ئایشی و ئایشه گۆل، لهیلی و گۆل چین
 بهسه دای ناسک، بهمیهره بانی
 سه عیدیان بانگ کرد، ئه گهر وای زانی
 جهرگی دهسووتا وهکو بریانی
 کزه کزیهتی، شل دهبوو رانی.
 ئهوه لیتی پرسى: چکاره ی ههزار؟
 کوتی: فهقیرم، من سه رگهردانم
 من له عهینه رۆم لهنگۆ میوانم.

روفیا بانگی کلفهته کهی کرد، ئهوی له عهینه رۆم، له دیومخانێ چووبوو کنى، پیتی

کوت:

تام خوڭش و بۆن خوڭش ميسلى عەمبەر بۆ
 لەگەڵ وەت دەکرد ئەتۆ گوڤتوگۆ؟
 کوټى: بەلێ، ميوانە لە خانەوادە
 پياويكى نەجيب و ساحيب ئىجادە.

۱۶

پروفیە پیتی کوت: پياويكى عاقل و قسە مەحکەمى
 پيم وایە دل پر دەرد و خەمى.
 ئەدى بۆچى تۆ هیچ چارت نایە
 ميوانى و تۆ ھاتوویە ئەو سەحرايە
 کوټى: وەختى قسەم نىيە، ناکەم گوڤتوگۆ
 زمانم لالە من لە حاستى تۆ.
 نوټقم بەستراوہ، عاقلم کەم بووہ
 روحى رەوانم لە تەن رۆييوہ،
 دەبى سەبەرت بى، بيمەوہ سەرحال
 جا قسە بکەم من ئەى مەھ جەمال
 دەنا ھەيەتت ئەمنى کردوہ لال.
 پياو بى نوټقە لە حاست موعتەبەر
 لە سنگت داوہ تەلەسم و گەوھەر
 بى دەسەلاتم، بەندەى خۆل بە سەر.
 بە مپھرەبانى لە منت کرد پرسىار
 لە بۆ من بۆتە مايەى پوژگار
 خەم و پەزارەم پاکی بوو قوتار.
 ھەزارى وەک من دەسەرت گەپى
 زولفان لە کولمەت چۆن دەکەن-شەپى
 شىخ گە بتبينى، بۆت وەردەگەپى.

ئەگەر بىتېنى مەلا و عولەما
چىدى ناتوانى پېش نوڭزى بكا .

۱۷

من لەگەل تۆمە ئەى دڻ دەردەدار
لېم خاترجەم بە، مەبە ئىنتىزار
قەستەم بەزاتى شاھى كەرەمدار .
تۆ دەراوڭزە فكر و خەيالت
تەرەقى كىردووە بەخت و ئىقبالت
دڭخۆشى بدە حالى بى حالت
عەسرین مەپڭزە لە چاوى كالت .
زولف لە ھەنيەم^(۱۲) ھاتنە ھاتوچوون
عەتر دەبەخشن وەك گولى بەيبوون
دیانە مەبە، مەبە بە مەجنوون .
ھەوسەلەت ببى، ئەو ڤۆڭگارە
چەند كەس وەكو تۆ چارى بى چارە
ئازارى دلە، پېك دى ئەو كارە .
بچين بۆ قۇناغ، بۆ قوچى قەزەن
دنياى تاريكت لى ببى ڤەوشەن .
بنى لە ژوور سەرت قسەى خاترجەمى
لەگەلت ناكەم ھىچ مەيل كەمى
چۆن دەستەوئەژنۆ و ژۆر دڻ بە خەمى .
كار جىبەجى نابى بە خەمناكى
بەسووتانى دڻ، خۆ بە ھىلاكى
جىبەجى دەبى كار ژۆر بە چاكي
كەسپكى نەمرى و نەچىتە خاكي .

که بکی خه رامان، وهنه وشه ی ساوا
 وهکو هه لآله، قهت نه ژاکاوه
 زۆر به ئیلتیفات دلخۆشی داوه
 سه عید وهک جاران خه می نه ماوه.

١٨

سه عیدیان هینا به خاترجه می
 روفیه خاترجه می کرد نهکا مهیل که می.
 ئه وه هینایان داخیلی ختوه تیکیان کرد.
 به ساحیب مال گوت، ئه وه میوانه
 قه دیم ئیختیاردار، به گله ر و خانه
 ئامانه تو بی ئه وشۆ له و جوانه.
 به سه د ئیحتیرام په زیری بکه ن
 گلییی نه بی، دل هیشی مه که ن.

١٩

ئه و جاره که روفیه به کلفه تیکی ئه میندا - ئه وی قسه ی ده گه ل سه عید کردبوو -
 رای ئه سپارد، کوتی:
 بیدار بی شه وی، نه خه وی
 ئه وشۆکه من دیم چاوم پتی بکه وی.
 هه ر که سی رۆیی بۆ لای ئارامگا
 ئه ما سه عید دلی وه سه وه سه ده کا
 چاک ده نالینن له ده رگای خودا
 هه لبه ت من دو عام بووه مسته جا
 بۆیه به شیرنی جوابم وی دده ا.
 ئه گه ر کلفه ته که وای پی گوت، سه عید کوتی: هه ک به قوربانی بم! وه لآله ی دوا زده
 شه ویش نانووم.

پوفیه وهک بولبول له شهو راگرت هست
 شهدهی فرهج کار به سته نیمناز بهست
 چهتری ئهنگاوت وهکو تاوسی مهست.
 چارشیوی ئال پهنک خستییه سهرشانی
 زۆر به هییدی و نهرم و نیانی
 خوی حازر کرد، به خان و مانی
 وای کرد نهزنان هیچ کلفهتانی.
 به سهری دادا تافتهیهکی تار
 بریسکهی دهدا وهک ههوری بههار
 شکوفه دهدا وهک خونچهی نیسار. (۱۳)
 وهک قهوسی قهزهح سته پهنک دهنوینی
 وهکو بولبولیک ئهگر دهنوینی
 وهکو شهنگهبی، با پای دهژینی.
 قهولم پی داوه، بېم به تهیب
 زۆر چاوهپتیه، جوان چاکی غریب.
 دهردی دوو دهرده، بۆی بهرم دهرمان
 قهدهم پهنجهکرد سهولی خهرامان. (۱۴)
 گهردن بهوینهی بی قسووره تاق
 کولمهی بهوینهی سوورگولی میلاق.
 کهوشی نوقرههههه حازری کرد ئهوجار
 چهتاره و ئهتلهس کرد سهر بهرمو خوار
 ههتا نهی ناسن خزم و کهس و کار.
 کولمهی بهمیسلای گولی کهوهی
 دلی وهک پهروانه ئهوه دهگهیری.

زور لى شیرنه خال هتا په رچم
 وهکو په روانه دهچى بولای شه.
 قهدهمى رهنجه کرد کیژی بى قسوور
 وهک شه دایىسى، له نریک و دور
 زولفى سى بهنگى کردن خوارو ژور.
 چه تری نهنگوت، وهکو دیوانه
 راست و چهپ زولفى له کولمى دانا
 وهک کوخ گول دهکا، دهگال پهنه.
 وهک میوهى بههشت، وا شه فاف داره
 هر له شیرنه کرمهک و گواره
 هه چ کهس ببینى چارى بى چاره.
 سى قهدهم پویى، ته لای دهسته و شان
 په رچم و زولفى لى بوو په ریشان
 زولفى دهسوړین به شوبای زریان
 له نیوه شه ودا له یلپى خان و مان.
 جا له وى سه عید هر چاوه رتیه
 هه ناسه با دى، چاکى گوی لپیه
 چاوى، وهک مه جرووم، له پتى له یلپیه.
 نه وه مهسته چه م هات به پاریز
 زولفان له کولمى جووت جووت گرتیان ریز
 دهسمال له گهرنى وابوو ناويز
 دهسمال دای پوښیوه نه تلل سى دیز^(۱۵)
 وهکو کولهجه بى، مه تاي گران قیامت
 جهرگى عاشقان دهکا کهت و لهت.
 بى غهوشى بالای نایه له حیساب

ھەر کەس بېيىنى، جەرگى دەپتە كەباب.
 ئەو غەرىبە، قەولم پى داوھ
 ئەلەن ماندوۋە، دىل پى زووخاۋە.
 ۋەك عاشق دەپى گەر بەھاران كەو
 خرمەى بەرۋكى ۋەك گەنجى خەسرەو
 ئەندىشى نەكرد، ئەو ھات ئەو.
 ھەستى بۆنى كرد مىۋانى دەستور
 دەستبەجى زانى ئەكەر ھات لە دور.
 ۋەك لەيلە تولقەدر لە بانگى شىۋان
 گەردى ۋەختىكى بۆ بەرەكت پىۋان.

۲۱

جا ئەو روفىيە بە دىزى و بە مەبىخى ھاتە كىن سەئىدى، ھەرتك پىكەۋە كەۋتنە
 قىسان، روفىيە دەلى:
 لەسەر قىسەى خۆم مەن ھاتم، خەتەرە
 كەسىك بمىنى يان كارەكەرىك يان عەمرىەرە
 ئەو بۆ مەن باسى سەرە
 دەلىن: بۆ كۆى چوۋ ئەو دولبەرە؟
 ھىچ كەس مەن نەدىۋە، نە مىر و نە بەگلەرە
 نە خان و ئەمىر نە پەر بەسەرە.
 جارى پىم بلى نىازى دىلت
 تۆ بۆچى دايمە دىل لە ھاۋارى
 بۆچى شىۋاو دىل برىندارى
 تۆ بۆچى دىكەى گرىان و زارى
 بەرۋى پىۋوناك، بەشەۋى تارى.
 ئەۋشۋكە لىرە تۆ گرتت قەرار

هر چاوه پری بووی بهنده ی ئینتیزار.
 بوئی هه لاله بنوشه ئه تو
 بهس دابنیشه تو دهسته وئه ژنو
 بهس واوهیلا که، تو داد و پوړو
 بهس فرمیسکت بی وهک جو بار و جو.
 ئیدی تو مه که داد دهگل هاوار
 فرمیسکت نه یه وهک کانی و رو بار.
 ها به هره به ره تو له لیموی کال
 مهست به به بوئی سینه و ورده خال
 تا قنیاتت بی هه تا کو سهت سال.
 دهستی درێژ کرد، هاویشتییه گۆنه
 په نجه ی شیر پهنگی بو سینه ی هینا
 چومکه غه ربیم دلم مه شکینه
 بوئی هه لاله و گول و بهیوونه
 دلی غه ربان که لیک که سکوونه.
 لیموی کالی کرد به هه پراجی شار
 بوئی وهدهرده خست لیمو و ورده خال
 میهره بانی کرد به دوو چاوی کال
 له دهوهری سووړا وهک تهیری تیژیال
 به هومیدی خودا ده بین به هه لال.
 کاموره وا بوو له گهر دنی بوئدار
 با له دلی کهم بی، ئه و هات و هاوار.
 هه تا نیو سهعات هر عیش و نوش بوو
 خویشی و به شارهت، کاریان سوړ پووش بوو.
 هیچ کهس نهیزانی به وئه حواله

له دلی سه عید خلاس بوو هاوار و ناله.
 عه زیم! نه وهک که سیک بزانی
 شهیتانی بکا هتا دتوانی.
 با بی عهیب بی له یلی خان و مان
 شهیتانی نه کهن له ماله باوان
 بیتنه دهنگو باس، بکهومه سهر قسان
 با پیمان نه لین په کیکی و بوختان
 دهجا ساکین به! به زاتی حننان
 به کهس نابه خشم من باغی گولان
 قه ولم به تو دا، نابم په شیمان.
 سه عید پتی گوت: خانم ئه من هژارم
 ئه وه خداوهند پیکی هیئا کارم
 من به لوتفی تو زور منه تبارم.
 له میژ بوو ئه من بیووم دیوانه
 روحت دهر هیئام له حه فسخانه
 سی سته جار ئه منت بم به قوریانه
 چاوهت وهک به حری بی سامانه
 کزه ی شه مال دی، شه پؤل لیدانه
 په بی نه کهومه دهست لیک بهردانه.
 ئینتیزار کیشم، ته سکینم نییه
 سنگت وهک ته ختی سه مه رقه ندییه
 نه برؤت غه دهنگ کیش، قه له مکارییه
 به بی لوتفی تو زیانم نییه.
 چاوان ده گپری به مهستی و هوشیار
 هه چ کهس بتبینی پتی نامینی چار.

به تیری عه شقت پۆحم نه مابوو
 دایم و دهره هم دلم سووتابوو
 ئه وه گه دایه ک ئامرازی شا بوو.
 قه ده م په نجه کرد سه ولی خه راما
 بۆ ئیسپراحت کا به عه تر به خشان.
 سیوی نه گه ییو، هه لووچه ی کالی
 که س له سوپر په نه ده بوو حالی.
 کار به پارێز بوو، به عاقل و که مال
 عه تر ده باری له پروی وردمه خال
 گه لاویژ رهنگ بوون هه رتک چاوی کال
 ئه وه هاتوو بۆ لای مال و حال.

۲۲

له ئیسپراحتدا، که میک هه ساوه
 فکر و خه یالی له دلدایاوه
 سنگ و به روکی که میک ژاکاوه.
 کولمه ی به میسلی گولی هه ناره
 که و ته خه یالات له بهر ئه و کاره.
 کورپکی میهمان، وا سه رگه ردان بی
 دایم مه ست و شیت، خولی بیابان بی
 میوانی بابم به دل و گیان بی
 چ فکرێک بکه م من بۆ مه خسووده؟
 قه ولم پیداو، که سێک له قه ولی خۆی بی په شیمان
 به ده بخت ده بی، ده بی سه رگه ردان
 جی به جی ده کا پادشای په حمان.
 خودایه پتکی بیانی تو کاروبارم

بهر حمه تی تۆ هومید هوارم
 دل شکست نه بی ئه و ئینتیزارم
 چۆن قهولم داوه، بووه به یارم.
 ئه وه شه و رابرد، رۆژ هاته دهر
 دنیای پروناک کرد خورشید له خاومر.
 له خه وه لهستان، بوو به بیداری
 هه رکه س بۆ جیهک، زۆر به وشاری
 له سه عید خلاس بوو دهردی کاری
 وه دهستی کهوت باغی مرواری
 مه مانی بۆ برد سه وقات و دیاری
 لیتی خلاس بوو ئه و شیتی و هاری.

۲۳

پروفیا حوکم کرد وهک حاکمی حوکمدار
 بارگه بارکهن، ئیستر به قهتار
 با بینه پیشی گولناز و گولنار
 کلفهتان به ناز، پاک به له نجه ولار
 جوابیان داوه به توندی و ته یار
 با به رهو مال بین، جا برۆین ئه و جار.
 یه گجار عاشقه وهر دۆکی بالته ی
 ئه گریجه ی له سه ر گۆنا دهکا شه ی
 هاره ی گواره ی دئ وهکو بای سه ره ی.
 مه سه، ئیغیار نییه جه مینی خوشحال
 ده هیت و ده چی خانمی کرچ و کال
 ریشه ی به ربۆوه له گوشه ی دهسمال
 داعبایهک هه یه پتی ده لێن شوخال^(۱۶)

دهجا با برۆین ئه و جار به ره و مال
 ورده ورده دئی کزه ی بای شه مال
 جار جار دهرده خا گۆنا و خهت و خال
 خره ی گۆ و قۆیتاس، بازی بهندی لال
 ئاگای له خۆی نییه، عاقلی بووه بهتال
 له عیشقی سه عید بووه به عهبدال
 ئه برۆی به میسال په ری ره شه دال
 ئه گهر ده گه پئی له هه ور و سامال.
 دهنگی کلّفه تان به سه د نیمناز
 ئاوازه ی بولبول، دهنگی قهرمانز
 بالی، له دلی داوخواز
 ئه و جار هاتنه وه، به گواره و قۆیتاس.
 ئه گهر ئه وان ده که وتنه ری
 هه موو مه مکیان وهک هه رمی و وهک بی
 عهینه رۆم له میوانان چۆل ده بی.
 میوانان رۆیین، هه ر کهس بۆ جیتی خۆ
 عهینه رۆم چۆل بوو، هاته وه لیمۆ.

۲۴

سه عید به جی ما له قوچی قه زهن
 فکر و خه یال کرد نه ک بمکا به په ن.
 دهستم داوینت پایز و به هاری
 عه تر له کولمهت دایمه دمهاری
 نه مکه یه کۆینه ی گشت هه رزه کاری
 بلندت کردووم، نه مخه یه خواری.
 هه ر کهس به جیتی خۆی، خه بهر! خه بهردار!

ھەر كەسنىڭ پۇيى بۇ بورچ و تالار
 ھەر كەس بۇ جىيى خۇي، بۇ كار و پەفتار.
 سەئىد گە زانى قەزەن چۆل بووہ
 كىزى سۆسەن خال لەوى پۇيىوہ،
 با منىش بۇم بە داخ و ھەسرەت
 با زوو بگەمى، گەرنى مىسلى شەت
 مەگەر بە پۇھمى خولای دەنا عىلاجىم ناكړى قەت.
 گەلىك كەس لەوہ دىوانە بووہ
 لە خۇي بەرەوژوور تەمەشا كړدوہ.
 زۆر لە من زىاترە كىزى مەمك ھەنار
 بلىتى ئەو كەپتە پىتى بىم چار؟
 ئەو ھوكمرانە، ئەمن مىوانم
 بى نۆكەر و پىاو، زۆر سەرگەردانم
 لوتفى مەرحەمەت كړد، مەنە بە گىانم.
 دەبى مەمنون بم تا سەحراي مەھشەر
 دلى نەشكاندم، نەبووم دەر بەدەر
 تا عەمرم ھەيە دەبم بە نۆكەر
 لە نۆكەر كەمتر، دەبمە عەمر بەر
 سەبارەت بەوى، يارمەكى دل بەر
 گە زانىيىتيان من خۆلم وە سەر
 وە لەرزە كەوتووہ سەما تا زەمین
 جگەرم سووتا، پۇحم گرتى تىن
 من بە پووسوورى بچمە كىن زىندىن
 نەك خەجالەت و لارەمل نشىن
 لىي بى خەبەر بووم، وەردۆكى بال شىن.
 ئەوہ سەئىدىش وەپى كەوت، بىتتەوہ.

ئەگەر مېوانەكان رۆيىن و سەرى فارىغ بوو زىندىناغا، پرسىياري كرد، كوتى: ئەمن
كۆنە بەگلەرى مەرگەوهر و تەرگەوهرم مېوان بوو، چى لى بەسەرھات؟ زۆرم خوش
دەويست. كەسەيك پەناى لىقەوماو بدا، سوننەتیشە و خىريشە. نەمزانى چى لى
بەسەرھات؟ كوتيان:

لەبەر مېوانان لەبەر گالەگال
پىي عەيب و شەرم بوو، تەلخى بوو ئەحوال
زكى بەخۆي دەسووتى، فەقىر و عەبدال
پىم وايە رۆيى بۆ قەرە رەشمال.
پىم وايە رۆيى لە بۆ كوتىستانى
كوتى: كەسەيك خەبەرى بزانى،
ھاتۆتە ئىرە مەردى خوش ئەحوال
دەبى بىدەمى نەختىك پوول و مال.
غەرىب و دلەنگ، سەر لىشتىواو
يەگجار مەزلووم و ئەو لىقەوماو
ھەلبەت كە قەدەمى بۆ ئىرە ھىناو
بە عاقل و بە ھۆش بە ئامۆزگارى
بە پىي دەكەمەو بە دەست و دىارى.
ئەو سەعیدىش بە دللى پر خەيال بە رىتوھە.
ھىندە خەيال كرد ئەو لە حالى يار
زەحمەتە پىك بى ئىش و كاروبار
ئەو دەربەدەرە لە پاك كەس و كار
دەترسم بەدى بگرى، لە پشت بىستى زىنھار.
چومكە فەقىرە، دل برىندارە
لە مال و دەولەت ئەو بى ئىختیارە
كەلىك دەترسى لەو كاروبارە.

تەفرەقە بېی، نەروا بۆۋەتەن
لە رووی ھەل نەيە خۆی بکا رەوشەن.

۲۶

زین دیناغا پیاوی ۋە دووخست، لە ڕیگایە تووشی سەعید بوون و ھاتنەو.
زیندیناغا بەخیرھاتنیکى زیادى کرد و کوتى: لە کوئ بووى؟ نەمدیتى ئەگەر ئەو
میوانانە لێرە بوون!

سەعید کوتى: ۋەزىفەم وابوو، بېى بەرقەرار
تۆ میوانت بوون، ئەمیر و سەردار
ھەمووی سەردار عێل، رەئیس و موختار
ئەمن دانیشم گەردن بەرەو خوار
لە ڕێزەى ئەوان ئەمنى بى ئیختیار،
من پێم شەرم بوو، پێم بى ئەرکان بوو
چومکە پۆژمەکەى دەورى ئەوان بوو.
پاک ساحیب ملک و ساحیب ئیختیارن
پاک دەست پۆشتوو، ساحیب رەفتارن.
زگم دەسووتا من بە حالى خۆ
کۆتر نابیتە ئامرازی ھەلۆ.
دلت گەرد نەگرئ، من بە فەقیری ئەو بە شەلەشەل
قورینگیان نەدیوہ ئامرازی خەرتەل.
ھەموو شتیک لە فەقیری خۆشتەرە بە غەیری کافر
قەلیان دا بە قەل، کۆتر بۆ کۆتر.

۲۷

زیندیناغا پیتی دەلئ:
تۆ دلت وا بوو ھەتا سەردار بووى

گه وره‌ی دوو عیډل بووی، ساحیب ئیختیار بووی.
 مه‌گه‌ر نه‌تبیس‌تووه له نایب و وه‌زیر
 خیر و سوننه‌ته دل‌خو‌شی فه‌قیر.
 که فه‌قیریش بی نه‌تۆ به‌گه‌ری
 بی خزمه‌تکار و به‌نده و نوکه‌ری،
 نه‌مما له کن من زۆر ساحیب ئیعتیباری
 نه‌لعانیش له کنم میر و سه‌رداری
 خوینت له چاوان بۆ بووه جاری؟
 وا ته‌لخت بووه حال ده‌گه‌ل نه‌حوال
 هینده فکر مه‌که ئی ده‌ولت و مال
 به ده‌ست قاده به‌خت ده‌گه‌ل ئیقبال.
 هه‌تا به‌خت بوو ساحیب نه‌رکان بووی
 گه‌وره‌ی عیلى خۆت، ده‌وری زه‌مان بووی.
 من ده‌گه‌ل تۆمه، ده‌بی په‌نجه‌رۆ
 ته‌رگه‌وه‌ر و مه‌رگه‌وه‌ر کی دابووی به‌تۆ؟
 وا به سه‌رفکر کردنی داچووی
 نه‌وی دابوو‌یه‌ی، هه‌ر نه‌و لئی هه‌ستاندووی.
 هینده داد و واوه‌یلا مه‌که
 له خۆت به‌ره‌ژیر ته‌ماشای بکه.
 هینده هه‌ل مه‌هینه تۆ نه‌و چاوانه
 خه‌زینه‌ی خودا گوشاد و فراوانه
 نه‌و عه‌رزه‌ گه‌لیک به‌رین و پانه.
 نه‌وه دل‌خو‌شی داوه، کو‌ره‌ی رووی بابی سپی بی! نه‌گه‌ر چی! نه‌گه‌ر چی!
 مه‌جلیسی بۆ گرت، شه‌وق و پێکه‌نین
 وه‌کو مه‌جلیسی نا‌غای میر زیندین.

ههتا دلخۆش بئى چومكه ميوانه
دهيزانى عاجزه، زۆر پهريشانه.

۲۸

پوفيا فکرد کرد، پرووى کرد له عاسمان
کار دوروست دهکەى کارسازى کاران
مهكانت نيبه، هه رتۆى بئى مهكان
جيت نه له عهرزە و نه خو له عاسمان
يا رهبى بکهويه پهممت بهخشان.
بهندهى گوناخبار، زۆر گوناخبارم
به پهممتى تو گه پيک بئى کارم
ههچەند فکر دهکەم زۆر شهرمهزارم
چۆن ساحيب پهممتى، هومپدهوارم.
له دوو پئى، پتیهک، کتیه بهدەمه بهر
که لیک هيلاکم، وهکو قهسته سهر
خه جالەت دهيم له خانه دانم
له دايک و خزم و برا و بابانم
وه دواى دل کهوم، ههتا دهتوانم.
قهولم به غهريب، بهو کوپه داوه
دايمه نهویش دل په شوکاوه.
کتیه پتگایان بکهمه مه نزل
بو دايک و بابان يان هاواری دل؟
برينى دهروون، ئاتەش له تاوه
له عهمرى پازده جهرگم براوه
قهول و شهرت و شوین من بهوم داوه.
که له قهولى خۆم بهم په شيمان

ئەو ۋەكو قەقناس دېتە سەر سووتان
 ئەمنىش برىنم ھاتۆتە برىكان
 ئەمنىش مەعلووم نىيە بۇيم بە ژيان
 گەر لە قەۋلى خۆم بىم پەشىمان.
 كلفەتى بانگ كرد: ئەي بەئەركانە!
 قسىكى دەكەم، پكە متمانە
 جووابم بدەۋە مەرد و مەردانە
 ئاۋرى دلم زۆر بى ئامانە.
 بە غەمرى نۆجوان، بە پازدە سالى
 دنيا نەدىۋى بە كرىچ و كالى
 شكۆفەي ۋەخت، من بە مندالى
 چاكت گوى لى بى، لىم ببە خالى.
 ئەلغان ھەمىشە دل بە پەيكانم
 دايم و دەرھەم چاۋ لە گریانم
 ئاتەشى غەشق لە جەرگ و دلانم.
 مەجنوون بۆيە جىتى كىتو و كۆھسار بوو
 ھەلبەت ۋەكو من دل برىندار بوو.
 دەستم داۋىنت گەلىك بى چارم
 گەلىك مەغشوش و دل لە ھاۋارم
 بە عاقل و كەمال پىك بىنە كارم.
 بە مېھربانى، بە ھىدى و ھىمن
 ۋانەكەي سەعيد بىتە سەر كوشتن.

۲۹

ئەو كلفەتەكەي پىتى دەلى:

ھەزاران ھەزار لىيان قەۋماۋە

له تۆ گهرهتر، ئهو بهند و باوه
 چهند كچ له ماله بابى ههنگيراره
 ئيستا هيلاكى، عاقلت نهماوه.
 پينچ و دوو پوژتيك جهنگ و تالييه
 ئهوجار، مهترسه، خووشى و گالييه.
 نهخشهت بۆ بكيشم به ئيزنى خودا
 شهمال و زريان له سينهت نهدا.
 پتيويست نيه ئيدى ئه واهيلايه
 دهزانم گريته وا له دلى دايه
 كولمهت دهرهوشى، دهليى چرايه
 بهژنى بى غهوشهت وهكو بيزايه
 ويسپى ميسرى ده شهوگوردت نايه.
 تۆ بى بهلابى ئهري شهكرى خاو
 تۆ نالهت نهيه له جهرك و ههناو^(١٨)
 ليت شل نهبى پويين و ههنگاو
 جى بهجى دهكم به هور و به ساو.
 بمكهى به وهكيل، من بيمه موختار
 به هوميدي خولا پيك دى كاروبار.

٣٠.

به ليمۆى كالم، ههلوهرن برۆ
 خۆم تهسلیم دهكم سهت جاران به تۆ.
 وهك مفتهيشان تۆ نهكهى قسان
 سبجهى بيكهيه كاريكى گران
 چومكى جگهرم هاتۆته سووتان
 له كهڵ كهسى دى نهكهوتوومه قسان.

یه گجار زۆر دلم ئەوی خوش دەوی
شەو بیدارم، خەوم لی ناکەوی.

۳۱

کلفەت قەول دا، سویند خوارد بە کەریم
پادشای پەمحمان، کارسازی قەدیم
غەیانەت ناکەم هەتا کو بژیم
ئیتمینانت بی ئەری شەنگەسیم.
دوێکی دایە، بە قیمەت گران
بیبە بۆ سەعید، غەریبی میوان
با دلتییا بی، نەبی سەرگەردان.
لە کنی بی دیاری، نام و نیشانە
ئیتیبەر دەکا، دەکا متمانە
ئەو زیاتر لە من دل پەرتشانە.
پەرتشان نەبی، نەبی سەرگەردان
قەولم دوروستە وەک قەولی مەردان
ئەو تەفرە نادەم، هەم لەسەر دلان.
من لەوی زیاتر دلم پر سەنگە
مەغشوو و عاشقم، دلم زۆر تەنگە.
ئاو و پزائووە هەر پیاو بۆ ژنان
قەراریان بوو و هاتوونە ژوان.
برۆ بزانه قسە یی چییە
دیداری سەعید لە من قاتییە.
تیری بەدبەختی لە جەرگی داوم
کزه کزیەتی جەرگ و هەناوم
ئەمن شەو و پوژ بۆ وی سووتاوم

تراوکه^(۱۹) دهکا، نابینى چاوم
 وهک شیرى خاوين، من هه لگه راوم
 کاروان رژىشتوو ه من بهجى ماوم
 دهلى تهرىکم من بال شكاوم
 ههميشه دهروون پر له زووخواوم
 دل پر هيش و ژان، له کاوه کاوم.
 ئه ویش وهکو من وا گهرووتا له؟
 ئه ویش وهکو من شیت و عهبداله؟
 به ديارى بدهنى ئه و چاوه کاله.

۳۲

کلفه ته که دهيزانى چ ومختىک سهعيد له وهتاغى دهچيته دهري. دهو عانيدا هات،
 ئىشارهتى سهعيدى کرد، سهعيد تىگهيشت، راوهستا له سهري. کلفه ته که کوتى:
 هانى تو بگره بهندى دورى لال
 با لیت کهم ببی حسرهت و خيال
 ئه تو شاد دهبی به دوو چاوى کال.
 به مپهره بانى، به گوفتى شیرن
 به خوش ئه خلایى، به هیدى و هیمن
 دايم و دهرههه هر خزمه تکارم
 غولامى مه مکى وهکو هه نارم
 فريادى دلم، داد و هاوارم
 خودای تهعالا پيک بيئى کارم.
 ئه لعان حازرم به رووح و به کيان
 به خزمه تکارى، وهکو نوکهران
 ئه گهر دهپرسى زياتر له قسان
 دهستى هه لگري له باب و باوان

تا پرووحی خوومی بکهم به قوربان
 ههتا له دنیا بژیم به ژیان
 وهکو ئهنتیکه بینیمه سهر دهستان
 ههتا ئهو بهرم بۆ مالی باوان.
 دهنا به کویری، بی پرووناکایی، به بی بیناهی، دهپۆمه دواوه
 مهجنوون وهک منی لی نهقهوماوه
 به قسهی ئهسهحی من جوابم داوه
 گه پازی نهبی کیژی تیل بهسهر (۲۰)
 جوابم چاک نهدا و، بمکا دهربهدهر
 تهکلیفی چیه له سهحرای مهحشر
 زۆر به عاقلی پیی بده خهبر
 دنیا تاریکه له من سهرانسهر
 تیری له جهرگم وای کردووه ههتهر
 له راستهی داوم له چهپ چۆته دهر
 گهر بی مهیل بی من خاکم وهسهر
 به وهعدی سی رۆژ پیم بدا خهبر
 له ماله بابی، له گهنج و گوههر
 ئهوی شک دهبا سکه سهرانسهر،
 حازری پکا بۆ پۆژی مهبحی
 ئهگهر راست دهکا و بۆم حازر دهبی.
 دهنا خاترجهم من بی مرادم
 بی ملک و مالم، قهت بۆ وی نابم.
 ئهوه قسهی راستی پی گوت.
 نهترسی له پۆژی بلیسهی تیر و شیر، له قرمهی خهنجهر
 قهستم به زاتی دهههندهی داوهر

له نټو له شکر دا دهمه پهر به سهر .
 وهکو فهرامه رز، رږسته می زالم
 وهکو سیلاوی له شکر دهمالم .
 سینه ی جه وهردار بکه مه سپهر
 هیچ خوفت نه بی، ئه ری تانج به سهر
 وهک شیر ی نووستوو دهم به خبه ر
 که حه وسه ت بن له ناغا و نوکه ر
 پاکیان هیلاکن، دهن دهر به دهر .
 خاترجه م ببه بی دهسه لات نیم
 رږزی لټقه ومان له سهر هه لات نیم .
 بو قهره زولفت ئه من دټوانه م
 دهن زور ئازام، پیاوی زهمانه م .
 نه وهک خه یال که ی بین خبه ردار
 ئه ویش ده کوژن، ئه منیش گرفتار
 له مالی باوان دهم شهرمه زار .
 کلغه ت به نیمناز خبه ری هټنا :
 ئه ری نازهنین! ئه ی شټت و شهیدا
 حه ریف وهک شیره، جگه ر هه ژدیها
 زور به هاسانی، ئه تو چاک دهبه .
 عه جیب جه وهردار، ساحتب گو فتوگو
 ره شید و ئازا، مه ردی سه ره خو
 له نټو مهیداندا پټی دهر دهر کړی گو
 یا ره بی دایکی بو ی نه کا پږو!

هەرتکیان قەراریان لەسەر ئەوە دانا کە بیبا و هەلیگری. سەعید ئیختیاری ئەوەی نەبوو بۆ: بۆدەن. ڕیگای ئەوەی نەبوو بۆدەن. سەعید بە مەبخی بە کلفەتەکی گوت:

بە سەرگەردت بۆ، کۆلمە وەک لیمۆ!

کاریکم هەیه جێبەجێی کە تۆ

جێبەکمان بۆ ببینەوه لێی بکەین گوشتوگۆ.

کلفەت بە عەدەب جوابی دەداوه:

چونکی خانم دلی گۆراوه

پێ له کل دەکا ئەو جووتە چاوه

ئەویش وەک تۆ جەرگ سووتاوه.

خاترجەم ببە بە زاتی سوپحان

جێبەجێی دەکەم بە مەبخی و پەنھان

خانم بۆ ئەمن له خەلات بەخشان

ئەگر هەلەدیتنی ئەو گەرنی کەشان^(۲۱)

نایەلم ئیشەللا بێنە سەر قسان.

ئەو کلفەت جێگایەکی بە سەعید نیشان دا، کوتی: شەوێ ئەگەر بۆی هەلکەوێ دێ، گوشتوگۆی خۆتان بە خاترجەمی بکەن بۆ ترس. کام و مەرامی خۆتان لەوێ پێک بێنن.

کلفەتەکە هاتەوه، بە پروفیەشی کوت، کوتی: له وهختی خۆیدا بچۆ، چاوه پێم کردووه، قسەى خۆتان وا بکەن ئەگەر کارمەکو زۆر لێ کۆن نەبێ، زووتر بە دلی خۆو بگەن.

دایکیشی کەمێک سۆزەى کرد بوو، دلی خەبەرى داوو. ئە له وهیدا قەرەوێ و حیساباتى دانا. حەوت شەو سەعید دەچوو، هەتا ڕۆژ له وێ دەبوو، ئەو دەرەهەى

نەبوو بچى، دەيكوت: بزائن كارەكەم لى دور دەخەنەو، ئەو حەوت شەو سەعيد خەوى لە چاوى نەكەوت، دەبوو بە پۆژ دەهاتەو.

دايكي پوفيش، ئەسمە خانم، دلى نەدەهات خەبەر بە كەس بدا، ئىدى شتيك بوو قسەكەى ھەر دە دلى خۆيدا راگرتبوو.

بۆ ھەشتەى دەرفەتى ھەگير كەوت، چوو. ھىندە چاوەرئ بوو، وا درەنگ چوو، ئەگەر چاوى پئى كەوت، كوتى:

زۆر چاوەرئ بووم، درەنگت كرد ناخيس

بەرۆك قاقم پەنگ، كردت قرمە پيز

لە بەرت كردوو ئەتلەسيكى ديز

بۆ من دووزام ليم دەكەى پاريز؟

حەوت پۆژ چاوەرئ، من خەوم نايە

پوحم تيز بالە، دايەت لە لايە

ئەمنت بى بە قوربان ئەو لاجانگ و گۆنايە

ديتنى تۆ بۆ من كابەتوللايە.

خالى سەرى كولمەت ھەر ھەك شەو زەنگە

چاوت فەرماندەيە و خەبەر دەدا، دەلى: ئاتەشە و جەنگە

بەرۆكت دەلى باغى شەددادە و دەنوئى بەھەزار پەنگە

شيخى ئيرشاد بتبينى، بە ديتنى تۆ دىنى لەنگە

ئەمن ئەو كارەم بۆ كرد؟ لە خۆم زياتر! سەرم لە سەنگ دا.

ئەگريجەت ئەگەر تاق و جووت لەسەر كولمەت دانا

دايم پوحم گيراو. بر دوويانەتە حەفسخانە

ھەر مەتلەبم تويە، وە نازانم ئەو دنيايە تىي دايە چاك و خراپ و شيت و ديوانە

دەرم لەبەر قەرە زولفت، دەلى عەسكەرى فەپەنگ و پادشاي عوسمانە

قولكەى گەردنت شەرىبەتى كەوسەرە و فينجانى بەرەحمەت لەسەر دانا

با تۆ قابيزيش بى، پوحم ببى، جووانم، چ - وەختى گيان كيشانە؟

لفکەى دەسمالت ئۆيەر ئۆيەر کردوو و کردووتە لانه و لانه
 ھەزار جارت گيانى من بېتتەو ھەقوربانى ئو جووتە چاوانە
 ئىکىکيان بۆ من جەللایى قەستە سەرە و ئىکىکيان بۆ من ھەکیم و لوقمانە
 درەنگ ھاتنت بۆ من بوو ھەقەستە سەر، ھاتنت بۆ من خوۆشى و ھەشارەتى و
 خەلات ھەخشانە
 بۆ ئەتۆ لەيلى سۆسەن خالى؟ بېستووتە گە مەجرۆمى دەر بەدەر کرد لە قەوم و
 خېش و کاشانە
 ھە قەرارەم دەر بەدەر مەکە، ئەمەنت بېم ھەقوربانى گۆى ئو جووتە مەمکانە
 دەللى مانگی چارەدە، ھەختى درەنگ ھاتن و پەنھانە.
 دەر مەو ھە ھە رېشوەى دەسمالت، دەسکار نىيە، مروارىيە
 ھاتۆتە خواری ھەسەر خالى رەش و گەردنیکە سپىيە
 زۆر چاوەروان بووم، بۆ تۆ زۆر خراپ و گوناچارىيە
 گە بېتو ئازادىم لى ھەرنەگرى، رۆژى قىامەتى تەکلیف چىيە؟
 ئاخى ئازادە دەکەم، بۆچى مابەينى من و تۆ دۆستايەتى و خوۆشەويستىيە
 ھەژنت لە من ھەلئانەو و دەللى بى گەلایە و شەنگەبىيە.
 زۆر ئارەزوو ھەيە ئەگەر دەگەلم بکەى گوڤتوگۆ و پکەويە قسانە
 دوپ بېتە دەر لە مابەينى ئو لىوانە، دەللى مەرجانە
 قسەکردنى تۆ بۆ من ھەسانەو ھەيە، ھە دەزانم پادشام لەسەر
 تەختى دانىشتووم و رۆژى مەردانە
 دەر مە ھە ھە قۆيتاسى سەر جەواھىرات، ھەويشتووتە ئو شانە و شانە
 ھەچەندى پىدەکەنى ھە دەر دەکەون لە پىشەو ھە رېزەى ددانە
 لە من وایە سولتانی ئەستەمبولم و خەزىنەم کردۆتەو ھە ھاتوومە سەر خەلات
 ھەخشانە
 عاشق، زەھلىم، مەستم، چ ھەختى جگەر ئاور تى بەردانە؟

ئەو جار نۆرەى جوابدانەوہى روفیہ خاتوونى دى:

بە لەبزی شیرن، ئەو بە پیکەنین

جوابى دەداوہ شوخی نازەنین

وہک پۆژ کە ھەلدى لە خاوەر زەمین

ئەگریجە و زولفى داناوہ چىن چىن

شەفافی کولمەى وەک گولى زەمین

تام خوۆش و بۆن خوۆش، ئەخلاقى شیرین.

ئەتۆ شىتیش نەبى من دەلیم بەنگیہ

عافرەت ئىختیارى لە دەست خویدا نییە

کەسێک بىزانیاہ بى ناموسیہ

بۆ تۆ بەدبەختى و دەر بەدەریہ

بۆ من بى نازى و سووکایەتیہ.

دایکەم نازانم کى پى داوہ خەبەر

ھەمیشە منى کردووە دەستبەسەر

بۆ کارى پىویست ناوێرم بێمە دەر.

ئەگەر بزانی خزم و کەسوکار

دۆست تاکو دوزمن، ھەتا کەسێک یار

وہک پووشى بەر پۆژ من دینیتە خوا.

پەلە لە کاران ھەر بەدبەختیہ

ئەتۆ لە وەیدا شعوروت نییە.

ئاتەشى عیشق تۆى کردووە ھیلاک

ھەر وەختە ئەتۆ سەر بنیى لە خاک

ئەتۆ لە ھیچ کەس نیتە ترس و باک.

ئەگەر بزانی نابم تیل بەسەر

دهبي له دنيا بيم، دهريه دمر
 سووک و چرووک بم، بيم دهستبه سهر
 جا پياو تالی بخوا يا نه خو شه کهر؟
 دهر فتم هه بوو من بويه هاتم
 به دياريم هينا کولمهي نه باتم.
 مه به به باعيس پوحي نازيه روهر
 که مترم مه عموور تو بکه ده سهر
 که مم لي بگره تو نهو بهره و بهر.

۳۶

جا نهو جار سه عيد دهلي:
 ناخر به خوځم نيه، دل بي قه راره
 رای دهو شيني کر مهک و گواره
 به ناز هه لديني چاوي به خوماره
 سنگت هر وهکو بازاړي و شاره
 بهرويت دهنګي دي، دهليتي قه تاره
 قهره زولفانت قه دي پهمشماره.
 نه گهر ده تبينم، به ناز و نيمناز
 زولفي سي بهنګي، بالي قهره ناز
 من بوومه کوتر، نه تو بوويه باز.
 که متر پيم بگره عوزر و به هانه
 خالت داناون جووت دانه دانه
 چاوان وهکو نه ستيړهي به يانه
 کر مهک و گواره هاتنه جهولانه
 نيغيار نيم، مهستم، ده بيمه ديوانه
 نه نگوستيله دي دور له نيو قامکانه

هه مووی میراتی حه زه متی سوله یمانه
 ده نا ئه و نه خشه نییه له و ده ور و زهمانه
 بینا هیم ده بری له و دوو چاوانه
 جه رگ و دل که وتنه جه ولانه دانه .
 با دانه نیشین به شهرمه زاری
 له ئیمه بپرین پوژی دل داری
 هه رتک با برۆین به جووته سواری
 نه ک شهیتانان چه تمان بدهن له کاری .
 هه چ کهس بیتو زیندیناغا حالێ بکا
 بو من ده بیته قالووه لا .
 چومکی ئه له قی بو من په زیره
 میردی حیسابی، که لیک جوانمیره .
 زۆر به حورمهت من لێ میوانم
 من مه منوونی ویم هه تا ده توانم .
 خه جالهت نه بم، به ختم تیک بهالێ
 ئه ی که سیک قسه بکا، زمان لالێ
 ده بم به کوینه ی سهت هه زار سالێ .
 ئه گهر بیتو کاریکی وا پابیری
 ئه و جار هیچ کهس میوان پاناگری .
 بوچی غاییه له کهس دیار نییه
 ده نا کاریکی غه یانه تییه
 من دانیش تووم به نمه ک خوړیه
 به ناغام زانی، په نای کهم نییه .
 بیتو بزانی ئه و شهرت و ئه رکانه
 ته ماحی کردووه له حه ره مخانه

روفيه ده لتي ستيوي سهر دهستانه
 له گهل روفيه خانم له سهر قسانه .
 نه لسانه که چاکه نه ختيک سهر به خوم
 دهنه دهبي پرووي خوم رهش کهم ، له دنيا بروم
 بوچی من ته ماح بکه نه گهر له ناغاي خوم .
 دهستوبرد بکه نه تو له و کاره
 دوو به دوو ده پوين به جووته سواره
 قه دريان کهم نه بي نه و دوو چاوه به غوماره .
 بي نه گهر چه قانده درهنگ شين دهبي
 گوشت نه گهر ماوه بوگه نيو دهبي
 نه و کاره ليتمان ئاشکرا دهبي .

۳۷

روفيه جوابي ددهانه وه :
 ليت قه بول ده کهم قسه ي مه سلله حهت
 منيش ده ترسم نه گهر بگرين به د .
 به وه عده ي سي روژ هر مونته زير به
 چاوه پتي لوتفي باغي هه نجير به
 ئامما وه کو باز هر نيچير کير به .
 دلم دهر دينم له حه فسخانه
 مردن خوشتري نهک نه و ژيانه .
 به دره دره و به سهت واوه يلا
 پياو نازاني چلون پاريتيک ببا
 وهک دهچي بو بيچوه ي شير مار و هه ژديها
 که شير بزاني توخماغي دهکا .
 به وه عده ي سي روژ کار دهبه مه سهر

له گه لّ خوّم سازده کهم گهوهر و ئه سهر
 له مالى باوان ئيشه لّلا دهچينه دهر.
 من له گه لّ توّمه چاک پاک کهوه رتيه
 که ئيمه برۆين پي و جيت کويته؟
 دهبي به عاقلتي زور به تهردهستي
 له بهر سي سهرت سوار نابي بوهستي.
 ئه موقه ددهره، بيته دلّهيشان
 ئه موقه ددهری پي بکا خالقي هننان
 وه دوامان کهون مهردی زيندين خان
 وهک پرۆي قيامت بيته تير باران.
 چاکت گوئي لي بي هتا له لاتم
 نه من عافرمتم، بي دهسه لاتم.
 نه توش وهکو من بي دهسته وه ژنو
 له مهيدان بيته داد و پرۆ
 له بهرمان دهر و خوين وهک جويار و جو.

۳۸

نه وه سهعيد جووابي ده داته وه، ده لي:
 عيلاج و دهر دم زور بي نه نوایه
 چومکه سواره و ئيمدادم له دوا نایه
 موقه ددهر مه گهر بي له لای نه و خودايه،
 دهنا خاترجه م من جلّه و گيرم
 وهکو هه ژديها، چون شيري پيرم
 من دهست رهقاسی له شیر و تيرم
 تو ترست نه بي باغي هه نجيرم.
 دهجا تو پرۆ خهريکی کار به

وەك قەرە سۆران دَل خەبەردار بە
 بىي خەم و خەفەت، تۆبىي ئازار بە.
 لە پۆزى مەيدان من نىمە شكۆ
 ئەوئىش دەگەلم بىي قەدەمى تۆ
 لىم دەستىننەو ھەنار و لىمۆ؟
 قەرمەي خەنجەر و شەقەي ئاۋزەنگى
 بلىيسەي رەمب و پياۋى شىر رەنگى
 وەكو پۆستەم بەگومە جەنگى.
 من باكم نىيە لە پىنج ھەزار سوار
 لە بەر تىرى من كەس نابىي قوتار.
 من چەندەم دىۋە دەۋر و زەمانە
 دەنگى تىران دىي ھازەي پەيكانە
 چەند كەسم كەردوۋە شىت و دىوانە.
 وا تەماشە مەكە لىرە بىي ئىختىيارم
 من باغەوانى باغى ھەنارم
 يا رەبىي خولە پىك بىيىي كاروبارم
 ئەمن قاتلى پىنج ھەزار سوارم.
 پىي دىلخۆش بوو پروفىيەي شەكرى خاۋ
 ئەو شكۆفەي دا وەك گۆلى لاۋلاۋ
 قەدەمى توندكرد، پووناكى بوون چاۋ
 بۆجىي و ماۋەي خۆي پۆيى بە ھەنگاۋ
 پاستى كەردنەو ئەو زولفى شىۋاۋ
 دوگمەي توندكردن ئى سەنگى ژاكاۋ.

ئەو رۆفیه ھاتەو جیگای خۆی. ئەگەر ھاتەو بە دلی گوشار، بانگی کلفەتیکى
خۆی کرد، رۆفیه یەگجار زۆر لە مالتیدا بە دەسەلات بوو.

حوکمی وەک حوکمی سەوڵی خەرامانە

وێکو شەددادی دەور و زەمانە

ئیختیاری حوکم بابی بۆی دانا.

جا ئەو کلفەتەکە ھات:

سەر ئەفروزی بوو، تەعزیم بە یەگجار

وەزیفەى، چاتر پێی دەکرد پەفتار

گەردن ھەلەلە کولمە چون خوسار.

عەمر بفرەموو شوخی شوخ کەمان

تا جیبەجیبی کەم کار بە دل و گیان

ئیشەللا نایەلم بکەوێ سەر قسان

ھەر ئیختیاردار بی، خانم و سولتان

ھەر دل گوشار بی بۆ خەلات بەخشان

بۆنت عەترەخشە وەک گۆل و پیحان

سەتی وەک منت ببی بە قوربان

سەر تۆپی عالەمی کیژی خان و مان

لە تۆ جوانە لیو دەگەڵ ددان

پێم وایە ئەوێ چوو بووی بۆ ژوان.

۴.

رۆفیه کوتی:

پێم وایە، ئەتۆ وەک گۆلی

بێ عاقل نی، عاقل کاملی

ھەمیشە لە من تۆ قەرەوڵی.

عمر و عزیزم! بیناهی چاوانم!
 تام خوښ و بڼ خوښ، گهر دن که شانم
 له بزی بی په کیک، له بهر دلانم
 خرمه تت ده کهم هه تا ده توانم
 وهنه و شهی ساوای باغ و بیستانم
 ئاخر ئه من به سوړی تو دهرانم
 بویه قهره ولی گوشه ی چاوانم
 من جله وگیری شویر و شهیتانم.
 جا نیازی دله که ی به کلفه ته که گوت.

۴۱

کلفه ت گوتی: به خولای قسه ی کامله
 ولاغ حازر ده کهم پاش دریزی پیش کورت، پشت وهکو مله
 هه تا کو بلین مه خسوودت حاصله
 تهنه زول نه بی له و دهردی دله
 نه گهر تو مندا ل بی سه عید کامله.
 بو ت وهکار کهوم نه من هر بو خوم
 زینی سه ده فکر، کاری عهرزه پوم.
 مه جیدی و عه بو تو پ، خه زنه به خه لوار
 له بو پفتاری دهوری پوژگار.
 مه ترسه، غیره ت قه ت له ده ست نه ده ی
 ده نا له دنیا تهنه زول ده که ی.
 مه رکهب و زین و ته داره کیان گرت.

۴۲

شه ویک پینچ شه مموی مانگی شابان بوو
 ومختی هه لاله، شکوفه ی گولان بوو.

له سهر نيههتي ئاشقينى ئهوان وايان كرد
 سه عید پوفیهى له مالى بابى هه لگرت.
 ههتا سى سهعات ههچ كهس نه يزانی
 نه ماله باب و ماله باوانى
 نه دۆست و دوژمن نه ئاوهدانى.
 سى سهعات رابردوو دهچوون به پتوه
 ههچ نه ژاكاوه ئه كوئمه سته
 ده لى دووكانه و دهسكى گول پتوه.
 بايهكى دههات وهكو سه سه پى
 به خهياى نووستبوو دايكى ده ره پى.
 بزانه پوفیه له سهر چ حاله
 به فريوى نه بن، كه لىك منداله.
 ئه گهر كرديه وه بورجى رهنگاو رهنگ
 نهيدى به چاوان پوفیهى شوخ و شهنگ
 كلفهتي بانگ كرد به مه بخى و بى دهنگ
 پيم بللى، راست برۆ، ئه و كاره چيه؟
 له نيسفى شهوى پوفیه ديار نيه
 بو من شان كه سرى و بى ناموسييه.
 دهنگى دا: خانم! من بى خه بهرم
 پرووى رهوانم، ئه تانجى سهرم
 ئه من كلفهتم، من عومر بهرم.
 ئه من نازانه به زولفى تاجدار
 پوفیه چى لى هات، كىژى مه زهدار.
 به لكو، شهوه، خهوى لى په شوكا بى
 سهرى له دهركى كلفه تىك نابى.

يانه چوويته مالى جيرانى
 چون نهو جهوانه، حال چاك نازانى.
 وهختىكى گه چوون بو خهزنه خانه
 شپرزه و شپريو بوو نهو مهكانه.
 نهگر زهينى دا جهرگى براوه
 جيان و قوماش هيچى نهماوه
 دهركى پرووى خهزنه پتوه نه دراوه
 كورپه ي دهر يايى دووانيان براوه
 نيويكى مالى تالان كراوه
 سه عيد ميوان بوو، نهو يش نهماوه
 به داد و گريان به شين و هاوار
 نهو جار زيندينغا دهبوو خه بهردار.

۴۳

جارچى جار كيتشا به ئامان ئامان
 سوار بن له مهر كه ب سوار و نو كه ران
 خراب قهوماوه، دهستم به دامان
 ده بى پروسيابم تا ناخرى زهمان
 پوفيه يان بردووه، سهردارى خانمان.
 سهرم سوپ ماوه من له نهو كاره
 سه عيد فقهيره، هيدي و هه ژاره
 چلؤن به پوفيه ي نهو بردووه چاره؟
 له هه موو كووچان داد و هاواره.
 دوو سته كه سيان وه دوا كه وت، هينديكيان ولاغيان شير خه زالييه
 ولاغ هينديكى كويت و سپيه
 هينديكى رهشى رهنگ قه ترانييه

هينديک سى سالن، پاک گول گولييه.
جله و پيزانه، خراپ قهوماوه
روفييه سهردار عيل خو هه لگيراوه
دهلي و نه وشه با لي نه دراوه
هر وهکو باغي هه ناري ساوا.
قرمه ي خه نجه ران، سه داي ناله نال
وهک روي قيامت، بوو به گاله گال
ولاغ وهک بالدار پاکی گرتيان بال
هينديکان له سوي دوو چاوي کال.
ئه وه به ويلغار، کرديان به لينگان
هينديک به حه سرهت، هينديک به گريان
پرسياريان دهکرد له پتيوار و شوان
له خه لکي غريب، له شهو به کتيوان
که سو نه ديوه؟ جووتیک ناسک سوار
دوو به دوو برؤن، هه روهکو پتيوار؟
کابرايه ک ديپووني، مه پ له شهو له وه پ
يه کی قوشمه بوو، ديوانه و به دفه پ.
ئه من ديتمن نيوه بوو له شهو
له گهر دني ديار بوو خه زينه ي خوسره و
دوو سوار هاتن پويين به سهر په و.
ده فرين به بال هه روهکو کورکوپ
پرويان کرد له پتي ولاتي مه رگه وه پ.
سواره بلاو بوون، که وتنه ويلغار
له هه موو باسکان بووه داد و هاوار.

خالق ھر ئەتۆی جەببار
 پەبى ھر ئەتۆی جەببار
 یۆسفت لە زیندان ئەتۆ کرد پزگار
 ئەگەر بۆت حیساب بکەم، تاكو بیست و چوار
 چەند پیاوی گەورە گەورە بەقودرەتت بوون گرفتار
 ئەگەر پەحمەتت بزوت ھەمووت دەکردن پزگار
 ئەگەر تۆ موقەددەر بکەى چاک پێکدێ کاروبار
 گە تەنەزولى بکەى ئەو بەندەى خاکە سار
 ھەمیشە ھر بەدبەختە، ھەمیشە دل بریندار.

سەعید ئەگەر دەرقیى، وەك شەھین و تەرلانى
 وچانى بە ولاغ نەدا ھەتا كەوتە بەیانی
 ئاوازی زەنگولان دى، دەگەشتە یەك کاروانى
 ئەو ھەرگەبى بوون، سەعید چاکی دەزانى.
 شوناسى دەگەلیان بوو، چۆن ئەوان ساحیب زاتن
 سەعید چاکی دەناسین، چونکە خەلکی یەك ولاتن.
 سەعید کوتى: سەفەر و مبارەك بى مەكان و موزەییەن کرد
 قەتار و چاک لى بوخرن، ئیو ھەكەن دەستوبرد
 نەبادا ئەنگۆ ببینن، بلین: «سەعید کوژرا و مرد!»
 لە من خراب قەوماو، کارىکی زۆر گەورەم کرد.
 ئەنگۆ خەبەر بەرن بۆ ولاتی مەرگەوەر
 خەلک بزانی، نەو ھەك لەشکرم بێتە سەر.
 لەشکرى گەورە و گرانی

عیلاج به‌زیریم نییه له پۆژی دل‌هێشانێ
 نه‌کوو موقه‌ده‌ر بکا خودای عه‌رز و عاسمانێ.
 ئه‌وه له کاروانییه‌کان دوو پیاوی گورج و گوڵ پۆیین تا خه‌به‌ر بده‌ن به ولاتی
 مه‌رگه‌وه‌ی. بریو بریو په‌یدا بوو! پێشیان پێ گرت.

٤٦

لاقی راسته‌ی وه پێش خست، له‌سه‌ر ئاو‌زه‌نگی دانا
 چۆکی له قه‌له‌پووزی نا، تیری کرد به‌نیشانه
 پێشی له‌شکری گێپراوه، شه‌پێکی پۆسته‌مانه
 روفیه یه‌گجار شێواوه، گه‌لیک کرچ و منداله
 له‌به‌ر بلێسه‌ی تیران، له کرمه و ناله ناله
 له‌سه‌ر پکیف خۆ ناگرێ، یه‌گجار زۆر زاری تاله.
 سه‌عید کوتی: چرای له دلم! بۆچی تۆ وا شێواوی؟
 خاترجه‌م به من هه‌لۆم، ئه‌تۆ ده‌بیه‌ مراوی.
 مراوی له هه‌لۆ ناستیندری، هه‌تا زیندووی و ماوی.
 ده‌زانی بۆ شێواوم؟ من له‌به‌ر تۆ ده‌نالم
 ده‌نا له جه‌نگ و جودال وه‌کو پۆسته‌می زالم
 تا ده‌گاته عه‌ینه پۆم له‌شکرت بۆ ده‌مالم
 ئه‌منت به‌قوربان بم! من له‌به‌ر تۆ عه‌بدالم
 ئه‌لعان خه‌به‌ر بزانن، ده‌گه‌نێ مام و خالم
 ئه‌منیش خاترجه‌م به که‌م ده‌ست نیم، ساحیب گورز و مه‌تالم.
 ناوێرن بینه پێشی هه‌تا من پوحم ماوه
 ببینه سوار و پیاده چه‌ند که‌لاک فێی دراوه
 خوێنی عه‌قیقی پڕا، زه‌مینی پێ په‌نگاوه
 ده‌لێی ئه‌و پۆزه‌یه ده‌لێن: سیاوه‌حش کوژراوه!
 ئه‌گه‌ر چه‌تر بنگێوی وه‌ک شه‌هین و وه‌ک تاوس

ئەمن ئەو شەپە دەكەم وەك پۆستەم و كەيكاس.
يەگجار زۆر چاكى لەشكر گێراوه. روفيه دابەزىبوو. خۆ سەعیدیش بستیكى بەجى
نەدەهیتشت! دوو كەسەكە كە لەشكریان دى، هەلاتن زوو خەبەر بدەن.

٤٧

چادر لە كوێستانى بوو، لە پێشى شالە بەگیا نە
عێل و عێلباش تێك پڑاون، جێگا كە یان كوێستانە
ئەوان خەبەریان دەدا: دۆست هەتاكو بێگانە
ئەگەر گۆشت لە پێش بى خاترجەم لەسەر نانە
سەعید مەرگەوهر پێیه، دوزمنى لەسەر سانه
وايان پێش پى گرتووه، نامىنى بە ژيانە.
بۆ ئیمە ئابروو چوونە ئەگەر سەعید نەمىنى
روفیه خانمى هیناوه، عێل هاتووه لى بستینى.
سى سەت سوارى هەركىيان دین دە خاك و مەكانمان
ئەگەر سەعید بكوژى، تەماح دەكەن لە گيانمان
بۆ ئیمە ئابروو چوونە، بەخولای كەسرە بۆ شانمان.
ئەگەر وایان خەبەردا، بوو بە بگرە و بە بێنە
وەكو پۆزى قیامت هەمووى پفین پفینە.
سواره و پیاده پەیدا بوون، سەعید كەم كەسێك نییه
لە میژە گە نای بینین، قەدەرێكە دیار نییه
زیندیناغا ناتوانى، كارى بە سەعید چیه؟
خولای بكا هینابىتى كىژى سوور و سپیه
تەرگەوهر و مەرگەوهر ئیمە دەى دەین لە خوێنییه
با سەعید دابنیشى بە روو سوورى و ئازادییه.
ئەو لەشكرى وانیش هات. تێك هالان، بوو بە شەپ. زیندیناغا بریندار بوو.

شیری زهرد ماندوو نابی، له شه‌ری قه‌ت ناوه‌ستی
فه‌تح و نوسره‌تی زیاده‌ی، مه‌علوم بوو که‌وته ده‌ستی.
زیندیناغا برینداره، گرمه‌ی عه‌رزی په‌یدا بوو.

بوو به‌ بگړه و به‌ بیڼه
ئیک ده‌لی: بیکوژه، ئیک ده‌لی: له‌شکر بشکینه
ئوه‌ خالیداغا هات، گه‌وره‌ی خدر مامه‌سینه.

بوو به‌رۆژی ناخر زهمان

پیاو زگی پی ده‌سووتان

له‌به‌ر بلایسه‌ی چه‌خماغان! چه‌خماغان لیک ترازان
کوپرهم کوپرهم په‌یدا بوو! له‌به‌ر ده‌نگی مه‌رکه‌بان!
سه‌دای ته‌پلی خوین ریزی! بوو به‌گرمه و ته‌پل لیدان
مامز به‌گ په‌یدا بوو، ئه‌و بوو گه‌وره‌ی هه‌رکیان

سی سه‌ت که‌سی ده‌گه‌له، هه‌مووی عه‌بله و هیچ نه‌زان
له‌ شه‌ری یه‌گجار زور چین، ده‌یان هینا پیتی سنجیان
چون ئه‌وان ناترسن، بی به‌عسه‌ت و هیچ نه‌زان
شه‌رکه‌ زور گه‌وره‌ بوو له‌ عاشیره‌تی کوردان

له‌سه‌ر پوفیه‌ی شیرن پوو، هه‌رکی که‌وته‌نه‌ قور پیوان
گه‌ یه‌خسیرمان بچیت، ده‌بی بکه‌وینه کتوان

که‌ژاوه‌یان ده‌هینان، پوفیه‌ زولفی ده‌شتیان
له‌ که‌ژاوه‌یان ده‌نا، بردیان باغی گول و سیوان

ئامانه‌تی سه‌عیده، بردیان بۆ مالّه‌ باوان

سی سه‌ت کچی مه‌رگه‌یی ده‌وره‌ی پوفیه‌یان ده‌دان
هیندیک به‌زمانی شیرن، هیندیک به‌ دلخوشیدان

ده‌یان گوت: هیچ مه‌ترسی، ولاتت کرد ئاوه‌دان

ئىشەللە سەر دەكەوين لە شەرى گەورە و گران
 تۆ زولفانت نەشیوئى ئەى بۆنى گول و پىحان
 مەمنونىيەت زۆر دەكىشەين، ئەتۆ بووى بە بووكمان
 خىر و بەرەكەتتە هەينا، ولانت کرد ئاوەدان
 ئىتوبانگى ئىمە دەروا بۆ پرووسىيە و بۆ توركان
 دنیا هەمووى دەزانى، هەتا خەمسە و مېهرەبان
 عومرى تۆ بى بە لا بى! لىت نەشیوئىتەن زولفان
 چەترى تاوسى بنگىتو، زمانت لەنگ نەبى لە قسان
 تەرگەوەر و مەرگەوەر دەبى بۆت بکەنە قوربان
 سى سەت كچى دەگەل هات، کردیانە قەدەم لىدان
 سەعید مەردىكى تالە وەكو باز و وەك تەرلان
 زۆر موقەددەر قەوماون، ئەو دەرچوو وەك مەردان.
 لە خۆت خاترجەم ببە، چومكى تۆ شەك و خاوى
 شەرى وات قەت نەدیو، بۆیە مەست و شىواوى
 ولاتى مەرگەوەر و تەرگەوەر، دەیدەين لە خوینى چاوى.

٤٩

خالیداغای خدر مامەستینە، پرسىارى کرد، کوتى: ئەمن جەرگم پەش بوو! سواری
 ولاغىكى شىپە

حەوت نۆكەرى لە دواى دین، دەلى: سەعید لە كوێتە؟
 كارم بە كەسى دى نییە، بزانم ئەحوالى چۆنە
 شەرى عاشىرەتانه، هەلى ئایساند ئەو خوینە
 شەیتان زەللەم پى دەكا! خالید یانە مەمىنە
 یان سەعید قەبەعەتە، بچۆ رووحى لى بستىنە.
 عىشارەتیان کرد: سەعید چۆتە سەنگەرئ
 دەستىكى شیر و تیرە، دەستىك لە سەر خەنجەرئ

کهس زهفهری پیّ نابا، که دوژمن چاوی دهری
 مه‌گهر پۆژیکی قادر پیّ بکا موقه‌ده‌دهری.
 خالیداغا هاته پیتش، هیچ نه‌یده‌گرت وچانه
 وه‌کو پلنگی چه‌نگ به‌خوین، وه‌کو ورچی له لانه
 له سه‌عیدی ترش و تالّ کرد، تیکی نا نی‌وچاوانه:
 چه‌رامزاده‌ی بیّ نه‌مک پوحت له‌سه‌ر ده‌ستانه
 به‌ه‌ویای پوفیه‌ مه‌به، سه‌عاتیکت لیّ میوانه.
 پوفیه وه‌ک چرا وه‌ک شه‌م
 ئه‌من له توّی ده‌ستینم، خاترجه‌م بۆ خوّی ده‌به‌م
 هه‌ر وه‌کو شیر مه‌مندی شه‌رت بیّ چوار پالووت بکه‌م
 شو‌رته‌ت وه‌ها بر‌وا، بۆ عاله‌مه‌ت ته‌نبی که‌م
 گه‌رووت وا لیّ تالّ بکه‌م که‌م بته‌دنه‌ی ناوی زه‌مزهم
 پوفیه‌ت لیّ به‌میرات بیّ، پیّ بزانه‌ن پۆم و عه‌جه‌م
 ته‌ماداری هیچ مه‌به، ئی شه‌مامه‌ی گوڵ به‌ده‌م
 ئه‌من قه‌ستم کردوه، پوفیه‌ی کالّ بۆ خوّم ده‌به‌م.
 سه‌عید وه‌ک شیرێ برینه‌دار له سه‌نگه‌ری ده‌غه‌زا
 دنیای لیّ ترش و تالّ بوو، وه‌ک شیر و وه‌ک هه‌ژدیه‌ها
 ئه‌و که‌سه بیّ غیره‌ته دیفاعی پوچی خوّی نه‌کا
 چه‌ند که‌س به‌و ده‌رده چوون که‌ پابه‌ردوون له دنیا
 تیریکی هه‌وت مشتیه‌یی له ماله‌ی که‌وانی نا
 وه‌کو برزوی شیر هه‌ژده‌ر شانی چه‌په‌ی لیّ بادا
 که‌وه‌زنی پیتشی تیری چه‌رمی جه‌ولانه ده‌کا
 ته‌پلی سه‌ری ده‌دا به‌ر، له قولکه‌ی گه‌ردنی ده‌دا
 وکو توّبی مندا‌لان، له ریکتی فری ده‌دا
 که‌لاکی سه‌ر‌دار عیّل قه‌ل و دا‌لاش با بی‌با

بوو به داد و واوهیلا!

باب به کوری دهگوت: نهچی!

هیندیک کهس په شوکا بوون، هیندیک کهس خوین گرتی

هیندیک کهس داده به زی، با یهخته رمه ی له دوو بی.

به کوشتنی خالیداغا راوهستان و گرتیان سان

نۆکه ر و کهس و کاری قه ده ریک بوی دهگریان.

بوو به داد و هونه هون

کار چون پیک دئ؟ چلون

که لاکي وییان هه لگرت

چومکی من مردم بۆ خۆم

جه ندازه ی مردوو پروا بۆ ولاته که ی عهینه رۆم.

۵۰

سابیر به گ نۆ جه وانه

عومری ئه گه ر زۆر زۆر بی، تازه هه ژده سالانه

زۆر جوانچاک و سوارچاکه، دهست به شیر و په یکانه

خه به ری پوفیه ی زانی، بۆته شیت و دیتوانه:

خۆ قه ولیان به من دابوو! ئه و جار مالم ویزانه

ئه من قهت رۆفیه ددهم! بکه ویتته دهست بیتگانه

مه گه ر عومرم نه مینئ، بیمه سه ر خوین پرژانه

جا خۆ ئه و حه له ش هه ر مه ردیه، بلتین: خوینئ خۆی له سه ر رۆفیه دانا.

پیاویکی زۆر به وه ج بوو، وهک شه هین و وهک باز بوو

ئه و وه رزیشی کردبوو، یه گجار زۆر تیرمه نداز بوو

ئه و بۆ کوشتنی سه عید یه گجار دلئ داوخواز بوو.

دهنگی ولاغی ددها، به سنگ و قه وه ی مه رکه ب چه ند که سی به ره وپشت خستن.

به ده و قه وه ی مه رکه ب دنیای لی تاریک کردن.

پوڙی لی کردن به شهو
 له گهل سه عید گه یشتنه یهک، وهک نه فراسیاب و خه سرهو.
 سابیر ناغا دابه زی، نوکهر ولاغیان وهرگرت
 وهکو که کی کوهره زاد دهست گهرم بوو، دهستوبردی کرد
 چو سهر سه نگره ری سه عید، شانی یه کتریان دهگرت
 قرمه ی خه نجه ران ده هات، قیامت را دهبرد
 ساحیب غیرهت نهیده وپرا، ته ماشای وانی نه ده کرد
 سه عید نه په شوکابوو، نهو به خه نجه ری سی بست
 له سابیرا غای دهدا، جهرگی له پشت وه دهرخست
 ته وای له شکر زانیان، دهست و لاقیان دهبوو سست
 فه تح و نوسره تی گهره سه عید خستییه مست.
 ناغا نوکهری کوژراوه، نوکهر ناغای به جی ماوه
 به خوین دنیا پاک په نگاوه
 چهند کهس به یه خسیر گیراوه
 چهند یه ختهرمه به جی ماوه
 له شکری هرکیان شکاوه
 یه خسیریان لی گیراوه
 له سهر روفیه نهو کاره قهوماوه.
 نهوه هاتنه وه به دل ساردی و به دهرده داری و به هه لیبواردی.

۵۱

جا با بیینه سهر باسی گهره گهره ی مهرکه وهی و تهرکه وهی
 ته وای خریان کرده وه ئیکی ده مهی و بیست کاوی
 با بؤ سه عیدی بنترین نهو شو جاعی دوژمن قری.
 قه دیم نهو به گلهرمان بوو

له سه‌رمان ميرخان و خان بوو
 يه‌گجار ده‌ست پړييو بوو، ساحېب نام و ئه‌رکان بوو
 که موقه‌ددری لی قه‌وما، ئه‌وه کاری په‌حمان بوو.
 ليو ته‌لخ نه‌بی ئه‌حوال
 حه‌یفه پياوی وا ده‌ستکه‌ره‌وه نه‌ییتن ده‌ولت و مال
 با عاجز و دل‌گه‌رد نه‌بی چاوی کال و قه‌دی شمشال.
 مالی هه‌تا ده مه‌ر، هه‌تا بیست کاور بویان نارد.
 بوو به گرمه و هونه هون
 معافه برینج و پون.
 داوه‌تیکي بۆ گيرا تا ئه‌ورۆ که‌س نه‌یدیوه
 سوور و سپی و توتوفحه وه‌کو گولئ غه‌ملیوه
 کوخ و هه‌نار و هه‌نجیر ده‌گه‌ل یه‌ک تیک چرژویه.
 سه‌ری زولفان ده‌بزوی به‌شوبایه زیرانی
 عاشیره‌تی مه‌مله‌که‌ت پاکی به‌و کاره‌ی زانی
 شه‌ر به‌ت و قه‌نداو ده‌گه‌رئ وه‌کو پوویار و کانی
 پوڤیه له بیري ده‌چوو مالّه باب و باوانی
 له په‌شیدی سه‌عید و له پوڤیه‌ی سنگ کویتسانی
 له دۆلی ورمئ وه له محالی سوّما و برادۆستانه‌وه هه‌تا کوردی که‌ره و ئارارات،
 هه‌موویان ئه‌وه به‌دیاری و به‌خوښی به‌ سه‌عیدییه‌وه هاتن، کوتیان:
 ئه‌تۆ ترست نه‌بی چاره‌گیک هه‌تا بستی
 بلتی ئه‌گه‌ر «بی که‌سم، که‌س له من ناپرسی»
 ئیمه‌ کوّمه‌گت ده‌که‌ین، چاوت له دوژمن نه‌ترسی.
 لیت تیک نه‌چئ گوزه‌ره
 پیاوی ئازا و ده‌ستکه‌ره‌وه هه‌میشه په‌ر به‌سه‌ره
 فه‌قیری زۆر ناخوښه، هه‌میشه سه‌ره‌له‌به‌ره
 سه‌عید یه‌گجار په‌شیده، یه‌گجار ساحېب جه‌وه‌ره

وهك فەرمانەرزى پۈستەم ساحتىب غىرەت و جگەرە

ئەوھ ھەموويان پتوھى ھاتن، سەعید دامەزرا لە مەرگەوھى و تەرگەوھى.

پوفىھەيان لە سەعید مارە کرد

قەنداوخۆرى و حیسابات رابرد

شین و واوھىلا دەنتو ھەركىيان كەوت.

سابىر و خالىداغا و چەند كەسى دىكە كوژرابوون.

من حالم بەوھ شتوا

ئاغايان نىويان ھەيە، پياوى فەقىر بى نىوھ.

مارەيان کرد و ئاو بەئاوریدا کرا.

سەعید كوتى: ئۆخەى بە شادكامى و بە كامپانى و بە عاقل و فامى و بە

ئاشكرایى، پوفىھە لە لامى

۵۲

ئەوھ دەمچىنە سەر میر سىتوھ دىن بەگ ئەوجار:

خالقى ھەيى داوھر

دنيات دانا سەرانسەر

داتنا پىر و پىغەمبەر

ساحتىب جەوھەر و بى جەوھەر

ھەرچى ئىرادەى تۆبى، چ پکا بەندەى خۆل وە سەر؟

۵۳

پوفىھە ھەتا پىنج مانگان لە كن سەعید بوو بە خۆشى و بە شادمانى. پاش پىنج

مانگەى بارى ھەملى ھەلگرت. پوفىھە لە نۆ مانگ و نۆ پۆژە، لە عەينى ئەوھى ئەگەر

بورجى ھىكمەت وە دەرىكەوئى، بە عومرى خالقى پەرورەدگار، لەسەر ئەو زگ و

منداڵەى چوو؛ بە سەر و بەرھوھ پۆيى.

سەعید لە مالى نەبوو؛ خەبەريان دايە، سەعید ھاتەوھ. ئەگەر گەراوھ، نەيان

ناشتبوو؛ دووازده سعات بوو مردبوو. کوتی: بۆ پراوگرتووه؟ کوتیان: له بهر تۆ؛
کوتمان: با بیتهوه.

۵۴

ئوه سه عید دهلی:

ئهو دنیا یه م پئی خۆش بوو له بهر پروفیهی شیرین زمان
تیخی ویم له جهرگی بوو، دلم هه می شه وهک کویتستان
مردن بۆ من خۆشتره، نه بادا بیمه ژیان
بریا قابیس باتایه، به عزمی گیان کیشان
روحی من وهکو پوفیه، ته نم چووبا بۆ قهبران
له گه ل پوفیه یان بناشتمایه، یهک کیتل بویایه سه رینمان
به ته مای قیامه تیشم هه رکمان ببین به یهک گیان
بۆ قیامه تیشم چاک بوو پئی قایم ده بوو ئیمان
عیلاج په زیری نییه، له کیس چوو باغی گولان
چومکه یه گجار شیرنه قه له م و نه خشی سوپحان
لیم دوور نه که ویتته وه، دل ده سووتی به سووتان
له دوو لام لی قه و ماوه: یه کیک نه ماوه ئارامی دلان
یه کیک دوژمنایه تیمه له گه ل سه ر عاشیره تان
خۆ له بیریان نه چوو خالیداغا و سابیر خان
زیتندین بریندار ده بوو، برینی بوو له برکان
برینه که ی چاک بۆوه، ئه لعان ده روا به چۆکان
جیگای تیره ندازی منه ئه وی کردووه مال ویران.
به خودای ده بی بنالم! هه می شه ده ست بده م له دل
مه نه جه ل و قازانی میتردان به نو سالان دیتته کو ل.
هه چه ند من فکر ده که م: یان من هیچ عاقلم نییه
یان سه فه رم له به ره، که لکی ئیرانم نییه.

ئەگەر بۆيىم و بىمىنم
 ئەمەن لە دواى پروفىيە لە ئىترانى نامىنم
 دەپۆم لە بۆ گەرمىنى، سەرى خۆ دەپۆيىنم
 يان نىو و نىشانىكى چاتر لە وئى را لە بۆ دىنم
 بەھوكمى دەست و مستم، بەئازايى دەى ھەستىنم.
 سەعید فەكرى لە دل كرد: دەچمە گەرمىنى، مرادم بىيى حاسل
 ناياناسم، شوناسىم پىيى نىيە، ئاغای شوجاع و عادىل
 لەسەر تارىفە مير سىوھەدين بەگ لە ناسرىيە و كۆنە موسلى
 قىسمەتم پكەويىتە وئى، جا ئەو جار دەگەم بە دل.
 بۆ پۆزى دەعوایە، جگەرى خۆم دەناسم، شىرە و قەت قەت ھەلنايە
 خزمەتى دەگەم تا پووح لە بەدەنم دایە.
 ھەچەند فەكرى لى دەگەم، ناخۆشە سەرلەبەرى
 خەلكى سەرزەنىشتت كا، دوژمن وەكو موشتەرى
 لە ھەموو جىيەك باست كەن، بكەويە سەر خەبەرى.
 پىاو ئەگەر پىاو بى، ئەو كەسەيە، ئەگەر بۆى و بىمىنى
 يان سەرىكى ئەگەر ھەيەتى بە مەردى بىدپۆيىنى
 يان فەتخ و نوسرەت لە ھەندەران را بىنى.
 ترس و خۆفى پىاو نەبى لە غەرىبى و كاروبار
 لەسەر خوانى زىنى راست و چەپ بىيى سوار
 ترست لە ھىچ كەس نەبى، وەك پۆستەم و ئەسفەندىار
 دەنا بەسەرلەبەرى، گەردن كەچ، ملت بكەى خوار
 داخولا كى پىم بسپۆيى خزمەتتىك و كاروبار؟
 غەنىمەتتىكم داتى، راى بوپۆرم سەفحەى پۆزگار
 پەبى ئەمەن نەمىنم، سەرم بچىتە بن گل و خار
 شەرت بى بچمە گەرمىنى كە پووح بىيى قوتار.

په‌بی ئه‌و که‌سه نه‌بی که وه‌ک ژنان دابنیشی و ده‌سته‌وه‌ستان بی
 ئه‌و رۆژه‌م من پی خۆشه‌ نیوت له‌ نێو پیاوان بی
 هازه‌ی بلیسه‌ی گه‌روه‌شین، ده‌نگی تیر و په‌یکان بی
 سوار له‌ پکیف وه‌رگه‌ڕێن، پیاو وه‌کو قاره‌مان بی
 نه‌وه‌کو دابنیشی، له‌سه‌ر قسه‌ و باسان بی.
 وا بی چاتره‌ نه‌وه‌ک به‌ده‌سته‌وه‌ستانی و به‌هه‌ناسه‌ ساردی دابنیشی.

۵۵

جا ئه‌وه‌ سه‌عید ده‌لی:
 په‌نام به‌ تۆ ئه‌ی بیناهی چاوه‌
 عه‌لیم و خه‌بیری، ئه‌من لێم قه‌وماوه‌
 له‌ لایه‌ک ئارامی دلم به‌عومری تۆ له‌به‌ر چاوم هه‌لگیراوه‌
 له‌ لایه‌ک دوژمنایه‌تی هه‌وت هه‌زار سوار پیتی ده‌ ده‌رکم ناوه‌
 ئه‌و سه‌فه‌ره‌ به‌هومیدی تۆ ده‌که‌م، نه‌مه‌کی خه‌جالت و سه‌رله‌به‌ر و جگه‌ر سووتاوه‌
 نه‌ته‌ویان سه‌ره‌زنیشتم بکه‌ن، بلین سه‌عید رۆیی، دایک و بابی له‌ مه‌رگه‌وه‌ر و
 ته‌رگه‌وه‌ر به‌جی ماوه‌!
 به‌خه‌جالتی و سه‌رله‌به‌ری و بی هێزی نه‌که‌ریمه‌وه‌ دواوه‌.
 پادشایه‌کی ئه‌گه‌ر به‌سوپی هه‌موو که‌س ده‌زانی
 ئه‌وی سالی له‌ مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی ته‌رگه‌وه‌ر و مه‌رگه‌وه‌ر ده‌بووه‌ به‌ نان گرانی
 سه‌عید کوپی عه‌زیزه‌، له‌ تایه‌فه‌ی شا قولی خانی
 سه‌عید ده‌چووه‌ کن دایک و بابی، ده‌یگوت: دایه‌ ئازادم که‌! چون به‌هه‌شت له‌ بن
 پیتی دایک و باب دایه‌، ئه‌وی رۆژی ئه‌گه‌ر خودا ده‌کاته‌وه‌ هه‌شر و دیوانی
 رووناکاییم له‌ ئێرانێ نییه‌، یان به‌ په‌رپه‌سه‌ری دیمه‌وه‌ یان ئه‌و رووحه‌م ده‌که‌م
 فانی.

دایک و بابی ده‌یان گوت: رۆله‌ نه‌بووه‌ و نه‌کراوه‌
 بۆ عافره‌تیک بۆ له‌ دلت په‌یدا بووه‌ هێش و ژان و هه‌لاوه‌؟

بۆ تېل بەسەرىك، نۆرەسىدىك، لە ولاتەكەى تەرگەوهر و مەرگەوهر نەماوہ؟
 ئىمە بەجى دىلى، بى ملك ماوين و ليمان قەوماوہ
 سەعید دەىگوت: قەستەم بەوہى كەم ئەگەر دىناى داناوہ
 ئىرانم لى بۆتە حەبس و بەند، كەلكى ئىرانم نەماوہ
 بەيەگجاریو بەجى نایەلم، لەورۆوہ زەخیرە و بژیوہى حەو
 سالى ماوہ

ئەگەر بىتو مەرگ مۆلەتم بدا، لەو سەفەرە دەگەریمەوہ دواوہ.

سەعید پىلى لە ناوژەنگى دەنا و كوتى: بىسمىللاھى پرمحمدانى پرمحمدىم، ئەمن
 تەمەننا و دوعام لە كن تۆ چىيە؟

يان نەمىنم و سەرم بەرمەوہ بن بارستى گلىيە

يان بىمەوہ بە فەتح و نوسرەت و پرووسوورىيە.

ئەوہ ھەر وەكو ورچى ئەگەر دەغەزىلى لە لانى

شەوى مابوو سەعید دەپۆيى، دەىگوت: با ھىچ كەس بەسورى من نەزانى

ھەتا ئەو پۆژەى دەچمەوہ سەفەرى ھات و نەھاتى، ئى كەورە و گرانى

جا نازانم نە بەمىرى دىمەوہ سەر تەرگەوهر و مەرگەوهر يان دەچمەوہ دەركى
 خەلكى بۆ پاروو پاروونانى

چومكە ئەوہ غايىبە، ھىچ كەس بەموقەددەرى حەق دەستى ئىلاھى نازانى.

۵۶

ئەوہ سەعید پۆيى بۆ خاكى عىراقى، بەھەر چەنگ و چونىكى بوو ھاتە مووسلى.

سەعید نابەلەد بوو، بەكووچە و بازاري نەدەزانى

نەيدەزانى لە كوئى پەيداكا پارووئىك نانى

شەوى بە نابەلەدى دەركى كەردەوہ لە پىرىژنىك، وە ژوور دەكەون بە دلساردى و بە

مىوانى

داپىرى دەىگوت: پۆلە زۆر بەخىرتى. ديارە غەرىب و نابەلەد و بى خزم و قەوم و

قاشانى

ئەمما رۆلە ديارە پياوئىكى ئازا و وئچوو، ئۆجوانى
چ كارەى؟ چ كەسى؟ با داپيرە بەسورى تۆ بزانى
چومكە واسىدە لە كن خودايە، تەگبىركەريش چاكە بۆ رۆژى مەبخى و نيانى
غەربىيى، مەغشوشى. بۆ وا دلتەنگ و سەرگەردانى؟
رەنگت خۆشە، نەژاكاوى. پىم وايە خەلكى كوئىستانى
فرزەندى دولبەندم بۆچى وا مەغشوش و دل پەريشانى؟
پياو دەبى شوكرانە بژيربى بە زاتى بى شەرىك و لەم يەزەل و بى مەكانى
ئىوا ھەيە خولاً تەرەقى پى دەدا و ئى وا ھەيە خولاً تەنەزولى دەخاتە سەر شانى
نابى پياو بەو ھە بگەپى: بەمەغشوشى و سەرگەردانى.
ئەورۆكە پىم رۆلە تۆ زۆر پەريشانى و حالت بى حالە
شەنگى، شوخى، شانت قابىلى گورز و مەتالە.
رۆلە ھەتا لە دنيايە ماوى بەبى دەولەتى مەنالە.
غەربە، ئەما پىم زۆر كورپكى لاو و شازە
بەبى دەولەتى مەنالە و بەدەولەتیش مەنازە.
زۆرم ديون لە دنيا پير و شەخس و جوان و جوانمىرە
بەبەشى خولای قانيع بە و شوكرانە بىژيرە.

۵۷

ئەو جار ئەو ھە سەعيد دەلئ:
داپيرە رەبى رپوت سبى بى قەتت كۆست^(۲۳) لى نەكەوئ
وھكو نسيحەتم دەكەى، بەقسەى تۆ قەبرغەم لە ەرزى دەكەوئ
غەربىم، نابەلەدم، ئاخى ئەمنيش زىندەگانىم دەوئ.
خۆ ئەو ەالەمە ھىچى لە ەاسمانى بۆى نەباريوە
ھەر كەسى بەرپوشوئىنىك ەتاي خولای ديوە
ئەمن نابەلەدم، قسەمتى من ئەورۆكە بۆ كۆنە مووسلئ ھاتووە و غەمليوە.
ئەى كوتى رۆلە با نسيحەتت پكەم، پوولت دەدەمى، سبەينى

بچو کن مه سته به گی، ته به قنک قایشی فره نگي بکړه، نه وی عسله بولغار
دايکت بوټ ددروځي، پيشی بلين: سده فکاره

ناوريشمی خاوی تی دهم، له کن هه موو که س موخته بهر

بی و بلين: له هه موو که س را دیاره

پينج و دوو پوژنیک شه بهت فروشی بکه، هه تا چاوو پوون هه لدی و ده کړيته وه،

ده تېته وه به له دی و شوناسی و ئختیاره

نه گهر پوژيش دوو پاره په یدا بکه ی، به حاله حال بیگه یه نیه وه به سی پاره

نه وه بو سه فحه ی پوژگار

شه وی له ماله داپیره ی خوټ بگره وه وچان و قه راره

هه تا بزانی نیراده ی له سر چیه نه وی مه کان و په روه ردگار

سه عید بیست و پينج شه به قسه ی داپیره ی به شاره که ی کوټه مووسلیدا

ده هاته وه خواره

له شانی ده به ست کونده یه کی جه عفر به گی له وی عسله بولغار

پيشی کونده ی گولینگ پژه و سده فکاره

سه عید دهیگوت: چ بکه م؟ نسحه تم وایه، چارم بی چاره

پوژي په یدای ده کرد سی پاره، روحمیان پی ده کرد، لیان ده کړی، دهیان گوت:

فه قیره، بی کاره، هه ژاره!

۵۸

پاشی بیست و پينج شه وه ی له شاره که ی کوټه مووسلیدا ده بوټه به بگریگر و

جاړکيشانه

له بازاري نالا بلندکردن و نالا راوه شانه

عتر پړاندن و عتر پړانه.

جاړچی جاړی ده کيشا: خه لک بیی خه به رداره

خه لک به عه ده ب را بوه ستی، نه کن کاری بی قانون و بی پفتاره

میر سیوه دین به گ نه وه هات، ده گه لیه تی حو شهت سواره

زۆر پياويكى رهشيد و به دهماره
 نهادا له كۆنه مووسلئ بېتتهوه دلّهيش و دلبرينداره
 بۆ ئيمه خراپه، ليمان لهنگ دهبي بازار و دوكان و كاروباره
 سهعيد گوئي ههلهدهخست، چاك حالي دهبوو لهو گفتوگو و لهو قسهو لهو پرسياره
 دهیگوت: خولایه من نیویانگی میر سیوهدينم بیستبوو
 دهیان گوت: ئەمیره، زۆر پياويكى جگهرداره
 ناخ چاوم پپی بکهوتبايه، به قسهو به گفتوگو! بمديبايه چلۆن دهكا ئاغايهتی و
 پهفتاره

ئاما من شهرهت فروشم، عومری پادشای پهروهردگاره
 قهیدی ناکا، ئهوپۆکه شهرهتی خۆم دهفروشم به دهنگ و به هاواره.
 سهعيد ئەگەر دهیزانی گرمهی سواران دئ، دوکان و بازار ههمووی غهملأوه
 بهئاوپاشی عهتر به کوچه و به خهيايانی كۆنه مووسلئ دا كراوه
 چون میر سیوهدين بهگ میوانه و قسمهتی بۆ وئ هیناوه
 کووچه و خهيايان وهکو باغی شهداد دهپرازاه
 شل و مل و سایه گهردن سهريان له پهنجهران دهرهیناوه
 ههمووی دهلئیی خونچهیه و تازهكانه شكۆفهی داوه
 پۆژیکی زۆر خوۆشه، دهلئیی ئهوپۆژهیه ئەگەر ئاوپهحمان پادشای بهبه نیشتیای له
 شکار و پاوه

چون ئەوئ پۆژئ دوازده ههزار كهس فهقير و محتاج و گهدا خهلات دهكراوه
 سهعيد له دلی گهرديش و كيشه و قاوه قاوه
 غيرهت پالئ وه دلی داوه
 غيرهت له پهراسووانی زۆريان بۆ هیناوه.

ئەو ھەلە ھەركى والى مووسلى دادەبەزى بە ميوانى
 بۆيان ھەكرد بەگاۋ و گەردوون بىست و پىنچ مەر بىچگە لە شەك بەرانی
 خانم و خاتوونان دەھاتنە سەر كەوشى سەغره چنى سەر نوقرە بەندى بە وەزن
 سووكى بە قىمەت گرانى
 لە بەريان ھەكرد كراسى قاقم رەنگى موشەجەرى سەمەر قەندى عەسلە كارخانەى
 فەرەنگستانى

دەيان گوت: ئەو ھەكو مىر سىئەدەين بەگ بمانبىنى با تەماشامان نەكا بە سووكى و
 بى كىفایەتى و نىو بانگمان لە دنيايە نەروا بە بەدبەختى و بە سەرگەردانى
 شل و مل و سايە گەردن ورینگەيان دەھات لە زنجیرەى زولفانى
 بولبول و و داعباى دەنگ خۆش دەھاتنەو سەر پۆژى خويندن و نەغمە لىدانى
 عەيش و نۆشى وام نەدیو، ھەتا ئەوى پۆژى خودا دنيا دەكاتەو فانى
 سەعید جەرگى كزە كزیەتى، دەسووتى ھەكو بریانی
 دەیگوت: بى كەسم، غەریبم، چومكە ھەمیشە دانىشتبوو بە ئەمىرى و بە خانى
 زگى بە خۆى دەسووتا، بە چاوى پر ئەسرىنەو پووى ھەكرد لە ھەرگای پەحمانى.

٦.

پاش نوێژى نىوەرپۆیە مىر سىئەدەين بەگ بە بازاریدا ھات - لە زەمانى سولتان
 سەلىم دابوو - بزانی كى عەریزەى دەداتى، بزانی كى ناحەقى لى كراو. بە بازاریدا
 دەھاتە خوارى، بە پرسىار كەردن لە خەلكى و لە مەعمورى دەولەتى و لە رىئەتداران.
 سەعیدیش ئەو ھاوارى ھەكرد و شەربەتى خۆى دەفرۆشت.

ئەو ھەلە مىر سىئەدەين بەگ لەبەر ھەركى دووكانى قوماش فرۆشك گرتوویە قەرارە
 عەلەم ھاتوو لە دوور تەماشای ھەكا، چۆن یەكجار دەست رۆیىو و ساحتب
 ئىختیارە

لەسەر ملكى سولتان سەلىم ھوكم رەوان و موختارە
 سەعید دەیکردەو بە شەربەت فرۆشى و بەھاوار ھاوارە
 مىر سىئەدەين بەگ دەیگوت: ئەو چىیە؟ پىادەيە، سوارە، كاروانە، قەتارە؟

قەتم نەدیوھ لە کۆنە مووسلیدا ئەو ھاوار و پەفتارە

مەعموری دەناردن، ئەو بێ ئەسەر نییە، ئەو فەقیری بێچارە

کوێیان: قوربان! شەریەت فرۆشە، لەبەر سەفحەی پۆژگار و زیندەگانی بەقورینگی
دەکاتوھ شەریەت فرۆشی و ھاوار ھاوارە

مەعموران سەعیدیان گرت، هێنایان سەر بەرەو خوارە

تەعزیمی میری کرد، کوێ: بە سڵامەت بێ ئەو میرە، ئەو سەردارە

چ کارێکت بە من بوو تا سەری خۆمت لە پێگایدا بکەمەوھ پزگار و قوتارە؟

پیاوی وەک تۆ ئەمن بدوینێ، دەبێ بێم دڵخۆشی و سەرخۆش و خۆش پەفتارە

پایەت لەنگ نەبێ، بەھومێدی خوداوەندی میری مەزن لە دنیایدا ھەمیشە بگەڕێ
بە ئەمیری و بە ئیفتیخاری و بە سەردارە

ئەگەر ئەمن ھاوار ھاوار دەکەم، لەبەر ئەوھێ کاسبییە؛ چ بکەم چارم بێ چارە!

غەریبم، قسەمتی ھەقی دەستی ئیلاھی منی خستۆتە ئەو شارە

نابەدڵەم، ئێستا فێر نەبووم ئی شەرت و ئەرکان و پەفتارە

خانم و خاتوونان سەریان لە پەنجەرەن هێناوھتە دەرێ، ھەموو بۆنی عەتریان لە
سنگی دێ، زولفیان راوھستاوھ تار تارە

ھەمووی شکۆفە و مەختیانە، مەمکۆلەیان دەلێی ھەنارە

ھەر کەسێ بەدلی خۆی مەغشووشە و سەرگەردانە و گەرفتارە.

٦١

میر کوێ: عزیزم شەریەت فرۆش! ئەسلەن مەکانت کوێیە؟

وا لێو بەباری، پەنگت زەرد بوو، دەلێی ھەرمییە

مەعلوم پیاویکی بێ مەزڵ و بێ پێگا و جێیە!

دەیکوت: خزمەتی میر سێوھدین دەکەم ھەتا پۆژێکی دەتوانم

ئەمن سەرگەردانم! دەست لێک بەردانم!

پیاوی پۆژی شەپۆش و دڵھێشان و مەیدانم

ئەلەان لەسەر قسەمتی ھەق دەستی ئیلاھی لێرەکانە مالدۆران و بێ جێ و مەکانم

ته حويلم لى وهرگره مير، پوژى بيست و دوو كه رت قه زات له گيانم
 نه سلنه كوڤنه به گلهرم، هاتوومه ليقه ومانى، نه من خه لكى ئيرانم
 نه لعان ليره شهر بهت فروشم. بى خرم و بى قهوم و بى كهس، بى پروناكىي
 كه سوكارانم.

ئهوه مير سيوهدين بهگ پتي دهلى: ئهري شهر بهت فروشه كهى فهقيرى بيچاره
 شهر بهت تيكم بو تيكه، تا بنده مى زيريكى له وي سكه له بيست و چواره
 دياره مه ستي، شيتى، بهلكو بيهوه سهر عاقل و بيهوه ئيغياره.
 ئهوه سهعيد له پشتهوه را گورگاوپيكى دهداوه
 بهكوره قه نداغچيكى دهگوت: بوم بينه شووشيك گولاوه
 قه نداغچى گولاوى دينا و له ده ستي سهعيدى دهناوه
 سهعيد پيال كهى بهگولاوى دهشوت و پيشى كوندهى سهدهف زيرى عهسله
 بولغارى بهعهدهب بو پيشى پيال دههيناوه
 دهگوت: زور ته شهكور دهكه م سهردار عيلى دوواژده هزار سوار داواى له من
 كردووه بو قه نداوه
 قه نداويكى بو تى دهكرد؛ چون بهگولاويى شوتبوو، عهتر و بوني له زارى مير
 سيوهدين بهگ دهداوه
 يه گجار زورى ئهوه قه نداوه پى خوش بوو، چون واسيدهيه و خودا قه له مى له كارى
 سهعيد داوه
 دهگوت: ئيراني خانه خراب پيم وايه نه تو ئهوه شهر بهت ته له قابه قه وسهين و
 بهههشتى باقى هيناوه
 ئهوه تى من مير سيوهدين بهگم، هيچ شهر بهت و لهزه تيك تامى له زارى من وا
 نه داوه.
 نه مان ئهى فهقيرى بيچاره، برو له مه نزلگات داي بماله ئهوه مهشكهى كوندهى
 بولغار

وهه بو مه نزل، دهندينم ئهى بيچاره
 رهنگى تو وهه ناچى، چاوت غايه نن، دهلى ئى شيرى برينداره

پڻ واه تڙ ٻوڏ هه دهي بتهن به رهئسي دووازه هزار پياده و سواره
 همن هه له مال ه والي ميوانم و گرتوومه قه راره
 کوندهت له مالي دابني، له گهلت دهنيرم پيش جل ه و شاتر و خزمه تکاره
 جا له وي ليٽ ده پرسم جواب و سوال و رهفتاره
 ئيره جيگاي کاسبي و فه قير و ه هزاره
 جيگاي من نيهه قسه ي لي بکم، لي بي گرم مه زل و قه راره.

75

پياوى له گه ل نارد پټنج شه شټك، كوتى: ئه و كاسه يه ژېر كاسه يه كى هه يه، ئه وه سه عىد چوه كن پىريژن. پىريژن به پىريه وه هات. پىريژن خوښى ده ويست، له جىگاي كورى خوى دانابوو، به پىريه وه هات، كوتى:

رو له به دور بى له به لايه له نازاره

دایه پیرەت بە قوربانی بێ! ئامانەتداری تۆ بێ پەرەکە ی پیر سوارە^(۲۴)
ئەو پۆکە کە پۆژ زوو، بۆ هاتوو یەو بۆ ئیسراحت و بگریه وە قەرارە؟
ئامانەتداری تۆ بن پیر و پیغمەر و وەیسەلقەرەنی نازدارە

ئەوپۆكە كە پۆژ زوو، بۆ ھاتوویەو بۆ ئیسراحت و بگریەو قەرارە؟
ئامانەتداری تۆ بن بیر و بیغەمبەر و ھیسەلقەرەنی نازدارە

ئامانەتداری تۆ بن پیر و پیغەمبەر و ھیسەلقەرھنی نازدارە
 رۆلە من ھەم، دایک و کوربان دەگەڵ تۆ دەکەم گوشتوگوۆ و ھەستان و پوینشتن و
 رەفتارە

کاسبی جه وهه ریکه له دوره وه له پیاوی دهنوینی و، له پیاوی دیاره
ئورپو، چاک بوو تا ئیواری په دات دمکرد دوو پاره.
سه عید دهیگوت: داپیرهم چهند میوانگر و له بهر دلانه
رهیی سهری منت بپیته وه به قوریانه

ٲه وړو، چاك بوو تا ئٲوارٲ پهلداٲ دمكرد دوو پاره .
سه علد دهلگوت: داپلرهم چهلند مٲوانگر و له بهر دلانه

سه‌عید دهیگوت: داپیره‌م‌چهند میوانگر و له‌به‌ردلانه
ره‌بی سه‌ری منت بیته‌وه به‌قوریانه

خود او هندی میری مہزن پیٹ عہتا بکا دین لہ گہل ئیمانہ

چومكى بۆىمنت دانا تهگبىر و را و مهسلههت و رى پيشاندانه

ئەتۆ بۆ من بووی بە واسیدە، بۆ کاسبى كۆنە مووسلى، لە ماله تۆ بووم بە میوان و
بە بەنھانە

میر سیوہدین بہگ نہ گھر موعتہ بہری تہاوی دنیاہ، عالم دہیناسی، پھٹسی
سیای سولتانہ

نازانم چ کاریکی به من هیه؟ نه وه له سهرم راوېستاوڼ خزمه تکار و به گله و
عهر زانه

ئاغای په ر به سهر له ماله والی میوانه

له منی گټراو ته وه، نازانم نه رږزی مهرگه و نه خه لات به خشانه؟

نه به ختم ته ره قی دهکا و نه عومرم له سهر دهستانه؟

چاوه پروانم له تو نه گهر بوم رابوېستی دهسته و دوعا له دهرگای سوېحانه

میر له گه لم له بز خوښ و فسیح و به لیغ بی، چیدیکه نه گه ږیم به شهر بهت فروشی له
کووچه و له کولانه

غهریېم، که س نامناسی، دنا خو به من ناکرږی نهو جوړه کارانه

چومکه پتلوی غهریېم له کن تو کرده وه، له کن تو بوومه وه به میوان و به پنهانه

خوداوهندی میری مه زن میر سیوهدین بهگ بکا به واسیده و بلین: دهستی عیزه تی
له سهر شانی دانا

پاشه رږزی بډ تو دم بهی که لک و سه فر و نیو و نیشانه.

له سنگی دا پیریزن، کوتی: پوله هه رږ برږی! ناگادارت بی چوار یاری نه بی،
شهریعه تی محممه دهل مسته فایه

ره بی به دور بی له درد و به دور بی له به لایه

به دور بی له قسه ی نه ته وی و له شهیتانی دونه یه

به خت بلیند بی، هانام دبه مه وه بهر کابه ی موعه زهم و بهر کابه توللایه

حه زه تی نوحی نه بی، ئیبراهیمی خه لیلوللایه

بوت بپارینه وه موسای که لیموللا و عیسای پروحو للایه

ناگاداری تو بن خدر و ئلیاس، وینسی پاک نه گهر له زگی نه هه نگی دایه

به خولای به میوانی تو هه میشه خوښی و به شاره تی و شادمانی و پروناکایم له
دلیدایه

ده ناگاداری تو بن هه سن و حوسین، نه گهر بی گوناخن و شهیدن له که ربه لایه

ناگاداری تو بی شیر علی شیر، نه گهر پتی ده لین: علی مورته زایه

تهواوی هاشمییان ئاگیان له تۆ بۆ، ئەگەر گه‌وره‌ گه‌وره‌ و ساحیب نیتون له‌
دونیا به‌

به‌نای خۆم ده‌به‌مه‌وه‌ به‌ر ئه‌و که‌سه‌ی دای ناوه‌ عه‌رز و سه‌ما به‌
ده‌ پۆله‌ ره‌بی به‌دی شانت نه‌گرێ و به‌ خۆشی پرایبویتری غه‌ریبی، پچه‌وه‌ کن دایک
و بابانت به‌دلی خۆش و به‌فکر و ته‌گبیر و پرایه‌
ته‌مه‌نام برده‌ به‌ر ئه‌و پیاو چاکانه‌ی ئەگەر دوعایان ده‌چیته‌وه‌ به‌ر له‌قایه‌.
ئه‌وه‌ سه‌عه‌ید به‌فکر به‌ بازاره‌که‌ی کۆنه‌ مووسلێ داده‌هاته‌وه‌ خواره‌
جار جار ده‌ترسێ ده‌لێ: ده‌بی موقه‌سیریم؟ بیمه‌وه‌ ده‌سگیر و گرفتاره‌؟
یان کارم جێبه‌جێ ده‌بی به‌ پهمه‌تی خولای؟ هه‌ر جارێکه‌ و ئه‌و جاره‌
له‌ خه‌زینه‌ی خولای که‌م نابێ ئەگەر میر ئیلتیقام ده‌گه‌ڵ بکا، جا ئه‌ی بمکا به‌میر
ئاخوړ، ئه‌ی بمکا به‌قه‌ننه‌داره‌

ئه‌ی بمکا به‌که‌وش دانهر، ئه‌ی بمکا به‌خزمه‌تکاره‌
چا نییه‌ که‌سه‌یکی به‌ناسێ ده‌لێ: سه‌عه‌ید له‌ کن میر سیوه‌دین به‌گ کرتوویه‌
ئیسراحت و قه‌راره‌

چومکی نیتوبانگی میر سیوه‌دین به‌گ له‌ شا و خونکاری پا دیاره‌
پیاو له‌ کۆکای گه‌وره‌ خۆل وه‌ سه‌ر خۆی بکا، ئەگەر نه‌ژمینی دیسان هه‌ر خۆشه‌
ئه‌و کار و ئه‌و ره‌فتاره‌.

ئه‌من له‌ تاوی پوفیه‌ ده‌ربه‌ده‌ر بووم، هاتووم بۆ ولاتی گه‌رمینی، خزم و که‌س و کار
زۆر بۆ من چاوه‌ڕێ به‌

ئەگەر چوومه‌وه‌، نالین: سه‌عه‌ید له‌ کوێ بووی؟ ده‌لین: داخولا سه‌عه‌ید چی پتیه‌؟
له‌به‌ر که‌سم سه‌ر دانه‌نوواندوه‌، ته‌سلیمی تۆم ئه‌ی خودییه‌
میر به‌قه‌لسیم نه‌دوینێ، ده‌گه‌ڵم بکا قسه‌ی به‌رێ و جێ به‌.

٦٣

ئه‌وه‌ سه‌عه‌ید هاته‌ ده‌رکی میری. هه‌رچه‌ند مه‌عموران به‌ سه‌عه‌یدیان کوت: وه‌پیش
که‌وه‌ برۆ کوتی: نارۆم

دهيگوت: باباه! نهنگو بئ تهگبير و بئ فکرن

سهرزدهه بؤ کن پياوي گهوره نابئ، دهبي ئيجازهم بؤ وهربرگرن.

پياو دهبي پئک بينئ شهرت و شوئن و کار و باره

کهسيکي له دنيا دا بيبي دهست رويوي و سهنتهنت و ئيختياره

دهبي پياو بهشيتي لي و هژوور نهکهوي، لتي وهربرگرئ ئيجازه و ئيعتباره.

کوتی: ههتا مير نه لئ «بئ» له مير و هژوور ناکهوم، له قابيلهتي ئهوه دا نيم.

ئهوه بهميري دهلئن: کابراي شهرهت فروش غهزيوه. دهلئ: نايه مه ئه و مهجليس و

ديوهخانه

ههتا مير بؤم نه نيرئ ئيجازه، بهنگو ناکه مه وه متمانه

نه بادا بؤ ميري بيته شان کهسري، بلئن: پياويکي شهرهت فروشي لي ميوانه

ئهن فهقيرم، بئ كيفايهت، له مير تئک نادهم قسه و گوشتوگو و تهگبيري زاهير و په نهانه.

دهبي مير ئيجازهم بدا، زؤر به ئيجازه و به ئيعتباره

دهنا ناتوانم وه سهرکهوم له قالدردمان و له ديوان و له تالاره

هر کهس له دنيا ده دهبي وه زيفه ي بزاني، هر کهس جيگاي خوي دياره

مهگر له وهيدا نه تان زانيوه غهريب و فهقير جيگاي کوچه و

سهرزدهه له مهجليسي وه ژوورکهوي، هينديک کهس دهلئن: شيت، هينديک کهس

دهلئن: بئ عاقله! هينديک کهس دهلئن: خوماره

٦٤

ئهوه به مير سيوهدين به گيان کوت. مير سيوهدين بهگ کوتی:

بهو خودايه ي کهم نهگر په حيم و په حمانه

زؤر پياويکي عاقله، دياره زؤر پياويکي وه زيفه زانه

ئهوه زؤر شانشينه، هه ميشه جيگاي مهجليس و ديومخانه

دياره کهم کهسيک نيه، بلئ: گهوره بووه له کوچه چانه؟

جا ئه وه مير ئيجازه ي دها، له دلي سهعيد پهيدا دهبوو باوهري و متمانه

سلاویکی له میر و مهجلیس دهکرد، عهلیکیان بۆ دانا
 کورسییان بۆ دهبرده لای سهڕی، سهعید دهیگوت: ئهوه جیگای میر و خانه
 ئهمن هاتوومه کن میری، لهگهڵم دهکا دوو قسه و، نازانم نه خهلاته و نه بهراته و
 نهوهختی تیره بارانه

له وهزیفه‌ی خۆم لا ناده‌م، جیگای من لای خواریه و جیگای من پاشخانه.
 له‌بزی سه‌عیدی میر چاو پیکه‌وت، هیندی پی خۆش بوو، وهک هه‌نگوین و وه‌کو
 شه‌که‌ر

گویتان له‌و قسه‌یه بی ئه‌ی ئاغا و ئه‌ی گه‌وره گه‌وره و په‌ر به‌سه‌ر
 له‌بزی ئه‌و کابرایه چهند خۆشه. ده‌زانی مار به‌زمانی خۆش له کون دیته‌ ده‌ر (٢٥)
 ئه‌من چهند که‌سم هه‌یه: نۆکه‌ر و حال‌زان، خزمه‌تکار و ئه‌مر به‌ر
 ئه‌من تا ئه‌و پۆکه که‌سم نه‌دیوه‌ و! گو‌فتوگۆزان بی، کار و گو‌فتوگۆی خۆی و
 به‌ریته‌ سه‌ر.

٦٥

جا ئه‌وه ئه‌و جار بانگی سه‌عیدی کرد، کوتی:
 پۆله‌م له کو‌تستانی پیاوت کوشتووه، غه‌یا نه‌تت به‌نیشتی‌مان کردووه یان پ‌یگات
 گرتووه؟
 چۆنه ئه‌تۆ قسه‌مه‌تت بۆ گه‌رمینی هیناوه، سه‌ری خۆت هه‌لگرتووه؟ یان ناحه‌ق‌یت لی
 کراوه؟

موقه‌سیری ده‌وله‌تی یان م‌ل‌کت لی براوه؟
 پ‌یم ب‌لی بۆچی هاتووی؟ دیاره ئه‌تۆ د‌لت له ئ‌یرانی به‌جی ماوه
 قسه‌ی تۆم زۆر به‌که‌یف‌یه، گو‌فتوگۆت ده‌لیتی شه‌کری خاوه
 راستیم پی ب‌لی، درۆ بۆ ه‌یچ که‌س به‌ره‌ی نه‌داوه
 هه‌ر که‌س درۆزن بی، ل‌تی ئ‌اشکرا ده‌بی؛ پ‌اشه پۆژی ده‌سته‌وه‌ئ‌ژنۆ پ‌اوه‌ستاوه
 هه‌چ که‌س راستگۆ بی، خوداوه‌ندی میری مه‌زن له دونیا به‌دا تۆف‌یقی داوه
 وهره پ‌یم ب‌لی به‌راستی، د‌لت ش‌یواوه و ل‌یت سووربوون قول‌ینچ‌کی چاوه

پټم وایه، کوڼه به گلهری، چل و پینچ کهس گه وره گه وره و په ر به سهر به دهستی تو
کوژراوه

نه گهر راستیم پی بلټی، له دهست دهنیم سی سته سوار، هه مووی ساحیتی جلوه
و ناوړهنگی و سهقاو و لغاوه

چومی شه مامکت دده مټی، بلټن: به سوور باشی کابرایه کی نیرانی له سهر داناوه
نیختیار و دهست پویتی بی، نه بادا بلټن: به دبه خته و کابرای هینا و لټی
قهوماوه

وهکو به گلهران بگره و بیتنه بی، له گهر مټی په یاد که پی او هتی و غیرهت و
شوجاعت و ناوه

بتبی چاکه و پی او هتی و به خشین و گه وره پی و دراوه
نه بادا بلټن: میر سیوهدین به گ کابرایه کی به فریو برد، به دبه ختی کرد، له سهر
چومی شه مامکت و نه و بهر نه و بهر به لکیتی داناوه

سهره و نیختیاری له دهست خوت دابی، هیچ کهس حیسابی له تو نه کیشاوه
خاترجه به چرات هه لکرا، کهس نه لټی: نه و چرای کوژراوه.

٦٦

نه و سعهید جوابی داوه، کوتی:

مه مله که تی شاره بانم بده پی به موختاری و به سهر داری

نه من تیدا دانانیشم به غریبی، نه گهر ببه و به پادشا و به تاجداری
نه گهر حز دهکا رامبگری میر، ده پی بمباته کنه خوی بو نوکه ری و بو خزمه تکاری
هه تا بزانی نه مینم، چاکم، خراپم، چاکم تی بفکره تو بو نه مینی و بو پوژی
دل هتشان و بو به دپرتاری

نه گهر لیت دور بم، شهیتانان، شو فاران، لیم بکه نه و شهیتانی و بوختانی نادیاری
نه گهر له کن ناغای میر سیوهدین به گ بم، ده زانی چلونه نه و پرتاره
میر به سلامهت پی، بیتنه و راه ستاوه و به رقه راره

پی او به زاری خوی قسه بکا، هیندیک کهس ده لټن: پی او یکی نابه کار و به دپرتاره
له پوژی لټه و ماندا تا قیم که و، سهری سعهید به شش سته سواره

واشم تهماشا مهكه، بَلَتِي: له كۆنه مووسلَي له شانى كردبوو مهشكهيهكى دوو
پووتى عهسله بولغار

پوژ ههتا ئىوارى دهيكرد بهنالهنال و بههاوار هاوار
پوژى پەيدای دهکرد سى پاره و بهحاله حال دهى گهياندهوه بهچوار پاره.
پياوى گهوره نابى شووشهى پياوى بشکينى
پياو دهبى پازى بى بهو قهزا وقهدهرى ئهگەر خودا بهسهرى دينى.
پياو پازى بى بهو موقددهرى ئهگەر خودا لهقاي ديوه له ههرتك شانه
پياو دهبى پازى بى بهنهگهتى و بهدبهختى و پوژى خهلات بهخشانه
چون موقددهرى خودای له چاک و خراب غاييه و پهنهانه.

٦٧

وهسماناغا ئهوه له مهجليسدا به دزى دهگهڵ ئهوى له تهنيشتى دانيشتبوو سرتە
و قسه دهکا، دهلى:

مير سيوهدين بهگ، كابرايهكى له ئيرانى دهر بهدەر بووه و ههلاتوه
كهس نازانى نه ولاتى ئاور تى بهردراوه و نه دزى كردووه،
بو وا مهرحه مهت و ئيلتيفاتى بوى بزوتووه؟
كهسم نهديوه ئاغای مير سيوهدين بهگ هيندهى دهگهڵ بكا ئيزهار و گوفتوگو
بهقهراعت و به نيو و نيشانه
خو كهس نازانى ئهوه دزه، ههلاتوه، يا نه گوران
گهدايه، فهلاحه، يا نه شوانه
ئاغای مير سيوهدين بهگ له ناشوناسى، نهديو و نه ناسيوو هينايه ته سهر كارى
گهوره بهدهست دانه

عهجايه ب لهوه ماوم، كابرايهكى شهريهت فروشى بى ئيو و بى نيشانه
ئيرانى ئهگەر لىيان قهوما بو گهرمينى دين، بو فەقىرى و بو ههزاري و خويان
دهكه نهوه پهنهانه

مير سيوهدين بهگ، دايمه له مهجليسدا دادهنيشى ههوسه كهس هه موو گووى

خه نجهری نۆ دویشکه و دهسکی خه نجهری گه و مزنه و خه نجهری له سه ره جه و هه ره
پژانه

عه جایه ب گوفتوگۆی له گه لّ ئه وهیه، ئه وه نوشته ی لّی کردوه
یان ئیسمی ئه عزمی لّی خویندوه و میر سیوه دین ده گه لی هاتۆته گوفتوگۆ و
ئیلتفات و که ره م به خشانه

٦٨

میر سیوه دین گوئی لّی بوو، ئه ما چاک حالّی نه بوو ئه وه به توندی ده یگوت:
وه سماناغا تایه فه ی چه له بییه

ئه و سرت ه سرت و جرت ه جرت ه له چییه؟

ئه من ده لّیم که یخودایه و ږدینی سپییه

له میژ ه له مه جلیسی من دانیشتوه به که یخودایی و به نمه ک خۆرییه

بّی عاقلّی! بّی کیفایه تی! عاقلّت له که لله ی سه ریدا نییه

له و قسه یه دا لّیم ږووناک که مه نزوورت چییه؟

مه نزوورت خۆشییه یان هاتوویه ته وه سه ره گوفتوگۆی به ره و شه یتانییه؟

هه چ که سی به دی خه لکی بّلی، ئاخری داده نیشی به زه لیلی و به نه قوستانی و به
کوڤرییه

سسست! هه قی گوفتوگۆ و قسانت نییه.

٦٩

سه عید کوتی: ئاغام ده بّی زۆر به هه وسه له بّی له و دونیا یه

خودا دونیا یی و داناو ه، هه زار چاک و خرابی تّیدایه

ئى و هه یه کارشکّینی خه لکی ده کا، ئى و هه یه بۆی ده بّیت ه سه به ب، بۆی
ده داته وه هه ول و ته قه لایه

ئى و هه یه ته ماح له کوشتنی پیاوی ده کا، دوا یه به فکر ده لّی: کار یتکی
ناموسته جایه

ئاغا بیبه خشه له مه جلیس یتدا، با پّی ب مّینی ئه وه ی له دّلی دایه

پۆژیکى من به خزمه‌تگوزارى تۆ گه‌یشتم، ئەوه‌ی له دایه پیتی مه‌خفی ناکرێ؛ ده‌یکاته‌وه ئاشکرایه

پاشمله پیاو قسه ده‌کا، به خه‌یالی خۆی پاشمله ده‌پێته‌وه سه‌ری میر و پادشایه به منى ببه‌خشه، فه‌قیره، سه‌هووی کردووه، پیاوی وا له شه‌ه‌گوردی مه‌جلیسی نایه.

میر سیوه‌دین به‌گ کوتی: قۆلی بگرن، هه‌لی هه‌ستین، به‌کاری مه‌جلیسی من نایه، وه ده‌ری نا، ماجبی هه‌یه لێی مه‌برن، ئەمما قه‌ده‌غه‌یه مه‌جلیسی من، نابێ هاتوچۆی مه‌جلیسم بکا. وه دیوی ده‌رێیان نا.

٧٠

جا میر سیوه‌دین به‌سه‌عیدی کوت، کوتی: ئەوشۆ لیره میوانم، سبه‌هینی ده‌چمه‌وه خانه‌دان و سه‌نته‌نه‌ت، پیاویکی نه‌جیبی، چاوت زۆر وشیاره

خودا به‌قسمه‌تت بکا، له ده‌ستت ده‌نیم ئیختیار و کار و باره.

ئوه سبه‌هینی میر سیوه‌دین به‌گ هاته‌وه بۆ ناسریه. ده‌ور و پشتی خۆی به‌میر سیوه‌دین به‌گه‌وه هاتن. هه‌وسه‌د که‌سی پیاوی گه‌وره گه‌وره پێوه‌هات، له مه‌جلیسی دانیه‌شتن. ئوه سه‌ه‌عیدیشی له‌گه‌له. مه‌جلیس وای لێ هات وه‌کو مه‌جلیسی پووری په‌شه‌نگ ئەفراسیابی تورک.

جا ئوه میر سیوه‌دین ئاوێکی داوه، کوتی: نازر بێ، بچێته بازارێ، میوانم زۆرن، بکړێ به‌سه‌ت جوړه

قومریه و بالۆزه و کۆتره و له هه‌مووان که‌م قیমে‌تتریان شالوره بیست و چوار ئاورگی بێ دوگه‌لی دایيسا، نیسک و نوک و دوکەشک ئی ته‌ندووړه دیوه‌خانی گه‌رم بووه، سه‌نده‌لی وه‌زیفه‌زان دای ناوه، هه‌مووی راست و جوړه په‌نجا سه‌رین داندراوه، په‌ری خاسه‌ سی و بولبول و قودرووره^(٢٦)

ده‌وری و نالبه‌کی و لایه‌ق کیشی مه‌جلیسی، هه‌مووی لایه‌قی مه‌جلیسه ئوه ده‌ستووړه

گهر دن که شه و مالی بولغار و همووی فیداکارییه و، فهغفور و

هیندیکی ئه لماسی سپیه، هیندیکی مروارییه، هیندیکی مه تای به حرییه، خال
خالیان یاقوتی سووره

که سیتی نابه له دبئی، زگی به خوی دهسووتی، دایسی وهک ئاوری نیو کووره

ئهوی گه و ره گه و ره ی عسر و زهمانه، همووی میوانه و له حزوره

په بی ئه و سه نته ته ت لی تیک نه چی، له تاریف دایه ئاغای من له نیزیک و دووره
دهجا با ئاشپهز بێن، حه بی خان و ئایشه خان و گه و ره و ئه سهر و زله خا و فیدا و
شاشان و وه نه و شان و، همووی که مبه ره ی داناوه به زهمبووره
دهجا با سهر بپر دئی مه پ و شهک به ران و شهک و چل و حه و ت دانه یان کیسکه و
کووره.

ئاشپهز همووی خوی حازر دهکا، خره دبئی له قاپ و که و چک همووی وهکو ئاوینه
چهند په نگین بووه ئاشپهزخانه و پیشخانه، ئاور له سهر ئاییسانه
خانم و خاتوون، ئهوی نازرن، همووی له سهر فه رماندانه.

٧١

مه جلیسی میر سته و دین به گ که لیک به خوشی گیراوه

که سیک خه مناک دبئی، ماندوو دبئی، ده لی: ئوخه ی ماندووم حه ساوه
ئه و جار ده بی فکر بکه ی له و ساحیب عیزه ته ئه گه ر بیناهی چاوه
چهند مه جلیس و بناغه ی وا قایمی تیک داوه.

نۆکه ر ده سوو پین پاکی پیاله یان له سهر ده ستانه

مه جلیس گه رم داها تووه، وهختی قاوه دانانه

همووی به گله ره و میره و گه و ره گه و ره ی ئه و زهمانه

مه گه ر پیایو ی ساحیب ده سه لات، ده نا خه لکی زمانی لاله له قسانه

چومکی مه جلیسی میر سته و دین به گ زۆر به شه رت و به ئه رکانه

چل و هه شت که س مه عمووره، ئه وان ئاگایان له که وشانه

سه د و بیست و یهک که س خه ریکی قاوه دانان و شه راب گه یزانه

پیاوی گه وره گه وره که وتوونه قسه و گوڤتوگۆی ئه و پیره زهمانه
ئه وه میر سیوه دین به گ ده لێ: ئاغا یان! کابرایه کی حالان له ولاتی ئیرانی را
هاتوه

چاک ده فامی بدو، وه بهر دلم که وتووه
خه یالم ههیه کاریکی له بهر دهستی نیم ئه گهر به سهیته وه ئه و دل ماندوه
چومکی له مهمله که تی ئیرانی وه په ناهنده ی من بووه
زۆر پیاویکی عاقله، پیم وایه به عومری خۆی دهست رۆیو بووه.
بووه ساحیب ئیختیاره

له جوابدانه ودا زۆر عاقل و وشیاره
لایه قیتی ئه وه ی ههیه له دهستی بنیم کاروباره
دلی خۆی بکاته سه ریشک، یان بیته گه وره ی هه وسه د سواره
یان له مه جلیسیدا بیته وه به قه ننه داره.

ههتا نه لێن: میر سیوه دین به گ قسه ی ده گه ل کرد و قسه ی بۆ پاشه وه گه راوه
ئه من له کۆنه مووسلی قه ولم به و کابرا غه ربه ی داوه
پیاویکی بی وه ج نییه، ده لێ کاموسی کاشانییه و خولقاوه
خوا وه ندی میری مه زن بی عاقلی نه کردوه، عاقل و هوش و تیگه یشتنی له پالی
ناوه

ئهنگۆ ئاگادار بن بۆ پاشه پوژێ، بزانی لایه قیتی چی ههیه؟ نه وه کو بلێن: میر
سیوه دین به گ ئه و ده رویشه، ئه و کابرا بی ده سه لاته، چیه له کن خۆی داناوه
ئهنگۆش عه یاری قسه ی لی هه لگرن، گوڤتوگۆی لی بییه نه وه غه ربه ی ئه گهر له
ئیرانی را قسه مه تی بۆ ئیره هیناوه

غه ریب هه میشه له خۆی در دۆنگه، هه میشه بیچاره یه، لێ قه و ماوه
جا ئه وه به زمانی فه سیح و به مه ته ره بان ی میر سیوه دین به گ دلخۆشی ده داوه.
میر سیوه دین به گ بانگی سه عیدی کرد بیته پێشی، بیته نیویان.
کو تی: عه زیم! به فریوت نابم ئه گهر من تۆم هینا وه ته ئه و جیگا و مه کانه
هه لگه خزه ته کی به وه زن سووک و به قیمه ت گرانه

شهرم نهكهي، لیت ویشك نه بی زماڼه
 ئەمن میر سیوه‌دین به‌گم! ببینه خانم و خاتوونان هه‌موو چوونه‌ته ئاشپه‌زخانه
 مه‌جلیسی من ته‌په، هه‌میشه په‌خس کیشان و ساز و دهیاره لیدانه.

۷۲

ئوه سه‌عید پ‌اوه‌ستا، له چاوی میری ده‌فکړئ
 ده‌لئ: په‌بی عه‌مرت هه‌تا زه‌مانیکي دوور گوزه‌شته بکا و پ‌ابېرئ
 دوژمن نه‌توانئ ئە‌گه‌ر پی‌شی سه‌ننه‌ته و حوکمی تۆ بگرئ
 له خوټ بالاده‌ستتر نه‌توانئ ئە‌گه‌ر قسه‌ی په‌کیک و ناحیسا بیت له پ‌یش پ‌ابگرئ
 کاری تۆ هه‌ر به‌خو‌شی و به‌شاره‌تی له مه‌جلیسی گه‌رمدا په‌بی هه‌ر بکرئ
 ئە‌من کابرایه‌کی بی قابیله‌تم، مه‌منوونی میریم و غه‌ریبم و قه‌درم پ‌اده‌گرئ.
 ئە‌من پ‌یاو‌یکي غه‌ریبم، ئە‌مان له دلدا زۆر وشیارم
 هه‌چ کاریکی پ‌یم بسپ‌رئ منه‌تبارم، بی ئیختیارم.
 مه‌جلیس به‌ سلامت بی هیچ که‌س دل‌ی نه‌کا نسکویه
 دیاره قابیله‌تی کاری من میر به‌ تویه.
 قاز و قورینگ ئە‌گه‌ر له عاسمان ده‌گه‌رئ
 گه‌وره‌یان هه‌یه؛ ئە‌گه‌ر قاوه قاو ده‌که‌ن، ده‌چنه‌وه بۆ سه‌ری کویتستان و ئاته‌گی
 ئاسته‌پ‌رئ

دیاره شوان، ده‌ین‌ترنه به‌ر مه‌پ‌رئ
 ده‌بی ئوه مه‌پ‌ه بگ‌پ‌رئ، هه‌تا بله‌وه‌پ‌رئ.
 هه‌زار جارت ئە‌من ببمه‌وه گیان‌فیدایه
 گه‌وره‌ی عه‌س‌ریش بۆ بنی ئاده‌می هه‌ر وایه
 هه‌چی تۆ مه‌رحه‌مه‌تی بکه‌ی و پ‌یم بکه‌یه‌وه عه‌تایه
 ئە‌من زۆری پ‌ی مه‌منوونم، چون ئه‌و دنیا پ‌روناکه بۆ هه‌موو که‌س هه‌ر وایه.

میر دهیگوت: قهسته م بهوهی کهم نهگهر پهروهردگار
 ئاغایان، سهعید پیاوړکی عاقل و جگهرداره،
 له مهجلیسی خوم جاری دوورت ناخمهوه
 دهتکه موه به ئامپا له و به قه ننه داره
 دهتکه موه ساحیب مال و ساحیب ئیختیاره
 له کن تو قابیله تی نه بی ئو پو له ی سکهی له بیست و چواره
 هه میشه بتوانی به خشی پینچ و شش هه تا هه زار هه زاره
 ده پړو خه ریک به له کار و ئوه پکت هات کاروباره
 تیگرا پیرو زباییان لی کرد په به سهر و میر و به گلهر و ئیختیارداره.

ئوه سهعید له کن میر سیوه دین به گی دامه زرا.
 دوو سال له مهجلیسی میردا ده پړوه به قه ننه داره
 میر نهگهر دهیزانی ئه مینه، لایه قه تی مهجلیسی هیه، ساحیب نمهک و به ئیعتیاره
 ته رقی ده دایه، دهی نارده وه سهر عه بو توپ و مهجیدی و زیر و په واجی
 مهمله که ت، دهی کرده وه به خه زنه داره
 که سیکي خودا ته رقی بدا، نه شهیتان و نه شوفاره، هیچ کهس ناتوانی چه تی بدا
 له کاره
 چل و هشت سندوق ئه لاس و زیر و زیر و ئوهی به قیمه ت گرانی نهگهر له عالم
 را دیاره

سهعید له سهر ئو خه زینه ی ده پړوه به سهر داره
 له دهستی دابو به خشین و به خه لکی دان به ژوماره
 کهس حیسابی لی ناکیشی، بو خوی له سهر ئو خه زنه و جه لاله موختاره
 له ماوهی سی سالاندا هیچ غه یانه تی لی وده رنه کهوت، میر له بنه وه ئاکای لی بو،

له قرانتيك را هه تا دهگاتهوه دوپاره

ئهوه مير دهیگوت: عزیزم! په‌ریشان مه‌به، مه‌لئ سەلتەم و ئەمن لیږه‌کانه غەریبم، دلت نه‌بیته‌وه به‌عه‌بداله

تئ بفرکه له مه‌مله‌که‌تی ئیمه تا بته‌که‌مه‌وه ساحیبی ئیجاد و ژن و ماله
ببینه‌وه، بزانه کئ له شه‌وگوردت ده‌کشئ و کیت دیته‌وه سەر حال و ئەحواله
کئ عاقله و مه‌سته و ناسکه جه‌مینە و چاوی کاله
کئ به‌که‌یفی تویه، شل و مل و قەد شمشاله

له‌به‌ر دلی تۆ شیرن بئ، سەر و شه‌ده‌ی ده‌گەل دەر سەر و ده‌سماله

تازه له کن من به ئەمین دەرچووی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پوحم وه‌ک لاولاو ئه‌وه له تۆ هالا.
سه‌عید نه‌گەر میر وای پی‌گوت، زۆر پئ خوشحال بوو. چون دنیا خالی نییه، دنیا
به‌نه‌فس و هه‌واوه خوشه

٧٥

چاکه شین ده‌بیته‌وه. میر سی‌وه‌دین به‌گ له حه‌ره‌مخانه‌ی خویدا، له کن خانم و
خاتوونان، به چاکه باسی سه‌عیدی کرد؛ کوتی: مه‌مله‌که‌تی ئیرانی یه‌گجار زۆر
قه‌دیمه، دنیا جور به‌جور بنی ئاده‌می تیدایه، سی و سی ساله ئەمن حوکمه‌تم و
ئیختیاری سولتان سه‌لیم له ده‌ستی دایه، خزمه‌تکارم هه‌یه، خه‌زنه‌دارم هه‌یه،
قه‌ننه‌دارم هه‌یه، هیچ که‌سم وا به ئەمینی نه‌دی؛ هه‌موو له ری‌گایه‌که‌وه نا ئەمینی لی
وه‌ده‌رکه‌وت. ئەما به‌تانجی سولتان سه‌لیم! ئەو کابرای ئیرانی بایه په‌ناباتی‌ک
نا‌ئه‌مینی و ناق‌سووری و له‌ب‌زړه‌کیکی و شه‌یتانی و دووزمانی و خراپه‌م پی‌وه‌نه‌دی.
جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سیکی نه‌گەر بئ خراپه و بئ ق‌سوور بئ زۆرم خوش ده‌وئ.
جا پیاویش له دنیا‌یه‌دا ده‌بی ژن و مندالی خوی و تاقی کاته‌وه:

که‌سیکی تۆ خوشت ویست، ئه‌ویش روحمی ده‌چیته سه‌ری و خوشی ده‌وئتی.
که‌سیکی تۆ نا خوشت ویست و به تالیت باس کرد، ئه‌ویش ناخوشی ده‌وئ و ده‌بیته
قه‌سته‌سه‌ری. چون که‌یفی له‌وه‌یه سه‌فحه‌ی پۆژگاری میری به‌خوشی پاب‌برئ، ئه‌وی
ئەو ناخوشی ویست، ئه‌ویش ناخوشی ده‌وئ. ئه‌وه ژن نییه ئه‌وه باسی سه‌ره نه‌گەر
تۆ که‌سیکت ناخوش ویست ئەو به‌دزی تۆ گو‌فتو‌گوئی ده‌گەلی ببئ، که‌سیکی نه‌تۆ

خوشت ويست و ئه و به نه ته وى دانا بزانه ئه و ژنه ناجس نه و به كار نايه. ئه وه نسحه تى على به رده شانويه.
مير سيوه دين به گ كوتى: خه ريكم ئينشه لالا ژن بۆ سه عيد يينم، وه بهر دلم كه وتوه.

۷۶

سبحه ينه يهك به يانه، تازه پوژ له بورجى مونه ووهر ديتته دهري
خانم و خاتوونى هه ره مخانه ي مير سيوه دين به گى كرىويانه وه دهركى چوار
فهل (۲۷) و په نه ره ري

هه موويان به شل و مل په عنايى خويان هاويشتبووه سه ر گوپه كه مبه ري
هه ر كه سيكي به نانه مينى ته مه شايان بكا، هه رتك چاوى له كه لله ي سه ري ديتته
دهري

كه س ناتوانى ته ماشاى هه ره مخانه ي مير سيوه دين بكا، جه رگى له نيوزگى ديننه
دهري

سه عيد سه ري خو ي داخست، به ويدا هات، كوتى: ره بى چاوم كوڤر بى! نه بادا له
هه ره مخانه ي ميرى بكاته وه هه ته ري

بانگيان كرد: خه زنه داره كه ي نه مينى مير سيوه دين به گ! ئيجازه ت هه يه وه ره
سه ري

كلفه تان عه جايه ب مان، كوتيان: خانم و خاتوونى مير سيوه دين به گ به كه سيان
نه داوه ئيجازه و بوهر و گوزه ري

نازانين لتي ده پرسن چ گوفتو گوپه ك؟ چ باس و خه به ري؟

ئه وه سه عيد هه م شه رميشى ده كرد هه م وه سه ركه وت.

ئه گه ر هات، ده تگوت به هه شتى په نگينه و ده روازه ي به ره حمه ت كراوه

خانم و خاتوونان هه مووى زولف و هه نيه و چاوو ئه برۆى به نكيان تيك هالاوه

ده لتي باغى شه دداوه و ئيستا كه سى نه چۆته نيوى و نه ژاكاوه

ده لتي بورجى به له كه و په رريان خاتووزينيان له خه ويدا بۆ كاكه مه م راكتشاوه

هه چ كهس چاوى پټى بكهوئ، نابهلل بئ، عاقلئ لئ ده بئ كه م و ناتواوه
بوچئ موجه سسه مهئ قه ديمئ ئه و بهر ئه و بهر لئ دان دراوه
هه موى جه و اهتره و ئه لماسكارئ كراوه

تاريخئ ديوه خانئ مير سيوه دين به گئ نه به قه لاهم دهنو سري و نه به زمان ده بئته وه
ته و اوه

چ نيه ئه و زينه ته، پئنج و دوو روژئ كه، ئاخر ئه و يش سهرئ ده گلي ناوه
كلفه تان قاوه سينه ئ جه و اهتراتيان له سهر ده ستي را گيراوه
ده سته جي كورسيكئ دارئ عودئ قابيل دروستيان بو سه عيد داده ناوه
ئه سمه خان ده لئ: عه زيم! غه ريبئ ئيراني! قه ده مت مه مله كه ته كه ئ ناسرييه ئ
هئناوه

مير سيوه دين به گ تاريخئ توئ كردووه، ده يگوت: زور ئه مينه و زور پياوه
بيست و يه ك ياقووتئ عه بدولحه سهنم بو تو دان اوه
مالي بابمه، مالي مير سيوه دين به گ نيه و له گه ل خو م هئناوه
ئه گه ر تو ژنت هئنا، مه ترسي، ده نده مي، با نه لين: ده س ته نگه و خه زنه دارئ مير
سيوه دين به گ مه حته ل ماوه

ئايشه خان ده لئ: مه ترسه! ئه و كاره ت له بهر نه بئته وه گرانه
چل و شه شت ده ده مي ياقووتئ عه بدولحه سهن و له علي روممانه
ئه گه ر به قيمه تن، كه متر وه گير ده كه ون ئه و ده ور و زهمانه
بو خه رج كردي روژئ داوه ت و روژئ ژن هئناوه.
ئه سمه ر خان ده لئ: ئه وه پياويكئ عاقل و چازان و به مشوره
كارئ خوئ زووتر ديوه، كردويه جوړه
ئه منيش تيدام، ده يده مي چل و حوت ياقووتئ سووره.
سه له ده لئ: چل و هه شت گو ساله و گو سفه ند، ئه وي روژئ ئه گه ر ده بئته وه به
شايبئ و لوغانه

بيست و يه ك ئالتووني ده ده مي، ئه وي هيچ ده وله تيك نه يبردو ته خه زنه خانه

پهواجی بازارپه و زؤر به قیمهت گرانه
 بیست و یهک گؤساله ی ددهمّی بۆ ومختی سهربرین و خهلات بهخشانه
 چون عیزهتی تۆی میر له کن ئیمه داناهه.
 سهعید سی کهرته دهستی لهسهر سنگی دادهناهه
 بهئهدهب و بهئهرکان پاشه و پاش دهگهراوه
 دهیگوت: خوشکهکهی له دای و بابی! خودا بتان کا بهرقرار و پراوهستاوه
 چومکه گوفتوگۆی ئهنگۆ تا ئهوپۆ دهگل هیچ کهس نهکراوه
 زؤر مهمنونم، ئهمنتان به برای دای و بابی خۆتان داناهه
 پهبی قهت مهجلیسو تیک نهچی! قهت ئهسرینو نهیه له تهملهلی(?) چاوه
 میریش ههر دهست پۆییو بی! خودا بیکا بهرقرار و پراوهستاوه
 ئیجازه ی وهرگرت و سهعید دهگهراوه
 چومکی ئهوه ئیفیتیخاره، دل خوشییان داوه.

۷۷

سهعید وهک سهلیمی جهوههری وایه جار جار تهپهقییه و جار جار سهری له
 چالاهه
 جار جار شوانه ویلّیه و جار جار دوو سهه کهسی له پشت پراوهستاوه
 جار جار لهنیو میر و بهگلرانه، جار جار جیگای قور و قورپراوه
 کویرهوهری و خوشی، ههموو پیشاتی دونیایه ی کیشاوه.
 ئهوه ماله میر سیوهدین بهگ کوتیان: پۆیلهت^(۲۸) دهکهین ئهگهر ژن بێنی، دایانی و
 دهشی دهنی،
 کابرا دهست پۆییو بوو، له کچان، له ژنان، له خهلکی دهپرسی بزانی کی له
 قابیلهتی وی دایه. ئهوه ژنیک نیوی یاسهمن بوو، سهعید پتی گوت: میر سیوهدین
 بهگ ئیجازه ی لهسهره ژنی بێنم، ههتا ئیستا کهسم نه دیوتهوه، ئهتۆ دهلیتی چی و
 نالیتی چی؟ یاسهمن کوتی:
 خهزنه داری میری دهلیتی بی عاقله و هیچ عاقلی نییه

دەنا وەکی تۆ دەلێتی مەملەکەتی ئێمە چۆلە و کەسی تێدانییه
 ئەگەر لە بلندی تەماشای دەکەیت، هەتا پیشانت دەم بلندی و حوشرییه
 ئەگەر کارت هەیه بەجێگای پەست و نهوییە
 خۆ لە مەملەکەتی ئێمە ئەو جێگایە و ژن و کچ قات نییه
 ژن لە حاستی پیاوان قابیلەتی چیه؟
 پیاو دەبێ فەسیح بێ بەلیغ بێ کەسیکی کەیفی گرتی، بیداتهوه دەلالت و
 دلخۆشییه

ئەدی تۆ لێره دانیشتووی، قسە بکە بەخەمناکی و بە کزییه
 خۆ ئەو پێشەیی دلێر و پیاوان نییه
 ئەو پێشەیی پیریژنانە، دەلێن: بێ دەسلاتییه
 کۆرە پەبی قوڕی گەرمین و کوێستانت بێتەوه سەرئ
 بە دەردی کەسکوون جەرگ و دلت بێتە دەرئ
 بۆ شەرم لە ژنان دەکەیت؟ دێتەوه سەر پوژی مردن و قەستە سەرئ
 ئەتۆتێ نەفکریوی هەتا شوانی هەتا گاوانی
 هەر کەسی دەچیتە سەر شەوگوردی خۆی لە کچ و ژنان و هەچ کەسی بۆ خۆی
 چارهێ خۆی دەزانێ.
 پیاو بۆ خۆی دەبێ وەک پلنگ بێ و بکا دەستوبرد
 بۆ بەشی تۆ نەماوه وا قووت وەسەر خۆت کرد؟
 ئەو یاسەمەن تانووتی لێ دا و بزاوتی و زمانی پەبەری پیتی خست.

٧٨

کچی فەتالی بەکی بەگلەر بەگیان بۆ سەعید دیتەوه؛ نێوی حاسیه خان بوو.
 سەعید لە ماجبی خۆی بەرتیلیکی زیادی دا، کوتی: شیوه و عەکسم بۆ بیتن، بزەنم
 چۆنە؟ سەعید، هەر چۆنێک بوو، شیوهی وەگیر کەوت. سەعید ئەگەر چاوی پێ
 کەوت، ئاھ لە نیهادی هاتە دەرئ! جا کوتی: خودایە! لەسەر نارمەحتی، ئەمنت
 خستۆتە سەر ئەو خۆشی و ئیختیارە؛ ئەومش بەهیزی میر سێوهدین بەگ نەبێ، لە

تاقه‌تی مندا نییه. غه‌ریب و کهس نه‌ناس و بۆ خان‌ه‌واده و فه‌قییر و هه‌زارم، ئه‌وه سه‌عید پێنج شه‌ش مانگ فکری لێ ده‌کرد و ته‌گبیری به‌خه‌لکی ده‌کرد.

میر سیوه‌دین به‌گ که‌ره‌تێکی میه‌مانیکی کرد بۆ باغی هه‌ناران. عاله‌میکی زۆری له‌گه‌ڵ بوو. پاش نه‌هاری عاله‌م هه‌موو هاته‌وه، هه‌ر کهس به‌لایه‌کدا، سه‌عیدیش نابه‌له‌د بوو، به‌پێگایه‌کی دیکه‌دا هاته‌وه.

حاسیه‌ خانی‌ش، قه‌ره‌وێ دانا‌بوو، خه‌یالی بوو بچێته سه‌حرایه. له سب‌حه‌ینیوه حازر ب‌بوو، له‌به‌ر میری وه‌ ده‌رنه‌که‌وت. ئه‌گه‌ر میر له باغی هه‌ناران که‌راوه، قه‌ره‌وێ کوتیان: میر هاته‌وه؛ ئه‌گه‌ر وه‌ده‌رده‌که‌وی، وه‌ ده‌ربه‌که‌وه.

حاسیه‌ خان، که له‌به‌ر میری په‌کی که‌وتبوو، و لاغی بۆ حازر که‌رابوو؛ هات سوار بوو. پ‌کێفی له و لاغی دا و له شاری وه‌ده‌رکه‌وت. له پ‌تییه تووشی سه‌عید بوو. سه‌عید عه‌که‌سه‌که‌ی پێ بوو، ناسی.

(جا وای بنووسه له‌نگی تێدا نه‌بی! مامه شێره^(٢٩) ده‌یگوت: ئه‌و به‌نده پیره‌ولی باغی دێنی!)

سه‌عید کوتی: حیزی هه‌مبانه‌ی کولوانه، هه‌تا تێی ئاخنی ده‌ییا، ئه‌وه هه‌وه ئه‌گه‌ر من به‌حه‌سه‌ره‌تییه‌وه‌م. سه‌عید کوتی:

ئه‌له‌مه‌دولیللا که‌وتییه‌ خووانی زین

خورشید هه‌لاتوو له‌ خاوه‌ر زه‌مین

به‌ سه‌رگه‌ردت بم وه‌ردۆکی بال‌شین

عه‌تره له‌ کولمه‌ت وا بۆته ئه‌سرین

مژانگ هاتنه‌ خوار بۆ خه‌لات به‌خشین

چاوانت کالێ، وه‌ک حه‌رفی یاسین

زولفت دانا‌ون به‌پێژ چین به‌چین

وه‌ک جه‌نگی بولغار له‌شکر تێک پ‌ژین

هه‌ناوم سووتا، د‌لم گرتی تین

په‌نگین بوو سه‌ما، گو‌شاد بوو زه‌مین.

ئەو زۆر لەسەرەخۆ حاسیە خانى بەگلەربەگى ولاغەكەى پراگرت، بەكاوہخۆ لە
 جوابى قسەكانى سەعیددا كوتى:
 ئەرى تۆ كایرا بەمنت گوت حەرفان
 پیت كۆتم: سوار بووی لەسەر زین و خوان
 خالت داناوہ لە سینە و مەمكان؟
 ئەمن ناتناسم، ئەبلەى هیچ نەزان؟
 خەزنەدارەكەى ھاتووی لە كوستان
 لە ئەندازی خۆت وەرە سەر قسان.
 كى ئەو قسەى بەتۆ كۆتووە
 تاريفى منى لە كۆت كردووە؟
 ئەو قسەى بە تۆ گۆج و سەھووہ.
 من بەگلەربەگیم، ئیختیار دەستانم
 بى كەسوكار نیم، وە دەزانی شوانم؟
 دايمە لەسەر خەلات بەخشانم.
 لەوہتى حاسیە لە داىكى بووہ
 دلى ناسكم گەردى نەگرتووە
 هیچ كەس سەھۆى وا گەورەى نەكردووە
 تۆ بەھوكمى كى پیت بەمن گرتووە؟

۸.

ئەو جار نۆرەى سەعیدە. كلفەتان لە دوور پراوہستابوون، نەھاتنە پيشى. سەعید
 دەلى:

قەزات لە گيانم بەئەھوہندى بدوئ نەگ بەتوورەيى
 حەزناكەم بكەى حجوب گەورەيى!

كه سټك گه وره بڼي، ده بڼي به ئه ركان بڼي
 بۆ به رده ستي خوځي له به ردلان بڼي
 كابرا خه لكی گه رمين بڼي، يان ئي كوستان بڼي.
 قه زات له گيانم كيژ سوورمه يييه
 ناسك و شك و سوور و سپييه
 قسه زهكات و ملكي بۆ نيه (٣٠)
 به مپهره باني پټم بللي ئه وه كاري تو نيه
 قه زات له گيانم خانمي دل شكين
 بوچي باز ناچي ته سهر ريگاي شه هين؟
 خه لك داو ده نيته وه له وه ردوك و داعبا
 نازاني، گيرا و ئه گهر نه گيرا
 ئه وه له شكدا، به هه وياي خولا.
 قسټكم كردوه، نيه ته به ها
 جوابي قسه كه م به خووشي بده.
 چون له كنم بوو عه كسي توو شيوه
 بويه قسه م كرد ئه من له رتوه.
 بانگي كرد: ئاخ له باني ئاخ! پو له باني پو!
 كي شيوه ي مني هيناوه بۆ تو؟
 خويني بريژم وهك جو بار و جو
 سه عيد كوتي: تو مه به تووره و تو سن و عه سه باني
 سنگت كردو ته شه ربه ت و كاني
 با به گله ربه گي بي، دياره گه خاني
 ئه گهر گوليش بي له سهر ده ستاني.
 ئه گهر قه لا بي ئه من له شكرم
 ئه گهر تو گول بي، عه تره ده گرم.

دلخۆشیم ههیه شادبم به خالت
 به گهردنی بلند، مانگی جه مالت
 به ئه برۆی په یوهست، قه دی شمشالت
 مژانگی پیاو کوژ، دوو چاوی کالت
 په بی زۆر خێر بی فکر و خه یالت

۸۱

حاسیه فکری کرد: بۆ خۆی هه لکر دووه؟
 ئه وه بۆ پێگای به من گرتووه؟
 وه دیاره ئه وه جهرگی که باب به
 جوابدانه وهی خێر، گه لێک سه واب به
 خه لکی ده چته هه ج، بۆ مالی کابه
 ئه وه چاوه پێی سوال و جواب به.
 کوتی: عه زیزم! پێی قسان نییه
 کاری وا به ئاشکراییی چاک نییه.
 به ختت بلند بی، گهرد نه گری پهنگت
 ئاو پرژین بکری جهرگ و دلی ته نگت
 به بی قسوور بی پووی شوخ و شه نگت.
 تۆ مه یژا کینه له بزى گه وههرم
 ئه من رێبوارم، له سه ره سه فههرم
 ئه لعان بی جواب و قسه و خه بههرم.
 له پۆژی خۆیدا لیت ده کهم پرسیار، ده تده می خه بههر
 مهردی حیسابی، ئه ی ساحیب جه وههر
 پێگام به ربه ده خه مم که وته بهر.
 ئه منیش وهک تۆ با نه بم مو فته لا
 پیاو ده بی به عاقل ته گبیری تیک بکا

بۆ پمب چەقاندن، جىي پمبى بكا (۳۱)

بولبول نەزانە، شەوئى دەخوئىنى

جەرگ و ھەناوى خوئىن دەدەلئىنى

خەوى شەوانە لە خۆى دەستىنى

تا بۆن و ەترى گول وە دەست بئىنى.

سبەينى بەيانى خەو لایەلای دەکا

ەترى گول دەچى ئەو وەختى بە با (۳۲)

ئەو ەحاسىيە پۆيى، دە پۆششتنىدا کوتى: ئەگەر پىگای دەستم بى و قسمەت
بمەينى و چارەنووس بى، خاترجەم بە کوئستانى دەتخەمە بەردلان.

۸۲

ئەو ەسەعيد دەلى:

پشتت تى کردم، دەچى بۆ سەفەر

لە جەرگت داوم پەيکانى دوو سەر

رزگاريت نابى لە دەشتى مەحشەر

زولفت داناون، وەك سوارەى تەتەر

لەسەر لئوانتن خالى وەك ەمبەر

خۆزگەم بەو كەسەى پىت دەبا زەفەر.

لیم دور كەوتیەو، بوو بەپەژارەم

چومكى غەريیم، گەلێك بىچارەم

بوو بەقنىياتى سوبح و ئىوارەم.

بريا نەمدىايەى گەنجى شای سولتان

دەسمال خیلەكى، سەردارى كیزان.

ئەو ەسەعيدش ھاتەو. جا بزانین پاشە پۆژى چۆن دەبى؟

سه‌عید هاته‌وه بق خه‌زنه‌خانه
 که‌میک دلته‌نگه، وه‌کو دیتوانه
 دل‌تکی له وییه، یه‌ک له شاخانه
 بریا نه‌مدیایه له‌نجه‌ی جانانه
 له جهرگی داوم په‌یکان و تیری
 به‌چاوی دادامه‌وه، کوتی: فه‌قیری
 سه‌عید خه‌ریک بوو به‌کار و حیساب
 به‌جهرگی شکست به‌سینه‌ی که‌باب.
 هه‌تا حه‌وت پوژان نه‌و کاره‌ماوه
 جهرگی سه‌عیدی پر له زووخواوه
 نه‌گه‌ر به‌با ده‌رکه‌ده‌کراوه
 ده‌یگوت: قاسیده و خه‌به‌ری هیتناوه.
 پوژیک مابووی پچیته‌نیوه‌پو
 فرمیتسک ده‌پویی وه‌ک جوبار و جوق
 سه‌عید ده‌یگوت: من به‌ده‌ستی خوم چم کرد له‌خوق
 چاو سووریک ئاخ‌ر له‌ده‌ورهم نییه
 غه‌ریب و بی‌که‌س، پشتم خالییه
 ده‌بی هه‌ر به‌که‌م ره‌بی ره‌بییه.

نه‌وه‌ندی زانی کل‌فه‌تیک به‌ناز
 به‌له‌نجه‌ده‌روا کوتری ته‌قله‌باز
 سه‌عید پراوه‌ستا له‌سه‌ر ده‌نگویاس.
 کل‌فه‌ت سه‌لام کرد، وه‌زیفه‌جویی

چاو و برۆكەى وەك ئاسك پۆى.
 من لەگەڵ تۆمە ئەرئى خەزنەدار!
 تۆى لەگەڵ خانم ھەتە كاروبار
 ئەتۆ لە بەگلەر بەگيان پرسىارت كردووھ
 دلى حاسىيە خان ئاورى تى بەربووھ
 قاقەزى ئەسەحى بۆ سەعید ناردووھ.
 نووسىويەتى: ئەمن بى كەس نىم، من خانەدانم
 ساحىبى براو مالا باوانم
 چاكم تەماشاكە، كەسر نەكا شانم.
 بۆ وى جىبەجى نابى ئەو كارى گران
 يەكتر گير نابى عەرز دەگەڵ عاسمان
 مەگەر مير سىتوھدين بەگ بىتە سەر قسان.
 بى ملك و ماش و تۆ بى ئىختيارى
 لە خۆوھ مەست و شىت و خومارى
 ئەگەر دەرئەوئ پىك بى ئارەزووى دلان
 ھەنگاوت بشتە نىو باغى گولان
 دەرئەوئ حالى كەى ميرى سەر بەخۆ
 دەرنا تا ماوھى دەرئەوئ پەنجەرۆ.
 دەرنا پىك نايە بۆ تۆ ئەو كارە
 ھىچ كەس ناتناسى، ئەرئى بىچارە
 قەت بەتۆ ناگا ئەو دوست و يارە.

۸۵

ئەو جار سەعید فكري لە حالى خۆى كرد:
 دەرئەوئ بەدەستى خۆم من خۆم بنىژم
 چۆن من جەوھەرى خۆم لە كن مير سىتوھدين بەگ برىژم؟

جا بلی ئەمن وەها دەدوینتی
 ئەمن بۆت بچمە کاری خوازیینتی؟
 ھەلبەت دەلّال، ژنم پئی دینتی
 عاسمان پرووخی ناچمە سەر قسان
 ئەو کاری گەرە قەت نابئی ھاسان
 میر سیوھدین بەگ وەکو قارەمان
 بۆ منی بیچارە بیتە سەر ژن ھێنان
 سویندم بەرھمان گەر ئەبەدیە
 ئەو قسە یە لە شانی میر سیوھدین بەگ نییە
 بۆ من نە ھاتییە، زۆر بەدبەختییە
 کاری وا بۆ من نمەک بە ھەر امییە.

۸۶

دوو کەرەتیش چاویان پێک کەوت؛ عاشق بوون، وایان لی ھات ھیچیان بە بئی
 ھیچیان قەرار و وەقرەیان نەبوو.
 بە شەش مانگ جاریک میر حیسابی خەزنە ی لی وەر دەگرت. پێنج ھەزار تمەنیش
 کەم بوویایە، میر بە چاوی دانە دەداو؛ یەگجار زۆری خوۆش دەویست. لە شەش
 مانگەیدا وەختی حیسابی خەزنە خانە ی بوو، سە عید دەفتەری حیسابی خەرج و
 داھاتی ھەلگرت، چوو ھەکن میری. میر لە قەرەمەت خانە ی ئیسرا ھەتگا دا
 دانیشتبوو، چیشتنەنگا و بوو.

سە عید سەلام کرد، بوو دەستە و نەزەر
 فیدای گیانت بۆ میری پەر بە سەر
 حیساب و کیتاب پاکم کرد لە بەر
 بۆ حیساب ھاتووم ئە ی لەبێ شە کەر.
 سەری ھەلینا، میر جوابی داوہ
 ئە گەر تەماشای کرد، سە عید شتیاوہ

له سهر پهنګی خوږی نه ماوه
 ده لټی کاروانه وړووت کراوه
 ده لټی ناسکه و تیری لټی دراوه
 ده لټی مانګی چاردهیه و له عاسمان گیراوه
 میر سه عیدی به هه ناسه ساردی ده هاته پیش چاوه
 بڼوا شتواو و جهرګ که بابی؟
 سهر نجت ددهم وهک جاران نابی
 پریسکه ی دلتم له کن بکه وه
 بڼخه زنه خانه خه مت مه به وه.
 کټی له توږی کردووه زولمی گران
 کټی شتواندوویه گوښه ی چاوانت؟
 بڼچی وهکو «بی» پهنګت زهره بووه؟
 زولم و ناهه قی کټی له توږی کردووه؟
 زور کز و دژ و پهنګ له ږوو ږراوی
 وهک داری بی ناو شکست و شکاوی
 من وای تیده گم، وام دپته پیش چاوی.

۸۷

سه عید ده لټی: من له گه لټ توږمه نه میر و سهر دار!
 هر بی به لا بی خانی جه وهر دار
 هیچ کهس به زولم به من نابا چار.
 هیچ کهس ناتوانی پیم به ری زهفر
 هیچ په به سهر ټک، هیچ میر و بگلر.
 بنی ناده مییه، دلی عه بداله
 هه میسه له سهر فکر و خه یاله.
 له بهر غه ری بیان که مټک په ریشانم

خزمه‌ت ده‌که‌م هه‌تا ده‌توانم
 به‌زولم و زه‌لآله‌تی که‌س نازانم.
 ئاخ‌ر میر‌گه‌لیک، لیتی ده‌کرد پرس‌یار
 خو‌تۆ نه‌نگ‌و‌او‌ی، نی‌ برین‌دار
 ئە‌گه‌ر قۆ‌ر بی‌یۆی، سه‌ت وا‌وه‌یلا‌که‌ی
 ده‌بی‌ مه‌تله‌بت له‌ من ئاش‌کرا‌که‌ی.

۸۸

ئه‌لعان قس‌یکم من له‌ دلی‌ دایه
 به‌لام‌ ئه‌و قسه‌ نام‌سته‌جایه
 به‌کوش‌تن نه‌بی‌ له‌ زارم‌ ده‌رنایه.
 هه‌رکه‌س به‌پ‌یی خو‌ی ده‌بی‌ بکا‌ ته‌مه‌شا
 گا‌وان شانی‌ خو‌ی، ده‌رویش‌ بو‌ ده‌رویش‌ه
 بو‌ خانان‌ ده‌بی‌ با‌غی‌ وه‌نه‌وشه
 زۆ‌رم قسه‌کرد، میر‌ دلی‌ ه‌یشا.
 بو‌ پیا‌وی گه‌وره، له‌ س‌ی قسه‌ زی‌ات‌ر چاک‌ نییه.
 خو‌دای‌ ته‌عالا‌ بی‌ی به‌ سه‌به‌ب
 پیا‌و ده‌بی‌ به‌ س‌ی قسه‌ بی‌ته‌ سه‌ر مه‌تله‌ب.
 سه‌رم ه‌یشاندی، تۆ‌ لیت‌ کردم‌ پرس‌یار
 ته‌خت و مه‌کان‌ت بی‌ی به‌رقه‌رار.

۸۹

میر‌ سی‌وه‌دین‌ به‌گ‌ کوتی: ئه‌لعان‌ شی‌وا‌وه
 ئه‌وه قسه‌ نا‌کا، دیا‌ره ش‌تیکی‌ لی‌ قه‌وما‌وه.
 ها‌ته‌وه مال‌ی، کوتی: خه‌زنه‌دار، ئه‌مینی‌ ئه‌رکان
 له‌کنم‌ نه‌خۆشه‌ به‌ده‌ردی‌ گران

زۆرم لى پىرسى، نەھاتە قىسان
 گەلىك بە سامىن ئەمىر و چازان
 ھەموو كەس ناكە قىسەى بەردلان
 بە لام بى سامە لە كن پىاو ژنان.
 بە عاقل و كەمال، بە ھونەردارى
 كلفەت بىتەرن، بە ئامۇژگارى
 پىرسىارى لى بىكەن زۆر بە وشىارى.

۹۰.

جا ئوھە كلفەت چوۋە كنى، بانگى كرد، گوتى:
 ئەى بە ئىعتىبار! ئەرئ جانانە
 روخسەتت ھەيە بۆ ھەرەمخانە.
 ھىچ مەترسە! لىتوت نەگرئ بار
 گوشتوگۆ ھەيە، لىت دەكەن پىرسىار.
 سەئىد بە لەرزىن، بە شەرم و خەيال
 بۆچى بانگ دەكەن سەئىدى عەبدال؟
 ئوھە ھات بۆ كن ناسك جەمىنان
 تام خۆش و بۇنخۆش، لەخت و لار (۳۳) شىرنىيان
 بەرۆك خەزىنەخانە، زولفى چىن چىنىيان
 ھەموو كەس ناتوانى بچىتە دىنىيان
 كەس نەئىدىيۋە رەنگى ئەتلەسىنىيان.
 مەگە ھەر سەئىد بچى بۆو كارە
 ئەوئش لە كن مىر زۆر ئەمىندارە.
 دەنا قەل ناتوانى بچىتە كن ھەلۆ
 قىسە و گوشتوگۆ بكا سەربەخۆ
 بچىتە نىو باغى نارنج و لىمۆ

تامیان بکا ههنگوین و گهزۆ.
 به عهدهب سهلام کرد، رۆح لهسهر دهستان
 زۆری شهرم کرد له گهپی چاوهمستان
 پاکی گهردنی وهک باغ و بیستان
 کولمه‌ی گهش و جوان، وهک گولی کویتستان.
 دهسته و نه‌زهر و بێ روح پراوه‌ستا
 تا نه‌یدوینن، هۆشی نییه، مه‌سته.
 به میهره‌بانی و به عاقل و که‌مال
 دلخۆشیان داوه، فه‌قیری عه‌بدال!
 هیچ شهرم مه‌که، لیت نه‌گۆرێ حال.
 هه‌رچی له دلتدا بیخه‌ سه‌ر زمان
 وهک بۆ تو هاتوو، ئه‌بله‌ی هیچ نه‌زان!
 بۆ که‌س نه‌هاتوو له کن میر و خان.
 پریسکه‌ی دلت بکه‌ ئاشکرا
 خۆ بولبول نی شه‌مال گولت ببا
 بێ ده‌سه‌لات نی، دروستی کردووی خودا.
 بۆچی دایمه‌ سه‌رت به‌ ته‌مه؟
 دلت پر له ده‌رد و خه‌مه؟
 مه‌یشاره‌وه شییتی دیوانه!
 ده‌نا ده‌بێ بچی بۆ حه‌فسخانه.

۹۱

هه‌ر چوار و پینجیان به‌توندی کوتیان ده‌بێ راستیمان پێ بلێی. جا سه‌عید پرووی
 ده‌ئیکیان کرد و کوتی:
 هه‌رچه‌ندی شهرم له دلمدایه
 گیانم فیدات بێ شوخ و مینایه

وهك سڀوى سهردهستاني
 تيگه ڀشتوو، زور قسه زاني
 تام خوش و بونخوش، له بهر د لاني
 حوري به هه شتي، بڼ خوت نازاني.
 گهرنت هه لښه، وهك جهوزي كه وسهر
 زولفان د هسوورپښ، وهك سواره ي ته تهر
 قسه ت يهك و دوو له زار دښه دهر
 شيرن تامدارن به وښه ي شهكه ر
 د هسوورپڼ له گهر دنت گهنج هه تا گه وهه ر
 ناخر گه بښتو پښت بدهم خه بهر
 بڼ من دهست نادا، من قورم وهسهر
 كوتى: هيچ مه خه جلئ، مه يه سهر شهرم
 قسه مه گنځښه، مه كه قسه ي نه رم.
 به ميهره باني، ئه رڼ جگه ردار!
 مير سڼوه دين به گ لڼم دهكا پرسيار
 هه چي دهيزاني تو بيكه ئيزهار.
 سه عيد قسه ي كرد ئه و به شهرمه وه
 به شهرميوني، به دلي گهرمه وه:
 دنيا ي پروناكم لي بووه به شه و
 له داخي يارم، من له تاوي ئه و
 نايدهن به گاوان خه زښه ي خه سره و.
 من له گهل تو مه، سه رمت به قوربانه
 دلّم له جيگاي بلند كروويه هيللانه
 جيگاي پلنگ و نه پره شيرانه.
 ئه من ناوږم هه نكاويك برږم

ئەگەر بچمە سەر هیلانەى خۆم.
 چونكى ئەمن ئاسكەم، ئەوان هەژدىها
 ئاسكە نىچىرە، هەژدىها دەخووا
 سەعید بۆیە ناتوانى ئەو قسەیه بکا.
 سەرمت بە قوربان هەتا دەتوانم
 فیدای گىانت بى من روح و گىانم
 ئەمن عاشقى حاسیهى بەگلەر بەگىيانم
 ئەویش دەلى: كەسرە بە شانم.
 ئەو جىيى بلىندە، بلىند پەرۋايە
 مير ئەو قسەى پىكردم ئاشكرايه.
 سەرزەنىشتم دەكەن ئاغا و نۆكەر
 گەورە گەورەى عەسر هەتا پەرپەسەر
 جا چۆن شىمقار دەبى بۆ خەرتەل؟
 كوتى: مەترسە لەوہى بلىي گەورەجىيە
 مير سىۋەدىن بەگ دەرمانى پىيە.
 دەتوانى حەوسەت سوارت بۆ بكا سوار
 دەرمانى بكا دلى برىندار
 لە حەفسى ئەبەد بىكا پزگار
 برۆ، گىرمەبە ئەرى خەزنەدار

۹۲

مير سىۋەدىن بەگ دوو برازاى لە مالىدا بوو. يەكيان نىۋى خونچى بوو، يەكيان
 نىۋى گولخاتر بوو.

بىيىنە سەر باسى خونچە و گولخاتر
 مەتاي گەردنىان مەتاحتى نادر
 ھەرتك زۆر جوانن، چاو وەكو جابر

بئی عیب و رهنما، یهک له یهک چاتر
 موسولمان بیانبینی بۆیان ده‌بیتته کافر.
 هینده شیرنن وهک میوه‌ی جه‌ننه‌ت
 به‌هیچ پادشایه‌ک نایه‌نه قیمه‌ت.
 چومکی منداڵ و زۆر زانا و ژیرن
 پۆژئی سئی که‌په‌ت له‌به‌ر چاوی میرن.
 وهخت رابرد تا که‌وته شه‌وئی
 ئه‌و وهخته‌ی ئه‌گه‌ر دڵ یاری ده‌وئی.
 ئه‌گه‌ر چۆل ده‌بوو مه‌جلیس و دیوانه
 میر ده‌گه‌راوه بۆ حه‌ره‌مخانه
 هیندیکی ده‌کرد قسه و گو‌فتوگو
 بۆو بگێرمه‌وه بئی بوختان و درۆ:
 ئه‌من با لئی و بکه‌م پرسیار
 قسه‌ی ئاشکرا نه‌بوو کا‌برای خه‌زنه‌دار؟
 به‌ته‌سکینه‌وه به‌سمه‌ه‌رزی کرد
 قسه‌ی دلی خۆی له‌کن ئیمه‌کرد.
 ئه‌و قسه‌ی که‌بووی، کرد بووی په‌نه‌انه
 به‌ئه‌سه‌حی و راست له‌کن مه‌ی دانا
 نه‌خۆش و مه‌ستی ده‌ستی حاسیه‌خانه
 ئاشقی کچی به‌گله‌ر به‌گیانه.
 ئیستا ماوه‌ته‌وه، ببی به‌رقه‌رار
 له‌سه‌ر گو‌فتوگوئی میری که‌ره‌مدار
 جا بزانه‌ن چۆن ده‌که‌ی رفتار.
 میر به‌ئه‌سه‌حی ئه‌گه‌ر وای زانی
 په‌نجه‌ی گری گری کرد بۆ نێو چاوانی.

کوتی: هیچ زحمەت نییه، وا بووه خۆل وەسەر
 غەواس بەھاسانی گەوھەر لە بەحرێ دیتیتە دەر.
 زولفت ھاویشتووہ ئەم شان و ئەوشان
 وەکو پێحانە ھاتۆتە بۆندان
 ھەموو کەس ناتوانی بچیتە سەر سکہ لێدان.
 عومر و حوکمات و قسە لەسەرم
 بەھومیدی خودای سکہ لێدەرم.
 دەبی بۆی بێنم حاسییەئێ سۆسەن خال
 پەریشان نەبی فەقیری عەبدال.
 ئەمن دەزانم کە لێی قەوماوہ
 لە ئێرانێوہ پەنای ھێناوہ
 بەئەمینداری کاری تەواوہ.
 سویندم بەتانجی پادشای تورک و پۆم
 من لەو کارەدا کردمە کوپی خۆم
 چومکە ئەمیرم، ئەمن سەر بەخۆم.

۹۳

ئەوہ سویندی خوارد. دەنێری لە دووی مآلە بابی کچەکە، میر سیوھدین بەگ بۆ
 خۆی نەچوو. میر سیوھدین بەگ کوتی: دەنێرم لە دووی تایەفەئێ بێنە ئێرەکانە،
 داوای حاسییەئێ لێ دەکەم.
 ئەوہ بەسمە خان پێی گوت:
 میری لەب زێترین تۆ پەلە مەکە
 نەوھکو حاسییە مێردی پێی نەکا.
 پیاو دەبی کاربکا بەخۆش پەفتاری
 کە بێیتە مەجبووری و زۆرداری
 ئەوھش بۆ کابرا دەبیتە شەرمەزاری

له پاشان خوین له دلی دهیتن جاری
 بو دابنیشی به لیوبهباری؟
 بنترین له دووی حاسیهی نازداره
 بزاین ئهویش دلی برینداره
 مهسلهحت دهزانی ئهو کاروباره
 ئهویش وهکو وی دل له هاواره؟
 یانه ئیخهی خوی ههلهتهکینی
 ئهسرین له چاوی رهش دهبارینی.
 دهبی ببینین مهتای گرانبار
 قسه و گوفتوگووی پی بکهین ئیزهار
 زولفی سی بهنگی دهنوین تارتار
 کولمهی پهنگینی وهک گولی بههار
 عهترین له خونچهی دی سهر بهرهوخواز
 حاسیهی غهملاره وهک بازار و شار.
 من لهگهڵ تۆمه میری رهندومهند
 دهبی بیدوینین مهتای سهمه رقهند
 بزاین قسهی چیه له بز نوقره بهند
 ئهوه میر دهلی: له من وایه ژنان هیچ عاقلیان نییه
 که للهیان پووک و دایمه خالییه
 قسهی ژنان هیچ کهلکی نییه.
 وهلاهی راسته ئهو گوفتوگوویه
 زۆر به پری و جتییه، به سمه قسهی تویه.

جا ئهوه میر کوتی: بنترین له دووی. بهدزیش بنترین له دووی سهعید، با چاوی به
 سهعید بکهوی، ببینی. ئهگهر پیی رازی نهبی، قسهی خۆم خهسار ناکهم. (میر له

هه موو شتیک حالی نییه، نازانی دیویه تی).

هه روا بووه، ئیستاش هه روایه: ژنی پادشا له دووی هه رکهس بنیری، دهستبه جی
حازر دهبی و خوی ناگری؛ پتی شانازییه.
حهوت چهپکه ی نیرگز دایان به په هبه ر
کلفه تی شیرن، زور ناسک و دولبه ر
ئه وان گولانه بو حاسییه ی به گلهر
بو ماله میری پوینی که وته سهر.
کلفه ت عاقل بوو، حالزان و چازان
به خشی به حاسییه ئه و چهپکه ی گولان
بو تویه دیاری کیژی به ردلان!
له ماله میری دهبی به میوان.
ئاو پرژین کراوه دووکان و بازار
بو سهر دهچن خاسه که و، که ویاپ
زور مهحتل ماون باز هه تا شمقار.
حاسییه نهیتوانی بکا خوگیری
به عاقل و که مال به هوش و ژیری
هیچ پرسى نه کرد، به بی ته گیری.
به سهری دادا تافته یه کی تار
تافته ی گران قیمه ت، وک گولی هه نار
بریه ی وه کو بریسکه ی به هار.
وهختی گه شییه تی کیژمه کی دلته پ
زولفان هاتنه سهر سینه ی وک مه پمه پ
زولفان له هه نییه ی دهکن جهنگ و شه پ.
ئه وه هات بو ماله میری.
به کورتی بلیم بوو به گاله گال

کلفه تان به دل کردیان ئیستیقبال
 به پیریانه وه هینا تورمه هه تا شال
 گه پۆیله ی لابرده، وه درکه وتن خال
 وهخته روحی عیسانی، بی باله، بگری بال
 دینی شیخانی نه وه کرد به تال
 به مژانگی په یکان، به دوو دیدیه لال.
 به خیریان هینا به سهت ئیحتیرام
 گه لیک به خیری ئه ی شیرن که لام!
 تو بچی دیار نی نه سویح ونه شام؟
 سه له خان ده لئ: دانیسه له لام.
 کوتی: خودا بوو که به رقه رار
 به قسه ی شیرن خوش ده که ن رهفتار
 به نه دازه ی که دم که ن منه تبار
 که له خزمه توقهت نه بم پرزگار.
 سپاست ده که م بوو گوشتو گوچه
 حاسیه هه میشه کلفه تی تویه.
 هه میشه رۆحم له سه ره ده ستانه
 من نمه که خوری نه و خانه دانه
 قسه و گوشتو گو و له سه ره چاوانه.
 نه تو بو مه جلیس له به ره دلانی
 عاقل و ژیر و گه لیک چازانی
 له خانه واده ی به گله به گیانی
 زولفت هاویش تو وه نه و شانه و شانی
 تو چه رگی خه لکی مه که بریانی.
 حاسیه رووی له سه له خانه:

سهرم سورماوه گولی نۆ به هار!
 به چ خزمه تیک من پیت ببه چار؟
 چاوان دهگتیری وهک ماندووی ریتوار
 له دهستت دایه حوکمات و ئیختیار
 قسه و گوشتوگۆت چیه و لیم بکه پرسیار.
 ئەمن به قسهی تۆ زۆر منه تبارم
 چومکه که نیزم من خزمه تکارم.
 نمهک خۆری تۆم، گهر بکهی رزگار
 زۆر میهره بانی خانمی رهستی لار
 ئەگهر هه لدینی دوو چاوی به خومار
 به منت چیه بفهرموو کاروبار؟
 بمر به قوربانی زولفی شیواوت
 هه نیهی گۆناوگۆن، رهنکی گۆراوت
 تا سهر و گیانم بنیم له پیناوت.
 چ دهفهرمووی ئەی خاو و لاوم؟
 هه تا قسهی تۆ بنیمه سهر چاوم.
 له تۆ شیرنه ئەو له چکه و دهممال
 وهکو خاسه کهو تۆ پشتووته خال
 له گهر دنت دێ دهنگ و گاله گال
 قویتاس و گواره تا بازنه و خرخال
 جارێ دانیشه کیژی خوش ئەحوال.

۹۵

هیندیکیان قسه کرد، هه رچی قسهی زهمانهی خویان بوو، ئەگهر ئەو ومختی
 به کار دهات. سه له خان کوتی:
 له کهل تۆمه، هه لاله و بهیبوون!

قسټېکم پټیه من به هاتوچوون
 دلټ شلوټی نه بی وهک دهلیای جهیهوون
 دلټ گهره نه گری، نه بی تال و توون.
 بهه سیوه، بهر وکت بکه وه
 نهوشو به قسه ی تو له گه ل میر شهومان پوژکرده وه.
 نهوشو له گه ل میر سیوه دین به گ هر گوفتوگو بوو
 هه تا به یانی هر باسی تو بوو.
 نه لعانیش هاتووی، خانمی ئیختیاردار
 زولفت داناوه وهک پیاده، وهک سوار
 زور جوانه له تو زیتر و لهرزانه
 پیروزی تو بی نهو جی و مه کانه
 کابرایه ک هیه، خه لکی ئیرانه
 عاقل و ژیر و گه لیک چازانه
 به دهست و مستی شیری له لانه
 زانا و قسه زان، له بهر دلانه
 نهوش چاره نووسی خودای عهرز و عاسمانه.
 شیت و شهیدا و دیوانه بووه
 به تیری دهستت پوچی پوئیوه
 پوچی پهوانی نهو له دهست دهرچووه.
 شهو و پوژ دایمه نهو دهکا خه یال
 چاک فکر بکه نهی کیژی چاوکال
 نه برؤت دمسوورپتن وهکو ره شه دال.
 چومکه غه ریه، نه هاتوته نیتو نیتوان
 دهنه نازایه وهک شیری له لان
 به شان و شهوکت وهکو قارهمان

به ئازايه تی پوڤسته می زهمان
 دهست و چاو پاکه هر وهکو شتخان.
 میر سیوه دین بهگ دایناوه به کوری خو
 ئەمن ئەوهمه به تو گوڤتوگو
 چومکه له بهر تو بوته دیوانه
 هوڤشی له خوئی نییه له خهزنه خانه.
 بهمه سهله حهت و تهگبیر و به را
 تهگبیرمان لی کرد ئەوهندی عهقل ری بدا.
 تازه مه مکت خپ کردوه وهک گو
 هرگیز نه شیوی پهنگ و شیوهی تو.
 تو هر دل ته پبی، ببی سه ره خو
 ئیمه بهوی مان داوی تو.
 گهر دنت وهکو به فیری کویتستان سپیه
 په لهت له گهر دنی مینا پهنگدا نییه
 له نجه و لاره کهت وهک خاسه سپیه
 زانا و تینگه یشتووی وهک تو هر نییه
 قسه و گوڤتوگوژت له بهر دلییه
 ئەخلاقت خوڤشه، تارینی زیاتر خو کهلکی نییه
 بزانی ئەتو گوڤتوگوژت چییه؟
 حاسیه فکر کرد ئەو له دلی خو
 زور بریندار بوو، ئەو چووی گوڤتوگو
 زوری پی خوڤ بوو قسه و گوڤتوگو
 له دلدآ پشکووت وهک گولی لیمو.
 کوتی: خان! دیاره به کهشاکه شی
 پوڤسته دهیتوانی که تاج ببه خشی.

بۆت وه دهزانی من عاقلَم كهمه؟
 مير سيوهدين بهگ وهكو رۆسته مه.
 هه چ كهس بشكێنێ قسهی سهرداران
 دهبی دانیشی وهك شهرمهزاران
 خۆی رابژینێ وهك برینداران.
 كهس ناتوانی بترازینێ قسهی تو
 ئەمن نهم دیوو هه كابرای پر بۆسو.
 له كن من نه دیو و هیچ نه زانییه
 چومكه ئەو غه ریب و كوێستانییه
 بی دیتنی ئیكتری ئەو كار هه چاك نییه.
 كار له دنیا دا دهبی وههابی
 بهلكو ئەو نه ورۆ مهیلی ترازابی
 دلی گۆرابی، پیم قایل نابی.
 دهبی هه رتكممان ببین بهرامبه ر
 هیچمان دوایه نه بین قه له ندهر.

۹۶

جا له وهیدا كلفه تیان نارد له دووی سه عیدی، کوتیان: پیشی بلی حاسیی ه خان له
 سه رای میریی ه.

شیواوی خهزنه دار! دلت هه له شهیه
 دایمه ئاوری بی دوو كهلت له سه ر دلی هیه
 مزگینی و نه عام بی نه بدهیه
 ئەمن زمانم له سه ر قسه یه.
 سه عید خو شحال بوو، مزگینی دایه
 دهسکی ریحانه چت له دلی دایه؟
 قسه ی دل ئاخری هه ر ئاشکرایه

کوتی: ئلغان حاسییه خان ئهوه له سهرايه
 سهعيد چاکی پي نهکرد متمانه
 جهرگ و ههناوی کهوته جۆلانه
 دايمه دلی لهسهر دهستانه.
 ئهوه سهعيد هات، گهر گهيشته جي
 بهرامبهر کران مهجرووم و لهيلي.

۹۷

ئهوه دهركی ههرمهخانهيان پيوهدا. سهعيد و حاسییه له جییهکی یهکتريان چاک
 دیت. سهعيد پتي دهلي:
 ئهمن عهسلی خوئی خهلكی ئیرانم
 خزمهت دهكهم ههتا دهتوانم
 قسمهت هینامی بۆ خزمهتکاری
 من له كن میریم به خهزنه داری
 له تۆ دهكیشم من منهتباری.
 چومكه تۆ شههین، ههر وهكو بازی
 تۆ جیگا گهورهی، بلند پهروازی
 له بۆ ئه و کاره تۆ دهبی رازی؟
 کوتی: ئهگهر پیت بلیم، مهيلت نهبی كه
 لیم شیواوه خال ههتا پههچم
 تازه رابردوو، لیم به خاترجهم
 بهو کاره ی زانی پۆم ههتا عهجه
 من له تۆ زیاتر میرد بهكهسی دیکه ناکهم.
 ئهوه قسهی خاترجهمی پیکوت، سهنیری خاترجهمی وه بن سهری دا. جا بۆ شهوی
 دهنیرن له دووی بهگلهر بهگیان.

گهردن هه‌ئینا به ناز و نیمناز
 جه‌ولانه‌ی زولفان، بالی قهرمناز
 کولمه‌ی گه‌ش و جوان، وه‌ک گولی پیتواس
 ئه‌وه گه‌پاوه خانمی رهند و خاس.
 ئه‌وه میر پۆیی بۆ ده‌فته‌رخانه
 میرزای چازانی له‌سه‌ر کار دانا
 میر پیش جلّه‌وی پادشای سولتانه.
 قاقه‌زی نووسی به‌سه‌ت دلّ و گیان
 به‌خۆش زمانی حالزان و چازان
 چل و چه‌وت که‌س به‌گ، پمبیان له‌سه‌ر شان
 که‌یخودا و گه‌وره، له‌به‌گلهر به‌گییان
 پتویسته له‌میر بین به‌میوان
 ته‌گبیریک بکه‌ین له‌و دنیای ویران.
 چه‌ند که‌س وه‌ک ئیمه‌ ساحیب ئیقبال بوو.
 تیکرا ئه‌وان چوون به‌بادی فه‌نا
 دنیای بی وه‌فا به‌هیچ که‌س نه‌ما.
 نامه‌که پۆیی له‌ده‌فته‌رخانه
 خه‌به‌ردار کران به‌گلهر به‌گییانه.
 به‌ده‌ستوبردی ته‌ته‌ر وه^(۲۴) پۆیی
 به‌زمانی شیرن، به‌گوفتوگۆیی.
 ئه‌وه هه‌موویان خه‌به‌ردار کران.
 گه‌وره و یدین سپی بوو فه‌تحو‌للاخان
 هه‌موو کۆبوونه‌وه، له‌و بوون به‌میوان
 یارهببی خیربی، نه‌که‌وینه‌سه‌ر قسان.
 به‌شادی و خۆشی بگه‌رتینه‌وه. ئه‌وه میوانه‌کان هاتن.

له دلی من گه پئی چهندي له هیشه و چهندي له ژانه و چهندي له کاوه کاوه

سوبخانه لالا خوداوهندي میری مه زن چی به میر سیوه دین بهگ داوه

بو خه زنده داریک هه سهد په پ به سهر و سمیل سپی کامه ری و جوکلی هه مه وهند
بانگ کراوه

مه جلیسی میری وهکو به هه شتی شه ددای به خزمه تکاران ده پازاوه

دوو سهد مه پ و جوانه گا گا و گه ردوون کراوه و سه پراوه

پیای زانا سهری لی دهرده چی، دهنه عالم له و کاره سهری سووړ ماوه

زور سهره! میر بو کابرایه کی کویتسانی بوچی ئه و هه موو زهرده دی کیشاوه؟
نال، ناله، گرمه گرمه، قاوه قاوه

کووچه به عه تر و عبیر ئاو پرژین کراوه

شل و مل سایه گهر دن سهریان له سایه ی په نجه ران دهره یتناوه

زولفیان ده لیتی ئاوریشمی خاوه و نه ئالوزاوه

سنگیان ده لیتی کارخانه ی فهره نکه و نه ژاکاوه و دهستی لی نه دراوه

کاریکی وا گه وره یه ده لیتی ئه وی پوژیتیه گه سیاوهش کوژراوه.

۱۰۰

ئه وه هاتن شل و مل و سایه گهر دن

تیک پرژابوون چهنه کچ و ژن

هه ره که سی ده یگوت: پوئله بده به من.

حاسیه زور له به رد لانه

کوتره، لیتی ون بووه هیل لانه

ئاسکی وهختی سبچه ی نانه

چاو مهسته، ده لیتی جهیرانه

ده به خشی له علی پوممانه.

دهنگ دین له کرمهک و گواره
 گژی که مبه ره هاتنه خواره
 چاویان وهک قاسید وشیاره
 خودا پیکی بیتی ئه و کاره.
 ئه وه هه ر سهیر و سهیرانه
 شادییه و خه لات به خشانه
 هه لپه رین و شایی و لؤغانه
 مهست دهیم به و چاو مهستانه.
 سه حاتیکی پوژ ماوه
 دووازده سوار خه بهریان هیناوه:
 میر پراوه ستاو بی و بهر قه رار
 پهیدا بوون میوانی سالار
 پیشه زین ولات بکهین خه بهردار.
 به خوشی و به ئه مینی
 هاتوونه سه ر خوانی زینی
 میر به گلر به گیان دهبینی.

۱۰۱

خه نجه ر پؤلای جه وه رداره
 دهسکی خه نجه ریان بازاره
 پاکی ئازا و جگه رداره.
 به سه رپه و گه هاتنه خواری
 خوینیان له برۆیان دهباری.
 به سهت ته عزیز و سهت ئه رکان
 نهیان گرت ئیسپراحت و وچان.
 زۆر به زانست و به ژیری

ئەو ھاتنە دەرکی میری.
 گە زانیان گاو و گەردوون کراوہ
 میر زەرمدی لە خۆی داوہ
 پاک دەستەونەزەر پراوہستاوہ.
 قرمەیی خەنجەرەن دەھات لە کالان
 ھەچی دوژمن بێ، ئەمیری چازان
 سووتندە بە خودای عەرز و عاسمان
 ئیمە لیتی دەستینین پووح و گیان
 ئیمە نوکەرین بەمیری حالزان
 زەھلە چەشمین بۆ دوژمنان
 خزمەتکارین بە پووح و گیان.
 عەدالەتت بێ بەرقەرار
 ھەر دەست پۆییو بی ئەی سەردار!
 زەمانەت بپوا سەرانسەر
 ھەر ببتی نوکەر و رابەر
 ھەر ببتی تانووت و ھونەر
 میری ساحیب گیرەت و جەوھەر
 لە مەجلیستن ھەو سەد پەپ بەسەر
 ھەمووی سورباشە^(۲۵) و پاک نوکەر
 ھەمووی تەتەرە و عەمر بەر
 ھاتین ئیمە دەستەیی بەگلەر.
 ھاتینە خزمەت میرییە
 ھەچی کە یخودا و ڕدین سپییە
 نیازت لە حاسلییە
 دوژمنت بێ بێ بەرییە.
 ئەو ھاتن دابەزین.

گە دىيان ئەو ئىعتىبارە
 ئەو مېھمانى و كاروبارە
 دەبى چ بى؟ چ قەوماو؟
 پىم ولاتمان شىواو
 ئەو عالەمە تىك پزاو.
 نازانم نە شەرە و نە خوشىيە
 پاكى روحي لەسەر دەستىيە
 پاكى وەك شىرى سىيە
 ترسيان لە هيچ كەستىك نىيە
 پاك دەسكى خەنجەر بەحرىيە
 سەدەفكارە ئاوزەنگىيە
 لغاويان پاك مروارىيە
 ولاغيان كويتى عەرەبىيە
 رەش بى، نىو چاوانى سىيە
 كە بۆرە بى، گول گولبيە
 كويت تارىفى تەواو نىيە.
 بە پايز و بە بەھارى
 پەسندە كويتى داوين تارى.
 ولاغيان ھەمووى سى سالە
 شىر خەزالى و ئاتەگ كالە
 وەكو بالدار خاومن بالە.
 يەكسەم چوون بۆ مەيتەر خانە
 يەكسەم مەعمورىيان بۆ دانا
 نەيەتن حىلەى ئەسپانە.

مهيتەر هاتن به ئه هوهندي
 برديانن بۆ به هار به ندى.
 ئه وه پىك هاتن كاروبار
 يهك له يهكى دهكا پرسيار
 وهك شه پرى پۆستم و ئه سفه نديار.
 بۆچى تىيدا پۆم و عهجه م
 شوورهيى نيه، پرسيار دهكهم.
 ئه وه مه جليس گيرا و شهو به سهر داهات.
 ههتا مير كه سيك نه دويئى
 هيچ كهس قسه ناپه پيئى
 دهنا زمانى له پشت سهر دهرديئى.
 پاكي به پاو و تهگبيرن
 پاكي رهنگ پياو، بى نه زيرن
 چاوه پيى وتوويزى ئه ميرن.
 خودا دنياى وا دانا
 سه د كهس له سه قاو گيترانه
 سه د كهس له پيا له دانانه
 سه د كه سيش له سهر كهوشانه.
 ئه وه عاله مهى له وى دايه
 وهك پۆزى قالووه لايه
 ههر كهس لى دياره جيگايه.
 مير و به گلهر ههتا خانى
 ههر كهس به جيى خوى دهرانى
 سه هوو ناكهن، به پهروانه
 ههر كهس به جيى خوى حالزانه

وهك مهجليسي قارهمانه

مهجليسيكي بهئركانه.

لهوي شیرنه خهزنهخانه

بيته سهر خهلات بهخشانه

خهزنه ي ميري بي ئامانه

ئوه دامه زران، مهجليس پهيوهست بوو، ههموو چاوهريتي قسه ي مير سيوهدين بهگن.

۱۰۳

له بهگلر بهگياني کرد پرسيار

پاش چهند قسه و وتويژ و پهفتار

زانيتان چم بوو بهنگو کار؟

خيره؟ پهنا به شاي جهبار

ئو قادري پهروردگار.

له مووسلي بووم به ميواني

هاته كنم يهك ئيراني

كهليك راست بوو به حالزاني.

ليتره من دامى كاروبار

ئو به خواري نهيكرد پهفتار

زور ئه مين بوو ژير و وشيار

ئهن كردم به خهزنه دار

ئهلعان، ئيستا، خهزنه داره

ئهميني منه و له سهر كاره.

چ گهرميني و چ كوستانى

هر يه كين ئه ي براى گياني

يهك مه زهه بين، موسلمانين.

ئەمن ئەوم كەوتۆتە بەردلان
 زۆر ئەمىنە و يەگجار حالزان.
 گەر دەپرسن، دۆست و يارى
 قسەى ئاخري، بەيەگجاري
 حاسىيەم دايە بەيادگارى.
 قسەى من رەد بوونەوہى نىيە
 تا رۆحم بى لە سنگىيە
 قسە و وتوويزو چىيە؟

۱۰۴

پياوى گەورە كە پياوى وا دوواند، پياو تاويك سام دەيگرئ. مير كوتى:
 فەتوللا خان بۆ پەشوكا؟
 عاسمانت بەسەردا پروخا؟
 لە مەجلىسى قسە ناکا
 گولخاتر و خونچەى باربەها.
 يەكسەر ئەو مەجلىسە سەرى سوورما. خودايە جا چۆن گولخاتر و خونچەى
 باربەها دەدا؟ نە كورپىتى نە برايەتى نە برازايەتى نە ناموزايەتى!
 دەو دەمى گولخاتر و خونچى
 مەجرووم شىت ببوو بۆ لەيلى
 دلى عاشقان دەهينمە جى.
 تىكرا بوو بە منەتبارى
 پارانەوہ و ئىنتىزارى
 سپاس بۆ ميرى پەربەسەر
 بلند بوون پاك مير و بەگلەر.
 مير ئەوہ مەجلىسى تۆيە
 لىت تىك نەچى ئەو كوفتوگۆيە.

عافره تیک قابیله تی نییه
 ههقی سه بهخشینت ههیه
 میر له تایه فهی به بهیه
 عهرزی پیرو زباییمان ههیه.
 تیکرا تهسلیم بوون، گهردن دانا بهرمو خوار
 پیرو ز بی میری جگه ردار
 زۆر پهواجه قسهی سهردار.

۱۰۵

ئهوه میر دهلی:
 زۆر مهکه ن قسه و گوفتوگو
 تیکی مه نین چاو و برۆ
 دهروونو نه گری گهرد و بۆسو
 من ژن دینم بۆ کوپری خو.
 دهنا گولخاتر و خونچهی نازدار
 قابیلن به شا و خونکار
 له باربه های نه م دهکردن قوتار.
 نیشانه یان که ن ئه دووانه
 ئه و کیژی گهردن که شانیه.
 لیو بیی به ئه سه حیه
 ئه وان بکه ن ماره ییه
 له بۆ پۆژی ئاخهره تییه
 چون دنیا بۆ که س به قای نییه.
 دهگۆری ئه و چه رخه کۆنه
 نیشانه یان که ن بۆره و سوئه.
 گولخاتریان که مێک کاله

زۆر چازان و پېر که ماله.
 خونچې ده لتي زهرده بيته
 له سهر کولمه ی ئه لف و ستيه
 خه بهريان دانې ده ست به جتيه.
 نه شيواون، عه بييان نيه
 ناشکينن قسه ی ميريه
 چۆن مير له جتگای بابيه.
 ده سته جي حوکميان کرد: مه لا بچن به حاسيه بلين، پرسيارى لى بکهن و
 وه کاله تى لى وهر بگرن.

۱۰۶

حاسيه وهک نيرگزی ساوا
 وهک باغى شه دداد غه ملاوه
 هه لدينى دوو گوشه ی چاوه
 کولمه ی وهک شووشه ی گولاوه
 وه کاله تى ئه سه حى داوه.
 به گهر دن وهک خاسه سيه
 ليتو قه يتانى فه رهنگيه
 زهردى ده هات له ليتويه
 له دلى بوو شادى و خوشيه
 ئه و دهيدا وه کاله تيه
 ئه وشق شه وى شادمانيه
 به مه لا و به قازيه
 ماره يى حاسيه يان برييه
 له سه عيدى کوپستانيه
 شيرنى خواردن له سهر ميريه.

سبجه يني داووت گيراوه
 هه لال تازه گولي داوه
 كوڅ و هه نجير تيك پڙاوه
 هاتن، وهكو ليموي ساوا.
 زولف وهكو ماري جهنگي
 به حاليك داووت دهلهنگي
 سنگ وهك كارخانه ي فه پهنكي.
 گهر دنيان خه لات به خشانه
 پاك مه تاي به قيمه ت گرانه
 شوږابه ي گوي كه مبه رانه.
 هه موي ناله و كرچه و كاله
 زور شيرنه نه و دهره و دهماله
 ريحانه و لاو لاو تيك هالا
 نه وه به بهخت و ئيقباله.
 پياو ده بي شيت و ديوانه
 زولفيان له سهر هه نيه دانا
 وهك سوور گولي ده كوستانه
 هه وهل مانكي ده نيسانه.
 پياو مه ست ده بي، جوان تاكو پير
 له بهر بوني عه تر و عه بير
 له جه رگي پياوي دهمه ن تير
 نه برو له چاوان دهمه ن زير^(۳۶)
 مزانگ كه وتنه را وته گبير
 له دلم دهمه ن په يكان و تير.

خۆش ئەخلاقى، بەجازانى
 وەكو ئەلى بەردەشانى
 سنگيان وەك شەرىەت و كانى
 بەهرە دەبا كەسى بزانى.
 گوارە كەوتوونە جۆلانە
 زولف ھەمووى شانە و شانە
 ئەوپۆكە ھەمووى ەتر بەخشانە
 پياوى عاقل ھىچ نەزانە.
 ئەوپۆ پۆزى شادمانىيە
 تىكەل بوون سوور و سىپىيە
 پەرژىنى گول، دېرونيە
 پاكى شىت و لاھۆريە
 پاك وەكو نىريە كىتويە
 پاك وەردۆكى پەر سىپىيە.
 لە ھەمووى قورىنگ رىزانە
 لە ھەمووى خەلات بەخشانە.
 خال لە كۆلمەى وەك گىلاسە!
 زۆر خۆش بوو ئەو دەنگ و باسە.
 لەبەر ملوئىنكى مروارى
 لە قوئىتاسى وەستاكارى
 كراس كىمخووا بوون چىلوارى
 زۆر بە ژىرى و بە وشىارى
 دەنا ناتىمىنى ئىغىارى.
 دەبى كارىكەى بەتەردەستى
 بەبۆنى سىنگى وان مەستى

وهك فهرخ و خاتوون ئەستى.

ئەو دەوئەكە بنەى ھات. لىيان مارەكرد. گولخاتر و خونچىش مارەكران. تەواوى خەرچ و موخارىج، ھەموو ھەقىك، لە خەزنەى مىر چۆ دەرى. مىر كوتى: پاش مانگىكى دىكە، ئەمن سەفەرم لە پىشە، بۆ خزمەت سولتان سەلىم دەجم، ئەگەر ھاتمەو، خانوبەرەىكەى بەجوتت بۆ ديارى دەكەم و بۆت دەگويزمەو. مىر چوو سەفەرى، مانگىكى پى چوو، پاش مانگە و دوا لە سەفەرى گەراو. لە سەروبندى ئەو ھى دابوو ئەگەر بۆى بىنى.

١٠٨

جا پادشاىەكى غەفور و پەحمىم پەرورەدگارە

پۆڭىكى سەعید بەبازاریدا دەھاتەو بەرەو ژور و دەپۆیەو سەربەرەوخوارە
پىنج كەس مەرگەى بون، دەیانگوت: ئەرى سەعید! مال ويران! ئەتۆ لىرە دەست
پۆیوى، ھەتە دەسلالت و ئىختیارە
بابت لىت پازى نىیە، دایكت دەىگوت: پەبى لە دیوانى خوداومندى مىرى مەزن قەت
نەبىتەو پزگارە

دوعاى مردىنى لى ناكەم، بەلام خودا پىكى نەھىنى كاروبارە
خانوو بەرىكمان بوو، فروشتمان، دامان بەپوول و پارە
لە خانوو كەیان دەركردوین، ئىستا جىگامان كەنارى شارە
بابى كویر بوو، بەخەلكى زۆر قەرزدارە

یەگجار زۆر لە دەروونى خۆیدا خەجالەت و سەر لەبەر و شەرمەزارە.
كوپە ھەزار جار دەستى منت ببىتەو بەدامانى
خۆ تۆ پیاوێكى عاقل و چازانى

ئاخر ھەر ئەو سەعیدە نى ئەگەر پەبى دەمرەشى ھەژدە قەفیت داویشتەو سەر
شانى؟

لە خاكى ئىرانى ھىچ كەس لە ترسى تۆ خەوى نەدەزانی
پیاوى ئازا حەیفە نىوى خۆى ون بكا و شوینى خۆى بكاتەو فانى.

سه‌عید ئه‌گهر وای زانی، ده‌ستبه‌جی بیناهی که‌م ده‌بوو له‌ هه‌رتک چاوه
 کزێکی له‌ جه‌رگی ده‌هات، ده‌تگوت ماری تالێن توژ^(۳۷) به‌ دلێیه‌وه‌ داوه‌
 به‌ هه‌رتک ده‌ست له‌ ئه‌ژنۆی خۆی ده‌داوه‌

کوپه‌ ده‌یگوت: ئه‌و قسه‌یه‌ نه‌که‌ن! لێره‌ ئه‌من ئیعتیبارم زۆر ته‌واوه‌.

با خه‌جاله‌ت نه‌بم، دانه‌نیشم به‌ سه‌ر له‌به‌رییه‌
 میر ته‌مه‌شام بکا به‌ چاوی سووک و بێ کیفایه‌تییه‌
 ئه‌لعان له‌ پێش چاوی میری سه‌عید هه‌ژدیهای جه‌نگیه‌
 چومکه‌ له‌و زهمانه‌دا پیاوی ده‌س ته‌نگ هه‌یج به‌رێز نییه‌.

جا سه‌عید له‌ دلێ خۆیدا کوتی: ئه‌گهر ئه‌من باب و دایکم وا بن، سالی سالان
 ساحیبی مه‌رگه‌وه‌ر و ته‌رگه‌وه‌ر بووین، بنه‌مال بووین، مامسالی و خدر مامه‌ سیننه‌ و
 هه‌رکی به‌ده‌ست و مستی من چهند که‌سیان له‌سه‌ر پشتی پکێفی وه‌رگه‌ران. سه‌عید
 کوتی: یان لێره‌ مه‌مێن یان ئه‌و قسه‌یه‌ مه‌که‌ن. ئه‌گهر هات بۆ مه‌جلیسی میری،
 قسه‌که‌ی هێنده‌ له‌ دلێ گران بوو، شێوا بوو. میریش، هێندی خو‌ش ده‌ویست
 به‌ئهمین ده‌رچوو بوو، لێی پرسی:

۱۰۹

سه‌عید بۆ ره‌نگت گۆراوه‌؟ بۆ ره‌نگت شێواوه‌؟
 ده‌لێی ریحانه‌ی و ئاوت لێ برآوه‌
 کێ زولمی لێ کردووی و کێ زۆری بۆ تو هێناوه‌؟
 ئه‌تۆ له‌ سه‌ر مرادی، ده‌بێ ببینی کام و کاوه‌
 بۆ ده‌سته‌وه‌ژنۆی و بۆ لێوت باری هێناوه‌؟
 سه‌عید کوتی: ره‌بی میر بێته‌وه‌ راوه‌ستاو و به‌رقه‌راره‌
 پیاویکی که‌ره‌مدار و جگه‌رداره‌
 بۆ من هه‌م سه‌رداره‌ هه‌م موختاره‌
 دلێ من ئه‌وڕۆکه‌ زۆر برینداره‌
 ئه‌وه‌ سه‌عید ده‌یگوت زۆر به‌ ژیری و به‌ وشیری

خووايشتيكت لى دهكهم ئەمن زۆر بەشېنەيى و منەتبارى،

ئەگەر ئىجازەم بەدى سەفەرى ئىرانىم لەبەرە

ئەمنت بېمەو بەقوربانى تانوت و غيرەت و ھونەر و جەوھەرە

مىر تەمەشايەكى کرد، کوتى: سەعيد! چ قەوماوہ؟ چ خەبەرە؟

بەتۆ دەلین خەزەندارە

راستىم پى بللى نۆكەرەكەي ئەمین و بەئىعتىبارە

خۆ تۆ لەسەر خەزەنى، لە عالەم را کارى تۆ ديارە.

دەيگوت: ئاغا! راستى مەوجبى پەزاي خودايە

درۆ و فرلداغى بەکارنايە.

با بەراستى بۆت بگىرپمەوہ ئەو جارە

بابم کوپر بووہ و بەخەلکى قەرزدارە

ئەو دنيا پرووناكە لە من بە ژەھرى مارە

جا چۆن لە دەشتى مەحشەرى ئەمن دەبمەوہ ئازا و پزگەرە؟

ئەگەر ئىجازەم بەدى بۆ ئىرانى دەچمەوہ سەرىەرەو خواوہ.

قەستەم بەوہى كەم ئەگەر بيناھى چاوہ

نەمكى مىرى تەنافە و لە گەردنم كراوہ

شەرت بى، ئەو سەفەرە بكەم و خزمەت و ئەمەكى تۆم ھەر لە سەرچاوہ

ئەمن بەدەزگىرانم؛ حاسىيەى سۆسەن خالەم تازە لى مارەكراوہ

پى و شوپىن و كارى دايك و بابان پىك دىنم، بە خزمەتكارى و بە پەرىسەرى و بە

ئەمەگ و بە نەمەك خۆرى و شەرت و ئەركان، بە ئەسەحى و بە خاترجەمى،

دەگەرپىمەوہ دواوہ.

سەعيد ئەگەر واى گوت، مىرى بەزەيى پى داھات. جا کوتى:

بۆيە وا كزى، چارت بى چارە

وا شىواوى و دلت بريندارە

لەگەل تۆمە ئەي نۆكەرەي بەنامووس و بەحەيا و بەئىعتىبارە

برۆ خەزەنەخانەى من، لەوچى پوول بەژومار نىيە، بە خەشەيە و بە خەروارە

هه لگره عه بو توپ و مه جیدی، زێری رهنگ دژواره
هه لگره له وانهی ئه گهر ئیکن و په واجیان له بیست و چواره
مه تاحی به حری و له کن من هیچ نایه ئی پوول و پاره.
میر کوتی: هه چهن دیککی هه لده گری، هه لگری. ئه گهر سه عید له سه ر خه زنه خانه
نه بی، باوه ریم به کوری خوشم نییه. زۆرم خوش ده وی، زۆریش لێی ئه مینم.

۱۱۰

سه عید ده لی: هه چ که سیککی بی قه ول بی، قسه ی خوی نه با ته سه ری
ئه من هه ر ئه و کابرایه م ئه تو له بن کونده کیشانت ده هینامه وه ده ری
ئه تو به منت به خشیوه گه وره می و قسه په واجی و جه وه ری
ئه گهر به هاسانی نه گه ریمه وه، پۆژی قیامه ت نه هاتی و به ده ختیم دیته سه ری.
تۆ نه دیو و نه ناسیو ئه منت کرد به ساحیب ئیختیاره
ته مه لوقم بی ده کن په په سه ر و جگه رداره
ئاغا خه جاله تم له دیوانی خودای بیه وه ئازا و پرگاره.
ئه وه ی تۆ له گه ل منت کردوه
ئاخر نه ته دناسیم، تۆ قه ت من نه دیتوه
به ئه ندازیکت بلندی به من داوه و چاکه ت ده گه ل من کردوه
له به خیلی ئه ودا چهن د که س له داخان مردوه.
په بی نه تبینم قه ت به هه له نگوتنی دنیا و به سه ره له به ری
دیمه وه کنت به هومیدی خودای به خزمه تکاری و به نوکری
قسه ی دایک و بابان له منیان کردوه هه تر و له دلایان کردوه مه وه زه فه ری
که سیک بی عومری دایک و باب بکا، زه حمه ته له دنیا و قیامه ت به هره به ری.
جا من دل له سه ر خیلّم
بی به هانه و عوز و فیلّم
زۆر خه جاله تم میر به جی دیلّم.
به شادمانی و په په سه ریه

بە فەتەح و نوسرەت، پۆژى شادىيە
ئىشەللا دىمەو كەنت بە مەمنوونى و بە نۆكەرىيە.

۱۱۱

ئەو مەر دەيگوت: بۆي بېننە دەرى جانو مائىنىكى رەش كۆيتى نۆزىنى عەسلە
عەپەيىيە

بچۆ دەركى حەرەمخانى بە عەز مى خودا حافىزىيە
چون خانم و خاتوونان پۆين و سەفەرى تۆيان پى خوش نىيە
چون قىسەزانى، بەلىغى، خراپەى دنيايەت تىدا مەوجود نىيە
سەعيد! چاوەرپى پىگام، ئەو سەفەرە رەبى بەكى بەئازادى و بەسەلامەتىيە
ئەگەر بىيەو، لە كەن مەن ھەتە دەرمجە و روتبە و بەرزى و بىلندىيە
ئەگەر نەيەو لە دنياى رووناك نەبىنى چاكە و سەرفە و خوشىيە
دانىشى بەلىو بەبارى و بەدبەختى و بە سەرلەبەرىيە
ئەگەر ئىرانت پى خوش بى، نەيەو، بۆ تۆ بى ئەمەكى و خەجالەتىيە.

۱۱۲

ئەو سەعيد دەيگوت: ئاغا! بىي بەرقەرار و راوہستاوہ
قەستەم بەوہى كەم ئەگەر دونياى داناوہ
دايك و باب شتىكە شەرع پىگاي كىشاوہ
دەنا قەت قەت عەزىيەت و ئەمەكيان بەقەت تۆ دەگەل مەن نەكىشاوہ
رەبى ھەر دابنىشى بەئەمىرى و بەدەست پۆيىوى و پەپەسەرى
ئەمەنت ھىنا كەن خۆت بەخزمەتكارى و بەنۆكەرى
جا مەن چۆن لە بىرم بچى؟ ئەتۆ ئەمەنت بىلند كەن بەنەمەك پەرورەى.
خۆ شەرت ھەر ئەو دونيايە نىيە ئەگەر رووناكە و بەپىياوى ماوہ
ئەگەر ئەمەن بى ئەمەكى بەكەم، دىنىشم دەبىتەو كەم و كووپ و ناتەواوہ
بۆ خۆم دەپۆمەوہ بۆ ئىرانتى، خاترجەم بە پوحم لە خزمەت تۆدا بەجى ماوہ

ئەي ئاغاكەي ساحب ئەمەگ و بەئەركان و، دەرەجەي قابيلت به من داوه

رەبى ئەگەر نەيەمەوه، گول بم، بيناهيم بېرى له هەرتك چاوه

ئەمن كابرەيك بووم كوندېكم لەسەر شانى بوو: پۆژى تا ئىوارى له كۆنە
مووسلىدا دەگەرام به هاوار هاوار و به قاوه قاوه

هەقى كابرەي ساحب شەرەتم دەدا، ئەگەر حيسابم دەکرد ئىوارى سى پارەم پى
دەماوه.

ئەلەان له كن تۆ لىي له ساتە^(٣٨) و پاتۆلان دەدەم وەكو ئەميرىكى بچىته سەر
حوكماتى

ئىواره و سبەهينان بانگم دەكەي بۆ خزمەتى خۆت و بۆ جەماتى

رەبى ئەگەر ئەمن ئەو ئەمەگەم له بېر بچى زەليل بم، نەقوستان بم، له كووچە و
كۆلانان دابنیشم به كزى و ماتى

هەلبەتە ئەگەر بەد ئەمەگى بكەم، هەموو كەس دىتە سەر قسە و گوشتوگۆ، ئەمن
دەگەرىم به لاتى.

١١٣

ئەوه سەعيد دەهاته دەرکى حەرەمخانه

دەيگوت: كەمىك هەواي عاسمان پىكم كزەي شەمالە

نازانم نە ئەجەل دەمباتەوه بۆ ئىرانى و نە عاقلم بەتالە

نە زەليلى داىك و بابانە گەرووى كردووم تەوون و تالە

ئەمن و دەمرمەوه لەبەر زەندىكە پى له بازن و قەدىكە شمشالە

خالقى پەرورەدگار دەرەجەي زياترو پى ببەخشى و بۆتان بكا حەوالە

چومكە له پارانەوه زياتر، له حاستى ئىوه خەجالەتم و زمانم لالە

ئەمن دەمرمەوه لەبەر شەدهي فەرەجوللاي كورەگۆر حوسىنى

ریشوهميان تىكەل بووه لەگەل لەچكە و دەسمالە

بۆ نازادى هاتوومه خزمەت ئىوه، گەرنم نازاكەن، چومكى بۆ خزمەتى داىك و
بابان دلم عەبدالە.

له گهل ئیوومه ئهی خوشکه کهی له دایک و بابییه

هاتووومه کن ئهنگۆ بهنۆکه ری و به

نمهک خۆرییه

له کن ئهنگۆم وهگیر کهوتوووه روتبه و دهرمه و به لکو ریگای ته رهقییه

به زمانی شیرنی ئهنگۆ، ئهن هاتم و کهوتمه سه ره مهخسوود حاسلییه

ئه گهر ئازادم نه کهن سه فهرم سه عادهت نییه و به دبختیه.

ئوه دهنگ دههات له کرمهک و له زیڕ و له زنجق و له قۆیتاس و له گوواره

له قالدزمانی⁽³⁹⁾ بیست و چهوت پلهیی میری ئوه خانم و خاتونان دههاتنه وه

خوواره

دهیانگوت: گهرنت خوش و ئازا بێ! نۆکه ره کهی ئه مین و به ئیعتیباره.

ئوه بۆیان دینا و دهیاندا له عل و ئه شره فی به قیمهت گرانه

دهیانگوت: پوول بۆ پیاوی ئاوالی ریگای کهوره و گرانه

نه وهکو شهرمت کردبێ، کهمت هه لگرتبێ له زهرپاب خانه و له خهزنه خانه

ته له سم به ندیکیان ده دایه نه دیویه تی سکه و نه چۆته کارخانه

ئوه ئاساری قه دیمه، نیوی مه رجانه

چهوت دهسکی پێوهن، شوڕابه یان ده سووړی و ده کاته وه جهولانه

دهسک و پرپره ی⁽⁴⁰⁾ مه رجان له علی رومانه

دهیانگوت: ئوه به ره به نیو و به نیشانه

بیده به حاسیه نه وهکو بیته وه پوژی دل گوړانه.

نه وهک له بهر ترسی خو لا و تانه ی عه بدی نه کاته وه دهنگی

شهیتان و شو فاران قسه بکهن و له دلی خو ی باوێژی لهنگی

هه تا یازده سال له سه رت راده وهستی، با شه مامه و شه مامه رهنگینی باغه لی له

بن کراسیکه مه حمه ل داراییدا هه لێنن رهنگی

باقه ره زولفانی سی بهنگی بکا، له سه ره کولمیکه مینا رهنگ بکهونه وه جهنگی

با چاوه پێی ریگای ئیرانی بێ، بلی: بۆ نه هاته وه؟ زۆر چاوه پێم، ئه دی کهنگی؟

ئوه ئوه مه رجانه یان دایه، به نیشانه و به دیانته و به یادگار بۆی به ری.

سەئید بۆگەردن ئازايى دەچىتە كىن حاسىيە خانى. دىل ئاوينەيە، خەبەر بە پياۋى دەدا. كچىكى ۋەسمان بەگ چۈۋۈۋە كىن حاسىيەى بۆشەيتانى ۋ بۆشۇفارى. ئىن قىسە دەكەن. كوتى:

حاسىيەى مينا رەنگ! كارى دنيا ۋا دەروا ۋا دەبى
كىتە تەعام خۇشە ئەگەر لە ۋەختى خۇى نەخورا، كۆن بۆۋە، پياۋ ئىشتىيائى
ناچىت

دىلى تەرى تۆيان بەخۇرايى خىستۆتە زىندان ۋە ھەفسى
كابرا دەرواتەۋە بۆسەفەرى ئىرانى، خوللا دەزانى دەۋى، دەمرى چى بەسەر دى
ئەتۆ دەبى لە سەرى راۋەستى ھەتا پىشتت كۆم دەبى.
دلىش گۆشتە، دەگۆرى. ئەۋە دەستى بە شەيتانى ۋ شۇفارى كرد. ئەۋ سەعاتەى
سەئید دەچۈۋە ۋى، دەھات ئەۋ كچە برۋاتەۋە بۆ مالى. ئەۋە سەئید ئەگەر چاۋى پى
كەۋت، دلى ناخۇشى ۋىست، دىل ئاوينەيە، خەبەر دەدا، كوتى:

كىژى! مەپۆ دەكەم پىرسىار
ۋەكو كۆترى بەلەنچەۋلار
زولفت داناۋە ۋەكو تار
خاسە كەۋى ھەۋەل بەھار
دور ئەنگىۋى نىزىك خەسار
كىژى! رەنگ ترش ۋ تالە
شىۋاۋە دەسرە ۋ دەسمالە
سنگت كۆيستانى خال خالە
لە ۋى دەفەن باز ۋ دالە
ئەبرۆت رەشە ۋ چاۋت كالە
حاسىيە بەگلەر بەكى لە مالە؟
ئەگەر ۋاى پى گوت، كوتى: ئەى ئەى! ئەۋە خۆ زەمبىشم دەكا ۋ پىشم ھەلدەلى.
مەبەستى چىيە؟ ناسى ئەگەر سەئیدە. كوتى:

ئەو سەحرا و چۆلىيە
 چوويە سەر خوانى زىنيە
 بۆ تۆيە بەد ئەمەگىيە
 ئىرە جىي قسە و وتووئىز نىيە.
 سوار بووى وەكو دىوانە
 وەكو ئاسكى پىش سوارانە
 بەد ئەمەگى و بى ئەركانە
 حاسىيە زۆر لەبەر دالانە
 پوخت خستە حەفسخانە
 بۆ خۆت دەچىيەو كۆيستانە.

۱۱۵

كەكە پۆيى. سەعيد بەكلفەتتىكى گوت، كوتى:
 بەحاسىيە بلى: نازانم نە ئەجەلە و نە دەردى پى مردنە و لە من ميوانە!
 چومكى بۆ من و بۆ ئەو، شەرىعت پى و شوئىتىكى دانا
 بىتە بەر تەكەي پەنجەرە بى عوزر و بى بەهانە
 بۆ من دەبى بەئاوالى پىگايە، بۆ من دەبى بە حەسانەو و بە ئەركان و بە وچانە.
 كلفەتەكە چوو پىي گوت، كوتى:
 كىزى! ئەگەر دل دايمە لە داد و بادى
 سەر مراوى گەردن سۆنە، ئەگەر لەسەر مرادى.
 قەستەم بەوہى كەم ئەگەر دنيای داناوہ
 ئەتۆي دروست كردوہ وەكو وەنەوشەي ساوا
 سەعيد سوارى ولاغىكى شىر خەزالى بووہ و ئىستا كەس زىنى لە پشت دانەناوہ
 ئەو سەعاتە كارى بەتۆيە و لەسەر تۆ راوہستاوہ.
 سەعيد راوہستا بوو. ئەويش دەركى پەنجەرەي كردوہ، ھاتە سەر پەنجەرەي.
 سەعيد كوتى:

کيژئ! کيژئ! کيژمکهی گهرهی بهگلر بهگيانه
توق و تهلهسم و زير و زنجهق و گواره و کرمهک و ئاو دهنگی و خه بهرچيت لهسه
سنگی دانا

ئهتق بوويه شهه و ئهمن له دهوهرت دهسووريم وهکو پهروانه
ئهمنت بيمهوه بهقوربانی زنجيرهی زولفان گه راست و چهپ لهسه شانت دانا
تايهکی ورينگهی^(۱) دئ وهک نيرگز و ئهوی ديان له من بوتهوه به رهشهريحانه
دلئ غاييلهی نهکا، بلئي: لهبهريهتی سهفهري گهره و گرانه
نهئي نههاتييه و پيم وايه پوژی دهست ليک بهردانه
خاسهکهوی جوهردانه

زولفی سئ بهنگی کردوه و لئوی دهلئي قهيتانه
شلکه، ناسکه، شهمامه و شهمامه رهنگینی باغهلی دهلئي فينجان
ئارهقهی، وهک عهتری خواجه حهسهنی بهسرایه، کهوتوتهوه مابهینی برو و نيو
چاوانه

سهعيد دهیگوت: مال ويران خوم! مردن بو من خوشتره نه وهکوئه وزيانه
جا نهمن چون بهجي بيلم شل و مل و سایه گهردن؟ رازاوهتهوه، دهلئي بازار و
دووکانه

پهنا دهبهمهوه بهر ئهوه کهسهی ئهگهر بهبي کهموکوپي ئهوه دنيايهی دانا
لهبهر دای و بابان سهفهرم لهبهره، سهريک دهدهمهوه له ئيرانه.
دهیگوت: گهرنت ههئینه! گهرنت دهلئي بهيداغه و چهقاندووiane له عهرزه پوئی
له دلی خوت ماويزه ژان و خهه، له دلی خوت مهکهوه لومئ
دهبی شلوی نهبی، جوگه نی به نهختیک گل قوراو بی، دلی خوت رابگره وهکو
جیگای قوول و دهلیا و گوئی
پیاو له دنيايهدا پيشاتیکي وهسهرهات نابي بچومئ.

ئهرئ کيژمکهی سوور و سپيه

سهری منت بېټه وه به قوربانی سهر و له دنيا يه دا قسوورت نښه
 هاتوومه لای تو به عزمی خودا حافیزیه
 دوعای سه عادهت و خیرم بو بکه، بی گری بم، جا ئیشه لالا دیمه وه بو به شارهتی و
 خوشییه.

۱۱۷

حاسیه دهیگوت: لاوژه! ئاگادارت بی بهرکه تی قورعانه
 هسه ن و حوسین ئه گهر شه هیدن له که ره لایه، شه هید کران ئه وان بی گوناح و
 بی تاوانه

ئاگادارت شیر علی مورته زای ئه گهر له دنیا و قیامت هیه تی نیو و نیشانه
 یاریده ی سه فرت بکا خدر ئه گهر دایمه مەعموره و له چولی و به ریانه
 به دلی یاقووبت له گهل بکا ئه گهر ده گریا به پیری، مالی له که نه هانه
 به ئه سرینی یوسف بی ئه گهر برایانی به ناهه قی خستیانه هه فسخانه و زیندانه
 ده سته بجی سه عید دهیگوت: بگره ئه و مه رجان و له علی رومانه
 کیژی! ئه وهت بده می، له کنت بی به دیبانه تی و به نیشانه
 حاسیه ده لی: ره بی دوعام قه بوول بی! ئاگادارت بی ئه و پیغه مبه ره ی ئه گهر خودا
 له شه رافه تی وی دونیای دانا

ره بی دانه نیشم به بابان ویرانی و له چکه به خمی و کچه به گلهران پیم نه لین
 حاسیه سه رگه ردانه

چل سواره ی غه بی هاورپیت بن له گهل عیسای روحوللا، له عهرزی بوو ئه لعان له
 عاسمانه.

هینده به دلی پر ئه سرین دوعای به خیری بو کرد، سه عید کوتی:
 حاسیه! ئه گهر وا به زه لالهت ده پارته یه وه و چاوان هه لده پالتوی
 کاره کهت به دلی نییه و برۆیانت ده بزوی

مه که به مه جرووم ئه گهر بو له یلی شیت بوو، که وته کتوی.
 ناز و نیمناز و خوش ئه خلاقیت دیته وه سهر زار و لیتوی

له دلتدا مه ناله! تېكي مه ده سورمه ی ئه و دوو مه سته چاوه
 عه تر و عه بیر له سنگ و بهرۆكت مه كه وه په ریشان و بلاوه
 ئه منت بېمه وه به قوربانی قۆپه نی رېشه ریحانه، ئه گه ر ده لئی ئاوریشمی خاوه
 ئه منت ده مرمه وه له بهر كوله جه یه كی قاقومی خاسه رېنگ، تازه له كارخانه ی
 سه مه رقه ندیتیان هیئاوه

خیات چازان بووه، پێش دهستی بێچوه و ئه شره فی، راست و چه پ، لی داناوه
 ئه من ده مرمه وه ده بهر كراسیكی موشه جهری مه حمه ل دارایی، چین چین له سه ر
 گراویه ی^(٤٢) پانیه ت راوه ستاوه
 چاوه پروان به! ئیدی نازانم ئه و خودایه ی ئه گه ر روحی به من داوه، لیم ده ستیتته وه،
 ناكه ومه وه سه ر مراد و كام و كاوه،

یان به شادمانی و سه ر بلندی و خوشی ده گه ر پیمه وه دواوه
 كاتیکي بلین: سه عید له ئیرانی گه راوه
 ئه و كه سه ی مزگینی بۆ هیئا، ئه منت بېمه وه به قوربانی گوشه ی ئه و دوو چاوه
 ئه منت له بهر سنگ و بهرۆکی مرم، ده لئی به رانی كا كلاغای گه ردیه و رېنگاوه
 ئه من ده مرمه وه له بهر كوله میكی شه مامه رېنگینت، كه میك گۆراوه و سه رما لئی
 داوه

ده بۆ مه جیدی و عه بو تۆپ له مزگینیدا بده ی، ئه وه ی مزگینیت بۆ دینۆ ئه گه ر
 كه می بده یه ی، ده لۆ: حاسیه په شیمان و دلی گۆراوه.

جا ئه وه سه عید ئاگای له خۆی نییه
 له حاسیه ی ده كرده وه مائاوا و خودا حافیزیه.
 ئه گه ر پشتی تۆ ده كرد، حاسیه ده یگوت: سوپخانه لا چۆن تیری
 بۆ نه ندازه ی هاویشتمه مابه ینی جه رگ و دلانه
 هاتن و نه هاتنه وه غاییه، په نهانه

هه تا ئه و دیتته وه، قه له نده رم، بابان ویرانم، دلم سه ركه ردانه
 له دوا ی ده بۆ كۆ شه مامه و شه مامه رېنگینی من لیتیان بكاته وه بۆن و بیده می
 به نیشانه

هه پو! پو! ره‌بی به‌ردی سارد و گهرمت نه‌یه‌ته به‌ر پیتی، به‌سلامه‌تی بگه‌رتیه‌وه
لاوه‌کە‌ی شیر ده‌ستوور و به‌ئه‌رکانه
به‌ئیع‌تیاره و له‌به‌ر دلانه.

سه‌عید له‌مه‌جلیسی میری و له‌گه‌وره‌گه‌وره و له‌ناسیاو و له‌هه‌مووان، خودا
حافیزی کرد، ئه‌وه سه‌عید گه‌راوه بۆ کۆنه مووسلێ.

۱۱۸

سه‌عید کوتی: سه‌فه‌رم مووسله و، وهختی نه‌خشه کیشانه

پیاو ده‌بی بۆ ئاغای خۆی بییته‌وه ئیع‌تیار و متمانه

مووسل شارێکی گه‌وره‌یه، هه‌تا حه‌وت پوژ بیکه‌مه مه‌نزل و لێی بېمه‌وه به‌میوانه

ئهم‌ن ئه‌گه‌ر هاتم داپیری‌کم بوو، ئه‌مه‌گی له‌سه‌ر منه وه‌ک ئه‌مه‌گی دای و بابانه

ده‌بی بیینم، نه‌وه‌ک فه‌قیر بی، زه‌لیل بی، بیده‌می خه‌رجێک، پتی رابووێری پوژگار
و زه‌مانه

چومکێ که‌سی‌ک چاکه‌ی خه‌لکی له‌ده‌ست بدا، بی ئه‌مه‌گه، شویره، شه‌یتانه.

ئه‌وه هات، پتم وایه بانگی خه‌وتنانی داوه

له‌ده‌رکی پیریژن راوه‌ستا، ده‌یگوت: بزانه‌م ماوه یان نه‌ماوه؟

ولاغی شیر خه‌زالی سی که‌رته‌ی له‌کۆره‌ کۆر و حيله‌ ده‌داوه

پیریژن وه‌ده‌رکه‌وت، ئه‌گه‌ر ده‌یدی، سواری‌ک ده‌لێی قاره‌مانه له‌سه‌ر پشتی پکیفی
راوه‌ستاوه

ده‌یگوت: عه‌زیزم! کیتی وا ریت لی گۆراوه؟ تا شاره‌زاییت پی بلیتم و مه‌حتهل نه‌بی،
ئه‌گه‌ر ناشاره‌زای و لیت قه‌وماوه.

ده‌یگوت: داپیره! ئهم‌ن وه‌کو دایک بۆنی تو ده‌نۆشم

ئه‌ی دایکه‌که‌ی ساحیب ئیع‌تیار و سوپ پۆشم

ئهم‌ن سه‌عیدی ئیرانه‌م، کابرای شه‌ربه‌ت فروشم.

پیریژن، وه‌ک که‌سی‌کی ئه‌گه‌ر عه‌ولادی خۆی بیینی، پوحمی بۆی ده‌بزوێ و جه‌رگی

ئاور ده‌گرێ، ئه‌وه سه‌عیدی له‌باوه‌ش گرت؛ کوتی:

رۆلەى من وه كهس ناچى و له گوێن كهس نىيه
 سهرى داپيرهت بىتهوه بهقوربانى سهرييه
 هينده ساحىب نمهكى نهتكردوه حبوب گهرهبييه
 ههر له بىرت ماوه نسيحت و ئامۆژگارييه
 شانازى پى دهكم له دايه پيرهى خۆت هاتويهوه به ميوانىيه
 دهنه بۆ كهسيكى ساحىب ههوا بى، ماله من جىگاي تو نىيه
 كهسيكى خهزنهدارى مير سيوهين بهگ بى و زاوا بى بهتايهفهى بهگلرهبييه.
 جىگاي وى موختهبهره و جىگاي وى ماله واليه
 ئهوه دياره ئهتۆ زۆر ساحىب ئهمهكى، لىت ههلال بى ئهگهر دايك بهتۆى داوه
 شيرى سبييه

ولاغى لى وهردهگرت و سهعيد لاقى دىنا خوارى له ئاوزهنگيه
 دهىگوت: من مهتلهبم تو بوو، مهتلهبم جىگاي بلند و ئيسراحت نىيه.
 ئهوه سهعيد لهگهڵ پيرىژن پىك شاد و شوکور بوونهوه. پيرىژن دهستى ده ملي کرد
 و دوغاي بهخپرى بۆ کرد. سهعيد له مووسلى زۆر شارهزا نهبوو، بهيانى چوو
 سهياحهتتىكى مووسلى بکا.

۱۱۹

سهعيد زرینگ و وشياره
 دهىگوت: بزائم كى پيره، كى ئىختياره
 ههتا من بیدهمى پوول و پاره
 ئهوهندهى زانى له مووسلىدا بوو بهجاپكىشان و بههاوار هاواره
 خهلكى دهرويين پىنج پىنج و ده ده ههتا دهگهيشتهوه بهبيست و چواره
 سهعيد دهىگوت: شورهى نىيه، ناشارهم، با پكهمهوه سوال و پرسىاره
 سهعيد پرسىارى دهکرد: ئهوه چيه وا خهلك خى بوونهوه ههزار ههزاره؟
 دهيانگوت: مهگهر غهربيى؟ نابهلهدى؟ ئهري بىچاره
 ئهوپۆ چوار شهممويه، خهلكى دهچنهوه سهه شهخس و زيارهتگا و ئيرهكانه

جیڳای پهردهی پیر سواره.

چومکه شوینمانه، باب بۆ کوپی گئیراومتهوه، ئیمه چوارشه‌مۆیان ده‌چینه زیاره‌تگا و فاتحیا خویندن، بۆ ریځای به‌خته‌وهری و خیر و خوشییه
ئه‌وی بچیته‌ سه‌ر پهردهی پیر سوار، وه‌ پێش ده‌که‌وێ له‌ کار و له‌ کاسبییه
دانانیشی ده‌سته‌وئه‌ژنۆ و خاک به‌سه‌ر و به‌ناهومیدییه
زیاره‌تگایه‌کی گه‌وره‌یه‌، چاکه‌مان له‌ پهردهی پیر سوار ده‌دییه
هم‌ شه‌خس بوو هم‌ به‌ویان ده‌گوت عوله‌مای په‌یییه.
جا سه‌عید ده‌هاته‌وه‌، له‌ پیرئێنی ده‌پرسی، ده‌یگوت: دایه‌! چ خه‌به‌ره‌ عالم
هم‌مووی له‌ خۆی داوه‌ تانووت و حونه‌ره‌؟

پدین سپی و پیر و جوان ده‌چن بۆ ئه‌و سه‌فه‌ره
خانم و خاتوون و مه‌له‌که‌ هم‌مووی ئه‌و به‌ره‌و به‌ره
داییره‌ پتی ده‌لی: پۆله‌! هه‌چ که‌سی له‌ پتی خودادا خیراتیکی
بکاو بچیته‌وه‌ سه‌ر شه‌خسه‌که‌ی پهردهی پیر سواره
گه‌ردنی بلند ده‌بی و له‌ دنیا به‌ ده‌بیته‌وه‌ ئازا و پرزگاره
شه‌خسیکی گه‌وره‌یه‌ و خوشه‌ویستی په‌روه‌ردگاره
چه‌ند که‌سم دیوه‌، ده‌لێن: نه‌خۆش، زه‌لیله‌، بيماره
بردووینه‌ته‌ پهردهی پیر سوار، ئازار و ده‌ردی وی به‌وی هاتوو به‌ته‌وه‌ چاره‌، پرزگاره
له‌ که‌سم نه‌بیستوه‌، دیتوومه‌، چه‌ندی چوونه‌ سه‌رێ دوزام و
زه‌لیل هه‌زار به‌هه‌زاره‌!

له‌ هم‌مووی ناله‌ ناله‌، گرمه‌ گرمه‌، خه‌به‌ردار خه‌به‌رداره‌

ئه‌وه‌ سه‌عید خۆی له‌سه‌ر دوو راسته‌ی پکێفی پاده‌گرت و له‌سه‌ر جانوماینی شیر
خه‌زالی ده‌بۆوه‌ سواره

پوولی ده‌به‌خشی هه‌چی به‌ده‌ستییه‌وه‌ ده‌هات، نه‌ی ده‌کرده‌وه‌ به‌حیساب و شوماره
ده‌یگوت: ئه‌شخاسه‌که‌ی ئه‌گه‌ر خودا کردووتی به‌ موخته‌به‌ر و له‌ عالم را نێویانگی
تۆ دیاره‌

ئه‌وه‌ له‌ پتی خودا و بۆ تۆی ده‌به‌خشم، له‌ کن ئاغای چه‌له‌نگ نه‌بمه‌وه‌ خه‌جالت و

سەرلەبەر و بېچارە

ئەمن بچمەو بە روو سووری، لە کن ئاغای خۆم پێک بێنم ئەمەگ و روو سووری و ئیعتیارە.

ئەو ئەویش لەگەڵ خەلکی چۆ سەر پەردە پیر سوار.

غەنیمەتێکی زۆریشی دا بە خەلکی. سەعید بەرەو قوبلە راوەستا و ھەرتک چۆکی لە عەرزى دانا، دەيگوت:

ئە پەردە پیر سوار ئەگەر خەلک پێت دەکەن ئەو ئیعتیار و متمانە

ئەمن ئەو دەچمەو بۆ مەرگەو و تەرگەو و ئەگەر مەملەکەتێک لە ئێرانە

تەمەنایەکم بۆ بکە، لە کن ئاغای چەلەنگ و ساحیب ئیعتیار نەبمەو خەجالت و

کەسرم نەبێ شانە

ھاوارم وە بەر تۆیە ئە پەردە پیر سوار

دیارە شەخس و پیاوی چاک مەقبوولی پادشای جەببارە

لە کن ئاغایە چەلەنگ نەبمەو خەجالت و خەجالت بارە

نەلێن: سەعید گوناحبارە و شەرمەزارە.

زۆری فاتحیا خویند و زۆر پاراوە. سەعید ھاتەو.

۱۲۰

کابرایەک مولاقاتی لەگەڵ میری بوو، سەعیدی زۆر چاک دەناسی،

توچارپێکی زۆر قورس بوو. سەعید ئەگەر وەرەز دەبوو، دەچوو لە دووکانی ئەو

توچارە دادەنیشت.

سەعید پوژتیکى ئەگەر تەماشای دەکرد دەنگێکی ناسک دى، نالە نال و ناره ناره

دەيگوت: ھەر خودا دەمێنى لەسەر پەفتار و قەرارە

دوو سەد کەس ئەو بەرەو بەر راوەستا بوون لە کەنارە

دوو کلفەت، سینگیان دەلێنى گۆلى ھەنارە

دەیانگێرا بۆ فرۆشتن جووتیک گوارە و قەتارە

دەیانگوت: ئى فرۆشتنە، ئەو بە ئامانە تمان دانا

هه چ كهس بيكرې پەشيمانە! هه چ كهسې نەيكړې سەرگردانه و مال ويرانه!
 ئەوه مالي نايشه خانمە، به قيمەت يەگجار زۆر گرانه
 قيمەتې ئەوانە دەبې توجارېك تاجرېك، پياوړكې تيگەيشتوو، بيان هينيتە سەر
 قيمەت و سەر فروش؛ بزاني چەندە قيمەتې ئەو مەتاي پەنھانە
 نە وەك كهسيك وه تەماح كهوئ و بچيتە دلپەوه شەيتانە
 به قيمەتې هەرزان بيكرې ئەو به وەزن سووك و به قيمەت گرانه
 چومكه هەمووي مەتاي پەنگاو پەنگە و هەمووي بەدرې^(۴۳) بەحرانە
 ساحېب سەغيرە، دەنا نەي
 دەهينا سەر دەستان و سەر پوژي فروشتن و گيژانە.

۱۲۱

ئەو نايشه خانمە كچي تۆپال بەگە، مېردى به مېرەلەيهك كړدبوو له حەريړئ،
 تەواوي حەريړي له دەست دابوو؛ پاشان فەقير ببوو. سەغير بارببوو. هەروايە ئەو
 كۆنە دنيايە! سەعيد له كابراي تاجرې پرسى، كوتى:
 ئەمن نابەلەدم، ئەوه بۆ هينايەتە سەر فروش و؟ ئەمن سەرم سوپماوه لەو كارە!
 حالىم بكە، ئەمن زۆرم پتيه پوولې بەقيمەت و بەشومارە
 ئەمن بگەرپتمەوه، دياريم پتي نيه بۆ ئاغاي وەلى نيعمەت و بەئيعتبارە
 ئەوانە لياقەتې ئەوەيان هەيه، لە مەجليسى مير سېتوهدين بەگدا ئەگەر خەلك
 نەلن: بتي قيمەتە و بتي قابيلەتە ئەو كرمەك و گوارە!
 ئەوه توجارېكه پتي گوت، كوتى: برادەرى عەزىز! ئەوه قابيلې مەجليسى شا و
 خونكار و سولتانە

بۆ هەموو كهس نابي، قيمەتيان يەگجار زۆر گرانه
 ئەگەر بيخەيه سەر پوژي قيمەت و كيشانە
 هەمووي عەكسى پەپولهيان تېدايە، مانگ و پوژ نيشانە
 مير سېتوهدين بەگ قەت مەتاي واى نيه له خەزنەخانە
 زۆر زەحمەتە وەگير كهوئ له هيچ دەولەت و دەولەتخانە

به لّام ده بّی به قیمه تی بکری چومکه ساحیبی سه غیر باره، دهنّا ئه وه شتیک نییه
بییه نیتته سه فرۆشتن و گێرانه

مه تابه کی زۆر به قیمه ته، ده بّی بۆ به ره که ت ده ولّه تان دای بنین له سه ره خه زنه و
خه زنه خانه

له موسلّی دا که س پتی نا کپردی به و شه رته ی بّته سه ره قیمه تی به شه رت و
به ئه رکانه

سه عید کوتی: هی نده به قیمه ته ئه و مه تای هیناویانه ته سه ره پۆزی فرۆشتن و
گێرانه؟

کابرا کوتی: به لّی قیمه تی ته وا و نابّی، حه فته ی جارێک ده یهین بۆ بازار و
دووکانه.

سه عید کوتی: به عه دالّه ئه من ده یانکرم.

جا ئه وه سه عید به کیشان و به وسوولّ قیمه تی گواره و کرمه کی کرده وه ته وا وه

بێجگه له قیمه تی خۆی چل و شه ش مه جیدی سوپه تداري، زیادی ده دا وه

کلفه ت و ئایشه خانم به ره و قوبله و ده ست به دوعا بۆ سه عید را وه ستا وه:

خودایه! زه لیلی نه که ی ئه و شه نگه پیا وه

چۆن ته ما حی تی نه کردین، له مه زنده ی بازار و قیمه تی خۆی زیاتری دا وه.

١٢٢

کابرایه ک بوو نیوی یاسین بوو. جّیه که ئه لعان پتی ده لّین عوممان، ئه و وه ختیش

هر پتیان ده گوت عوممان، له ئۆردۆنییه. ئه وّی و زۆر جیگای دی به ده ست

سه لاتینی یانه وه بوو. سو لّتانی پۆمّی ساحیب ئیختیار بوو، په وه ی له هه موو

جیگایه ک بوو. ئه و کابرایه نیوی یاسین بوو، پیر ببوو، هه م په وکه وان^(٤٤) بوو هه م

به یته الّ بوو، سه ری چاک له نه خو شی و لاغان دهر ده چوو، ئه و یاسینه گه وه ی

په وکه وانان بوو.

مایه نیکیش بوو په گجار زۆر مایه نی چاک بوو، به لّام ده نیو چوو بوو، پیر ببوو،

به ته له بیش بوو. ئه و مایه و مایه نی دی له دهر وه ی خانووی په وکه وان ده له وه ران.

گهرمای نیوه پوځیه بوو، نه گهر یاسین چاری پئی کهوت، شه پوځ له به حرئ پهیدا بوو. سامتیکي به سهر داهات یاسین، کوتی: شه پوځلی وام تا ئیستا نه دیوه! نه وه بۆ وا بوو؟ نه گهر سهرنجی دایه نه سپتیکي قوله، گوئی به قهت دمی مهقه ستیک بوو، وهکو هه ژدیهای جهنگی دهکاته وه شه پئی

دهلئی ناشه و ناوی زۆره و ئاردی دینئ و دهگه پئی.

نه سپه که نه گهر له نیو به حرئ هاته ده ری، چۆ نیو ولاغه کان؛ نه و ماینهش به ته له ب بوو پشتی تی کرد، سواری بوو، له ماینه که هات. نه گهر لئی هات ماینه که ی وه بهر سینگی خۆی دا، هات و هاواری رهوکه وانان پهیدا بوو، ماینه که ی به جی هیشته و خۆی ده به حرئ هاویشته وه. جا نه و یاسینه ده سته جی له دلی خۆی گرت، کوتی: قسپیکي، کاریکی بتبی، نه گهر هه موو کهس بزانی، کاره کهت لی تیک ده دهن. نه ندازه ی حیسابی نه و ماینه رابگرم، بۆ خۆم نه مدیوه نه ماما بیستوومه، ده لئین: ولاغی به حری له ولاغی سه حرای بی، جوانو وه که ی قیمه تی ته واو نابی.

نه و کابرایه هینده پیر بوو، بینایی چاری کهم ببوو، خه به ری به گه وره ی عه سردا، کوتی: نه من له بینایی چاوان بی بهش بووم، به عومری خۆم له ره وه خانه دا بووم، له خزمه تی ده وله تی، به یتالی و کار به چاوان ده کری، له که لکی خزمه ت که وتووم، نه من نمه که خۆری ده وله تم، به درۆ نه من و نا لیم، ئیمه تیحانم بکه ن. کابرایان بانگ کرد، دیتییان راست دهکا، جا کوتیان: چۆن نه تو به نه مینی نه وهنده ت خزمه تی ده وله ت کردووه، خانه نشینی ماله خۆت به، ئینتیهای مه راتیب ماجبی ده وله تیشته هه ربی؛ له و ره وه بهش ئیجازه ت هه یه، هه چی چاک بی، سی ولاغ ده گه ل خۆت به ری. جا کوتی: نه من له ولاغیک زیاتر نامه وی. تاقه ولاغیک ده وله ت پیم عه تا کا به سمه. پاش پوژئی کهس ئیدیعام لی نهکا. کوتیان: کوره سه ت جاریش! کی ئیدیعامی نه وه له تو دهکا؟

یاسین نه و ماینه ی هه لگرت. نه و کوتی: قهت پیای و گه وچ نییه! نه وی دی کوتی: چ عاقلیکي هه یه ماینیکي پیری ئاوسی هه لگرتووه، بیبه یه بازاری بیست و پینچ قران نایه نی، جا هینایه وه مالی. نه و ولاغی زۆر به چاکی خزمه ت کرد. هه ر کورپیکیشی بوو یاسین. ماینه که هاته سهر زانی. له وهختی زانیدا په رده ی بۆ گرته وه، نه ی

هیشته جوانووه که بکهوئته عهرزی؛ تا بالی نهشکی. نهی هیشته کهس چاوی پئی بکهوئ، ههتا ولاغه که بوو به سئ سالانه. وهک ولاغی ئیمه پر و قهدهستوور نهبوو. نیو قهدهی باریک، دهنگوت شووشیه و شمشال، له سئ سالانهیدا یاسین گرتی، تهعلیمی دا. له ههساری خویدا تهعلیمی دا، نهی هیشته کهس بیبینی و بزانی. یاسین شهر بهتی مهرگی وهرگرت، نهگهیشته به سهرفه ی ئه و ولاغه.

جا ئه و ومختی ئه گهر سهعید له کوئه مووسلئ بوو، گواره و کرمهکی ئایشه خانمی کری بوو، کورپه کهی یاسینی کوتی: ئه من چ له و ولاغه بکهم؟ دهیفرۆشم، ئه وه بۆ پیاوئکی دهست پوئیو، ساحیب ئیختیار دهبی. هه چ موشته ریکی دهچوو هه سهری، پئی دهگوت:

برۆ بابم! ئه وه خرید و فروشی بۆ نییه

برۆ بکره له نه ندازی تا قهتی خۆت بارگینئکی کهم قیمه تییه

هیندیک دهیانگوت: بالداره، به بال راوه ستاوه و هیندیکش دهیانگوت: نا! پئی له عهرزییه

سهعید ئه گهر دهیدی، له تاوی ئه و ولاغه هیچ ئارام و سهبر و قهرار و عاقلی نییه دهیگوت: ئه من بچمه وه، بگه ریمه وه له سهفه ری ئیرانی بۆ کن میر سیوه دین بهگ، هیچ دیاریم پئی نییه

دههات، دهیگوت: عه ریزم! عه ره ب قیمه تی ولاغت چییه؟

کابراش ئه گهر ته مهشای دهکرد، دهیدی غه ریه؛ پئی خۆش نه بوو بیفرۆشی به که سئکی بیناسی و لئی بکاته وه شوناسیه

به سهعیدی کوت: خه لکی کوئی؟ ناتناسم و شوناسیم پیت نییه

دهیگوت: بابه چت له وهی داوه؟ ئه من دهته ممی زیری سپی و فه رهن تییه

ئه گهر له وهش دهپرسی، ئه من خه لکی ئه و مهمله که ته نیم و ئه سلّم ئیرانییه

کابرا زۆری پئی خۆش بوو ئه گهر سهعید کردی قسه ی راستی و به ئه سه حیه

کوتی: به توئی دهفرۆشم، باوه ریم به خه لکی دیکه نییه

بابم! قهسته م به و خودایه ی که ئه زه لی و ئه به دییه

دایکی ئه وه عه سلّه حدودی قه باله داری عه ربه ییه

بابی خاترجهم به ئهسپی بهحریه

له بن پکیفی هیچ پادشایهک له دونیایه دا ولاغی وا نییه

بو من بهجی ماوه بهمیراتییه

هیچ سهعاتیک خاترجهمیم له خوّم نییه

دهلیم: یان دهولت لیم بستینتتهوه یان بیته سهر حالاتی دزییه

چون ولاغی وا بو من نابی، له کیفایهتی مندا نییه

خاترجهم به له گهل بالدار تهفاوهتی نییه، ئیدی ئهوهتا بالی نییه.

سهعید ئهگهر چاوی پی کهوت، بو خوی دهیزانی، قهت قهت شتی وای نه دیبوو.

کلک و یال بهژهنگاره، پاشی بلنده کهمیک، پیتشی نهوییه

پهسنده، بو پکیفی هه موو پادشایهک دهبی، خال خاله، گول گولییه

کهفهل پانه، گوچی مهقهسته،^(٤٥) قهپۆز بهرانییه

سهعید دهیگوت: قیمهتی بلتی، بزانی و تووژت چییه؟

دهیگوت: ههوهل قسه له دوازه ههزار زێر قهت تاچه شایهک کهم و زیادی نییه

کهیفت ههیه لیم بکړه، پتلاو پی داو^(٤٦)، قسهی دیکه هیچ کهلکی نییه.

سهعید ته مهشای گهردنی دهکرد، خو ئهوه به گهردنی ماره

هر پهلتیکی، قیمهتی بیست و چوار ههزاره

سهعید خو مهست نییه و خوماره

ئاقله، به عومری خوی دیویهتی ولاغی دهشت و کتوپاره

بهلام ولاغی وای نه دیوه، جوانه، گرشهی دی دهلتی ئاور و ناره

سهعید کوتی: نه بادا گهره گهره ی مووسلتی بزانی و چهتم بدهنهوه له کاره

زیادی بکهن له سهرم! ئهو دیارییهم پی نهبی، چار له من ده بیتتهوه بی چاره

بهبی و تووژت سهعید ئهوه دهیدا به کابرا دوازه ههزاره

چل زێری زیادی ده دایه، دهیگوت: پیتیان کوتووم سه غیر باره.

توچاره که پپی گوت، کوتی: بهنیو بازاریدا مه بهوه، نهوه کو بیتته بهر دهست و چاوه

بلتین: له سهعیدیان ههستاندهوه! من خه جالته دهم، چونکه له کن ئهمنت ههیه

دییه نهتی و ئاشنایهتی و ههنگاوه.

به جتيه کی وايدا مه به وه، به پيش چاوی دۆست و دوژمنان
 به خولای هه چ کهس بیبینی ته ماحی تی دهکا؛ به گلهر و شاهتا میر و خان
 له بن رکیفی کهسدا نییه پشت مله ی سم ته به قی کلک و یال به ژهنکاری شیر
 خه زالی گول گولی که فەل پان.
 ئەوه سه عید به دزی به قه راغیکدا هینایه وه، نهیه یشت خه لک زۆر بیبینی. جا
 دهیگوت:

به نام وه بهر تو ئەی ره بییه
 که سیک تو مه حته لی نه کهی، مه حته ل بوونی بو نییه
 بو میر سیوه دین بهگ یه گجار مهقبوله ئەو دیاریه.
 جا سه عید فکری لی دهکرد جاروباره
 چومکه ئاغای میر سیوه دین بهگ زۆری چاکه بۆی بووه، سه عید هه میسه
 سه ره به ره و خه جاله تباره
 دهیگوت: دهبی لیره کانه بیی کابرایه کی چازانی وهستا کاره
 ولاغی وا له قابیله تی دایه ئەگهر کو گواره و کرمه کی ئایشه خانی بو بکه م به نال
 و به بزماره

به کار نایه پولا و ئاسن و ئەو کاروباره
 بو ئاغای میر سیوه دین بهگ قابیله تی ههیه ئەو دیاری و سه وقات و رفتار
 ئەگهر بیتو میر سیوه دین بهگ سوار بیی له ولاغی کلک و یال به ژهنکاره
 ئەو حه لی مه گهر بلی: به خیرتی هه نوکه ره که ی به متمانو به ئیعتیاره
 جا ئەوه سه عید چوو به مه بخي بو کن توجاره که، کوتی: زیرینگه ریکی وات پی
 شک دی دهستی وهستاکاری بیی؟ کوتی: له چ ریگایه که وه؟ حالیم که هه تا پیت بلیم.
 کوتی: فلانی خه یالی ئەووم ههیه ئەو گواره و کرمه که بکه م به نال و بزمار، له چوار
 په لی ئەو ولاغی بدهم. کوتی:

ئهن پیم شک دی، وای ده توینتیته وه نا قیسی نه بی، جی به جی ده بی. جا ئەوه
 دهست به جی به به لدهی توجار کابرایان برد، ئەندازه ی سمی بۆری میر سیوه دین
 به گی گرت. ئەوه تواندیه وه. نال و بزماری خریم چونی- یانی ئی چوار په لی، ته وای

کرد، به لکو شتیکیش زیاد بوو. جا به وه ستایه کی چازان نالّ کړا.

به سه عیدیان گوت: نهیه درې؛ نهو ولاغی نه نوټنی بهو جوړه. نهوه له قابیله تی
توډا نییه؛ بو کابرایه کی سه نته نه ده بی. جا سه عید شهوئ خه یالی کرد: نالّ و بوړ
و زین هه مووی ته او بووه، لغاو و دهسکه وسار ماوه نهوه ی له قابیلی نهوه دابی.

۱۲۳

نایشه خانمی میره لهی هریرئ نه گهر گواره و کرمه که ی فروشت، خه بهری بو
هات. برایه کی بوو، کوتیان: براهت له نیو هه لگیرا، نه ماوه. چارده پرچی لای
راسته ی دهره ټنا بوو، هه مووی له گراویه ی پانیه ی شه پری ده کرد. جا به کلفه ته کانی
گوت: نه وانه به رنه بازار ی، به قیمة تیکی قورس ده فروشرئ. سه ری زولفه کانیشی،
بیجگه له نه شهره فی، ئیکی به درټکی به حرییان پیوه بوو به قهه فندقیک.

سه عید، هه موو نه سبابی ته او بووه، به لغاو و دهسکه وسار ناباته وه چاره
نه گهر ته ماشای کرد، له مووسلّدا بوو به خه به ردار و به هاوارهاواره
دو کلفه هاتن، مه کیان ده لټی هه ناره و، چاویان یه گجار و شیاره
خه لکی دوور ده که وتنه وه، راده وه ستان که نار به

کلفه زور جوان چاکن، وکو بولبول له لیوانیان درې ئاواز و ناره ناره
کولمه یان ده لټی سیوه، تازه وټی که وتووه نه رمه خوساره

دهیگوت: موشته ری قهره زولفی نایشه خانم. هه ریه که ی قیمة تی هه زاره

خه لکی ته مه شایان ده کرد و هیچ لیان نه ده کرد قیمة و پټیان نه ده برده وه چاره

سه عید فکری لی ده کرد، زور به عاقلی و به په فتاره

دهیگوت: لیان ده کرم بو بهن ساموړته و له زولفی نایشه خانم ته او ده کهم
دهسکه وساره

نه شهره فییه کانی سه ری زولفی ده که مه وه به لغاو، دیارییه و بو میر سیوه دین به گ،
تا نه وړو کهس نهیدیوه ولاغی و، قابیله نهو نالّ و بزمار و نهو بهن ساموړته و
دهسکه وساره.

نه شهره فییه کانی کرد به لغاو، به شهوی تاریک دهره وشا.

جا کوتى: خودايە شوكرانەم وە بەر تۆ ھىناوہ
 ئەوہ تۆ بووى بەواسىدە، كارى من جىبەجى بوو، بووہ تەواوہ
 تا ئەوپۆكە بۆ ئاغاي خۆى ھىچ كەس ديارى و سەوقاتى واى نەھىناوہ
 قابىلى سولتانى ئەستەمبۆلە ئەو ولاغ و ئال و بىزار و دەسكە پەشمە و لغاۋە.
 جا ئەوہ سەعید چەك و ئەسپابىشى ھىنا بوو لە ناسرىيە.

۱۲۴

سەعید چومكە پىاوپىكى عاقل و چازانە
 دەيگوت: دىنا زۆرى ھەيە پۆژى ناخۆشى و لىقەومانە
 دەيگىرى بىست و چوار تىر لەوانى قەرە خۆراسانە
 بىست و يەك ئالەتى جەنگى، بىجگە لە زىادى ئەگەر بەوم دەلەين سەرە پەيكانە
 دەيگوت: پىتى دا دەوى، دۆست و دوژمنم ھەيە، سەفەرم دوورە و ئىرانە.
 ئەوہ مەنزل بە مەنزل ھات. جا پىاو بەبۆرە بىروا، ھەك ماشىن پۆيىوہ. ولاغەكەى
 خۆى بۆ پىرئۆن بەجى ھىشت، كوتى: داپىرە! ئەگەر پىداۋىستىت بوو، دەتوانى
 بەرى بىفرۆشى و بۆ خۆتى خەرج كەى، سەفەمى پۆژگارى خۆتى پى رابىوئىرى.
 ئەگەر ھاتە ھەرىرى كا ھەسەنى دزەبى سەردار عاشىرەت بوو. پاش بانگى
 شەوان بوو، ھات لە ھەركىكى گەورە مال دابەزى، ژنىكىش، دەتگوت جانوماينى
 كاكلاغاى گەردىيە تازە زىن كراوہ، ئەگەر ھاتە ھەرى چاۋى پى كەوت، غەرقى تىر و
 سەرە پەيكانى قەرە خۆراسانە، سوارىك پەمبى لە خويىنە نەكرد و پەيشكەى خويىنى
 لى ھەلدەمەرى، ئەوہ ژنەكە دەلى:

سوارەكەى ئەسپت بەبال دەفەرى و ھىندىك دەلەين لاقى لەسەر عەرزىيە
 راست و چەپ خۆت ھاۋىشتۆتە سەر پكىف و ورىنگەت^(۴۷) دى لە لاق و ئاۋزەنگىيە
 پىشى زىنت زىرى سىبىيە و، لىت چەسپ كەردوۋە وردە فەرەنتىيە
 لە پىت دايە جووتىك چەكەمى سەمەيل نامەى بن دەباغى عەسلە ھەستا نەسرىيە
 ھاۋىشتۆتە نىو شانى خەفتانىكى ھىندىك دەلەين: قاقومەو، ھىندىك دەلەين: غەزە،
 ھىندىكىش دەلەين: نەخىر، پىستى پلنگى كىۋى و ياغىيە

خەریکی لێره دابەزی بەقوناغی و بەمیوانییە

خەجالەتم. ئەمن ئی تۆ ناتوانم بکەم خزمەت و پەزیراییە

نا بەلەدی، با پێت بڵێم پێ و و شوێن و روخسەت و بەلەدیە

پیاوی وەکو تۆ دەبێ میوان بێ لە گەورە عەشیرەتان، ئەو جێگا و ڕێگای ویە

گەورە ئێمە کا حەسەنی دزەییە.

ئەو بەلەخانەی چرای لە دوورەو دەیسی، شوق و پەنەقی کردووە بڵاو

لە راستە بیست و دوو کەس نۆکەر و خزمەتکار و لە چەپە چل کەس پراوەستاو

بێجگە لەوێ مەجلیس نشینە و ساحیبی نیشانە و ناو

ئەوێ جێگای تۆیە، لە وێ دەلێن: دلی ماندووی لی دەحەساو

دەنا ئەمن خەمی ئەووم نییە بە و لاغت بگریووە و چانە

یان لێره بۆ خۆت ئیسراحت بکە و بخۆی پاروویک نانە

بەشان و شەو کەت هیندیک دەلێن: پۆستەمە و هیندیک کەس دەلێن: نەخێر!

قارمانە

جێگای تۆم نییە، خەجالەتم! بۆ من کەسری شانە.

ژنێکی زۆر لایەق بوو. سەعید دەیویست میوانی وی بێ. ژنە کە کوتی: ئەمن لە

قابیلی ئەو دەدا نیم، جێگای تۆ ئەوێیە. کچێکی بانگ کرد وە پیشی خست کوتی: بییە

بۆ دەرکی سەردار عەشیرەت.

۱۲۵

سەعید ئەگەر هات خواجانە لێدراو، راکشاون ئەمبەرەو بەرە

نیویکی عەمر بەرە، نیویکی ئاغا، نیویکی نۆکەر

هەمووی قەلسە و خەنجەری نۆگۆی دویشک نیشانی لە بەرە

هەمووی دەلێی هەژدیها، گرتوویەتی ڕێگا و گوزەرە

هەمووی قەپۆز بەرانی و پەنگ پیاو و پەشەسمەرە

هەمووی ئی پۆزی لێقەومانە و چاکە و خراپە و خۆین پێژیان دیووە و پاکی دەلێی

تەتەرە.

سه‌عید سلاویتیکی ده‌کردوه به‌شهرت و به‌ئەركانه

ولآغیان لئ وەرده‌گرت و سه‌عید پیتی له‌سەر عەرزی دانا.

سه‌عید جلّه‌وی ولآغی نه‌ده‌دا، ده‌یگوت: براله‌ئوه که‌ته‌بارگینتیکی قه‌تارچییان نییه

هه‌چ که‌سی ولآغ له‌من وەرگرئ، ده‌بی کا جه‌سه‌نی دزه‌ییم بداتئ

به‌ئیعیتبار و به‌زامنه‌تییه

چومکه‌ئه‌من دلم‌ موتمه‌ئینی له‌که‌س نییه

به‌لام‌ پیاوی گه‌وره‌ نیوی خۆی ناکوژیتته‌وه، ئه‌و ده‌زانئ عه‌یبه‌ و شووره‌یییه.

چوون به‌کا جه‌سه‌نی دزه‌یییان کوت. ئه‌وانه‌ی له‌کنی بوون، کوتیان: چۆن کا

جه‌سه‌نی دزه‌یی ده‌کا به‌زامنی ولآغه‌که‌ی؟! کا جه‌سه‌ن هه‌ستا هاته‌ ده‌رئ، ئه‌گه‌ر

چاوی به‌ ولآغه‌که‌ی که‌وت به‌ند به‌ندی قابلی پاچه‌نی. قه‌ت ولآغ و سواری وای

نه‌دیوو.

ماشه‌للا خوداوه‌ندی میری مه‌زن دنیا‌ی چۆن داناوه

میوان ده‌لتی ئه‌سفهن‌دیاره‌ و به‌رامبه‌ر به‌پۆسته‌م پراوه‌ستاوه

ده‌لتی ئه‌فراسیابی تورکه‌ و له‌ سه‌فه‌ری گولستانی ئیره‌می گه‌پراوه

ده‌لتی فه‌ره‌یدوونی فه‌ره‌ و سه‌لم و تووری لئ کوژراوه

به‌ینه‌للا عاقله‌، هه‌قی هه‌یه‌ ولآغی خۆی به‌که‌س نه‌داوه.

کا جه‌سه‌ن به‌خیره‌هاتنی کرد، کوتی: ئه‌من زامنم، خاترجه‌م به‌به‌سلامه‌تی ولآغ

ده‌دریته‌وه‌ ده‌ستی. فه‌رموو قه‌دمه‌ت په‌نجه‌کرد، مه‌کانت موزه‌یییه‌ن کرد. میوانی زۆر

بوو، پیاوی جگه‌رداری له‌مه‌جلیسه‌یدا بوو. هه‌موو هاتن بۆری میر سیوه‌دین به‌گیان

دی. ئه‌ی کوتیان له‌و کابرایه‌! ئه‌وه‌ چ کاره‌یه‌؟ چ که‌سه‌؟ ولآغه‌که‌یان زۆر پئ قابیل

بوو، چه‌ک و ئه‌سپایی وایان قه‌ت چاوپئ نه‌که‌وتبوو.

کا جه‌سه‌ن کوتی: له‌وه‌تی چاوم به‌و ولآغه‌که‌وتوو، هه‌چ هۆشم نییه‌! یه‌گجار ئه‌و

کابرایه‌ پیاویتیکی عاقله‌، ولآغه‌که‌ی نه‌دا به‌که‌س؛ کوتی: کا جه‌سه‌ن زامن بی. قسه‌ی

خۆم له‌ گرتو ناوه‌، عه‌یبه‌ لی‌ره‌ لئی بستینین. به‌لام‌ چل که‌س هه‌ر ئه‌وشۆ پراوا، که‌له‌که‌

په‌شی خۆشناوی لئ بگرن. لی‌ره‌ ده‌بی ئه‌من ولآغه‌که‌ی بده‌مه‌وه‌، له‌وئ ولآغه‌که‌ی لئ

بستین. ئه‌وه‌ له‌ قابیله‌تی ئه‌وه‌ی دا نییه‌ ئه‌و ولآغه‌ی بی. ئه‌و ولآغه‌ بۆ که‌سیک ده‌بی

ئەگەر سەلتەنەتى مەملەكەتتىكى قورسى بە دەستەوۋە بى.

عادەتى گۆرانىش شەوۋە، بەشەو كاپرا دەپەشۆكى و دەست دەدا. سبەينى سەعيديان غافلاند ھەتا ۋە بەر شەوئى بگەوئى، تا پۆژ درەنگ نەبوو، ئىجازەيان نەدا بپروا؛ بۆ خاترى ئەۋەى شەو دابى؛ ۋلاغەكەى لى بستىن. كا ھەسەن دوازە جار چوۋ ۋلاغەكەى تەماشا كرد، كوتى: لىتى دەستىنم و بۆ خۆم سواری دەبم.

۱۲۶

دوۋ كەس بەكەلەكە پەشى خۆشناۋىدا دەھاتن؛ سوار بوون. ئەگەر چاويان پى كەوت، ئەۋبەرەو بەر گىرا بوو؛ گەرەنەۋە. بانگيان كردن: بۆ سەۋو كرد؛ بۆ گەرەنەۋە؟ پى لەنگۆ نەگىراۋە. دزى ئەنگۆ نىن؛ ئىمە كارى گەرەمان ھەيە. ۋەرن بپۆن بەپى خۆتاندا. ئىجازەى كاپراكانيان دا؛ ھاتن پابردن.

سەعيدىش پاش نەھارئى دلى تاقەتى نەگرت، كوتى: ئاغا! ئىجازەى ميوانى بە دەست خانەخويى؛ ئەگەر ئىجازەم بەدى پى من دوۋرە، دەپۆم. زۆر بەئىعتىبار و زۆر بەحورمەت و زۆر بەھىسابى ئاغا ئىجازەى دا و بەپىيى كرد. چل كەسى دىكەشى بە دۋادا نارد؛ كوتى: بپۆن پاش و پىشى لى بگرن؛ بەلام زۆرى لى نىزىك مەپۆن، نەۋەكو كاپرا لاپى بى، بەكەلەكە پەشى خۆشناۋىدا نەپروا.

ئەۋە دوۋ سوارەكە ھاتن، توۋشى سەعيدى بوون، ئەگەر تەمەشايان كرد، دىتيان جارى خەلۋارىك گل لە ژىر سىمى ئەسپى سەعيدى دەرەپەپى دەچى بۆ ھەۋاى. كوتيان: بۆ ئەۋە لەۋى پراۋەستان. بانگيان كرد:

سوارەكەى سوار بوۋى لە ۋلاغىكى دەلىتى شىمقارە و بازى برسپىيە و لە نىچىر دەگەپى

ھەيفە لە دونىايەدا لە ناخافل پياۋى شوجاع و پەشىد بگەۋىتە شەپى و لەسەر خوانى زىن ۋەرگەپى

پىشات و ئەجەل ھەمىشە لەسەر پۆجى بنى ئادەم دەگەپى.

سوارەكەى تەدارەك و چەك و ئەسپ و مەرکەب تەۋاۋە

خەنجەرى دەسك نىرۋى پازارى عەسلە جەۋھەر پىزت لە كەلەكەى چەپەى ناۋە

قەرەبىنايەكى گەرۈ پەشى داۋدى پەپۈلە نىشانى كە ماھى بەحرىت لە دەسكى
ناوہ

وشىار بە! بە سەھوۋ مەجۆ! پەبى بەدوۋر بى لە دەرد و لە بەلایە، لە كىشە و
سەدەمەي كەلەكە پەشى خۆشناۋە!

بەخولای عەزىزم خەبەرى ئاخىرىت بدەينى: كەلەكە پەشى بازخانەي خۆشناۋىت لى
گىراۋە

ھەموۋى دەلتى شىرە و لەسەر نىچىرى پراۋەستاۋە

چاۋەرپى تۆن، ئەۋە خەبەرى ئەسەھىمان بە تۆ داۋە.

بەۋىدا كەس ناتوانى بكا ھاتوچۆ

حەيفە پىاۋى ۋەك تۆ، لە مەيدان دەردەكا گۆ

ھەرۆ، بېرۆ، دايك بۆت نەكا پۆرۆ.

سەرکەۋتوۋ بى، دانەنىشى بە شەرمەزارى

ئاگاي لە تۆ بى پادشاي پەرۋەردگارى

دايك لەسەر مەيتى تۆ نەكاتەۋە گريان و زارى.

سەعيد ئەگەر ھاتە پىشى لىيان، كابرا سەلمىنەۋە؛ سامەكەي ۋابوۋ.

كوتيان: بەۋىدا مەرۆ، پىت لى گىراۋە!

۱۲۷

سەعيد كوتى: ۋەللەھى ئەۋ دىنا پووناكەم بەبى غىرەمتى ناۋى

ئەۋ شۆرەتە بلادەبىتەۋە، دەلتىن: سەعيد نەيوپرا بېۋا بەزىنۋى بازخانەدا و

بەكەلەكە پەشى دەخۆشناۋى

ۋەللەھى من لە دلى خۆي ناكەمەۋە بە ناسۆر و بە فكرى

ھەۋ سەد كەس كامەرى ئەگەر پىگا بە پىاۋى بگرى

دىارە ھىچ بە بى عومرى خوداي تەعالا ناكرى

ئەۋى ۋە سەرت بى، دەبى بىتو رابىرى

ئەۋى خودا نەيكۆزى بەبى ئەجەل نامرى.

ئەو سەئید خۆی گورج دەکرد و دەپهاویشته سەر پێشی کەوانی دوو تیری قەرە
خۆراسانی پەپوولە نیشانە

ئەگەر ئاوازه‌یان بێ، پلنگ گۆی لە دەنگی بێ، خەوی هەراسانە
سەئید تیرەندازە، ماسی ناتوانی بپوا لەبەر تیری لە شەپۆلی دەبەحرانە
ئەو خۆی دەسپارد بە پادشای پەرورەدگار و بەسەبجانە
دەيگوت: پیاو نابێ بترسی رۆحی خۆی پکا پونھانە.
دوو سەعات لە شەوێ چوو بوو؛ چونکی فینک بوو، شەو بە سەر دەستاندا هاتبوو،
مابووێ وەکو ئێرە و وسووکەند، هەستیان کرد، ئەو کوتیان هات، وشیار بن!
لێی دەبوونەو ئەو بەرەوبەرە

کەسێک لە خەلکی بکا قەتل و قەستە سەرە
خودا بێ بەشی کا لە بەهەشت و لە ئاوی کەوسەرە
ئەو هەموو لە خۆیان دەدا تانووت و غیرەت و حونەرە
دەیانگوت: بۆ ئەو کابرایە نابێ ئەو ئەسپ و تەدارەک و شیر و خەنجەرە
قابیلی کا حەسەنی دزمیە، دایمە ساحیبی حەو سەد عەمر بەر و خزمەتکار و
نۆکەرە.

کابراکانیش سەئیدیان وشیار و خەبەردار کر بۆو.
سەئید دەیزانی پێی لێ گیراوە
ئەگەر نەرمە ئاوەزەنگێکی بۆ بۆری دەهێناوە
زۆر کەس دەيگوت: بۆر بە بالّ فری، هێندیکیش دەیانگوت: ئەو جیگای کۆلکە
بزمارە لە عەرزی ماوە

دەنگیان دا، ئەو بەرەو بەری لێ گیراوە
لە شانی راستی سەئید ئەگەر تیروکەوانی دادەمالی و لەسەر پانی دادەناوە
دەنگی بۆری دەدا و قاژەیی تیری سەر بەپەیکانی دەبۆوە بلّاو
یەک بە یەکی دەيگوت: ئەو دەنگی هەوری عاسمانی بوو! هێندیکیش دەیانگوت:
نەخێر، بەحرە شەپۆلیان لێک داوە
ئەو دۆزمنەیی لە پێشی پێی گرتبوو، لە پێشەوێ پراوەستاوە

تیریکی لهب سورخی شازده مشتیی عوقاب رهنکی له سنگی ددهاوه
 ئهوی ئاوهژوو دهکردوه، له میژه له ههو سالان راست بۆتهوه و ژيانی پێ نهماوه
 ئهگهر كه لای كهوت، ئهوه كابرا ریگای بۆ بهرداوه
 هیندیک دهیانگوت: ههوره بروسکه بوو. عاقلمهندان کوتیان: ئهدی ئهو کابرایه بۆ
 کوژاوه؟

کابرا كه كهوته عهرزی، کوژرا، سهریان لێ شیوا، دهستیان لێ تیکهڵ بوو،
 هۆشیان نهما. سهعید به نیتوانیادا، به سه زگیاندا، هات و پابرد؛ خۆی
 دهربازکرد.

هیندیک تیک هالاوه، هیندیک لاقی راستهی شکاوه
 پیاویکی زۆر موخته به ریشیان لێ کوژاوه
 سهعید زۆر دوور كهوتبۆوه، ئهگهر به شانی راستهیدا ئاوپتیکی ددهاوه
 داد و فیفانه، هیندیک دهیانگوت: باب، ئهوه سواره ی غهیبی بوو. هیندیکیش
 دهگریان، دهیانگوت: خودا فتهح و زهفهری ومه دهستمان نهداوه.

١٢٨

خودای عهرز و عاسمانی
 حاکی حوکماتی ههر تۆی، كهس به سوپت نازانی
 كه سێك موخته به ری كهی، به تانجه و به دیوانی
 كه سێك تۆ زه لیلی كهی، دهچیت زه لیل خانی
 موقه ددهر ههر به دهستی تۆن، ئه ی جاندهری بی جانی
 جا ئهوه سهعید موسافه رهی كهوته خاکی ئیرانی.
 ئهوه هاتهوه ئیرانی.

سهعید ئهگهر گه یشته ئیرانی و بای خاك و نیشتمان له سهری ددهاوه
 دهستی راستهی له سه ر جلّه وه و دهستی چه په ی ده كه له كه ی دهناره
 هه ناسه ی ساردی له دلی ده هاته ده ری و سی هه ناسه ی كه سكوونی ده كیشاوه
 ده یگوت: نیشتمانی ئیران ئاو و هه وای خۆشه، به لام بۆ من بوو به قه باعت و

بەشەر و شورپو لەسەر پوفیە، ئێران لە من تال و توون کراوە

فەقیری هیچ نییە، بۆ پیاوان نابێتە بەند و عەیب و باوە

ئەمما گرتییەکی زۆر قورس و بەزەحمەتم لە دلیدا ماوە

خەڵکی سەرزەنیشتم دەکن، دەلێن: بەسەر و سواری دەلێنی پۆستەمە و خولقاوە

ئەگەر ئەو پیاوێ، ئەدی بۆ دایک و بابت بەقەرزدارێ و بەشەرمەرازی بەجی ماوە؟

تانووتی خەڵکی ناخۆشترە لەوێ ئەگەر پیاو پۆی برژی بیناھی هەرتک چاوە

ئێستا دوورە، سەرەدی ئێرانە، زۆرم بۆ مەرگەوهر و تەرگەوهر ماوە.

سەعید فکری کرد و گنجی خستەوێ نێو چاوانی

خودایە لە کێ ئەمن بێم بە میوانی؟

فکرم بێتەو بەری و بە بۆری گۆل گۆلی بگرم مەنزل و وچانی

چۆن من لە ئێراندا نیمە خاترجەمی و ئیتمینانی.

ئەو بۆری ڕاگرتبوو، فکری دەکرد، بۆر دەسوورا، دەکەوتەوێ سمکۆلی

سینگی دەستی بە تەکاندان کرد وەک چاوەش بوکتی دەهۆلی

سەعید کوتی: جیگای من کوێیە؟ دەچمە مالی فەتخە خان، میوان دەبم لە دزە

دۆلی.

ئەما با پۆژ ڕاببری، شەو بێتەوێ سەر دەستانە

خوداوەندی میری مەزن ئەگەر پیتی بگری قەرار و مەکانە

شەوپۆ چاکترە، شەو قەلای میردانە

ئێرانی ڕەشیدن، هەمیشە ڕووحیان لەسەر دەستانە

هەمووی ساحیبی شیر و تیر و خەنجەری قەرە خۆراسانە

هەمووی نومایش بازن لە شیری قابیل و دەستیان بەتیغ و پەیکانە

نەبادا کەسیک لە من کەوتبێتە قسان و ڕاپۆرت دانە

ساحیب دوزمنم، پیاو نابێ بکاتەوێ ئیعتیار و متمانە

دەبی لە پۆزی خۆشیدا پیاو بترسی لەو پۆزەێ ئەگەر باسی سەر و لێقەومانە

چونکی بەتەدارەک و ئەسپاب دەلێن: پۆلێیە لە زەمانە

نه وه كو پټم تال بكن گهروو، بټمه سهر حالاتی كوشتن و بلټن: پړووحی دانا
چومكى تا نهكوژریم و تنم نه به نه وه بڼ گۆږ و گۆږخانه
هیچ كهس نابى سوارى بڼرى بى و پټى بېرى مه نزل و مه كانه
ئهمن ساحېب دوژمنم، بویه سهرى خوم هه لگرت و به جېم هیشت خاكى ئهو
نیرانه.

۱۲۹

هه چ كهس تووشى دهبوو، دهیانگوت: ئهو سه عید ته رگه وه پیه.
دهیانگوت: ئهو ته دارهك و ئه سپابه ی له كوئ هیناوه؟ كهس زه فهر به و
هه ژدیهایه ی نابا. ئهو سه عید به پوژ نه هات، شهوئ تووشى دوژمن یان
دوست بى قهیدى نییه.
ئه گهر له بڼرى توند ده كرد لغاو و ده سكه وساره
جار جار به نهرمه ده پویى و جار جار ده هاته وه به ویلغار
هیندیک دهیانگوت: ئهو په رندهیه و بالداره
هیندیکیش دهیانگوت: نه خیر ولاغه كه ی ژور قابیله، ئهو سواره جگه رداره.
به لكو دوو سه عاتى شهو مابوو، سه عید به كۆ و ته رازووى عاسمانى^(۴۸) به هه وای
شه وى ده زانى
ئهو سهرى ولاغى راده گرت له دهركى فه ته خانی
نوكه ر و خزمه تكار و قهره و ل ئه گهر وایان زانى
دهیانگوت: بابى خوم ئیستا شه وى ماوه
ئه تۆ پیاوت كوشتووه یانه لیت قه و ماوه؟
به و نیوه شه وى په نات بڼ دهركى فه ته به گى هیناوه
دهیگوت: بابم! نه پیاوم كوشتووه و نه هیچ تاوانیکم هیه له سهر شانى
دهى پیاو پروانیته قسمه تی په روه ردار و پادشای په بیانى
ئهمن له فه ته به گ داد به زم به میوانى.
سه عید راوه ستا. کوتیان: باب، خه بهر ده دهین فه ته به گى

تایه‌فهی خانی موکری - ئه‌وه له تایه‌فهی خان و خانه‌وده‌لی دمدمه - له خه‌وتیان هه‌ستاند.

١٣٠.

فه‌ت‌حه به‌گ پیاوێکی عاقل و وشیاره

ده‌یگوت: ئێستا شه‌و زووه، خۆ به‌هه‌وای عاسمانی را دیاره

چ قه‌وماوه؟ له‌ کێ به‌ر بووه‌ ئاگر و ناره؟

کێ تالان کراوه و کێ هیناویه‌تی هاواره؟

پێم وایه‌ ده‌وره‌ی دزه‌ دراوه‌ به‌بیست و دوو هه‌زار سواره

کو‌تیا‌ن: ئا‌غا! میوانێک له‌به‌ر ده‌رک‌تی‌ه ده‌لێی فه‌رامه‌رزه‌ له‌سه‌ر دوو پاسته‌ی پک‌تی‌ی
راوه‌ستاوه

سمی و لا‌غی زێره، به‌و شه‌وه‌ بریقه‌ی ده‌داوه

لغاوی فه‌ره‌نتیه‌، زۆر په‌نگینه‌ سه‌قاو^(٤٩) و ده‌ست و لغاوه

وه‌زیفه‌ی قه‌ره‌وله‌، وه‌زیفه‌ی خۆمان به‌جێ هیناوه

نمه‌ک خۆرین، خه‌به‌رمان به‌ ئا‌غایه‌ چه‌له‌نگ داوه

سوار له‌سه‌ر فه‌رمایشت و قسه‌ی تۆ راوه‌ستاوه.

جا کو‌تی: پیاو میوانی بێ ده‌بوو ده‌ست‌به‌جێ ده‌رکی دیو‌م‌خانی‌ی بۆ بکه‌نه‌وه.
کو‌تیا‌ن: کابرایه‌کی وانیه‌ پیاو بو‌یرێ ته‌مه‌شای نیو‌چاوانی بکا. فه‌ت‌حه به‌گ
سه‌عیدی چاک ده‌ناسی، به‌مندالی پێکه‌وه‌ گه‌وره‌ ببوون، ده‌ست‌به‌جێ ده‌رکی وه‌تا‌غی
ده‌رتیا‌ن بۆ کرده‌وه. سه‌عید و لا‌غه‌که‌ی له‌ نیو‌ه‌پاستی‌ حه‌ساری فه‌ت‌حه به‌گی پا‌گرت،
کو‌تی:

ئا‌غای چه‌له‌نگ له‌ خه‌وت‌دا ماوه‌ یان له‌ خه‌وتی هه‌ستاوه؟

کو‌تیا‌ن: هه‌چی تۆ به‌فه‌رمووی سازه، په‌زیرایی، قه‌لیان و قاوه

کو‌تی: کارم به‌وه‌ نییه، هه‌ز ده‌که‌م ئا‌غا ببینم به‌ دوو چاوه

ده‌نگ له‌ قه‌ل‌درمان و پلیکان و پا‌گیر^(٥٠) ده‌هات، ئه‌وه فه‌ت‌حه به‌گ له‌ حه‌ساری
راوه‌ستاوه.

ئەگەر چاکی تەماشاکرد، دی سوارێکی بە زین
مەگەر جارێکی لە جاران کاکە مەمی وا دیبێ، ئەگەر دەپۆیی بۆ جزیڕی بۆ دیتنی
خاتوو زین

بیست و یەک پەرپەری ئالەتی جەنگی وەکو کۆتر لە قەد و بالای کەرۆشکەیان
دەکرد و دەفرین

خەنجەری دەم پەشی دەسک نێرۆیی، دەلێتی تازە هاتۆتە دەری لە برین

پیاویکی جوان چاک بەنەزاکەت و ئارامگای گرتوو وەکو

برزووی شیر هەژدەر ئەگەر هاتوو وەختی داخوایە و سەر غەزەین

پەمبی دەم پەشی هەژدە قەفی لە شانی دایە؛ کەسێک چەپ بدوێ، دیتە سەر پۆژی
خوێن پڕین.

ئەو دەستبەجێ فەتخە بەگ دەنگی نۆکەرانی دا، کوتی: سەرۆ لەبەرد داو،
سەهووتان کردوو

دەلێتی بێ عاقلن، خزمەتو نەکردوو

بۆ و لاغ و لە میوانی بەپێز وەر نەگرتوو؟

کوتیان: وەللا لە تۆی پرسیو و داوای تۆی کردوو.

دەستبەجێ چرا و پوناکایان هێنا حەساری

نیو چاوانی سەعید خوێنی لێ دەباری.

پوناکایی پەیدا بوو، ئەو بەر ئەو بەر، بە فەنەر و چرا

لێک ئاشکرا دەبێ دۆست لەگەڵ دۆزما.

فەتخە بەگ دەستبەجێ ناسی، زانی ئەو سەعید مەرگەو پەییە

دەستی دەنا لە نیو دەستی و دەمی لە نیو دەمی

دەگوت: یا خولە بەخێرتیەو سوارەکی ئازا و پەشید و غوربەتیە!

زۆر لە میژە سەعید لە پیش چاوی من دیار نییە

ئەو مەلەبەندەم دەدی بەوێرانی و بەخامۆشی و بەچۆلییە

چومکە دەنگی رکێف و ئاوازەکی و ئاوازی تیری سەعیدی دە سألە دیار نییە.

جا ئەو مولا قاتى ئىكترىيان کرد. ولاغە کەى بە فەتە بەگ ئەسپارد، تاقەتى کەن. بۆ خۆى پۆى بۆ سەرئ، قسە و گوشتوگۆ هەچى بوو کرا. مەحرەمانە پرسىارى دایک و بابى لى کرد. ئەویش مینگاندی و قسەى نەرمە نەرمەى کرد، کوتى: ئىنتىها خانووە کەشى فرۆشت، کەسىكى خولا تىرى نەکا بە عەبدى تىر نابى. سەعید بەو قسانە نارەحت بوو، کوتى:

ئاغا! بۆ چت سەر داخستووە؟ هەلئە چاوە
پىم وایە بايە شایەک غیرەت لە کەللەى ئىرانىياندا نەماوە
پیاو ئەگەر فەقیر بوو، عاقلی ناقيسە و ناتەواوە
بە پەیبى کابەى ئەو خانووە نە کرینی هەیه و نە فرۆشراوە
ئەو هەقە دەستینم بزانم بابى من بۆ دەرکراوە؟
هەلئەت کوتووایە: سەعید مردووە و لە دونیایەدا نەماوە
کىيە ئەو کابرایە، ئەو خریدارە؟

دەرى کردووە ئەو پیرە و ئەو هەزارە
نەیزانیوە زەهلە چەشمى کورى قاتلى هەزار سوارە؟
فەرموو ئەلەان مەعمورى دە سەر کە، بۆى بنێرە پوول و پارە
بە چەندى کرپو، بیدەیه پوول بە حیسابى و بە ژومارە
ئەمن ناچمەوە تا دایک و بابم لە خانوبەرەى خۆياندا نەگرنەو و چان و قەرارە
قەستەم بەوێ کەم ئەگەر پەرۆردگارە
بىست سەعاتى مۆلەتە، نابى ببى بەبىست و چوارە
بۆ هەچ کەسێک بلین: پیرە و هەزارە و فەقیرە و ئىختیارە
دەبى دەرى بکەن و دابنیشى لە کووچان، کەنار بە؟
ئەو دەست بەجى فەتە بەگ مەعمورى دە سەر کابرای دەکرد و سەعیدیش
پوولى بۆ دەنارد.

پیاویکی ردین سپى دەنارد زۆر بەشەرت و بەعاقڵ و بەئەزکانى

ره‌بی ئه‌من رووحم له دنیا‌یه‌دا بی‌یته‌وه فانی
 بۆ دایک و بابی ده‌نارد ته‌داره‌ک و پێ و شوێن و حیسابی زینده‌گانی
 مه‌عموور به، دایان مه‌زێنه‌وه، مه‌یه‌له‌ دایک و بابی من به هاتنه‌وه‌ی من بزانی
 بالا پۆش و بژیوه و ته‌دارمه‌کیان هه‌موو بۆ جێبه‌جێ که وه‌کو ده‌وری ده‌ورانی
 ئه‌من ناتوانم بچمه‌وه به خه‌جاله‌تی و به که‌سری شانی
 ئه‌من ره‌بی رووحم نه‌می‌نێ، بچێ به بادی فه‌نا و بی‌یته‌وه فانی
 دایک و بابم دابنیشتن به بی پێ و و شوێن و چاو له ده‌ست و سه‌ره‌له‌به‌ر و به‌بی
 زینده‌گانی
 خولا ئه‌و کوره‌یان لێ بستینێ ئه‌گه‌ر دیته‌وه پۆژی شه‌ر و مه‌عه‌رکه و خوێن پڕزانی
 دوژمن بێ رووچه، ده‌ترسێ له رووح، نامینێ گیانی
 ئه‌من هه‌یج ناترسم له پۆژی کوشتن و باسی سه‌ر و دل هه‌شانی.

١٣٢

ئه‌وه پوولی کابرای نارده‌وه ته‌واو. بۆ پاخه‌ر و بۆ پۆشاک پوولی بۆ به‌پێ کردن.
 کوتی: ئه‌من به‌و جوژه‌ی ناتوانم بچمه‌وه کن دایک و بابم. فه‌تحه به‌گ ناردی که‌یخودا
 و پدین سپی هاتن. سه‌عید ده‌ شه‌و له ماله فه‌تحه به‌گی دزه‌ی دۆلێ بوو. فه‌تحه به‌گ
 له تایه‌فه‌ی خان و خانی له‌ب زێترین بوو. هه‌یج که‌س نه‌یده‌زانی ئه‌گه‌ر سه‌عید
 هاتۆته‌وه، که‌س خه‌به‌ردار نه‌بوو. کابرا خانووه‌که‌ی چۆل کرد ده‌ستبه‌جێ، کوتی:
 ده‌بی بینه‌وه خانووی خۆتان. بره‌یاننه‌وه خانووی خۆیان. که‌س باسی سه‌عیدی له
 کن نه‌کردن. بابه‌که‌ی شه‌وی ئه‌وه به ژنه‌که‌ی گوت، کوتی:

چیه‌؟ له دنیا‌یه‌دا چ قه‌وماوه؟

ئه‌و چاکه‌یه له‌گه‌ڵ من و تو کراوه

عه‌جایب ماوم خه‌لکی ئه‌و زه‌مانه نییانه ئه‌و غیره‌ت و هه‌نگاوه

خۆ پۆژی قیامه‌ت نییه، که‌س نه‌یگوت: پۆژ که‌راوه

ئه‌دی بۆ که‌س نالێ: مه‌عمووری باری ته‌عالا، مه‌نسووری هه‌للوجه و کێو په‌پره

کراوه

له كه سڼ نه بېستوه بلآئ: ئيسرا فيل نه فڅى سوورى لآ داوه
 له كه سڼ نه بېستوه بلآئ: ئاخري زهمانه و خودا دنيای تټك داوه
 كآئ نهو ئيسراحتى و به شاره تى و خوشييهى به سهرى پيرى بؤ ئيمه داناوه؟
 نهوه ژنه كهى جوابى ددهاته وه، دهآئ:

وهكو من تټى بگم، سويډنت بؤ دهخؤم به خوداى عرز و عاسمانآ
 كهس له دنيايدا نيه نه گهر وا مال و بږيوه بؤ من و تو دانآ
 بمانخاته وه سهر ئيسراحت و ژيانى سالى سالانآ

نه من خه ونم ديوه، نه گهر بيتو تو لټم و مرگري و به و قسه يه بزاني
 خاترجه م به ميوه ي به هه شت، رؤله كهى به ردلانم، هاتوته وه خاكى ئيرانآ
 دهنه هيچ كهس نه بوو بلآئ: نه وانه بؤچى دمر به دمرن، سهر گهر داندن،
 ماونه ته وه له كووچه و كوآلانآ

نهو كار زؤرى پآ داده وئ، يه گجار به عينوان و شهرته
 بؤنى سه عيديم له بهر دهمارى دآ، پټم وايه نهوه كارى شټرى زمرده
 دهنه له دلى پياوى لاناچآ به بټگانه نهو خه م و پهريشانى و دهرده.
 پآ و وشوئنى وا بؤ دامه زرانندن، نه گهر سټسهد سواريان لآ دابه زى به خه ياليان
 دانه يه.

۱۳۳

جا سه عيد به فته تچه به كى گوت: دهوران دهورانه، هر دهمه ي دهورى خؤى دياره
 دهبآ نه تو بؤ من ساز كهى به حيساب و به ژماره
 با نه آئين: سه عيد كابر ايه كى شهرمه زار و بآ كاره و بآ چاره
 دهبآ له گهآ نه من بآ سه د پياده و سواره
 تا بجمه وه كن نهو باب به پيره ي ئيختياره.
 فته تچه به ك دلى سه عيد ناتوانآ بشكټينآ
 نهوه سواري ساز كردن، هه مووى رهمخت^(۵۱) بؤ سنگى ولاغى دټنآ
 هه مووى شيرنه سهر و سواري و تنگ و پشتټينآ

ھەمووی قاقوم و خەز بەسەر شانیدا دینى
 ھوكمى فەتھە بەگە، ئەگەر بۆ خوشى ھىندەى سوار نەبى، ئازايە
 رەشىدە، لەبەر حورمەتى سەعید لە ورمىو خەلكى دینى
 بەجورىك ئەو سوارانە ساز دەكا و دەیان پازىنى.
 سوارەى ساز كردن، پراوستان تاق و جوت
 دەتگوت ئەو پۆژەيە ئەگەر پۆستەم دەچوو سەر بەحرى كاسە پروود.
 ئەو ھەوت سوار پىشەكى پۆين، خەبەريان دا كوتيان: فەتھە بەگولئى
 ميوانە. دايكەكەشى ھەر دەيگوت: بۆنى سەعیدى دى
 ئەھلى تەرگەوهر و مەرگەوهر دەيانگوت: كۆمەگ بەعەزىز بەگ بكەين، پىرە و
 ئىختيارە

خزمەتى پى ناكرى ئەگەر ميوانى ببى سەد سوارە
 فەتھە بەگ پياوئىكى رەشىد و دەستپۆيى و جگەردارە
 لە مەملەكەتى ئىمەدا نىوى لە ھەموو عالەم پرا ديارە.
 ئەو شەك و بەرخ و جووانەكا، ئەگەر وایان زانى
 پرايان دەگرت بۆ و پۆژەى كە سواران دین بەميوانى:
 كووچە ئاوپرژین كراون، خەلكى ھەر چاوپرپىيە
 فەتھە بەگ زۆر دەستپۆيىو ھوكمى پادشای ئىرانى پىيە
 با لىي خەجالت نەبين، بزانین كارى بە كىيە؟
 ولاغان زین كەن، لەگەلمان نەبى كوپ و كالە
 ھەختى حورمەت و بەپىرەو ھەچوون و ئىستىقبالە.

۱۳۴

ئەو ھەچووان ساز كرد بەپىرىيەو ھەچووان. فەتھە بەگ بە سەعیدى گوت: دەبى ئەتق وە
 پىش كەوى. سەعید پياوئىكى دپودار بوو، خەلك لىي دەترسان. چومكى كەسش
 پياوى وای نەدیبوو لە ئىراندا بەو تەدارەكەو. سەعید دەيگوت:
 لە دلئى من گەپئى چەندى لە ھىشە و چەندى لە ژانە و چەندى لە ھاوار ھاوارە

ئەمن خىرىكى زۆرم بۆتۆرد و بەتۆم ھىيە مېمانە و ئىعتىبارە
 ھەوھلېن پىشت و پەنای خۆم ھاويشتە بەر ئەو پادشای ئەگەر پەرۋەردگارە
 دوايە تەمەنام بۆ بکە، چاکە لە تۆ دەزانم، ئەرى پەردەکەى پىر سوارە
 مەخسۇودم حاسل بى، لىم ۋەرنەگەرې و لىم تىک نەچى کاروبار و شەرت و قەرارە
 خۆ من دلم زۆر لە ھېش و لە ژانە، تىتى دا دايىسى ئاگر و نارە
 کەسىک نەمەكى خەلکى لە دەست بدا، لە دنيايە پروسيایە، لە قىامت شەرمەزارە
 ئەگەر من ھەمە دەستپۆيوى و قسە لە پىشى و ئىختيارە
 ئەو لە مير سىتوھدين بەگە، ئەو ئاغای چەلەنگ و بەرپوشوين و بەئىعتىبارە
 ھەتا دەچمەوہ خوداۋەندى ميرى مەزن بەدورى کا لە بەلا و لە گىچەل و لە ئازارە
 چومکە دنيا بۆ پياۋى سەدەمەيە و، کەس بەکاری خودا ناباتەوہ چارە
 ئاغای من خۆش زمان و خۆش ئەخلاق و خۆش پەفتارە
 ئاخ چاۋم پىتى بکەوتايەتەوہ. ھەر جارېکە و ئەو جارە
 ھەچ جارېکى ئەگەر پکىفى بۆ بۆرە دادەھىناۋە، گلى لە پاشوۋى دەردەپەرى
 بەتەغار و بەخولوارە
 ئالەتى جەنگى ئەوبەر ئەوبەر کردوۋە، دەلىتى ئىجازەتى لە لۆھراسپ ۋەرگرتوۋە و
 ئەسفەنديارە
 پەبى سەعيد بەدور بى لە چاۋى بەد و لە قسەى خەلکى و دوژمن پىت نەبەنەوہ
 زەفەر و چارە.
 دەپۆيى و دەگەپاۋە سەر عالەم، ولاغەکەى ھىند توند بوو کەس دەگەلى دەرنەچوو.
 خەبەريان زانى تەرگەوہرى و مەرگەوہرى، ساباتيان دروست کردبوو لە پىگايە؛ بۆ
 فەتە بەگ بوو، کەس جارې نەيدەزانى ئەگەر سەعيدى لەگەلە.
 دۆست تا دوژمن ئەگەر سەعيديان دەدى بەو تەرتىبە و بەو ئەرکانە
 دۆست پىتى خۆشحال دەبوو، دوژمن بيناھى نەدەما لە چاۋانە
 بۆرە ولاغىکە لە ئىراندا بەنىو و نىشانە
 ھىندىک دەيانگوت: ھەلۆيە! ھىندىکىش دەيانگوت: نەخىر، تەرلانە

ئیدی ئەو قسەپەیان نەکرد بە غایب و بە پونھانە
ئەو چل سوار دەرۆین، خەبەریان دەدا بە دایک و بابانە:
سەعید ھاتەو، سوارەى دەگەلن ئەو بەرەوبەرە
لە پاشى دەرۆن چەند ئاغا و چەند نۆکەرە
فەتھە بەگ بى رووچە و دەستەونەزەرە.
ئەو خەبەریان دانى. دایک و بابەكەى لە خوښىيان حالەت گرتنى، جەزم بوون،
وخت بوو لە خوښىيان شاگەشكە و شادى مەرگ بن. بە جاريك خەلكى داپژانى.
جا ئەو سەعید وە سەرکەوت بۆ ماله بابى.
جا بابى دەگريا و دايكى خوى پادەژىنى
پۆلە! جەرگمان نەماو و خوین دەدەلینى
ئەو كەسى لە پيشدا مرگىنى بۆ ئيمە دىنى
هەچى لە دلای دايە، بى و ليمان بستىنى.
ئەو خەبەر بەتەواوى خزم و كەس و كار درا. هەموو كەس خەبەرى زانى. واى لى
ھات ماله بابى سەعید وەك سەحراى مەحشەر. گەورەى عەسر و كەيخودا و ئاغا و
ئەمير لە ئاراپات و لە سووما و برادۆست و لە ھەنارىتوھ ئەو ھاتن بەسەعیدیپەو.
هينديك دەيانگوت: مردوو! هينديك دەيانگوت: ماو
هينديك دەيانگوت: حەيفە بۆ پياوھ شوجاعە، بۆ ئەو پياوھ
خرمەى ئاوزەنگى و دەنگى پکيفى لە ئيرانى نەماو.
نەتەويان دەيانگوت: چا بوو، ئيمە عەمرى سەعيدمان ناوئ
پەبى وە سەر دلای كەوتبى تيرى غايب و لە نەكاوئ
ئەگەر سوار دەبوو لە ولاغ و دەكەوتەوھ شەر و لەشكرى دەكردەوھ بلآوھ
دەتگوت وەحشىيە و خودا بەشى وى ترس نەداوھ
ئەوھتى سەعید بووھ لە ھيچ كەس نەترساوھ
ئەلحەملای بى شوینە و بەتلاوھ و نەماوھ

چل شهو سهعيد له ماله بابی بوو؛ فتهحه بهگ و هیندیک لهوئ بوون. نهوی دمچووه له مالتوه دیاری و شهک و ئهسپابی پتوه دهنارد. دایک و بابهکهی نهگهر سی سهریان نان خوړ و خیزان بایه ههتا ههتا خوړ سال پتی بهر پتی دمچوون. بهشی ههتا سال دیاریان بو هاتبوو. جا له چل شهوهدا له سهعیدیان پرسى، کوتیان: نهتوون بووی، پئی و و شوینی تو له گهرمینى چون بووه بوومان روځ کهوه. سهعيد کوتی: برادره! خودا دنیای وا داناوه

گهلیک کهس بهدبهخت دهبی و دهلین: لهسهه پشته رکیفی فری دراوه
گهلیک کهس وئی دهکهوئ تیری غایب و له نهکاوه

خو من نههاتوومهوه له ئیرانی بمینمهوه و له نیو دوست و خزمی خوځم ببینم کام و کاوه

میر سیوهدین بهگ ئاغای منه، ئیختیار و حوکم و پتوشوین و زیندهگانی بهمن داوه

ئهو کهسی ئهمهگی خه لکی له چاودا نهبی، زهلیل بی، پرووناکیی بیری له چاوه قسهی راستی: ئهمن بهئامانهتی هاتوومهوه، دهزگیرانی شوخ و شهنگم بهجی ماوه ئهویش هیچ نییه، قهول و قهراری پیاوتمی و بهئسهحیم به ئاغایهکه بهئیعیتیار داوه

ئاوری دایک و بابان زوری بو دلی من هیناوه
دهنا ئاغای من له حوکمدا، دهگهل سولتانی روئی سیوتکن لهت کراوه
ئهمن هاتمهوه پتوشوین بو دایک و بایم دایمهزرتیم، سهرانسوئی و چاوهدی و ناگا لیوونی ئهوانم وه دهست خزم و قهوم و قاشان^(۵۲) داوه
تازه ههتا بمین مهعتل نابن بو پوول و پاره و زیر و دراوه
ئهمن لهسهه سهفهرم، دهرومهوه، چون شهپت و شوین و قهرارم داناوه
له دلی من گهری چهندی له هیشه و چهندی له ژانه و چهندی له هالاوه
ئهلعان له من وایه له بهحری دام و سهعيد لهسهه تهخته پارێک ماوه

پروناکاييم بۆ نيه، ده لتي دلم حفس كراوه
 كه سيك به زمان درۆزن ده رچي، په بي وتي كه وي تيري له غايب و له نهكاوه
 نه من هه تا سي پوژي دي، مه گهر خه به ردار بن، بلين:
 مه له كه له وتي عاسمانني قه زاي گيان كيشاني بۆ سه عيد هيناوه
 ده نا پي و و شويني خوم دامه زران دووه، خودا حافيز، ده كه پيمه وه دوواوه.
 جا نه وه سه عيد ده كه پيمه وه.
 نه وه سه عيد له خوئي ده داوه تانوت و حونه ري
 ده سكي خه نجه ري پازاري شينه و ده ستي داويشته وه سه ر گوڤه خه نجه ري
 ده يگوت: ولاغي نه ديوي به حري گوي مه قه ستم بۆ بيتنه ده ري
 پياو، به ده ست خوئي نيه، نازاني له دنيايه دا تا ده مرري دا خولا چي به سه ري.
 له داي و بابانم وه رگرتوه نازاديه
 دايكم پتي كوتووم: حه لالت بي شيريكه سپيه
 بابم كوتي: نازاد به! هيچ نه مه كم له سه ر تو نيه
 خودا حافيز! كاري ديكه له مه ركه وه و ته ركه وه پ نيه.

۱۳۶

ماله كا حه سه ني دزه يي نه و غه رزه يان له سه عيدي هه لگرت، كوتيان: نه وه
 كا براهه كي ياغييه. هه چ فه سلتيكي نه گه ر هاته وه، نه و كا براهه ده بي بكوژري. جا
 پتوشويني خويان دامه زران، كوتيان:
 خويني خوماني لي ده ستينينه وه.
 ئيدي لازم ناكه نه و گو فتو گوڤه
 له باله كان را قه ره سوړان گرتوويه تي هه تا ده چي ته وه دولي هه لشويه
 نه گه ر سه عيد بزاني، نه وه هه مووي قاتلي رووحي تويه
 هه چي پياوي په شيد و به كان به كان
 هه مووي چاوه پين، گيراون كي و شاخاني
 ريگا نيه كه سي پيدا بپروا تا ده چي ته وه ولاتي شاره باني

سه‌عید ده‌هات هه‌تا ده‌گه‌یشته‌وه سه‌رحه‌دی گهرمێن و کویتستانی
 ره‌شمال و چادر و چیغیکی زۆر هه‌لدرابوو، ئه‌وه سمایل عوزترین، سه‌عید ده‌چووه
 کن وان به‌میوانی
 چومکی ده‌بی شارباژێر بفرۆشی، بیده‌یه‌وه له‌ قیمه‌تی ئه‌سپ و نال و پمبی
 نیوشانی

ده‌ستبه‌جی پیاوی تیگه‌یشتوو، چون له‌ عیراقی ئه‌و قسه‌یان بیستبوو، ده‌یان زانی
 کوتیان: پیاو نابێ غه‌یانته‌ بکا ده‌گه‌ل میوانی
 ئه‌وه بی خه‌به‌ره‌ کابرای کویتستانی، با بۆی ئاشکرا که‌ین قسه‌ی مه‌خفی و نیانی.
 پتیاں گوت: براله‌! له‌ هه‌ریرتوه هه‌تا دیتوه ولاتی باله‌ک و خوشناوه
 سه‌رحه‌ده‌ هه‌مووی قه‌ره‌وڵ و ته‌ته‌ر و له‌شکری لی پاره‌هه‌ستاوه
 کا هه‌سه‌نی دزه‌ چهند که‌سی لی هه‌لدێردراوه‌ و لی کوژراوه
 ئه‌و نیوونیشانه‌ی ئه‌گه‌ر کوتوویانه‌، ده‌لی: کابرایه‌ک سواریبووه‌، لاقی له‌ ئاوزه‌نگی
 ناوه‌

شیره‌، به‌هیچ که‌سی به‌رناگیرێ و به‌که‌سی به‌ر نه‌گیراوه
 به‌و نیو و نیشانه‌ ئه‌تۆی، ده‌نا که‌سه‌تکی دیکه‌مان نه‌دیوه‌ و ئازا و په‌شید بی،
 به‌عومری خودای وا خوڵقاوه‌

ئه‌و ئه‌سپه‌ی ئه‌گه‌ر تۆی سواری بووی، که‌س نه‌دیوه‌؛ بابیش بۆ کوپی نه‌گیراوه
 به‌پۆژتیک ده‌لێن: پتی هه‌وت پۆژ ده‌روا، ته‌نافی عه‌رزی بۆ کیشراوه
 باسکی پیاوه‌تیت له‌نگ نه‌بی! دایک پۆ پۆت بۆ نه‌کا و ده‌ستی نه‌گرێ به‌هه‌ناوه
 با ئیمه‌ خه‌به‌ریکت بده‌ینی، با به‌لده‌ بی، چهند که‌س به‌نابه‌لده‌ی سه‌ری لی شیواوه
 سی سه‌ت ئاله‌تی جه‌نگیت راست و چه‌پ له‌ خوانی زینی داوه
 وشیار به‌! نه‌بادا پتگات پی بگرن له‌ نه‌کاوه‌

مه‌نزورمان هیچ نییه‌ له‌و قسه‌یه‌دا، خو ئیمه‌ چمان پی نه‌براوه
 ئه‌مما حه‌یفه‌ پیاوی ئازا له‌ دنیا به‌ که‌م بن، په‌بی لیت نه‌کوژیتوه‌ نیشانه‌ و ناوه‌.
 پتیاں گوت، کوتیان: له‌ شارمه‌بانه‌وه هه‌تا ده‌چیته‌ ده‌شتی هه‌ریری
 ئه‌وه جوکلی هه‌مه‌وه‌ند و سمیل سپی کامه‌ری و کا هه‌سه‌نی دزه‌ و عاشیره‌تی

گەرمىنى پىگايان لى گرتوۋى.

مەچۈ دۆلى ھەلشۈيە

جۈكلى ھەمەمەند لە ەمرى ھەفدە سالەياندا، ھىچ كەس لىيان ناباتەو ە گرۋيە

ئەگەر نىو چاوانيان تىك نا و كەچيان كرد برۋيە

ھەرۋ، برۋ، رەبى دايك بۆت نەكا پۆ پۆيە

دايك بۆت دانەنىشى بە دەرەمدارى و بە دل برىندارى و بە دەستەئەزۋيە

سى سەد سوار لەسەر پىگات راوەستان، پاكي خاترجەم بە قاتلى تۋيە

سەعيد دەيگوت: دلى من زۆر لە ھىشە و لە ژانە. پاناوەستى لەبەر ئەوى بلىسە

دان و ناسەورى

ئەمن باوەرېم ھەيە ھىچ پىشاتىك بەبى قەلەمى ھەق دەستى ئىلاھى نايە و

پانابرى

ئەوى خودا نەيكوژى، بەبى ئەجەل خاترجەم بە نامرى

كەسىك نەمرى، ئەو قەسەيە لە نىو عاشىرەتاندا دىتو پادەبرى

كۆتر قەت نەبۆتە ئاوالى سەقرى

سەقر دىندەيە، خاترجەم بە كۆتر دەگرى

ئەمن پىگاي خۆم داوۋژمەو پىشى كوۋىستانان، سەرى ھەوار خدرى

جا كەسىكى نازايە بى پىگا بە سەعيدى بگرى

سەعيد وەكو شىر ھەتا بانگى شەوان دەيگرتەو ە سانە

دەيگوت: سەفەرى شەوى خۆشە، شەو قەلاى مېردانە

شەوى خۆشە بلىسەي تىر و شىر ھەلگىشانە

نازانم بەو پىشاتەي ئەگەر خوداى تەعالا لەسەر شانى منەي دانا.

۱۲۷

ھەتەيوۋىكى خويۋىرى كە سەعيدى لە پىگايە دىبۋو، ھات خەبەرى بەقەرەولان دا،

كوتى:

بۆ وا دنياو لى شىواو ە؟

بۆچی شان و ملی خۆتان له قۆرئ ناوه؟
 گهوره گهوره و پهڕ بهسهڕ و لئ ههڵدێردراوه و لئ کوژراوه
 کابرای قاتلۆ خۆینه خوا له ئیرانی گهراوه دواوه
 ئه و ولاغی ساحیب تاریف ئهلعانیش ههڕ له بنیدا ماوه
 به ههڕ کهسیک قهرزدار بئ، ئهوه قهززهکهی بۆ هیناوه
 ئیدی کهم بئ و بچن، کهم سوار ئه و بهره و بهر پابری
 کهم تهگبیر و مهسلهحهتی به خۆپایی بکری
 بهههچ کهس قهرزداره، بچئ قهززی خۆی لئ وهربگری
 ئهگهرجی پێشم وایه به کهم کهس دهکری
 بۆچی کابرا ئهگهڕ بئو پابیری
 خاترجه به دهست نادا، کوشت و کوشتاریکی زۆر دهکری.
 ههتیو کوتی: سهعید دئ و بێرهدا دهروا.
 تا گهیشته وئ، پێم وایه سئ سهعاتی شهو ماوه
 ومکو ئاسک ئهوان لئیان دابهخشیهو پراوه
 پاکی حازره تیری، له مائی کهوانی راست و چهپ پۆناوه
 پاکی بۆستهی خهنجهری دهمرهشی قهتکهری ترازاه
 ههموو چاوهپێن، ومکو پهشمار گهردنیا ههڵیناوه
 بلی بهقهت بێژینگیک عهرز دیار نییه، پێگا ههمووی گیراوه
 ههچ کهسیکی ئه و کابرایه بکوژئ، بلین تیری بئ پوحمی له جهرگی داوه
 ئیمه دهیدهینئ قهبالهی حهوت دئ، له دهستی حهریر و له ولاتهکهی خوشناوه.
 ئهوه سهعید بهسهریان داها.
 دهنگیان دا: چ کارهئ؟ چ کهسی؟ شیتی بهتیارهئ عهوام
 بئ عاقلئ دیوانهئ عاقل خام
 له خهڵکیت ههراسان کردووه خه و سوپح و ئیوارئ ههتا شام
 نهچی خۆت ههڵبدهیهوه له مهملهکهتی خۆت، بلی: ئهمن به

پیاوی به غیرت له بهر بلټسه ی تیران نهی ماوه هیژ و تاقه تی چاوه
 که سیکی خولا نه یکوژی، هر دهژی، ده لټن ماوه
 بو نویژی سبجه ینی، به قهوه ی ولاغی شیر خه زالی، سه عید سی مه نزل خه لکی
 وه بهر داوه
 له شکریش، زانیان چیان له گه لی پی ناکرئ، شکسته ی له شکر یه ک یه ک و دوو
 دوو گه راوه

پو پویه، گریان، تابووتیان هی ناوه
 هر مه یته له سه حرایه ده گه ری، بویان هی ناون تابووت و که ژاوه
 خانم و خاتونان پاکي که زیه یان بر اوه، خویان ده خمی ناوه
 هی نندیک که س ده یانگوت: که س نه یدیه بر اوه، پیم وایه کوژراوه
 بزنان که لاکي له چ بودرټیک، له چ بن به ردیک به جی ماوه
 ئیدی نه یان ده زانی سه عید له به رو پوی دوژمنده ماوه.

ئه وه پویی، له دوژمن تی کشا، له ده ست دوژمن چووه ده ری. جا ئه جار ده یگوت:
 په نام وه تو ئه ی باری ته عالوللایه
 ئه وه قودرته ی تو یه، قه بولم بووه دوعا و ته مه ننايه
 سی سه د سوار له شه وگوردی من ئه گه ر نایه.

ئه وه ومختیکه پوژ له بورجی مونه ووهر ده هاته دهره
 سه عید ته ماشای تیر و که وان و په یکانی ده کرد ده گه ل خه نجه ره
 ناله تی جهنگی راوه ستان، ده لټی عمر به ره، ده لټی نوکه ره
 چومکه له نیو سی سه ت سواردا شتوا بوو، هو شی ده هاته وه به ره.
 سه عید مه نزل به مه نزل به شه و به پوژ به بوری کلک به ژه نگاری نه ده گرت وه

قه راره

ده یگوت: که سیکی له دونیا یه دا بی قه ول بی و بشکینی ئیعتیباره
 له دنیا یه پووسیایه، له کن خودای شه رمه زاره
 زوو بگه یشتمایه ته وه ئا غایه چه له نگ و به ئیعتیباره.
 ئه وه له گوزهری وان دهرچوو.

میر سیوهدین بهگ هات له مووسلّی میوان بوو. کابرای تاجر شهوئ هات بۆ مولاقاتى. ئەگەر هات، پرسىارى کرد:

ئاغای موعتهبه‌رى سولتان سه‌لیم داخوڵا له مه‌نزلی ماوه؟

هه‌شتا نوکهرى خه‌نجهریان ده‌سک بازاره ئه‌وبهر ئه‌وبهر پراوه‌ستاوه

هه‌مووی تورمه پۆشه، که‌ولی قاقومی غه‌زى به سه‌ر شانی داداوه

ده‌یانگوت: بابم! چ کارت به‌ئاغای میر سیوهدین به‌گه؟ مه‌جلیس گهرمه، دوو سه‌د

که‌سى به‌گله‌ربه‌گى و په‌ر به‌سه‌ر و یه‌که یه‌که له مه‌جلیسی داناه

مه‌علوم نییه پینگای تۆ ببی، بۆ تۆ ببی پوخسه‌ت و هه‌نگاوه

تاجر ده‌خه‌یالی ئه‌وه‌دا بوو، دوو قه‌ده‌م به‌ره‌و پاش گه‌راوه

ئاغای میر سیوهدین به‌گ سه‌رى له پ‌قومی په‌نجهره‌ی حوکمه‌ت و پ‌تی چاک و

خراب ده‌رده‌ه‌یتناوه

ده‌نگى تاجرى ده‌دا و تاجر ده‌گه‌راوه

ده‌یگوت: ئیجازه‌ی بده‌ن، پوخسه‌تى هه‌یه، له دووم ده‌نارد، چومکه کارم زۆر له کن

وی به‌جی ماوه.

ئوه تاجر چووه ژووری.

تاجر به‌عه‌ده‌ب وه‌زیفه‌ی خۆی به‌جی ه‌یتناوه

له مه‌جلیس و له ئاغایه‌که چه‌له‌نگى ده‌کرده‌وه ساڵوه

ئاغا، له قابیله‌تى مندا نه‌بوو، نه‌مزانی مه‌جلیس واگیراوه

مه‌جلیست هر وا گهرم بی، له دونیایه‌دا نه‌تکوژیته‌وه ئیس‌م و ناوه

ده‌ره‌جه‌ت به‌رز بی، چومکه ه‌یچ که‌س له تۆ ناگریته‌وه ناحه‌زى و زالمى و که‌ست له

کن نه‌بۆته‌وه نابوود و سه‌ر لیشیواوه

میر سیوهدین به‌گ پوخسه‌تى ده‌دا، سه‌نده‌لیکیان بۆ تاجر داده‌ناوه.

ئوه میر سیوهدین به‌گ پرسىارى له تاجر کرد، کوتی:

عه‌زیزى له دلم! ده‌وران ده‌ورانه، هر ده‌مى ده‌ورى خۆی دیاره

پیاو ئەگەر عاقلی ببی دەبی بەدەور و زەمانە بکاتەووە پەتارە
 پیاو دەبی بەزەمانە عاقلی بشکێت و پیتی بباتەووە چارە
 هەچ کەسێ لە پێگایەکیوە چاوەڕێیە و دلی بریندارە
 چ فەقیر بی، چ عەبدال بی، چ بلێن: سەردارە و موختارە
 هەر کەسێ لە دڵدا خەمێک قەراری گرتووە، چۆن قودرەتی کردگەرە
 کابرای کوێستانی ئەگەر لە کن ئەمن بوو، دابووێ حوکمەت و سەری بلندی و
 ئیختیارە

لە قەنەداری بلندم کرد، کردمەووە بەخەزنەدارە
 زۆرم دایە عەبو توپ و مەجیدی و ئەو زێری یەکە و پەواجی لە بیست و چوارە
 خانم و خاتوونان زۆریان دایە دیبانهت و دیاری و پوول و پارە
 کچی فەتوللاخانی بەگلەربەگی، ئەگەر دایمە لە دواي دەروا دوو سەد پیادە و
 سوارە

ئەمن بەکۆری خۆم دانا، لەوم کردووە نیکاح و ماره.
 ئەو چاکەیی من لەگەڵ ویم کرد، لەگەڵ هیچ کەس نەکراوە
 گولخاتەر و خونچیم لە بار بەهای وی داوە
 خونچی ئیستا نەژاکاوە، دەستی لە سنگ و بەرۆکی نەدراوە
 گولخاتەر قیمەتی بەتەواوی دەولەتان نابێتەووە تەواوە
 کابرا بی ئەمەگ بوو، وەعدەیی حەوت پۆژ ماوە
 پیم وایە، ئێران جیگایەکی خۆشە، بەد ئەمەگی کرد و ناگەریتەووە دواوە
 خۆ من خەمی هیچم نییە، حاسیە خانی شل و مل و سایە گەردنی لی ماره کراوە
 خەمی پۆژی دوایمە، لە دلم بۆیە بوو بە ژان و هیش و بە کاووە کاووە
 ئەو تاجر زۆر بەهۆش و بەفکر و عاقل و بەتەسکین جوابی میر سیوهدین بەگی
 دەداوە

دەیگوت: حەوت پۆژان لە مووسلێ بوو، وەللاهی زۆر پیاوێکی مەرد و پەشید و
 تۆز (۵۲) پیاو

به موقه دهری هق دهستی ئیلاهی، سه عید هاتوچۆی منی دهکرد، له کن من دلی
دهحه ساوه

له مووسلیدا بوو به گاله گال و ناله نال و هاوار هاوار و قاوه قاوه
ئه گهر خه بهرمان زانی، گواره و کرمه کی ئایشه خانمیان له بازاری دهگێراوه
کهس قیمه تی پێ نه دهکرا، کهس ئه و پووله ی پێ نه ده بوو ته واوه
ئاغایه چه له نگ عومری درێژ بێ، خودا بیکا بهر قه رار و پراوه ستاوه
چون ئه گهر پیاویشی سه خی بێ، هه ر بۆ وی ده بێته وه به ناوه
گواره و کرمه کی ئایشه خانمی کړی به دوا زده هه زار زیڤری سکه لێدراوه
ئاما ئاغا پوژتیکی سبه عینی بوو، تازه خه لک بازاریان داناوه
سه عید له منی ده کرده وه ساوه
ولاغیکی که حلانی کلک و یال به ژمنگاریان بۆ بازاری ده هیناوه
سه عید ته ماشای ده کرد و ئاهی ساردی له دهروونی هه لده کیشا و ئاخی
هه لده کیشاوه

دهیگوت: ئه من کړیاری ئه و ولاغهم، هیچ کهس پێی له ئاو زهنگی ولاغی وا نه ناوه.
چووینه کن کابرا، کوتمان: قیمه تی ولاغ چیه؟
ئه گهر خه لکی قیمه تیان لی ده کرد، دهیگوت: بابم! ئه تو بچۆ بکړه که ته بارگینیکی
که م قیمه تییه

ئه تو قیمه تی ئه و ئه سپه ت نییه
ئه و جوان و ئه سپی شیر خه زالییه
له شه وگوردی هه موو که سدا نییه
سه عید لێی پرسى: قیمه تی ولاغ چیه؟
ئه ویش دهیگوت: براله چ کهسى؟ ناتناسم به شوناسییه
نازانم به ئه سه حى نێو و نیشانت چیه
سه عید دهیگوت: ئه لعان لێرم و به لام عه سلّم ئێرانییه
کابرا زۆری پێ خوڤ بوو، ده چوو ه بن گوێ، دهیگوت: براله!
پیت بلێم خه بهری به راستی و به ئه سه حیه:

ئەو ولاغە، عەسل دايكى قەبالەدارى عەپەبىيە

بابى خاترجەم بە ولاغى بەحرىيە

ئەو بۆن بەجى ماو بەمىراتىيە

ناوئىرم وە دەرى خەم، هېچ كەس نەيدىو و ئەمەن دەترسم يان لىم بىستىننەو وە يان
بىتە سەر پۆزى دزىيە

لىم بىكە بەدزى و بەمەبىيە

ئەو ولاغە بۆن نەبى، لە شەوگەردى مندا نىيە

ولاغى وا خاترجەم بە لە ئىران و لە توورانى دا نىيە

دەى فرۆشم، كەوتوومەو سەر پۆزى سەغىربارىيە.

سەعید دەيگوت: قسەت پكەو ئىزھارە

بەچەندى دەدەى هەتا بۆت بژمىرم زىر و پوول و پارە

دەيگوت: ئاخىرى قىمەتى دووازە هەزارە

ئالا و پىلاو پىدا^(۵) نايەتەو بەحىساب و كارە

بلىتى قەت كەمترى نادەم يەك تاقە پارە.

تاجر تەواو و كەمالى بۆ گىپراو، كوتى:

ئاغاي چەلەنگ! زەحمەتە ئەو پياو بەشكىنى قەول و قەرارە

يەگجار زۆر لە تۆمەنئون بوو، يەگجار لە هيمەتى تۆمەنتبارە

پياوئىكى يەگجار زۆر ئازا و پەشىدە، دەلىتى بەرامبەر بە پۆستەم پراوستانەو
ئەسەفەندىارە

سەفەر كەى زۆر دوورە، دەنا پياوئىكى زۆر زىنگ و وشيارە

پىم وايە يان سەرى لە بەين دەجى يان دەگەپتەو، پياوئىكى ساحتىب ناموس و
ئىعتىبارە.

جا تاجر تەواو سەرگوزەشتى بۆ گىپراو، كوتى: ميوانى ئەو پىرئىزنە بوو كە

هەوول جار لە مووسلى كالا و پىتاوى غەربىي لە مالا وان كردهو.

میر سیوهدین بهگ کوتی: دوو خزمه تکارم دهوئی برپا رانه مینئی

هر بهو شهوه شاری مووسلئی بشله قینئی

پیریژن له خهوئی رابیه ریژنئی

قه برغم وه عهرزی دهکهوئی ئەگەر پیریژنم بۆ بیتئی.

ئوه چوون پیریژنیان هینا بۆ مه جلیسی.

پیریژن ئەگەر دیتی ئهو حاله

زمانی گیراوه و گهرووی تاله

چون ئهو فهقیره و ئهو عهبداله.

لێیان پرسى به هیدى و به هیمنییه

ئهری دایه پیرهکهی سهر سپیه

بۆ عه به ساوی؟ ریگای ترسی نییه

سووال و جوابکت لى دهکهین، جواب بدهوه به راستی و به ئەسه حیه

ئەگەر درۆ بکهی، دهبینی نه هاتی و به ده ختییه

ئەگەر راستیش برۆی، به ختداری و ریگات ته ره قیه.

جا پیریژن پیی گوت، کوتی: ئاغا! من بی قابیله تم، پیرم، فه قیرم، قابیله تی ئه وه م نییه

زۆرم بیگوت: ئەتۆ خه زنه داری میر سیوهدین به گی و زاوای به تایه فه ی به گله ر

به گییه

رۆله ی خۆم ئەگەر ئیشتیات له جیگای بلند و بلند په روازییه

جیگای خاسه سی دهم شه تاوانه و چزیره ی به حرییه

جیگای تۆ ماله والیه

چون خودا میر سیوهدین به گی کردووه به واسیده و له سه ر شانی تۆی داناوه

دهستی ته ره قیه.

سه عید کوتی: داپیره! عاقلم له سه رخۆمه، قسه ناپه ریژنم، بلێن: نه خۆشم

پیاویکی به عاقل و فکر و هۆشم

ئهم خۆم لى ناگۆری، هه مان کابرای شه ریته فروشم.

خۆم لى نه گۆپراوه، بلىن: پياوئىكى مەزن و پابردووه
 پىلاوى غەربىم له ماله تۆ داكه ندووه
 وهكو دايكان ئەتۆ نسحه تى منت كردووه.
 ئەتۆ به منت پيشان دا پىگا و پىفتاره
 ئەتۆ بووى به واسيده، ئەمنت خسته سەر كاروباره
 هەر وه ده زانم ئەو كا پرايم ئەگەر له شانم دابوو مەشكىكى پيش سەده فى عەسلە
 بولغارە

هەقى ساحيب شەربەتم دەدا ئەگەر دەكه وتمە حىساب و ژومارە
 به حالە حال پۆژى بۆ من دەماوه سى پاره
 ئەمەگ و خزمەت و نسحه تى تۆ له بەر چاوى من ديارە.
 ئەویش تەواوى بۆ گىراوه. ئەوه مير نەختىك دلى له عەرزى كهوت، پىي خوش بوو.

١٤٠

سبەينىك ئىستا زووه، به يانە
 مەجلىسى مىرى گىرا به ميزان و شەرت و ئەركانە
 ئەوبەرە و بەر ئەوه سەندە لىيان دانا
 مير له كۆنە مووسلى له ماله والى ميوانە
 بوو به هەرا هەرا و جار كىشان و خەبەردانە
 سەعيديان چا و پى كهوت، ئەوه خەبەرى گەرانە وهى سەعيديان بۆ مىرى هينا
 مير كوتى: چومكه به جىي هيناوه شەرت و قەرار و قەول و ئەركانە
 به پىريه وه بچن، ئەوه هاتوه شىرى زەرد له سەفه رى خاكى ئىرانە.
 سەعيد سى كه رەتى تەعزىم دەكرد و سەرى دەكرده وه لاره
 ده يگوت: ئاغايە كه چەلەنگ ئەگەر نەمكاتە وه ئازا و پزگاره
 تاوانبارم، له پۆژى قىامەتیش نامهى عىلاج و چاره
 بە دەستى ئاغا بوو ئەمن دايك و بابم دەر هينا له پۆژه پەشى، دەيانگوت: بابت
 قەرزدارە

کا حەسەنی دزەیی ڕێگای پێ گرت، چل و هەشت کەسی کوژراوه و برینداره
له ئێرانێ سا حیب دوژمن بووم له سەر ڕوفیه خانم، هیچ کەس پێی نه بردم عیلاج و
چاره

ئەوه به حوکمی تۆ بوو، یه گجار زۆرت به من دابوو زێر و زێو و پوول و پارە
پیاوی فهقیر، درۆیه ئەگەر بڵێن: ڕهشیده و ئازایه و جگه رداره
هه می شه له دنیا یه دا سەر له بهر و خه جاله تباره
ئەوه هاتمه وه خزمه تی ئا غایه چه له نگ به شه رت و شوین و ئیعتیار و قه راره .
جا نازانم پاداشتی چاکه ت چلۆن بده مه وه؟ پتویسته شه و ڕۆژ حازری خزمه ت
بم، بڵێن: سه عید خه ریکی که وش دانانه
یان خوینی خۆم له ڕێگای تۆدا برێژم، به لام به خولای پیم نادریته وه ئەو چاکانه
پاوه ستاو بی، ده ست ڕۆیو بی، کویر بن له حاس تی تۆ ئەو که سانه ی ده بن به شویر
و شه یتانه

لێت پازی بێ ئەو خودایه ی ئەگەر به خه لکی ده به خشی ئیمانه
پازی بوونی من له تۆ مابه ینی عه رز و عاسمانه .
ئەوه میریش به خێر هاتنیکی زۆری کرد، خه ریک بوو زۆر له مووسڵی بێ! به لام له
به ر خۆشی گه ڕانه وه ی سه عید، کوتی: ساز بن، ده چینه وه ناسریه .

١٤١

میر سیوه دین به گ حه وت که سی بانگ ده کردن، پیاو ما قوول ، ئەوی قسه یان
ده چێته سه رێ

ئەوانه خه بهر به رن بۆ ناسریه و خه بهر بۆ مالێ به رێ
هاته وه ئەو سواره ی مه تله بمان بوو له مه مله که تی ئێران و له وی گه وه سه فه رێ
به حاسیه بڵێن، به گله ریه گییه ، سه ری له ڕقومی په نجه ران بێنێته ده رێ
ئەمن زۆری لێ ڕازیم، به قسه ی که سی نه کرد، قه راری خۆی برده سه رێ
ئەو که سه ی مزگینی ده با، ده یده نی پوول و دراو له گه ل زێر و گه وه ره ی .
ئەوه پیش قه ره ول خه بهریان هێنا . میریش ئەوه سوار بوو، بۆ مالێ هاته وه .

ئەگەر قاسىد خەبەرى ھىنا، خۆشحال بوون دۆست ھەتا ھەر مەخانە
 دوژمن ھاتۆتە سەر پۇژى مردن و پشت شكان و قور پىوانە
 خەلک لە کووچە و دالان خەرىكى ەتر و ەبىر و ئاوپرزانە
 ھەم مير سىئوھدين بەگ دىتەو، گەورەى ەسر و زەمانە
 ھەم سەعید دىتەو، خەزنەدارە، پىاوێكى فەسىح و چازانە
 ئەو ەمير سىئوھدين بەگ ئەگەر سوار بوو شەقە دەھات لە پکىف
 و پىکاب و زىنگە زىنگى ئاوزەنگيانە

دەلىی ئەو پۇژەى ئەگەر تىک چرزا بوون، شەرى ئىنگلىس و فەرەنگيانە.
 حاسیە گوشاردى کردن ئەو دوو چاو ەستە

زولفانى کرد بەقەرە سۆران، سەر سپىيان پىيان گوت: کەمبەرەى ئالت توند لە
 پشت مەبەستە.

حاسیە خۆى رازاندەو. ئەو ەمير سىوھدين بەگ ھاتەو.
 دۆستان پىى خۆشحال بوون و ەموو لە بەريان کرد بەرگى تازه
 دوژمنان دەیانگوت: ئەو کابرايە ساحیر و سىحر بازە

١٤٢

ولاغەکیان کردە ئىختەرە، پشتە مالىکیان^(٥٥) پى دادا، پشتى و نىرگزی^(٥٦) و
 ملی و ەتا جونگەى گرت. شەیتانان بە سەعیدیان گوت: ساحیرە! جا کوتیان. چ
 فیلێكى دەگەل بکەین لە پىش چاوى میرى بخەین؟ ئەو کابرايە ساحیب ئىختیار بى،
 ئەمە ناھىلێ. وەسماناغا، جەعفەر اغا، خالنداغا، ەموو لەسەر سەعید لە مەجلىسى
 میرى دەر کرابوون.

چارچى جارى دەکىشا: ولاغىكى ھىناو، نەکەس ولاغى وای دیو و نە لە بن
 پکىفى ھىچ پادشایەک دایە. تارىفى ولاغەکیان دەکرد خەلک. ئەو کەسى میر
 ئاخو بوو نیوى ئارەحمان بەگ بوو. مەیتەر نیوى شالى بەگ بوو. مير سىئوھدين
 بەگ بۆ کاردارى خۆى مەنسەبى وەردەگرت. جا مير شەوێ باسى ئەو ولاغەى کرد،
 کوتى: تارىفى ئەو ولاغە دەکەن، ئەگەر بەو ئەندازەى چاک بى، دیارىيەکی چاکى بۆ

هیناوم. ئەمن ئیستا پر بەدل تەمەشام نەکردوو و ئیمتیحانم نەکردوو، دەلێن: پیاو زۆر سوار چاک نەبێ، خۆی لەسەر پشستی پاناگرێ؛ هیندە گورج و توند و تۆل و بدەوه. وەکو دەلێن، هیچ موباشیرێک بۆ پادشایان دیاری وای نەبردوو.

پەبی قەتت شل نەبێ هەنگاوه

چاکە ی ئاغازی خۆت تەواو و کەمال داوه

کەسیک بێ ئەمەگ نەبێ، چاکە ی خەلکی بلێن لە بیر ماوه

ئەو ساحیب ئەرکانە، پەسندە، گەلێک پیاوه

دەلێن: ولاغێکی خال خالی شەمقار پەنگی بۆ من هیناوه

بەمەزلێک دەروا حەوت مەنزلی تەواوه

نالی زێرە و وردە بزمازی لێ داوه

شیرن ئاوەزەنگی و دەست و پاشوو و لغاوه

دەلێن: ئاسکی لە سەری فریاد و کویتستانان، بەحوکمی ئەو ولاغە دەگەر پیاوه

هەر کەس لە ئەندازە ی شانی خۆی چاکە ی پێ دەکرێ، ئەو چاکە ی منت داوه.

میر سێوەدین بەگ شانازی پێ کرد بەو ولاغە، بەو دیارییه.

١٤٣

حەوت کەس، هەموو پیاوی گەورە گەورە، لە مەجلیسی میر سێوەدین بەگ دابوون. ماجبیان هەبوو، غایەتی لە قساندا نەبوون، لێ کەوتبوون. میر قەدەغە ی قسە کردنی لەسەریان دانابوو، هەر تەنیا هاتوچۆی مەجلیسییان دەکرد، هەقی قسە و تەگبیریان نەبوو. ئەو حەوت کەسە خەبۆنەوه لە جێگایە ک ئەوێ شەوێ ئەگەر سەعید هاتبۆوه. کوتیان:

ئیمە ئەگەر وا دابنیشین پەبی نەژین و روحمان بێتەوه فانی

بێ قابیلەت بووین لە کن میر سێوەدین بەگ، ئەمیری حوکمرانی

ئیمە ئەگەر قسە بکەین دەبێتە کەسری شانی

لە قسان ئەگەر هەلبەدینێ، زۆر دەترسین لەوهی ئەگەر بمان بێ زمازی

بێ کیفایەتی ئیمە دەزانی چییه؟ ئەگەر کەسیکی بزانی

کابرایه کی بی کیفایه تی سیحریازی ئیرانی
چ ته گبیریک بکهین نه گهر نه ژى، له پيش چاوى میرى بکهوئ،
به دبه ختی به سهر دابئ و پوحي ببئ فانی؟

میر نه گهر پووی له که سیچ کرد کارى ته واوه
کچی به گلهر به گیانی بو وى هیناوه
ئیمه کیفایه تمان له کن میرى نه ماوه

عومرى خویمان له کن وى پابوارد به ئه مینى، سهرى خویمان دانا له پیناوه
ئاغای زهمانه پرده، نه وړوکه له ئیمه پووخواه.

جا بابه ته گبیریان لى کرد، کوتیان: کوره به رتیل به رد نه رم دهکا، بنترین له دووی
نارهممان به گ و شالى به گ. له دوویان ناریدن که بیدن. ئه وانیش مهیته رخانه یان
به مهیته ران نه سپارد و هاتن. جا پتیا یان کوتن، کوتیان: براله! ئیمه خه لکی نه و
مهمله که تهین و به و خاک و هه وایه ئیمه گه وړه بووین؛ دهبی لایه نگیری یه کترى بین،
هه موو لایه کمان دهبی ئاگامان له یه کترى بی، له سهر زهره رو زیانی یه کترى نه بین.

چاکه و خراپه دهروئ له دنیا یه دا، دهبی شین

ئه لعان ئیمه له کن میرى بی قسه و نوتقین، زور بی قابیله تین

هه زار و هره قه له دنیا یه دا دهگورئ، هه ر ده میتیته وه خودا و عه رز و زهمین

جا بو ئیمه به نارهمه تی و ته لڅ نه حوالی بژین؟

قسیتکمان هه یه به مه خفی و به نیانی

هه زار جار وه سمان به گو ببیته وه به قوربانی نیو چاوانی

کارئ واکهین نه گهر هیه که س به سوړی ئیمه نه زانی

دهره ق به کابرای خه زنه دارى ئیرانى.

به ته گبیری پاکمان کار چلون چاک دهبی؟

نه و کابرایه چوئن له پيش چاوى میر سیوه دین به گ سووک دهبی؟

ئیختیاری له کن ئاغایه کی دهست پوئیوو ساحیب ئیختیار که م دهبی؟

کارىکى واکهین خولا ئیقبالى هه لگړئ له سهر شانئ

میر سیوهدین بهگ ده‌ری بکا له خه‌زنه‌خانی
هینده‌ی به‌ده‌مه‌وه داوه هیچ که‌س به پیاو نازانی
به‌لکو میر لئی نه‌ته‌وی بی، بیت‌ه‌وه سه‌ر پوژی دل‌ه‌یشانی
ده‌ری بکا، ولاته‌که‌مان خو‌ش ده‌بی نه‌گه‌ر نه‌و بچیت‌ه‌وه ئیرانی.
جا به‌ه‌موویان ته‌گبیریان کرد، به‌رتیلیان دا، به‌رتیل به‌رد نه‌رم ده‌کا.

ئارهم‌مان به‌گ زور چازانه

به‌ته‌گبیر قسیکی دانا

به‌رفتار ده‌لئی شه‌یتانه

پیریکی سه‌ت سالانه

ده‌یگوت: میر نه‌و ولاغی سه‌عید هیناویه‌تی زوری له‌به‌ر دلانه

خاترجه‌میش بن که‌حلا‌نه

له‌ نیو ولاغاندا شا و ئه‌میر و سولتانه

ولاغی وانییه له‌ مه‌یته‌رخانه.

ئیمه‌ کاریکی واکه‌ین نه‌و ولاغی له‌ پێش چاوی میری بکه‌وی

سبه‌ینی زوو دی، چاوی پتی ده‌که‌وی.

نه‌گه‌ر له‌ پێش چاوی که‌وت، چو‌ن پیاویکی گه‌وره‌یه و نیو گه‌وره‌یه، ده‌لی: نه‌تۆ چو‌ن
نه‌ته‌دزانی نه‌من میر سیوهدین به‌گم؟ به‌بی کیفایه‌تیت ته‌مه‌شا کردم نه‌و ولاغیته‌ بۆ
هیناوم.

جغه‌ی بۆری هه‌مووی وه‌ک نیزه‌ی که‌یک‌اوس را‌ده‌وه‌ستا، هینده‌ ولاغیکی قابیل بوو!
ئارهم‌مان به‌گ کوتی: ئیمه‌ دا‌روی تی ده‌ده‌ین تووکی لی بیت‌ه‌وه، ولاغی بی توو‌ک
نا‌ه‌ز ده‌نوینی. پاش نه‌وه‌ی نه‌من ده‌رمانیک ده‌زانم، به‌یتالم؛ سه‌ت سالم عومره. هه‌ر
له‌ مه‌یته‌رخانه بووم؛ له‌ گو‌یچکه‌ی ده‌ده‌ین، گو‌یچکه‌ی ده‌پو‌و‌چیت‌ه‌وه. ده‌رمانی
فه‌نه‌ی(?) له‌ به‌ده‌نی ده‌ده‌ین، وه‌کو گورگیکی له‌ ره‌ژی پکه‌وی وای لی دی. کوتی:
کاریکی وای لی ده‌که‌ین له‌ پێش چاوی میری بکه‌وی. ولاغی واکه‌ی گه‌رو‌ی بی له
قابیلی میر سیوهدین به‌گیدا نییه. جا نه‌و وه‌ختی به‌ سه‌عیدی ده‌لی: چو‌ن نه‌تۆ
نه‌وه‌ت بۆ من هیناوه؟ له‌سه‌ر نه‌وه‌ ده‌ر به‌ده‌ر نه‌بی قه‌ت ده‌ر به‌ده‌ر نابێ.

گامان گرووه هر ههشکهکانی ماوه^(۵۷)، هیندهمان نهماوه.

ئەو قاحبەبابە ئەو مەرکەبی قابیلی ناقیس کرد. یهکیک له وان له مهجلیسی میر سیوه‌دین بهگ بوو. میر سیوه‌دین بهگ کوتی: شاباز بهگ یه‌گجار زۆر سوار چاکه، سبچه‌ینی و لاغه‌که‌ی له دهشتی خورمالغی ئیمتیحان ده‌که‌ین، و لاغه‌که له دهشتی خورمالغی بچیته ئەو سه‌ری و بیته‌وه؛ کیفایه‌ته؛ ئیدی زیاتر ئیمتیحانی ناوی. ئەوی شه‌وی میر سیوه‌دین بهگ له خو‌شی ئەو و لاغه‌خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت؛ بۆ خو‌شی چاکی نه‌دی‌بوو.

ئەوه چوو بۆ وانی گێراوه، کوتی: سبه‌ینی میر سیوه‌دین بهگ له دهشتی خورمالغی ئه‌سپه‌که‌ی ئیمتیحان ده‌کا. له ده‌دووازده جیگاوه به‌ند و سه‌رچاوه‌یان شکاند، چومکه ره‌لم بوو ئاوه‌که‌ی هه‌لده‌مزی، که‌س نه‌یزانی ئاوی لی ندراره.

١٤٤

سبه‌ینی ئەوه ده‌گیرا مه‌جلیسی میر سیوه‌دین بهگ وه‌ک مه‌جلیسی شاهانه

قاوه و قه‌لیانی مه‌جلیسییان دانا

میر کوتی: ئەورۆ ده‌ست‌ب‌رد بکه‌ن، وه‌ختی ئیمتیحانه

بۆ من و لاغیک هاتووه، ده‌لێن: زۆر که‌حلان و ته‌رلانه

به‌ختی من ب‌لنده، ئیشه‌ل‌لا له عاسمانه.

سه‌عید ئەو دیارییه‌ی بۆ من هیناوه، زۆر له کن من به‌ئیف‌تیخاره

تاریفی ده‌که‌ن ئی نال و بزمار و سه‌قاو ده‌سکه‌وساره

ده‌لێن: که‌ردنی ب‌لنده، ده‌لێتی قه‌فی ره‌شماره

با بچین بۆ ته‌مه‌شا کردنی ئەو و لاغه، چومکه که‌وره که‌وره و پیاو ماقوول لیم

ده‌که‌نه‌وه سووال و پرسیاره.

جا عه‌زیزه‌که‌ی شیرنم! به‌لانی که‌مه‌وه هه‌شتا که‌س پیاوی که‌وره که‌وره و ساحیب

خاک و ساحیب ئیختیاری عه‌سر له‌گه‌ل میری هاتن. ئارمه‌حمان به‌گ و شالی به‌گیش

«وه‌زیفه‌ی» خو‌یان به‌جی هینا بوو. سه‌عیدیش بی‌خه‌بره، چو‌زانی؟ ماله‌ میری

به‌ئه‌مین زانی. شه‌وی و لاغه‌که‌ی له‌وی به‌جی هیشته، نه‌ی برده‌وه مه‌زلی خو‌ی.

ههشتا کەس پیاوی ساحیب نیشان پراوەستا بوون ئەویەرە و بەرە
هەموو لێی جوانە تەنگ و پشیتین و بەر و خەنجەرە
پاکی دەلێتی، پۆژی لێقەومانە و لەسەر سەفەرە
میر دەستبەجی دای فەرمان و تانووت و حونەرە:
ولاغی بەحری و کالک و یال بەژەنگارم بۆ لە مەیتەرخانە بێننە دەرە
تا شاباز بەگ سواری بی و بزانی بەدەشتی خورمالغی دەباتەو زەفەرە
ئەگەر هینایانە دەرئ، پێستەیهک! دەم و لەوس ناحەز و گوێ هەلقرچاوا! ئەی ئەگەر
دی عەجایەب ما، لەبەر میریش دەنگی ناکا. ئەگەر بۆ دۆمانت بێردایە نەیان دەوێست
باری لێ بنین. ئەگەر میر سیوهدین بەگ چاوی پێ کەوت، عاقلی لە سەریدا نەما،
بەو دوو قامکە ئیشارەتی سەعیدی کرد:
سەعید هەلی گرت هەنگاوە
کوئی: ئەو چ بوو و چ قەوماو؟
بەلکو ئەتۆ کوێرت ببوون هەرتک چاوە
لە ئێرانئ را عەلامەتیکت بۆ من بە دیاری هیناوە
چۆن ئەبەوێت چاکەیی من داو؟
قەستەم بەوێ کەم ئەگەر پەرۆردگارە
چومکە وات کردوو، وات پێک هیناوە ئەو کاروبارە
خاترجەم بە وەختی کوشنتە، دەتەمەو لە سێدارە
با لە پاشت بەجی بمینئ خانمی شل و مل و پەشتی لارە.
چۆن ئەو بەخزمەت زانی!
بۆ منت هیناوە بارگینتیک بۆ قابیلەتی شەش قرانی
سواری وێ بێم بچمەو خزمەت خونکار و سولتانئ؟
بەئە مەبوری حیکمەت دەرت دێنم هەرتک چاوانی
لە دنیای پرووناک پرووحت دەکەمەو فانی
چۆن بۆ ئەمەگ ئەتۆ بەو کارە خراپەت نەزانی؟
ولاغەکش بەدەنی هیچی لێ نەهاتبوو، بێجگە لە تووکەکەیی کە ناحەز ببوو.

سه‌عید دهستی له سنگی ددها و سئ هه‌نگاو پاشه‌وپاش ده‌گه‌پراوه
 ده‌یگوت: میر! پیاو کانئکی ئاوی لئ بخواته‌وه، عه‌جایه‌ب ده‌لئین به‌ردی تئ خراوه؟
 ئه‌و ولاغه له‌سه‌ر ته‌رکیب و په‌نگی خۆی نه‌ماوه
 سه‌رم سوور ماوه! کاری شه‌یتان و شو‌فارانه، ئه‌و ولاغه گۆپراوه
 ولاغ ده‌تگوت تا‌وسه و سبه‌هینان چه‌تری داوه
 نه‌ته‌ویم زۆرن، ئه‌وه دار‌وویان له به‌ده‌نی داوه
 تووکی هه‌لوه‌ریوه و گوئی هه‌لقه‌چاوه
 بۆ ده‌نا ئه‌من بئ عاقلم؟ له شانی میری ئه‌و ولاغه‌م هئناوه.
 میر له‌گه‌لم نه‌کا زۆری و نا‌هه‌قییه
 ده‌سه‌لاتدار بی! پقت به‌ره‌ ده‌ری له مابه‌ینی هه‌رتک چاوییه
 ئه‌تۆ به‌رسه له گه‌وره‌ گه‌وره‌ی هه‌مه‌وه‌ند و دزمیی و کامه‌رییه
 له میلله‌تی سوورچی و زورارییه، له هه‌رکی و له باله‌کییه
 ئه‌لعان هه‌مووی له‌سه‌ر داد و فیغانن، ئاورم به‌رداون له دلّیه
 بۆچی هئندیک ده‌یانگوت: له‌سه‌ر عه‌رزیه و هئندیک ده‌یانگوت: به‌بال ده‌فیه
 ئه‌لعانیش بۆ خۆم خه‌جاله‌تم، لئیم بۆته‌وه به ناگومانی و به په‌شیمانییه.
 ئه‌ما ئه‌میر! خودا بتکاته‌وه به‌رقه‌رار و پراوه‌ستاو و جگه‌رداره
 ئیمتیحانئیکم بکه، جا ئه‌و جار بمرده له قه‌ناره و له سێداره.
 خودا بلندت بکا و خوینی من به تۆ حه‌لاله.
 چون هه‌قته، نا، هه‌قته نایم: نا، هه‌قته نییه
 شه‌یتانان چه‌تیان له کارم داوه، بۆ منیان کردۆته پۆژی نه‌هاتییه
 تا بۆ من ببێته نابوودی و باسی سه‌رییه
 ئیمتیحانم که بۆ پۆژی ئاخه‌رمتییه.
 میر له رقان چاوی عه‌رزی نه‌ده‌دی، لئوی ئه‌تله‌سی به‌دانی گرت، جا کوتی:
 سه‌ت جارت ده‌که‌م به‌قوربانی پیاوئکی خوێرییه

له سهر شانت نيشته نه هاتی و به دبه ختیه
 دانیسی دهسته و نه ژنډ و به کوپریه
 ده لئی چی؟ مه تل بهی نیمتیحانت چیه؟
 کوتی: ناغا! پینچ و دوو روژیکه؛ نه وه پشورئ، له ههفته یه کدا ده لئین: تووکی هی ناوه
 له دهشتی خورمالغی نیمتیحانم که، نه گهر چی تاویان لی ناوه
 نه و که سانه ی نه گهر خریکی وهن نه من بکه نه وه سووک و به دناوه
 نه گهر له دهشتی خورمالغی چوه نه و سهری و گه راوه
 هر تووکه که ی خراپ بووه، را په رین و باوی هر ماوه
 نه و حله حازرم، مه مکوزه به لام هر تک دهستم بپره تا ته وای دنیا بلین: سه عید
 دهستی بپراوه
 ناهمین به دهرکی ناغای خوئی بووه نه و عاقل ناته و اوه.

۱۴۶

به میر سیوه دین به گیان کوت، کوتیان: دهستور بده نیمتیحانی کهن، نه گهر
 به پتالان سهرنجیان دایه و ته مه شایان کرد، داپوویان تی دابوو. میر کوتی: بیشون،
 شوشتیان. نه ختیک که سافه تی له سهر لاجوو. نه گهر دهیانگیرا به نه اندازیک شوخ
 بوو، چاوی دهتگوت که لاویژه و له سامال و هه وری دایه. ده گهل نه وهش که تووکی
 وهراندبوو، کلکی دهتگوت بهیداغه. له هه موو کهس دیار بوو که فیلان لی کردووه.
 کوتیان: با تاقي کهینه وه بزاین پوین و هه لاتنی چونه؟ به شاباز به گیان کوت:
 چونکه نه تو سوار چاکی، سواری مه به؛ هر ده بی سه عید بۆ خوئی سواری بی، نه و
 زینی بووی لئی کرد. نه وه عالم بۆ ته مه شایه پراوه ستا. سه عید نه گهر سوار بوو
 کوتی:

به نام هر به تویه بینای ته وانگهر
 تو بی مه کانی، بی یار و یاوهر
 پروو زهر دم نه که ی، قسه م پچته سهر
 له کن دوژمنان نه بم سهر له بهر

بۆ دنیا دەچی ئو باس و خەبەر .
 ئەمن ئاخر تازە بۆو دنیا یە نابم
 بۆ بە ختم نە کە ی، لە سەر مرادم .
 ئەگەر سوار بوو دوو سەری بۆرە دەگێراو
 هە چەندی ئەگەر پکیفی بۆ دەهیناوه
 هیندیک دەیانگوت: ئاسکە و بیچووی بەجی ماوه
 هیندیکیش دەیانگوت: هەلۆیە و هیللانی لۆ روخواوه
 لە شەقە ی لاقی، هە چەندی لە بەردی عەرزى دەداوه
 وەک تیرەنداز تیر باوژێ، پریشکە ی ئاور لە عەرزى هەلدەستاوه
 دەیانگوت: وەللا میر ئو ولاغە تا ئیستا لە مەیتەر خانە ی کەس نەکراوه
 بە فیل و بە شەیتە نەت ئو ولاغە گۆراوه .
 جا کوتیان: لە دەشتی خورمالغی بدە . سەعید کوتی: لۆ نادەم
 کوتی: میر شەهین و بازى هەیه، لە قەفەس دان بە حیمایە تیە
 چەندی داعبای تیژ بال هەیه، سەقەر لە گەل پۆری سپیە
 وەر دۆکی بال شین لە گەل خاسە سی لاجیو مەردیە
 ئەوانە بەریدەن، بازەوان لە گەلیان بجۆ لەبەر ئیمتیحانیە
 ئەگەر بۆرە لە پیش دا چوو سەری مەیدانی و گەراو بە ئەسە حییه
 ئەو ديارە ئەمن لە کن تۆ دانانیشم سەرلەبەر و بەبۆ قابیلە تیە
 چەند پدین سپی لە گەل بچن بۆ پۆزی شاھیدیە
 بزانی قەزا و قەدەری ئیلاهی لە سەر چیە
 ئەوان دەگەرێنەو، ئیمتیحانیان کە لە گەل بۆرە، دیارە ئەو بەلدار نییە
 ولاغیکە دەروا بە سەر عەرزیه
 ئەگەر بەلدار لە پیشدا هاتنەو، ئەو من سەرم ئی میریە
 ئەگەر بۆریش مەیدانی بردە سەری و لە پیشدا هاتەو، دەبۆ تەمبیان کە ی
 ئەوانە ی لە سەر کاری خراپن و لە سەر شەیتانیە

عهزازیل هر ئه‌وه‌ده‌ی کرد خودا غه‌زه‌بی لی گرت و توقی عه‌زازیلی که‌وته سه‌ر ملییه

ئه‌من به‌وه‌ی نارمه‌ت نیم میر قسه‌ی ناخۆشی پی کوتم و پیی کردم بی فه‌زیه‌تییه

به‌خولای بۆ خۆم ئه‌گه‌ر هه‌تاومه، ئیستا ده‌مگوت: ئه‌و ولاغه هه‌و نییه!

میر کوتی: قسه‌ت زۆر زله، قسه‌ت له‌سه‌ر حال و حالاتی خۆت نییه

ولاغ له‌ عه‌رزیه، چی ماوه به‌سه‌ر بالداری عاسمانیه؟

قسه‌ت بلّوه، چومکه پروحت له‌سه‌ر ده‌ستییه

له‌ ئیمتیحان ده‌رنه‌چی، هه‌زهرتی قابیز دیته کنت به‌ میوانیه

کوتی: میرم مه‌زنه، په‌ر به‌سه‌ره و جگه‌رداره

خودا بتکاته‌وه راوه‌ستاو و به‌رقه‌راره

سه‌ری منت بێته‌وه به‌قوربانی قانون و عه‌دالەت و رفه‌تاره

ئه‌گه‌ر من هر نامینم له‌ دونیایه‌دا، بۆم به‌ر بده‌ن بالنده و بالداره

تا بزانی ئه‌من چاک ده‌رده‌چم یان قسه‌ی شه‌یتان و شو‌فاره؟

ئه‌و کوتی: راست ده‌کا و ئه‌وی دی کوتی: راست ده‌کا، کوپه‌ بۆچییان وا لی کردووه؟

١٤٧

میر چل بازه‌وانی بوو. بیستیان ئه‌وه خه‌ریکی داعبا بوون، په‌قاسیان ده‌کردن بۆ هه‌لفه‌رینی. شه‌یتانه‌کانیش ئه‌وه دلایان خۆشه، کوتیان: ئاومان له‌ خورمالغی ناوه، له‌ کوئی ده‌رده‌چی ئه‌و ولاغه! بیست بازه‌وان پۆیین بۆ سه‌ری مه‌یدانی، ئه‌و جیی ئه‌گه‌ر ولاغ و داعبا ی لی ده‌گه‌ریته‌وه. له‌و سه‌ری گۆشتیان بۆ داعباکان له‌سه‌ر داری بلیند دانا‌بوو. له‌و سه‌ره‌ش هر داریان بۆ چه‌قاندن. قه‌راریان دانا ئه‌گه‌ر داعباکان بچه‌ ئه‌و سه‌ری داره‌کان بخه‌ن و گۆشته‌که به‌شارنه‌وه، داعباکان ده‌نگ ده‌ن تا بگه‌ریتنه‌وه بۆ ئه‌و سه‌ره. داعباکانیشیان برسی کردبوو. جا ئه‌وه داعبایان به‌ردا، داعبا له‌ شه‌قه‌ی بالیان دا، هه‌لفه‌رین تیژ، بۆنی گۆشتیان کردبوو. پۆیین بۆ سه‌ری ئه‌و سه‌ری؛ ئه‌گه‌ر گه‌یشتنی، داره‌مکانیان خست و گۆشته‌که‌یان شارده‌وه. له‌و سه‌ره‌وه بانگیان

کردن؛ دهستبهجی، لهنگه‌ری بالیان رانه‌گرت، گه‌رانه‌وه. جا بزانیڼ سه‌عید چ ده‌کا؟
سه‌عید ئه‌گه‌ر ولاغی ده‌گتپراوه، ولاغ ده‌تگوت ماسی نیو ئاوه
ده‌تگوت قاشه‌یه و له جیگای خوږ تیره‌ی کتیشاوه
سه‌عید ده‌یگوت: بیسمیلا، باز و شه‌هین و پۆږ و سییان به‌رداوه
سه‌عید ده‌یگوت: به‌شاهید بن، ئه‌وه ئه‌وان پۆیین؛ خو‌ی به‌خودای ده‌سپارد و ئه‌گه‌ر
پکیتی به‌پۆرده‌ا ده‌هیناوه
سه‌عید فیتی لی کراوه، ده‌شتی خورمالغی ئاوی لی ندراره
پۆږ به‌جۆریک پۆیی، هیچ که‌س له‌به‌ر توندی نه‌یده‌دی به‌ چاوه
هیندیک ده‌یانگوت: ئه‌چنده‌ بوو، غایب بوو هیندیک ده‌یانگوت: نه‌خیر له‌سه‌ر
عه‌رزی ماوه
داعباکان ئه‌گه‌ر گه‌یشتنه‌ ئه‌و سه‌ری مه‌یدانی، زانییان به‌شه‌ گوشتیان له‌ وئ
نه‌ماوه
پۆږه‌ هیند سه‌رکیش و توند بوو سه‌عید له‌ خورمالغی رهد بوو دوواژده‌ هه‌نگاوه
سه‌ری ولاغی ئه‌گه‌ر به‌ته‌رده‌ستی ده‌گتپراوه
دنیا له‌ پێش چاوی ده‌سوورا، ده‌یگوت: خودای ته‌عالا ئه‌و سه‌عاته‌ بوله‌رزهی پۆ
دنیا‌یه هیناوه
سه‌عات له‌ سه‌عاتی پۆږه‌ سه‌رخۆشتره‌، ده‌هات به‌سو‌رعه‌ت و به‌پرتاوه
له‌به‌ر ته‌کان و چه‌ره‌که‌تی، نالی پاشووی ئه‌گه‌ر له‌ ئی پێشووی ده‌داوه
هیندیک ده‌یانگوت: ئه‌وه هه‌وره‌ برووسکه‌ بوو. هیندیک ده‌یانگوت
خیر، ولات ئاوری تی به‌رداره‌وه
ئاقلمه‌ندان ده‌یانگوت: سو‌ب‌حانه‌للا! ئه‌وه سه‌عید بوو له‌و سه‌ری مه‌یدانی گه‌پراوه
سه‌عید داده‌به‌زی، لاقی میری ماچ ده‌کرد، پاشه‌و پاش ده‌که‌پراوه
پۆږه‌یان پاگرت و ده‌یان گتپرا و که‌میک و چانی گرت و ده‌حه‌ساوه
تازه‌ مراوی و شه‌هین و پۆږی به‌له‌ک ده‌هاتنه‌وه به‌ناله‌ نال و قاوه‌ قاوه
چومکه‌ برسی بوون و گوشتیان به‌وان پێشان ده‌داوه
هه‌چه‌ند جاریکی شابالی خو‌یان لیک ده‌دا، ده‌تگوت تفه‌نگچییان له‌سه‌ره‌ و لیتیان
قه‌وماوه

میر دہستبہجی پہ شیمان بۆوہ لہو قسہی ئەگەر کردبووی، کوتبووی بہ سہعید
 سیدارہ و حوکمی کوشتنی بۆ دانا
 لہو قسہیہ دہبۆوہ بازگہشت و پەشیمانہ
 دہیگوت: زەللەیان پی کردم ئەوانہی شوپرہ و شہیتانہ
 خراپہ زەحمەتہ لہ تۆوہ دەرکەوئی نۆکەرکەہی بہئەعتیار و بہمتمانہ
 پاداشتی ئەو چاکەییەت دہدەمەوہ، بۆشت تەمبئی دہکەم ئەوانہی بہتۆنەتەوین و
 لہگەل تۆ دہبنەوہ بہشوپر و شہیتانہ.

جا ئەوہ ئاقلەمەند کوتیان: دہبی ئیمتیحانی دہشتی خورمالغی بکەین، دہلین
 ئاویان لی ناوہ.

ئەوہ ئاقلەمەندان ہاتن بہتەمەشاگردن و بہقانون و بہپروخسارہ
 ہیندیک کوتیان: خیر، بہعەرزى دا نہ پۆیوہ ئەو ولاغہ، بالنددیہ و بالدارہ
 ہیندیکیش لہ جی جی ئاقلیان پی دہشکا، دہیانگوت: ئەوہ جیگای کۆلکە بزمارہ
 ئەدی عەجایەب، ئەگەر ئەوہ بہعەرزى دا پۆی، بۆجی چەند پاش وی پۆری بہلەک و
 خاسەسی لاجیوہردی و سەقر و وەردۆک لہ دواى وی دہہاتنەوہ بہنالە ئال و گارہ
 گار و قاوہ قاوہ؟

میر دلخۆشی سەعیدی دہداوہ. جا دہستبہجی بہیتالی ہینا؛
 تەمەشایان کرد، کوتیان: داروی تی دراوہ! گویشی دەرمانی فەنہی لی درابوو. میر
 سیوہدین بەگ کوتی: بۆم راگرن تا سواری بم. کوتیان: میر، پرتاوی ئەو ولاغہ
 دہتخا، کوتی: دامبەستن.

جا ئەگەر سواری بوو پکیفی بۆ ہینا، ہیندیک دہیانگوت: میر، پەبی حوکمات و
 دہست پۆیوویت ببی راگیراو و بہرقەرارہ

لہ تۆ کویر بی نفووسی پیس و شہیتان و شوفاہ
 نہ لہ مەیتەرخانہی کەسدا ولاغی وا ہییہ و نہ ئەوہ قیمەتی تەواو دہبی بہہزار
 ہەزارہ

به عززیدا دېروا، به لام به خولای نهوه باوی گه لیک پتره له وهی نه گهر پتی ده لین بالداره.

جا نهوه ده سته به جی میر، سه عیدی هی ناوه سهر کاروباری خوی. نه سپه کاش به وه عدهی پازده شهو تووک و مووکی هی ناوه. هیچ کس ولاغی وای ههر نه دیوه.

دایکی قه باله ی هیه نه گهر عه سله عه پهبیه

بابی خاترجه م به ولاغی کی رهشی به حریه

به قهت دوو قرانیک نیو چاوانی سپیه

دهست کورتی پاش و دریزی پشت مله ییه

کلک و یال به ژمنگاره و شیر خه زالیه

له نیو گه وره گه وړاندا به وییان ده گوت: ولاغی کی گول گولیه

گهر دن ماره و سینگی هه لکه وتووه و سینگ شتیه

لازم ناکا، تاریفی ته و او نابی؛ له مهیته رخانه ی هیچ که سدا نییه.

۱۴۹

جا نهو جار میر به خیره اتنی کرد و کوتی: نه شه دو بیلا نه وړو دنیا یه سبه ی قیامت قابیله نهو دهست و دیاریه

نهو جار خاترجه م به، جی خوت گرت، هه تاو هکو میر ماویه تی حوکمهت و ئیختیار و پووحیه.

ده سته به جی میر حوکمی کرد سهد و چل پالویشتی جه مبه ری (۹) به ئیحتیرامیان دانا

په ری قاقووم و سی و شالوور و داعبای ده به حرانه

سویند به وهی که م بی مه کانه

دنای به بی ته ناف دانا

پتی حهوت شهو و حهوت پوژانه

حازر بن تایه فه ی به گلر به کی و فه توللاخانه

نهوی چاوپه شه و گهر دن که شان

ئەۋى ئەگەر بۆنى دىۋى ۋەكۈرەشەرىحانە
 داۋەتە، سەئىد دەرچۈر لىۋ ئىمتىحانە.
 ئەۋرۈككە داۋەت ۋەھايە
 شىل ۋ مىلى زۆر تىددايە
 دىل دەرگىرى بەزم ۋ سەمايە.
 خەبەر درا بەچۈر ئەسناڧ
 بەبى درۆ ۋ بەبى خىلاف
 ھەلپشكۈۋتن گەردنى ساف
 لە كۆلمەيانە ئەلف ۋ كاف
 دەبى بىنە سەيرىيان لە قاف.
 پاكى كۆلمەي ۋەك چىرايە
 كۈر مەجرۈوم ۋ كچ لەيلايە
 كەۋشيان پاك پانىيە تەلەيە
 بەژن ۋەك چۈۋزەي بىزايە.
 ۋەختى كە با راى دەرژىنى
 بۆ پاش ۋ بۆ پىشەۋەي دىنى
 رابى ۋ ئايشى ۋ خونچى ۋ زىنى
 پىاۋ مەست بى ۋ ھۈشى نەمىنى
 ساقى ئەگەر مەي بۆ دىنى
 مەستە ۋ قسە دەپەرپىنى.
 پاك بەۋ ئەندازە غەملاۋە
 باۋەر بىكە لە چىل لاۋە
 سۈر ۋ سىپى تىك چىرزاۋە
 زانايان سەريان سۈرماۋە
 ئەۋە چ بوۋە؟ چ قەۋماۋە؟

پۆڭزى عەيش و كام و كاوه.
 پۆلىك ھاتوون بىتوئىنە
 ۋەكو ۋەردۆكى بال شىنە
 كراسى بەريان پاك چىن چىنە
 برۆ و مژانگ تىك چىڭزىنە
 لە كولمانيان ئەلف و سىنە.
 پۆلىك ھاتوون خەلكى كۆيە
 چاويان ھەر ۋەكو ھەلۆيە
 ھەمووى مەستە و سەربەخۆيە.
 پۆلىك ھاتوون لە ھەلىرى
 ۋەكو شەك دىتە سەر بىرى
 مەرگ بۆ عاشقان دەنىرى.
 پۆلىك ھاتوون لە بەغدايە
 دل بۆ ئەوان موفتەلايە
 تارىفى جوانىيان نايە
 بازى بەندىيان كارەبايە
 سەر چۆپى وان زلەخايە.
 پۆلىك ھاتوون لە جىزىرى
 ۋەكو باز دەگرن نىچىرى
 دل بالى گرتوۋە و ناگىرى
 مژانگيان ۋەك شىر و تىرى
 دەرگى بابيان بەقورى گىرى
 پۆلىك ھاتوون لە توركىستان
 سىنگيان ۋەكو باغ و بىستان
 كولمەيان و ك سوور گۆلى كوستان

دنيایان وهها دهرهنگاند .
 پۆلێك هاتوون رهشهسمهرن
 گهردن وهك چهوزی كهوسهرن
 خهريكن روحي پياوی بهرن
 شیرنن، ههنگوینن، شهكهرن
 مهمكانیان ئهوبهر ئهوبهرن
 مژانگیان وهكو خهنجهرن
 بێ دهسهلات، خاك بهسهرن.
 پۆلێك هاتوون له زوراری
 مهك ههر وهكو ههنااری
 عهتریان له كۆلمهی دهباری.
 پۆلێك هاتوون سوورچیه
 بهژنیان وهكو شهنگهپییه
 عهمریان له شازده سالییه
 پاکی مهسته و ئالۆرییه(هه)
 ههچ ئاگیان له خو نییه
 ئهوپۆكه خووشی و شاییه.
 كور، ئهوی چارده سالانه
 پاکیان ولاغیان كهحلاته
 سواره و پیاده تیک پژانه
 ئهوانیش روحي خویان دانا
 هاتن بۆ بهزم و لوغانه
 بۆو عهیش و چهپله ریتزانه.
 شایهر وسووه و رهشیدخانه
 رهشید گهلیك مههرهبانه
 له کوتنیدا زۆر چازانه.

پوڙ هه تاكو نيوه شهوئ
 ومكو باز و قاسپهي كهوئ
 كوټنى نه وړو پيى دادهوئ.
 جانگير له مووسلئ هاتوه
 قهديم بابي شاير بووه
 نه ویش له سهر هاتوچووه.

۱۵۰

شهوئ نهو کچ و ژنه قهدر و عيزه تي دهگيرا کوتيان: ئيمه سبه يني په لپټک
 دهگرين، دهبي خانه واده ي مير سيوه دين بهگ بينه داوه تي.
 وایان ته گبير کرد نه شميله
 قامکيان پر له نهنگوستيله
 دنيا بو من قار و قيله
 عاشق بو نه وان زه ليله.
 ته گبيريان ده کرد ته واوه
 پياو شيته، بهنگي کيتشاوه
 دل لهو کاره مهحتل ماوه.
 قاقه زکيان بو ميرى نووسى، نووسييان:
 بهر قه رار بى وړاوه ستاوه
 خودا حوکمى به تو داوه
 زياتر بى نهو بهند و باوه
 خانمان قهره و ليان نه داوه
 گول شه مالى لى نه دراوه.
 ته کليفيان وايه له ميرى:
 بهر بدا باغى هه نجيرى.
 بهرمى وا قهت قهت نه کراوه

با بټن ناسک و شیرن لاهه
خودا به رزی به تو داوه
بلټن قسه یان نه شکاوه.

۱۵۱

میر سیوه دین بهگ نه گهر ته مه شای قاقه زه که ی کرد، نیمزاشیان کردبوو
هموویان؛ همووش گهره ی عسر بوون کچه کان و ژنه کان. میر سیوه دین بهگ
نه گهر قاقه زه که ی خوینده وه، کوتی:
نه گهر که سیټک حوکمران بی
روح دایمه له سهر دهستان بی
نابی له سهر دلشکان بی.
نه وه میر چووه بو حهره مخانه، کوتی:
له بوم ه لټن دوو چاوی دوژوار
قه تو نه دیوه شینایی به هار
قه تو نه دیوه هیچ سوار و رټیوار
زولفو دابنټن وه کو پیاده و سوار
عه تر بباری وهک پوژی به هار
نیجازه و هیه ته لای دهسته وشار
میر سیوه دین بهگ کوتی: ده بی هموو بچن دعو داومه ته وه.
خانم و خاتونان کوتیان: جا نیمه چوون بچین؟ شه مال و زریان نیستا سنگ و
به روکی مه ی نه تراز اندووه و تټی نه گه راوه. نازیان ده کرد دنا زوریشیان پی خوش
بوو بو نه و داومه بچن.
ساز بوون خانم و خاتونان، سه له و به سمه و نایشه خانه
گولناز زور له بهر دلانه
حازر بوو زټر و له رزانه
له سهر به روټی ناسک دانا

له لای جارچی جارکیشانه:
 رۆژی عهدهب و ئهركانه
 خانم دین له حهره مخانه.
 جحیل خۆی رانه ژینى
 هیچ كهس قسه نه په پینى.
 داوهت به سى جى گیراوه
 هیچی سنگى نه ژاكاوه
 گۆل له په رژینی هالاوه
 عالم سهرى مهحتهل ماوه.
 هاتن به شهوق و دهماغى
 په رژین لاچوو له بهر باغى.
 كهمیک دیتن شوپای زریان
 دهره و دهمالیان تیک هالان
 ددان وهك سهدهفى دووكان
 زهرده خه نه كهوته لیوان.
 بهزم و پهزم وا گیراوه
 به پیریانه وه هاتن لاوه
 دهستیان گرتن: وهرنه ناوه.
 کورسیتکیان بۆ میر سیوه دین بهگ له نێوه پاستی داوهت دانا.
 لاقیان نه گهر دهشته پاشى و دیته پیشى
 بى عیلاجم، دلم دیشى.
 دلم یه گجار بى قه راره
 تیکه ل بوون به ندۆكه و گواره.
 گوچكه په رژینی خشلانه
 تیکه ل بوون گۆل و ریحانه

په شېبه له که، میر و خانه
 لاو و جحیل و نو جوانه
 داوړه تی کچ و کورانه.
 تاوړیک که را به سه رخوښی
 هیچ که س پتی نه مابوو هوښی
 کور بونی سینگان دهنوښی.
 ناخر تاريف بوو ته واره
 زیاتر هیچم پی نه ماوه
 ده لیتی نه فخی سوور لیدراوه
 زولف ودها تیک پړاوه
 سوورمه ده پړتین له دوو چاوه
 مه مکان ماندوون هیند سوورپاوه
 کراس چینیان لی گوړپاوه
 نالچه ی که و شان فری دراوه
 هیندیان لاق له عه رزی کوتاوه.
 نه وه ژنی میر سیوه دین به گ به سمه کوتی:
 حاسیه داخولا که یفی چونه؟
 وهک هه لاله ساحیب بونه
 دیار نییه لهو پیتگا و لهو شوینه.
 گول دپشکوون له ناسته پری
 سینگ وهکوو به ردی مه پمه پری
 با بووک بی که پیک هه لپه پری.
 بووک جهیران، پر خهت و خاله
 چاوی پهرش و لیتی ناله
 بروی په پری پهرشه داله

وهك كوڤستان سنگي خال خاله
 وهك ئهستيرهى سامال و گه واله.
 حوكميان لى كرد حهره مخانه
 حوكمى خانمى حوكم زانه
 زولفى بدا ئاورينگانه
 با بى ئه ویش بۆ نىوانه.
 چاوى وهك شه هين و بازه
 ده لىتى كۆترى ته قله بازه
 زۆر شلک و ناسک و به نازه.
 زۆر شيرنه له نجه ولارى
 بۆ داوت هات به خومارى
 دلم سووتا به يه گجارى.
 دل وهك جۆللانه ده په پرى
 كيژىكى زۆر ساحىب فه پرى
 له داوتى هه لدمه پرى
 ههر وهكو گولى گه وه پرى.
 شل و مل پاك ماندوو بووه
 كولمه وهكو گول سوور بووه.
 شۆپ بوونه وه بازنه و گواره
 كار كهوته وهختى ئىواره.
 قهد باريك و شل و مله
 زولف رهشه و چاو به كله.
 نه وه وهختى داوت بهردانه
 پاك هه نيهى له كولمهى دانا
 بۆ پۆزى خه لات به خشانه.

ئەشرەفى و زىڭر و ھەيت و ھووت
 خالت ھىناونەتە سەر پروت
 ئەو جار نەشەى كەللەم بزوت.
 خانم و خاتوون وەك خەرمانە
 لە خەرمان شەمامەيان دانا
 زولفان پاك ھاتوچۆيانە
 ئەو جار وەختى دەست بەردانە.
 ئەو ھاتن سوور و سىيىھ
 پاكى دەلتى بەھەشتىيە
 وەختى داوھتى نىيە.
 دەنگ دى لەو بازنە و خىخالە
 پىاو دلى بۆ وان عەبدالە
 لازم ناك داخ و نالە
 لىم تەلخ دەبى ئەحوالە.
 پاكى چوون بۆ مالە مىرى
 زولف لە كولمان بە زىرى^(۵۹)
 بازن چوونە نىچىر گىرى
 ئەو ھاتنە مالە مىرى.

۱۵۲

ئەو جارەكە، ئەلەان تايەفەيەك لە عىراقى ھەن زۆرىش پەشىدن، زىبارىيان پى
 دەلتىن؛ زورارىيان پى دەلتىن؛ زۆر پەشىد و پلنگن، ھەر دوو تايەفەيەكن، ھىندىك
 پىيان دەلتىن زىبارى؛ ھىندىك پىيان دەلتىن زورارى.

خالق ھەر ئەتۆ ھەوى

پەبى ھەر ئەتۆ ھەوى

تۆ بلىندان دەكەى نەوى

مردن هه ورازی قهوی
 کهسی لئ وه سهر ناکهوی.
 کهس پیتی نه بردووه زهفه
 پادشا، تا میر و به گله
 کاران دهکهی هه تا سهر
 دنیات وه ها پوناوه، کیتوت کردوونه لهنگه
 گول میخه، داکوتراوه تا نه بزوی، ئه و بهر ئه و بهر.
 خالق تو بی نه زیری
 ره بی تو بی نه زیری
 بی حاکم و بی وه زیری
 بی فکر و بی ته گبیری
 هه چی ئیرادهی تو بی، هیچ کهس پیتی پی ناگیری
 ئه وه به حوکمی تویه جوان دیته پوژی پیری
 هه چی وهختی مهرگی هات، به ئه جه لئ دهگیری.
 خالق هه ئه توئی سوبحان
 ره بی هه ئه توئی سوبحان
 هه توئی کارسازی کاران
 دنیات پونا سهرانسهر، کردت به نهخش و نیشان
 ئادهمت لئ دروست کرد، پیغه مبه ریکه له وان
 عالهمت لئ ئیجاد کرد، ئه ی غه فوور و ئه ی رهحمان
 داوخوازی دیم نه ماوه، دهپارپمه وه بو ئیمان.

١٥٣

ئه وه بووک ئیستا نه گویتراوه ته وه. سهر سپی و ئاقلمه ندان به حاسیییه ی به گله
 به گیان گوت: میر سیوه دین به گ کاریکی وای کردبا سه عید له گهرمینی نیشته جی
 بایه. حاسیییه کوتی: میر سیوه دین به گ قهولی به من داوه، خونچه و گولخاتری

باربه‌های من داوه، ئەل‌عانش کابرایه‌کی ئێرانی ئەمن دەگوێزێته‌وه. بێ ملک و بێ ئیجاد و بێ خاک و..... ئەوه شه‌وێکی رقی هه‌ستا سوار بوو پۆیه‌وه بۆ خاکی ئێرانی، ئەمن دهبمه سهر کوینه‌ی خه‌لکی و سه‌ره‌نیشتی خه‌لکی. ئیستاش ئەمن چاوه‌روانم میر پێگایه‌ک بۆ من پکێشی دڵم ئاوێ بخواته‌وه و به‌سێته‌وه. جا میر کوتی: ئەوه بیست دیم دایه له سه‌رحه‌دی سوریه؛ ئەو حه‌لی شامیان پێ ده‌گوت. ده‌سته‌به‌جێ ده‌فته‌ر و ئیمزا و حیسابات. میر ئەو ملکانه‌ی به‌قه‌باله‌ دا به‌ سه‌عید و حاسیه‌ خان. سه‌عید ناردی دایک و بابی هێنا. جێگیر بوو، ئەگه‌ر میر ئەو پیاوه‌تییه‌ی ده‌گه‌ڵ کرد.

ئەگه‌ر باوه‌ر ده‌که‌ی براده‌ر به‌ ئەسه‌حیه‌

هێندیک پێیان ده‌لێن زوراریه‌

هێندیک ده‌لێن زێباریه‌

ئەوانه له پنج و په‌گه‌زی سه‌عیدن، وه‌کو شیرێ سپیه‌

له پۆژی شه‌رێدا ترسی له هه‌یج که‌س نییه‌

ئەگه‌ر که‌رووی تال ده‌بوو، ده‌که‌وته خوێن پێژییه‌

ئیمتیحانی خۆی داوه، ترسی له هه‌یج که‌س نییه‌.

سه‌ت په‌حمه‌ت بێ له گوێدێران

چه‌ند پابردوون جوان و جوانمێران!

بێ به‌ش بێ شه‌یتانی کوێری مالوێران.

په راویزهکان:

- ۱- نیکل: لیږدهدا مهبهست پوول و پارمیه.
- ۲- ئهسپهک: جوړه نهخوشینتکه بهفارسی پتی دهلین «حصبه»
- ۳- دیاره ئهه قسهیهکی نهستهقی کوردیهه.
- ۴- کهناره: ههمان کهناری. ئهه ناوه له کتیبی «ناوی بالندهکان له زارواو کوردیههکان» دا نووسراوهی محمده کهیوان پوور موکری نههاتووه.
- ۵- قالووله: ویدهچی ئهه تهعبیره له نایهتی الست بریکم قالوا بلی (اعراف، نایهتی ۱۷۲) -وه وهگریراوه. له کوردییدا مهبهست له رژی تهنگانه و کوست کهوتنه.
- ۶- «له شهو گوردی کهس نایه» واته بهکه لکی کهس نایات یان لایق و شایانی کهس نییه و یان کهس شایانی ئهوه نییه. پهگو ریشهی ئهه دمستهواژهه دوو نامراز له نامرازهکانی دهزگای جولاپییه که یهکیان «شه» و نهویرتر «گورده». «شه» ددانهکانی نیو دده و ژیر ددهفه. تالهکان بهنیوان ئهه ددانهدا دین. بهگوتهی مام قادری ئیبنی عهباسی که له مههاباد خهریکی جولاپییه «شه» له جوړه قامیشتکه که پی دهلین «قهرمغو». له زارواوهی بادینی -دا بهشانه دهلین شه. «قهرهنگی خال ۲/۲۳۳» جولا دواي ئهوهی به «مهکوک» پوی خسته نیو تالهکانهوه توند بهدده دهیکوتی، ددانهکانی «شه» ئهه پوی دمهخاته پال پویهکانی تر.
- بقکاری تهنن پتویسته پوی بهنیو تالهکاندا، بهژیر یهکیان و له سهرووی نهویرتیهانهوه، یان بهپتچهوانه، تپهریت. بق ئهه مهبهسته کهرهمهیهکیان بهناوی «گورده» چی کردوه.
- گورد له دوو داری تهرب و هندی تاله بهن پتکهاتووه. تاله بهکان که له نیو دارمهکاندان پتکهوه تهرب و بهشیوهی ئهستوونی بهسه دارمهکاندا دهگوزرین. درتژیایی «گورده» واته درتژیایی دارمهکان دهروویهی شهست سانتي متر و پاناییهکیان نیزیکه پانزه سانتي متره. ژمارهی گوردهکان ژورتر چوار دانهیه.
- داری گورد که «دار گورده» پی دهلین دهشی زهریف و بهدهوام بیت، کهواته له «سهخته دار» پی وهکو «شیلان» یان «بههی» که لک و مردهگرن.
- به تاله بهنهکانی گورد دهلین «بهن گورد». ئهه «بهن گورده» له ریگای کهرهمهیه کهوه بهناوی «ساجین» یان «ساکین» بهشیوهیهکی تایبته دهچنری، نهگر ژمارهه گوردهکان چوار دانه بی بهمجوره هر گوردیک (۱/۴) ی ژمارهه سرله بهری تالهکان بهنیویدا تیده په پیت.
- هر گورد له سهروه له ریگای دوو رپسهوه که پتیا دهلین «ژی» به «ولاله» و له خواروه به پی تاته دهبه ستریتهوه، «ولاله» غره رهمیه که وهک ئهه غره رهمیه که بق هلهکیشان و داکیشانی تاله و شتی تر که لکی لی و مردهگرن. جنسی «ولالهکان» داره و ژماره یان چوار دانهیه. هر دوو ولاله له نیو مهحفه زهمیه کی دارین دان که پی دهلین «چوله که». «چوله که» کان که دوو دانه بهبان دمزگاکهوه ناویزانن «پی تاته» که وک وشه له «پی» و «تاته» واته تهخته پتکهاتووه، له ژیر پی

جۆلا دایه. جۆلا له کاتی جۆلایدا پیتی تاته بهرهو خوارئ لیدمخوړئ، هەر بۆیه ئه‌و گورده‌ی که پتوه‌ی به‌ستراوه دیته خوارئ و پۆلنک تال له‌که‌ل خۆی دینیتته خوارئ، واته ئه‌و تالانه له ئه‌وانی تر جیا ده‌کاته‌وه، له‌م کاته‌دا تال‌ه‌کان ناماده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی جۆلا بۆیه‌کانی به‌نیواندا بگوزهریتن. ئه‌و گورده‌ی هاتۆته خوارئ له رینگای «ژئ» و «ولاله‌وه» - دوا‌ی هینانه خوارتی گوردیتی تر - سه‌رله‌نوئێ ده‌که‌ریتته‌وه چینگای خۆی.

۷- گهردا‌ل: وه‌کوو ته‌پ و تۆز، تۆز ئاسا

۸- سۆ: هاوتا فارسیه‌کی ده‌کاته غده «فه‌ره‌نگی مه‌هاباد، ل ۳۶۹» سۆی بن هه‌نگلی، واته موزاحیمی، خراپه‌ خوازی.

۹- ئه‌م وشه‌یه له فه‌ره‌نگی مه‌هاباد، ل، ۴۴۰، به‌شیوه‌ی «قۆتاسه» و «قۆتازه» به‌واتای «حلی فضی او ذه‌بی یعلق فی ضفائدر الشعر او عذبه‌ العمامه» هاتوه.

۱۰- که‌و: بازنه، هیل «فه‌ره‌نگی مه‌هاباد، ل ۵۱۵».

۱۱- به‌ندۆکه: شتیکه ژنانی «مامه‌ش و مه‌نگو» به‌کاری دیتن.

له فه‌ره‌نگی ئه‌وره‌نگ، ۲۸۴/۱، به‌که‌رانه‌وه بۆ سه‌ر فه‌ره‌نگی خال به‌واته‌ی «ژیر چه‌نه» لیکدراوه‌ته‌وه.

۱۲- هه‌نیه: له فه‌ره‌نگی مه‌هاباد دا، ل ۶۹۵، به‌واتای زغب‌الوجب هاتوه به‌لام لیره‌دا به‌مانای ده‌موچاویان ته‌وێل و نیو چاوان به‌کاربراهه. هه‌نیه وشه‌یه‌که تایبه‌ت به‌ژنان، «هه‌نیه‌که‌ر» یان «هه‌نیه‌لگر» ئه‌و ژنه‌یه ده‌موچاوی ژنان هه‌لده‌گرئ.

۱۳- نیسار: شوینی به‌رسیبه‌ری کتو.

۱۴- سه‌و‌لی خه‌رامان: هه‌مان سه‌رو‌ی خه‌رامانه.

۱۵- دیز له فه‌ره‌نگی مه‌هاباد، له ۲۸۹، به‌واتای «اکه‌ب» هاتوه که سپیه‌کی تار دیت.

۱۶- شنۆخال: دبی هه‌مان چه‌قل بیت. «داعیا» پتر بۆ بالنده به‌کاردیت، وه‌ک چۆن له قسه‌ی نه‌سته‌قی کوردیدا ده‌گوترئ:

«داعبا‌ی گۆشت خۆر دندووکی خواره».

۱۷- بڕوانه: چریکه‌ی مه‌م و زین، کۆکردنه‌وه‌ی عوبه‌یدو‌ل‌لا ئه‌ییوو‌بیان ل ۱۴۲

۱۸- هه‌ناو: هاو‌پیشه‌ی هه‌ناسه‌یه. هه‌ناسه ئه‌و ده‌نگه‌یه له سینه‌وه دیته‌ ده‌ری.

۱۹- تراوکه: به‌ریتی رسته‌که تراوکه بریتیه له په‌شه‌وه هاتنی چاو ئه‌م وشه‌یه له فه‌ره‌نگی خال و فه‌ره‌نگی مه‌هاباددا نه‌هاتوه.

۲۰- تیل به‌سه‌ر: واته جوان، تیل جو‌ره شتیکه بۆ جوانی.

۲۱- که‌شان: واته بلیند، کیشراو

۲۲- ئه‌م رسته‌یه قسه‌یه نه‌سته‌قه.

۲۳- کۆست: حه‌ز، به‌خت و هات. کۆست که‌وتن واته به‌خت و مرگه‌پان.

- ۲۴- «پیر سوار» که لهم بهیتهدا دیسان دمبراره‌ی قسه ده‌کړتته‌وه له ده‌قې ئوسکارمانیشدا توحفه‌ی مظفریه، ل ۲۱۸ بهم چه‌شنه باسی کراوه.
 ئه‌وه که‌م‌بر به‌سته‌یه، به‌مندالې شه‌هید کراوه، هی‌مه‌ت و به‌ره‌که‌تی حازر بڼ، ئه‌و. پیر چاکه سواره
 قوچ عوسمان عاقل بوو که مالداره
 ده‌چوو له وینده‌رې پیاده ده‌بوو، جل‌ه‌وی ده‌گرت
 پیاوړکی ږدین سپی به‌قه‌راوه
 سه‌عائیکې ده‌گه‌ل ئه‌و پیاوړی ږدین سپی ده‌کرد گو‌فتاره
 ده‌یگوت: قوربان «ئه‌وه کی‌یه؟» ده‌یگوت: هی‌مه‌ت و به‌ره‌که‌تی
 حازر بڼ، ئه‌وه پیر سواره.
 ۲۵- ئه‌م ږسته‌یه قسه‌ی نه‌سته‌قه.
 ۲۶- قودروور: ئه‌م وشه‌یم نه‌ی‌ستووه و له فره‌هنګی مه‌ابادیشدا نه‌مدو‌زیه‌وه، ویده‌چې جو‌ره ده‌نگیک بڼ.
 ۲۷- چوار فسه‌ل: ژووریکې گه‌وره که ږو‌مو ږو‌ژه‌لات و ږو‌ژئاوا و باکوور و باشوور په‌نجیره‌ی هه‌بیت. دانانی په‌نجیره‌ بڼ هر چوار لای ژور به مه‌به‌سی و مرگرتنی زیاتری تیشکی و ږوناکایي خو‌ر و هره‌ره‌تر به مه‌به‌ستی فینک کردنه‌وه‌ی له وهرزی گهرمادا بووه.
 و له دیمه‌ن و ږوانگه چوار لایه‌نه‌که‌شی که‌لک و مرگیراوه.
 ۲۸- له فره‌هنګی مه‌اباددا «ږیله» نه‌هاتووه به‌لام «ږیلا‌نه» هاتووه و بهم چه‌شنه پیناسه کراوه: «ه‌دیه تقدم الی العروس». له فره‌هنګی خال له به‌رام‌به‌ر «ږیله» نووسراوه ږوزه‌نگیانه‌ی سه‌ری ژنان، ږیلا‌نه. له فره‌هنګی ئه‌وره‌نگدا، ۱۳۶/۲، «ږیله» به واتای «مؤره و زیوهری سه‌ری ژنان» هاتووه.
 ۲۹- ږوانه به‌یتی میهر و وه‌فا، پت‌شه‌کی.
 ۳۰- ئه‌م ږسته‌یه قسه‌ی نه‌سته‌قه.
 ۳۱- ئه‌م ږسته‌یه قسه‌ی نه‌سته‌قه.
 ۳۲- ته‌عبیریکې هه‌تا بل‌تی جوان و دلخوازه.
 ۳۳- به‌راوردی بکه‌ن له‌که‌ل «له‌نجه و لار»
 ۳۴- وه، کور‌تيله‌ی «ئه‌وه» یه.
 ۳۵- سوار و باش: هاو‌واتا و هاو‌تای که‌یخودا - یه.
 ۳۶- زیر: ئه‌م وشه‌یم له فره‌هنګی خال و فره‌هنګی مه‌اباددا نه‌مدو‌زیه‌وه، من به‌واتای «ږه‌قیب» و «نه‌یار» وهرم گټراوه.
 ۳۷- تالین تو‌ز: ویده‌چې هر ئه‌و وشه‌یه بیت که له فره‌هنګی خال - دا ۷۴/۱ ۲ به‌شی‌وه و

پښتووسى «تالينتووس» هاتووه و ماناکه ی بهم چهشنه لټکدراووتهوه: «کيايه که وه تالیشک دمچى»

۳۸- ساته: پښدهچیت هر ئو وشه یه که له فرههنگى خال و فرههنگى مههابادا به شپوهى ساتان و بهواتای پانتول هاتووه و هروتر بهراوردی بکن لهگال وشه «ساتن» که جوړه پارچه یه که بهنه که شپوهى ئه تلس دمدات «فرههنگى عمید» ۷۳۴/۱

۳۹- قالدومه: وښدهچى تورکى بیت و بهقهسى بهیت بیژ واته پلیکان.

۴۰- پريره: له لاپره ی ۱۳۳ فرههنگى مههاباد دا ئم وشه بهواتای «نوعى حلى، نبت» هاتووه و له لاپره ی ۱۴۱-سى هه مان فرههنگدا هر ئم وشه به شپوهى «پلپله» بهمانای «جلاجل معلق على الراس» تومار کراوه، «سلسله و پلپله» شى پښدهگوتري «سلسله» بهراورد بکن لهگال «سلسله» بهواتای زنجیر.

۴۱- ورينگه: بهراوردی بکن لهگال «خړينگه» و «زړينگه»، پيشاندهرى دهرهوشانه وه له فرههنگى مههابادا «ورينگه» ندوزيوه بهلام له فرههنگى ناوبراودا، ل ۶۵۱، «ورينگه» بهواتای «دهرهفت و دهرهتان و تاقهت» هاتووه.

۴۲- له بهیتی میهر و وهفادا ئم وشه به شپوهى «گراو» هاتووه، «دمرمه وه دبهبر شا که زیانت له سر گراوى پانیته دمکانه وه شپي»

۴۳- بهدر: شیمانه ی زور دهرى جیگورکي کراوى وشه «بهرد» بیت.

۴۴- رهوکه وان: بهواتای ئو که سه ناگای له رهوه بیت. هروتر پروانه: فرههنگى مههاباد، ل ۳۰۵، وشه «رهوکه» و فرههنگى خال، ۲۵۱/۳ و ۲۰۲/۳ وشه یلى «رهوکه وان» و «رهوکه وان».

۴۵- قه پوز: بهراوردی بکن لهگال «که پو»، «قه پوز بهرانی» بهو ئاژل یان ئینسانه دهلین که لووتی له لووتی بهران بجیت، واته گه وړه و قوت بیت.

۴۶- پتلاوى پى داو: واته بهیه کجاری، یان شته که بکړه یان که وشه که له پى بکه و بړي. من له وتوويزه ی خلکیدا ئم دهسته وازمیه نه بیستوه.

۴۷- پروانه پراوړزی ژماره ۱

۴۸- «کو» له فرههنگى مههاباديشدا هاتووه، هه مان هه ساره ی پروین یان سوریه یایه، وښدهچى «کو و ترازو» پتکه وهش هه مان مانایان هه بیت. نمونه ی ئم وشانه له سونگى سر نچدان به سترمه کان و ناو له سر دانایان که له هه مان کاتدا پيشاندهرى له میژینه بوونی زمانن گرینگایه تیه کی تاییه تیان هه یه و کوکړدنه وه و نووسینه وه و تومار کردنیان کاریکى هره پتوسته.

۴۹- سه قاو: له بهیتی «میهر و وهفا» شدا «سه قاو» هاتووه: «سه قاو ی ناوړهنگى له علی رومان و یاقوتی عهبدولحه سن و زړی سپیه» بهیت بیژ «سه قاو» بهو واتایه ی که له فرههنگى خال

و فەرهنګی مه‌هاباد دا هاتووه به‌کار نه‌هیناوه و ویدمچې تووشی هه‌له‌بوویت. له فەرهنګی «خال» دا ۲۹۹/۲ «سه‌قاو» به‌م شیوه‌یه ماناکه‌ی لیکدراوه‌ته‌وه: «دەردیکه له مقاو قورستره تووشی و لاغی یه‌کسم ده‌بې.»

۵- راگیر: به‌یت بیژ «راگیر»ی به‌واتای پلیکان به‌کاره‌یناوه.

۵۱- ږمخت: «جۆره خشلېکې زیتوینه بۆ جوانی نه‌دری له ولاخ» فەرهنګی خال، ۱۹۳/۲

۵۲- قاشان: وشه‌یه‌کی مانا ون و بی و اتایه، ویدمچې به‌یت بیژ نه‌م وشه‌یه‌ی له‌بری «خزم و که‌س» یان «مال و کاشانه» به‌کاره‌ینابیت.

۵۳- تون: به‌واتای خو و خده هاتووه. نه‌م وشه‌یه‌م له فەرهنګی خال و فەرهنګی مه‌هاباد دا نه‌دۆزیه‌وه.

۵۴- پروانه په‌راویزی ژماره ۴۶

۵۵- پشته‌مال: له‌لایه‌نی پاشگری «مال» هوه به‌راوردی بکه له‌گه‌ل «به‌رمال»

۵۶- ده‌گه‌لکو جوانوو له دایکې به‌ربووه نیرگری ده‌کن یانی به‌ئندازه‌ی چوار قامک له کلکی ده‌بن. نه‌و کاره نژدیشی پی ده‌لتن.

۵۷- نه‌م زاراوه‌یه به‌واتای نه‌وه‌یه که کارمه‌که خه‌ریکه به‌کو‌تایی ده‌گات.

۵۸- نه‌م وشه‌یه پتشت به‌شیوه‌ی «لاهۆری» هاتووه

۵۹- پروانه په‌راویزی ژماره ۳۶

شۆر مەحمۇد و مەرزىنگان

کابرایهک بوو نیوی مامه پەش بوو؛ سەردار عێل بوو. براهەکی بوو جانگیر بەگیان
پێ دەگوت. مامە پەش وەجاغ کۆر بوو، کچیکی بوو نیوی مەرزینگان بوو. براهەشی
کۆریکی بوو نیوی شۆر مەحموود بوو. پۆژیکی براهەکی بەمامە پەشی کوت، کوتی؛
برالە با ئەو کچ و کۆرە لە یەکتەری مارەکەین؛ ئامۆزان، بۆ یەکتەری چاکن.
مەرزینگانیان لە شۆر مەحموود مارە کرد. مندالیش بوون هەریان.

ئەگەر هاتوو جانگیر بەگ مرد؛ شۆر مەحموود عەمری حەوت سالان دەبوو.
بەعەمری خودای شۆر مەحموود هێندە وێچوو بوو کار دەویدا نەبوو. ئەما مامەکەکی
خۆشی نەدەویست؛ دەیکوت؛^(۱) دەست لە من دەستینی، دەسلاتم لە چەنگ دەردینی.
ئەگەر شۆر مەحموود گەورە بوو، هێندە ئازا بوو کەس نەیدەوێرا سەری لەبەر
هەڵینی. پۆژیک لە پۆزان بە مامەکەکی کوت. ئەو کچە لە من مارە کراوه؛ نایدەکی بە
من بیگۆزیمەوه؟

مامە پەش کە یخودای بانگ کردن، کوتی: ئەو کۆرە داوای مەرزینگان دەکا، نامەوێ
بیدەم. ئەگەر ئەو کچەم لێ بستینی، بێشک دلم دەتوقی. هێندەش پەشیدە ناوێرم
بڵیم نایدەم. چارە و تەگبیرم چییە؟

تەگبیریان بۆ کرد، کوتیان: دوو پەشت پێش ئێوه، حاکمەتی تەرکە و تورکومان ئی
ئێوه بووه. ئەلعانیشتایەفەهی ئێوه ئیککی لێ هەلکەوتوو، وەکو شۆر مەحموود بێ.
بینێرە سەر تەرکە و تورکومان، بێ هەستینیتەوه. جا لە دوايە، ئەگەر شۆر
مەحموود بەرپێ کرد، تەگبیریکی دیکەت بۆ دەکەین.

مامە پەش ناردی لە دوی شۆر مەحموود و بانگی کرد. ئەگەر شۆر مەحموود هاتە
ژووری، مامە پەش لە پانی خۆی داو کوتی: پۆلە ئەو کچە مارەکراوی خۆتە؛ ئەما
داخێکم لە دلی دایە. شۆر مەحموود کوتی: مامە بۆ لە پانی خۆت دا؟ چ
هەسرەتیکت لە دلیدایە؟ کوتی: پۆلە حاکمەتی تەرکە و تورکمان هەر ئی ئیمە بووه؛
ئەما ئەلعان پیاوی وامان نەماوه پێ و شوینی قەدیمان بۆ جێ بەجێ کاتەوه.
ئێستاش وام پێ چاکە بچی حاکمەتی تەرکە و تورکومان بستینییهوه، جا لە دوايە
مەرزینگان بگۆزیهوه.

مامه رەش بەفریوی دەدا، بۆ تەرکە و تورکومانی دەنیرێ، شۆڕ مەحموود پیتی کۆت: مامه ئەتۆ هیچ قەبالەیهکت هەیە؟ مامه رەش کۆتی: دەفتەری سیلسیلە ی تایەفەم بۆ بێنە. ئەگەر شۆڕ مەحموود دەفتەرەکە ی هێنا و بۆی خۆیندەو، دیتی دوو بشت بۆش وان خەرچ و باجی تەرکە و تورکمان بەوان گەیشتووه.

جا ئەو شۆڭر مەحمود ئەندازەى حەوت سەت سوارى سازکرد؛ خەبەرى بەتەرکە و تورکمان دا ئەگەر بۆم بەجۆ دێلن چاکە دەنا کەللەپەرینی پەیدا دەبێ، مامە پەش پێى خۆش بوو؛ کوٲى: دەپوا دەکوژى، مەرزىنگان پێى زانى. جا ئەو شۆڭر مەحمود ھاتە بەر پەنجەرەى، بانگى مەرزىنگانى کرد و کوٲى:

2

کیڑی بئی به عسہتی، به عسہت پی نہ دراوی
 رەشە پێخانە، ئێستا دەست لی نہ دراوی، نہ ژاکاوی و هەڵ نہ کەندراوی
 زەرد مەمانت حەفس کردووہ لە ژێر کراسی مەحمەل دارایی دا، به
 میسالی هەرمی گولای

تیشوی تهرکه و تورکومانم ده‌به، بۆم هه‌لینه گۆشه‌ی چاوی
مۆئینیی، دوعای به‌خیرم بۆ پکه؛ ئیستا نه‌ژاکاوی، لای نه‌قه‌وماوی
ئه‌من ده‌چم بۆ سه‌فه‌ری تهرکه و تورکومان، ئه‌تۆ ده‌بی جۆگه‌له‌ی
خوینت بێن له‌ هه‌ردووک چاوی
تیی ناگه‌م به‌ سه‌لامه‌تی دیمه‌وه‌ یان به‌ برینداری و به‌ ئه‌نگه‌واوی؟

5

مەرزىنگان ئەگەر چاۋى بەشۋېر مەحمۇد كەۋت، بەرۋكى ئاۋالە
 كرد و كوتى:
 ئەۋە كارى بابمە دەنىرئ بۆ جەنگى جوگلى ھەمەۋەند و سميٹل سېى كامەرييە
 ئاگادارى تۆبى ئەلياس لە بەحرئ و خدر لە چۆلى و لە بەرييە
 بە ئامانەتى دەتدەمە دەست ئىمامى كازم و ھەيسەلقەرەننەيە

دووازده نیمامی دهستی بهغدایه ئاگادارت بن، ئەگەر ماونهتەوه به
شههیدیه

له پاشت بهجی نه مینێ بهژنیکه باریک و دوو کۆلمهی لیمۆیییه
خه بهری ناخۆشم بۆ نهیه، سه رم بهرمه وه سه ر کۆپه له ی خمیه
خودا ئاگادارت بێ! پاش تۆ زینده گانیم بۆ چیه
ئه من ئیفتیخار ده که م هاتویه کن من به عزمی خودا حافیزییه
ئاگاداری تۆ بن ئیسماعیل و میکائیل و جوبرائیلی عاسمانیه
شه رت بێ تا ده رم بۆت پکه م ئەللا ئەللا و په بی په بییه
په بی هه ر تۆ به قسمه تی من بی، پاش تۆ قسمه تی دیکه م نییه
په بی کۆمه گت پێ پکه ن چل سواره ی غه بییه
هه تا تۆ دێیه وه له من وایه بێنار^(۲) چۆله و ئاوه دان نییه
داده نیشم به سه ری به تال و به ملی به کوێن و به دل شکستییه
خه لک له به ر چرا داده نیشی، چرا پروونا کاییه
که تۆ له بێناری نه بی، ده که ومه تاریکییه.

۴

زهینیکه خۆی ده دا ده رکی مامه په ش، له سواران گر مه گرم و
نالە نالە
ئه وپۆکه ده روون خۆش نایه، زارم یه گجار زۆر تالە
دل م وه کو هه وری عاسمانی گه وال گه وال^(۳)
پیم خۆش نییه پچیه سه فه ری ته رکه و تور کومان به بی سه نه د و قه باله
به ردی سارد و که رمت وه به ر پێگای نه یه، حه یفی شۆر مه حموود
که مێک مندا له
به دوور بی له ده رد و له به لایه، په بی زمانم بێته وه لاله
به میراتی به جی نه یه لی به ژنیکه باریک و دوو چاوی کاله.

ئەمن قسېكت پى دەلېم، ئەتۆ بىدمىه گوڭيه
 له دلىكه من گهړى چەندى له ژانه دەلېتى به حىرى شلوځيه
 لاوزه په بى بهردى سارد و گهرمت نه يه ته سهره پښه
 خودا بهوى پوځى نه كا، نه گهر له دنيا يه شم بۆ نه بى، له قيامه تى
 هر ته مام پښه.

له دلىكه من گهړى چەندى له هيشه، چەندى له ژانه، راناوه ستى له بهر نهوى
 ناسه وړى

لاوزه برۆ، په بى عومرت به سەت سال پابرى
 چاوت به من بمىنى به چاوى باز و نه برۆت به من بمىنى به تيزه
 په پرى ده سه قرى
 شه مالى دى، جار جار خوى داوځته سامالى و جار جار خوى داوځته
 بن گه والى هه وړى
 مامه رهش په لېلى لى گرتووى، له خودام ته له به به ئيسقا^(۴) يه كهى شير
 مه مەندى مرى

ته مادار بووم نهو سال پچينه كوځستانى، چيغ و چادرمان پچيته هه وار خدرى
 موقه ددهرى هق دهستى ئيلاهى نه يه پشست، ته واو نه بوو خيال و فكرى
 نه ما له تهركه و توركومان بڼيه وه پيم چاكترى
 نهو پوځ مندالى، پيم نهو ومختى له وړو چاترى.

ئەتۆ زمينىكه خۆت بدهوه كراسىكى مه حمل دارايى نه گهر له
 سهر گراوى^(۵) پانيه مه وكمو فه پهنكى
 ته ماشاى زهره مه مانم كه له بن كراسىكه مه حمل داراييدا هه لدېن پهنكى

هه تا دێیهوه دادهنیشم بهخه مناکى و بهبى دهنگى
له خودام ته له به سه فهرت سه عادهت بى، له بهر به لای عهرز و عاسمانى نه لهنگى.

۸

له دلتكه من گه پى چهندى له هيشه و چهندى له فكره و چهندى له خه ياله
خوداوهندى ميرى مهزن ته ره قيت بدا به بهخت و به ئيقاله
زهينيكه خۆت بدهوه ئه برۆى كه مه ن كيش و دوو چاوى كاله.

۹

له دلتكه من گه پى چهندى له هيشه و چهندى له ژانه و چهندى
له كاوه كاوه
زمينيكه خۆم ددهاوه كۆسرهتى شاله به گييان، لتي دهيشكووتن هه لال
و به يبوون و شلكه گياخواه
نيرگس بونى خوۆشه و تازهى دهم به گلييهوه ناوه
له خواوهندى ميرى مهزن ده كه م لیت ببينم كام و كاوه
ئه تو نازانى تازه ئه من بنى مه مكانم داناوه؟
له خه لكى حه رامه، خودای ته عالا بو په نجه كوشين به تۆى داوه
چومكه ده لێن: مه رزینگان له شوڤر مه محمود ماره كراوه
ته مه شای كۆلمهت نه كردووم ده لتي شه مامه ی حهوت پهنگه و شه خته ی
پايزتي لى داوه
ته مه شای به ژنيم ناكه ی ده لتي چناره و به عومرى خودای به بى گرى
خو لقاوه؟

خودای ته عالا ئاگادارى بى، ئه و پتغه مبه ره ی خودا له شه رافه تى
وى دنيای داناوه

ئه تو ده زانى زۆر زۆر نا په محه تم، جه رگ و دلم له ويدا سووتاوه
ده سه لاتى بابم نيه، دمه نا كاريكى وام ده كرد نه چى، پيم ده لێن:

مه‌رزینگان چه‌یای نه‌ماوه.

شۆږ مه‌حموود له پشتهی ولآغی ده‌کرد زینیکی مورپه‌سه‌ع و له زاری ده‌کرد ددانه لغاوه

هاواری ده‌کرد وینس و سالح و ئه‌گهر ئه‌لیاس له به‌حرئ داماوه
ئه‌وانه تکاکار بن، سه‌فه‌رم هات و نه‌هاته، شۆږ مه‌حموود، بلّین:
خودا تۆفیکی داوه، ئه‌وه حاکمه‌تی ته‌رکه و تورکومانی هه‌ستاند و گه‌راوه
جا ده‌بی سینگتم^(٦) بۆ پکه‌ی به‌ باغی شه‌دداد و بۆم هه‌لبیانی دوو
گۆشه‌ی چاوه

هیندیک بلّین: حۆری عاسمانه و هیندیکیش بلّین: خیر، کۆتره و سه‌ری لی
شپواوه

قه‌ره زولفت ده‌لّی ره‌شه‌ریحانه‌یه و شه‌واوی لێندراوه
که‌س ده‌ستی نه‌کردۆتی، نه‌ژاکاوه، ده‌ستی لی نه‌دراوه
سینگت به‌من بمیّنی به‌دووکانی خوواجه حه‌سه‌نی موسلّی، دوکانی
عه‌تره و جووتیک فینجانی لی داندراوه
کولمه‌ت به‌من بمیّنی به‌گولی ده‌کوستانان، غونچه‌یه و تازه شکۆفه‌ی داوه
بولبول له‌به‌ر گولّ دمخوینّی، حه‌یفی عه‌تری با ده‌یبا، ده‌بیته‌وه بلّاوه
هاوارم وه به‌ر دووازده ئیمامی ده‌شتی به‌غدایه له‌و سه‌فه‌ره
بگه‌ریمه‌وه دوواوه

لووزه‌وی سوواران هاتن، پاکی له پێشی راوه‌ستاوه
شۆږ مه‌حموود ده‌یگوت: کیژئ ده‌ستی منت دامین بی! بێمه‌وه که‌س
نه‌لّی سینگ و به‌رۆکی ژاکاوه.

جا خودا حافیزیت لی ده‌که‌م، ده‌وله‌ت زییاد و مال ناوا
نازانم نه‌ ئه‌ جه‌له و نه‌خودا ته‌ره‌قی له شانم ناوه.

ئەما ئىۋارە و سىبەھىنان بۆم پىچۆۋە گۆشەى دىۋانى، ئەو جىتى لىتى
دانىشتىبوم لە ھۆكىماتى

كۆلمەت بەمن بىمىنى بە شانەى ھەنگوین و بە وردە نەباتى
تا ئىستا پۇژى سى جارم دەدىتى، پىم وايە لە من دەبىيەۋە بە قاتى
چومكى دەچمەۋە بۆ سەفەرى ھات و نەھاتى.

لە دلىكە من گەپى چەندى لە ھىشە. و چەندى لە ژانە
گەردنت بەمن بىمىنى بە بەيداغى پۇمىيان، ئەگە با دەى شەكىنى
و چلەى زىستانە

چاۋت بە من بىمىنى بەئەستىرەى پۇژى، ئەگەر ئەۋە ھەلات لە
پىرە كۆيىستانە

دوعاى بەخىرئىمان بۆ پكەن، پىم وايە ۋەختى دەست لىك بەردانە.
لە دلىكە من گەپى چەندى لە ھىشە و چەندى لە ژانە و چەندى شىۋاۋە
ئەگە خودا دەكا لەو سەفەرە دەگەرپىمەۋە دوۋاۋە
سىنگىم بۆ دەكەمە باغى خۋاۋە ھەسەنى، ئەگە تازە پىشەى
ھەنارى لى داۋە

تورونج و نارنج لە وىدا بەريان ھىناۋە
ئىۋارە و سىبەھىنانى لى پكەۋە شەۋراۋە
جا ئەو جار ئىشەللا لە خۆت دەبىنى كام و كاۋە
پىغەمبەرانى عالەمى ئىختىيار، ئەگەر پىغەمبەرىكى شادەمان بە
شانى ۋى ھىناۋە

بەدور بى لە بلىسەى گەرۋە شىن و لە شىلىنگى قەرەبىنا و لە دەست
و پىمى ەۋلاى ەسۋى ئەگەر خراب خولقاۋە.

په‌بی به‌دوور بی له دهر دئ له به‌لایه
 به‌دوور بی له بلایسه‌ی گه‌روم‌شین و ته‌نکه‌زیو و شتیلینگی قه‌ره‌بینایه
 جا من چۆن کوپړ نه‌بم دهنگی پمخت و خلخال و ناو‌مزنگی شوړ
 مه‌حموود له‌به‌ر دهر کی مامه په‌شی نایه
 جا چۆن ئه‌من نازاریک نه‌گرم نه‌گه‌ر سینگ و به‌روکی من نه‌لین
 ده‌ستی «شوړ مه‌حمودی» تیدایه
 شهرت بی ئه‌من سینگم حفس پکه‌م، با نه‌چیته‌وه نیو سینه و مه‌مکان
 هه‌تا شوړ مه‌حموود له‌و سه‌فه‌ره‌ی نه‌گه‌ریته‌وه دووایه.
 له دلایکه من گه‌پړ چهن‌دی له هیشه و چهن‌دی له ژانه، بۆ دهرمانی
 نییه و دل‌م ژانی نابی هتیدییه
 شوړ مه‌حموود ده‌پتی کردووه جووتیک چه‌کمه‌ی سمایل نامه‌ی بن
 کودهری وه‌ستا نه‌سیرییه
 سووار بووه له ولاغیکی خال خالی عه‌سله شیر خه‌زالیه
 سم ته‌به‌قی گۆ مه‌قه‌ستی عه‌سله به‌حرییه
 له شانی کردووه په‌میکي دهم په‌شی هه‌ژده قه‌فییه
 له خوینی نه‌کرد و لی‌ده‌تک دلوپه دل‌وپی ده‌خوینییه
 له به‌ری دایه خه‌نجه‌ریکی ده‌بانی عه‌سله وه‌ستاکارییه
 قه‌دیمی زهمان ده‌لین له‌به‌ر که‌س دا خه‌نجه‌ری وا نییه
 له سه‌ری ناوه چه‌پکیک په‌ری تاوس، زهرده، که‌سکه، سوور و سپییه
 نه‌گه‌ر که‌میکي شه‌مال بی که‌وال که‌والیانه له‌که‌ل هه‌ورییه
 سه‌ری منت بی‌تته‌وه به‌قوریانی سه‌رییه
 په‌بی به‌دوور بی له موقه‌دده‌ری هق ده‌ستی نیلاهییه
 به‌جی نه‌یه‌لی به‌ژنیکه باریک و سینگیکه سپییه و دووچاوی به‌نگییه
 خو قه‌سته‌م به‌وه‌ی نه له گوین که‌سه و که‌سی له گوین نییه

خۆ له تۆ زیاتر ئەمن تەمام بە کەسی دیکە نییه
 دەترسم خاتر خۆیهکە و جوان چاکیکەم بەرمەوه بن بارستی گلییه
 نیشەللا قسمەتی تۆیە و قسمەتی هیچ کەسی دیکە نییه
 ئەدی نایەمی ماچم کە لە بری لوقمە قازی و نانە شەکرییە
 ئەگەر مەنزڵ دەگری، ئەتۆ بلێی: زەخیرەیی خۆم پێیە، بلێن:
 ناھومێد نییه.

۱۵

ئەدی ناروانیە تۆقان، تەلەسمان، زێران، زنجەقان، گوواران،
 کرمەکان، ئاودەنگییان، خەبەرچییان، لەگەڵ بەندی دەپیرە گوواری؟
 ئیواران ئەگەر وردە پەرچەم بە سەر کۆلمیکە ناسکدا دێنە خواری
 گزنیژی گوواران دەپشکوون وەکو کۆلی دە بەھاری
 بەعەمری ھەق دەستی ئیلاھی زوقم و وردە خوساری پاییزتیان
 لی دەباری
 ڕەبی خوداوەندی میری مەزن ئاگادارت بێ، بەجێ نەییەلی جووتیک
 مەمک، تازە خڕ بوون وەکو ھەناری
 جا بابان وێرانم، قەلەندەرم، پاش ئەتۆ فرمیتسکم لە چاوان دەباری.

۱۶

لە دایکە من گەڕی چەندی لە ھیشە و چەندی لە ژانە و چەندی
 لە بەندی بەندییە
 جا خۆ من ھەچەند تەماشای دەکەم لە سمیلێکە خورمایییە
 جا خۆ لە تۆ زیاتر کەسم لە مالا باب و باوانی دا نییه
 ئامانەت داری بێ حوسینی شەھید و خدری لە چۆل و بەرییە
 شاھی نەخشبەند و غەوسی گەیلانییە
 عومەر و عوسمان و عەبوبەکر و عەلی، ھەر چوار یاری نەبییە
 ئامانەت داری تۆ بێ حەزرتی وەیسەلقەرەمییە

یونس له ده‌ریایه، ئە‌گەر له زگی ماسی دا قهراری نییه
موقه‌ده‌ری وه سهر هات لیتی تیک نه‌چوو زی‌کر و فیکری ئیلاهییه
ده‌جا وهره ماچیک پکه له بری لوقمه قازیه
هه‌لی بگره به ئە‌مانه‌تی و به دیپانه‌تییه.

١٧

له دایکه من گه‌ڕێ چهن‌دی له هه‌یشه و چهن‌دی له ژانه، به‌خولای
ناسره‌وێ به شه‌وی پاییز و به ڕۆژی ده به‌هاری
لاده ورده په‌رچه‌مان ئە‌گەر به سهر کولمیکه ناسکدا دینه خواری
عه‌کسم پکیشه، له جی‌گایه‌کی چۆل و به‌رییه بلێ ئە‌من هه‌مه
دۆست و یاری
بۆ تۆ ده‌بێته‌وه به قنیا‌ت و به حه‌سانه‌وت هه‌موو سو‌یح و ئیواری.

١٨

تاجی و توله ده‌هاتن، له ملیان ده‌کرا قه‌لاتی زی‌ریه
هه‌لۆ هه‌لۆ و فه‌ندی فه‌ندی و گه‌ردی گه‌ردیه.
ئە‌من ته‌مه‌ن‌نام ده‌به‌مه‌وه به‌ر پادشای په‌حمانه^(٨)
ئە‌وه کردیانه‌وه ده‌رکی نه‌سیر خانه
فه‌ندی فه‌ندی و جه‌یران جه‌یرانه
تاجیه‌وان هاتن، ده‌ستیان له‌سهر سینگیان دانا و (کو‌تیا‌ن):
په‌بی ئا‌گادارت بێ وه‌یسه‌لقه‌ره‌نی ماهیده‌شتی به‌غدا‌یه، بێیه‌وه له‌و سه‌فه‌ری
گه‌وره و گرانه.

١٩

ئە‌وه حه‌وت که‌س هاتن، له خۆیان داوه تانوت و حونه‌ری
ته‌عزیمیان کرد و دایان نوواند سینگ و سه‌ری
ئا‌غا ئی‌جازه‌ی له‌سهر بێ تا باز له قۆشخانه‌ی بێ‌نینه ده‌ری.

باز ئهوه هاته دهري له قوشخانه
 شمقاره و بازه و شهينه و تهري لانه
 خوداوهندي ميري مهزن جووتيك هه ناري له سه سينيگي من دانا
 ومختي ئهويهانه، كاملن، ومختي دهست ليدانيانه
 يان دهبي مالى شوپ مهحمود بن يان دهبي پچنه وه گوپ و گوپخانه
 سه لاي كه وه و گرانم لي رابوو، كلفه تان بگيرن شينگا و بوم دابنين
 خمخانه

دلم يه گجار زور له هيش و له كه رمه ژانه
 زور دهرسم شوپ مهحمود، پيم وايه ومختي دهست ليك بهردانه.

بوو به هه لالا و گرمه گرمي سواران، هه كهس له خزم و عهقه رهباي
 خوي دهكا خودا حافيزيه
 له شكري وا له هيچ خاكيك نيه
 شوپ مهحمود دهكه راوه بو حه ره مخانه به عهزمي خودا حافيزيه
 دهيكوت: كيژي، له خولاي زياتر ئه من كومه گم نيه
 ئه ما زورم هوميد به به ژنيكه باريك و داو و دهلينيگي حاجي حوسينييه^(۹)
 قورباني دوو چاوي شه هينت بم دهكه ل سينيگي كه سپيه
 هاوارم وه بهر حه زه رمي ئيبراهيم و حه زه رمي ئيسماعيل، ئه كه ر
 بو وي داندرا كاب ته لالا به ئه سه حيه
 له پاشم به جي نه ميئي به ژنيكه باريك و دوو چاوي به نغيه و
 سينيگي كه سپيه.

ئه وه خه بهريان به مامه رهش دا ئه كه شوپ مهحمود له سه سه فهره

و ده روا .

هه لالا هه لالا و گرمه گرم و بینه بینه

مه رزینگان دهگری به دوو چاوی باز و به نه برۆیه که شه هینه
خوداوهندی میری مه زن نه تو شۆر مهحمود له من مهستینه
چل شهکی یهک ددانم نه زری مه ولوودی پیغه مبه ریه، بلین بو فه قیر و
سه غیر و هه ژارانی بینه.

۲۳

ئه وه سوار وه پێ که وتن، مامه رهش هات، ئه وه به پیتی دهکا و
دوعاشی لی دهکا، ده لی:

خالقی میری مه زن به یهک کفله کون دنیات دانا
وه جهرگی که وێ تیری سهر به په یکانه
به میرات له پاشی به جی مینی کیژی وهکو مه رزینگانه
دوعام لی به ناههقی قه بوول نه که ی ئه ی رهحمانه
چومکی به هه ق به تۆم هیناوه ئیمان.

۲۴

ئه ی خودایه کی نه زه لی و ئه به دییه
خه لقه نده ی زه مین و عه رزییه
پلنگه، پایوی وا له دنیا یه دا نییه
سووری پکه یه وه له خویندا سمیلتکه خورماییه.

۲۵

ئه ی خودایه کی بی مه کانه
ئه که تو عه رز و عاسمانت دانا
تابووتی ببینم، شۆر مهحمود بیتنه وه گۆر و گۆرخانه
ئه وه هختی ده بیته مالی خۆم به کچی شلکه مه رزینگانه.

وه پيش كه وتن جلّه ودار بۆ پۆينى. مهرزینگان چوو له سهر
منارهى خانوبه ره راوهستا.

مهرزینگان له دهستى دايه نارنجيكي به قيمهت گرانه
به دهستى خۆى نووسيويه تى و لاپى (۱۰) عاشقانهى لى دانا
هاپهى نارنج دههات، شۆر مهحمود زهبرى دهكهوته نيو شانه
له ووايه خولا خهنى دهكا، چومكى نارنجه ئى جانانه.

شۆر مهحمود به شانى راستهيدا ئاورپيكي دهداوه
مهرزینگان دهتگوت جهيرانه و سهري لى شتياوه
به زارى زهردهخهنيه و فرميسكى دين له ههردووك چاوه
دهيكوت: له دوعاى بهختر زياتر، من چ دهسهلاتى ديكه نهماوه
خودايه ئامانهتت بى ئه و لاوه.

ئهوه سوار چه رهكه تيبان كرد.
بههمرى پههمانى
تۆز بلند بوو، بووليتلى (۱۱) خسته بهرى عاسمانى
خودا ئهتۆ بهسورپى مار و ميروو دهزانى
دهردى دل بۆ چهكيمي نيبه و وه دهست ناكهوى دهرمانى
چاوهپى ئهوهم ئهگه ر بيمهوه و دهگه ل مهرزینگان بيمهوه به
كامپهوايى و به ئاملانى
مه لا محهمده كرووزه له گه ل عهولاى عهسو، ئهوان له سهر تهركه
و توركومان بوون به حاكمى و به نيشتمانى
له وى خهبرى وه ريكه وتنى شۆر مهحموديان دهزانى.

دهجا سواران با ومخړ بن، جلّه وگیری دوژمن پکهن، پوژى
لئ قهومانه^(۱۲)

که لاک دهکه وپته گوړئ و، پوژى دل هيشانه
خافلى شوې مهحموود مهن، پياوړى دهست گهرم و زور چازانه
ئابروم نه بهن: ئه و ليمان بستينى مهمله که تى ته رکه و تورکومانه.

۳۰.

سهفى سواران دهگيراو، هموى نو دووېشكى^(۱۳) زيرى له خه نجهرى داوه
زیددى شوې مهحموودن نه گهر له و سهفه ردى نه که پته وه داوه
له شکر بهرام بهرى په کترى ده بوون، دهنگى قهره بينايه و پمبى دهمپه شى
ههژده قهفى، قهوماوه

شوې مهحموود هر جاريكى پکيفى بو ولاغى شير خه زالى دههيناوه
دوازده کهسى له ئهمير و سهر دار عيلان له سهر پشتى پکيفى فرئ
دهداوه

مهستى مهرزينگانه، دهر بهستى مردن نييه، هيچ ئاگای له خوى نه ماوه
وا ده زانئ دهستى له گهر دنى مهرزينگان دايه، هر نازانئ پوژى
دل هيشانه و قهوماوه

سهنگر به تال بوون، له شکرى عه ولاى عه سوي شکاوه
جوگه لهى خوين جارييه بووه، ده لئى سيلاوه

بابه هيچ کهس له بهر دل هيشانئ، ئاگای له خوى نه ماوه
شوې مهحموود تهنگه زينى شل نه کرده وه و له زارى ولاغى دهر نه هيناوه
ددانه لغاوه

وه بزانم سامى نه ريمانه و تازهى سهر له بن گلى دهرهيناوه
يا نه حه زره تى عومبه ره و نه گهر له شه پى يه زده گوردى گه پراوه

يان خالندى بنى وهلييه ئەگەر سى و دوو لفكەى بەسەر عەرزىدا
بەردەداوہ

يان حەزەرتى عەلييه ئەگەر لە غەيبەرى دەروازەى لە ريشە دەرھێناوہ
کردى بەپرد و تەواوى ئەسحابەى پێدا دەپەرپاوہ.
يان ئەحمەدى شەنگە ئەگەر سوار دەبوو لە ولاغى لەيلک، لەو
وايە لەو زياتر کەس لە دنيايەدا نايە
ئەوہ عاشقە، هېچ ئاگای لە خۆى نايە
چون بۆ خۆى لە شەپىتە و پوچى لەکن مەرزىنگان حەفسىيە.

٣١

چون سەبەحەيان ئەگەر سوار دەبى، پێى لەسەر پکىفى دانا
بلىسەى گەرەشەينە و قەرمەى خەنجەرى دەببانە
بۆ خۆى لە شەپىتە و پوچى لەکن مەرزىنگانە
مەرزىنگان دلى بردۆتەوہ حەفس خانە
بەرنابى، بەستوويە بەزنجيرەى دە زولفانە
قنیاى شۆر مەحمودە ئىوارە و سەبەحەينى وردە خالى نىو سەينە و مەمکانە
ئەگەر تىکەل دەبن دەگەل زنجيرەى دە زولفانە
دەلتى زىپىنگەرە ئەگەر وردە گزنىژى لە سەرى گواران دانا.

٣٢

جا بابە بەعومرى بارى تەعالتا شۆر مەحمود شىرى لە لانە، لە
بەر کەس هەلنايە
چومکى دەگەل يارى خۆى گرتووە شەرتى وەفا، وە نازانى ئەگەر
ئەو دنيايە کەسى تىدايە
بەپەلەيە زوو بگاتەوہ بەژنىکى بارىک و کولمىکى شەو چرايە
پىکى بىنى ئەوہى ئەگەر لە دلى مەن دايە

چه زه‌رتی عه‌بباس و حوس‌تینی شه‌هیدی که‌به‌لایه
 ته‌مه‌نایه‌کم بۆ پکا فاته‌می زارایه
 ئه‌شخاسن دووازده ئیمامی له ده‌شتی به‌غدايه
 هه‌ر چه‌ند فیکر ده‌که‌م به‌هیچ شتی‌کم سوکنایی دلی نایه
 پۆژیکی مه‌رزینگانم دی ده‌چوو بۆ سه‌رگه‌ری ده‌ریایه
 زه‌ینم دایه ملوینکیکی^(۱۴) زۆری له که‌ردنی دایه
 له‌علی پوممانه و یاقووته و ئه‌شرفی، ئه‌وی له هه‌مووان که‌م قابیله‌تر
 کاره‌بایه

بۆچی خۆشه ئه‌و کاوله دنیا‌یه؟
 شل و مل و ناسک به‌ده‌نی تیدا‌یه
 ئاخ بۆم پێک هاتبا شه‌رت و ده‌که‌ڵ وه‌فایه
 خودایه غه‌مناکم نه‌که‌ی پۆژی عاقیبه‌ت و دووایه
 په‌نجی عه‌زیه‌تی زییادم نه‌ده‌ی به‌ زایه
 به‌ژنی مه‌رزینگان ده‌لێی چوو‌زه بی‌زایه
 ئارامی دل‌مه، که‌سی دی له قابیله‌تی من نایه.

۳۳

ئه‌وه شوێر مه‌حموود له‌شکره‌که‌ی شکاند.
 جا باب‌ه که‌لاک ده‌که‌ونه مه‌یدانی
 مه‌گه‌ر خودا ده‌نا که‌س به‌و سفه‌ته نازانی
 پۆژی هه‌لاتن و تیر پێوه‌نانی
 بۆی به‌جی ما حاکمه‌تی ته‌رکه و تورکومانی.

۳۴

ئه‌و عێل نشینه له‌به‌ر ده‌ردی خۆیان تا ئه‌ورۆ ئاگیان له خۆیان نییه
 ئه‌وه هاتنه‌ کنی بۆ پیرۆزیایی و مباره‌ک بادیه

قه بوليان كرد به حاكمه تي و به سكه ره واجيه
 دوزمنی شورې مه محمودی کويړه، هيچ کوي دوزمنی شورې مه محمودی تيدا نيه
 هه موو کس بترسي، خودا به شي وي نه داوه خوف و ترسيه
 نه وه مايه ي به ژنيکه باريک و دوو چاري به نكيه
 شهوي ديوانيه و پوژي شيدده تي دي له دلييه.

۳۵

مهرزینگان زور نيگه رانه، ئيستا خه به ري فته تي شورې مه محمودی
 نه زانيوه، جا ده لي:

له دليکه من گه پين چهندي له برينه، چهندي له هيشه، چهندي
 له ژانه

تا شورې مه محمود ديتوه، مردن خوستره بؤ من له و ژيانه
 باز له هيچ کوي نا حاويته وه و ناحه سيته وه هه تا نه چيته وه سهر هيللانه
 عه جايه ب ماوم! شورې مه محمود نه گهر مابي، ده بي بؤم بنيريته وه
 خه به ري خوي و له گه ل نام و نيشانه
 هه تا نه من زولفي بؤ سي به نكي پکه م و شوخيان پکه م قهره زولفانه
 سنگي خومي بؤ پکه م به ده فته رخانه
 مهمکي خومي بؤ پکه موه به فينجان
 چاومي بؤ پکه م به ساقی، ومختي شهاب گيړانه
 سنگمي بؤ پکه م به سه نيري قوو، ومختي پاله ومدان
 به لکو پچه سيته وه له و سه فري گهره و گراني ته رکه و تورکومانه.

۳۶

له و عه ينه دا بوو نه گهر دهرکي له سهر خوي داده مست، گاله
 گاله، ناله ناله، قاوه قاوه

دوو سوري پهر به سهر له دهرکي مهرزینگان پراوه ستاوه
 قاقه ز و خه به ر و مزگيني شورې مه محموديان هيناوه.

جا مه‌رزینگان ده‌یگوت: ئەمن دهمگوت سوکنایی دلم نایه
 کلفه‌تان ئابداری هه‌لگرن هه‌تا پچینه سه‌حرایه و مه‌زرایه
 با به سه‌رماندا بئی بۆنی هه‌لاله و به‌یپوون و گیاخاو، له‌که‌ل
 شلکه بیزایه
 ئۆخه‌ی! خه‌به‌رم بۆ هات، ئارامه‌که‌ی دلم نه‌چۆته‌وه بادی فه‌نایه .

جا ئەوه مه‌رزینگان بۆ شۆڕ مه‌حموودی دهنارد دیاری و ئامانه‌تییه
 له‌علی روممان و یاقووتی عه‌بدولحه‌سه‌ن و زێری سپییه
 عاره‌قه‌ی بن پرچانه و ورده عاره‌قه‌ی مابه‌ینی سنگ و هه‌ردوک مه‌مکییه
 ئەگه‌ر ئەوه‌ت له‌ کن بئی، ده‌رمانه و هه‌کیمت لازم نییه
 په‌بی به‌دوور بی له‌ ده‌رد و به‌لایه و له‌ تیری نه‌به‌دییه
 لیت مباره‌ک بئی حاکه‌مه‌تی ته‌رکه و تورکومان، خه‌به‌رم زانیوه به
 ئەسه‌حیه
 سنگی خۆمت بۆ ده‌که‌مه‌وه به‌ باغه‌ی خواجه حه‌سه‌نی، شه‌و و
 پۆژ تیتیدا دانیشه وه‌کو دیتوانه و به‌نگییه
 شوکرانه‌ی خولام زۆر کردووه، دوعای من بوو کاری خۆی کردییه
 دوژمننت کوێر بوو، وه‌ ده‌ستت که‌وت فه‌تح و نوسره‌تییه .

مه‌رزینگان ولامی بۆ شۆڕ مه‌حموود دهنارد، ده‌یگوت: به‌وه‌ی که‌م ئەگه‌ر بیناهی
 چاوه
 شه‌وئ، بئی خه‌وم، له‌به‌ر خه‌یالات خه‌وم ناکه‌وئ له‌ چاوه
 ومخته دلم بتۆقی و بۆگه‌نیوم پکه‌ویتته جه‌رگ و هه‌ناوه
 که‌سیکی خه‌به‌رم بۆ بیئی، بلئی شۆڕ مه‌حموود له‌ سه‌فه‌ری ته‌رکه و تورکومانئ
 که‌راوه

سەت زىر و چل عەبو تۆپ و چل مەجىدىم بۆ داناوہ
 با لە دىنايەدا بۆ خۆى، كەسافەت نەبىنى، لىتى بىبىنى كام و كاوہ
 گە شۆر مەحموود بىدىنم، وە دەزانم تازەكانى خودا دىناى داناوہ
 ئاخ بىدىيايە سىمىلىكە خورمايى لەسەر كولمىكى پەرى گول و
 ناسك داناوہ.

٤٠

جاكى بوو لە شۆر مەحموود ئەگەپىتى دەگەيشت قاقەزى مەرزىنگانە
 وەك ريشەى دلى پكىشن، وەك حەزەرەتى قابىز بىتە سەرى بەعەزى
 گيان كىشانە

وەكو مەوت بى، بىبەنە سەر قەبرانە
 لە بن گووى بى خىرەى پاچ و پىتمەرانە
 بلى: ئەو مالىكەى بەتەنتىيە، خلاس بە لەزىندەگانى و لە ژيانە
 چرمە قەسەى مەرزىنگان بۆ وى ئىحتىبار و متمانە
 شل و مل و گەردن بەخاڵ و خاسەكەوى جۆزەردانە
 ماچى وى بۆ من دەبىتە ئىحتىبار، لازم ناكە بۆ من حەكىم و لوقمانە
 چومكى خەيال و مۆراوودەى دلە، ئارامە، لەبەر دلانە
 وەكو ئەو حۆريانەى ئەگەر خودا لە بەهەشتى باقى داينا
 وەكو پەرى، هيندىك دەلەن لە عەرزىن و هيندىكىش دەلەن لە عاسمانە.

٤١

ئەو جا شۆر مەحموود دىتەو، بە دزى مامە پەش، چاوى بە مەرزىنگان پكەوى.
 جا ئەو شۆر مەحموود بە دەست و پتوهندى خۆى دەلە:
 گەلى دەدۆستان، ئەى كەسىكى لە دىنايەدا نۆكەرىكى بە ئىحتىبار
 و بە متمانە

وەسىتى ئاغاي خوتان بەجى بىنن، لى و وە دەرەكەوى بى

نځيټيباري و نه زانه

ننگو دوزانن دلي من شپته، دايمه بووه به ديوانه

دهترسم وهكو لهيله و مهجروم بيبينهوه به ناستيره و پچينهوه به

په پرهي عاسمانه

نلعان سهفهريكم له بهره، دهچمهوه عيلى مامه رهش و چاوړيكم

پكهوئ به شلكه مهرزينگانه

عهمرم له نوئ دهنووسرئ، شهرت بئ بيكه مه خير دوو سهت شهكي

پهك ددانه

هموو خهلات بكرين، بيياندهنئ خه نجر و تفهنگ و دهمانچه و

دهمهر قوپانه^(۱۵)

بوچي من دهچمهوه باغي شه ددادي بو سهيرانه

قهره زولفي دهبيتته دهرهي بهر خه نجرانه

سينگي بو من دهبي به ميهمانخانه

مهكي بو من دهبي به ئيستيكان و به فينجان

كولمهي شهرابه نته هووره، ومختي قوم ليدانه

به ژني چناري عهري عهري، ومختي ناويزانه

جانئو ومختي له سهری دهبژيرم شوكرانه

چومكي حهرام نيه، شريعته به مندالي ئو حيسابه ي دانا

په رزينم گرتووه باغچه ي گولانه

شل و مله، بو من له بهر دلانه

ننگه نه يدينم، مردنم پي خوشتره له و ژيانه.

۴۲

نوه شوپر مه محمود دپتهوه. به دزي سوار بوو، چل كه سي دهگل

خوي هينا.

نيواريه، ومختي نومه هيج كهس شوپر مه محمودي نهديه

هات بهر سابات، مهرزینگان راوه ستابوو له سهر جووتیک کهوشی

پانیه فه پراشی سهر نوقره بهندیه

دهبباغی وهستا داوده، له پتی هیچ که سدا کهوشی وا نییه

چاوی ده لیتی ئه سستیره ی زوره و موشته ریه

کولمه ی ده لیتی به فره و به سهریدا باریوه دلۆبی خوینییه

که وایه کی ده بهر دا، کاری سه مه رقه نده، له بهر که سدا نییه

ئهوی گهزی له چله و له وانی بیست و چواریه

سبجهینان شین دهنویتی، شهوی رهنگی سپیه

ئه گهر تیشکی تاویتی لی دا ئه تله سپیه

له ویدا مه کی ده لیتی هه ناره و تازه هاتوته خوارێ له داریه

دهجا چپکه م له کن خه لکی ئازاد بی ببیین، له کن من زور دور

وهتهن و قاتییه

له شانی کردووه چارشیتو شانیکی موشه ججهری قیمهت گرانی عه سله

کارخانه ی فه رهنگیه

پیشه ی کیمخووايه و پیشه ی نیو گه زیه

ئیدی ئه و نه یزانیوه و ئاگای له من نییه

ئه گهر جه رگم سووتاوه وهک قه قناز و بوته بریانییه.

۴۳

ئیدی ئه من ناخافل^(۱۶) بووم، به سهر شانی راستیدا ئاوپتی دهاوه

چاوی ده لیتی مانگی چاردهیه و له خزمهت خو لای را هاتووه و

گۆشه ی کیشاوه

ئه برۆی ده لیتی که مانه و له دهستی که یخوسره و ده مرکه وتووه و ژیی

لی کیشاوه

شلکه پتکه نینی وهکو دهنگی قاز و قولینگ له گهردنی ده بووه بلاوه

به پتکه نینی مهست بووم و هیچ ئاگام له خۆم نه ماوه

دهستیکی له گهردنی دهکردم، دهپالوت فرمیتسک بهدوو چاوه
 ئوخه‌ی ئارامی دلّی من له سه‌فه‌ری ته‌رکه و تورکومان گه‌راوه
 ئەو ئامانه‌ته‌م نه‌برده بن گلی و ته‌حویلیم به‌ساحیبه‌ی خۆی داوه
 ده‌ سینگم پکه به‌حه‌مایال^(۱۷)، بلّین: شوڤمه‌حموود له بن هه‌نگلی ناوه
 توخلا ده‌ستت بینه، به‌لکو غه‌ریبایه‌تیکه‌ت له کۆل پکه‌وی، زۆرت
 عه‌زیه‌ت و عازاب کیشاوه

گه‌ردنم وه‌کو کوویه‌ی هه‌نگوینه و ئەوه ورده ورده په‌قاوی^(۱۸) له
 سه‌ر ږاوه‌ستاوه

کولمه‌م هه‌ر ده‌لّی سیوه و ورده خوساری لّی دراوه
 پیت قه‌رزدارم، فه‌رموو وه‌برگه‌ کام و کاوه
 با به په‌رده‌ی مرواری به‌ندیان به‌عه‌ده‌ب هه‌لده‌داوه
 ده‌رکی بورجی به‌لّه‌کیان ده‌کرده‌وه، کله‌ه‌تان خه‌به‌ریان زانی
 مزگینی و خه‌به‌رداری و قاوه‌و قاوه
 به‌حوکمی مه‌رزینگان زێر و زه‌نجه‌قیان ده‌کرده‌وه بڵاوه.

٤٤

ئەوه سمیلّیکه‌ خورمایی له‌سه‌ر کولمّیکه‌ ناسک و شلک دانا
 ورده ورده لیوی ده‌بزات له‌و مه‌ست و خه‌رامانه
 هیندیک ده‌یانگوت: پۆژی عه‌شره و هیندیک ده‌یانگوت: خیر،
 ئاخیری زه‌مانه
 هیندیک ده‌یانگوت: له‌ عه‌رزیه‌ و هیندیک ده‌یانگوت: خیر، له
 که‌وال گه‌والی ده‌ عاسمانه
 هیندیک ده‌یانگوت: دهنکی قاز و قولینگانه له‌ گه‌والی عاسمانی،
 هیندیک ده‌یانگوت: خیر، ئەوه دهنکی شه‌پۆلی به‌حرانه
 هیندیک ده‌یانگوت: خیر، قافله‌یه، کاروانه، هیندیک ده‌یانگوت:
 نه‌خیر، پاییزه‌ وه‌ختی له‌یله و مه‌جرووم خۆ لیکدانه

ئەو گوارە و کرمەک و وردە گژنیژ، ئەوانن دەنگیان دەچی بۆ
حەوقی عاسمانە

هێندیکیش پتیا نایه: کارە کارە، شەپە بەرانی
شۆڕ مەحموود میوان بوو هەتا سێ پۆژانە
هەقی خۆی وەگیرکەوت ئی عەزیزەت و عازاب و سەخەتی و ساغای
تەرکە و تورکومانە.

٤٥

سەحەینە، ئیستا گزینگ لە سەرانی نەداو
شەربەت خۆریانە و پریشکەیی ئاو پڕژینی شووشەیی گولاو
چومکە^(١٩) مەرزینگان شلکە و ناسکە و قەت نەشەمزاو.
لێتان مەبارەک بێ ئەو عەیش و ئەو لەرزەت و نۆشی
ئەو تۆلفە لە ئەکوانی دڵمدا دەخروشی
مەرزینگان پۆژ نییە ئەگەر ئەو بەدرە بەپەشمینە نەپۆشی
لەسەر هەر کەمانی ئەبرۆی بەلێ خۆینە دەجۆشی.

٤٦

مامە رەش خەبەری زانی ئەگەر شۆرمەحموود هاتۆتەو. شۆرمەحموود شەوی
مەرزینگانی بانگ کرد، کوتی: عەیبە ئەمن لێرەکانە بێ، دەچم و ولات دادەمەزێنم،
جا پاشان دێم دەتگۆیمەو، لازم بەو ترس و لەرزە ناکا. جا ئەو شۆر مەحموود
لەسەر پۆینە، دەلێ:

کیژ ئی بۆنی تۆم لە دەروونی قەت نابێ بڵاو
فیدای دوو زولفی تۆم، دەلێی سومبولی خاو
قوربانی دەمت بێ، دەلێی شووشەیی گولاو
وەختیک دەبێ خەبەرت بۆ بێن، بێن شۆر مەحموود گەراو
وەختی عەروسییە و خودا بماندات ئی ئەم کام و کاو
دەرکی خەزینەت بشکێنە، بێن: لە عێلیدا فەقیر و داماو نەماو.

شۆږ مهحموود ږښهوه. لهوې ښو چل شهوان. هيند عهالهت ښو، له وې گورگ و
مهړ پټكهوه ئاوى دمخواردوه. ږښكى شۆږ مهحموود بانگى يارانى خوى كرد،
كوټى: ياران! ئهمن دهمهوې بگهړيمهوه، ئامانهتو ملك و ماشى خوتان بې، ئهمن
عرووسيم بهدستهويه.

ههتا ئه و عرووسيه بهدست ئهمنهوه نهې تهواوه

ئنه له خوم نابينم كام و كاوه

ږهش مار گازى له دلّم داوه

ژههرى پشتوته جهرگ و ههناوه

دهرمانى دهردم به مهرزينگانه و ئه و هختى دهلّين عيلاجى كراوه

بهخوداى وهختيكى نهگهړ سوار دهم، دهچم ږو ږاوه

ئو وهختيش ږهريشانم، كهس نهلّى بې خهमे و دلّى كراوه.

جا ئهوه شهوېكى شۆږ مهحموود فكرى دهكرد و ئاوى دههات له چاوه

سى كهږهتى لهسهر يهك دهستى له پانى خوى دهداوه

دهيگوت: ئازارى دل زور گرانه، ئنهمن بهوه جهرگم ږاوه

شل و مل و سايه گهردينكى وهكو مهرزينگانم له بېنارې بهجى ماوه

بويه هر ماندووم و دل ږ له بوسوم و ماندووم نهحهساوه

سهفهرى بېناريم لهبهره، نهتهوى پيم دهلّين داخولا شۆږ مهحموود

ږو كهږاوه؟

نازانن زنجيرهى زولفى مهرزينگان تهنافه و له گهردم كراوه

ههچاند ئهوم وهبير دېتهوه، ليم شل دهمې ههنگاوه، ئهژنوم شكاوه

ئو تيريكى له گريى پشتى من داوه

عيلاجى بهكهس ناكړى، مهگهړ بلّين مهرزينگان بهدستى خوى

دهرى هېناوه

دنا ئو تيره تهشهنداره، جهرگم ږو دهكا له خوین و له زوخواوه

مه‌لټن: شوږ مه‌حموود پياوټکي بڼې عه‌قله و عه‌قلې نه‌ماوه
 من ده‌چمه‌وه بڼ س‌ه‌فه‌ري، بټنارڼ، نئشه‌للا ته‌ر ده‌ست و زوو ده‌گه‌ر ټيمه‌وه دواوه
 چاري من مه‌رزينگانه، لټي ده‌بينم کام و کاوه.

٤٨

شوږ مه‌حموود گه‌راوه بڼ بټنارڼ، نو س‌ه‌ت سواړي ده‌گه‌ل بوو، هه‌مووي ولاغی سڼ
 سال بوو، هه‌مووي په‌ري شه‌هټني به‌سه‌ريه‌وه بوو، هه‌موو خه‌نجه‌ري نو دووېشکي
 زټيري له‌سه‌ر بوو.

نه‌قيټي دووېشکي زټير زور به‌قيمه‌ت گرانه
 قيمه‌تي له‌کن که‌س ته‌واو نابڼ له سکه‌خانه
 په‌يدا نابڼ له خه‌زټنه‌ي پادشا و سولتانه
 چون «بيجگه له زټيري» پيروزيه و زمروته و له‌علي پوممانه
 خه‌نجه‌ريان هه‌مووي نيو گه‌زيه، چوار قامک ده‌مي پانه
 دوژمني نه‌به‌ز له به‌ري بڼ روح و هه‌راسانه
 پمبيان هه‌مووي هه‌ژده قه‌فييه، نه‌گه‌ر پوژيکي ده‌گرن سانه
 ده‌بي بلټي: په‌بي ناگادارو بڼ مه‌له‌کي ده‌عاسمانه
 شوږ مه‌حموود به‌جوړيک ساحټب هه‌يبه‌ته، ده‌وله‌تان تا پرس به‌وي
 نه‌که‌ن ناتوانن سکه پخه‌نه‌وه سکه‌خانه
 هټنديک ده‌لټن جاريک له جاران مه‌گه‌ر وا بوو بڼ پوسته‌مي زه‌مانه
 هټنديکيش ده‌لټن فکري لڼ مه‌که، سامي نه‌پرومه و قاره‌مانه.

٤٩

مامه په‌ش خه‌به‌ري زاني که شوږ مه‌حموود دټه‌وه، له دلي خوږيدا کوتي: له‌به‌ينم
 ده‌با. جا مامه په‌ش پدين سپي فه‌سادي بانگ کرد کوتي: پټم خوښ نيه مه‌رزينگان
 بده‌م به شوږ مه‌حموود. ميراتي باب و باپيرم بارده‌که‌م، گير نابم، ده‌روم بڼ به‌لخ و
 بوخارا. نه‌گه‌ر بچمه وي ده‌ستي به‌مه‌رزينگان راناگا! جا هه‌ر قوپړکي وه سه‌ر خوږي

دهكا بكا. ئهوه مامه رهش باری كرد، چوار سەت مالى دهگەل پۆی. مەرزینگانیان دهكهژاوهی نا و چاویان بەست و یەكسەر پۆیین.

شۆر مەحموود هاتهوه به نۆ سەت كەس بووك بگوێزێتهوه. خەبەریان دایه، كوتیان: مامت پۆی بۆ بەلخ و بوخارایه. تهواوی خەلكی یێناری بەپیریوه چوون. جا بهكەس ناچیتە سەر ئه و دونهیاه، بۆ كەس نا بێتهوه تهواوه
ههوسەت شهکی یهك ددانی كهوه سپریان (٢٠) گاو و گەردوون بۆ دهكرد، شۆر مەحموود له سهفەری تەرکه و تورکومان گهراوه.

٥٠

جا ئهوه شۆر مەحموود دهلی، کوتی:
به هاره، له خەلكی به هاره، قاسپەهی كهوه و، مراوی دهكه نهوه گاره
گار و ناره ناره
له لا نوایان (٢١) دهپشكووتنهوه هه لال و بهیبوون و گیابه‌ند و خاوه،
سبچه‌ینان لیان دهری نهرمه خوساره
خەلكی سەرزەنیشتم نه‌كا، نه‌لین: نۆ سەت سوار سمیل سپی
كامه‌ریان و جوکلی هه‌مه‌وه‌ندی له دوا سواره
ئیدی خەلكی نازانن، ئه‌من نه‌خۆش نیم، له‌نیو زگمدا دلم برینداره
به‌دیاری بۆ مەرزینگانم هینابوو گواره و کرمه‌ك و تۆق و ته‌له‌سم
و قه‌تاره
مامه رهش چاوی به‌ست و به‌یه‌خسیر بردیان بۆ بوخارا.

٥١

خەلكی سەرزەنیشتم نه‌كا، نه‌لین: سولتانی ئه‌سته‌مبۆلی له ترسی
ده‌ست و تیغ و شان و پمبی شۆر مەحموود خەوی نه‌ده‌زانی
مه‌جبورم له‌وه‌یدا ئه‌من روحي خۆم پكه‌مه‌وه فانی
خەلكی ده‌چنه‌ راوه‌ حیوانه‌ كێوی و ئاسك و جه‌یرانی

ئەمەنت دەمر مەوە لەبەر قەرە زولفانت، ئەگەر وەکو رەشمار دەپهاویتیەو
سەر شانی

ئەمەنت دەمر مەوە لەبەر قولکەیی گەردنت، ئاوی کەوسەرە. سنگ
بازار و دوکانی

مەجبورم وە دوات دەکەوم، یا دەژیم یا لەو دنیا یە دەبمەوە فانی.

۵۲

بەهارە، لەخەلکی بەهارە، لە من ناتەواو

لە کۆسەرەتی شالە بەگیان هەلāl و بەیبوون و گیا خاویک چرژاوە

لە باغی مەرزینگان هەنار و هەنجیر گولیان داو

جا ئەمەن سەت داخ و مخافەتی ئەو دەمکوژی، زۆرم عەزیزەت و

عازاب و سەخەلتی و ساغای لە دواي بەژنیکە باریک و دووچاوی جوان کیشاوە

ئەبرۆت بەمن بمینی بەپەری پەشە دال، دەلێی فەقی، موستەعید،

بەقەلەمی کیشاوە

چاوت بەمن بمینی بەئەستێرەکی گەلاوێژ، ئەگەر لە پیش مەلای

ماوەراندە لەسەری هەواری بێرییان گۆشەیی کیشاوە

کۆلمەت بەمن بمینی بە شەمامەیی حەوت پەنگ، لە کورە بێستانچییان

بەجی ماو

هەک لالەم کەن گراوێ بەبم! شەختەیی پایزی لە لایەکی داو

بەدەستی باب و برایانی چاوی مەرزینگان بەستراو

خۆ من پیاوێکی نامەرد نیم، خەلک دەلێن لە شۆڕ مەحموود

ئێخسیر کراو

هەتا شۆڕ مەحموود لە سەفەری تەرکە و تورکومان گەراو

سەجەینێ سەر زەنیشتم دەکەن، دەلێن: مەرزینگانی لێ ئەستێندراو

قەسەم بەوێ کەم ئەگەر بیناهی چاوە

هەتا زیندووم و رۆح لەسەر یەخەیی کراسم ماو

ئەمن دەست ھەلناگرم لەو مژانگەى ئەگەر دەلتى تيرە و لە
كەوانت ناوہ

گراوہ بابم، نەتزانى ئەمن عەزىەت و عازابم زۆر كىشاوہ؟

۵۳

سەرم دىشى، دلم پاناوہستى لەبەر ئەوى ژان و لەبەر ئەوى ناسەورى
لەبەر دلى من چاوت وەك چاوى بازە و ئەبرۆت وەك تىژە پەرى سەقرى
ئەگەر جار جار دىتە سامالى و جار جار خۆى داويتە بن كەوالى ھەورى
ئەگەر ماندوو بووى، دەنىشى لەسەر بەردى ھەوار خدرى
لە پۆژىكەوہ عومرم ئەگەر بەسەت سالى پابرى
دىارە شوپ مەحمود دەست لە بەژنىكە بارىك و دوو چاوى كالى
ھەلناگرى.

۵۴

لە دلىكە من گەپى چەندى لە ھىشە و چەندى لە ژانە و چەندى
لە برىنە
ئەمنت دەمرمەوہ لەبەر بەژنىكە بارىك، پۆرى بەلەكى سەر بال شىنە
كاكە مەم ئەگەر خۆى بەھىلاك دا كەنگى وەك تۆ جوان بوو ئەو
خاتوو زىنە.

۵۵

لە دلىكە من گەپى چەندى لە ھىشە، چەندى لە ژانە، بەھىچ
دەرمانىك زانى نەشكاوہ
ھىندىك دەلتىن برىندارە، ھىندىك دەلتىن ئەنگواوہ
ھىندىك دەلتىن دەردى موفاجاىە، ھىندىك دەلتىن: دلى سووتاوہ
ھىندىك دەلتىن ئازارى سەرە، ھىندىك دەلتىن پەربىان دەستيان
لە دلى داوہ

هينديک دهلّين زولفي مهرزينگانه، تهنافه و له گهردني کراوه
هينديک دهلّين خير، تيره و له جهرگي دراوه
ئهما من بۆ خۆم دهزانم، دهردي بّي دهرمانمه، کارم کراوه
مهگهر بهديتنی مهرزينگان ئهو خهم و پهژارهيه له من ببی بلاوه
دهنا وه بزائن پيمهردي ميرانم لهسهره، گياني شوږ محمووديان کيتشاوه.

۵۶

جا خۆ مهرزينگان له کن من مهرزينگاني
له کن خه لکی بّي قيمهتي، له کن من زۆر به قيمهت گراني
له کن خه لکی پهواجيکت نيبه، له کن من له علي پومماني
به مندالي له جهرگي منت داوه تيريکی نيياني
له کن تو نه بّي، له کن کهس وهگير ناکه ويی دهرماني.

۵۷

مهرزينگان ههر له کن من مهرزينگانه
له کن من چاوی کوتره و لتي ون بووه هيلانه
له کن من بهرخه کوږيه لهی دواي ميگه لانه
له کن من گه وههري خه زينه ی شاه و سولتانه
ههر له کن من موخته بهره، له بهر دلانه
يان دهبي سهری خۆم بهرمه وه کوږ و کوږخانه
يان دهبي سهری خۆم پکه م بهگوي مهيدانه
نازانم ههق دهستی ئيلاهی چاره و قه له می منی له ئه زهل چلۆن دانا
يان وه دوات دهکهوم بۆ بوخارايه له ويی له گه لّت دهيم به هاوړاز
و ئاملانه.

بریا سبچه‌ینانم بدیایه‌ی که هیندیک ده‌لین: پۆژه و هیندیک
ده‌لین شه‌وه

چهند خۆشه‌ده‌نگی باز و نالهی مراوی و قاسپه‌قاسپی که‌وه.
پاوکه‌ران ئه‌سپیان ساز کردووه جووت جووت پتکه‌وه
شل و مل سایه‌گه‌ردن هه‌ستان، ئه‌ما چاویان ئیستا پر له‌خه‌وه.

پاوکه‌ران و لاغیان زین کردووه، حازر بوون بۆ پراوی
ئهن فکر له‌گه‌رده‌نیکه‌ی به‌خاڵ ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر سبچه‌ینان دینیته‌وه
ورینگه‌ی خوناوی
ئهن ئه‌و دنیا رووناکه‌م، به‌خودای، خاتر جه‌م، به‌بی تۆ ناوی.

چارچی جار پکیشی، ولاغان له‌مه‌یته‌رخانه‌بیننه‌ده‌ری
شۆر مه‌حممود له‌خۆی داوه‌تانوت و حونه‌ری
له‌ته‌پلی سه‌ری را تا به‌ری پتی، لیتی ده‌ری غیره‌ت و جه‌وه‌ری
خه‌ونم دیوه، داخولا ئه‌و سه‌فه‌ره‌چم به‌سه‌ری؟
ره‌بی مامه‌ره‌ش هه‌ر پۆژه‌ی مه‌یتیکت له‌مالی به‌رنه‌ده‌ری
مه‌رزینگانت له‌من دوور خستۆته‌وه، چۆنی پی به‌رم زه‌فه‌ری
به‌ژنت به‌من بمینی به‌غه‌لفی یه‌ک ساڵه‌گه‌دیته‌ده‌ر له‌ده‌رکی میر
و به‌گله‌ری
بۆ نۆکه‌ریکی متمانه، له‌پیشدا قاقه‌زیکم به‌قاسیدی بۆ بوخارا به‌ری
با به‌س به‌خه‌مناکی، له‌دوو چاوی به‌لکه‌ورده‌خوناوکه‌ی فرمیسک
هه‌لوه‌ری.

ولاغی سواران هموو له مهیتهرخانه هاتنه دهري، پاکی چوونه
سەر سانی

ئاوړهحمان بهگ و ناجی بهگ و شالی بهگ و توپال بهگ، حوكمیان
هاته سهري، با بړون بو بهندهرگهی قوشخانی
سازپکهن باز و شههین و شمعار و با بیته سەر حال تهرلانی
ههتا پوری بهلک و کهو بیننهوه سەر پوژی لیدانی
لهبه چریکهی بازان کهرویشک ئیسراحت نهگری له گهرمهلانی
هم بهعینوانی راوی و هم بو پهیداگردنی شلکه مهرزینگانی.

چومه سهفهری تهرکه و تورکمان بهپیشکهی خوین و بهگهروو تالی
چومکه مهرزینگانیان له من ماره کردبوو به مندالی
دابوویان به من به خوشی و بهشارهتی و به حالالی
بویه دایمه ئهمن دلم له ژانه، بووی دهنالی
نهمزانی لیم ون دهبی بهژنیکه باریک و دوو چاوی کالی
ئهلعانیش دهبی وه دواي بکهوم، ههوهلین به شیر و به خهنجهر و
بهگزیالی
ئهو جار ئهگهر نهمدییهوه، دوازده سالی بو دهکهم فهقیری و گهدای
وعهدالی
با بو کهسیکی دیکه بهمیرات بهجی نهمینی دوو چاوی کالی،
قهدی شمشالی.

له پشتی ولاغان دهکرا زینیکی مورسهه و له زاری ولاغان دهکرا
ددانه لغاوه

شۆږ مهحموود له پيشدا پتي لهسەر راسته پکيڤي دادهناوه
 بهبنارئي دا دهړوي، جار جار به نهرمه و جار جار دهیخته پر تاوه
 دهیگوته: نههلی بنارئي! نههلی لهگهلم هاته تهرکه و تورکومان
 لهگهلم گهړاوه

نهوان لهگهلم من سينگي خويان بهمهوډای خهخهريوه ناوه
 نهوان لهگهلم منيان ديفاع کرد، لهگهلم منيان لي قهوماوه
 ههرکهسي دوزمنتيان لهسەر پشته پکيڤي فرې داوه
 نهوان پيشيان له سميل سپي کامهريان و جوکلي ههمهوهند و ميري
 گيلانگيسيان و سوورچي و زوراري و داودي دهگيړاوه
 دوزمنيان لي شل دهبوو ههنگاوه و نهژنوي شکاوه
 نهمن بو نهو سهفهره دهړوم، دهولت زياد و مال ناو
 نهگهر هات و لهو سهفهره مهرگ نهبوو، بلين شۆږ مهحموود گهړاوه
 نيستا هاچهرم له دهرکي خهزينه نهداوه
 عهبو توپ و مهجیدی و فهرهنتي و زيري سپي، بهخهلات دهکهمهوه بلاوه
 جا خهک دهلين شۆږ مهحموود بناغي دهولتتي له بنارئي داناوه
 نهلعان بويه خهلاتم به کهس نهداوه، سهرم لي شيواوه، پيم لي
 گۆړاوه، بريني دلم کولاوه مهرزينگان له من ئيخسير کراوه
 بابي بو بوخارايي بردووه، نازاني شۆږ مهحموود لهسەر خواني
 زيني ههر ماوه

مهگهر عومر تهقازا نهکا، دهنه بهخهخهري دهم پهم ههلي دهکهنم
 ههردووک چاوه

کاتيکي خهبهرو زاني، کوتيان کهژاوهي مهرزينگان له بهلخ و
 بوخارا گهړاوه

جا نهو حهله گاو و گهردوونه، دهلين چوار سهت ناسک و جهيران و
 شهکي بي ددان له پيش کهژاوهي مهرزينگان کوژراوه

مامه پښ بهد بهخته و بهشی به دنیاوه نه ماوه
پیاو نابې بۆ ژنان له دهستی خوی بهرئ غیرهت و جهوهر و میری و
پیاوه

ئهما چپکه م وه نازانم ئهو دنیایه ئه گهر خودا پویناوه
بې مهرزینگان بې ئاقلم، ئاقلم له کهلهیدا نه ماوه
چومکه مهسته، شل و مله، سایه گهردنه، ته عامی به ههشتیه خودا
له دنیایه بۆ منی داناوه

به بې مهرزینگان دنیا ی پرونم ناوئ، تاقهتی پیاوهتی و بیناهی
چاوانم کهم له کن ماوه

سه رهنشتی من مهکن، تیری عیشقه راست و چهپ له جهرگم دراوه
ئهو برینه بې دهرمانه، کهس ئهو دهرمانهی بۆ من نه هیناوه
ژن و پیاو، خان و بهگلهر و ئاغا و نوکهر تیگرا له کوږهی
گریانیتیان دهاوه

دهیانگوت: شوږ مه محمود شیته، نازانئ یازده هزار کهس چاوه پرتی
وین، حوکماتی له ترکه و تورکومان به جی ماوه
وه دواي مهرزینگان دهکهوئ، ههقیشیهتی مهرزینگان خوږی
به ههشتیه و خودای تهعالا بۆ سهر ئهو دنیایهی هیناوه.

٦٤

سواران سوار دهوون له سهر خوانی زینییه
له شوږ مه محمود جوانه سهر و سواری و رهخت و ئاوژهنگیه
سوار بووه له ولاغیکي شیر خه زالی عهسله گوډ کولیه
یوسفی میسرییه و زولهیخا دیار نییه
رهبی بهدوور بې له دهرد و له بهلایه، له تیری غهیبیه
رهبی لهو سه فهره بیته وه به ساغی و به سلامهتییه
ئاگادارت بې چوار یاری نه بییه

عه‌بابه‌کر و عومبهر و عوسمان و عه‌لییه
 ئاگادارت بئی سه‌هیدهل مورسه‌لین، که بۆ وی به‌خه‌لات هاتوو
 قورعانی عاسمانیه
 چون مه‌قبول و موعته‌به‌ری دهرگای ره‌بیه
 ره‌بی شوپ مه‌حمود شانت نه‌گرئ به‌د به‌ختی و نه‌گه‌تیه
 ئاگادارت بئی وه‌سه‌لقه‌رنیه
 ئاگادارت بئی خدر، نه‌گه‌ر دایمه له‌ چۆل و به‌پیه
 ره‌بی مامه ره‌ش بگرئ نازاری گولیه.

٦٥

شوپ مه‌حمود سوار بوو. بێنار هه‌مووی رینگای هه‌و سه‌عات له‌گه‌لی
 هاتن، به‌رێیان کرد.
 جار جار شوپ مه‌حمود ئاوری عیشق ده‌هاته نێوی دلیه
 ته‌کانی ده‌دا به‌ولاغی شیر خه‌زالی سم ته‌به‌قی عه‌سله به‌حریه
 جار جار لاپی ده‌بوو بۆ راوی هه‌وانه کتویه
 ره‌بی تاوت نه‌درئ له‌ خوانی زینیه
 جار جار تیره‌ندازی ده‌کا له‌ قورینگ و قاز و خاسه سییه
 په‌رنده‌ن، نه‌وان ده‌فرن، به‌وان ده‌لێن: بالنده‌ی عاسمانیه
 تیری به‌خه‌تر ناچی، له‌ راوی نێریه کتویه
 پێنج و شه‌ش به‌ تیری شوپ مه‌حمود قورینگ و خاسه سی ده‌هاتنه‌وه
 سه‌ر به‌حریه
 ئاگاداری بئی ئیمامی ره‌بانیه
 موسای که‌لیموللا، که گو‌فتوگو‌ی بوو له‌گه‌ل ئیلاویه
 ره‌بی ئاگادار و هاو‌پیت بن چل سواره‌ی غه‌یبیه
 دوژمن زۆر خو‌شحالن، ده‌لێن: شوپ مه‌حمود له‌ گو‌رئ نییه.

مامه پرهش نیوهی پښگایه پښیبوو. گه‌یشته دهشتیکی پان و به‌رین و کاکي به‌کاکي، جیگایه‌کی یه‌گجار خوښ و زه‌مند و شیناومرد بوو، چیمه‌ن و می‌رگ و ئاو و له‌وهریکی زوړی هه‌بوو. چو‌میکی گه‌وره به‌ویدا ده‌هات، له‌ هیچ جی‌یه‌که‌وه بواری نه‌ده‌دا، له‌سه‌ر ئه‌و چو‌مه پردیکیان ساز کردبوو که یه‌گجار زوړ کون و له‌می‌ژینه بوو، به‌ بیري که‌س نه‌بوو. هاتوچو‌یه‌ک بووبایه، به‌ سه‌ر ئه‌و پرده‌دا بوو. مامه پرهش له‌و ده‌شته‌ی چادری هه‌ل‌دا، چه‌ند روژان له‌وئ ماوه.

ئه‌و چو‌ل و بیابانه کابرایه‌کی لئ بوو، لټیان پرسى: چکاره‌ی؟ کوتی: پرده‌وانم، ئی وا هه‌یه شتی‌کم ده‌دات‌ی و ئی وا هه‌یه نامدات‌ی، ئاگام له‌و پرده‌ ده‌بی. مامه پرهش عیله‌که‌ی به‌رئ کرد و بو‌خو‌ی گه‌راوه کن کابرای پرده‌وان. بانگی پرده‌وانی کرد و کوتی:

پرده‌وان، ئه‌من عیلاجم نایا

پی‌م وایه ئه‌من ده‌بمه‌وه توو‌شی ئازاری ده‌ردی موفاجایه

ئه‌من قسی‌کی زوړ گه‌وره و گرانم له‌ دل‌ی دایه

ئه‌من به‌تو ده‌لټم و ئه‌تو‌ش ده‌سپی‌رم به‌و خودایه

ئه‌گه‌ر دوروست کونه‌ده‌ی عه‌رز و عاسمان و ته‌واوی دونیایه.

پرده‌وان کوتی: به‌وه‌ی که‌م ئه‌گه‌ر ئه‌به‌دییه

قسه‌ی تو له‌ کن که‌س نالټم راستییه

سو‌زاغی له‌ کن که‌س نییه

به‌من بل‌ی قسه‌ی خاترج

همی و ئه‌سه‌حیییه.

جوگمهي (٢٢) دهگرت و دهیگوت: پردهوان دهستی منت بیتهوه
به دامانه

تو ئه و کهسهی خالقی عهرز و عاسمانه
کوپه خاترجهم به ئه نعمات ده بیتهوه سئ سهت زیتری به قیمت گرانه
پاش سئ پوژی دیکه ده بینی له دهورهی ئه و پرده ده بیتهوه به پوژی
عه شر و ئاخری زهمانه

نۆ سهت سوار دین، سوار یکیان له پیشه وهیه، گه وهی ئه وانه
خه نجه ریکی دهم رهشی عه سله ده بیانه
راست و چهپ له که له که ی چه په ی دانا
با دهستی پچیت بۆ هه لکیشانه
بۆ پوژی دل هیشان و لی قه ومانه
چومکی له سه ر مراده دایمه له راوی قه ندیلی مامه کو بییان و
حه ساری سه کرانه

شه و راوی ده بانه هه واری بیریان و کو سه رتهی شاله به گیانه
وهختی نیوه پویه ده چته وه رووباری جودیانه
راوی وی ئاسکه و که وه و که رویشک و جهیرانه
عه سلی مه تل بهی منه، کیژیکم هیه نیوی مه رزینگانه
ئه که بیتو بمگانی به قه تل ده گه یه نی، ده مکاته وه بی گیانه
ده گێر پته وه شل و مل و سایه گه ردن و ئارامی دلانه.

٧.

پردهوان! وه مره مه رد به قسێکت پئ ده لیم مه یخه وه پشت کو ییه
ئه من زۆرم به و قسه یه ته ما پتیه
نه لیتی: مامه ره ش هات و دیتم له و پرد و له و پتیه
چومکه تووشی کیشه ی ده بی، قسێکی بی ئیحتیار و بی جتیه.

ئەگەر ھات و ئەو سوارانەت چاۋ پىكەوت و لە تۆ بوونەو بەمىھمانە
 نابەلەدن، لىت دەپرسن گوڤتوگۆ و قسانە
 بلى مامە پەش پۆيى، كىژىكى دەگەل بوو نىۋى مەرزىنگانە
 لە كەللەي خۆت بدە و دەستت بدەو لە پارانە
 بلى: پەببى نەمىنم، نەژىم بە ژىيانە
 كوتى: چىكەم ئەو ئەمەن دەبەن بۆ سەفەرى گەرە و گرانە
 شۆر مەحمودىش ئەو لە تەرگە و توروكمانە
 قاسىدىك نىيە بەەرەزىدا خەبەرم بۆ بەرى، خۆ مەگەر خەبەرى
 بۆ پچى لە عاسمانە
 ئەمەن بۆ بەلخ و بوخارا دەبەن و پۆزى ھەناسە ساردى و دەست
 لىك بەردانە.

پردەوان! بلى زۆرى بەخۆي ھەلكوت و ھەلى پالاوتن ئاۋى چاۋە
 قەرە زولفى پەرىشان كرد بوون، ھىچ ئاگاي لە خۆي نەماۋە
 دەيگوت: پاش شۆر مەحمود ئەمەن پەرييان دەستيان لە دلم داۋە
 چىكەم، چم لى قەوماۋە، بۆ عەقلم پەشوكاۋە
 مردن خۆشتەرە نەۋەكو بلىن: مەرزىنگان ئىخسىر كراۋە.

مامە پەش نىسحەتى پردەوانەكەي كرد، كوتى:
 پردەوان، ھەزار چار دەستى منت بەداۋىن بى، ئەو پىيە كەسىكى
 دىكەي پىدانايە
 ئەگەر ئەو دەستە سوارە ھاتن، لە سەريان دەپوا پۆلىك شەھىن و
 لە داۋىنيان بزمەن بزمەن و ھەللا ھەللايە

که متر ئه و دنیا به پیاوی وا شوخ و شهنگی تیدایه
بگری، ببارینه، بلئی: مهرزینگان خوئی هاویشته گیزاوی دهلیایه (۲۳).

۷۴

دهستی منت داوین بی، قسه کانم همووی بهجیه
هه چ قسیکی کردم، سی سهت زیرم پییه
کارم بو پکهی جی بهجیه
سویندی بو بخو، بلئی: مهرزینگان خوئی هاویشته گه پری پردییه.

۷۵

دهستی منت داوین بی پردهوان، بگری و بباری
به هاره، تازه کانه نه نگوتوه گولی هه ناری
عاشق دلایان برینداره و مگو گازی ماری
بلئی: مامه رهش پویی، نه ماما به خولای مهرزینگان خوئی هاویشته
نیو گه پری پوو باری.

۷۶

مامه رهش شهش سهت زیری یهک سکهی دا به پردهوانی و گه پراوه. مهرزینگانیش
به دزی گه پراوه کن پردهوانی. نه حلهت له پردهوانی، سلاوی له پردهوانی کرد، کوتی:
پردهوان دهستی منت به داوین بی، نه من خراپم لی قه و ماوه
دلی من هه ناره و سه ری نه هه ناره پساوه
وهختیکی نه گهر شوپر مه محمود هات، عه جیب شیرین لاوه
پیتی بلئی: مهرزینگان ده گهل مامه رهش پوین بو به لخ و بوخارا
نه ماما گه پراوه، له گهل من تاویک پراوه ستاوه
چاوه پیتی شوپر مه محمود بوو، هه لی ده پالاوتن گوشه ی چاوه
دهتگوت پوپی به له که و قاز و قولینگه و سه ری لی شیواوه
دهتگوت سووره قورینگه و شهواره (۲۴) و داویان بو داناوه.

دهستی منت داوین بئی، بلی: یه گجار زور کیژیکی سهریه خویه
 شل و مل و چاو هه لویه
 یه گجار زور چاوه پئی تویه
 دهرده داره، برینداره، دهروون پر له بق سویه.
 دهستی منت به داوین بئی پرده وان، خاتر خومه
 زور چاوه پئی و دل رهنجه پومه.

ئاخر به وهی کهم ئه گهر ئه به دییه
 شه مامه و شه مامه رهنگینی من بق کهس نابئی به میراتییه
 خاترجه م، له شوپ مه حموود زیاتر، به شی کهسی دیکه نییه
 باب وهلی نیعمه ته و، ئیختیار له دهستی خویدا نییه
 ئه وه دهرۆم و لیت ده که مه وه خودا حافیزییه
 ئه وه بیست زتیر و شهرت بئی ئه گهر هاتمه وه بتدهمی حه و سه ت
 زتیری یه که سکه ی زتیری سپییه.
 مهرزینگانیش گه راوه، پۆیی. پرده وان، ژنه که ی کوتی، پیتی کوت:
 به قسه ی مامه پرش بکه. ژن هاسانی میردییه.

شوپ مه حموود له تاو مهرزینگان ئه وی عه قل مه عنا بئی نه ی مابوو، ده یگوت:
 نه میتم، کیژی به له ک زهر دیا ن برد.
 به وهی کهم ئه گهر بئی مه کانه
 عه رز و عاسمانی به کفله کونیک دانا
 نه به ولاغم ده گرمه وه وچانه
 نه بوخوشم ده خوم پارویک نانه

خه لات هات بۆ نۆکه رانه

دهيکوت: مام ده بۆ له جيگای باب بۆ، ته ماشای چي له گه ل نه من
کرد. له دهستم ده رچوو کيژمه کي نيو مه رزينگانه
مه گهر به سۆ پۆژي ديکه پچيته وه په پرهي عاسمانه
دهنا شهرت بۆ سه که تي پکه م و بيکه مه وه بۆ گييانه
چومکه شه و پۆ به مه رزينگان ده کاو ليتي تیک ده چۆ زنجيره ي
ده زولفانه

ئه لماسي سه ي ژهنگ دينۆ له مابه يني سينگ و مه مکانه
هه ک نه مي نيم! نه و مکو خه وي بشکۆ له چاوانه
عاجز بيۆ ئه و شل و ملي له بهر دلانه
مردن بۆ من چاکتره له و سه سهره ت کيشانه
هه ک نه مي نيم! نه ژيم به ژييانه

به سۆ پۆژي ديکه ده کير مه وه که ژاوه ي ياقووتي عه بدولحه سن و
له علي رومانه

جا ئه و هه لي گه ردي ده که مه وه خه وزي که وسه ر و به ژني ده که مه وه
به يداغي رۆمييانه

له بن وي دا ئيستيراحه ت ده که م، ئه و هه له ده که مه وه ئارامگا و
وچانه

چومکه به خۆم نيه، له جه رگي داوم تيرتيک له پشتم بۆ ته وه به په يکانه
به خوداي جوانم ئه م ما ومخته ر وونا کيم بېرۆ له هه رتک چاوانه
بۆ چي ئه وي کيژۆ شل و ملي نيو مه رزينگانه
ته رحي ئه و خۆريانه يه ئه گه ر خودا وهندي ميري مه زن له به هه شتي
باقي دانا.

ئه وه شو پ مه حموود هاته پردي. پياويک بوو وهک زيرۆ. پرده وان عه به سا.
شه وکه تي پوري په شهنگ ياني ئه فراسياب وا نه بووه. کوتي:

پردهوان! تۆ ئەو خودایەى ئەگەر ئەبەدییە
 بۆمەدەیه خەبەرئىكى بە راستى و بە ئەسەحییە
 ئەمما بۆلین قسەى تۆ راستە و درۆى تۆدا نىيە
 كۆپە درۆ پكەى دەتەبەستم لە كلكى ئەسپییە
 بەخوینى تۆ عەرزى دەكەمەووە كەسك و سوور و لىمۆییە
 چونكە دلى من لە ژانە، كەس ئاگای لە دلى من نىيە
 زووبە بۆمەدەیه خەبەرى بەمتەمانە و بەئەسەحییە
 مامە پەشەات و پۆیى، سەردارى بۆنارى، بۆ سەفەرى بەلخ و
 بوخارا، تۆ بەچاوى خۆت دەتدییە
 كەژاوەت دى، دەگەلى بوو شلكە بىزا، ئەگەر دەللى تازە هاتۆتە
 دەر لە بن پندووى دە بەفریە
 مەلەكەى گەوهر تانچ سوور و سپییە
 كەژاوەت یاقووتى عەبدولحەسەنە و پىشى كەژاوەى زىرى سپییە
 كەژاوەیان ناوہ لە دوو وشترى جانی بنى جانییە.

۸۱

ئەتۆ توخلاً پردهوان پىم بۆلى لەگەلى بوو هیچ حورمى و كچ و ژن
 بۆ خۆت چاوت پىكەوت بەشل و مل و سایەگەردن
 ئەگە كەس چاوى لەبەر هەل نایا، دۆست هەتاووەكو دوزمن
 چۆنت خانە خراب كردم ئارامى دلى من!
 باغچەى هەلآلە و بەیبوون و سوپىسن
 بۆ جەرگ و دلى منت هىلاك كردووە، كەرووتە كۆن كۆن؟
 ئەگەر ئەو دەستى پى دایبۆنى ئەو هەلە ژانى دەشكى برىنم، ئەمن
 دەبمەووە هیدى و هیمن.

پوی بابی رهش بئی پردهوان، بۆ نه گریا
 کوتی: ئەمیر، بهو ئەلیاسه کهم ئەگەر دایمه خه ریکه، مهعمووری
 بهحرانه
 بهو خدره کهم ئەگەر دایم فهریادپرسه و مهعمووری چۆل و بهریانه
 بهو محهممهده کهم ئەگەر خودا له خۆشهویستی وی دنیای دانا
 به نوحی نهبی کهم ئەگەر عومری وی گهیشتهوه به نۆسهت سالانه
 له خزمهتی تۆدا درۆ ناکهم، هیچ ناش کهمهوه بوختانه
 بۆچی بۆ من ئیعتیرازه، پیم بلین درۆزن بوو ئەو پردهوانه
 دهستی دهدا له رانانه، ئاوی دههات له چاوانه
 به لهعنهت بئی وهک ئەزایل تۆقی له عنهتی بئی له ملانه
 جا هیچ فهرقی نییه، ئەویش ههر شوپره و ههر شهیتانه
 له تهپلی سهری خۆی دهدا و دهستی دهکرد بهگریانه
 پردهوان دهیگوت: برینت کولاندمهوه، ئەو دهردهم تازه ناکرێ دهرمانه
 کیژیکیان لهگهڵ بوو، شل و مل، نیوی مهرزینگانه
 بالا بلند بوو، گهردن کهشانه
 یهگجار زۆر قسهزان و عاقل و لهبهر دلانه
 له پێگایه گهراوه، نازانم شۆر مهحموود کتیه، ئاخ و حهسرهت و
 داخی بۆ شۆر مهحموود دهکیشانه
 دهیگوت: پاش شۆر مهحموود، مردنم بئی خۆشته، نامهویی ئەو ژيانه
 گهردن باغیکی له ملیدا بوو، ئەوی به قیمهت گرانه
 شل و مل و سایهگهردن، تام خۆش و بۆن خۆش و لهبهر دلانه
 ههک نهژیم! نه مینم بهمانه
 بهخۆی و بهژنی له بانگییان دهدا و دهستیان دهکردوه به گریانه
 کوتیان: مهرزینگان زۆری به خۆی هه لگوت، دهیگوت هاتومه

سه‌رخۆ کوپړکردن و سهر ئه‌وهی خو پکه‌مه‌وه بئ گیانه
 گه‌لیکی به‌شور مه‌حموود هه‌لگوت: گه‌لیکی ناخ هه‌لده‌کیشانه
 ناخ! ده‌یگوت چبکه‌م! گه‌لیک عه‌زیه‌ت و عازاب و سه‌خله‌ت و
 ساغای کیشا له‌ته‌رکه و تورکومانه
 ناخری ئه‌ورپۆکه‌م چاو پیکه‌وت، پیم بوته‌ پوژی ناخری و ده‌ست
 لیک به‌ردانه
 تازه‌ چاومان به‌یه‌کتری ناکه‌وئ هه‌تا ئه‌و پوژی خودا ده‌کاته‌وه‌ دیوانه
 مال‌م خرابوو، ره‌بی کوپړ بم له‌چاوانه
 خوئ له‌چو‌می هاویشته‌ و ئه‌لعان قه‌بری وی زگی ماسییانه!
 شور مه‌حموود ده‌عه‌به‌سا، هیچ له‌کنی نه‌ده‌ما روح و گیانه
 قرمه‌ی له‌خه‌نجه‌ر ده‌هینا، ده‌تگوت ئه‌میر ئه‌رسه‌لانه
 سه‌عاتی هه‌وه‌ل پرده‌وانی هه‌لدی، ده‌یکرده‌وه‌ بئ گیانه
 ده‌یگوت: به‌ئاوتم خواستبوو ئه‌تۆ ده‌مه‌ده‌یه‌ی خه‌به‌ری مردنی
 مه‌رزینگانه!
 کوتی: ماله‌که‌ی ئاور تیبه‌رده‌ن، وه‌دهرنه‌که‌ون مال و خیزانه.

۸۳

جا شور مه‌حموود هاته‌ سه‌ر پردی و کوتی:
 مه‌رزینگان، چبکه‌م هه‌تا پوژی قیامه‌ت له‌من بوویه‌وه‌ قاتی
 چاوت به‌من بمینیته‌وه‌ به‌ئه‌ستیره‌که‌ی پوژی، ئه‌گه‌ر گه‌ز و
 نیوێک له‌پیش بانگی مه‌لای ماوه‌راند ده‌هاتی
 قه‌ره‌ زولفت به‌من بمینیته‌وه‌ به‌گه‌ز و نیوکه‌زه‌که‌ی په‌حیم خه‌یاتی
 به‌ژنت به‌من بمینیته‌وه‌ به‌داری فندق، ئه‌گه‌ر به‌ئهمری خودای
 له‌عه‌رزی ده‌رده‌هاتی
 شل و مل و سایه‌گه‌ردن له‌وئ نیازیان ده‌کرد و که‌بخودا و پردین
 سپی له‌وئ ده‌یانگرتنه‌وه‌ مه‌جلیس و جه‌ماتی

ئەو مېھمانى تۆيە لىتى دەبارىتەوۋە وردە نوقل لەگەل پىزەي شەكر
و نەباتى

ئەو كەسانەي ئەگەر سېبەينان زوو دەچنە مەجلىس و جەمات و حوكماتى
ئەگەر بېنە بن ئەو دارە دەيان بىي ھونەر و غيرەت و زاتى
چۆن ئاخىرى وام لى ھات لە من بوويەوۋە قاتى!
جا ئەمن لە بۆچمە حاكمەتى كاۋلە ولاتى.

۸۴

كولمەت بەمن بىمىنى، ھىندىك بلېن لەعلەو ھىندىك بلېن گەوھەرە
قولكەي گەردنت بۆ من ھەوزى كەوسەرە
ماچى تۆ بۆ من گۆ لە دنيا دەرگەرە
جا خۆ نەمانى تۆ بۆ من باسى سەرە.
كوتى: مىراتى من بۆ سەردار عىلان بەجى دەمىنى. لەسەرپا خۆي دە دەريايە
ھاويشت.

۸۵

مەرزىنگان ئەگەر زانى شۆر مەحمود نەھات، سەت زىپى دا، كوتى:
بەگىرپنەوۋە بۆ سەر پردى، ئەگەر ھات، دىتى سوار ھەموو كلكى ولاغيان شىن
كردوۋە، ئىدى زىندەگانى لى ھەرام بوو، كوتى: مالم بەقۇپى گىرا! جا كوتى:
سوارىنە! وەرن لە دلىكە من گەپىن، ئەو ە چ بوو، چ قەوماوۋە
ئەي لەوى خەبەرى لە نەديوو و لە نەكاوۋە
كۆرە! خۆ راستە دەلېن: شۆر مەحمود لە گىژى دەريايەدا خنكاوۋە
سەلەي گەورە و گرانم لى پابوو، كەسم لە مالە باوانى نەماوۋە
شەرت بىي پاش تۆ يەخەي كەتانى من بۆ كەس ئاۋالە نەكراوۋە
تا ئەو پۇژى دەلېن: پۇژى قىامەتە و پۇژى ەشر و خودا ديوانى دانائە.

کورە گەری سواران، بۆ من پکەنەو شەڕ ناخپوی و جلیتانئ
تا من سەرم بەرمەو سەر شتیلنگی کوپەلەئ دەخمخانئ
لە بۆ سوارەکەئ تەرکە و تورکومانئ
لە گێژی دەریایەدا خنکاوه و بۆتەو بۆ گیانی.

لە دلیکە من گەڕین چەندی لە هیشە و چەندی لە ژانە
جا ئەمن بۆ چیمە ئەو زیندەگانی و ئەو ژیانە
کەسیکی دیکە لە سینگ و بەرۆکم بگێڕی پەنجانە
میراتی شۆڕ مەحموود لەگەڵی بییتەو بە ئاملانە
هەلبەتە مردن خۆشتەرە لەو ژیانە.

سوار بۆم پکەنەو جلیتان و شەڕ ناخپوییە
بۆم بگێرن گەرمەشینیک، ئەگەرچی هیچ شتیک لایەقی شۆڕ مەحموود نییە
چۆن ئەلعان شۆڕ مەحموود کفنی وی زگی ماسییە
جا ئەمن ئەو جارەکە دابنیشم بەزیندەگانییە
چەپلە لێدەن، بلێن مەرزینگانیان برد بەبووکیە
عاقلمەندان بلێن: عافرەت هیچ نییە و بەقای بۆ نییە
وہللاھی کفنی منیش زگی ماسییە.
لە چەپلەئ دا و ئەویش خۆی دە دەریایە هاویشت.

مامە رەشی تۆلەباب پرسیاری کرد، کوتی: مەرزینگان کوا؟ کوتیان:
سێ رۆژە گەراوہتەوہ. مامە رەشیش گەراوہ. سوارەکان ئەو بەرە و بەری پردیتیان

لئى گرت، پرسى: چ بووه، چ كراوه؟ كوتيان: حال و موقه ده رىكى وايه. گريان و داد و فيغان ده ستى پى كرد. مامه رهش له سهر پردى هات و چوو. كهوت برازاي ديكه ي بوو، نه وانيش گه رانه وه، كوتيان: مامه رهش بۆ نه هاته وه؟ نه وانيش هاتنه سهر پردى، كه وايان زانى، مامه رهشيان گرت، له نيوه راستى به حرييان هاويشت. جا هر ميرزاي بانگ كرد خوى حاشيه ي دانا داناي عاقل مهند پرووي زهمانه.

جا كوتيان: فكر ئيمه چۆن نه و جه نازانه له ده رياه بئينه ده رى؟ چاوهش و ده هۆل و زورنايان هينا، لتيان دا، جه نازه وه قه راغ ئاوى كهوتن. شۆر مهحموود و مهرزنگان ده باوهش يه كتريدا بوون. به حه سره تىكى زۆر ته سليم به خاكتيان كردن.

۹.

ئه ي دنيا ي ويران، بناغه پروخواه
 دل به كويت خو ش كه م دنيا ي ناته واوه
 جيگا و ريگاي شيران تيك دراوه
 له ده رياه دا شۆر مهحموود و مهرزنگان خنكاوه.
 نو سه ت كه سى بوو هر له جه ماتى
 له وى شيرن بوو حوكم و حوكماتى
 دنيا ي بى و هفا كه ست ناگاتى
 يان ساحيب جه وه هر يانه بى هونه ر
 يان فه رمان به ردار يانه ئه مر به ر
 تا شا تا سولتان تا مير و به گلهر
 دنيا ي بى و هفا بۆ كه س ناچته سهر.
 ئه ي له وى كاوله دنياه
 بۆ كه سى نه بوو شه رت و وه فايه
 جوانان ده ستيان پى ده گرت، پيران ده ستيان لى به ردايه.
 چهند خانم و خاتوون، زولفى عه مبهر بۆ

ناسک جه‌بینان، شیرن چاو و برۆ
 ساحیب جه‌وه‌هران، کولمه وهک لیمۆ
 عاقیبهت مهرگه، من دهسته و ئەژنۆ.
 چه‌ند پۆله‌ی جوان چاک بالا نه‌سته‌رن
 هه‌مووی چاوه‌پێی هه‌وزی که‌وسه‌رن
 چه‌ند میر و به‌گلەر چه‌ند په‌ر به‌سه‌رن
 عاقیبهت ده‌بی خه‌به‌ری مهرگ به‌رن.

په‌راویزه‌کان:

(١) «ده‌یکوت»، «ده‌یگوت»یش بیژ دمکری و هه‌ردووکیان راستن.

(٢) له‌م ده‌قه‌دا باسی (بینار) زۆر دمکری و وێده‌جێ بینار ناوی ولاتیک بیت. حکایه‌ته کوردیه‌کان باسی ئەوه، ده‌که‌ن که ئەمیریکی به‌ناوی سولتان ئەحمه‌د له‌ بینار سه‌ری هه‌لداوه و به‌یتی سولتان ئەحمه‌دی بینار که هه‌شتاش هه‌رماوته‌وه ئەم بۆ چوونه ده‌سه‌لمیانی. له‌سه‌ره‌تای ئەم کتێبه‌دا گوتمان که «مه‌لکه‌تی» و «خپناله‌» چوونه لای «وسوو شایه‌ر» و ئەو به‌یته له‌و فێربوون. به‌یتی سولتان ئەحمه‌دی بینار، له‌ زمان مام ئەحمه‌دی لوتفییه‌وه به‌م شێویه‌ ده‌سپێده‌کات:

سالتیکی هه‌وه‌لی به‌هاری

باران له‌ سه‌در ده‌باری

گول پشکوتن له‌ نساری

خون له‌ چاوم ده‌باری

له‌ سبه‌هینی تا ئیواری

ئهم ناکرم سه‌تاری

به‌یتیکم هاته سه‌رزار، یا پادشای جه‌باری

ئهو به‌یته‌م بۆ پکه‌ی په‌وان، نه‌بیته به‌ند و درۆ

خولا وای له‌ دای ناوم، به‌یتان ده‌که‌م سه‌ریه‌خۆ

په‌بی زمانم له‌نگ نه‌بی، دانه‌نیشم ده‌سته‌و ئەژنۆ.

ئهو جار ئه‌ی دۆست و خزم و یاری

خوناوکه‌ی زووقم له‌سه‌ر گولان ده‌باری

به‌یتیکم هاته سه‌رزار، تاریفی سولتان ئەحمه‌د ییپناری

هه‌م میره و هه‌م خانه

زۆر پیاویکی چازانه

گه وړه ی سهرپاک کوردانه

بې تانجه، بهشایان دانا

موخته بهری سولتانه.

(۳) هه قیقی، شاعیری هاوچرخ، قهسیدهیه کی دورود ریژی هیه که له بهیتی دووه میدا ږتکړه
ومندی «گه وال گه وال» به کاره یتاوه، چونکی نه و قهسیدهیه هه تا بلتی جوان و بهرزه، لیرده
ده قه که ی دمنووسینه وه:

ديسان شنه ی نه سیمی بهار و کزه ی شه مال

ديسان به بهرگی تازه یوه تازه بڼه سال

توقی سهرای کانی له بهر گرمه گرمی په عد

شین بوو زه ی به نم نمی هه وری گه وال گه وال

غملی چیاو چه من به سپی و سوز و زهر د و سوور

دار و دهمن بووه به هزار پمگی نال و وال

لاچو به جار پد به له پوی جه نن ته نیرم

پازاوه تاقی نه تل س و کیمخو و و حریر و وال

کوستان له بڼی هه لاله و به بیوون، عبیری خاو

په نگاهه باخچه کانی و مکو بوکی چارده سال

نه شکوت و کتو و که ژ به خری قاسبه قاسپی که و

گډ که ی ده بی له قارهی قاز و قورینگ و دال

یا باره بار ی بیتجووه یا کاره کاری مه ی

یا قاره قاری قومریه یا هاره هاری بال

دین و دمچن به دوند و قه دی زهر د و ماهه وه

کا کتوی تاق و جووت و به گهل می گهل مه وال

پیش نه و دهمی گزینگ له سهران دا بهری به بیان

یا نه و دهمی که زهرده له کتوان دده به حال

بنواړه عینی قه وزو قوزه دیتته به نه زهر

خاش خاشکی سور و سه وزه یی سه وزی بنارو یال

پولی کچان به یانی دهمی دمچنه گول چنن

وهک حوریان دمچن هه مو لیتوالی چاو خه زال

قه دیان وهکو بلووره برویان وهکو هیلال

چاویان میسالی نیرکسه مه ست و خومار و کال

دهم چه شنی غونچه یی گوله باغی بهری به بیان

روومت ده لیتی شه هیده له خون دا بووه شه لال
 عینه نه ده لیتی به میخه کی نه خشاوه سیوی سوور
 وهختی که دین ده بینی له سر کوومه ورده خال
 جووته ی مه مک به راست و چه پی سینه وه ده لیتی
 په یوه ندی داری عه په نارنج و پورته قال
 نه و به حسه به زایقه پی شاعر و شاعیری
 زور خوشتره له نوبه ره سیو و هه ناری کال
 بق باس و خواسی زهره په ک ناساری کرده کار
 فکری به شهر دوهوستی، زمانی له وهسفی لال
 نه و سوسنه و وهنوشه و نه سرینه بق چیه
 نه و پهنک پهنکی سور و سپی و زهره وشین و نال
 بویه نه هتا له بیرچی خه می به فری نه گبه تی
 بویه نه هتا نه مینی نیشانی له درک و دال
 بویه نه شه وای باغی دهاد و نمی که هم
 تا که ش بیه توه گولی عومرت له زینی تال

۴- «نیسقای» ویده چی هه مان نه خویشینی نیستیسقا بیت. نه مانوه له فهره نگی مه هابادا،
 کوکراوه ی کیوی موکریانی، و هه روه تر کتیبی «کولکه زترینه» ی هه نه مانوه نووسه رده نه هاتوه.
 ۵- کراو، لیره دا به واتای پارنه یه.

۶- له ده قدا وشه ی سینک جاری وایه هه به شتویه و جاری واشه به شتویه «سنگ» به کار
 هینراوه.

۷- لووزو: انصباب، هطول (للماء و الحبوب). فهره نگی مه هابادا.

۸- به گوته ی بهیت بیژ (نه سیرخانه) شویتیکه تیدا تاژی و توله پاده گرن بهشی په که می نه و وشه یه
 واته «نه سیر» بق من زور نامق و نااشنایه.

۹- دهسته واژه ی «داو و ده لینگ حاجی حوسینی» هیتاش که موزور له ناوچه ی مه هابادا له سر
 زمانی خه لکه. واته نه و پانتوله ی که ده لینگ حاجی حوسینه، به لام که س نازانی حاجی
 حسین کییه و چ کاره بووه. به کورتی «داو ده لینگ حاجی حوسینی» به کچ یان ژنیک ده گوتری
 که پاو پهل و پانتولی ریک و پیک و جوانی له بهردا بیت.

له فارسی و کوردیدا وشه ی «لینگ» به «دی ده کری». له وانه یه وشه ی «ده لینگ» پیوه ندی
 به «لینگ» وه به بیت [واته دهره لینگ، بهشی دهره وه ی لینگ]. وشه ی «داو» یش لیره دا ویده چی
 کورته کراوه ی «داوین» بیت.

۱۰- «لاپ» له فزیکه عامیانه یه و نیستا به کار نابردری. ویده چی نه مانوه به رای بهیت بیژ مانای

- نیشانه و هېما و شتيکي له مجورې هېيت.
- ۱۱- بوللې بهواتای تاریکايی بهر به یانه. هم وشه یه له فرهنگي مه هاباد دانه هاتوه. «لېل» به تنی بهواتای ون و نادیاره لیلی وشه بوللې له گزانییه کی کورید ا هاتوه:
- چاوت ئه ستیره بوللیلی
له غریبیات به چیم دلی
له یلی پژی له گه ل ختلی
عافل و هوشم پی ناهیلی.
- ۱۲- عه شیرته کانی دوروبه ری مه هاباد لهبری «لې قهومان».
- دهلین «لې قهلمان»
- ۱۳- لیره به هم نه نامه دهگین که میخی خه نجر له شپوی دویشک دابوون.
- ۱۴- ملوینک: گهردن بند، ملوانکه.
- ۱۵- دهمار قویان واته پانتول. هم وشه یه له فرهنگي مه هاباد دا هاتوه.
- ۱۶- ناخافل: له ناکاو، له پردا
- ۱۷- همایال له کوریدا به دوعا نووشته دهگوتری که له سرشانی ددهن.
- ۱۸- رهقام: ویدهچی «رهواق» بیت و «رهواق» له فرهنگي مه هاباد دا به شپویه لیکدراوه ته وه:
- العسل المصفی
- ۱۹- له فزی «چومکه» لیره دا زیاده ییه.
- ۲۰- شهکی که وسیر، به به رخی دوو سالن دهگوتری که له شی سپی و سه روگویی و چای ره شه.
- «قه ره قاج» یشی پی دهلین. «قه ره قاج» وشه یه کی تورکیه و بهواتای چا ره شه.
- ۲۱- لانوایان، کژی و ناکه که ی ده بته «لنوا» به پروای من «لنوا یه» به قه لشت و په ناگهی کتوان دهگوتری و له دوو وشه «لا» و «نوا» پیکهاتوه. «لا» بهواتای نریک شتیکه. وهک دهلین «لای کتوی» واته نریک کتو «نوا» دوومانای هیه یه کیک له ماناکانی «په نا یه»، وهک دهلین: «په ناو نوای نیه» ماناکه ی تری بریتییه له هینده به فره ی عرز دادپوشی، وهک دهلین «نوا یه که باریوه»
- ۲۲- جوکمه، جونگه شی پی دهلین.
- ۲۳- دهلیا، هه مان دهریایه بیت بیژ جاری وایه هم وشه یه به «ل» و جاری واشه به «ر» بیژ دهکات.
- له فارسیشدا «ل» و «ر» جیگا دهگوتن. وهک: الوند و ارون د یان سوراخ و سولاخ
- ۲۴- شهواره، به راوی شهوانه دهلین: لیره دا «شهواره» هاومانای «داو».

بارام و گوئندام

پادشایهک بوو له قهیسهری پۆمى؛ ساحیب ئیختیار و دهسلات بوو؛ یهگجار دهست پۆییو بوو؛ قاقانیکى زۆر گهوره بوو. ئهو پادشایه سى ژنى بوو. ههر کچی دهبوو، کورې نهدهبوو. تهمنناى کرد، کوتى:

ئىلاهی ئەمن پادشایهکی دهست پۆییوم، پادشایهکی دهولمه‌ندم
ئەمن له‌سه‌ر روحمی تۆ به‌ندم،
حه‌یف! بى پۆله و فرزه‌ندم.

پادشا راوهستا له‌به‌ر ئه‌کبه‌رى
ئه‌للا فرزه‌ندىک به‌من بدهرى
په‌نام وه‌به‌ر تۆ په‌نا و خودایه
له‌ بۆ لىقه‌ومان، جلیت^(۱) و ئالایه
له‌ بۆ دل هيشان^(۲)، پۆژى داعوايه.

دوعای قه‌بول بوو به‌عومرى رحمان
پادشای له‌م یه‌زهل، سه‌عید و سوپحان.
نۆ مانگ و نۆ پۆژ داخل بوو ته‌مام
خولا کوریکى دایه، نىویان نا بارام.

حه‌و جار نۆ گامیش قوربانى و خیر بى
فه‌قیر و هه‌زار پاکی پى پى تیر بى
له‌ پى خودادا بارام نىو دیر بى^(۳).

۵

حه و جار نۆ گامیش دهگهڻ سهت مه پرى
له دهركى مزگهوت پاكيان سه ربړى
خيراتى شايه، شاديانهى كورۍ.

۶

دهركى خه زينه ئاچغ^(۴) بى ته مام
با خه لك بيبا (به رى)^(۵) خه لات و نه نعام
به لكو نيودير بى فرزندم بارام.

۷

ئه لحه مدوليللا كه و تمه سه ر قسان
خولا كورپكى دا ومكو قارهمان
بو پوژى شه پ و ومختى دل هيشان.

۸

مه لای بانگ كردن بو گويزه بانه^(۶)
زير و زيوى شا زور فراوانه
له رپى خودادا دای ئه و به وانه.

۹

به خه لكى دهگوت: دلتان وشيار بى
بى زولم نه من، خوشتان نه حوال بى
به لكو ئينشه لالا بارام به رقه رار بى.

۱۰

عومرى بارام ئيستا سى سال بوو
كه ليك به هوش و عقل و كه مال بوو

قۆلى راستەى بازى بەندى^(۷) لال بوو
بەشان و شەوگەت پۈستەمى زال بوو.

۱۱

پۆلەى زەمانە، دەورەى ژيانە
بەشان و شەوگەت وەك قارەمانە
پادشا سوژدەى برد لەبەر پەحمانە
تۆ لىم نەستىنى ئارامى دلانە.

۱۲

لە سىيە ھەل برد، ئەو بوو بە ھەوت سال
ساحىبى بەخت و كەمال و ئىقبال
شا بەشانى دادا تورمە دەگەل شال
فرزەندە بۆ تۆ من بووم بەعەبدال
خودايە لىم نەستىنى دوو چاوى كال.

۱۳

لە يازدە سالە ئەو دەبوو بە سوار
يەگجار مەزبوت^(۸) بوو وەك ئىسفەنديار
توركى خوجەندى، ئەو مەردى سالار
وەكو پۈستەمى ئەو دەکرد پەفتار.

۱۴

عومرى بارامم چاردە سالان بوو
ئىشتىيائى لە راو و چۆل و بىابان بوو
پياويكى عاقل و گەلىك زۆرزان بوو.

مه تال و که مهند له گهل ته رکهشی
پاکی قایم کرد له پشته پرمخشی
بارام دهچته پړاو بۆ چیا پرهشی.

چارچی جارکیشا له چوار کهناره
دوازه هه زار سوار دهبی بن سواره
پتگی بارام چومکه دیاره
ئو پړو به پړاوی دل گرفتاره.

مه نسوور پادشایهک بوو؛ پادشای هه له بی بوو. جحیل بوو؛ تازه دهگه شستی. له
مهمله کههتی حوذهمین^(۹)، پادشایهکی زۆر گه وره هه بوو؛ نیتوی عادل شا بوو. ئه و
پادشایه کچیکی بوو نیتوی گولندام بوو. کچیکی برازای بوو نیتوی فیدایی بوو.
فیدایی له بهردهستی گولندامدا بوو.

خودا وای دروست کردبوون؛ وهکو دوپری یهک دانه. تهواوی پادشای دنیا یه
دههاتن بۆ سه یاحه تی ئه و دووانه. ئه و شا مه نسووره و خه لک دههاتن، عاشق بوون،
خپوه تیان هه لدهدا له دهوهری شاری هه تا بزائن عادل شا ئه و دوو کچه دهدا به کی؛
جاری قهولی به کهس نه داوه.

گولندام پۆژی دهسکیک گول ده نیتری. فیدایی رووبه ند ده پۆشی، دئی دهیدا
به عاشقان، ده لی؛ ئه وه گولی گولندامه. عاشقان فه رامۆشیان پپی دئی^(۱۰).

ئه و مه نسوور شایه؛ ئه گهرچی گولندام لایق تر بوو؛ عاشقی فیدایی بوو؛ عه قل و
هۆشی نه ما بوو. پرسپاری له قسه زانان کرد، کوتی: ئه من داوای فیدایی بکه م چون
دهبی؟ ئایا دهمده نی؟ دیاره پادشام و جوانم. کوتیان: نه که ی به دبه خت! دهبی قسیک
له فیدایی بزانی. مه به باعیسی پۆچی خۆت له سه ر دلی بریندارت.

جاریکی فیدایی گولی گولندامی هینا بیدا به عاشقان. له گه رانه ودا ئه و مه نسوور
شایه وه دوای کهوت تا که یشته جیگایه کی په سیو و نه دیو؛ جا کوتی:

۱۸

دایمه له دلندا داد و فریاده
دهردی بی دهرمانت به جهرگم دادا
فیدای چاوت بم، چارشیتوت لاده.

۱۹

به لکو بیدینم دوو چاوی کالت
به ژنی بلوور و قه دی شمشالت
ئه برۆی که مهند و پر ئه حوالت.

۲۰

به لکو بیدینم، جهرگم بوو که باب
دوو چاوی رهش و دوو ئه برۆی جه لاب
بو ئه رواحی من بوون به قهساب
چیدیکه جهرگم مه که به که باب.

۲۱

تۆ شیتیم مه که ئه ی باغی سیوان
من وه کو مه جنوون مه نیره کتوان.

۲۲

لێت خاترجه م بی تاله ئه حوالم
دهروون پر له ژان، زۆر گه روو تالم
گه ر خودا بدا به خت و ئیقبا لم
له دوای بالای تۆ ئه من عه بدا لم

وهک له یلی و مهجنوون تیک نه دهی مالم
سیوی نه گه ییو، هه لووچه ی کالم.

۲۳

پووت ناری نمرود، باسی پووت مه که
نه گریجه له برۆت تاق و جووت مه که
فه قیرم، تو دلی من نابود مه که.

۲۴

وهه له هانام، دل داد و فریاد
سنگ ئاواله که وهک باغی شه دداد.

۲۵

پیم بلی: فه قیر تاله نه حوالت؟
تو خلا پیم ببه خشه هه ناری کالت
با تامیک بکه م له لیتی ئالت
له و دلی ناسک دایمه عه بدالت.

۲۶

دایمه گول به دهست وهکو موشته ری
له پیش چاوی من زیتری، گه وهه ری
نه منت بیم به قوربانی سه ری
نه تو خانمی یان کاره گه ری یان عومریه ری؟

۲۷

به قوربانت بیم گهنجی شانه و شان^(۱)
پیم نه لیتی: شیتته و نه فامه و عه وام
نه تو ده به خشی گولی گولندام.

بەسەرگەردت بىم سىنگ تەختى خونكار
 ئەگەر ئەگرىجەت لە گۆنەت دىنە خوار
 گەلىك لە شەرن ھەر وەكو پەش مار
 بەزەيەكت بى بەدلى منى ھەزار
 جار يەك پى بلى: ھەر ئەتۆمى يار
 خەم و پەزارەم با بىي قوتار.

عيلاجم ناكرى ئەمن قەت بە قەت
 بەجىم ھىشتووھ تەختى زومەپرەد
 ئەمن پادشاھم جەرگم بووھ لەت لەت
 لە سوپى دوو چاوت، خالى ھەنيەكەت
 جەرگ و ھەناوت پاك كر دووم لەت لەت.

گوارە و كرمەك و زىر و قويناست
 خوینی گەش ديارە لە بن كراست
 زۆرم بىستووھ من دەنگ و باست.

بەقوربانت بىم ئەرى جانانە
 تۆ وەكو مەجروم^(۱۲) مەمكە دىوانە
 بەجىم ھىشتووھ تەختى شاھانە
 مەجروم بۆ لەيلى شىت و دىوانە.

۳۲

ئەو بوو بەعبدال
دایمە بێ عاقل و بێ حال و ئەحوال.

۳۳

تۆ وەکو مەجرۆم قەت لە من نەکە
بەقسە کال و کەرچ تۆ جوابم نەکە
خەزینە خۆت بەخەڵکی تالان نەکە
بەسەر زەنیشتی پادشایانم نەکە.

۳۴

ئەو فیدا جوابی دەداتەو:
بۆ وا دیتوانە و دل پر لە تاوی
وەک داری بێ ئاو کز و شکاوی
دەلێی کاروانی جەردە لێی داوی
دەلێی هەلەلێی بن هەلکەندراوی
ئەتۆ عاشقی یان ئەنگواوی؟

۳۵

چاکت گۆی لێ بێ ئەرێ نەفامە
ئەگەر حەز دەکە کامة
لە دەستت بگری لیمۆ و شەمامە
بەخشینی ئەمن بەگولندامە.

۳۶

سنگی گولندام بەفری سپییە
لە کن هیچ شایەک ئەو مەتاحە نییە

له لای عاشقان گولندام قاتییه
بهو عاشقانه ئهو بهکەس قایل^(۱۳) نییه
دهلّی: ئهوانه خواردنی من نییه.

۳۷

جا ئهوه ناکرێ ئهو درهنگه بهو زووه
نازانم دلّی کهویارپه و له کوێ نیشتهوه
کێ ڤاوکهره و دلّی وی گرتووه؟

۳۸

گەر تۆ حەز دەکەیت بۆ لاپی^(۱۴) عاشقانه
ئەگەر شیت نەبی و نەبی دێوانه
تۆ وهکو مهجنوون نهگری بههانه
بچی بۆ شاخان، سوبحان سوبحانه
له یلیت نادهنێ ئهڕێ جانانه.

۳۹

دهبێ بههۆش بی، پڕ عاقل و پڕ فام
دهبێ تۆ برۆی ههتا میسر و شام
دنیا بگهڕێی عیام به عیام
که سێک پهیدا کهی قابیل گولندام.

۴۰

فیدا خودا حافیزی کرد و پۆیی؛ له سههر پۆینی کوتی: ئەگەر گولندام ئەمن به
خهلات به تۆ بهخشی، میردت پێ دهکەم. مه نسوور شا فکری کرد، کوتی:
دهبێ ببۆشم بهرگی دهرویشی
ئەگەر دهرویش بم، بمبێ دلخۆشی

له تهخت چاکتره و پادشای دل هیشی
بهو شهرته فیدا بمداتی خویشی

۴۱

جا نهوه مهنسورشا کلفه تیکی وه گیر کهوت؛ رای ئه سپارد: ئه گهر بیتو فیدا
عه کسی گولندام بۆ بکیشی و بمداتی، ئه من وه کو ئه و ده لای وه دووی ئه و کاره
ده کهوم. فیدا به گولندامی کوت:

لوتف مه رحمهت کهی کولمه ی هه نارت
چاوی جه لالاب و ئه برۆی دیارت
ئه تو بده یه عه کسی روخسارت
سنگ و به روکی بازار و شارت.

۴۲

گولندام کوتی: له لام قاتییه
عه کس و شیوه ی منت ئه تو بۆ چیه؟

۴۳

پیی کوت: گولندام! ئه تو نازانی
دنیا ئه وهنده خو شه هه تا جه وانی
وه ردوکی^(۱۵) بالته ی هه تا ته رلانی
ده نا به پیری تو بی ژیا نی.

له وهختی جوانی، شه فافی چارده
 قسمه تی خودای، به قسمه ت نارد
 چاوه پیتی قسمه ت حال و نه حوال به
 بی روحم مه به نه تو عه بدال به .

جاریک له که سیک ئاوپت نه داوه
 عالم له سویتی تو دلی سووتاوه
 له شکر و قشون و خه زینه یان هیناوه
 پاک له حودزهمین یه خسیر کراوه
 هه تا بدین و نه وشه ی ساوا
 ده نا نه وانه ی هاتوون، مالیان لی نه دزراوه
 پاکی دلیان به زولفی تو به ستراره
 دلیان به چاوت حه فس کراوه .

تو بوچی عالم ده که ی دیوانه
 دلیان ده نیری بو به ندیخانه
 جا چون نه وه روحمه و نه وه زیانه؟

به سه رگه ردت بم گهردن میسلی باز
 په رچه م شانه و شان وه کو قه رهنداز^(١٦)
 تاقی نه بروکه ت کردووه تیرمندان
 با له دلی عاشقان بکا ژان و گاز!

دیاره گولندام ناسک جه مینه
 ئاگری عیشق گه لیک به تینه
 گه لیک له ژان و گهرمه برینه^(١٧)
 جاریکی بچو ئه و عالمه ببینه.

به زمانی شیرن میهره بانیمان که
 جار جار به لوتف میوانیمان که
 که متر هاتوچۆی بیابان بکه
 که م قه تللی ناحه ق بۆ تاوان بکه
 که م ئه برۆی که مهند لانه و لان بکه
 که م دللی عاشقان تۆ وه ژان بخه.

کردووته عادهت به بورجه و نیشتن
 ئه برۆت کرده تیر بۆ عاشق کوشتن.

گولندام عه کس و وینه ی خۆی ده کیشی، دهیدا به فیدایی. ئه ویش شیوه که ی دهدا
 به مه نسوور شا. مه نسوور شا شیوه که هه لده گرئ، بهرگی دهرویشی ده بهر دهکا و
 سه ری خۆی هه لده گرئ و دهروا. ده بهرگی دهرویشیدا بارام ده بینیت هه؛ توویشی
 بارام ده بی. بارامیش له پراوێیه.

بارام پراو دهکا له و عهرد و ههرده
 که دی دهرویشیک خهرقیک له بهردا

به هه رتک چه پۆک دهیدا به سه ردا
بارام دهیزانی دهرویش گران دهرده.

۵۳

پادشا حوکمی کرد ئه و پرکه ماله
راوکه رپاوهستن راومان به تاله
تا بزانی دهرویش بۆ تال ئه حواله
بۆ ئاواره ی کێو، بۆچی عهبداله؟

۵۴

بارام منداله له چارده ی ماوه
تازه که خه تی سمیلتی داوه
قسمه ت هیناویه، ئه و پۆ له راوه.

۵۵

بارام نه گه ر هات دهرویشی یاران
فه قیری مه زلووم ئه رێ هه ژاران
چیت لێ قه و ماوه دهگری و دهباران.

۵۶

چ بووه بروسکه یه؟ هه وره؟ سیلاوه؟
له کوێ ناحه قیت تۆ لێ کراوه؟
هه تا عیلاج کهم ئه و به ند و باوه.

۵۷

بارام لێی پرسی زۆر به موشته ری
بارامی کیشوهر کوپی قه یسه ری

نەگەر پىتم بلىتى ، بەهرە بېھرى،

۵۸

كىلى لە تۆي كىردووه ئو زولم و زالە
تۆ وەھا دەگرى، وا گەرووت تالە
پىتم بلىلى لە بەرچى حالت بىى حالە؟
نەگەر بۆكەمى دنيا دەكەي بەيرەمى^(۱۸)
تا زىر و زيو و خەزىنەت دەمى.

۵۹

بەدوور بى لە دەرد، كارى دونيايه
ئىشەللا سەدەمەت بەسەر نايه
ئەمن دەرويشم، شاھم پادشاھيه.

۶۰

نەگەر تۆ ببىھى دەردى گرانم
بۆت دەگىرپمەو ھەتا دەتوانم
فەقىر و ھەزار، دل بريندارم
ئەمن موڧتەلاي چاوى بەغومارم
عاشقى دوو كۆلمەي سىتوي خوسارم^(۱۹)
لە پىتى خودادا پىك بىنە كارم.

۶۱

تيرى نەبەديان^(۲۰) لە جەرگم داوھ
دايمە دەروونم خوین و زوخواوھ
دەرويش نيم، تەختم لى بەجى ماوھ
تيرى ئەبرۆيە و لە جەرگم دراوھ.

مردنم خۆشتره نهك ئه و ژيانه
 ئه و پياده پره وى و عهزيهت كيشانه
 له جهرگ و دلم خه دهنگ كيشانه.

عهزيم شاهم جهرگم وهژان مه خه
 دهردى دوو دهردم تۆ دهرمان بكه
 زياتر دلى من په ريشان مه كه.

بارام قوڤلى گرت، كوتى: وهره بزانم، چى ده لىتى؟ ئه من زگم به تۆ ده سووتى.
 ده رويش كوتى:

هر لىم مه پرسه دلى پر تىنم
 مردن خۆشتره نه وهكو ژينم
 من عاشقى فيداي ولاتى حودزه مينم.

من له گهڻ تۆمه ئه رى شه هريار
 ئه برۆى فيدايه كردووميه رىبوار
 به تيرى ئه برۆى بووم گرفتار
 جهرگى بريم سنگ بازار و شار
 باغى گولانه، كوڤه تا هه نار
 تهيران ده خويتن، بولبول جاروبار
 سنگى لىم بووه به تهختى خونكار
 له رىتى خودادا پىكم بىنه كار.

بارام گرتی، کوتی: دهردت چییه؟ شیوه و سورهبهندی^(۲۱) گولندام و فیدای پی
 نیشان دا، نه‌گهر بارام وای چا و پی کهوت:
 بارام ته‌عزیم کرد، پی عاقل و که‌مال
 ده‌رویشی فه‌قیر شیتی دل‌عه‌بدال
 دلی منیشت خسته حه‌فس و چال.

به‌تیری عیشقی من سه‌رگه‌ردانم
 جه‌رگت بریوم، مالی ویرانم
 که‌متر به‌حسه‌تی^(۲۲) دنیا ده‌زانم
 نه‌من شیت بوومه، عاشقی چاوانم.

قه‌سته‌م به‌رحمان پادشای کردگار
 نامه‌وی بورج و بارو و تالار
 حوکماتی شایی، دوازه هزار سوار
 ده‌بی که‌دا بم، فه‌قیر و بی‌کار
 هه‌تا ده‌بینم روخسه‌تی^(۲۳) نازدار.

نه‌وجار بنووسه، دانیشه له‌لام^(۲۴)
 هاته سه‌ر زارم گوفتی خوش که‌لام
 با بۆت بگترمه‌وه سه‌رگوزه‌شته‌ی بارام
 عه‌زیه‌ت کیش ده‌بی له‌دوای گولندام
 شیت و شه‌یدا بوو دیوانه و عوام
 بۆ خالی سونبول، بۆ خالی بادام.

گه دی سور به بند راست پراوه ستاوه
 ده لئی ریحانه ی شه و او لی نه دراوه
 وهک و نه وشه یه، نه و نه ژاکاوه
 دهستی له سینه و بهرۆک نه دراوه
 ئامانه تییه و هر پراوه ستاوه
 کولمه ی ههروه کو شووشه ی قه نداوه
 چاوی به میسال پیاله ی گولاوه
 ناخ له گه ل حه سرت هه ر بۆ من ماوه.

ئه رۆی ده رویش، ئه رۆی غه رقه له بهر
 سه ت جار من سویندم به شیت^(۲۵) پیغه مبه ر
 من ده ست هه لئاگرم له کولمه ی گه وه ر
 هه تا ده که و مه رۆزی قه سته سه ر.

تۆ ئاوالم به، وه ره ده گه ل خۆم
 هه تا بچینه وه بۆ قه یسه ری پۆم
 من زیاتر له تۆ ده روون پر بۆسۆم
 ئه منیش عه بدالم ده گه ل ده رۆم
 ئه لعان من یه کێک پادشای سه ره خۆم.

بارام هینایه وه بۆ کن دایک و بابی. ده رویشی میوان کرد. ناریدییه
 قه راعه خانه یه ک، کوتی: له وئ بۆ. ئه وه بارام هاته کن بابی، کوتی:

ئەمن شوكرانەم وەبەر پەببىيە
 بابە دەست پۆيى و شايى بۆ چىيە؟
 بۆ جىگاي خەتەر مەعموور بىئىرى
 يان كامى دلتى لەسەر پابوئىرى
 پىت نەلتىن پىئوى، ھەر بلىن شىرى.

۷۴

پۆلە شوكرانەم وەبەر پەببىيە
 من لىت دەپرسىم: مەتلوبت چىيە؟

۷۵

كوئى بەوھى كەم بىناھى چاۋە
 ئەو عاقلى پوختىم وا بووہ خاۋە
 پەھبەتى دىنم لە كن نەماۋە
 كارىكى گەرە لە من قەوماۋە.

۷۶

بۆ خزمەتى تۆ ئەگەر ھاتووم
 دوو زولفى كەمەند دەستيان بەستووم
 خوئىنى پىر ھەسرەت لە جەرگيان كىردووم.

۷۷

ۋەكو ئەمن دىم ئەو سۈرەبەندە
 رىشەي دلەكەي من لە ئەبىرۆي بەندە.
 دەبىم بەعەبدال بەمىسلى مەجنوون
 دەبى پەيداي كەم بە بوون و نەبوون.

به ئیزنی خودا پادشای کردگار
 په حیم و په حمان، غه فوور و سه تتار
 نه من عاشقم به نه برۆی پهم مار
 له جهرگی داوم تیری بی پرفتار
 جهرگی برپوم، له دلی کردووم کار
 چیدی پیم ناکری دانیشن و پرفتار.

بابی کوتی: نه وه چ قسه یه که دهیکه ی؟ به منیان کوت: دهر ویشیکی گه دا دهگه لی
 بوو! نه چی، وه دووی کاری سه هو نه که وی.

نه تو دهر زانی من شه هریارم
 پادشای ساحیب حوکم، حوکم دیارم
 دهستم داوینت تیک نه دهی کارم.

دل بکه سه ریشک ته ووی دنیا
 نه که ی به قسیتی دهر ویش و گه دا
 هه چی تو به وئی دهم گیانفیدا
 خه زینه و نو قره و به مالی دنیا
 نه گهر له قاف بی نه و ژنه ت پی دهگا.

نه تو بی عاقلی گه لیک عوامی
 چومکه مندالی گه لیک نه فامی.

تەماتە بەھیچیە بىيى بەشەيدا
 ئىستا بەلەد نى سەرچاۋەى دنيا
 ھەچى تۆبتەۋى بایى خۆت تىدا
 خاترجەم بىبە بۆت حازر دەکا
 بە ملىك و بە مال بەرپى و شوئىنى شا
 بە شەھرىارى ھەر بە عولەما
 نەۋەك گوئى بدەيە دەروئش و گەدا .

ھەرچى بابى كوتى: بارام نەبىيىست؛ پىلى لەو جىگايە نەدەنا . شا كوتى: فايدهى
 نيىە، لەسەر پۆئىنى بى كەلكە و بەخۆرايىيە . شا كوتى: پى و شوئىنى چۆنە؟ بارام
 حال و قەزىيەى بۆ گىپراۋە، شىۋەكەى پى نىشان دا .

جا بارام دەھات بۆ خەزەخانە:
 بارامى كىشۋەر پەردەى لەبەر نيىە
 ھەلى دەگرت عەبوتۆپ و مەجىدى و ئەشرفىيە
 دەيگوت: ئىشەللە دەچم بۆ پى عاشقەتییە
 حال بى حالە و زىانم نيىە
 گولندام بەنازە، ئەو خاسە سىيە
 دەلتى كارمامزى چۆلى و بەرپىيە
 ھەر دەلتى ئاسكى تىرەندازىيە^(۲۶)
 ئاگای لە دەرد و حالى من نيىە .

جا بارام هاته وه کن دهر ویش و کوتی:

چت دهگه ل کردم دهر ویشی هه ژار

منیش وهکو خۆت دلّم بوو بریندار

به زاتی رهحیم به پهروهردگار

ئه منیش نامه وی تهختی زه پنیگار

ئه منیش وهکو تو بووم دل گرفتار.

جا بابە بارام سێ کەسی ئاوالی خۆی ساز کرد. ئه وه کورپی خلخالی (خال خالی؟) دهریا نه وهردی حازر کرد بۆ سواربوونی خۆی. سێ نۆکه ری مه زبووت، هه مووی که مبه ر زێرینیان شازده قه دی به دری^(۲۷) به دری بوو. ئه وانه پیاوی وی بوون. به رگی شه وگه ردی و به رگی ئاشکراییی حازر کرا. به دری نه یه یشت بابی بزانی، شه وی بارام رهگه ل دهر ویش کهوت. کوتی: دهچم بۆ حودزه مین، بۆ حیسابی گولندام.

مه نسوور ئه وهنده ی پێ خۆش بوو که حه د و حیسابی نه بوو؛ ده یگوت: به لکو له سایه ی ویدا گولندام فیدا به من به خشی.

دهر ویش و بارامی کیشوهر، په رپی بیابانیان گرت. یه کسه ر به سه راسیمه یی پێگیان گرت و هاتن. به جێیه کی چۆلدا هاتن، هه تا حه وت پۆژ ه یچ ئاوه دانییان نه دیت.

سه به ینی دهنگی قه تار ده هات؛ دهنگی زمنگوله و کۆس و که په نای قه تار ده هات. بارام به وانی کوت: لاری ده بم، دهچم ده پرسم بزانه ئیره چ جێگایه که؟

بارام چووه نیو کاروانه که، پرسیری لی کردن و کوتی: ناشاره زام. ئیره کوتیه؟ پێگای حودزه مین به کوئی دایه؟ کوتیان: بام ئیمه ئه وهنده که سه ین ده خه ته ر داین، ده گیرتی، سه رت تیدا ده چی. کوتی: بۆ؟ کوتیان: ئیره جێگای تایفه یه که، دیو و غوول به چه ن. سێ بران: ئه رژه نگه و کاروبایه و سه پرسه ره. خوشکیکیان هیه نیوی

سهمەن بۆيە. ئەگەرچى غول و دېۋ بەچەشەن، چەند پادشا لەسەر سەمەن بۆكەللەي بەھىلاک چوۋە. ئەو پىيە خەتەرە؛ توۋشت دەبى. ئەو پىگايە كەس پىيدا نەپۇيۋە، كەسش ناتوانى پىيدا بپوا. باغىكيان دروست كىرۋوۋە ۋەك باغى شەدداد. ھەمىشە ئەوانە لە پاۋ و شكارن. ئىستاش ئەمە مەحتەل مەكە؛ بمانبىن، تىدا دەچىن. شارەكەيان نىۋى خەتەرە؛ ھەر شارى خەتەر مەنشورە. سى سەعاتە پىي دەمىنى بۆ شارى، ھەوز و كوفارەيان دروست كىرۋوۋە؛ ئەو باغ و ھەوز و كوفارە ئىسراھەتگايانە.

كۆپە بەو پىگايەيدا بپۆي توۋشى كىشە دەبى. مەپۆ نەۋەك توۋشى مەكەمە و كىشەي ئەو دىۋانە بىي.

بارام ھاتەۋە كىن سوارەكان، كوتى: ئەو كارۋانىيانە وا دەلتىن؛ ئەمە ئەمەن لە پىگاي خۆم بەخولای لانادەم؛ ھەر دەچم. بارام كوتى:
مەن يارەمانم، ساحىبى تىخ و گورزى گرانم
ئەمەن دوزمنى وا بە پىاۋ نازانم.

ئەۋانىش ناعىلاج دەگەل بارام ھاتن. لە نوپۇزى نىۋەپۇيەدا كەشتەنە ۋى.
جىگايەكى خۆش و سىبەر بوو. نان و خوان و شەراب لەۋى داندرابوو. چاۋيان بە قەدەح و پىيالە كەۋت. ئەۋانىش ماندوۋ و پادشازاد. دابەزىن؛ دانىشتن بۆ نان خواردن و ئىسراھەت. كەسش لە دەۋرەي ھەوزەكە نەبوو. نەشياندەزانى بورجەكە كىي تىدايە.

۸۸

بارام بانگى كىرد: دەروپش با بلىم وا
ئەمەن بۆ گولندام، ئەتۆ بۆ فىدا
ھەرتك لامان بوۋىن شىت و مەفتەلا
لىرە دانىشىن بۆ ئىسراھەتگا
تاكو بزانىن خولە چ دەكا.

دایکی سەمەن بۆ له بورجه که دا بوو؛ بارامی چاوپێ کهوت، کوتی: به خولای
 پیاویکی زەریف و عەجایبه! سەمەن بۆ له بەر خۆیهوه کوتی: یارەببێ! ئەو کابرایه له
 به لای برای من دوور بێ.

۹۰

سەمەن بۆش وەک پەری گۆل، تازە شکۆفەیی داوه. وەک وەنەوشه، تازە پەلکەیی
 لێک بۆتەوه. بارامی کیشوهری وەبەر دڵ کهوت. دەرکەیی پەنجەرەیی کردەوه، کوتی:
 ئێوه کێهەتان پادشا و شەهریان؟
 کێهەو مەخشووش و دڵ بریندارن؟
 کێهەو شکست و دڵ برینداری یارن؟
 کێهەو فێری دانیشتنی بورج و تالارن؟
 کێهەو بە دنیا زۆر ئینتیزارن؟
 من له گەڵ تۆمه پادشای سەربەخۆ
 میوان به، جارێ لێرەکه مەپۆ
 وەرە له گەڵ من بکه گفتوگۆ.

۹۱

بارامیش له قالدەرمان (پلیکانان) وەسەرکهوت. سەمەن بۆ دەرگوت ئاوریشمی
 خاوه، هێنده جوان چاک بوو. میشی لێ نه نیشتوووه. ئەوه بارام وەسەرکهوت، چوووه
 کنی، به سەمەن بۆی کوت:

بۆچم دەرگۆزی به گۆشەیی چاوان
 مەستی خەرمان، مراوی شەتاوان.
 قسەمەتی خودای ئەمنی هێناوه
 ئەمن میوانم لهو مەسته چاوه
 هەر دەلێی گۆله و شکۆفەیی داوه

تەختى شاھانەى بۆ من داناۋە
دىيارە راۋكەرى، ئىشتىيات لە راۋە.

۹۲

سەمەن بۆ عاشقى بارام بوو. ئەۋە ھاتنە سەر گفتوگۆکردن. بارام كوتى:
زولفت كەمەندە بۆ پېيۋار گرتن
پېيۋار دەخەيە حالأتى مردن.
پېم وايە نىۋى تۆ سەمەن بۆيە
ھەنار و نارنج، سىتو و لىمۆيە
ئەمەن كەمىكم دىل لە سەر تۆيە.

۹۳

مىۋانى غازىز، ئەى تەنيا سوارم
پادشای ساحىب تانچ، ئەى شەھرىارم
زۆر كەس بەمىنان كوت: ببە بە يارم
سەرى وان نەما، پىك نەھات كارم
ئەما من بە تۆ زۆر مەنتبارم.

۹۴

نەۋەك ھەر قسەت قسەى مىۋان بى
بەو شەرئەى قسەت قسەى پىۋان بى
ۋەكو من دىلت لە ھىش و ژان بى.

۹۵

ئاخر غازىزم، ھەرتك چاوانم
مىۋانى غازىز، دەردت لە گىانم
من برىندارى تىر و پەيكانم
تەكلىفى تۆ چىيە دەگەل براكانم؟

هه مه برايهك نئو كاروبايه
زۆر بى پهمزايه، له گوتن نايه
ملى وى وهكو ئى ههژديهايه.

يهكى ديم ههيه نهرزهنگ ناويهتى
بيست و پينج گهز جاو كه لالهى كلاوئيتى.

يهكى ديم ههيه نئوى سهپ سهپه
ددانى پتوه وهكو پيمهپه
حاسه بانبيه، دايمه له شهپه
سهت به لاي ليدا، چهنده به دفهپه!

دابنيشه، دايمك ئوه چۆتهوه
ئەتۆ چاك ماندووت با بحهسيتهوه
خاترجهم ئيستا دايمك ديتتهوه.

قسهيان يهكتر گير بوو. دهستيان ئاويزانى يهكتر كرد. يهكتريان ههلهمهژت.
دايكهكهى له نهكاو هاتهوه. دهو حاله دا ئهوانى چاو پى كهوت. ئهوان له بهر عاشقيني
خويان ئاگايان له خويان نه ما بوو. پاشان سه مه ن بۆ كوتى: بچۆ خوارى با دايمك
نهتيني. بارامى به پى كرد.
دايكهكهى بانگى كرده خوارى. په ردهيهك له كن ههوزى كيشرا بوو. سه مه ن بۆ
هات. دايكهكهى تفيكي دهنيو چاوانى كوتا، كوتى: بۆ ئابرووم ده بهى؟ ديتم دهستت
له ملى دابوو.

سەمەن بۆكۈتى: بېرۇ بېرۇ سەھفى بۈيۈ، پىر بۈيۈ. بىر بىر بۈيۈ عىنسان خۇر، ئەو پىگايەيان لە بەند بردوۋ. كۈرتى بېرىنەۋە لىيان بوو بەكىشە. بارام خۇي بىر دەنگ كىرېو، لەسەر حەۋزى شەرابى دەخواردەۋ.

1.1

دہبی عالم بہو کیشہ بزانی
گرمہ گرمیک دئی لہہر مہیدانی
شہری دایک و کچ کہوتہ ہہیوانی
لہ گیرہ و کیشہ و پرچ کیشانی
لہ گرمہ گرم و بہرچینگ لیدانی
بارام سہر سورما لہہر لیدانی.

1.2

بارامی کیشومر بۆ کن ئەو شەڕە دەهات، دهیگوت:
ئەو ە چ باسە، ئەو داد و فریاد؟
کۆ زولمی کردووه، کۆ مالتان دەهات؟
لێدان و شەڕە، ئەو داد و فریاد؟

1.5

پیریژن کوتی: ئەتۆی سەرپەخۆ
لە دەستت دابوو مەمکی سەمەن بۆ
چال ھەڵ دەکەنم من بۆ عەمری تۆ.

1.3

پیریژن چۆۋە، زیز بوو.
سەمەن بۆكۈتى:
ئەمەن نازانم بۆكۈتۈرە بەندەم

پیشه‌ی دل‌ه‌کەت له بێخ هه‌لکه‌ندم.
 به‌هیچیه‌ جهرگت کردم موخته‌لا
 تیرت به‌په‌یکان وا له جهرگم دا
 قه‌ت قه‌ت ئه‌و تیره‌ ژانی نه‌ده‌شکا.

۱۰۵

له کوێ پەیدا که‌م هه‌کیمی‌ک، بێنی
 به‌ گاز په‌یکانی جهرگم ده‌رینی
 ئه‌و به‌ ده‌رمانی‌ک ژانی بشکینی
 بارامی کیشوهر که‌نگی من دینی؟
 جهرگم کون کونه و خوین ده‌ده‌لینی
 په‌ببی خودا ئه‌و سی برایه‌م لی بستینی.

۱۰۶

بارام پیتی گوت:
 گه‌ردنه‌کەت وه‌ک قو‌نگره‌ی قه‌لای سه‌مه‌رقه‌نده
 که‌لی‌ک زه‌ریف و هێدی و ئه‌هوه‌نده
 به‌ده‌ن دار می‌خه‌ک، گول پتوه به‌نده.

۱۰۷

مه‌ترسه‌ من قاره‌مان ده‌ستوورم
 له به‌لای دنیا ئیشه‌للا دوورم.
 که‌ بێتو خودا پێک بێنی کامم
 بێ ته‌مه‌دود نیم، پر عه‌قل و فامم
 شیت و دتوانه، بۆیه‌ عه‌وامهم
 من شیت و شه‌یدا بۆ گول‌ندامم.

۱۰۸

به‌زایه نه‌چوو پهنج و زمحه‌تم
چا بوو خولا تۆی کرد به‌قسمه‌تم.

۱۰۹

ئه‌تۆ نه‌ترسی مه‌تای فراوان
ته‌لای ده‌سته‌و شار، سیوی ده‌ست لاوان
تازه‌که‌س ناتوانی تۆ بستینی‌ته‌وه له‌ پیاوان.

۱۱۰

ئه‌من مه‌ردیکی گۆشه‌ی مه‌یدانم
وه‌کو قاره‌مان شای دیو قیرانم
شه‌ری برای تۆ هه‌لبه‌ت ده‌توانم.

۱۱۱

له‌و خوڤ و پچا، له‌و نه‌هاتییه
پێگایه‌کی چۆل، ترس و به‌دییه
ئه‌وه‌ بزانه‌ من باکم نییه
مه‌رگ و کوشتنم به‌ ئیلاهییه
ده‌نا برای تۆ وجوودیان نییه.

۱۱۲

دایکه‌که‌ی چۆوه. بوو به‌پۆژ ئاوا، کاروبا هاته‌وه.
له‌و بگره‌ بگره‌ داد و بستینه
دایکی به‌گریان شامی بۆ هێنا
بیناهی چاوم، هه‌رتک گلینه
بیت ده‌لیم قسێک، دل مه‌پهنجینه.

۱۱۳

به دب ختم نه کهي، نه مکهي دهر به دهر
له خوټ هيچ نه دهی تانوت و خونهر
پاوهسته له سهر گفتوگوي خه تر.

۱۱۴

دهيگوت: ئهي دايه چييه جانانه
ئهو داد و فيغان، شين و گريانه
ئهو بي مهيلييه و ئهو له خوټ دانه؟

۱۱۵

کي ههيه له تو گهر زولميک بکا
تا کورټ به شير که للهی لهت بکا
له دنياي پروناک به دب ختي بکا
قله و دال که لاک بو قافي ببا.

۱۱۶

کاروباي عيفريت هه تا سي سهعات
به فکر و به پا به دل خویدا هات
جا ئه وه ناردی دايکی بانگ دهکات.

۱۱۷

پيم بلای چييه دهردي گرانته
داد و واوهيلا و ئهو دل هيشانت
فرياد فرياد و شين و گريانت
هينده نارمه ختي، بيزاري له گيانت؟

۱۱۸

دهيگوت: ئه‌ي رۆڤه خراپ قهوماوه
دوور بى له گيانت، عومرت نه‌بى ته‌واوه
گورز و گۆپالت له مال داناهه
سه‌مه‌ن بۆي خوشكت ئىخسير كراوه.

۱۱۹

جا سوارىك هاتبوو ئه‌و به‌ ميوانى
يه‌كى جوان چاك بوو، لاو و مه‌ستانى
نازانم چلۆن بۆ ئيره‌ توانى
له‌سه‌ر ته‌ختى تۆ بوو به‌ ميوانى.

۱۲۰

ئه‌من له‌و كاره زۆر بى خه‌به‌ر بووم
من له‌وى نه‌بووم، من ده‌ربه‌ده‌ر بووم.

۱۲۱

ئه‌گه‌ر چوومه‌وه بۆ قه‌لاى حوكمات
سى چوار نه‌فه‌رىك گرېويان جه‌مات.

۱۲۲

ده‌بى چ كه‌س بن، ئه‌وه چ قهوماوه
كټيه قسمه‌تى بۆ ئيره‌ هټناوه
كوپم بى خه‌به‌ر هه‌رسىك له‌ راوه.

۱۲۳

به‌ پارىز من چووم بزانم كټيه
شيره‌ يان به‌وره هاتوو له‌ وړتیه؟

۱۲۴

پۆله باوهر كه، دوورت بى له گيان
سه مه ن بوى گربوو ميسلى خه راما ن
وهك كه و له دهستى عاشقى دهى قاسپاند.

۱۲۵

كه چاوم پى كهوت، قرچهى هه ناوم
وهخت بوو كوێر بى من هه رتك چاوم
تهختى ميراتى و كوې به جى ماوم
كچى نۆر هسید شل و شى واوم
جه رگى براوم، قرچهى هه ناوم.

۱۲۶

سه ت جار ان عه مرى دا يكت نه مینى
دهست له بۆ ليموى سه مه ن بۆ دینى
وهك تووله نه مام ئه و ده يگه وزینى.

۱۲۷

چومكه دىوانه بوو، له سه ر قسێك به ند
كارپو با ناخيس^(۲۸) كرد، جه به سه ته ش كه مه ند^(۲۹).

۱۲۸

گورزى گران وه زن گرت به ده سه ته وه
به توند و تيزى كه مه ند به سه ته وه.

۱۲۹

سى سه ت و شى ست تير دانا (دانه)ى زه ر نيشان
به ست له بازووى و يشت^(۳۰) چون شى رى ژيان.

۱۳۰

قه‌داره^(۳۱) و قه‌لغان^(۳۲)، نیزه‌ی ژه‌هراودار
ئەو حازری کرد چوون شیتری شکار.

۱۳۱

موهمیز دا له پەخش، نه‌یکرد مودارا
دهست برد پای شه‌مشیر قه‌بزه‌ی قه‌داره.

۱۳۲

پای دوژمنی نه‌بەرد، کاری هە‌لاوارد^(۳۳)
په‌ی په‌ی مه‌کیشق هە‌ناسانی سارد

۱۳۳

ئەگەر ده‌تگه‌می دوژمنی گومرا
ده‌بی ئە‌رواحی ئە‌و بۆ کوی بیا
پۆستی بکه‌نم وە‌کو هە‌ژدیها.

۱۳۴

بیرم سه‌ری ئە‌و شیت و دیوانه
که‌ولی بنیرم بۆ ده‌باغ خانه
بیکه‌م به‌ده‌هۆل بۆ پووی پە‌زمگا
به‌و ده‌هۆل لی دهن به‌هە‌رسێک برا.

۱۳۵

ئە‌و حە‌رامزاده‌یه‌ هات. ئە‌گه‌ هات، بارام چاوی پێ‌ که‌وت. سه‌مه‌ن بۆ به‌ بارامی
گوت: عه‌یشی لی تیک داین. ئیدی ده‌سته‌بجێ‌ بلیسه‌ی شیر و تیره‌ندازی په‌یدا کرد.
کورتی بپینه‌وه:

هەر يەك پەرەي^(٣٤) يەك كەمەند حەوا دا
 يەكئ وئەنەي شير، يەك چون ھەژدەھا
 ئاخەر وەسسەلام بارام زۆردار بوو
 كاروپا بە دەست ئەو گرفتار بوو.

١٣٦

بە جەنگ و جودال، بە چەند شەڕ و قەين
 بە فەرمانی حەق جیھان ئافەرين
 پشەتی كاروپای دەدا لە زەمین.

١٣٧

دەست و پێی دەبەست، لە قەرمەي خەنجەر
 قەھری وا بزووت كە ببیریتن سەر.

١٣٨

كاروپا بە بارامی گوت:
 دەستت راگرە ئەي لاوی میوان
 قەتلی من مەكە، ئەمن نۆجوان
 لە سەر دەستی تۆ دەبمە موسوڵمان
 من زۆردارترم لە نێو براكان
 سەمەن بۆت دەمەي وەك باغی گولان
 سنگی سەمەن بۆ بازار و دوكان
 تێیدا راو بكە پاییز و زستان
 پیشكێشی تۆ بێ، نابم پەشیمان.

١٣٩

ئەگەر زۆر ھات. قەبالە بەتالە^(٣٥). كاروپا موسوڵمان بوو، بارام نەيكوشت. كاروپا
 گوتی: مەترسە، براكانی دیکەم لە تۆ زەھر بە دەستتر و زۆردارتر نین.

براکانی یه که یه که هاتنه وه. هه رسیکیان له سهه دهستی بارام موسولمان بوون.
بارام سهه من بۆی ماره کرد. حهوت پۆژان بارام له وێ ماوه. یه گجار جوان چاک بوو
سهه من بۆ.

۱۴۰

بارام شهوێکی به سهه من بۆی گوت:
ئه من پیت بلیم دل بکه وشیار
ئه من عه بدالم، فه قیری هه ژار
ئه من سبهینێ لێره ده بم سوار
به منت چ ماوه، پیم بلی کاروبار.

۱۴۱

دایمه له دلما هیش و گهرمه ژان
ده چمه حودزه من بۆ نیو عاشقان
که بیتو سهه رم بیتو هه ختی بران
له تاو گولندام پیم نادری وچان.

۱۴۲

سهه من بۆ له جوابی بارامدا کوتی:
ده بی شین ببی وهکو شهنگه بی
نه که ی لیم دیدار ناخرهتی ببی
ئه منیش قه بول که به کلفهتی وی.

۱۴۳

ئه وه بارام ساز بوو. خودا حافیزی له براکان کرد؛ به پیتیان کرد. بارام ئه وه هات
بۆ حود زه من، بۆ نیو دوو سهه عاشق که هه کهس پادشای جیگایه ک بوو. ئه وانه
له دهوهری شاری خیهوتیان هه لدا بوو. بارام چادریکی لبادی هه لدا. له نیو
چادره که دا خوری راخست، له سهه ری داده نیشت.

بارام ههتا وهكو قهدهريك خۆي دهكاران نه دهگه ياند؛ دهگوت با چاو و گويم
 بکريتهوه، شارهزايي پهيدا بکه. ئه مان مه نسوور شاي له کن بوو.
 دايک و بابي مه نسوور شا هاتبوون؛ پرسياريان دهکرد، دهيانگوت: دهبي مه نسوور
 چي لي هاتي؟ مه نسوور شا خۆي له دايک و بابي ئاشکرا نهکرد.
 مه نسوور شا، عاشقان پيوه دههاتن. خه لک به باراميان دهگوت: پيمان وايه
 نيوي لباده و تايغه خوري! نه ياندهزاني کوري قهيسهره. تا ههفته يهک، گولندام
 گول دهنيړي به فيدا دا بۆ به خشين به عاشقان.

١٤٤

به دلي ناسک به پرووي که ژي^(٣٦)
 دلي عاشقان بۆ وي دهبرژي

١٤٥

سنگ ئاواله کرد وهک به فري کوستان
 به فري يهک شهوه نيشته سهر لکان
 زولفي داو داوي کردبوو پهريشان
 ديسان عاشقان کهوتنه دل هيشان
 کلفه تي ناروون بۆ به ستني گولان
 هه که سي دهسکيک، بۆ ئارامي گيان.

١٤٦

ئه وه به فيدا دهينيړي.
 وهکو وهنه وشه فيدا غه ملاوه
 فه غفور قهره پوئين^(٣٧) به سهر داداوه
 پوئينه (ريشو) وهک گولي به هه بهرداوه
 که سيک دهردهدار بي، بلين ليتي قهوماوه
 نه گهر بيبيني، دهردی نه ماوه

چومکه دهغه ملتّ وهک باغی ساوا
ترونج و نارنج بهریان هیتاوه.

۱۴۷

بزم بزمی تّویز^(۳۸) به دهستان
نارام نارامی جگر چاو مهستان.

۱۴۸

ئه وه هات خه لات، نوقره بهندی شا
خه لک بی دهنک بی، کهس قسه نه کا
با هر کهس ته و او بهشی خوی ببا.

۱۴۹

با بهس هیلاک بین به برینی خه نجرئ
چومکه ئه و گوله له دهستی گولندام دیته دهرئ
له ئیمه بوته ئاوی کهوسه ری
خویشی له و کهسه ی ئه و بهخته به ری^(۳۹).

۱۵۰

ئه وه فیدا هات، هر عاشقه ی دهسکیکی گول دایه. پادشای مه نسوور وهخت بوو
دلی بتوقی؛ هاته بهر دهرکی. به فیدایان گوت: ئه و کابرایه (بارام) دهلی من عاشقم.
فیدا هاته بهر دهرکی ختومه ته که، بارام ده دوتینی:

کوئی: عه زیم ئه توش عه بدالی
ئه توش عاشقی، ئه توش ده نالی
ئه دی تو بوچی بی مال و حالی؟

۱۵۱

عاشق هه موویان وهکو دیتوانه
ته پل و به زم و په زم، شتیوهی شاهانه
پاکیان پییانه خه زینه خانه
چومکه حود زهمین جیی خه رج کیشانه
چۆن نه تۆش هاتووی هه ریو جانانه
تۆش دلت دهسووتی وهکو په روانه
بو گولندامت دل په رییشانه؟

۱۵۲

له بارام وایه کلفه ته، نه وه پتی گوت:
به ته سکی نه وه بارام جوابی دا
دل مه شکینه کاره که ری شا
هه چ کهس نه ندازه ی خوی رفطار دهکا.

۱۵۳

هه لبه ته نه من حال م بی جانه
من نیمه له شکر، خه زینه خانه.

۱۵۴

چاوه ری لوتفی ریگای په حمانم
نه منیش عاشقم نه و مند بتوانم
ریگای پاشه روژ نه من نازانم.

۱۵۵

فیدا گولتیکی په لکه وه ریوی دایه، کوتی با زگی به خوی نه سووتی. فیدا که راوه؛
مه نسوور شا کوتی بلتی نه وه فیدا نه بی؟ وه دوا ی کهوت، که ییشتی. هاوین بوو،
که رما بوو، روژیش درهنگ بوو، کوتی:

نازانم نه سيبه و نه کوتره
نوبروت جه لاله، گهليک جابره
تاويک له سهر من ههنگاو راگره.

۱۵۶

لهو قرچه قرچه، لهو روزه گهرمه!
کيزي سنگه کهت دوشه گي نهرمه
چارشيتوت لاده، چ وهندي شهرمه؟

۱۵۷

دل و ههناوت کردووم دهر به دهر
تو گهوهه تانجي، تيلي زي به سهر
چارشيتوت لاده، ليموت بيته دهر.

۱۵۸

به شاني راسته ي ئاوري لي داوه
دهلي: بي عاقلتي، عاقلت نه ماوه
چ کهس ته عليمي توي وها داوه
چ دايکيک مه مکي ده زارت ناوه؟

۱۵۹

وهکو بزاني من سووک و گه دام
من موخته بهرم، من که ناچه ي^(۴۰) شام
نه گهر نامناسي من خانم فيدام
کوتي گهر وابي دهر دت به دلي دام
که تو فيدا بي دانیشه له لام
که تو فيدا بي ئه منيش مه نسوور شام.

۱۶۰

خه رقه ی دهر ویشی کردت له شانم
دارعسا و که شکۆل خستته دهستانم
جهرگت سووتاندم گهر بۆ خۆم بزانم
گفتوگۆم دهگهڵ بکه ئارامی دلانم.

۱۶۱

ئوه نو مانگه من دهر به دهرم
دهر ویش و فهقیر، خه رقه له بهرم
له لام دانیشه ئاوی کهوسهرم
با زانی بشکۆ جیگای نهشتهرم
با بهه سیتمه وه ئهی تانجی سهرم.

۱۶۲

دایک و باب دایمه ههر هه لایانه
شین و گریان و واوه یلایانه
کوانی مه نسوور شا، شای هه له ب زهمین
ماوه یان مردووه، نه ماوه به ژین؟

۱۶۳

دایک له گریان، دل پر گهرمه شین
دانیشه له لام، ئه لف و واو و سین.

۱۶۴

با خشلی بهرویت بکه ن ئهویه ر ئهویه ر
گهر دنتم بۆ بکه به ئاوی کهوسهر
سنگت بۆ من بۆته سه حرای مه حشه ر

چراغی شیوهت به میسلی گه وهر
ژیانم بۆ چیه؟ نهی خاکم به سهر!

۱۶۵

ئهوه نۆ مانگه من په ریشانم
دهرویش و فهقیر، گه دای شارانم
له سهر چاوی تۆ من له بیابانم
هیچ به عهزیهت و عازابی خۆم نازانم
چومکه بۆ رووحم، زۆر په ریشانم.

۱۶۶

قهدهم په نجهکه بالا سیمه کار^(۴۱)
زولفت پشانۆ^(۴۲) چون قهدهی رهش مار
بالا ت ببینم چون داری هه نار
گهنجی باداوهر، ته لای دهستهو شار^(۴۳)
با به سیتهوه فهقیر و هه زار.

۱۶۷

گولی کویتستانان دهم بنی له کانی
بۆ دهردی که سکون^(۴۴) نه تۆ دهرمانی
بیکه به شه ربهت بۆ ئاوه دانی.

۱۶۸

که سیک نه خوش بۆ، چاری بۆ چار بۆ
که دهردهداری پاییز و به هار بۆ
به لکو نهو که سهش له دهرد پرگار بۆ.

به شيله‌ی (۴۵) زارت، بالای زیر ستون (۴۶)
 یه گجار هیلاکم، مه که چهندوچوون
 قه زات له گیانم هه لاله و بهیوون
 مه مکت له سنگت هاتنه هاتوچوون
 وهکو کارمامز جار جار ده بزوون.

زولفت داناون له نه برۆت جووت جووت
 کوشتمت، من نه شنه‌ی که لاهم بزوت.

ئه تو ده زانی خه رقه له شانم
 نه من پی به سستی هه و دای زولفانم
 به هیشی دهر دم تازه ده زانم
 له جیتی تهخت و تانج، شاهی شاهانم.

تو بوچی زگت به من نه سووتا
 عه زیزه که‌ی من زه‌ی و سیم سیمه (۴۷)
 ناخر پادشا بووم، کردتمه گه‌دا
 داری گه‌داییت به دهستی من دا.

ئهو جار فیدا پیی ده‌لی، ناسیوه، چارشیتوه که‌ی لادا، کولمه‌ی بو هیتنا پیتشی و
 کوتی:
 ئه تو وهرگره مه‌تای په‌نگا و په‌نگ

با لټی خلاس بی خه له دلی تهنگ
 نهنگوستيله لال^(۴۸)، کارخانه ی فه پهنگ
 به دیپانهت^(۴۹) بگره شهیدای شوخ و شهنگ.

۱۷۴

دهجا بگره لیموی نه ژاکاوم
 هیچ کهس نه دیوی تاو لی نه دراوم.

۱۷۵

شه مال بۆ لیموم نارهمزوو کاره
 لیموی نه دیوم، له عالهم دیاره.

۱۷۶

بزانه گهر تۆ کارت تهواوه
 لیموی پهنگاوپهنگ قهت نه ژاکاوه
 مهگه بلټین: شا مه نسوور دهستی لی داوه.

۱۷۷

قهول و قهراریان دانا، کوتی: نه تۆ نه چوویوی کابرایهک بیینی بۆ گولندام که ده نیتو
 نه وانه دا په په به سهر^(۵۰) بی؟ دیسان کوتی: نه تۆ ده زانی له فه په نگستان له شکرکی
 گه وره و گرانیان کردووه، دهیانه وی به دهستی زولم گولندام پراکشین؟

۱۷۸

گولندام سیوکی زۆر خان و مانه
 نهختیک ماندووه و دل په ریشانه
 سبهینی نه و دی بۆ نیتو عاشقانه
 دوژمنمان له شکرکی گه وره و گرانه
 کافری دین دوژمن، نه و بی ئیمانه.

۱۷۹

سبحه ینى گولندام رهنجه کاریه
عیش و نوشی عاشقان یادگاریه
سه فیری راستی و بهیه گجاریه.

۱۸۰

ئه وه فیدا به مهنسور شا دهلی:
چون له سه فهر بووی، له من ببووی قات
ئه وه هاتیه وه یاری دوور ولات
ماچیکت دهمی له باتی خه لات
له باتی شایی و ده بده به و حوکمات.

۱۸۱

ئه وه مهنسور شا پیتی دهلی:
به قیمهت گرانی، بیجاده و دوری
نه که ی وهک بالدار له دلم هه لفری
مه مکت له دوو جی کراسیان دری.

۱۸۲

له بهر ئه برۆت دهمرم هر دهلیتی ته پرانه
هر دهلیتی خاسه که وه و له گهرمینه و له کویتستانه
مه مکه کهت دهلیتی دوکانه، سنگ قاقه زی مهرجانه
سوچ و تاوانم نییه، پیم نه گری تو به هانه
جا خو ئه من پادشا بووم، خه رقهت له شانم دانا
عه سا و که شکۆلم هه لگرت، بو تو بووم به دیتوانه
ئیدی دهرده دارم نه که ی، دهردم کراوه دهرمانه

چاوت ئەستېرەي پۇژى، سنگت وەك خەزنە خانە
 دەركى خەزنەت دانەخەي، بى تۆ مالم ويرانە
 چاوت دەلتى جەللابە، ومختى قەتل پىزانە
 زولفت كەمەندى زۆھراب، ھاويشتت شانە و شانە
 ئەمن نەوھكو بمرم، جەنگەي دەست لىك بەردانە
 ئىحتىبارت پى ناكەم، بىدەيە نىوونىشانە
 ئەگە ھاتوو نەمىنم، لە پالى قەبرىان دانا
 بلىن ئەوہ ئى فىدايە، ھەتا ئاخىر زەمانە
 بۆ من دەبى بە مايە، مردنىشم ھەر ژيانە.

۱۸۳

ئەمن لەگەل تۆمە ئەرئ ناسك جەمىنم
 لە پىگاي پووناكايىم، مەلھەمى سەر برىنم
 تايەك لە زولفت بېرە، بىنىمە ژىر سەرىنم
 بۆ قىامەتىشم چاكە، پىي قايم دەبى دىنم
 خۆتم لى بزر^(۵۱) نەكەي، پۇژى جارىك، بتدىنم
 با نەبىتە پەژارە، ئەرئ پوحى شىرىنم
 ئاورى عىشق وايە، وا دەدا تاو و تىنم
 ئەمن دىوانە و شىتەم، نازانم مردن و ژىنم
 بوويە خەيالى دلم، بوويە گريان و شىنم.

۱۸۴

لىم بووى بە فەپروخ لەقا، بۆيە من وا شىواوم
 ھەمىشە چاوەرپى تۆم، تەخت و تانج بەجىماوم
 گەلىك پەرىشان حال، لە دلدا زۆر شىواوم
 ئەگەر ماچىكەم دەيەي، دەبىتە كام و كاوم.

ئەوجار فیدایی بەمەنسور شا دەلّی:
 قسەى خاترجەمیت پى بلّیم، تەلخت نەبى ئەحوالە
 با مزگینیت بدەمى، خودا داویەى ئیقبالە
 ئاوری عیشق تیزە، بەسەر مندا زۆر زالە
 حەلّەم لى حەرام بى، مەنسور بۆ من حەلالە
 ئەگەر عومر باقى بى، ئەى دىوانە و عەبدالە
 ئیدى خاترجەم ببە، لە دلّی خۆتدا مەنالە.

سنگم پيالە فەغفورە، بەزولفی وەرشە چەمى^(۵۲)
 ئەوجار هیچ خەمت نەبى، بىرۆ بە خاترجەمى
 لەکن من یەگجار زۆرى، خەلکیش پیت بلّى کەمى
 فەرامۆشیت گەر نییە، دەمت بنیمە نیتو دەمى
 ئەگەر ئەمن لەیللى بىم، تۆ مەجرومى عەمر کەمى.

دەزانى مەجروم کى بوو، دىوانە و سەر شىواوہ
 لەیللى یەگجار لى دوور بوو، کەمتر جوابى دەداوہ
 لە ترسى دای و بابان، رینگای وەبەر نەناوہ
 خاترجەم بە تۆ لە من، سنگم بۆ تۆ بلّاوہ
 قادری قودرەت نوما، دوو گەوہەرى داناوہ
 لە راستە و لە چەپەى من، دەلّیتی ھەرمى گولّاوہ
 سنگم تەختى خونکارە، قاقەز لەسەر نووسراوہ
 ھەروەکو دەفتەرخانە، رینگای خەلکى بەستراوہ
 ئەوہ تەحویلی تۆم دان، فکرت نەکەى بلّاوہ

ئەوئەندەم من لە بیرە، مەجروم وای لێ قەوماوە
 لەسەر لەیلی سۆسەن خال، فکر و ھۆشی نەماوە
 خاترجەم بە نایەلم، بڵێن: ئەویش وای لێ قەوماوە
 خودا قەسمەتی کردی، زۆر چاکی بەتۆ داوە.
 خودا حافیزی لێ کرد، ئەوە فیدا گەراوە.

١٨٨

ئەوە بانگی دەکاتەو مەنسور شا:
 قەسێکم لە بیر چوو، حەیفی زووتر نەمرانی
 چاوت ئەستێرە ی پۆژی، سنگت بەفری کوێستانی
 ئەبرۆت مائی کەوانە، دەمت شەربەت و کانی
 دەبی ئەتۆ بمبەخشی، بۆ پاگری و وچانی
 ئەمن عەرزیکم ھەیە، بە مەبخی و بە نیانی
 ھەتاو ھکو پیت بڵێم، تۆش بەو کارە بزانی.

١٨٩

فیدا ئەوە راوەستا، باکی نەبوو لە خەلکی
 چارشیوی شانە و شان کرد، شەدە ی بەستوو خێلەکی^(٥٣)
 ھەنگاوی لەسەر پاگرت، لەسەر کەوشی کوپەکی^(٥٤)
 تازە دەباغ خانەییە، داوێنی نوقرە بەندی
 گە بینیریە بازاری قیمەتی تەواو نابێ.

١٩٠

ئەووم فەرامۆش کردبوو، سنگت دەلێی دەفتەرە
 ئارامی دلی منە، دوو جەلابی لەسەرە
 ئێکیان ھوکی قەتلیتی، ئێکیان عومر بەرە
 زۆر قەسێکی مێھربان بە دیاری بۆ گولندام بەرە

ئەو دەگەل من ھاتوو، زۆر مەرد و بەھونەر
 ھەروەھ کو ئیسفەندیار، ھەمیشە پەڕ بەسەر
 وەك ئەفراسیابی تاجکەند (تاشکەند) گۆلە مەیدان دەرکەر
 وەکو پۆستەمی زەمان، پێستی بەوری لەبەر
 بەچەکمەیی گەرشاسویی، لە خۆی دەدا ھونەر
 دارای پەخش و گۆپالە، ئەو گورزی گاو و سەر
 ئەگەر شوناسی ناکە، ئەو شازدەیی قەیسەر
 ساحیب تەخت و جەلالە، ساحیب گەنج و گەوھەر
 خێوەتییکی ھەلداو، دەنا زۆر موختەبەر
 دەلێن ھەلبەت گەدایە، فەقیرە و خۆل بەسەر
 تۆ وا بەگولندام بلی، بۆ خود زەمین پەھبەر
 تەواو دنیا دوژمن بێ، کەس پێی نابا زەفەر
 پیاویکی بەغیرتە، ساحیب شیر و خەنجەر
 بەو بەسەر ھو مەچن، بێ قۆشەن و ئەسکەر
 فیدا ئەو چۆو.

۱۹۱

گولندام ناخیتس کرد، شەدەیی بەستەو
 جامی جەوھەر پێژ، گرت بەدەستەو.

۱۹۲

ئەنگوستیلەیی لال، چوون لەعلی پوممان
 مەتای پەنگاوپەنگ، بە قیمەت گران
 ئەشرەفی و یاقووت، مەتای فراوان
 بە خەلات بەخشی، ببین بۆ عاشقان
 چومکە پاش چەند پۆژ، دیتە لی قەومان
 ئەو پۆژە بۆ عاشقان، کەوتە زگ سووتان

که لټک غه رین، نه گهر هاتوون وان
چاوه پټی منن، غه ریبی شاران.

۱۹۳

هه ستا به له نجه، نهو ناسک جه مین
هه ستا له سر ته ختی ئالتوونی شین
بریندار برینی بی، چاکی ده بی برین
نهیزانی له گه ل بارام، ده بیته مه م و زین
جا نه وه گولندام حازر بوو.

۱۹۴

ده مرم له بهر نهو خه ته، له بهر نهو خاله
بازی بهنده که یی یاقووتی لاله
گولندام چومکه له سر خه یاله
تاوسان به چه تر، بولبول به ناله
ته پلان به فپینه، تووتی گه واله.

۱۹۵

گولندام خه لات به خش بؤ نهو مه زلوومانه
بؤ نهو غه ریبی بی خانه و لانه
هه موو بؤ گولندام بوون به دیتوانه.

۱۹۶

قه فوس بیتنه خوار، داعبای دهنک زولال
له ریگا دانین جووت و خال خال
نهوان بخوینن، ناز و ناله نال
گولندام له قول کرد بازی بهندی لال.

که‌ردن لغی گه‌ردنی، مه‌تای گرانباره
 شو‌رابه‌ی سنگی له عاله‌م دیاره
 مه‌مکی به‌میسال، کاله‌هه‌ناره
 جارچی جاپ کیشا، داد و هاواره
 مه‌عموور راوه‌ستان، کووچه و که‌ناره
 له سی جی، هه‌ل‌درا به‌ندی سیداره
 نه‌وه‌ک حوکم بکا، ئه‌و چاو به‌خوماره
 فتوای قه‌تل بدا، داخوا کئی چاری بی چاره.

نه‌وه‌کو که‌سیک چه‌رکه‌ت بکا
 ئه‌و قسه‌ی کال و نازیبا بکا
 له دلی گران بی، له سیداره‌ی دا.

عاشقان زانیان خه‌لات به‌خشانه
 پوژی خو‌شی و نه‌خش و نیشانه
 هه‌موو حازر بوون، ئه‌و مه‌ز‌لوومانه
 روحیان حازر کرد بو‌گیان کیشانه.

ئه‌و دنیای وێران هه‌ر ده‌چی به‌با
 نه‌وه‌ک گول‌ندام فتوای قه‌تل بدا.

هه‌موو فکریان کرد، هاتنه‌ سه‌ر عاقلان
 هه‌موو راوه‌ستان سی سی و دووان دووان

به عاقل و نه دهب، نه دهب و نه ركان
وهكو گوسته هم وه زيري شاهان
وان به نه دهب بوون به ميسلى پيران.

۲.۲

نه وه گولندام هات، نو کلفه تي ده گه ل بوو، خه لات دهبه خشن.
نوقره و نه شره في، گهنج وهك كه الله ي كهو
سكه ي بيست و چوار، خه زينه ي خوسره و.

۲.۳

حه وسه د كهس راوهستان هه مووي عومر بهر
پاكي دهستي نا له سره گوي خه نجهر
حه وسه د كهس راوهستان نه و بهر نه و بهر
هه موو دهستيان نا له سره گوي خه نجهر
كه ردي ناچن كرد وهك هه وزى كه وسه
عاشقان ده سووتى نه رواج و جگر.

۲.۴

نه وه گولندام پتيان ده لي:
كوتى عه زيزم ليتان قه وماوه
خه زينه و مآلو پاكي هي ناوه
تهخت و تانجى خوتان فرى داوه
له زه تو ناوى، دلو شيواوه.

۲.۵

خونچه ي گوناگون ده بى به رى بى
داخولا بزانه ين قسمه تي كى بى.

۲۰۶

به زمانی شیرن کردی مهره‌با
هر که سیّ خه‌لات، به‌شی خوی دهبّا.

۲۰۷

چاو ئه‌ستیره‌ی سو‌ه‌ییل به‌ته‌ماشایه
هه‌تا بزانی کئی قابیلی تیدایه.
کئی بو وه ده‌بی بو کامرانی
ئه‌گهر بیته نارامی دلانی
تا خوی ته‌سلیم کا و ئه‌ویش بزانی.

۲۰۸

گولندام هاتووه، عه‌تر به‌خشانه
هه‌لاله و به‌ییوون، ره‌شه ره‌یحانه
زیر و ئه‌شره‌فی خه‌لات به‌خشانه
پاک که‌ولی سه‌نبوری قاقومی له‌شانه
هه‌ریه‌کی پادشای مه‌مله‌که‌تانه.

۲۰۹

ئه‌وان به‌و کاره زۆر خو‌ش و زال بوون
هه‌موو پتی مه‌ست بوون، زۆر خو‌ش ئه‌حوال بوون
هیندیکیان پیر بوون، هیندیک منداڵ بوون.

۲۱۰

هیندیک جوان بوون، هیندیک جوانمیره
هیندیکیان په‌ست بوون، هیندیک وه‌ک شیره
کولمه‌ی وه‌ده‌رخست، گولی که‌نیره

چاوی لی کردنه مانگ و ئهستیره
لوتفی زیبا رهنگ، بۆ ئهوان خیره
عاشق هه موویان شوکر بژیره.

۲۱۱

ئیمه هه موومان کارمان بوو ته مام
به چاوی خۆمان دیتمان گولندام
بۆته قنیا تی^(۵۵) سوبح و عهسر و شام
ئهوه دهرمان کرا برینی کهسکوون و زام.

۲۱۲

شهو له من زیندانه، بهنده، پۆژ له من تاریک و پهش
داد له دهست شای ترک و پهندان، ساحیبی هیند و حه بهش.

۲۱۳

ئهگهر بۆ عاشقان خه لات بهخشان بوو
بارام هیچ نه بزووت، بۆ کاره نه چوو
مهتا و خه لات ی بۆ هه موو عاشقان بوو
بارام لهو کاره هیچ بهشدار نه بوو
ساحیب دهمار بوو، مه تله بی نه بوو
دوايه وهک پۆسته م سواری پهخشی بوو
خه یالی چۆل و پاو و شکاری بوو.

۲۱۴

مه نسوور شا پتی گوت: ئه ری سهوداسهر
خه یالت چیه گیانم برادهر
ئه ورۆکه پۆزی عیشق و سوپاته

گولندام بۆ عاشقان ئاوی حیاته
له و هونه ریه و له و زۆر و زاته!

۲۱۵

عه مرم بۆ هاتی، بۆچی شتواوی
بۆچت به جی هیشته ده بده بهی شاهی
ئاخر بۆ گولندام قسمهت هیناوی.

۲۱۶

وهک ئاوی حیات له خه لکی قاته
ئه تو بۆ گولندام هاتیه ئه و ولاته
کولمه ی ههنگوین و شانیه نه باته.

۲۱۷

عه زیزم مه چۆ وهختی راو نییه
چه پکه ی هه لاله ئه وړۆ دیارییه
تازه نایبینین، لیتمان قاتییه.

۲۱۸

به لکو که سیک خه لاتیک بیتنی
به له بزى شیرن گولندام بماندوینى
په یکانی به ژان له دلت دهرهینى
ئاخر روح له قهلبی پیاو دهستینى.

۲۱۹

وهه بگه پتوه ئه ی ساحتب ئیختیار
وهک سانی نه ریمان وا بووی سوار

دهلتي بي عاقلی، نه تماوه ئيختيار
هاتوته مهيدانی عيشقت يار.

۲۲۰

گولندام کولمهي وهک زمرده بتيه
دهلتي جهللابه و خوينريژي پتيه
گولندام پرسي: نهو سواره کتيه؟

۲۲۱

نهوه سوار بووه، بهختي بووه بهد
خه لکي خوي ده داته بهر بای رهمهت.

۲۲۲

بو نهو بي بهشه لهو خه لات کاری
هيچ وهري نه گرت ديارى و يادگارى
نه هات خوي بکا مه علووم و ديارى.

۲۲۳

عاشقان پتيان گوت: نهوه هه ژاره
بي ملک و بي مال، هه ر ته نيا سواره
نهو يش هه لبه ته دل له هاواره.

۲۲۴

قوربانى تو بم، شه دهى فه غفوورت
هه لبه ته شهرم دهکا بيتته حزوورت
نه گه ر بديني دوو کولمهي سوورت
چاوى رهنگاوپرهنگ، پيالهي فه غفوورت
حوکمرانييه کهت، پادشا دهستوورت.

گولندام به فیدای گوت: ئه وه شهرم دهکا، بچۆ به میهره بانی بانگی بکه.
 به خۆشی و مهردی چاکی بدوینه
 چومکه غه ریه دلی مه شکینه
 بلی بی بهش بووی له و چاوشه هینه
 جله وی بگره و بو ئیره ی بینه.

فیدا له نهجه ی کرد به سهت ناز و ناز
 تاوسان به چه تر، بولیول به ئاوان
 قاسپه ی که وه و دهنگی قهره ناز
 له دلی عاشقان زولفی دهگری گز
 شهیدای شوخ و شهنگ ئه ی یاری ممتاز
 له بهخت ده نیشی ته رلان ده گهل باز
 مه نسوور شا دیتی هات یاری دلخواز.

پرسی: سواره! غه ریبی فکر نه ماو
 بو وای هۆشی بازی سه رشیواو
 تو بی بهش ماوی، خه لات پی نه دراو.

بارام وای پی گوت، وهک شهکر و شیر بی
 کارکه ره ی ده ولت ئه و قسه ت له بیر بی
 با زیده له عاشقان لباد فه قیر بی.

بۆیه من ناگا هیچ فکر و دادم
شکایه‌تی دلم، داد و فریادم
چومکه فه‌قیرم، خیتوهرت لب‌ادم.

دلم وای پی کوتم، کوتی: لیتره نه‌می‌نی
بو جیگای چۆلی خۆی بره‌نجینی
زیده له عاشقان گولندام نایدوینی
هیچ کهس نییه خه‌لات گهر بو تو بیتی.

ئاخر به‌خۆم نییه دلم ره‌نجاوه
وهک شووشه‌ی ناسک دلم شکاوه
گولندام ئاوپری له من نه‌داوه.

ئاخر عاشق دلی به‌خۆی ده‌می‌نی
زیده له عاشقان ئه‌من نه‌دوینی
وهک ده‌ستی غه‌یبی دلم ده‌رفیتی
زیده له خه‌لکی من ده‌سووتینی.

مه‌نسور شا که دی نیم نازی فیدا
جهرگ و دلی ههر وه‌کو شه‌م ده‌سووتا
پیشی ئیراد بوو کهر قسه‌ بکا
له‌به‌ر هه‌یه‌ت و فکری بارام شا.

ئەو فیدا کوتی: گولندام بانگت دەکا، دەلی بی بزانی ئەو چ کارهیه. بارام
 ههستا چوو کن گولندامی. گولندام بارام دەدوینی.
 بارام شا ئەگەر هات، شیت و شهیدای کرد
 گولندام به چاوی عاشق چاکی تهمهشا کرد
 لیموی گوناگون خال خال جودا کرد
 کهمبه‌ره‌ی ئالتون له پیش ره‌ها کرد.

کهمبه‌ره یه‌گجار به قیمه‌ت گرانه
 قیمه‌تی ته‌واو نیوه‌ی جیهانه
 یاقووتی سه‌سن به قیمه‌ت گرانه
 چاک تهمه‌شای کرد به‌و دوو چاوانه
 به جووته ئەبرۆ تیرهندازیانه
 چاوی وه‌ک کوتره، لی و ن بووه هیلانه
 هر ده‌لی ئاسکی پیشی سوارانه.

پرسی عه‌زیم ئەتۆ کوینده‌ری
 وا خاکه‌سار و لباد له‌به‌ری؟

بارام جوابی داوه، کوتی:
 بۆ وه‌عزی دنیا لباد له‌به‌رم
 چاک لیم حالی به ئەی تانجی سه‌رم
 ئارامی دلم، ئەری دولبه‌رم
 حه‌ز ده‌که‌ی ئەو دنیا به سه‌ربه‌رم
 عه‌سل شازاده‌م، پادشای قه‌یسه‌رم.

ئەگەر لە جێی خۆم ئەمن بزووتم
دڵ پڕ لە ژان و پڕ گەرمەسووتم
من بۆ تۆ ھاتووم، بۆ تۆ نابووتم.

مردن خۆشتەرە لە ئاوال کەمی
دایمە دایبسی، ھەر دەلێی شەمی
نابێ تۆ بپرسی لە زۆر و کەمی.

عەزیزم ئاخر تەلخە ئەحوالم
مالم بۆ چییە، بێ مال و حالم
زمانی لالم، بەو گەرووی تالم
لەبەر خاتری تۆ ئاخر عەبدالم
حەقم بە دەستە ھەر بۆت بنالم.

خالی دەمەکەت وردە رێز مەکە
ئەمن شازادەم، لێم پارێز مەکە
دەسمالت لە من ئەتەسی دیز مەکە
و ھەک جەیران لە چۆم شەو ئاخیس مەکە^(۵۶).

مەمکە بە مەجنوون، شکست بێ حالم
بڵێن: دێوانەییە، ھەر دڵ عەبدالم
ئەمن موختەلای دوو چاوی کالم
لەبەر خاتری تۆ بێ مال و حالم.

سکه م سپی کرد من له حەیفی تو
هیندهم خەیاڵ کرد به بچۆ و مهچۆ
ئاخ له بانی ئاخ پۆ له بانی پۆ
با بنیشم له سایه ی زولفانت ئیمرو.

مه ده له جهرگم ئه برۆی په یکانته
سێ بهنگی^(۵۷) مه که قه ره زولفانت
هه نه ته^(۵۸) هه لینه، دوو چاوی جوانته
پیم بلی: ساکین بێ دهردی گرانته
بهس ناله نال که، هانی دهرمانته.

وهکو دێوانان، من شیت و هار مه که
چاوت گوناگون، لیم به خومار مه که
به زهرده خه نه ی لیو بو من کار بکه.

ته شه کور ده که م ئه من به و حاله
به و دلی پر هیش، به و گهروه تاله
لوتفت مه رحه مه ته کرد، کوتته: ئه وهش عه بداله؟
به و ئه برۆی خه ده نگ، قه دی شمشاله
به و لیمۆی به رویت، هه ناری کاله
به و په نگ و روخسه ته، هه وری گه واله.

عه زیزم به سه ئیدی کیفایه ته
دیاره زۆر عاشقی، جهرگت له ته له ته

دلت وەك دەلیا، وەك چۆم و شەتە
ئەو قنیات و حەسانەو مەتە.

۲۴۸

خودا حافیزی، ئیدی گەراو
بەدەن عەرەپرە، شوبا لیتی داو
دەللی نەمامە، تازە چەقاو
سی جار لەسەر یەك ئاوری دەداو
عاشقی بارامە، مەیلی پی داو.

۲۴۹

چومكە جیگاکی غەلەبی و گەرمە
بەدلی حەز لێ كرد، بەزاری شەرمە.

۲۵۰

شەوی بارام لە خۆشی گولندام كە جوابی داو بەخۆشحالی دانیشتبوو. شەوی لە
مەجلیسی عادل شادا گرمە گرم و هەللا هەللا پەیدا بوو.
شەش سەد كەس هاتن، پاکی بەرگی سپی لەبەر كردبوو؛ هەمووی دەستی لە
خوێندا بوو، سی پەنجەیی خوێنی لە سنگیدا بوو. هەمووی دوو شیریی لە خۆی قایم
كردبوو؛ یەك لە راست و یەك لە چەپ. ئەوانە قاقەزکیان هێنا بوو، خالیس
بەخوێنی چاوی بۆلبول نووسرا بوو. ئەو مەلیك ئەختەری فەرەنگ بۆ عادل شای
نووسیبوو؛ ئاوی نووسیبوو:

ئەگەر مەتەلەبته پوحت دەر بەری
نەكەوێه هیلەك، بۆ باسی سەری
لەبزی شیرن و خالی عەمبەری^(۵۹)
مەمکی هەنار و لەبزی شەكەری
هەرتکیان وەكو زۆرە و موشتەری

هه وهل هاتمه کنت من به نوکهری
فیدا و گولندام به من بدهری.

۲۵۱

من له گهل تۆمه پادشای ساحیب سان
دولتری دونیا، مەردی ئیو مەردان
مەبه به باعیس پرووحی جوانان
گولندام و فیدا ساز که هەرتکیان
به دیاری بیانبەم بۆ فه پهنگستان
شار بغه ملّینم وهک باغ و بیستان
له کن من ههیه گهرمین و کویتستان.

۲۵۲

خهلواریک لیره، زییایی گهردن کهشان^(۱)
مه تاحی به حرّی به قیمهت گران
پیشکیشت دهکهم من به وشران
دهبین به خزم ئهری روح و گیان
له میژره که و تمه سهر مان و نه مان.

۲۵۳

من له گهل تۆمه پادشای خوش کهلام
ئهری عادل شا، پر عاقل و پر فام
دهبی بۆم بنیری فیدا و گولندام.

۲۵۴

ئهو وهخته ئه من نوکهرم
دایمه له پشت سهر فرمان بهردارم.

دايم دەست نەزەر

خزمەتت دەكەم وەك ئاغا و نۆكەر
 دەنا دەى ھەستىنىم بەزەبرى خەنجەر
 بەقەووەى لەشكر دەتكەم دەربەدەر
 بى مەكت دەكەم، تۆ خۆلت وەسەر
 مەبە بە باعيس سەد ھەزار نەفەر
 لەسەر مەتاحىك لەعلى بەدەخشەن
 گولندام وینەى ئەستىرەى عاسمان
 فەرەنگستانم خستۆتە شىوان
 مەن دەردەدارم، دەكەومە كىوان.

باقى وەسسەلام، ئىدى ديار بى
 تەخت و ئەملاكت با بەرقەرار بى
 ئەگەر ھەز دەكەى تۆ دۆست و يار بى
 يانە بكوژرىي يان بريندار بى
 بەدەستى دوزمەن تۆ گرفتار بى
 ھەفس و ديوانە، تۆ چار بى چار بى
 مال و مندالت جاريە و بيمار بى
 دەنا بۆم بنىرە سەولى دل ئارا^(۶۱)
 شەو و پۆژ دلم زۆر بى قەرارە
 دنياى پروناكم لى ژەھرى مارە
 دەبى پىك بىنى ئەو كاروبارە.

گولندام (له بهر خوځیه وه ئهوانه) ده لای:

ساحیبه هیند و سوپایه

مه عده نی شهرت و به قایه

پتگای شهرت و وه فایه

خوین وا به دلمدا نایه.

ده بی کار وده رکه وئی

ده بی وده رکه وئی نهو کاره

دل نه وهنده خوشم و بیماره

جاریکم پی بلی به زاره

لیم شیواوه نهو روخساره

رووم گولی سیمین عوزاره

بویه دلم ناسره وئی.

گولندام به خنده جار جار به گریان

زولفی پیحانه ی پاک کرد په ریشان

به په نجه ی شمشال نهو به له خودان

له سنگی خر مه ی دی یاقووت و مه رجان

له علی پوممانه، خه زینه ی شاهان

نهوانی بچرین، له عهرزی پژان

عاشقان له بهر کهن لیباسی ژنان

نیغیار من دهبا بق فه پهن گستان.

۲۶۰

گولندام به عاشقان ده لی:
نیچیری ئهنگۆم، ده مبا بیگانه
جا ئه وه حالاته، ئه وه ژیا نه!
وه کو جووله کان بچنه خمخانه.

۲۶۱

قهسته م به زولفی نیرگسی خام
بهو سنگ و بهرۆک دهست لی نهدراوم
جوگه له ی بهستوو من خوین له چاوم
ئه وهند له ههسرهت زاری و گریاوم
چومکه نهگه یشتیم به مراد و کاوم
وهک غه لفی ساوا من بن برپاوم
چاوم بو بیینی، با کویر بی چاوم
بو فه پهنگستان یه خسیر کراوم.
ئه گهر دهتوانن جهرگو داغ بکه ن
له پیتی ئه و کاره چاک دیفاع بکه ن.

۲۶۲

بارام که زانی وه زعی ئه و کاره
له پشتی رکێف ئه و ده بوو سواره
ته عزی می ده کرد، دلم بیمار ه
به منی بسپیره ئه و کاروباره.

۲۶۳

سه ری هه لێنا سه ولی دل ئارا
به مه ردی ده دی ئه و تا قه سواره

سه قاوی زیړه، گشت سه ده فکره
پمبی بی روحمی له شانی دیاره.

۲۶۴

پاست و چهپ له شان وای کرد نامبازی
ژئی چه رمی گه وزن، بو تیره ندازی
بو مردنی خوئی زوو ده بی پازی.

۲۶۵

بارام به گولندامی ده لی:
فیدای گیانت بم نارامی دلان
بو ده که ی زاری و واوه یلا و گریان
له بهرمان ده که ی لیپاسی ژنان
پیاو دیاری ناکا تا پوژی مهردان
تا که لاک که وتن، که لاک فری دان
خوین عهرزی نه گری و که لاک نه گری سان
وهک بازی برسی بکهویه دل هیشان
باز نامادهیه ومختی که وقران.

۲۶۶

نه من بازم، دوژمنت که وه
پوژگاری پووناک له کن من شه وه
ده جهرگی براو نه تو بسر وه
مهردی و نامهردی جا ودهر که وه.

۲۶۷

نه و حله ده زانی کی گیان فیدایه

کۆ جەرگ بپراو، دَر سوخته لایه
بۆ کوژرانی خۆی ئەو بێ پەر وایه.

۲۶۸

گولندام رازی بوو بهو حال و باله (۶۲)
له بزی شیرنه و شیرن جهماله
به شان و شهوکهت رۆسته می زاله.

۲۶۹

به رهنگ و پوخسهت، بالا و ههیکهلی
وای هاته پیش چاو وهک خالندی وهلی
شیر دهستووری دی وهک ئیمام عهلی.

۲۷۰

هیند به دهستوبرد، قسهی کهوته سهر
پانسان و جۆشان وهک ئیمام ههیدهر
وههای له خۆی دا تانووت و حونهر
نیزه و مهتال و شیر ههتا خهنجهر
هه مووی لیی دهتکۆی رهونه قی جهوههر.

۲۷۱

ئیدی دهستبهجۆ گولندام دلخۆشی بهوه پهیدا کرد، کوتی:
خاترجهم ئەمن بۆ تۆ سه رهخۆم
ئهلعان مهجبوورم له کن تۆ دهپرۆم
هه تاکو دهمرم من به ههویای تۆم
ئهتۆم پێ مهردی شای قهیسهری پۆم.

چون تۆ ھاتیه پیتش وا به موشتهری
 من ئەو عاشقانه ده کهم بئی بهری
 چاوت بۆ بکه مه زۆره و موشتهری
 راسته، درۆ ناکه ی، پادشای قهیسهری.

سویندت بۆ دهخۆم به زاتی خودا
 شاه ی له م یه زهل، شای عهرز و سه ما
 پادشای بئی نه زیر، ئەو شای بئی هامتا
 له بهر خاتری تۆ پادشای موسته جا
 شهرت بئی فیداش بدهم من به مه نسوور شا.

قاهه زه که راگیرا بوو؛ ئەختەر شا جواب نامه ی بۆ نه چوو بۆوه. بارام به گولندام
 ده لئ:

به تیری دهستت جه رگت کردم کون
 له کنه خۆی دۆستی، لیم بوویه دوژمن.
 بۆ جوابی نامه بپرسه ئەحوالم
 ئەری حه یاتم، ئە ی مه ه جه مالم
 له جیی پادشایی و بهخت و ئیقبا لم
 له جیی جیحلی و دلی پر نالم.

له دووم بنیره بۆ ئەو دهستووره
 چاوه کهت ده لئ پیاله ی فه غفوره

کولمەت داییسى، ئاوری جىی دورە
دەروون داییسى، ھەروەک زەنبوورە (٦٣).

٢٧٦

جارچى خەبەر دا بەمەجلیسى شاھ
دیتە مەجلیسى کەناچەى وەک ماھ.
گفتوگوى ھەيە لەگەڵ مەجلیسى
ئارایش بگرن، نەبى ناقيسى.

٢٧٧

مزگینى بدەن، کەناچەى قاقان
تەشریفى دینى بۆ نامە جوابدان
بۆ جوابى نامەى شای فەرەنگستان.

٢٧٨

بەناز و نیم ناز، عیشووە و شەکەرى
چاوى کردبووە زۆرە و موشتەرى
ئەبرۆی کوڕ لە باب دەکا بى بەرى.

٢٧٩

سلۆی دەکرد لە مەجلیسى شا
مەجلیس شلەقا و لە بەرى ھەستا
لە گەلى ھاتبوو مەلەکەى فیدا
لە شانى پادشا، کورسییان بۆ دانا.

٢٨٠

گولندام لە شای دەکرد سلۆ

به میهره بانی دلخوشتی داوه
جوابی نامه که ی نهخته ر شاو داوه؟

۲۸۱

شا کوتی: نه خیر، نه تو چ ده که ی
مه حته لی تو بووم ته گبیریک بکه ی.

۲۸۲

گولندام کوتی: به من ناکری جوابی نامه ی نهخته ر شا بده مه وه.
پیم نادریته وه جوابی نامه ی ویش^(۶۴)
به که سیک ده کری به وری بی نه ندیش
بو رۆزی ده عوا سنگ بباته پیش.

۲۸۳

له نیو عاشقان لباد له به ره
ساحیب زور و زات، زور به هونه ره
پیم وایه رۆله ی پادشای قه یسه ره.

۲۸۴

ساحیب که ماله، پر عاقل و که مال
ههروه کو شیر مه ردی پر نه حوال.
نه گهر بنیزی، نه و کاره کامه
نه و بداته وه جواب و جواب نامه.

۲۸۵

وام هاته بهر دل، وام پی کهوت چاو

ههروهكو شيرى بيچووه هه لگيراو
شيره سوارى و سه قاوى و لغاو
پيم وايه مهرده، ئه و ده بته پياو.

۲۸۶

بو جوابدانه وه، ئه و تانجى سه ر بى
مه گه ر ئه و خه مى پادشاي له به ر بى
بيت وابى گه ر ئه و پادشاي قه يسه ر بى.

۲۸۷

ئه وه ده نيرن له دووى بارام، گولندام كوتى:
عاشق هه موويان خويان پى شيره
له دواى شاي قه يسه ر فيدا بنيره
چومكه لايه ق و جوان و جوانميره.

۲۸۸

يه كيكيان پادشاي حه له ب زه مينه
پى زور و زاته، وهك شيرى شينه
په نجه ي وهك پلنگ، هه ر پى له خوينه
ئه و ديه ئيره، ئه تۆ بيدينه.

۲۸۹

مه ردى پى هونه ر، پى زور و زاته
پيم وايه ته خت به وى نه جاته
زور ساحيب عاقل و هوش و بنياته
ئه ويشيان پادشاي قه يسه ر ولاته.

۲۹۰.

بهو دووانه دوژمن دهکهم موفته لا
 به زاتی یهزدان، به هومیدی خودا
 ههرتکیان شیرن، شیرى بى هامتا
 جار جار به شیر و جار جار به تیر و به گورز گاه گاه
 بارام دوژمنى تۆزه لیل دهکا
 بارام دوژمنى تۆفه نا دهکا
 ته فرهقه و شکست، موفته لا دهکا.

۲۹۱

ناردیان له دوویان و ئهوه دین.
 بارام ته عزیزم کرد، کردی سلاوه
 به ته سکینه وه جوابی شای داوه
 چومکه پادشا بوو، هیچ نه شه مزاو.

۲۹۲

من له گهڵ تۆمه ئه رێ شه هریار
 بهیداغ و تانجت ببی به رقه رار
 ئه وه من هاتم وهک شیرى وشیار
 ناردتان له دووی من، به منتانه چ کار؟
 ههتا پیتی بکه م کار تا کو رقتار.

۲۹۳

شا فهرمووی: فهرموو ئه ی میهره بانم
 ساحیبی ڕمب و گورزی گرانم
 خزمهت دهکهم ههتا بتوانم

ئىخسىر و شكست دەستى كافرانم
 بەرامبەر دوژمن حال پەريشانم
 جوابدانەوى قاقەز ئەمن نازانم
 ۋەكىلى من بە پوۋى پەوانم.

۲۹۴

بارام جوابى دا: ئەمن ميوانم
 غەربىي شاران، دل پەر لە ژانم
 دەنا خويىرى نيم، شىرى لە لانم
 جوابدانەوى ۋى بە سەر چاوانم.

۲۹۵

بارام جوابى ئەختەر شا دەداتەۋە:
 شاھم ۋا نابى، ئەمن ۋا ناکەم
 من يەخسىرى خۆم تەسليم ۋى ناکەم
 ئازاى بەدەنت لە ھەم جوداکەم
 سەرتاپاى تەنت بە تۇتيا كەم.

۲۹۶

سوئندم لى خواردى بە زاتى رەھمان
 كەللەت دەشكىنم، من دەتكەم بى گيان
 كالانەى چاوت بىكۆلن مورغان
 بى عاقل و شعور، ئەبلەى ھىچ نەزان
 ئەتۇ دەستىنى نىچىر لە عاشقان؟

۲۹۷

ئەتۇ نازانى من يارھمانم
 ساحىبى تىخ و گورزى گرانم

لیترەم خەرچ کرد رووح و گیانم
مردنم پی چاکتره، نه‌کو ژیانم
سی سه‌تی وه‌ک تو به توله نازانم.

۲۹۸

پوژی دل هیشان، شه‌قه‌ی ناوزه‌نگی
نالە نالی بی هازه‌ی خه‌ده‌نگی
گه‌روو تال ده‌بی پوژی دل ته‌نگی.

۲۹۹

ته‌مه‌پرودت کرد کافری دین به‌تال
به شیر و نیزه به گورز و مه‌تال
دنیا‌ی پروناکت وه‌ها لی بکه‌م تال
سوعبه‌ت پی بکه‌ن ژن تا‌کو من‌دال.

۳۰۰

قسه‌ت کردووه پادشای سه‌ربه‌خۆ
وه‌زیریک نه‌بوو نسیحه‌ت کا تو؟
شهرت بی به شهرت شه‌قین بکری و گۆ
دایکت هه‌وت پوژان بو‌ت بکا پۆ پۆ.

۳۰۱

له‌شکرت شکست وا جی‌به‌جی (٦٥) که‌م
نیوه‌ی بکوژم، نیو له به‌حری که‌م
هه‌مووی بلاو و شێواوی پی که‌م.

۳۰۲

ئهما عه‌زیزم دل بریندارم
به‌و شهرته‌ی خودا بی به‌یارم.

من خولاناسم، تو هیچ نه زانی
ئه بله و بی عاقل، تو بی ئیمانی
زۆر دهر به دهر و ئه جهل هاسانی.

۳.۳

نامه ی چاک نووسی به غور به تییه
له پشتی نامه ی عه کسى نووسییه
بگه پتوه، ئه و کاره کارى تو نییه.

۳.۴

کورتى بېرىنه وه، بوو به شه پ.
کافرن ددان بولغار
پمبیان پتیه سپیدار
سه ر ئه لماسى نووک مکار
له شکرت هات بۆ قه راغ شار
دهوره ی شاریان گرت، هه ر وه کو حه سار
له شکری پادشا له وان ده بوون سوار
بارام خۆی نه کرد ئه به دا دیار.

۳.۵

مه نسوور شا پادشای هه له پ
پادشای عالا نه سه ب
ساحیبه ی ته خت و که و که ب.

۳.۶

یازده پۆزان شه پ بوو. بارام و مه نسوور شا به له شکری خود زه مین و به له شکری
عاشقان له شکری ئه خته ر شایان شکاند. هیندیك له عاشقان هه لاتبوون؛ نه یانویتر
بچن ده و شه په وه.

سبچه‌بینیکی بارام گه‌یشته سهر ئه‌خته‌ر شا، یه‌ک تیری له‌ گرتی پستی دا؛ شۆری کرده‌وه، که‌وته نێو چۆم. له‌شکر گه‌وره‌ی نه‌مێنی ده‌بیته مه‌ری بێ شوان. له‌شکره‌که‌ شکا. ئه‌وه‌وه‌موو خێوته و ئیخته‌رمه‌ پاکی لێیان به‌جی ما.

ئیدی بارام پانه‌وه‌ستا له‌سهر تالان، مه‌تله‌بی تالان و برۆ نه‌بوو. بارام سه‌ری ئه‌خته‌ر شای بری و هه‌لیگرت؛ به‌مه‌نسور شای گوت: با بگه‌ڕێنه‌وه، زێڕ و پوول و جه‌لال به‌کاری ئێمه‌ نایه‌.

زێڕ و پوول و مال بۆ من بێ فامه

خه‌زینه‌ و گه‌نجم چاوی گوڵندامه‌.

مال و زێڕ و زێو به‌کارت نایه‌

خه‌زینه‌ش بۆ تۆ چاوی فیدایه‌.

ئه‌وه‌ گه‌رانه‌وه. ئه‌و عاشقانه‌ی هه‌لاتیوون له‌ که‌لێن و قوژبان وه‌ده‌رکه‌وتن؛ ئه‌وانه‌ کیسه‌لیان ده‌کوشته‌ هه‌تا پمبیان خوێناوی بێ. له‌شکری شکسته‌ پیاوی خوێڕپیشی لێ وه‌خۆ ده‌که‌وێ. ئه‌وانه‌ش وه‌دووی شکسته‌ی له‌شکری ئه‌خته‌ر شای که‌وتن، کارێکی وایان پێ کردن با به‌ ده‌واری^(٦٦) پاییزێ نه‌کا.

ته‌لایه‌چی جا‌ریان کێشا: ئه‌ی کۆمه‌کی گه‌وره‌ ئه‌ی موسوڵمانان ئه‌ی عاشقان سه‌ری براره‌ ئه‌خته‌ر شا. هه‌رکس سه‌ری ئه‌خته‌ر شای بریوه، گوڵندام ئی ویه‌. چون دوژمنی وا گه‌وره، به‌ده‌ستی وی له‌ به‌ین هه‌لیگه‌راوه‌.

٣٠٧

زولفی تار تار کرد، چون به‌ندی که‌وان

ئه‌برۆی کرده‌ تیر، وه‌ختی کێشان

ته‌ماشاکردنی پیاو ده‌کا بێ گیان.

٣٠٨

عادل شا گوڵندامی له‌سه‌ر بورجی راگرت، کوتی: گوڵندام پێشکێشی ئه‌و که‌سه‌یه‌ نیشانه‌ی بێنی. سه‌ری ئه‌خته‌ر شا له‌ کن هه‌ر که‌س بێ، ئه‌وه‌ ئه‌و هونه‌ر و فه‌تحه‌ی کرده‌وه. عاشقه‌ هه‌لاتووکه‌کان ده‌یانگوت: سه‌ری نه‌ماوه، فه‌ره‌نگیان بر دوویانه‌ته‌وه. شا به‌ردیکی مه‌علوم کرد له‌ ده‌روازه‌ی پادشایی، شیوه‌ی گوڵندامی له‌سه‌ر بوو،

فەخرييه (؟) كاري بوو. جا شا ئەو بەردەي دان؛ كوتى: ھەر كەسێكى ئەو فەتەحەي
كردوو، سەرى ئەختەر شا بێننى لەو بەردەي بدا، لەوئى نۆوونيشانى خۆشى مەعلوم
بكا.

شەوئى بارام كەللەي ئەختەر شای لە ڕمبى دا؛ ڕمبى لە بەردى خارا بردە خواری.
قاقەزێكى نووسى، لە قەبرغەي بەردەكەي دا. نووسیبوو: ھەر كەس ئەو ڕمبە
دەرتننى، ئەو كەسە ئەو حونەرپيەي كردوو.

بۆ سبەحنى پادشا چارى كێشا: ڕووى ئەو كەسە سپی بى، ئەو كەسە بى ڕمبى
خۆي دەرتننى، بى گۆلندامى پێشكەش كەم.

عاشقان تىي دەنووسان، ئەبەدا ڕمبىيان بۆ وەدەر نەدەكەوت. ھەموو خۆيان تاقى
كردوو، بۆيان دەرنەهات. ئى وا بوو قىرانیكى نەدەھینا، ئەویش تىي دەنووسا. بارام
مەنسور شای دەگەڵ خۆي ھینا و هات.

بارام چار كێشا، عاشقانى شار

بۆ كەس نەيكێشا ڕمبى سەوزەوار

ھەتا بیدەننى ناسك و نازدار.

كوا قاو و قلیان، پیاڵەي فەغفورى

كوا بگرە و بێنەي حاكم دەستورى

ئەم بى لەشكر، سپا و فریادم

ئەگەر نامناسن خێوت لبادم.

پەنجەي لە ڕمبەكە دا، تەكانى دایە؛ خەلوارێكى بەرد پى ھینا دەرت. پادشا
ئافەرىنى پى گوت، ھەتا چل شەو ئەوى كردە خودموختار، ئیختیيارى ھەموو
كارێكى دایە لە مەملەكەتدا.

بارام كوتى: پادشا ئەم ئەو عەزیەتەي كێشام بۆ گۆلندام بوو. گۆلندامیان لەو
مارە كرد. بارام كوتى: گۆلندام لە من حەرام بى ھەتا فیدا لە مەنسور شا مارە
نەكەن. فیداشیان لە مەنسور شا مارە كرد.

بارام كوت شاھم دڵ بى ئارامە

وہسلێ گۆلندام لە من حەرامە

بۆ وهك بزانی شوان و گه دامه؟
 دل پر له ژان، دهروون پر بۆسۆم
 ههتا نه نێرم بۆ قهیسهری پۆم
 خه بهردار نه کهم دایک و بابی خۆم
 بابه بیژوو نیم، ئه من کۆری تۆم.

۳۰۹

دایک و بابی مه نسوور شا له حه له بی را هاتن. بابی بارامیش به شیتست ههزار
 لهشکروه هات. کاروبا و سه پسهی و ئهژهنگ و سه مهن بۆش خه بهریان زانی و
 هاتن بۆ وێ.

له بهر سواران، له بهر پر حونهر
 خود زهمین بووه به سه حرای مه حشهر.
 داوه ته که دهست پتی کرا، پاش چل شهوان عه روسییان خلاس بوو.

۳۱۰

ههزاران دروود و ههزاران سه لام
 زما بهر محمه د عه له یهی سه سه لام.
 په راویزه کان:

۱- جلیت، جوژه کایه که بووه که وهک پیشاندهری شهی و پیکدادان دههاته ئه ژمار کایه که بهم
 شپوهیهیه: سوارکاریک چهند داریکی تاییهت که پتیا ن دهگوترا «دار جلیت» یان «دار ته قله»،
 به دهسته وه دهگرت و دوا ی سوارکاریکی تر دهگوت و ئه و ئه و دارانه ی به دهه سواره یه که یه وه
 به ره و لای ئه و سواره ی تر دهخست.

خواله خۆشبوو سه سه نی سه یفی قازی بۆ مباره کبایی زه ما وهندی عه لی خانی حه یدهری
 ناسراو به سالار سه عید قه سیده یه کی خۆتنده وه و له به ییتکدا وشه ی «جلیت» ی به کاره ی ناوه
 گو تویه تی:

جلیت بازان له لای هاته هاته له ترسی داری وان پشتی فه له ک کور

۲- دل هیشان، مام ئه حمه دی لوتفی ئه م دهسته واژه یه به واتای شه ی و شو ی به کار دینێ.

۳- نیو دی ربی، رسته یه که له کاتی ناوایانی مندا ل وهک پیرۆزیایی به دایک و باوکی مندا ل دهگوتی.

- ۴- ناچځ، وشه يه کي تورکيه، بهواتاي ناواله و کراوه.
- ۵- ئەم وشانه که پاش نيشانهی = خراونه ته نيو که وانه وه به شتيک نين له دهقی بهينه که، به لکه من خۆم پيتم زياد کردوه.
- ۶- گويزه بانه، جيژني ناو ليتناني منداڵ.
- ۷- بازی بهند، واته بازوويند.
- ۸- مه زبووت، واته دلزيرو هيژا.
- ۹- پروون نيه «خود زهمين» کام ولاته.
- ۱۰- هه ناردي گول له لايين مه عشووقه وه بۆ ئاشق يان ئاشقان، که ته عييريکی ئەدهبي ناسکه، له زۆربهی بهيت و گۆزانيه کوردیيه کاندای و بهرچاو دهکوي، بۆ نموونه:
شهرت بۆ گۆلي کەس نه کهم به بۆوه تا گولم بۆ دۆ له خزمهت تۆوه
- ۱۱- شانه وسان، ئەم دهسته واژه يه ي که ئاوه لئاي وشه ي «گنج» دهسته واژه يه کي عاميانه يه.
- ۱۲- مه جرووم، بيژکردني عاميانه ي وشه ي «مهجنون».
- ۱۳- مه تاح، بيژکردني عاميانه ي وشه ي «مه تاع».
- ۱۴- لاپ، ويده چۆ بيژکردنيکي عاميانه ي وشه ي «لاف» ييت.
- ۱۵- وەردۆک، بالنده يه کي ناويه، له وانه يه هه مان ئۆردهک ييت.
- ۱۶- قهرمندار، دهبي هه مان قهرمانز ييت. له لاپه رده ي ۹۸ - ي کتبي «ناوي بالنده له زاراوه کاني کوردیدا» له تيره ي بالنده ي ماسيخۆره که دنووکي سپي و پهرووي رهشه.
- ۱۷- گهرمه برين، ئەو برينه ي تازه ييت. ده لئين بريني وا سه ره تا ئيشي له گه ل نيه. به لام ليره دا به پيچه وانه «گهرمه برين» واته بريني به ئيش.
- ۱۸- ئەم وشه يه له ئاخافتنی خه لکدا نه ژنه فغووره. به پتي زهمينه ي پرسته که دهبي به ماناي ناله و شيوه ن ييت.
- ۱۹- خوسار، واته ئەو شه ونه ي به ستوويه تي. مه به ست له سيوي خوسار، سيوي پايزانه که «خوساري له سه ر ده نيش» و باق و بريقي تيده خات و ده يده ره وشينته وه.
- ۲۰- نه به دي، واته نا په ida و غه يبي، دزي به دي.
- ۲۱- سه ره به بند، به قسه ي بهيت بيژ واته ويته.
- ۲۲- به حسه ت، بهواتاي هه لومه رج و کهش و ههوا و باروودوخ هاتوه.
- ۲۳- روخسه ت، ويده چۆ بيژکردني زارگو ت و عاميانه ي روخسار ييت.
- ۲۴- ويده چۆ ئەم نيه بهيمه زياد کراوييت و مام ئەحه مه ي لوتفي خۆي پي زياد کرد ييت.
- ۲۵- شيه ست، وا دياره مه به ست «شيه ست» ي پيغه مبه ره که له ته ورا تا گوترا وه ۹۱۲ سال زيا وه، پهروانه کردشناسي، نوشته ي م، اورنگ، ۱۵

- ۲۶- واته ئاسکېتک تەقەى لىكرابى و ترسابىت.
- ۲۷- بەدر، وىدەچى ئەم وشەيە شىۋەى جىگۆركى كراوى بەرە بىت.
- ۲۸- ئاخىس، ئامىز، لە فەرەنگى مەھاباد دا وشەى «ئاخىز» ھاتووە و لەگەل «خاست» ھاورىشەيە.
- ۲۹- ئەم نىوہ بەيتە و دە نىوہبەيتى دواتر كاريگەرەيتى زاراوہى ھورامى يان گۆرانىان لەسەرە، بەيت بىژ دەستەواژەى «جە بەستەش كەمەندەى بە دەستى كەمەندەى» لىكراوتمەو، لەم ھالەتدا وىدەچى دەستەواژەكە دەبى «جە دەستەش كەمەندەى بىت ئەك «جەستەش كەمەندەى».
- ۳۰- بازووى وىشت، واتە بازووى خۆى، وىشت يان وىش يانى «خودى»
- ۳۱- قەدارە، كەرمسەيەكە، لە شمشىز دەچى، تىخەكەى پان وراستە، كەتار و كەتا لە و غەدارەشى پى دەگوتى.
- ۳۲- قەلخان، وىدەچى توركى بىت و بە واتاى سېر بىت، لە كوردیدا بەگيايەكى دپوودارەش ھەر دەلەين قەلغان.
- ۳۳- ھەلاوارد، واتە ھەلبوارد
- ۳۴- پەرە، واتە بۆ لاى
- ۳۵- ئەم دەستەواژەيە قسەيەكى نەستەقە
- ۳۶- كەژ، لىردەدا جوان
- ۳۷- فەغفور قەرە پۆشين، بەيتى ماناى رستەكە دەبى ناوى جلويەرگ يان كۆتالېك بوو، واتە، لە كىتبى «گۆرانى يان ئاوازە كوردىيەكان» و نوسراوہى دوكتۆر محەمەد موكرى، پۆشين بەم شىۋەيە لىكراوتمەو: «جۆرە دەسمايىكى سەر» بىروانە ۱۴۶
- ۳۸- تۆيز، تۆيز، جۆرە گورزىكى ئاسنيە. «تۆيز» لە كوردیدا بەواتاى زۆر لىكردنەش بەكاردەيت، ھەك دەلەين: «نەدەچو، بەتۆيزيان برد» واتە بەزۆر برديان.
- ۳۹- بەراوردى بكن لەگەل ئەم شىعەرەى سەعدى -دا:
- بخت جوان داردآنكە با تو قرين است پير نگرده كه در بهشت برين است
- ۴۰- كەناچە، واتە كچ
- ۴۱- بالا سىماكار، بەراوردى بكن لەگەل «بالاى زېر ستوون»
- ۴۲- پشانۆ، بەگوتەى بەيت بىژ «پشانۆ» «پەريشان» كە»
- ۴۳- تەلاى دەستەوشار، وىدەچى ئامازە بىت بەو لەتە زىرەى كە خەسرەو پەرويز بەدەستەوہى دەگرت. لە كىتبى «ئىزان لە سەردەمى ساسانىيەكاندا» نووسراوہى ئارتۆر كرىستن سن، ھەرگىراوى رەشىدى ياسمى، ل ۴۸۷، دەريارەى ئەو لەتە زىرە كوتراوہ: لە شتە سەير و سەمەرەكانى دامودەزگاي پەرويز ئەو لەتە زىرە بووہ كە قورسايەكەى ۲۰۰ مىسقال بووہ و

(مستی نه فشار) که ومک مؤم نهرم بووه و دهیانتوانی بههر شکلیک پتیاڼ خوش بیت دهری بیتن.

۴۴- کهسکون، بهو دهرده دهلّین عیلاجی نه بیت.

۴۵- شيله، ههمان شیریه.

۴۶- ئەم نیوه بهیته له لایه‌نی ماناوه دهگه‌ل نیوه بهیته‌کانی پیشوو یه‌کده‌گریته‌وه و له لایه‌نی سه‌رواوه دهگه‌ل نیوه بهیته‌کانی دواى خۆى هاو سه‌روایه.

۴۷- مهنسور شا سیمای «فیدایی» به‌زێر و زیو ده‌شوبه‌یتن.

۴۸- لال، ویده‌چی ههمان وشه‌ی «له‌عل» بیت.

۴۹- دیانه‌ت، واته یادگار، چاکه به‌خشینه‌وه.

۵۰- په‌په‌سه‌ر، مه‌به‌ست که‌سیکی پێژدار و گه‌وره‌یه.

۵۱- بزر واته شاراوه، ناپیدا پروانه فهره‌نگی مه‌هاباد، کۆکراوه‌ی گیوی موکریان.

۵۲- به‌زولفی وهره‌شه‌چه‌می، به‌گوته‌ی به‌یت بیژ مانای ئەم به‌شه ئەمه‌یه:

«به‌زولفه‌ی که له‌سه‌ر چاوان بلاو و په‌ریشانه»

۵۳- واته به‌گوێره‌ی داب و نه‌ریتی عه‌شیره‌ته‌کان

۵۴- که‌وشی کوره‌کی، به‌قه‌سه‌ی به‌یت بیژ جوژه که‌وشیک بووه،

۵۵- قنیا، واته حه‌سانه‌وه، هێمنی

۵۶- ویده‌چی له‌م نیوه به‌یته له‌بری «چۆم» ده‌بی «چه‌م» بیت.

۵۷- سێ به‌نکی، چیره‌ پازاوه‌یه‌کی زولفی ژنان بووه، که‌مو زۆر له‌سه‌ر له‌به‌ری ئەو به‌یتانه‌ی که

مام ئەه‌مه‌دی لوتفی ده‌یانگریته‌وه ئەم ته‌عبیره‌ هاتووه. لێره‌دا چه‌ند دێرێکی به‌یتی «شۆر

مه‌حمود و مه‌رزینگان»، که له یه‌کتکیاندا زاراوه‌ی «سێ به‌نکی» تێدایه‌ دینینه‌وه

باز له هیچ کوێ ناخه‌وێته‌وه و ناخه‌سیته‌وه هه‌تا نه‌چیته‌وه سه‌ر هێلانه عه‌جایب ماوم؟ شۆر

مه‌حمود ئەگه‌ر مابێ، ده‌بی بۆم بنێرتیه‌وه خه‌به‌ری خۆی و له‌گه‌ل نام و نیشانه

هه‌تا ئەمن زولفی بۆ سێبه‌نکی بکه‌م و شۆخیان بکه‌م قه‌ره زولفانه

سنگی خۆمی بۆ بکه‌م به‌ده‌فته‌رخانه

۵۸- هه‌نیه، ئەم وشه له فهره‌نگی مه‌هاباد دا به‌واتای «زغب الوجّه» واتا مووی ده‌موچاوه و ئەم

واتایه راسته، به‌لام لێره‌دا «هه‌نیه» به‌مانای ده‌موچاو و پو‌خساره.

۵۹- عه‌مه‌بری واته عه‌نه‌بری یان عه‌نه‌رین

۶۰- زیبایی گه‌رد که‌شان، به‌قه‌سه‌ی به‌یت بیژ جوژه سه‌کيه‌کی زێر بووه «زیبایی» لای من نامۆیه.

به‌لام «که‌رده‌که‌ش» و «گه‌ردن که‌شان» به‌مانای خاوه‌ن گه‌رده‌نی جوانه، هه‌روه‌تر جاری وایه

به‌شێوه‌یه‌کی ره‌ها به‌مانای «جوان».

لټردها چهند ډيری بهیتی «شۆږ مهحمود و مهرزینگان» که له په کټکیاندا زاراوهی «گهردن کهشان» هاتوه دینینهوه:

پردهوان دهیگووت:

برین کولانهوه ئو دهردهم تازه ناکړی دهرمانه
کټکیان له گهل بوو، شل و مل، نیوی مهرزینگانه
بالا بلند بوو، گهردن کهشانه

په کجار زور قسه زان و عاقل و له بهر دلانه
له ږنگایه گهراوه نازانم شۆږ مهحمود کتیه، ناخ و حسرت و
داخی بۆ شۆږ مهحمود دهکیشانه

دهیگووت پاش شۆږ مهحمود، مردنم پی خوشتره، نامهوی ئو ژیاڼه
۶۱- مه بهست له «سه ولی دلارا» کولندامه، له فرههنگی مههاباد دا «سه ول» بهم شیوهیه
لیکدراوه تهوه: «مجداف نوع من النباتات المعطوه قامتها مثل الیاسمن»
۶۲- بال، له «حال و بال» دا جووتهن.

۶۳- زهنپوره، به قسهی بهیت بیژ بهمانای «سوږیه» یه.

۶۴- ویش، به واتای «ئو» هم وشهیه له مههاباد دا برهوی نییه.

۶۵- جی به جی، واته بلاو و په راگنده وهک دهبنین «جی به جی» لټردها مانایه کی تاییه تی ههیه و
مانا ناسایه کهی دروست کړدن و کار پخستنه.

۶۶- دهوار، پارچه یه که له مووی رهش تهنراو که رهمالی لی دروست دهکن.

«گورانی یان ناوازه کوردییه کان، کوکراوهی دوکتور محمده موکری، ل ۱۶۰»

ویده جی له مههاباد وشهی «دهوار» بهمانای ئه سلی خوئی به کار ناهین به لکو به واته
مه جازیه کهی به کاری دین. ئه وهندهی من ناگاداریم «دهوار» له مههاباد تهنیا له دوو حاله تدا
به کار دیت، په کیک له وان هر هم ږکه وهندهیه که له هم دهقه دا به کار هاتوه، حاله ته کهی تر ئه ویه
که ده لټن «به دهواری!» و هم ږکه وهنده بۆ تووک لیکردنه. هم دوو ږکه وهنده له نټو خه لکدا
وهک قسهی نه سته قی لټهاتوه.

شیخ فہرخ و خاتوون ئہستی

شیخ فەرخ، بابی نیتوی شیخ مهجید بوو؛ مامی نیتوی شیخانی شیخ داود بوو. مامی دوو سال له پیش بوونی شیخ فەرخ کچیکی بوو، نیتوی نا خاتوون ئەستی. خاتوون ئەستی یه گجار زۆر جوان بوو؛ گەردنی زیراحتیک بلند^(۱) بوو. خاتوون ئەستی پتی هەلگرتبوو، شیخ فەرخ له دایک بوو. کوتیان: دەبی عەلامەت بی! شیخ فەرخ کوتی:

ئەوه مانگ له من دەنگوتەوه^(۲) به یه که
پشت و پهناهم وه بهر تۆ ئەی فەله که
ئەگەر به منت رهوا دیوه دەست و پهنجە و قالب و بهله که
نوسرهتیی دوایه م له دوا ی خاتوون ئەستی چاو بهله که.

ئەوه مانگ له من دەنگوتەوه به دووه
پشت و پهناهم ئیلاهی وه بهر تووه
به منت رهوا دیوه دەست و پهنجە و قالب و پرووه
ئەمنت به نا قیسی دوروست نه کردووه
نوسرهتیی^(۳) دوایه م له دوا ی خاتوون ئەستی رۆییوه.

ئەوه مانگ له من دەنگوتەوه به سیتییه
پشت و پهناهم وه بهر تۆ ئەی خودیتییه
که به منت رهوا دیوه دەست و پهنجە و قالب و گوئی و پیتییه
نوسرهتیی دوایه م له دوی خاتوون ئەستییه.

ئەو مانگ لە من دەنگوتەو بەچوارە
پشت و پەناهم وەبەر تۆ ئەی جەببارە
کە بە منت پرەوا دیو دەست و پەنجە و قالب و ئاکارە^(۴)
نوسرەتیی دوايەم لە دواي خاتوون ئەستی نازدارە.

ئەو مانگ لە من دەنگوتەو بەپینجانە
پشت و پەناهم وەبەر تۆ ئەی پرەمانە
بەحەق بەتۆم هیناوە ئیمانە
بەمنت پرەوا دیو دەست و پەنجە و قالب و چاوانە
نوسرەتیی دوايەم لە دواي خاتوون ئەستی مامانە.

ئەو مانگ لە من دەبنەو بە شەشە
خودایە بەمنت پرەوا دیو دەست و پەنجە و قالب، داوتە بە من بەشە
نوسرەتیی دوايەم لە دواي خاتوون ئەستی چارپەشە.

ئەو مانگ لە من دەنگوتەو بەحەوت، یا حەوتەوانان^(۵)
ئەمنت داناو لە پێزەیی موسولمانان
نوسرەتیی دوايەم دەچیتەو سەر خاتوون ئەستی مامان.

مانگ لە من دەنگوتەو بە هەشت، دەلێن پیاو ناژی لە هەشت مانگانە
نیشانیان داوم خاتوون ئەستی، سینگێ دەلێی بازاڕ و دوکانە
محەللی تاجران لەوێ دەگرەو سەودا و معامەلە و سانه

خوداوهندی میری مهزن له سهر سینگی خړ کردوه جووتیک فینجانه
تام خوڅ و بۆن خوڅ، که لیک له بهردلانه
ئهمن زۆرم کهیف چۆته خاتوو ئهستی مامانه.

۱۰

ئوه مانگ له من دهنگوتهوه به نۆیه
کهس نه لای فهرخ عهلامهته و سهربه خویه
ئهمن دهمرمهوه له بهر جووتیک زهرده میانت^(۶)، ده لای زهرده لیمۆیه
دهمرمهوه له بهر شه دیک ئه لوان، پيشوه شه ریانه له مابهینی چاو و برۆیه
کهس نه لای فهرخ عهلامهته، درۆیه
خوداوهندی میری مهزن ئیختیاری داوهته دهستم گۆیه
دایمه دهروونم پر له بۆسۆیه.

۱۱

ئه گهر فهرخ له دایکی بوو، دایه^(۷) کوتیان: ئوه عهلامهته. خانه دانی شیخ
مه جیدی کوتیان خو ئوه بۆمان به ئهستی هه لده لای، ئیمه شیخین، یتیمان
ناوه شیته وه شتی وامان ده نیتو تایه فهدا هه بی، بیهاویتنه بهر پیتی ولاغان تا زگی
بدین.

شیخ فهرخ کوتی:

په بی هه وته نه چی دایکم بمری

چله م نه چی بایم بمری

ئهستی له بۆ من ده بیته وه به لوقمان و به ئاش په ن، به نازری
به میرات بچمه وه سهر ماله مام؛ به لکو خاتوون ئهستی تیرم به کۆل^(۸) هه لگیری.
ئوه شه وی شیخ فهرخیان له ته ویله ی فری دا بهر پیتی ولاغان، هه تا ولاغ زگی
بدین. زستان بوو؛ هه وای سارد بوو. ولاغ که پۆیان به سهر داگرت تا سه رمای نه بی.
هیچ تخونی نه که وتن، بۆ وه ی پیتی لای بنین و عه زیه تی که ن. سبه هینی چوون دیتیان
ولاغ که پۆیان به سهر دا گرتوو به نه فه سی زاریان گه رمیان کردۆته وه و پيشیان لای

نه‌ناوه و فهرخیش ساغ و سلاّمه‌ته؛ زهق و زیندووه. جا ئه‌گهر وایانزانی هه‌لیان
گرته‌وه، بردیانه‌وه؛ بیتشکه و لانکه‌یان بۆ ساز کرد.

دوعای فهرخی قه‌بوولّ بوو. له‌حه‌وته‌یدا دایکی نه‌خۆش کهوت؛ مرد. له‌چله‌شدا
بابی مرد. فهرخ بێ کهس ماوه؛ کهس نه‌بوو به‌خێوی بکا. ماله‌ مامی بردیانه‌وه.
کو‌تیا‌ن: خاتوون ئه‌ستی ده‌بی به‌خێوی بکا و ئاگای لی بی. ئه‌ستی لانکه‌ی پاده‌ژاند
و خۆراکی ده‌دایه و ده‌یحاوانده‌وه. پۆژیکێ خاتوون ئه‌ستی سه‌ری هه‌لدابۆوه، فهرخ
کو‌تی:

۱۲

کو‌یستان په‌نگین بوون و، ئه‌وه په‌نگین بوو سه‌ری ئاسته‌پێ
سینگێ سپی به‌ته‌رحی به‌ردی مه‌ر مه‌پێ
ئه‌گهر کافر بدبینی بۆت له‌ دین وهرده‌گه‌پێ
میر و به‌گله‌ران له‌سه‌ر دوو چاوی کالّ ده‌که‌ونه‌وه شه‌په‌ خه‌نجه‌ر و شه‌پێ.

۱۳

خه‌به‌ریان برد بۆ شیخ داود، کو‌تیا‌ن: بۆیان به‌خاتوون ئه‌ستی هه‌لده‌لی. ئه‌ستی
زۆر جوان و چاک بوو. فهرخ چومکه‌ شیر سوتو بوو، شیرێ دایکی نه‌خواردبوو؛ نیوه
نه‌خۆش بوو هه‌میشه. شیخ فهرخ گه‌وره‌ش ببوو، ئه‌ستی له‌ کۆلی ده‌کرد.
کافرێکیش نیوی وسوو بوو، له‌ تایه‌فه‌ی به‌کر شه‌یتانی^(۹) بوو. کابرا هیندی دلّ
به‌خاتوو ئه‌ستیوه بوو وه‌خت بوو گیانی بۆی ده‌رچێ؛ نه‌شیده‌وێرا زۆر توندی
بکێشی. ده‌یگوت: خولایه‌ چاوم پێی بکه‌وێ، چاوی خاتوون ئه‌ستی جه‌رگی بریوم.
بازار و دوکان داندرا‌بوو. وسوو تاجر بوو. خاتوون ئه‌ستی فهرخی له‌ کۆل کرد
بیباته‌ سه‌ر چه‌وزی شێخان. فهرخ په‌لپی لی گرت، کو‌تی: ده‌بی به‌بازاری‌مدا به‌ری.
خه‌لکی موته‌حه‌ییر مان. ئاخر مه‌له‌که‌ی تۆپ به‌سه‌ر نیویانگی بوو.
عه‌جیب تیل به‌سه‌ر

چارشێوت لاده و خه‌رجت که‌وته سه‌ر.

به‌به‌ر دوکانی وسووی داها‌تن. وسوو بانگی خاتوو ئه‌ستی ده‌کا شیخ فهرخ

۱۴

بارگه ى خاتوو ئه ستم ئه تلّه سه و قوتنييه و كيمخووايه و گولاوه.
خوداوهندى ميرى مهن و اى دوروست كردووه، وهك حورى عاسمانى خولقاوه.
روحى منت بېته وه به قوربانى دوو گۆشه ى چاوه
ئهن له سوپى تو جه رگم نه ماوه و جه رگم سووتاوه
شوڅ و شهنگى خودا بت كا به رقه رار و راوه ستاوه
نازانم ئه و سيساركه كه چه له چييه، دايمه ئاشيانه و هيللانه ى
له سهر پشتى تو داناوه؟

۱۵

بارگه ى خاتوو ئه ستم ئه تلّه سه، قوتنييه، كيمخووايه، موشه ججه ره
دهك سهرى وسووت بېته وه به قوربانى سهره
زهر^(۱۰) مه ميان كراسييان دريوه، سهران هيناوه ته دهره
نازانم نه ليمويه و نه شه ماميه و نه كه وه ره
نازانم ئه و سيساركه كه چه له چييه، دايمه له سهر پشتت گرتويه له نگره؟

۱۶

بارگه ى خاتوو ئه ستم ئه تلّه سه و قوتنييه و كيمخووايه و قيمه تى له دونيادا نيه
دهك سهرى منت بېته وه به قوربانى دوو چاوى به نكييه
چاوت ده لئى ئاسكه، تازه ى ديوه تفهنگچيه
مه گهر تو قرچه ى سووتانى دلى منت ئاكا لى نيه؟
ئهن زور ده وله مه ندم، مال و زيت و پوولم بو چييه؟
ئازارى سهرع ده گرم، خودا دهمداتى دهردى شيتييه
ئو سيساركه كه چه له فرى ده، ئاخر خو قابيله تى نيه.

بارگهی خاتوو ئەستی ئەتڵەسە و کیمخوایە و بە قیمەت گرانه
 دەک سەری منت بێتەو بە قوربانی زنجیرە ی زولفانە
 ئاورینگ^(۱۱) دارن، هەمیشە بۆنیان دێ وەک پەشە پێحانە
 ئەمن مردنم پێ خۆشترە، نەو هەکو ئەو ژیانە
 ئەو سیسارکە کە چەلە چییە دايمە لەسەر پشت کردوو یەتەو هێللانە؟

بارگهی خاتوو ئەستی ئەتڵەسە و قوتنییە و کیمخوایە، بەلێ گولاه
 کاری خودای کەسی تێ ناگا، ماشەللا خاتوون ئەستی چۆن خولقاوه!
 دەلێی گیابەند و خاوه، تازەکانە ی سەر لە بن پندوی^(۱۲) بەفرێ دەرھێناوه
 فیتنە گێرن ئەگەر هەلێ دینێ دوو گۆشە ی چاوه
 دەلێن: بەهەلێنانی چاوی حاجی لە پێگای مەککە گەراوه
 دە چ بکەم؟ چ دەسەلاتم لە دەستدا نەماوه.
 نازانم ئەو سیسارکە کە چەلە چییە دايمە لەسەر پشتی تۆ ماوه؟

خاتوون ئەستی پۆی، تێپەری. شیخ فەرەخ گریا، کوتی: بەمگێرەو بەر دوکانی
 و سووی، بەمگێرەو. خاتوون ئەستی ناعیلاج گێرا یەو.
 ئەو وەختیش، چونکی بەکر شەیتان کاریکی زۆر خرابی دەگەڵ تایەفە ی برايم
 پادشای یەمەنی کردبوو، لە و سووی دەگەران: بەخوێنی سەری توونی بوون، بەلام لەو
 شارەیدا کەس و سووی نەدەناسی، نەیدەزانی کە لە تایەفە ی بەکر شەیتانە، دەنا
 لەمیژ بوو لەت و کوتیان کردبوو، کەولیان لە حاجەت خستبوو. فەرەخ کوتی:

وسو^(۱۳)، گەورە توجارپەکە ی و سووی موغانی
 خودا مەنزلی نییە، بێ مەنزلی و بێ مەکانی^(۱۴)

قەستەم بەزاتی سوبحانی
 گەلیک ئەبلە و هیچ نەزانی
 ئاورت داویمە خەرمانی
 خوشی نەبینی لە گیانی
 لیت تیک چۆ سەر و سامانی
 ئازای بەندەنت بگرۆ ژانی
 بەقورۆ داچی تا دەتوانی
 داست ون بۆ لە سەپانی^(۱۵)
 دایکت بۆت بدا لە پانانی
 بۆت بکا هاوار و فیعلانی
 ئەتۆ ئەمنت بە پیاویکی بۆ قابیلەت زانی!
 تەمای ئەوەت بوو دەگەڵ خاتوون ئەستی ببیەو بە ئاملانی؟
 ئەو خەلک نەیزانیو ئەگەر ئەتۆ لە تایەفەیی بەکر شەیتانی.

۲۱

وسوو ئافەریم! پیکت هیناوه کاروبارە
 خاتوو ئەستی سێو، هەرمییه، هەنارە
 خاترجەم بە نابۆ بۆ ئەو دەم و زارە
 فەرەخ ئەگەر مندالیش بۆ لە کاری خۆی وشیارە
 وەبزانە بەجەرگییەو داوی شوێجە مارە
 عاشقی خاتوو ئەستی بووی، ئەگەر لیک دەدرۆ تۆق و تەلەسم و زیر و زەنجەق
 لەگەڵ بەندی گوارە
 هیندیک دەلێن: زەلزەلەیه و، هیندیک دەلێن: پۆژی قیامەتە و،
 هیندیک دەلێن: قەتارە
 مەلێ مندالە فەرەخ، لە کاری خۆیدا وشیارە.

وسوو نه‌لئی: توجارم، ئەمن پیاوێکی زۆر ده‌وله‌مەند و ساحێب ئەرکانم
 ئەمن سەبارەت بە خاتوو ئەستی هەتیوم، لە ماله‌ مامانم
 عاشق بە وردە خالی نیو زنجیره‌ی زولفانم
 هەزاری وەکو تۆ بە سەگ نازانم.

توجار و خەڵک ئاگایان لێ بوو، عالەم لێیان وەخێ بوو. مەعمووری ده‌وله‌تی
 زانیان، هاتن و گرتیان. وەختایه‌کی سیلسیله‌یان خوێنده‌وه، لە تایه‌فه‌ی به‌کر
 شه‌یتان بوو؛ هاتن بیکوژن. لە پاشان شیخان تکیان بۆ کرد. کورتی بېرینه‌وه،
 وسوو بە هەزار جه‌رپی سه‌قیل نه‌جاتی بوو.
 خاتوون ئەستی دوو خوشکی گه‌وره‌تری هه‌بوو، یه‌کیان نیوی ناز بوو، ئەوی دی
 نیوی نازەنین بوو. ئەوانه‌ کوتیان: ده‌چینه‌ باغی شیخان، شیو و کول ده‌که‌ین، لە
 چه‌وزی هه‌لدین.
 فهرخیشیان برده‌ باغی که‌له‌که‌ به‌ردیان بۆ ساز کرد تا له‌ بنیدا بهاوێته‌وه، وه‌رەز
 نه‌بی. جیگا که‌ چۆل بوو، هه‌رسێکیان خۆیان پووت کرده‌وه، چون ده‌حه‌وزیوه‌ مه‌له‌ی
 بکه‌ن. فهرخ له‌وێرا چاوی لێ بوو.

جا فهرخ کوتی:
 ئەگەر بژیم و بمێنم
 ئەمن ئەو که‌له‌که‌ به‌رده‌ ده‌پووختنم
 با بۆ خۆم له‌ بنیدا بمێنم
 ته‌ به‌پووتی بێته‌ سه‌رم به‌ژنیکه‌ باریک و دوو چاوی شه‌هینم.

فەرخ پىلاقىكى بەكەلەكە بەردەكە دادا، تىكى پووخاند. كچەكان كە وایان دى لە تاوان دەریه پىن، بە پرووتى ھاتنە سەرى. ھاوار ھاوار پەيدا بوو. فەرخ لە قەستى خۆى مراند. ئەستى ھەلى گرت برىدە سەر ھەوزى. فەرخ ھەر خۆى مراند بوو، ھىچ ھەست و خوستى نەبوو. ئەگەر وا قەوما سازبوون بچنەوہ بو مالى. لە رىگایە كوتیان: بیدوینین، تا وەھۆش بێتەوہ. بەبى ھۆشى بىبەینەوہ خراپمان پى دەكەن. وەرن ئىكى بەندىك بلىین، بزانین وە جواب نایە؟

ناز دەلى:

قەستەم بەزاتى فەلەكى
ئەگەر بترازىنم دوگمەى سىنگ و بەرۆك و مەمكى
حەجاجان دەگىر مەوہ لە رىگای مەكى.

نازەنین كوتى:

قەستەم بەو خودایەى بى مەكانە
ئەگەر بترازىنم دوگمەى سىنگ و بەرۆك و مەكانە
زنجیرەى زولفان لە سىنگم بىتەوہ بە نىشانە
سىنگى من دەلى بازار و دوكانە
ئەوى نابەلەد بى لى دەكاتەوہ شوكرانە بژىرى و سوبحان سوبحانە
مردووان زىندوو دەكە مەوہ لە گۆر و لە گۆرخانە.

خاتوو ئەستى نۆرەى ھات، كوتى:
قەستەم بەساحىبى شەو و پۆژى

ئەگەر بىراقىنم دوگمەى سىنگ و بەرۆك و مەمك و بەركۆزى (۱۶)
شوق دەبىرمەوہ لە مانگ و نامىنى شوقى پۆزى.

۲۹

كوتيان: فەرخ گيان، ئىمە ھەريەك شتىكمان گوت؛ ئەتۆ چۆنى تىدەگەى؟ فەرخ
دەستى كرد بەقسان، كوتى:
نازەنن ئەتۆ قسەت ھەوہ
سىنگ و بەرۆك گەنجى خەزىنەى خوسرەوہ
دەجا سىنگ و بەرۆك بىراقىنە، ئەگەر ئازاى مردوو زىندوو كەوہ.

۳۰

ناز، ئاخىر بەوہى كەم ئەگەر بىناھى چاوہ
مەمك دەلىتى ھەنارە و خودا بەبى ناقيسى دايئاوہ
دەجا برۆت ھەلتەكىنە و ھەلىپنە گۆشەى چاوہ
بزانم كى خەبەر دىنى؟ بلىن: حاجى لە رپى مەككە گەپاوہ.
ئەمما خاتوون ئەستى راست دەكا، كوتيان: بۆيە وا دەلىتى چومكە ئەستى بەختوت
دەكا، فەرخ پاشى وەى كە وە زمان ھاتەوہ، خۆى بى ھۆش كەدەوہ، فەرخ ھەستى لە
خۆى برىبوو.

۳۱

ئەوجار بىپىنەوہ سەر باسى وسووى، وسوو ھىندەى ھەز لە خاتوون ئەستى دەكرد
مەگەر خودا بزانى. ھەمىشە چاوى لەدووى خاتوون ئەستى دەگىرا. چاوى خاتوون
ئەستى جەرگى برى بوو. ئەوى پۆزى وسوو دىبوونى كە دەچنە باغى، جا بۆ ئەوہى
لە گەرانەوہدا وسوو چاوى بەخاتوون ئەستى بگەوئ، لەسەر بانى راوہستا بوو؛
ھاتن بە كووچەيدا، فەرخىش لە سەرپا خۆى مراندېوہ، سەرى نەدەگرت، كچەكان
وسوويان نەناسى. خاتوون ئەستى پرووى دە وسووى كرد و كوتى:

لاوه ئەرئى لاوهكەى لەسەر بانى
 خەبەرئىكم بۆ بەره ماله باب و باوانى
 با ھەموو كەس بەو خەبەرەى بزانی
 فەرەخ وەبن بەرد كەوتوو، ئەو بابانى لە من كەردۆتەو خشتور^(۱۷) و وێرانى.

چومكى ئەمەن ئولفەتم بەو گرتوو
 دەنا مەمكى مەن دەلئى شەمامەى چوار بێستانە^(۱۸)
 تازە خال خال سوور بوو
 چاوم دەلئى جەللایى^(۱۹) دەولەتانه
 نازانى پوژ درەنگە یا نە زوو
 خەبەرئىكم بۆ بەره ماله باوانى بلى:
 فەرەخ وەبن كەلكە بەرد كەوتوو.

ئەرئى لاوه ئەرئى لاوهكەى لە حزوورى
 كارئىكى وام دەگل بکە حاکم دەستوورى
 جوابئىكم لە بۆ بەره ماله باوان و، خەبەرئىكم بۆ بدە بەھەرەم
 خانە و دیوى ژوورى:
 ئەو فەرەخ بابانى لە من كەردۆتەو وێران و خشتورى.

ئەرئى لاوژە لاوژەكەى بەبى كار لەسەر رێگا راوہستاو
 خەبەرئىكم بۆ بەره ماله باوانى، جەرگ و دلم لە جیگای خۆیدا نەماو
 ئاخر ئەمەن چاوم دەلئى كۆترە، تەفەنگچى ساچمەى لى داو

بهخودای ئاکارم^(۲۰) هیچی لهسهر رهنگی خۆی نهماوه
 بێم وایه فهرخی مامان ههموو گیانی شکاوه
 سه لای گهوره و گرانم لای رابوو، کهسم له ماله باوانی نهماوه
 چومکه ئامانهتی^(۲۱) من بوو، له دهستی مندا بهردی بهسهردا پروخواوه.

۳۶

وسوو کوتی:
 کیژی، کیژی کیتییه
 سه ری منت بیتهوه بهقوربانی سه رتییه
 نهی ئهمنت بېمهوه بهقوربانی جووتیک مهکی زهرده بیتیه
 گوئی مهده فهرخ، ئهوه هاتییهوه لهسهر چهوزتییه.

۳۷

کیژی کیژی، کیژهکهی ده ته پرانه
 گهردنت ده لێی بهیداغی پۆمیانه^(۲۲)
 سینگت ده لێی بازار و دوکانه
 کهسیک نهخۆش بێ، بلێن: دهردی زۆر گرانه
 چاوی به تۆ بکهوئ، بۆی ده بیته چهکیم و ههتار و لوقمانه
 کیژی، ئهmma شهوه؛ ومختی بانگی خهوتنانه
 کوا جوابم دهدهنهوه ئهمن خه بهر بهرم بۆ ماله شیخانه؟

۳۸

فهرخ قهیدی ناکا، پهبی تۆ بهدوور بی له دهردی له به لایه
 ئهمنت دهمرمهوه له بهر بهژنیکه باریک، ده لێی چووژه بیزایه
 سینه و بهرۆکت جووتیک زهر مه می تێدایه
 قیمه تیان تهراو نابێ، مه گهر بۆی بفروشی پیره بهغدايه

وختیکی تۆ ده پۆی، گواره له گویت دهکونه له نجه و سه مایه
چوون^(۳۳) ورده کر مه ک و گژنیزێ به قیمه تی تیدا یه
په بی ئامانه ت بێ حوسینی شه هیدی که ره لایه
په بی پاش تۆ نه ژیم ئهن، بگرم ده ردی مو فاجایه
نازانم ئه و سیسار که که چه له چیه دایمه له کۆلی تۆ دایه؟

۳۹

شیخ فهرخ وه جواب هات، کوتی:
چۆن ئه تۆی له سه ر بانی را وه ستاوی، بانگت ده که ن لاوه؟
خۆ له من وایه گرتوویانی، ده لێن: وسو و نه ماوه
ته مای ئه و هت هیه له خۆت بدینی کام و کاوه؟
ئه وه به جیگای خۆی کار به کار بگا^(۳۴)، ئیستا خه بهریان نه داوه
وه سینتی خۆت بکه، به وه که م بینا هێ چاوه
له سه عاتیکه وه هه تا جهوت سه عات عه مر ت ماوه.

۴۰

بابه شه وێ کار به ده ستانی شاری کوتیان: ئیمه وسو ومان به ردا، مه سنۆل ده بین.
گرتیان و کوشتیان. جا ئه گه ر وسو و کوژرا، شیخان نار دیان له دووی خاتوو
ئه ستی؛ کوتیان: فهرخ ده گه ل خۆت بینه. جا دوان دیان، لییان پرسی: ئه تۆ چ
مه ته له بیکت هیه؟ ئه تۆ به بی خاتوو ئه ستی بۆ هیچ جیگایه ک ناچی. چ خه یا لا تیکت
ده سه ری دایه؟

۴۱

فهرخ ده لێ:
ته مه شای مام که هه ر ده لێی هیچ عاقلی له که له لیدا نییه
قه سه ته م به وه ی که م ئه گه ر ئیلاهی و ئه به دییه
نه له گوین که سه و که سی له گوین نییه

بهمن دهلین: عاشقه له مندالییه وه، له توفلییه
 ئەما بهمن دهلین: عاشقه و عاشقی ئیلاهییه
 ئەمن تا رۆژتکی ئەو کهلله دمچته وه بن بارسستی گلێیه
 له خاتوون ئەستی من دهست هه لگرتنم نییه
 خه لکی بهمن دهلین: بێ قابیله تی، قابیله تی تۆ نییه
 کاریکی خودا کردی، به عهبد په دبوونه وه ی نییه
 به مندالی لانکه ی راژاندووم، بۆی کردوومه ته وه لای لاییه
 له وه له وه من عاشقم به سینگیکی سپی و دوو چاوی به نگییه
 مامه تۆ له خاتوو ئەستی بپرسه، بزانه ئەو ته گیر و قسه ی چیه
 ئەوانه ی له وێ بوون، کوتیان: راست دهکا، عاشقی ئیلاهییه.

٤٢

کوتیان: له ئەستی بپرسین، بزاین ئەویش به وێ پازی دهبی؟
 ته وای دونه به ئاره زووی ئەستیوه بوو. ئەستی دهیگوت: میرد ناکهم. جا بابی به
 دزی و به مه حرمانه لێ پرس، کوتی: ئەتۆ میردی پێ دهکه ی یان نا؟

٤٣

خاتوون ئەستی کوتی:
 بابه سوواران هه مووی هه وه وه و گرتوویانه سانه
 قهسته م به وێ کهم ئەگه ر بێ شه ریکه و بێ مه کانه
 خودا فه رخی وا له به ر دلی من شیرن کردووه، هێنده له به رد لانه
 ئەگه ر گوشت له پێش بێ، هه میشه هه ر له سه ر نانه (٢٥)
 با میر و به گله ران موشته ریم بن، پادشا و سوڵتانه
 با له ده وره م ببه وه به خوازی بیکه ر و به میوانه
 هه موویان له فه رخ ده که مه وه به قوربانه.

چاک له من حالى به، ئەمن زیاتر دلى دنياى نیه
 ئەمن ئەگەر بژیم ئى فەرخم، ئەگەر بمرم ئەوه دەچمەوه بن
 بارستى گلییه

له فەرخی مامان زیاتر خو من تەمام به کەس نیه
 بو خۆم بهختوم کردوو به توفلى و به منداڵیه
 خوداوهندى میرى مەزن وای هاویشتوو بهر جەرگ و بهر دلاییه
 له فەرخی زیاتر له من وایه کەسى دیکه له دنیاى نیه
 با بددهمى خەبەرى بهراستى و بهئەسەحییه.

له دلى من گەڕى چەندى له هیشە و چەندى له ژانە
 هاشا له میر و پادشا و سولتانە
 ئەمن قایلیم بهفەرخواڵى مامانە
 ئیدی با خەلکى بلای: شوانە، گاوانە، فەقیرە، بى قابیلەتە، هیچ نەزانە
 بو من ئەمیرە، پادشایە، سولتانە.
 ئەگەر بابى وای زانى هات، کوتى: بابە کارى خودای تەعالایە؛ ئەستى زیاتر له
 فەرخی ئاورى دەجەرگى بهربوو. جا خاتوون ئەستیان دا بەشیخ فەرخی، لییان مارە
 کرد.

بەغدا دەبوو شیخیكى قورسى تیدا بى، گەورەى هەمووان بى. شیخیكى نڊوى شیخ
 ئەنوەر بوو، دایاننابوو بەگەورەى. شیخ ئەنوەر کوتى: برالە دیارە ئەمن چاوى
 کەشف و کەرامەت هەیه، بەلام ئەمن گەورەى ئەو عەلەمەم پى ناکرئ. ئەنگۆ
 تەشتیک شیر هەلگرن، بچنە شارى لەنگەر زەمین؛ بچنە ماله شیخان. واجب بوو
 لەسەر ئەمن ئەگەر پێو بلیم. ئەوان شیخ فەرخیکیان هەیه، تازە شەیتانى پیکەنیوه.
 ئەو نەبى ئیدارەى ئەو مەملەکەتەم پى ناکرئ. ئەو دەرەجەى زۆر عالییه.

چەند كەس پياوى چازان ھاتن؛ تەشتىك شىرى وشتەر، بەگەرمى ھەليانگرت. ھاتن گەيشتنە لەنگەر زەمىن، ومختايەكى شىرەكەيان دانا، عەجايب مان؛ دەرگوت شىرەكە تازە لە گوانى وشتەر ھاتبوو ھەرئى، ھەلمى لى ھەلدەستا. شىخانى لەنگەر زەمىن ھىچيان تىي نەگەيشتن. نەيانزانى مەتلەبى شىخ ئەنومەر لە ناردنى ئەو شىرەى چىيە، بۆ ئەو شىرەى ناردوو؟

جا ناردىان لە دووى شىخ فەرخی. شىخ فەرغ ھات، چاوى بەشىرەكە كەوت؛ كوتى: بچن گولتكم بۆ بىدن. گولتكيان بۆ ھىنا. شىخ فەرغ گولەكەى دەنيو شىرەكە ھاويشت. بەئەمرى خوداى تەعالا گولەكە شىن بۆو، ريشەى داکوتا. فەرغ جى بەجى دەمەتلەبەكە گەيشت، جا دەستى كرد بەگريانى و كوتى:

٤٧

سواران لە من كەوتوونە ھەو ھەوئ

پۆژ لە من بوو بەتاريكە شەوئ

زىندانە و بەندە، دلى من ناسرەوئ

ئەوجار سالى جاريك چاوم بەخاتوون ئەستى ناكەوئ (٢٦)

چومكە موقەددەرى ھەق دەستى ئىلاھىيە، لە بەغدايە منيان دەوئ

دلم لە ھىشە و لە ژانە، شەو و پۆژ چ بكم ناسرەوئ

قەليان قەل كوتوو، كەو دەدەن بە كەوئ.

٤٨

كوتيان: چ باسە؟ فەرغ كوتى: ئەو گەورەى شىخان لە بەغدايە ناردوويەتى لە دووى من. ئەگەر نەچم كارى بەغدايە سەر ناگرئ؛ دەبى بۆم بۆ بەغدايە. ديارە ئەستى نابى بەرمە بەغدايە.

شىخ ئەنومەر كوتبووى: شىرەكەى بىننەو كەن من. فەرغ بۆ ئيرە نەبى، نابى.

مەعموورى سەلاتىنيان ھاتن، عەباى شىخايەتى و حوكمى دەولەتى و خەلاتى عولەماى رەبباني و ئىنزيبات و تەدارەكى شىخايەتى و ئەوانەيان بۆ ھىنا؛ كوتيان: دەبى بىيە بەغدايە، خودا لەقاي رەئىسى شىخانى لەسەر شانى تۆ ناو.

جا ئەو جار فەرڤ دەلێ:

پەنام وەبەر تۆ ئەو خودایە

ئەوێندی زیروح لە ژێر زەمین و لەسەر زەمین دایە

هەموو تۆ روح و پرزقت پێ کردوونەو بەخشیش و عەتایە

جەرگی من ئاورە و کوژانەوێ نایە

حوکم لەسەرە، دەمبەنەو بۆ کاوڵە^(٢٧) بەغدايە

ئەگەر نەبینم بەژنیکە باریک و کۆلمەیه که کارەبایە

لە بیرم دەچێ سوپحانەللا سوپحانەللا و نەسرومینەللايە

مەگەر فەرامۆشیم بێ ئەوێ ئەگەر لە دلی من دایە

چومکە موراپەدەوێ دل^(٢٨) و هەموو کار لە دەست خودای دایە

خاتوون ئەستی بۆ من شەکرە، ئارامی دلە، تاریفی بە زمان نایە.

٥٠

ئەسبابی ئەو وەختیان، هەرچیک بوو، بۆ تیک نا؛ سازیان کرد. ئەستی وەخت بوو

لە تاوان گیانی دەرچێ، کوتی: ئیجازەم بۆ لە بابم وەرگرن، بەرپێ دەکەم. چاوم پێی

بکەوێ؛ نەبادا دیدار ئاخەرەتی بم، هەتا قیامەت چاوم پێی نەکەوێتەو.

٥١

جا ئەو ئەستی دەلێ:

فەرڤ دەیبەن بۆ شێخایەتی، کەمێک منداڵە

هەوری عاسمانی لە من گەواڵ گەواڵ

چاویان کوێر بێ راپۆرتیان بەتۆ دا، زمانیان ببی لالە

تەلخم بوو ئەحوالە، ئەو دنیا یە بەبێ تۆ لە من تالە.

خۆ من سینگت بۆ دمهکه مه وه به باغی عه لی شا، دایم و دهرهم
 لئی بکه وه سهیرانی ئه سه حیه
 سهری منت بیهته وه به قوربانی سهریه
 ئه وه دیاره کاری هه ق دهستی ئیلاهی و ئی عاسمانیه
 ئه گهر بۆ تۆ هاتوو هه لاتێ شیخیه
 خودا ئه تۆ نه که ی خاتوو ئهستی له پاش به جۆ هیلێ، بیهته وه به میراتییه
 له فهرخی مامان زیاتر ئه من هه چ که سم قه بوول نییه
 هه تا ئه و پۆژه ی سه ر ده به مه وه بن بارسستی گلییه
 په بی خودا حافیزت بی، حافیزت بی خودای ئه زه لی و ئه به دییه
 زوو زووم قاقه ز بۆ بنیره به دیانه ت و به یادگارییه
 ده نا دلم ناحه سیته وه، شه و و پۆژ له تاو تۆ خه و زینده گانیم نییه
 دیاره به غدا پێگایه کی دووره، موسافه پهرت کاری من نییه
 تۆق و ته له سم و گواره و کرمه کت بده می، با له کنت بن به یادگارییه
 با ئیواره و سبه حینه ان بلێ: ئه وه ئی خاتوون ئهستییه.

ئه وه شیخ فهرخ پۆیی، بردیان بۆ به غدایه. له بهر خه لک تی ها لآن و حیسابی
 شیخایه تی پتی پێداری نه بوو. ئه وه کاری به غدایه سه ری گرت. شیخان هه موو له
 به رده ستی وی دابوون. چل شیخی دادنه شت له مه جلیسدا. هه تا چل شه و فهرخ
 هه چ هۆشی خاتوو ئهستی نه بوو. پۆژیکی جومه به بوو، به شیخانی کوت: با برۆین
 بۆ سه یاحه تی، سه یاحه تیکی سه حرا بکه یین.

شیخ فهرخ ده لێ:
 دهردم دوو دهرده ئه من هه چ نیمه چار

با بچینه سه حرا، دنیای سه بزهوار
 دو پر و یا قووته، ته لای دهسته وشار
 له بهر غوربه تی من نیمه هیچ چار
 به دهستی دلم من بووم گرفتار ،
 له بیرم چووه ناموزای نازدار.

۵۵

من په ریشانم، دلم بووه تهنګ
 بچینه سه حرا، دنیای په نګاوړه نګ
 دلم برینداره، سهرم دا له سهنګ
 له بیرم چووه یاری شوخ و شهنګ.

۵۶

نهن غه ربیم، دل بریندارم
 خودایه نه تو پیک بی نی کارم
 له بیرم چووه خو شه ویست و یارم.

۵۷

شه مالی به هار، حه کیمی به دهن
 خزمینه^(۲۹) تو خلا قهت لومه مه کن
 خه یا لم کردووه مه مله که ت و وه تن
 له کیسم^(۳۰) چووه دهسکی یاسه مهن.

۵۸

وه دهر که وتن، چوونه سه حرایه. فهرخ کوتی: براله نهنگو دابنیشن، نهن غه ربیم،
 دلم ته نګه، دهرؤم بریک به ته نی بګه ریم. میشه بوو، شیخ فهرخ هات بو نیو میشه که.
 داعبایه که هیه ره شیشه ی پی ده لین، دهنگی زور خو شه، ده خوینی، ده نیو

چەلتووکدا دەبى. شىخ فەرخ چاۋى بەدوۋ پەشىشان كەۋت، يەكيان نىرە بوو، يەكيان مېۋە^(۳۱). پەشىشە نىرەكە عاشقى پەشىشە مېۋەكە بېو، دەخوئند. پەشىشە مېۋەكە كوئىر بوو. جا چومكە فەرخ شىخ بوو، فەنا فىللا بوو، زمانى ھەموو داعبايەكى دەزانى. فەرخ ئەستىي ۋەبىر ھاتەۋە، ئاتەشى عىشق زۆرى بۇ ھىئا؛ بانگى پەشىشەكەى كرد، كوتى:

۵۹

پەشىشە، ئەى پەشىشەى دەنگ زەنوئىرە
دائىمە دانىشى لە ھەلّال و بەبېوون، بخۆى سەر گولۋى كەنئىرە
ھەچى خودا خەلقى كردبى، بۇ خۆى پېتى وايە شىرە
ئەتۇ نەتزانىۋە يارمەكەت، ھەۋت سالا ھەزى لى دەكەى چاۋىكى كوئىرە؟

۶۰

پەشىشە ئەگەر دەنگت خۆشە، بە ھەمىرى بارى تە ھەلّالايە
سېحەينان، ۋەختى ئىستا تا ھەلّانايە
سەرت گەرمە، دەچىيە نىۋ ھەلّال و بەبېوون و شەلەكە كەمايە
دىارە جوابت ناداتەۋە، بەدۋاى قسەى تۇدا نايە
ئەۋ سال ھەۋت سالا عاشقى، ئەمما يارى تۇ چاۋى چەپەى ناقيسىكى تىدايە.

۶۱

ئەى جانەۋەرىكى پەشىشە، ئەگەر خودا ئەتۇى دوروست كردوۋە
بۇچى جەرگى تۇ ۋا ئاۋرى گرتوۋە؟
نازانى پۇژ درەنگە يانە زوۋە
ئەۋ ديارە يارى تۇ جوابى تۇى كردوۋە
ئەۋەى تۇ ھەزى لى دەكەى، بۇ تۇ نابى؛ سە ھوۋە.

په شيشه كه كوتى لى بوو. نه گهر زهينى دايه، ته مه شاي كرد ياره كه ي چاويكي
كوږه. په شيشه دهستي لى ه لگرت. فهرخ مه تلې بى نه وه بوو عيشقى نه ستيش له
دلى وى بچيته درى. شيخ فهرخ هه تا بانگى ئيواري مه عتل بوو؛ جا به ره و قوبله
پاوه ستا، كوتى:

خودايه، نه تو كوللو سه به بيك بنيره
خه م و په ژاره ي من يه گجار زوره، هه ليبيژيره (٣٢)
خاتو نه ستى، چاوى له من بوته مانگ و نه ستيره
له كن من هه لال و به يبوون و شلكه شلليزه (٣٣)
ده تو به رحمت سه بووريك بو دلى من بنيره.

خودايه كى نه زه لى و نه به ديه
ناورم به ربووه له جهرگيه
كه متر ئيختيارم هه يه و ناكام له خو م نيه
سه بووريكم بده ي، له دلم درچى خاتون نه ستيه.

په نام وه بهر تو نه ي خودايه
نه گهر به كفله كو نيك عزز و عاسمانت دانا
نه لعان نه من شيخم، دانىشتووم له به غدايه له نيو شيخانه
نه وهك بلين: چلون دې دايه هر ماته، په ريشانه
يان به يه گجاري خاتون نه ستيم بو بى، يان لايبه رى له بهر دلانه
شيتم، بوومه وه به ديوانه
غهرېم، هه ميشه ئيشتييام له گفتوگوى خاتون نه ستى مامانه.

شیخ فەرخ خەیاڵاتی لە دلی دەرنەچوو. کوتی: ئەمن قاقەزێکی بۆ خاتوون ئەستی بنووسم ئەمما بەکیدا بۆی بنیترم؟ چلۆن قاقەز بەرێ کەم؟ کوتی: وا چاکە ئەمن بەداعبايەکدا بۆی بنیترم.

شیخ فەرخ کوتی: یاران، ئەمن بۆ خۆم بەتەنێ دەچمە شاخی، ئەی جیگایەکی چۆل، کاریکم هەیه. ئەنگۆ بچنەو بۆ شاری. فەرخ هەستا پۆیی، پشتی دەئاوهدانییه و پووی دەکیوی کرد، جا لەوێ پۆلیک سوورە قورینگ بەسەریدا هاتن؛ جا بانگی کردن، کوتی:

قورینگێ، قورینگێ دەکوێستانان، بەعومری هەق دەستی ئیلاهییه
بۆ من بگەرێتەو قورینگێکی سەر بال سپییه
چومکە داعبايە، لە دنیايدا هیچ گوناھی نییه
قاقەزێکم بۆ بەرێ بۆ خاتوون ئەستییه.

ئەو قورینگ سوورا. وەک تەییارە، هات لە پێش شیخ فەرخ نیشست. شیخ فەرخ قاقەزێکی نووسی؛ جا هەرچی مەتلەبی دلی خۆی بوو. قاقەزەکی دەبن پەری قورینگەکی نا و کوتی: دەبی ئەو بەری بۆ لەنگەر زەمینێ، بۆ مەملەکەتی شیخان. قورینگەکی کوتی: گەرەشی شیخان، ئەمن دێندەم لەسەرە؛ دەترسم قاقەزی تۆم پێ نەچێ. شیخ فەرمووی: چۆن؟ کوتی: ئێمە بۆیە بەپۆل دەپۆین، قاووقیژ دەکەین، ئەگەر^(٢٥) هەلۆ و شەهین و سەقر زەفرمان پێ نەبن. ئێستاش خەمی خۆم نییه، خەمی قاقەز مانەوێ تۆمە. ئەو هەش هیچ، دوو دەرە هەیه، یەکیان دەرە خاتوو زارایە و یەکیان دەرە بەکرییه. ئەوانە شەوارە^(٢٦) و داو دادەنێنەو؛ راوکەرن^(٢٧). یەکی بیست عەمەلەیان هەیه، داعبايان دەگرن. کەسیان ئەو یە سالی.

جا شیخ فەرخ بە قورینگە کە ی دەلی:

بفرە، برۆ، رامە مینە

ئەگە هاتوو گەیشتییه وه بە شەهینە

ئەو زۆر داعبایەکی مسکینە

هەتا دەتوانی بفرە و ئامانچی لەبەر بێنە

بلی: قاسیدی شیخ فەرخم، دلم مەسووتینە.

٧٠

ئەگە دەگەیه وه بە شەمقارە

ئەو زۆر داعبایەکی توند و هارە

ئەگە تۆ برۆی، هیند بە غیرمە، لەبەری قارە

هەتا دەتوانی بفرە، لەبەری وەپارە.

٧١

ئەگە دەگەیه وه بە هەلۆیه

ئەو زۆر داعبایەکی توند و ترۆیه

هەتا دەتوانی بفرە و لەبەری برۆیه

بلی: قاسیدی شیخ فەرخم، دەروونم پر لە بۆسۆیه

دەنا خواردنی من قابیل بە تۆیه.

٧٢

ئەگە دەگەیه وه بە دەرهی خاتوو زارا

لێت دادەنێنە وه داو و بۆت هەلەمکەن چرا و شەوارە

چون قیسەمەتی ئیلاهییه، رەبی خودا نەتکا گرفتارە

بلی: قاسیدی شیخ فەرخم و چ بکەم چارم بێچارە

به لکو ټو قاقه زم بڼو خاتون نهستی بڼو بهری. قورینگی دلم
برینداره.

۷۳

ټهگه دهگه یوه به دهره ی به کری
هه تا دمتوانی بفره و له بهری پابری
له خوت بده تانوت و هونه و فکری
په بی عومرت به سست سال پابری
هه تا زهمانیکی دوور نه مری
پوپی به لکه^(۲۸) له نگه ری بالټ پانه کری
به خودای به کر زور غواسه، پیم وایه دمتگری.

۷۴

ټه وه هات قورینگ گه شته هلو، گه شته دهره ی خاتو زارا، له دهره ی به کری
کهوت، پی وهوو؛ گرتیان. چند داعبای دیکه شیان گرتیوو؛ هر ټه وه نا. جا ټه گهر
قورینگه که یان گرت، له بن بالی قاقه زیک ودهر کهوت. له قاقه زم که دا نووسرا بوو:

۷۵

له دلکه من گه پی چندی له هیشه و چندی له ژانه
خاتون نهستی، چاوت به من بمینټه وه بهو که رویشکی ټه گهر
دهکه وټته بهر پاوکه ران و بهر سینگى سوارانه
نه جاتی ده بی له دهستی ټه وانه، دهچته بن بهر دیک، ده لی: وهختی
ټاسو ده بی و حسانه
بهو که رویشکه ده لین: که رویشکی که رمه لانه
مه مکت به من بمینټ بهو هه نارهی ټه گهر دایده نین له سهر دوکانه
چاوت ده لی جهللابه، وهختی پیاو کوشتن و پیاو له تیغ دانه
ټه برټ ده لی تیری که یک کاوسه، بڼو له جهرگی منت داوه ټه په یکانه؟

رېځگام يه گجار دووړو دريژۀ (۳۹)، ناتوانم بيمه وه، له گه لټ بيمه وه ئاويزان و ئاملانه
 ئارامی دلۀ که م ئه وه بوم ناردی قاقه ز، بوم بنيره خه بۀری به ئه سه حی، دهر دم زور
 گرانه.

۷۶

نه گۀر قاقه زه که ی خوینده وه به کر، کوتی: ئه وه قاقه زی شیخ فہرخه، زور
 به ئیحتیرام قورینگی به پړی کرد. ئه وړی پوژنی ئه سستی هاتبووه باغی بؤ شیوی، نه گۀر
 ته مه شای کرد، دیتی قورینگیک به سر سہریاندا ه لده فړی و دہ سوړی.

۷۷

خاتون ئه سستی کوتی:
 به وه ی که م ئه به دیه
 که س ئاگای له دلی که س نییہ
 پیم وایه ئه وه قاسیدی شیخ فہرخه، دہنا هیچ کاری دیکه ی نییہ.

۷۸

بانگی کرد: قورینگی نه گۀر دہ فړی له چولی، له به پړانه
 له چولی دہ گریه وه ئیستر احت و دہ گریه وه وچانه
 خال خالی، خود او مندی میری مہ زن نه خشی له سر به دہنی تو دانا
 نه گۀر قاسیدی وہرہ پتشی، دہنا بفرہ بؤ شاخانه.

۷۹

قورینگی، دہستی منت بیتہ وه به داویننی (۴۰)، دہر دم يه گجار زور کارییہ
 قورینگی چاو پړشی يه ک يه ک پړ له به دہنت سپییہ
 نه گۀر قاسیدی شیخ فہرخي، ئاورم به ربووه له دلییہ
 له فکر و وہ سوہ سہ ی فہرخ زیاتر، ئہ من هیچ کاری دیکہ م نییہ
 جا ئیشہ لال دہ مدہ ییہ ی خه بۀری به پړاستی و به ئه سه حییہ.

شاپەرت لەنگ نەبێ، خودا بت دا تۆفێق و نوسرمتە
 قاقەزی شیخ فەرەخ لەکن من زۆر گران و بەقیمەتە
 دلی من وەک بەحری پرشەپۆلە، دايمە جەرگم لەت لەتە.

قورینگێ تۆ باری تەعالوللایە
 ئەگەر بآلی خۆت داویتیەوێ بن گەوالی هەوران و خۆت شل
 دەکەیتەوێ بۆ پیرە شوپایە (۴۱)
 خەبەری ئەسەحیم دەیه، دلی من برینی تێدایە
 چومکی ئەرواحی من دايم بۆ فەرەخ نەخۆش و موفتەلایە
 بۆ من دەبێتەوێ ناسوودمیی بەعەمری لانیلاھە ئیللەللايە
 داعبا لەنگەری بآلی بەر داو، ئەستی بۆ لای چوو، نەفیری، دیتی
 قاقەزیکێ دەبن هەنگل (۴۲) دایە.

جا خودایە ئەتۆ پرەحمەتی خۆت بۆ سەر عەرزێ بنێرە
 خەمی دلی من پاکێ هەل بیژێرە (۴۳)
 ئەوێ کێ پێی کۆت: فەرەخ، ئەتۆ قاقەز بۆ خاتوو ئەستی بنێرە؟

جا چابوو ئەورۆ هاتم بۆ شیو و کولی سەر پرویار و کانێ
 قاقەزی شیخ فەرەخ بۆ من بۆتەوێ بەحەکیم و بەحەتار و بەلوقمانی
 بەکەس عیلاجی نەدەهات دەردی موفاجا و دەردی گرانی
 ئەوێ موعالیجەم بۆ پەیدا بوو، دەگەل دەرمانی.

خاتوون ئهستی قاقهزهکهی خویندهوه. بریدیوه مائی. جوابی بۆ نووسییهوه که:
ئهگەر مومکینت دهبی، سهریکم بدهوه؛ دهنه وهک فهقی خهلووزی ئاورم تی بهر دهبی.

فهقی خهلووزیش بهیتی ههیه، عاشقی کچی پادشای بوو، ئاوری تیبهر بوو،
دهعیشقییدا سووتا.

ئهوه جومعه بوو، له میسرێ مه لایان چوونه دهری بۆ سهیاچهتی. سوختیکیان^(۴۴)
بوو، کوتیان: ولات خاوێن بکهوه، ئهتۆ مهیه. کورێکی زهریف بوو، سوختهیان بوو.
مه لا رۆیین^(۴۵) بۆ سهیاچهت.

رۆژیکی ژنی پادشای دهگهڵ کچهکهی دهچوو بۆ حهمامی. ئهوانه له پێیه لایان دا
چوون بۆ ته مهشاگردنی حوجرهی فهقییان. کچی پادشای دهتگوت سوراحی^(۴۶)
زێرییه. فهقی چاوی به کچی پادشای کهوت. کچهکه تیریکی وای له دلی دا ئهوی
هۆش و مهعنا بی فهقی نهیما. ههتا ئیوارێ دیتیان قسه دهپهرینتی. لیتیان پرسى:
بۆچی وات لی هاتووه؟ کوتی: وهک له من قهوماوه له کس نهقهومى. عیلاجم نییه و
عیلاجم ناکرێ.

ئهوانه لی لهوئ بوون و ئاگایان لی بوو کوتیان: ئه ورۆ کچی پادشای دهگهڵ دایکی
دهچوو حهمامی، بۆ ته مهشایه لایان دا حوجرهی فهقییان. له وهتی^(۴۷) سوخته کچی
پادشای دیوه وای لی هاتووه. زۆریان به فهقیی گوت، زۆریان نسحته کرد، که لکی
نه بوو. کوتی: به دلم بلێن.

کار دهوه دا نه ما. هاتن، کوتیان: مامۆستا، دهزانی ئه وهتیوه سه و داسهر بووه؛
دهمری. مه لا فهقیی بانگ کرد، کوتی: رۆله عاقلنت بی، ئه وه چ باسه، بۆ وا دهکهی؟
کوتی: قوربان هۆشی دنیا یه م براره. قسهی دهپهراند ههتیو؛ ئاخو نسحته ههچ
فایدهی نه بوو.

پادشایه کهش زۆر موسولمان و به دین بوو. مه لا کوتی: دهچمه کن پادشای حال و
موقه دهری پی ده لیم. شهوئ چوار کسهی دهگهڵ خۆی برد و چوو کن پادشای.

کوتی: شه‌ه‌ریار، ئه‌ی قاقان، حال و موقه‌ده‌ره‌تکی وا قه‌وماوه. له‌ نووکه‌وه^(٤٨) بۆی گێراوه. مه‌لا زۆری مه‌سه‌له‌ بۆ شای هێناوه له‌ شه‌ریعه‌ت، زۆری قسه‌ بۆ کرد. کوتی: چه‌کیمیک، عه‌تاریک، لو‌قمانیک؟

شا به‌زه‌یی به‌فه‌قی داها، جا کوتی: مه‌لا منداڵی من بۆ ده‌بی چووبه‌ حو‌جره‌ی؟ کوتی: قوربان بۆ ته‌ماشایه‌ چوون. جا عه‌رزێ کرد قوربان عیلاجیکێ به‌فرموون. شا کوتی:

مه‌لا له‌ ده‌رکی خودای شاه و شیخ بی ئیختیارن

وا له‌ به‌ندی بن دیوارن

زۆر فه‌قیرن، زۆر بی چارن

پاکی له‌ پێزه‌ی هه‌ژارن

شاه و گه‌دا و عاله‌می

له‌ کن وی زۆر نین، ده‌یده‌می.

مه‌لا زۆری پێ خۆش‌حال بوو. شا هاته‌وه‌ ژوورێ، به‌ژنه‌که‌ی کوت: ئه‌و کچه‌ی ده‌دم به‌فه‌قی، ده‌یده‌می به‌لکو خوداوه‌ند له‌وه‌یدا بمه‌خشی. شا، ده‌سته‌به‌جێ به‌حوکم، کچه‌که‌ی له‌ فه‌قی ماره‌^(٤٩) کرد. ئه‌گه‌ر لێی ماره‌ کرد، مه‌لا کوتی: چاکت بۆ هه‌لکه‌وتوه‌. ئاته‌شی عیشق زیاتر بوو له‌ فه‌قیدا؛ ئه‌گه‌ر هه‌ناسه‌ی هه‌لکه‌کی‌شا، بلیسه‌ی له‌ ده‌روونی ده‌هاته‌ ده‌رێ. قه‌راریان دانا ئه‌وی شه‌وێ که‌ بووک ده‌گۆژنه‌وه‌، حه‌وت کوویه‌ ئاو له‌وێ دابنێن؛ ئاوی سارد، ئه‌و ئاوه‌ی پێ دابه‌کن. عاشق هه‌یه‌ ده‌سووتی. حه‌وت گۆژه‌یان ئاو بۆ دانا، پێی دابه‌کن.

ژنی شای به‌رتیلی دا به‌فه‌قیه‌ک ئاوه‌که‌ بگۆڕی. فه‌قی ئاوه‌که‌ی گۆڕی، نه‌فتی تی کرد ده‌گۆژه‌کان. جا شا حو‌کمی کرد به‌خه‌رجی خۆی کچی بۆ بگۆژنه‌وه‌. دیوێکیان بۆ فهرش کردبوو. ئه‌مما فه‌قی شیت بوو، دێوانه‌ بوو. بابه‌ پادشا به‌ئیح‌تیرام کچی خۆی بۆ سوار کرد. له‌ سێ سه‌عاته‌ی شه‌وێ کچیان بۆ هێنا. کوتیان: فه‌قی، شا لوتفی مه‌رحمه‌ت کرد، کچی خۆی دا به‌ تۆ. فه‌قی دانیشتبوو، ئاور زیاتر له‌ جه‌رگی به‌ربوو، باوه‌ری نه‌ده‌کرد، کوتی:

۸۶

نۆشیروان به فداى سیای پهنگت بووه^(۵۰)
سهیدهوان به فداى وجودى سهنگت بووه.

۸۷

نۆشیروان به فداى سهر پاشنهى کهوشت
سهیدهوان به فداى بالای بى غهوشت.

۸۸

یاران کى دیتی باران به کزی^(۵۱)
له سهردا باران له ژێردا سه بزی
دهست بردم پای لیمۆى گولندام دا له رزی.

۸۹

گولندام ئاخیس^(۵۲) کرد شدهى بهستهوه
جامى جهوههر ریز گرت به دهستهوه.

۹۰

بریا گولیک بووایه م، دايم له باغت
یان لامپا بایه م، بۆ شهو چراغت
یان ده ربی^(۵۳) بووایه م پای ئال و والت
یان کراس بایه م په خشان به بالات.

۹۱

گولندام زهردان، گولندام زهردان
زهردى گولندام، چوون خۆره زهردان
به ئاوى ههنگور^(۵۴) به مهل^(۵۵) په روهردان.

گولندام زمرده، گولندام زمرده
به ئاوی ههنگور به مهل پهرومرده
به پوژ بیگانه، شهوی هAMDمرده.

کچه کهش به ناز کوتی: فهقی، دهلیتی شیت بووی!
کوتی: داخم له بهر دمردی گران، زیانم بی فایدهیه
گویتو له من بی ئهی برادران
وهکو من دیم ئه و خونچهیه
وهکو من دیم، کهس نه بینتی
پرومهت گولی له پهژینتی
شوخ و شهنگ و نازنینتی
دهرمانی سهر دهرد و برینتی.

دل لیتی عاشقه، هه چ کهس هیه
عاشق به تۆن گول و گولزار
که دهپشکون پاییز و بههار
جووتن دهگل سهر کولمه ی یار.

سوور و سپی، تو توفحهیه (۵۶)
توفحه ی وهام نه دیت له زیز
عارهق له سهر کولمه ی ته میز
پیم وایه من نازیم هه رگیز
گوشادی تو ماتی مهیه.

دهستم دامینت، دهم بنی له کانی
بیکه به شه ربه ت بۆ ئاوه دانی.

ئیدی ئه گهر وای گوت، ئاوره که ی له دهروونی هاته ده ری؛ نهفته که یان پی دا کرد،
ئاوری تی به ربوو، فهقی بوو به خه لوز^(۵۷).

لهو حاله و له بهر ئه و ئه حواله
ته یرم، شکا په ر و باله
به که ردوونم بگا ئه حواله
یار قه دی ده لیتی شمشاله
بۆچمه ئه و مال و حاله
هه تا سووتا بوو به زوخاله.

ئه وه عومری ئیلاهییه
کاره و په دبوونه وه ی نییه
ئه و جار، شۆرمتی فهقی خه لوزییه.

شیخ فه رخیش نه یده متوانی بیته وه. مه ر و مالکی زۆریشیان بوو ماله شیخان.
کابرایه ک په یدا بوو، نیوی شوغال بوو؛ کارداری^(۵۸) خه لکی ده کرد. خاتوو نه سستی
دیوو کابرای پرووت، ومخت بوو دلی بۆی بتوقی، کیانی بۆی ده رچی. شیخ داود پیی
گوت: ده بی بییه کنم به شوانی، هه چی بته وی ده تده می. شوغال کوتی:

به‌وهی که‌م نه‌گهر نه‌به‌دیییه
هیچ که‌س له‌گرتن وی نییه
ئاوړم به‌ربووه له‌دلّیه
به‌راتم^(۵۹) خاتوو نه‌ستییه
دیمه‌کنو به‌زاوا به‌ندییه.

کورپه^(۶۰) کوتیان: به‌دبخت نه‌وه ئی شیخ‌فهرخه. کوتی‌ماره‌کراوه؟ کوتیان: نا،
به‌لام‌شتی‌وا نابئی. باب‌به‌مه‌رکه‌وه هینده‌ه‌راسان و سه‌خله‌ت بوون، هینده
ته‌نگاو بوون، کوتیان: با نه‌ستی بدهینی.
کوتیان: نه‌ستی می‌ردی پی‌ناکا.

شیخ‌داود بانگی نه‌ستی کرد، کوتی: وه‌کو‌خه‌ونیک بوو دیتت، تازه‌شیخ‌فهرخ
نایه‌ته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه مه‌ر و ماله می‌رد به‌شوغال بکه. ده‌ندهم به‌شوغال. کورپه‌کوتی:
بابه‌جا چۆن شتی‌وا ده‌بی؟ پاش‌گفتوگۆیه‌کی زۆر نه‌ستی کوتی: نه‌گهر می‌ردیشی
پی‌بکه‌م، خۆی له‌ده‌ست نانیم. نه‌ستی به‌خۆی ده‌لی:

ده‌غیلت بم‌کاریک نه‌که‌ی
خه‌زینه‌ی خۆت تالان نه‌که‌ی.

نه‌بییه‌سه‌ر کۆیله‌ی^(۶۱) مندا لان
سه‌رزه‌نیشتی‌مام و خالان
خه‌زینه‌ی خۆت نه‌که‌ی تالان.

شیخ داود کوتی: میردی پی بکه، با مهرهکه مان بی شوان نه مینیتتهوه؛ به لام خۆت به دهستهوه مده. کابرا نیوی شوغال بوو. میسر بیست و چوار هزار ژنی تیدا بوو، پیاو هزار و ههوت سه د کهس بوو^(۶۳). جا بابیه هینایان له بهر مهرهکهی دایانی. شیخ فهرخ بهو حاله ی نه زانیوه. به لای کابرا نهوه دههات دهستی بو دینی، خاتوون نهستی دهیگوت: ومختی نییه. هیچ پتی مه تلّه نه بوو. شهویکی شوغال دهستی بو سینگ و بهرۆکی هینا، نهستی کوتی:

۱.۶

له جیگای شه هین و بازان قشقه له دهقپینی
ههک ره بی عه مری نهستی له دنیا یه دا نه مینی
جهرگم کون کونه، له هه مووی خوین دمه له ئینی
میراتی فهرخۆله ی مامانه، هه تیویکی بی قابیله ت دهستی بو دینی.

۱.۷

ئه و گۆله، هه لاله، به بیبونه، نارنجه غه ملیوه
شه مال ئیستا مابهینی سینگ و مه مکانی نه دیوه
کوپه به دبخت تۆ چۆن حال ی بووی؟ گه په، سوو عبه ته، فریوه
ئه وه ی راده بری جهرگی منی هه موو بریوه.

۱.۸

زه مینیکه خۆم ده داوه کویتستانان^(۶۴)، سه ری کویتستانان تازه ئه وه خال خاله
لیی دهفرن باز و شه هین و شمقار، خو یان وه بهر با داوه پر شه داله^(۶۵)
چۆن تو خلاکه ی ئه تۆ ته ماحت کردووه له به ژنیکی شمشال و دوو چاوی کاله
عاسمان هه وری له من جار جار پر و جار جار گه وال گه وال
ههک سه لای گه وره و گرانم لی رابوو، فهرخۆله ی مامان له به غدایه،

فەقیرە، ھەژارە، بێ دەسلەلاتە، ھەلبەت دەلێن: عەبدالە
نازان لەکن من شایە، سولتانە، بەوم خۆش دەبی حال و ئەحوالە.

۱۰۹

کۆرە شوانە وێلە^(۶۵) ڕەبی عەمرت نەمینی
کەس نییە نسحەتت بکا، بلی: شەرتان نەشکینی
ئەتۆ چۆن شەمامە و شەمامە ڕەنگینی فەرخۆلە مامان دەژاکینی؟

۱۱۰

ئەو شوانە وێلەکە هیچ نەزانە
ئەوە قابیلی تۆ نییە، مالی پادشاهانە
ئەوە نارنجی فەرخۆلە مامانە
نامەوی ئەتۆ بۆ ماله بابی من ببیووە بە شوانە
قەرار بکە ئەتۆ لەویدا سەر شەرتانە^(۶۶):
«دەمەوی شل و مل و سایە گەردن و شای ژنانە»
ئەوە میراتی فەرخۆلە مامانە

۱۱۱

جا مەگەر قورینگ یان باز یان شەهین یا داعبا بیری لە دنیا
خەبەرێکم بۆ بەری بۆ مەملەکەتەکە گەرمینی^(۶۷) و بۆ پیرە بەغدا
بلین: خاتوو ئەستی پێکی هیناوە شەرت و بەقا و وەفایە
چاوەڕپی فەرخۆلە مامان، بۆ دیار نییە؟ بۆ نایە؟
تا سینگی خۆمی بۆ بکەمەو بەلەخانە^(۶۸) و چادر و چیغ و سەرایە
خەزینە شاهان، دووڕ و یاقووتی عەبدول حەسەنی تێدایە
لە تۆ زیاتر ڕەبی عومری من بچیتەو بەزایە
چ بکەم، دووڕ وەتەنی، خۆ لەبەر تۆ چاوم ھەڵنایە

ئەستى بە كابراى گوت: كەرامبابگاۋ نەخەلەتتى جارىكى دى
 دەستم بۆ يېنى، كابراش سەبارەت بەخاتوون ئەستى دلى نەدەھات مەرەكەى
 بەجى بىللى، حەيوانى بۆ دەگرت و خاتوون ئەستى دەيدۆشى. ھەر ئەۋەندە
 بووژن و مېردايەتتيان.
 ئەستى قاقەزىكى بۆ شىخ فەرخى نووسى، بۆى نووسى:

فەرخۆلەى مامان، سووتاوم، جەرگ براوم
 لە خەجالەتى و بەحرى خەمىدا ماوم
 جۆگەلەى بەستوۋە خوتنى چاوم
 خەبەر بزانە: بە ئامانەتى بە مېرديان داوم.

ئەگە ھەز دەكەى ئەمن خۆشم بى ئەحوالە
 بەجى بىللە مىحراب و بەرمالە^(۶۹)
 با خۆى بەھىلاک نەدا بەژنىكە بارىک و دوو چاۋى كالە.

دەستى منت دامىن بى لە خۆت بدە تانوت و حونەرى
 بەۋەعدەى پازدە شو لە مزگەۋتى ۋەرە دەرى
 كۆرە دەمرم، با قەتلت نەيەتە سەرى.

سېحەپىنك بوو، تازە تاۋ ھەلدەھات، دەگرت سەرى كۆھەساران
 لە لايەك تاۋ بوو، لە لايەك وردە وردە دەبارىيەۋە باران
 شىخ فەرخ دەھاتەۋە بۆ مەزلى خۆى و بۆرى و شوپنى جاران
 قاقەزىكيان دايە، قاقەزى مەغشوش و زەليل دلى برينداران.

جا شیخ فەرخ دەپاراو، دەیگوت:
 خالق ھەر ئەتۆ نادری
 رەببى ھەر ئەتۆ قادری
 بى خەيال و بى فکرى
 تۆ ەرز و عاسمان پاگرى
 داتناوھ ئاو و ئاگرى
 خەلق ت کرد موسولمان و کافرى
 ئەوھندى پیاو ەمرى رابرى
 رەببى تۆ ئىعتىرازم لى نەگرى.

پادشایەکی بى مەکانى
 ھەر تۆ کارسازى کارانى
 ھەر تۆ بەسووپان دەزانى
 بەتۆمان ەتیناوھ ئىمانى
 بمانپاریزی لە مەگرى شەیتانى
 شوکر بۆ پەرورەدگارى سوبحانى
 تۆ ئاگات ەبە لە دەردى نیانى

خالق ھەر ئەتۆ سوبحان
 رەببى ھەر ئەتۆ سوبحان
 ھەر تۆى حالبین و حالزان
 تۆ دادنا (۷۰) ەرز و عاسمان
 ھەچى موقەدەرى تۆ بى چ بکا بەندەى مال و یران.

خالق ھەر ئەتۆی غەفوور
 ۛھبى ھەر ئەتۆی غەفوور
 دنیات دانا جوور بەجوور
 بەئەركان و بەدەستوور
 ھەر تۆ ئاوەدانت کرد
 ھەر ئەتۆش دەیکەى خاپوور
 ۛھبى بەدوورمان بکەى لە جەھەندەم و ئاوری سوور
 ۛھمەتت یەگجار زۆرە
 لیتمان نەگرى گوناح و قسوور.

شوکرانە وەبەر تۆ ئەى ۛھبییە
 ئەگەر^(۷۱) تۆ دوروستت کردووە بەھەشتى باقییە
 بەحر و کیتو و چۆلى و بەرییە
 دنیا سەرانسەر گا و ماسییە
 یتیم وایە ئەوہ قاقەزى خاتوون ئەستییە.

جا قاقەزەکەى خویندەوہ، نووسرا بوو: ھەرچى زووتر بگەریتوہ بۆ لەنگەر زەمین؛
 وەرہوہ. فەرخ کوتى: دەچمەوہ وەتەن. خۆى ساز کرد بگەریتوہ. کوتیان: ئەلەانەکە
 وەختى چوونەوہى نییە. کوتى: ناکرۆى دەبى بگەریتوہ، سەرتكى مالا مامم بدەمەوہ.
 کورتى بېرىنەوہ، فەرخ بەند نەبوو، وەرۆى کەوت بگەریتوہ بۆ لەنگەر زەمینى.
 ئەوى ۛرۆژى کە فەرخ وەدەر دەکەوت، ئەستى نەخۆش کەوت. بیست و ھەشت
 سەعاتان دەجیگایدا کەوت. پاش بیست و ھەشت سەعاتان خاتوون ئەستى عەمرى
 خولای کرد. فەرخیش ئەوہ بەریتوہیە.

«نیره، بیدۆشه(۷۲)» ئه وه ئى شىخ فهرخه. فهرخ گه يشته كابرايهكى له كىوى، كوتى: براله، كه ميكم برسييه، ئه تو مالتت ههيه؟ كوتى: نيريهك نهى نيمه. فهرخ كوتى: بیدۆشه. كابرا كوتى: نيره. كوتى: بیدۆشه. گونى نيريهكه بوو به گوان، شيرى دادا. كابرا شيرمهكهى دۆشى. فهرخ شهكه ميكي خوارد و هات. فهرخ نيزيك بوو بگاتهوه، ئهوى پۆژى خاتوون ئهستى نىژا بوو.

دۆمىك له پتیه تووشى شىخ فهرخ بوو، فهرخ لى پرسی: باس و خه بهر چيه؟ كوتى: كوربه بۆ سهبر ده پۆى، قورپت به دهمى دادهم! خاتوون ئهستى مردووه، پلاو و گوشت به پتیه فيلانه(۷۳). پۆژى ئه وه هه موو گوسفه ند و حه يوانه ده كوژنه وه ماله شىخان. جا شىخ فهرخ كوتى: برۆ، ره بى هه كه لاش و پىلاو(۷۴) بۆ خه لكى دوروست كهى و بۆ خۆت هه ميشه پىخاوس(۷۵) بى. شىخ فهرخ له دۆمهى رهد بوو. ئه و جار شىخ فهرخ تووشى كابرايهك شوانى كاران(۷۶) بوو، شىخ فهرخ كوتى: خه لكى كوتى؟ كوتى: خه لكى له نگر زه مينم. كوتى: خه بهر و باسى له نگر زه مينى چيه؟ كوتى: مالت شىوئ برۆ، خاتوون ئهستى مردووه؛ پلاو و گوشت به پتیه فيلانه. فهرخ كوتى: يا ره بى هه گر پيده بى، قه تيش نه حه سييه وه و قه تيش نان و دوى خۆت نه بى.

پاشان شىخ فهرخ تووشى كابرايهك شوانى مه رى بوو. شوان شىوهى ده كرد، ئه م ما نه يده ناسى، شىخ فهرخ كوتى:

۱۲۳

شوانه، شوانه، شوانه كهى له بهر دلانه
سه رى منت ببیته وه به قوربانى ده ست و گوچانه
ده ست بىنت كردووه له ملى شهك به رانه(۷۷)
چ خه بهر له شارمه كهى له نگر زه مين و له مه جلىسى ده شىخانه؟

۱۲۴

شوان كوتى:
وه كو سه ماوه ر دايمه دلّم له جو شه

له کویتستانان دهپشکوتنه وه هه لال و بهیبوون و گيا بهند^(٧٨) و خاو
 له دهم ميړگولانم دهنگوتنه وه^(٧٩) وهنه وشه
 ئه و ئيواره نه گه من مه ږم باداوه و بردمه وه سهر حه وشه
 به منيان کوت: خاتوون ئه ستي نه خو شه.

١٢٥

ږه ببي نه مينم، له زمانم كه ویتنه وه لؤغه لؤغه و زمانم ببيتنه وه لاله
 به خولای كچان به منيان کوت: كه ميگ نه خو شه خاتوون ئه ستي، بي حاله
 ږه ببي وه بن بارستي گلي نه كه وي به ژنيكه باريك و دوو چاوي كاله
 چومكه نه و سال حه فده ساله فهرخولای مامان له دواي وي عه بداله.

١٢٦

شيخ فهرخ دوعاي بو شوان كرد، کوتي: ږه ببي گرانا يي ماندوويوونت بكه ویتنه
 سهر بزني كه چه^(٨٠)؛ ماندووييت بحه سیتنه وه. شيخ فهرخ نه گهر هاته وه، خه لك
 غوربه تيان بوي هه ستا. ماله شيخ داودي له شين و گابور^(٨١) يان دا.

١٢٧

كاوله كي كاوله دنيايه^(٨٢)
 دنيايه كي بي وه فايه
 بي شهرتي بي قه ولي سهره خوري بي به فايه
 نه وه فاي له بو كه سه و نه بو كه سي وه فايه
 وه فاي نه ده ما نه بو حه زره تي ئا دهم نه بو دايكه وايه^(٨٣)
 وه فاي نه ده ما نه بو چيايه نه بو گول چيايه
 وه فاي نه ده ما نه بو حه زره تي يوسف نه بو زوله يخايه
 وه فاي نه ده ما نه بو مه جرومه شيتنه وه نه بو شيرن له يلايه
 وه فاي نه ده ما نه بو حه زره تي سوله يمان نه گهر بلقيسا يان بو دينا
 له خزمهت پادشاي باسه فايه

وهفای نهدما نه بۆ حەزرەتی ئەسکەندەر ئەگەر بەحوکمی
 پالەوانان خەرجی دەستاند لە پۆژی و لە مانگی و لە دەریایە
 وهفای نهدما نه بۆ ئیمامی شیر علی ئەگەر بەسواری دولدولی،
 بەنووی زولفەقاری، دەگل کافران دەیگرتهوه جەنگ و جیدایە^(۸۴)
 وهفای نهدما نه بۆ خالندی بنی وهلی ئەگەر هەژدە لڤکی
 بەردهداوه بۆ پۆژی خەزایە
 خودامان هەر ئەو خودایە
 سەردارمان محەممەد، ئەو خۆشەویستی خودایە
 مەرتەبەیی لە عەرشییە پیتی لە تەختە سەرایە^(۸۵)
 نووری پر بەعەرشییە، شۆقی دەلێی چرایە.

١٢٨

کوانی جانی بنی جان
 کوانی جەمە سولتان
 کوانی ئەسحابی پاک و جوان
 کوا بەختەک و نۆشیرەوان
 ئەوان دنیایان دەکرد فراوان
 لەوانیش شتاق^(۸۶) نەمان
 کوانی عومبەری قەیغان^(۸۷)
 کوانی عەبوبکر و عوسمان
 کوا شیر علی شاھی مەردان.

١٢٩

کوا سەعیدی ترش پروو
 کوانی جوانی بەئابروو.

۱۳۰

کوانی جوانی وهک نه سیم
کوا نه سحابه ی وهک ته میم.

۱۳۱

کوانی عه زرهقی جادوو
نیفلاتون وهک وی نه بوو.

۱۳۲

کوا زهبر به دهستی وهک رۆسته م
کوا به خشه نده ی وهک حه ته م

۱۳۳

دل خوش مه کهن به دنیایه
دنیایه کی حیز و مایه بووچه^(۸۸)
سه د ملکت بی به مووچه
عاقیبه تی مهر دهچینه قهبری به کوچه^(۸۹).

۱۳۴

قهبری رهشی زیندانی
روحم دهترسا له گیانی

۱۳۵

چه ند پادشا دههاتنه سهر رووی دنیایه
نه وانیش هه موو دهچوونه وه باری فه نایه.

ناز، خوشکی ئەستی، کوتی:
 کئی بی له نوکەر و له نوکەری ئەوی دوتیایه
 بو ئاغای خوئی پیک بیتی شەرت و وهفایه
 ئەنگۆ نمەک پەروریشن، کئی نمەکی دەچاوان دایه؟
 فەرخۆلەیی مامان هاتۆتەوه له کاوله بهغدایه
 دلی زۆر له هیشە، سوکنایی دلی نایه
 بلین: بیست و چوار سەعاته خاتوو ئەستی گرتوو به دەردی موفا جاپه
 کاری خودای شیرنه، کاری خودای عیلاجی نایه
 شوکرانه ببژیژی و بکاتهوه تەمەننایه.

خودایه کی ساحتب نه خشه
 خه تاپوش و عهتابه خشه.

خالق هەر ئەتۆی پهبی
 پهبی هەر ئەتۆی پهبی
 دنیات سەرانسەر دانا
 به میزان و ئەرکانه
 عاله م سەر اسیمیه
 خه لک دهبی دیوانه
 هیچ کهس له سوپرت ناگا
 چونکه تو دنیات دانا
 ئەوانه ی باسما دهکرد
 گۆریان برده گۆرخانه.

عاقیبه تمان هر مهرگه، بی عاقل و هیچ نه زانین
 دهنا ده بوو زیکرئی بکهین هه تا وه کو ده توانین
 چومکی لیمان مه علوومه عهبد و بهندهی پرحمانین
 تا پوژیکی دهمرین هر بهه ویای ئیمانین
 له کار و ریگا و شوینی تو گه لیک ساحیب تاوانین.

قادری قودرته نوما
 بی دهلیل هر تووی خودا.

بههق و بهدل و گیان شه هاده تم پیت هیئا
 ئه تو مه عموورت کردووه محهمه دهلسته فا
 له سههر عهبدی بی عاقل دهبی ره بهری بکا.
 سه للی عه لا محهمه د.

پادشای خه لقهندهی هه ننان
 پیمان عه تا که ی ئیمان
 له پوژی قیامه تدا نه بین بهد بهخت و سهرگهردان
 چومکه پرحمه تی تو زوژتره له ئاوی تهواو بهحران.

چومکی خالقه و ره بییه
 هه موو عالم بهه خشی بو روحمی وی هیچ نییه.

مانگ ئەگەر ھەلەدۆ دەورەى دەگرن ئەستىران
چومكە لە پرووى عاسمانە، لە پرووى جوان و جوانمىزان^(۱۰)
دنیا بە كەس نەماو، بە دلێر و نەپرە شىزان
دنیاى پاك بۆ تەى كردى، توركوستان تاكو ئىزان
سەت پەرحەمەت بۆ لە گوێدەيزان
بۆ بەش بۆ شەيتانى كوێرى بەدەختى قەلەندەرى مالىوزان.

پەراوێزەكان

- ۱- دواى نووسىنەوى ئەم بەيتە، لە پەراوێزى نوسخەى ئەسلىدا، لەسەر ئەم بەندە ھەندۆ پوونکردنەوم نووسىووە كە پێم وایە ئەگەر لێردا بیاخەم بەرچاوى بۆ كەلك نىيە:
- ئەوێندە نەسەر تەواوى قەسەكان مام ئەحمەى نىيە، ئەمما ئەسلى مەتبە تەقرىبەن ھەر ئەوێندە بوو. مام ئەحمەد زۆر خێرا قەسەكانى دەگێرايەو، نەدەركرا ھەموو قەسەكانى بێنەمە سەر كاغەز. لەسەرىشم پانەدەوستا. بەلام لە بەشى شىعەرەكە دا پێم وانیيە يەك كەلىمەشم ھەلبواردبۆ، وەختى بەيت نووسىنەوى، ئەكر دووبارە بەيتەكەم بۆ مام ئەحمەدى دەخوێندەو، مام ئەحمەد دووبارە شىعەرى دىكەى لى زیاد دەكرد
- ۲- دەنگوتەو، رابوردووى بەردەوام سىتەھەم كەسى تاك. رابواردووى مۆتەقى ئەم كارە «ئەنگوت»، چاوكى ئەم كارە «ئەنگوت» و «ن» لە ئاخىر وشەكەدا پاشگى چاوكىيە بۆ كارى «ئەنگوت» ماناى جۆراوجۆ و دژواز لىكدەدریتەو. ئىستە باسى مانا جۆراوجۆرەكانى ئەم كارە دەكەين:
- لە فەرھەنگ خال (جزمى يەكەم، سولەيمانى، چاپخانەى كامەران، ۱۹۵۹ ئەنگوتن بەمجۆرە لىكدراوئەو:
- «ھەلكرەنى با بەھىواشى. باى بەيان ئەنگوت». فەرھەنگى مەھاباد «ئەنگوت» بەم شىوھە مانا كردۆتەو: «ھبوب الریح. اصاب»
- ئاغای عوبەيدۇللا ئەبىوبىيان لە وتارى «پۆژمىرى ناوچەى كوردى» دا
- نووسىوئەتتى: «ئەنگوت بە وێكەوتن وەرگێراو و ئەم جۆرە زاراوھەىكى ئەستىرە ناسى ناوچەىبىيە. بروانە: نەشرىە دانشكەدە ادبىيات تەبرىز، شماره دوم، سال شانزدهم، تابستان ۱۳۴۲، ص ۱۸۷، ح ۱.
- ئەنگوتن بە پيشگى تىكەلۆى «تىك= ھەل» كە دەبێتە تىك ھەل ئەنگوتن» و بەشىوھى «تىك ھەل ئەنگوت» بێژ دەكرى، بە واتاى پىك كەيشتن و وێكەوتن. ھەرۆتەر ئەنگوتن بەپيشگى

ساده «هل» که دبیته «هل ننگوتن» و به شیوهی «هل ننگوتن» بیژ دمکری، به واتای لاق له شتیک گیرانه «هنگاوتن» یان «هنگاوتن» که ویدهچی کاری تیپه‌ری «ننگوتن» بیت، به مانای «به تیریتکان» «هنگاوتن» به پیشگری «هل» یش به کار دیت:

«نالوه‌ک‌هی هل ننگیوه»

له‌فره‌نگی مه‌باددا «که لاویژ» وه‌ک ئه‌ستیره‌ی «شعری»
 ناسراوه. مانای «شعری له المنجد دا به‌م شیوه‌یه: «الكلوب الذي يطلع في الحوزاء و طلوعه فی شده الحر.»

به‌رای من ویدهچی وشه‌ی «که لاویژ» له «که‌رما» «ویژ» پیکهاتوه و «که لاویژ ننگوت» واته فەسل‌ی که‌رما به‌سره‌ات. جاجونکی هل لاتنی ئه‌ستیره‌ی شعری له نیوه‌ی هاویندا هاوکاته له‌که‌ل به‌ کۆتایی که‌یشتنی که‌رما، هر بۆیه له‌زمانی کوردیدا به‌و ئه‌ستیره‌ ده‌گوتری «که‌لاویژ». دوا‌ی نه‌وه‌ی ئه‌م ناوه‌یان به‌م ئه‌ستیره‌یه دا، وشه‌ی «ننگوت» یش به‌ره به‌ره ماناکه‌ی کۆزا و به‌مانای هل لاتن و سه‌ره‌ل‌دان به‌کار برا شاعیری کورد، نالی (۱۲۱۵-۱۲۷۳ه‌.ق) ئه‌م کاره‌ی له‌شعیریکی خۆیدا هیناوه:

هه‌ناسه‌م زولفه‌ک‌هی لاداو مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی
 نه‌سیم ننگوت و شه‌و را‌بورد و نه‌رگ‌یس هر له‌ خه‌و دایه
 شاعیریکی تری کورد، وه‌فایی (۱۸۴۴-۱۹۱۴ز) له‌شعیری خۆیدا
 له‌م کاره‌ که‌لکی وه‌رگرتوه

عه‌یان بوو په‌نجه‌یی یۆژ به‌خه‌متی ئیستسیوا دا
 به‌سویحی سادق ننگوت زه‌نب له‌ نیتو سه‌مادا
 له‌به‌یتی «دم دم» یشدا ئه‌م وشه‌یه به‌کار براوه:
 «که‌وم به‌جووت ننگوت له‌ قسقه‌ پانی»
 بره‌وانه: «خانی له‌ب زترین» به‌اهتمام جلیل آوف، اکادمی علوم شه‌و ره‌ی، انستیتیوی ملل اسیا، مسکو، سال ۱۹۷۷، ص ۱۹

۲- نوسره‌ت، له «نوسه‌ین» هوه‌ هاتوه، به‌واتای چاره‌نووس و سه‌ر نه‌نجام.

۴- ئاکار، له‌فره‌نگی مه‌باددا نه‌هاتوه، به‌لام له‌فره‌نگی مه‌روغ به‌رگی ۱، ۱۷، تۆمار
 کراوه، به‌لام مانای لیکنه‌دراوته‌وه. ویدهچی «ئاکار» له‌ وشه‌ی «کار» هوه‌ وه‌رگیر بیت و به
 واتای ره‌فتار و کرده‌ویه.

۵- «حه‌وته‌وانان» و «حه‌وته‌وانه» به‌مانای «دب» و بنات النعش» بره‌وانه: فره‌نگ مه‌باددا، بنات
 النعش له‌فارسیدا پی‌ ده‌لێن «هفت برادران» بره‌وانه: فرهنگ عمید، ۲۹۸۱.

۶- مه‌میان، به‌پیتی بیژکردنی به‌یت بیژه. له‌ ناخافتندا «مه‌مکان» ده‌گوتری که‌ تاکه‌ک‌هی ده‌بیته
 مه‌مک. منالان به «مه‌مک» «مه‌مه‌ش ده‌لێن.

۷- دایه‌ن، یان تایه‌ن. له‌ رسته‌ی «دایه‌ن کوتیان» دا «دایه‌ن» بکه‌ر و به‌روا‌لت تاکه‌ به‌لام له‌راستیدا

کویه و نومه به کارمه کیدا دزمانین که کویه

۸- له کوریدا جگه له « له کۆل کردن » له کۆل کردنهوه، شمان هیه و ماناکه یان پیچه وانهی یه که. فرههنگی مه هاباد له « کۆل بوونهوه » و « له کۆل کردنهوه به « التخلص » و « التخلیص » لیکداوهتهوه .

بروانه: فرههنگی مه هاباد، ل ۴۸۸

« کۆلهکه » که به مانای ستونی دارینه له « کۆل » هوه

وهرگیراوه، چونکی له ژیر « کاریته » دایه

۹- نهم کۆپله جوانه ی بهیتی به ناو بانگی « مەم و زین » له زمان مام نهحمه دی لوتفی- ده کړئ پیناسه یه کی باشی « بهر شهیتان » بیت « بهر شهیتان » له م سۆنگه یه وه هینده ناسراو و به ناو بانگه که بۆته سیفه تی مرۆفی خراپ و دوورمان و ناوری ژیر کا .

۱۰- زهر کورتیله کراوی « زهرده » . له ناوی بهیتی « قهر و گوله زهر » یش زهر کورت کراوه ته وه .

۱۱- ناویرینگ، به واتای درهوشاوه، پتکه ها تووه له واژه ی « ناویر » و پاشگری « ینگ » له وشه ی « بیژینگ » یشدا نهم پاشگره به دی ده کړئ:

۱۲- رندوو، هه مان رنوو. له رندو، دا « دو » و له « رنو » دا « و » پاشگرن. به راوردی بکه ن له گه ل « دو » له « ناویر دوو » به سووته مانی ده گوتړئ و « به ها رووش گه نمی باش و جوانی به ها ران. ریشه ی نهم وشانه « رن » له چاوکی « رنین » هوه وهرگیراوه، به واتای پرووشاندن. به فر کاتیک هه رس دیتئ، ریگای بهر پئ خۆی ده رنئ و خاپووری ده کات، هه ر بۆیه به هه ر هسی به فر رندوو واته پرووشینه ر. ده بی نهمه ش بلین که زۆربه ی وشه کوریدییه کان خاوه نی پاشگرن.

۱۳- عه شیره ته کانی بلباس نهم وشه یه به شتوه ی « مه زل » بیژده که ن.

۱۴- واته نه ی خودا، تۆ بی مه زل و بی مه کانی.

۱۵- سه پان، واته دروینه که ر. نهم وشه یه له فرههنگی مه هاباد یشدا ها تووه .

له کوریدا قسه یه کی نه ستقه هیه ده لئین: « داسی له سه پانی خۆی دهشاریته وه. » مه به ست نه وه یه له بهر نه زانی به پیچه وانه ی بهر ژوهندی خۆی ده جوو لئیته وه. به راوردی بکه ن سه پان له گه ل « شبان »

۱۶- بهر کۆز، یان بهر کۆژه، ویده چی ناوی جلویه رگی که بیت که له وانه یه هیش تاش له نپو عه شیره ته کانی بلباسدا باوی مابیت. فرههنگی مه هاباد نهم وشه یه ی تۆمار نه کردووه. وشه ی « بهر کوت » یش له م فرههنگدا نه ها تووه. « بهر کوت » نه وه هینده خه له و خه رمانه یه که بهر له مه ئاماده کردنی خه رمان و هه لگرتنه وه ی، له خه رمانی جیا ده که نه وه و هه لی ده گرن. هه روه تر به و خواردنه ی که بهر له کانی دیاریکراو بخوریت ده لئین « بهر کوت » « بهر » دژی پشته. « بهر » و پشت نه تله س " واته که سیک که هه م باوکی هه م دایکی سه یید بن. جیا له مه « بهر » له کوریدا مانا که لی تریشی هیه و له سه رنه ی زۆر وشه ی تیکه لاودا ده بی نریت، وه که:

« بهرۆک », « بهر هه لپینه », « بهر چاوکه » (نه و تاله موو یان چه رمانه ی که به نپو چاوانی نه سپ

- یان که ره وه هله دواسرئ بۆ ئه وهی ولاغ کاتیک دهیانجولینیتته وه بتوانئ میتش و مه گه ز له دهمو چاوی خۆی دوور بکاته وه). «بهرامبهر» «بهراڻ» «بهراما»
- «بهر» ئه گهر بهر له کار بیت پیشگهر، وهکو «بهر» له کاری «بهردانه وه» دا
- ۱۷- خشتور، واته ویران و خاپوور، ئهم وشهیه له فهرهنگی مههاباد دا تۆمار کراوه.
- ۱۸- چااور بیستان: ئه و بیستانه ی که له بهستینی چهما بهرهمی دین به «چااور بیستان: «بیستانی خیزی» یان بیستانه ی چۆمی» پیش
- دهلین، بۆ من روون نییه که وشه ی «چااور له چااور بیستان» دا بۆچی هاتوه.
- ۱۹- جهللاب، بێژکردنی عامیانه ی وشه ی جهللابه.
- ۲۰- برهوانه پهراویزی ژماره ۴
- ۲۱- مه بهست ئه وهیه که له لای من ئه مانه ته، نهک ئه وهی چاوه دپیری من بوو، چون له کوردیدا «ئامانه ت بئ» واته ئاگات لی بئ و چاوه دپیری بکه.
- ۲۲- مه بهست له «رۆمیان» تورکهکانی عوسمانیه.
- ۲۳- «چون» زیادیه. بهلام وشه ی «کرمهک» بێژکردنیکی تری «کرموک» یه ویده چی لیره دا له خۆپا به بی هۆ به کار براوه. «کرمهک» و «کرموک» هه رتک له فهرهنگی مههاباد دا تۆمار کراون و مانای هه ر تکیان یهک شته. له فهرهنگی ناو برابادا «کرمهک» بهم شتیه یه لیکدراوته وه: «حلی ذهبی خاص بالنساء»
- وهک لیم کۆلیوته وه، مانای وردی «کرمهک» بهم جۆره یه «جۆره زهرو زیوه ریک که له زێر یان زیو سازکراوه وهک شریتیکی به ژیر چهنگه دا دیت و دوو جهمسهرهکی بهکلاوه که په یوهست دهبن برهوانه: سه رهتای میهر و وهفا
- «کرمهک» و «کرموک» وشه که لیککی تیگه لاون که له «کریم» و پاشگری «ek» و «oke» پیکهاتوون پاشگری «ek» له فارسیدا ههیه، وهک «مردک»، «پشمک»، «چشمک». پاشگری «oke» له هه ندئ وشه ی تریشدا به دی دهکریڻ، وهک: «بزنۆکه» و «مه پۆکه» دهنگ و بێژی «کرموک» له شکل و شتیه که یه وه وهرگیراوه.
- ۲۴- ئهم ریکه وهنده، ناحه ز و نه شیاه و وهک هه ره شه گوتراوه. بهراوردی بکه ن له گه ل رسته ی جوانی «کهنگر و ماست به وه عده ی خۆی». ئه مه یان قسه یه کی نهسته قه و هه میشه بهم شتیه به کار دیت، مانای ئهم دوو قسه یه له یهک نیزیکن.
- ۲۵- ئهم دهسته واژه یه قسه یه کی نهسته قه، ماناکه ی ئه مه یه که له هه ر حالدا مرووف ناتوانئ ده سه بهرداری خزم و کس و کاری بیت و پرویان لی وهرگیرئ.
- ۲۶- ئهم ریکه وهنده قسه یه کی نهسته قه. بهراوردی بکه ن له گه ل: «کبوتر با کبوتر باز با باز» له فارسیدا.
- ۲۷- کاول، واته که لاه و ویرانه. که لاه له «کهل» و پاشگری «ناوه» پیکهاتوه. «کهل» له فهرهنگی مههابادا به واتای: نیومچل، نوقسان و... هاتوه ویده چی «کاول» جیگورکی کراوی «که لاه»

بیت له بهیت و حهیراندا زۆرجار وشه «کاول» بهر له ناوی شار و ناوه‌دانی دیت و دهخویندریتته‌وه «کاوله»

۲۸- موراوه‌دهی دل، مه‌بهست لیتی دلداری و عاشقینی کردنه.

۲۹- خزمینه: نهی کهسوکار! بانگدان هه‌ر کاتیک له حالته‌تی کو دا بیت له‌بری «ان» پاشگری «نییه» به‌ناو زیاد ده‌کرئ، ومکو «کوپینه»، «کچینه»

۳۰- کیس، هه‌مان کیسه‌یه، جاری وایه کیس به‌قیس ده‌خویندریتته‌وه، به رای من وشه «کیسه‌ل» یش له «کیس» و پاشگری «هه‌ل» پیکهاتوه. کیسه‌ل به‌واتای «به‌ردی پشت» به «کیس کردن» واته هه‌لمسانی پووک.

۳۱- میو، هه‌مان مییه. به‌رای من «میو» (ده‌رمختی میو) له «می» واته ماده وه‌رگیراوه، وه‌ک چۆن له زاراوه‌ی خوانساری فارسه‌کاندا به‌م ده‌خته ده‌لین «می»، بی ئه‌وه‌ی هیچ چه‌شنه پاشگری پێ زیاد بکه‌ن به‌وان فرهنگ معین، ۴/۱۲/۴

۲۲- هه‌لی بژیره: له چاوگی هه‌ل بژاردن کاری نهم پێدان و حوکم کردنه

۲۳- شلیتر، الیکل الملک. به‌روانه کتیبی «کۆلکه زیرینه»، ل ۱۶۸، کۆکراوه‌ی گیوی موکریانی

۲۴- ده، بۆ پێداکرته‌وه به‌ر له کاری نهم دیت

۲۵- نه‌گه‌ر، لێزه‌دا به واتای «تایه»

۳۶- شه‌واره راوی شه‌وانه نهم وشه‌یه له «شه‌و» و پاشگری «اره» پیکهاتوه.

۳۷- راوکه‌رن، راوچین «an» له ناخری وشه‌دا نامتری «نیسناد» بۆ سێهه‌م که‌سی کۆیه.

۳۸- پۆر، به فارسی ده‌بیته دراج. به‌رانه ناوی بالنده‌کان له زاراوه‌کانی کوردیدا، ل ۵۰، کۆکراوه‌ی محهمه‌د که‌یوان پور موکری. به‌له‌ک: ره‌ش و سپی،

۳۹- درێژ، به‌فارسی دراز

۴۰- داوین، هه‌مان دامین یان «دامن» ی فارسی

۴۱- شويا، هه‌مان «شیبایه، نهم‌با»

۴۲- هه‌نگل، له فهره‌نگی مه‌هاباد دا به‌م چه‌شنه لیکراوته‌وه: عروه، کتف خاسره

۴۳- به‌روانه په‌راوێزی ژماره ۳۲

۴۴- سوخته: نه‌و که‌سه‌ی تازه که‌وتبیتته به‌ر خویندن به‌تایبه‌تی وه‌ک زاراوه‌یه‌کی تایبه‌ت به

سیستمی خویندنی مه‌لا و فه‌قییان. له فهره‌نگی معین (۱۹۴۶/۳) دا به‌مانای «طلب علم» هاتوه و له ولاتی عوسمانی به‌رومی هه‌یه.

۴۵- رویین، هه‌مان رویشتن (royistin)

۴۶- سۆراح، نهم وشه‌یه پێده‌چیت که له ئه‌سه‌لدا «صراحی» و یان شکلی گۆراوی «صورت» بووبیت.

۴۷- له‌ومتی: له‌و کاته‌وه‌ی «ومت» شێوه‌ی گۆراوی «ومخت».

۴۸- له نووکه‌وه: واته له سه‌مه‌تاوه

- ۶۹- ماره: هه‌مان «مهر»ی فارسییه. های ساکنی وشه‌گه‌لی فارسی و عاره‌بی، له‌هاوتا کوردیه‌که‌یاندا ده‌بیته ئه‌لف، وه‌کو: مهر (ماره)، په‌لوان (پاله‌وان)، فهم (فام)، شهر (شار)، سهم (سام) تهران (تاران)، پهن (یان) زاهرا (زارا)
- ۷۰- له‌به‌شی شتیریی بهیتی «فه‌قی خه‌لوزی» جی پهنجی زاراوه‌ی هه‌وارمی به‌ناشکرای ده‌بینری، هه‌ر بۆیه ویده‌جی ئهم شتیره له‌ئه‌سلدا ئی ئه‌و ده‌قه‌ره بیت. به‌یت بیژ ده‌یگوت ئه‌و چیرۆک په‌نجاو چهند سال پتیشتر له‌مه‌لایه‌کی کرماشانی بیستوهه، جا چونکی به‌یت بیژ ناشنایه‌تیه‌کی ئه‌و تۆی له‌گه‌ل زاراوه‌ی هه‌ورامیدا نه‌بووه، نه‌یتوانیوه به‌شه شتیریه‌کانی ئهم چیرۆکه‌ باش له‌به‌ر بکات، هه‌ر بۆیه زۆربه‌ی رسته‌کانی له‌پرو لاواز و ون و ته‌م مژاوبینه.
- ۷۱- کز، واته له‌ رولاواز به‌لام لێردها هیچ ماناو مه‌به‌ستیک به‌ده‌سته‌وه نادات.
- ۷۲- ناخیتس، هه‌مان ناخیز، واته: بزووتن، بزاف
- ۷۳- ده‌رپی، هه‌مان ناوال کرسه که تایه‌ته به‌ ژنان
- ۷۴- هه‌نگور، هه‌مان ترئ همزه «سه‌ره‌تای وشه‌ گه‌لی فارسی، له‌هاوتا کوردیه‌که‌یاندا ده‌بیته «ه» و مه‌کو: انار (هه‌نار)، انگور (هه‌نگور)، ابر (هه‌ور)، ایوان (هه‌یوان)
- ۷۵- مه‌ل، یان مر: مریشک. له‌ کوردیدا به‌ مریشکی مالی ده‌لێن «مریشک» واته مه‌لی ویشکایی و له‌به‌رامبه‌ریدا «مراو» به‌ واتای مه‌لی ناوی.
- ۷۶- توفحه: جیگژرکی پیکراوی «تحفه»یه.
- ۷۷- خه‌لوز، واته ره‌ژی.
- ۷۸- کاردار، واته به‌کرێ گیراو.
- ۷۹- به‌رات، واته هه‌قه‌سته.
- ۸۰- کوپه واته ئه‌ی کوپ! تاراده‌یک مانای سزا و پتداگریشی تیدایه.
- ۸۱- سه‌ر کۆیله، سه‌رکۆنه‌کراو. له‌ فه‌ره‌نگی مه‌هاباد دا «سه‌ر کۆیله» ژمار نه‌کراوه به‌لام «سه‌ر کۆنه» هاتوه.
- ۸۲- مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ژماره‌ی پیاوان که‌م و ژماره‌ی ژنان زۆر بوو. به‌ وته‌یه‌کی تر هه‌لبژاردن و هینانی ژن بۆ پیاو کارتیکی سانابوو.
- ۸۳- ئهم رسته جوان و قه‌شه‌نگه‌ شکل و فۆرمیکی تایه‌ته‌ی هه‌یه و شتوازیکی جیا له‌ شتوازی گفتگۆ هه‌یه.
- ۸۴- دال بالنده‌یه‌کی لاشه‌ خۆر، عقاب، فره‌نگ معین ۱۶۸۶/۲
- ۸۵- شوانه وێله: شوان له‌ فه‌ره‌نگی مه‌هاباد دا «شوانه وێله» به‌ واتای «جاهل» هاتوه. له‌باری باشگروهه، به‌راوردی بکه‌ن له‌که‌ل «دانه وێله»
- ۸۶- سه‌ره‌رتانه، به‌لێن، قه‌رارداد، شه‌رت
- ۸۷- گه‌رمین، گه‌رمه‌سێر، جاری واشه مه‌به‌ست خاکی عێراق.
- ۸۸- باله‌خانه، باله هه‌مان بالایه، واته بینا، ساختومان

٦٩- بهرمال، پیکهاتوو له «به» و «مال» یش له چاوی «مالین» وه و هکیراوه.

٧٠- «دادنا»، واته خولقاندت، دروستت کرد

٧١- نه گهر، لیرهدا زیادیه، مه گین نه وهی و هک ناوه لکاری پنداکرتن چاوی لی بکهین

٧٢- نیره، بیدو شه، قسه ی نه سته قه. ناژه لی نیر بۆ دوشین نابی حوکی ناژه لی نیر دوشین ده لیلی نه زانی و تینه گه یشته و یه.

٧٣- به پتی فیلانه، واته که لی ژوره.

٧٤- پتلاو، کهوش، پیکهاتوو له «پی» و پاشگری «لاو»

٧٥- پی خاوس، واته پی پتهی، پی خوواسیش بیژ ده کړی

٧٦- شوانی گاران، واته گاوان

٧٧- شهک بهران، به بهرانی دوو ساله ده لین.

٧٨- گیابه ند و خاو: ناوی دوو گیای بۆ نخو شکی کتیویه

٧٩- پروانه په راویزی ژمار ٣٥.

٨٠- له په راویزی نو سخی سه ره کیدا، له سه ره نه رستانه چنه روونکردنه وه یه کم نووسیوه، بهم چه شنه:

له مام نه حمه دیم پرسى: نه و قسه یه معنای چیه؟ گوتی: بزنی شاخ که چ جوړیک دهنوی که ماندوو وه بهر چاو دی له ومختی نووستنی دا ده نالینى و چاک ماندووی خوی دمه سینیتته وه شیخ فهرخ به شوانی ده لی: ماندوو بوونی تو بۆ وی بچی، نه تو بحه سیته وه و هکو وی.

٨١- گابور، واته شین، «شیومن» ناله و پۆ پۆ نه و وشه یه له «کا» و «بور» - دهنکی مانگا- پیکهاتوو،

٨٢- هندی له بهیت بیژان نه رسته یه بهم شیوه یه بیژ ده کهن:

«که ونه کی که ونی دونیایه»، که ون، واته کۆن.

٨٣- دایکه وا، دایکه ههوا، ویده چی «وا» پاشماوه ی وشه ی «وا» بیت.

٨٤- جیدا، واته شه و پیکدادان، به فارسی «جیدال»

٨٥- ته خته سهرا، تحت الثرا

٨٦- شتاق: هیچ کام ش= چ، هیچ. تاق= تاک

٨٧- قه یغان، له راستیدا نازانم نه و وشه یه به چ مانایه که به لام دیاره و هک ناوه لئاوړکی باش به کار براوه.

٨٨- واته ناوه دان بیت.

٨٩- به مانای بهرته سک و سنووردار هاتوو.

٩٠- نه دیره جوانه به لام له باری ناوه رۆکه وه کزه.

پېړست

5	شیخی سەنعان
47	لاس و خەزالی
243	میهر و وهفا
287	سەعید و میر سیوهدین بەگ
449	شۆڤر مەحمود و مەرزینگان
551	بارام و گولندام
631	شیخ فەرڅ و خاتوون ئەستی

